

Учителят
Петър Дънов

БЛАГОСЛОВЕН

Неделни беседи

28.09.1941 - 26.07.1942

Първо издание
Кърджали 1998

Петър Константинов Дънов

Благословен

Неделни беседи
(28.09.1941-26.07.1942)

Първо издание

Компютърен набор и правопис: Стоил Янев
Коректори: Стоил Янев, Христо Андонов
Графично оформление: Николай Колев, Стойко Стойчев
Добронамерено и с разбиране съдействаха:
Стойко Стоянов, Минка Андонова
Координатор за отпечатване на неиздаденото Слово
на Учителя Дънов: Вергилий Кръстев

Предпечатна подготовка: „ДНЕС“ ООД
© Издателство „Уrania“ © Издателство „АСК 93“
ISBN 954-9589-07-2

*Издателският екип изказва
благодарност на всички, които с цената на
лишения, граничещи с героизъм, запазиха за
поколението безценното Слово на Учителя.
Благодарим на стенографките Паша
Тодорова (1888 - 1972), Савка Керемедчиева
(1901 - 1945), Елена Андреева (1899 - 1990)
и на съхраняващите го през годините
българи.*

*Да бъде благословен самоотверженият
им труд.*

**АВТЕНТИЧНОСТТА НА СТЕНОГРАФСКИТЕ
ЗАПИСКИ Е ЗАПАЗЕНА.**

*Всяко Божие слово е опитано.
То е щит за тези, които уповават на него.
Не притуряй на неговите думи,
за да те не обличи и се покажеш лъжец.*

Прит. 30; 5, 6

Който има уши да слуша, нека слуша.

Отче Наш. Иде, иде.

Ще прочета 14-та глава от Евангелието на Лука.

Духът Божи.

Ще взема само последните думи:

„Който има уши да слуша“.

Човешкото сърдце е предразположено към удоволствия. Всеки човек обича удоволствията. Обича да му говорят мекичко, приятно, да го поканят; ако обича да пие винце, приятно му е да го поканят с най-хубавото вино; ако пие ракия, приятно му е да го поканят с най-хубавата ракия; приятно му е да го поканят с най-хубавия хляб; с най-хубавата шапка, с най-хубавото. Казва: Не може ли друго яче? Че това не е порядък. Виждам някои същества са много добре облечени, някои са с дрипели, някои са с кал покрити отгоре. Тогава се ражда мисълта: Защо е така? - Че как трябва да бъде? След като е работил човек, какво трябва да прави? - Трябва да почива. След като почива, трябва да спи. Когато нравите разискват за противоречията в техния живот, ние ги намираме за много естествени. Те казват: Как ти да ни развалят нравуняка? Не знаят кои е, питат. Минал обаче земеделецът с ралото през нравуняка, разхвърлял го и техните учени започват да разправят, какви сили под земята са действували, да разрушат зданието. Проста работа: Минал един орач със своето рало, размърдал почвата. Може би техните философи ред години ще доказват какъв е бил напорът, спънките горе, за да го дигне. Той изчислява какви са били големите сили, доста големи сили: два вола са доста силни. После този отзад, който натиска ралото и той е една сила. Казвам: Ралото не е потънало повече от 20 сантиметра.

Днешните хора преувеличават. Ако на един беден човек вземеш един лев, ще окрака орталъка като за хиляда лева - много му се струват. На богатия, ако му вземеш хиляда лева, той казва, че не е много. Сиромасът цени много, което има, богатият не го цени. Представете си, че стане обратният процес, този богатият човек, който не цени, роди се сиромас. Какво ще бъде неговото състояние? Най-първо, той се е научил да харчи много. Обикновено, богатите имат много удоволствия: имат много хубави дрехи, пушат папириси. Като станат сиромаси, какви папириси ще пушат? Ще се чудят как Господ е смеял да създаде света така, че да нямат папириси. (Но) Господ казва: Ти едно време, като беше богат, работи много с тютюня, сега като стана сиромас, ще имаш почивка от тютюня. Няма пет пари в джоба, а тютюн ще пуши. Ще впрегнеш воловете в ралото, ще ореш земята. - Защо е така? - Защото като богат никога не си орал, пък сега трябва да се научиш да ореш земята. Смяна има в занятията в света. Някои каз-

ва: Защо не съм богат? Защото си станал сиромаш. Защо съм богат? Защото си бил сиромаш. Богатството и сиромашията, това не са естествени величини, това са временни, преходни сили в света. Едно дете ражда ли се възрастно? Колко тежи? Като започнеш от две кила, две кила и половина, три кила, 4, 5, 6 кила. Но знаете ли, 6 кила да го носи е доста тежка работа. Казвате: Защо да не тежи повече? Ти носил ли си едно дете, тежко 6 кила, ден и нощ в утробата си? Туй дете като гост, иска да го храниш, мълчи, дума не казва и пак е недоволно от тебе. Сега съвременните хора мислят, че много знаят. Мравите мислят, че много знаят, обаче при хората много малко знаят. Ние хората, много знаем, но онези, които управляват природата, с нас си правят шеги. Често и с мене си правят шеги. Вземат шапката ми, пък я търкалят. Казвам им: Що се занимавате с шапката ми? - Тебе що ти трябва шапка на главата? Ти нали знаеш, че твоята шапка ти пречатства на клетките, не можеш да приемеш добрите вълни от горе, които идат от пространството. Ти ще страдаш след време, тази шапка ще ти повреди очите, ще ти повреди ушите. Шапка не ти трябва. Казвам: Хората са направили шапки. Хората са много глупави. По техния ли ум ще ходиш? Какво ще ходиш като глупак с тази шапка? Разумно разсъждават. Като ме слушат да говоря така, казват: Нас никога не са ни говорили. Къде са? Съгласен съм, но на глухите хора, кой ще говори? Глухите виждат само мърдането на устата. Вие виждате природата (да) се движи, то е за глухите хора. Който вижда само мърдането в природата, той е глух. Де са сегашните хора, като говори природата да я разбират? Във всяка буря има говор, реч. Така разумно се говори, такива разумни работи има в една буря от 24 часа, че трябва да ги турите на плоча. Казвате: Какво казват? Вижте това няма да ви кажа. И да ви кажа, няма да ви ползува. Ако запример, аз ви докажа, че на слънцето има голяма температура, да кажем, 25 000; 50 000; 100 000; 5 000 000 градуса, как ще разберете тия градуси топлина? Не можеш да разбереш това, което не си опитал. Ти 25 хиляди градуса топлина, ти с нищо не можеш да я опитаеш, на земята. Няма метал, който да устои на тази топлина, няма пръст, която да устои, всичко се разтапя. Как ще опитаеш, как ще познаеш, че е 25 хиляди градуса? Тия високите топлини, за които се говори, те разтварят дори съставните части на атома. Казват: Защо е температурата? Писанието казва: Бог е огън пояждащ. Няма да остане нищо в света, което Бог да не пояде. Всичко туй ще го разтопи, ще го разруши и всичко от човешката култура ще бъде разтопено, нищо няма да остане за спомен. Ни косъм няма да остане. Питам тогава: Какво има да ви радва в един порядък, дето всичко ще изчезне? Какво ще остане тогава? Кое ще бъде реалното?

Вие по някой път искате да знаете какво има в оня свят. Ако идеш в оня свят, няма да намериш майка си там, баща си няма да намериш, сестра си, брата си. Ще ги намериш тях в друг свят. Баща ти е бил пияница, бил е крадец. В оня свят трезви и пияни хора на едно място не може да живеят. Крадците при крадците, пияниците при пияниците, учените при учените, добрите при добрите, лошите

при лошите, всички при своите си. Вие казвате: Баща ми е тук. Вие как ще повикате баща си? Когато казва Христос да се отречете от баща си, от майка си, от всичко се разбира: да се отречеш от майка си пияница и да я забравиш, от баща си крадец ще се откажеш, от брата си ще се откажеш, от жена си, от всички дрипели в света ще се откажеш, ще ги хвърлиш на страна. Няма да носиш дрипели. Крадците и престъпниците в света няма да ги считаш баща и майка, това е по-смешно, това са илюзии, това са заблуждения, с които хората се заблуждават в света. Казваш: От какво да се отрече човек? Всички хора имат патологични неща. Какво са направили днешните хора за Бога? Милиони хора се избиват по бойните полета и не може да ги родят. Всичките убеждават, че това е Волята Божия. Правят едно престъпление, казват: Трябваше да се направи. Защо ще правиш престъпление? Защо ще трябва да грешиш? В света причината за всички прегрешения и престъпления е пожеланието. Много малка е тази причина, пожелаеш нещо, няма зло. В самата причина няма зло. Но тази причина-пожеланието ражда доброто и злото едновременно. Пожеланието, това е майката, но в дадения случай, тази майка има двама мъжа. Следователно в света грехът е многомъжество. Когато една жена има двама мъжа, тя ражда доброто и злото. Искате да знаете произхода на злото. Една жена и двама мъжа раждат доброто и злото. Двамата мъже раждат доброто и злото. Двамата мъже не могат да родят доброто. Всичките спорове се раждат от двамата мъже и едната жена. Двама мъже винаги ще се бият за една жена. Всичките несрети в живота се дължат на едната жена и двамата мъже. Тогава имате двама бащи: когато някой пие, казвате: Защо пие? - За утеха. Жена му го накарала от голяма тъга. Отива да пие, за да забрави скръбта и несретите. Защото има състезание между двамата, кого обича повече от двамата. Те са от различни цветове: единият чер, другият бял. Всякога жените обичат повече черните мъже, отколкото белите. Четете Халима - от „Хиляда и една нощ“, ще видите царкини са се влюбвали в негри. Един от тия царе в Халима, като видял, че жена му имала любовници черни, не искал да я убива, оставил я да живее, както иска, но тръгнал той да бяга. По едно време, след като вървял един месец, седи при едно плодно дърво да кажем, ябълка или круша, било близо до морето. Заспал и вижда, че из бездната излиза един змей и носи сандък. Като го видял, качил се на крушата. Змейят отворил сандъка. Излиза една красавица, хубаво облечена, със сапиринени дрехи, диаманти по нея. Седнали и змейят заспал, на скута ѝ. Като видяла на крушата царя, казала му: Сляз долу! Ако не слезеш, ще го събуди и ще ти свети маслото. Той слязъл. Тя знаела как да приспива змея, приспала го, оставила му главата на страна. Казва: Видиш ли тия наниз, златни пръстени? Този глупак ме държи в този сандък и ме скрива. Аз вече съм имала 99 любовници, ти си стотният. Дай си пръстена. Турила го на врата си. Той спи. Този източен цар се спрял да мисли къде е злото. Казва: Злото седи в двамата мъже. Връща се в царството си и казва: Всяка жена ще има само по един мъж, не по два.

До тогава, до като слушате доброто и злото, това са двамата мъже в човека. Човешката душа, когато влиза в тия двамата, тя говори на единия, говори и на другия, казва: Да се запознаем.

Сега говоря за един свят, който е във вас. Вие се смущавате, недоволни сте от живота. Туй е за жените, ами за мъжете? Мъжете какви са? Едната жена, която има двама мъже, то е едно, но един мъж не може да има две жени. Няма ги жените. Едва за една жена двама мъже се намериха. Тя като преброди целия свят, едва намери двама мъже, за един не може да се ожени, тия двамата едновременно вървят.

Сега жените трябва да се откажат от двамата си мъже. Как ще се откажете, аз бих отишел малко по-дълбоко да ви кажа. Аз се спирам на първата степен на появяването на греха, но грехът има по-дълбок произход. Винаги сърдцето на човека е причина за неговото падение. Човешката душа по причина на своето сърдце страда. Сърдцето и умът, то са двамата мъже, които вкарват човека в беда. Едно престъпление, ти ще го направиш, защо? Запример една красива жена те привлича със своята красота, то е мъжът, умът те тласка към красотата ѝ. Да обясня умът де е в човека. Във вълка винаги действа сърдцето. Вълкът винаги обича тлъстите овце. Като я намери, ще я изяде. Като намери изпоставяла овца, честолубив е, само като лекар ще я бутне с муцуната по корема, казва: Не бой се, такива болнички аз не ги искам. Паси си. Друг път като мина, ще имам любовна среща. Имам топло сърдце, то показва колко обичам овцете. Тя се стегне, очаква го, развесели се. Тои като дойде, положи я на земята, вземе я на гости в себе си, изяде я.

Питам сега: Какво ще ти донесе една красива жена? Или какво ще донесе една угоена овца на вълка? Сега противоречието къде е? В дадения случай овцата е доброто, вълкът е злото. Питам: защо една овца иска да се срещне с един вълк. Защо сега човек иска да пиине ракиица, абсент, коняк, вермут? Туй казва за аператив. Какво ще му донесе? Всичките тия напитки, които съвременната култура има, за в бъдеще ще имат много лоши последствия в раждането на бъдащите поколения. Има хора, които се израждат. Сегашният свят страда от пиенето на много вино. За бъдащите поколения ще бъде лошо. Защото човек трябва да знае как да пие виното. Казвам, ние разглеждаме един въпрос, не да съдим. Ние разглеждаме само закона. Законът има тежест само когато се приложи, да се знае. Запример в химията трябва да знаеш известни закони, по които да направиш известно съединение и разединение. Ти знаеш: че има закон да не пиеш. Ти търсиш по околнен път как да пиеш. Пиеш, глобяват те, затварят те. Да кажем като те хванат в кръчмата, за една година може да те затворят. Ако има закон, че за чаша вино има известна глоба, после една година затвор - тия закони още ги няма, но представете си, че ги има тия закони. Питам: Като лежиш една година в затвора, платиш глобата, мислиш ли, че в тебе този навик е изчезнал? Ще се увеличи. Американците прокараха един закон за пълно въздържание в Америка. След като воюваха, цялата полиция беше заета с контрабанди, които

пренасяха разни напитки, не можаха да издържат. Съвсем други бяха причините на това въздържание. Като не можаха да издържат туриха стария ред. Наричат го мокрия режим. Въздържанието нарекоха сух режим, свободното го нарекоха мокър режим.

Тогава ние, съвременните хора, не съзнаваме. Има един закон, няма да се мине много, ще го опитате. Вие още не сте опитали закона. Ще дойде един ангел с меч си, ще похлопа, казва: Арестуван си. Речеш да се съпротивиш, забие ножа в гърдите. На сутринта казват: Имал разрив на сърдцето. Онзи дошел от невидимия свят и казва: Ще дойдеш горе викат те. Хване те за косата или за врата. Или пък да ви го кажа научно: след като го мушне, от тази дупка излиза душата, тури едно шише, човекът влезе в шишето, запуши го със запушалка, занесе го в оня свят. Като го занесе в оня свят казва: Дръжте го! И както химиците правят, ще го извадят от шишето, ще направят съединение, ще направят едно тяло, ще кажат: Защо пи вино? Какви бяха причините да пиеш вино? Ние казват, създадохме водата, най-хубавото, защо пихте от другото вино. Кои ви позволи? Закон има, че без вода не може; които се откаже от водата, умира. Ние турихме мокрия режим. Защото в духовния свят да се пие вода е мокър режим. Да се пие вино е сух режим. След като пиеш вино, запала се твоята жажда, ни най-малко не се утолява жаждата ти.

Сега някои са ми казали, че искат да идат при Господа, да Му се оплачат. Аз не зная от какво има да се оплачете? Ти още като идеш, ще миришеш на вино и на ракия. Още като идеш при Господа, миришеш на алчност, на блуд. Една жена блудствувала с мъже, казва, че не е ходила. Тя колко нечисти мисли има! Съвременните мъже и жени колко нечисти мисли имат. Даже религиозните хора имат. То е заблуждение. Ето в какво седи блудът. Всяко нещо, което искаш да го обсебиш, то е блуд. Ти лъжеш един човек, то е блуд. Ти говориш това, което не е истина, това е блуд. Ти казваш, че върваш в Бога, то е лъжа, никаква вяра не е. Казваш: Господ е на всякъде и крадеш пред лицето Му. Казваш: Господ е на всякъде и отиваш да крадеш от касата. Като крадеш казваш: Няма Го. Значи като крадеш, няма Господ, като не крадеш има Господ. Когато касите са отворени, Господ го няма, когато касите са затворени, има Господ. Какво е това веру? Аз бих желал всички да имате една мисъл. Като видите една пеперуда като царска дъщеря облечена, не да имате желание да я пипнете, но само да и се порадвате, да и турите най-хубавите сокове и да я оставите пред вас. Вие искате изведнаж да я хваните, после да я пипнете, да я набиете на една игла и да я държите в някоя кутия вътре. Има такива музеи, събрани най-хубавите пеперуди за изучаване.

Казва: „Който има уши да слуша, нека слуша.“ Всичките болести, всичките страдания, нещастия, произтичат от закона на нечистотата. Аз го намирам това лакомство. По-ясно казано: Лакомството е причина за греха. Защо човек ще бъде лаком, да яде малко хляб и нищо повече. Като яде всякога да остава малко гладен. Да стане малко угоеничек, да има благоутробие. Защо му е? Достатъчно му е малкото благоутробие, което има. Не трябва да бъде изпъкнал стомахът. Според най-новите научни изследвания, кръстът трябва да има линия. Раменете да са широки, кръстът тесен. Когато Бог създал човека, той не

го създал само да яде. Той го създал в света и за друго. Сърдцето е създадено в света да се научи да обича. Умът е даден на човека да се научи да мисли. Понеже умът не е светъл, още не се е научил да мисли. Умът трябва да бъде учен, сърдцето трябва да бъде добро. В същност, човешката душа е учителка на ума и на сърдцето. Тя ги учи на Божественото знание. Ако вашата душа не може да възпитава вашето сърдце, и ако вашата душа не може да възпитава вашия ум, каква душа имате вие, кажете ми? Ако вие обичате някого понеже ви дал повече любов, или ако обичате някого понеже ви дал подаръци, любов ли е това? Ако ви държи гладен, не е любов. Онзи човек ви обича, който ви предлага храната за доброто. Онзи човек ви обича, който може да нахрани вашата душа, с храната на любовта, че сърдцето да стане добро. Онзи човек ви обича, който ви донася храната на светлината, във вашия ум и може да ви нахрани с храната на светлината, че умът ви да добие знание. Този е човекът, който ви обича. Ако един човек не ви носи знание, с което умът да се развива; ако един човек не ви носи храната, която може да развива доброто във вашето сърдце, той не ви обича, той е лош човек. Тъй седи материално. Сега туй е закон. Трябва да знаете не е външен закон, механически да не пиете вино. Престъплението е там, че виното не е направено от Бога. То е изобретение на човека. Човек взел Божественото вино, направил го червено. Лъже и казва: Аз го направих. Там е лъжата. Той сам нека направи вино, да не взема от Божественото вино да го продава за свое. Там е престъплението. Нямам нищо против да продава виното кръчмарът без вода, да продава само виното си. Вие като накарате един човек да ви работи за сто лева, не е ли престъпление? Ние, съвременните културни хора, като накараме един човек с подкуп да работи за сто лева, не е ли престъпление? За 10 лева не работи, за 20 не работи, но за сто, за хиляда работи. Всички искат да работят с пари. Искат култура. Някоя жена не търси двесен (беден) мъж, но търси да е богат. Казва: Глупак да е, но да е богат, да го въртя. Умен да не е, но да е богатичек, да го въртя. Питам: Вие жените, които завъртате мъжете, какво направихте в света? На жените говоря сега, какво направихте, кажете ми? Тия мъже защо ги народихте? Вие сте виновни. Първият мъж Бог го създаде, всичките други мъже, вие, жените, ги създадохте, вие ги родихте. Вие раждахте до сега тия мъже за престъпни работи. Те са ваши работи. Тия мъже са ваши деца родени. Бог направи първата жена, извади едно ребро от мъжа, направи я и тя съгреша. Направената от Бога жена съгреша и направеният от жената мъж и той съгреша. Какво ще направят сега и двамата, я ми кажете? Тогава както Бог постъпи, така ще постъпите и вие, жените: на вашите мъже ще им снемете царските облекла и ще ги облечете с кожени дрехи и ще ги изпъдите из вашия рай навън, ще им дадете по една жена. Господ не изпрати Ева навън, тя беше Негова дъщеря. Първият човек живе с дъщеря си. Не му беше жена, той нямаше жена. И там беше престъплението: бащата, който се ожени за дъщеря си. Морал в света. Първото престъпление се роди от това желание, което се роди в нея да яде от забранения плод.

Сега вие се считате нещастни. Че как ще бъдете щастливи? Вие с този ум какви светли мисли ще имате? Аз съм държал страната на жената. Казвам на вас къде е слабата страна. Защо ги раждате мъже? Тя роди двама мъже отвън и единият уби другия. След туй дойде трети. Сега вече и с по трима мъже има. Двамата останаха, с третия е сега. Или аз го наричам това е крайната лакомия в човека да има богатство, да се осигури. 120 години да яде и да пие, да каже: Ще ям и ще пия, да се знае кога съм живял на земята. След като те заровят в земята, в гроба, Господ държи душата ти в телото, усещаш как те хапят. Като седиш десет години в гроба, от всяка страна те чоплят, изчоплят всичко, нищо не остане, останат само мертеците* на твоята къща. И Господ ти покаже само мертеците. Казваш: Господе, какво стана? - То е твоята лакомия. Туй с (в)синца ви ще стане. Какво спасение ще се проповядва на света? Аз бих желал всеки да каже: Аз съм причината за тази работа, аз може да поправа света. Как? - Да стана добър, да стана умен, нищо повече. Да храня сърдцето си с доброто, да храня ума си със светлината, да служа на Любовта. По този начин ще роди тия деца. Да не става майка на блуд, да блудствува със своите синове. На бащата не е позволено да блудствува с дъщерите си. На майката не е позволено да има блудство със своите синове. Това е морал. И конете знаят този морал. Един кон, който има дъщери, изпъжда ги навън, не блудствува. Коне има, които познават този закон.

Този свят, както сега се проповядва, никога няма да се поправи. На този свят трябва да му се чете една упокоителна молитва. За бъдеще какъвто и закон да се тури, по този начин не може да се поправи светът. Как ще се поправи? Толкоз много болести има. В Америка като са кръщавали болестите, повече от 400 имена са турили само на нервните болести и най-послед един германски лекар турил името американци.

Сега какво трябва да ви говоря? Ако идите при някой хирург и той изкара, че имате тумор в стомаха, какво ще направи? При съвременната хирургия веднага ще те упои - има два начина: единият е с хлороформ, другият е с етер, които прави местата нечувствителни - тегли ножа и после зашие стомаха. Ако имате тумор в главата, ще започне с длетото, ще пробие главата, ще направи трепанация и ще извади тумора от главата, от мозъка ви. Ако остане да ви пробиват главата, и ти после човек да станеш, отиде то. Ако ти направят операция и да ти извадят тумор от стомаха, от тебе човек не става вече.

Казвам: Поне трябва да имате вярата на онзи българин от Търново, който имал болен крак. Лекарът казва, че трябва да се отреже крака над коляното, понеже има зараза. Той казва: Господин докторе, не си давам крака. Ако Господ иска жертва от мене, цялото тяло му давам, но само крака си, не давам. Цялото тяло си давам жертва, но само крака не давам. - Ще умреш. - Нека да умра. Куц не искам да бъда. Излиза. След шест месеци се явява при лекара. - Добър дан! Аз съм онзи с болния крак. - Как оздраве? - Оздравях! Господ ми каза, че не иска крака ми. Казва, че това е заблуждение на лекарите. Гос-

под ми казва, че добре трябва да живея. Започнах добре да живея за ума, за сърцето и оздравях. По-напред лъжах, крадах, после започнах да чета Евангелието и да се моля на Господа. Оздравях. Туй е моят цар. Сега сърцето ми се храни с доброто, умът - със светлината. Не ми трябва вече операции, от сега нататък. И за в бъдеще цялата аптека на лекарите ще бъде: цар за сърцето разни дози, доза с абстракт от картошки и турени две капки добро. Доза от череша, три капки от светлината, от сгъстената светлина, в тази течност турени. Туй ще бъде храна за мозъка. Този мозък като се храни, той ще се учи добре. Казвам: Ако това не вярвате, като дойде един лекар, ще ви направи операция. Някои искат да живеят добре. По този начин, както сега живеят хората, не се живее добре. Има друг живот: човек не трябва да има никаква нечиста мисъл в ума си. Отвън може да има колкото иска кал, никаква кал не трябва да позволява в ума си да влиза.

Аз бях сега на Черния връх. Хареса ми. Заведоха ме приятелите ми; които ме придружаваха, схванали моите мисли за жената, че казват: Нито една сестра с нас! Съгласен съм. Аз чета в умовете им: Нито една сестра. Тръгнахме шест души, петима братя и аз. Да няма вече съблазнители. Отиваме на наблюдателницата, но ето там сестра Мария, доста възрастна, младолка на около 60 години, няма бръчки на лицето. Рекох да вляза в стаята, казва: Не може с обща, ще си събуете обувката. Които и да дойде тук, обувката от вън ги оставя. И министър да е и директор да е, трябва да си събуе обувката. Гледам стаята постлана с килим. И аз трябваше да се събуя. Едно кандило турено в стаята. Казвам: Тя е от новото учение. Двамата мъже изпъдила вън, има двама сина; единият е първокласен скиор, шампион, другият е наблюдател, метеоролог. Тя е македонка, може да проверите.

Злото е там, че много мъже има в света и много жени има. Жени-те в следното прераждане стават мъже, за да не са отговорни и много мъже стават жени, за да се избавят. Казваме: Жените ги развращават. Мъжете са слуги на жените. Мъжете, за да се освободят, стават жени. После се разбират. Единият носи името на доброто, другият носи името на злото. Но и двамата се спогаждат. Да не мислите, че където са доброто и злото, не се спогаждат? Знаят си интересите. Те са като банда разбойници, разделят се на две групи. Едните, те обират, другите, те защищават. То мяза на онзи турчин във Варненско, за които разправят един анекдот. Един еврейин взема чантата си и носи две хиляди лева. Страх го да не го оберат разбойници. Вижда един турчин се моли, сяда, чака го да си свърши молитвата. Казва: Ти си добър човек, набожен човек, нося пари в тая чанта, ще ти платя да ми помогнеш и да ме вардиш да отида до едно място. Като повървели до някъде турчинът казва: Даи парите, тия пари не са за тебе, за мене са. Аз за парите се молах. Ти искаш да ме излъжиш, даи парите! - Ти си религиозен човек. - Да съм религиозен, това е мое задължение, да те оберат, това е моят занаят. Господ те прати, даи ми парите! Връща се онзи във Варна. Не зная до колко е вярно, може да има малко преувеличение и още повече може да го преувеличим, не зная дали

са били две хиляди. Може да са били повече, може да са били по-малко. Но работата е, че той се молил. Щом дойде до парите, вече няма молитва.

„Който има уши да слуша, нека слуша“. Ако човешкото сърдце не се храни с храната на Любовта, ако човешкият ум не се храни с храната на светлината на Любовта, човек не може да се развива. Умът и сърдцето на човека трябва да служат на Любовта, и да бъдат под ръководството на Божия Дух. Само то е избавлението в света! Тази идея трябва да стане плът и кръв и човек да го не е страх. По-добре човек да умре, отколкото да живее в сегашния живот да си труп прегрешения. Всеки ден да се терзае, да страда. Като живееш, да бъдеш радостен и весел. Че те са чудни хората.

Ние отидохме да бягаме от жени. Ето иде един брат и една сестра. Като доидоха, на другия ден развалиха времето. Този брат, който иде със сестрата, тя е жена с двама мъжа. Тя напуснала единия си мъж и намерила друг. Два дена ни държаха затворени, буря, мъгла. Питат ме, къде е причината, кой е виновният, като Йона ще го хвърлим в морето. Аз си мълча. Благодарение, че доидоха шест сестри и един брат - 7, та оправиха времето. Като доидоха шест сестри с един мъж, времето беше отлично, много хубаво. После доидоха шест сестри без брат, още по-девствено. Сестри с двама братя да не ходят. Един брат и една сестра, нищо повече. Шест сестри с един брат може. Един брат и една сестра, то е Бог с тях. Бог е началото в света. Един мъж подразбира, Бог е с тебе. Двама мъже на едно място, злото е с тебе. В света, които има числото две, които има два мъжа, той служи и на дявола. Щом имаш един мъж, ти имаш Бога. Един мъж и една жена, законът е един и същ - Бог е с тебе. Две жени и двама мъже, законът е точно обратен.

После говоря за една разумност. Законът е такъв в света. Този, които те обича, като дойде, ако сте на легло, вие ще станете, вие ще оживеете. Този закон няма изключение. Които ви обича, той ще ви донесе храна. Ако доидат двама мъже и една жена, ако доидат двама лекари и вие боледувате, вие ще умрете. Ако двама лекари лекуват един болен, той ще умре. Единият всякога носи доброто. Виждам законът на движението какъв е, в закона на движението всякога стъпваме на един крак. С един крак ходим. Другият е за почивка. Ту на единия стъпваме, ту на другия. И в работата е същото. Дясната ръка е която работи, лявата е помощница. С двете ръце не работим. Сега всичките хора са започнали да работят с двете ръце. Опасна работа е. И с двата крака да ходиш е опасно. Ако те заведат при един съдия с един крак и кажат, че си се качил на черешата, съдията ще повярва ли? Ако има два крака, знае, че се е качил. Ако имаш една ръка и един крак, невъзможно е да се качиш горе на черешата. Човек, който обича, абсолютно е невъзможно да прави престъпление. Може да му дадат цялата вселена, няма да направи. Аз се чудя как хората правят престъпление. Аз се чудя на тях. Голяма сила е да направиш престъпление.

Човешката душа трябва да се върне при Бога чиста, както е била

в началото. Като се облякла в материята, човешката душа се е заблудила. Вие заблуждавате вашата душа с материята, в която тя живее. Давате неестествена храна на нея - неестествени мисли и чувства и тя страда. Страданието на душата е, че я лъжат от вън. Понеже умът служи за гледане, сърдцето има друга функция. Та казвам: Сърдцето и умът постоянно лъжат човешката душа. Трябва да престане лъжата на ума и лъжата на сърдцето. За да не лъжат душата, тя трябва да започне един добър живот, да започне да живее тъй както трябва.

Христос казва: „Ако човек не се отрече от баща си, от майка си, от брата, от сестра си, от своя си живот и от себе си, не може да бъде мой ученик“. Туй е дълбок вътрешен смисъл. Ако искате, приемоте го; ако не искате, не го приемайте, то е ваша работа. Вие ще опъвате каиша за в бъдеще. Аз като мина там, ще си туря ухото там, чувам: Няма ли някой да ми помогне? - Ще каже: Как си ти? Как е винцето? - Много страдам. - Как са двамата мъже? Как са двете жени? Живеят ли си добре? Как са червейчетата? И ще си замина, нищо повече! Няма да ви разравям от гроба. Ще идат във вечния огън. Хората мислят, че Бог ще направи един опит. Бог поругаем не бива. Лъгали са го ангелите, лъгали са го хората. Който го лъже, ще го тури на мястото. Лъжата никога не се прощава. С векове трябва да страда човек, за да изкупи лъжите. Съвременният свят е пълен само с лъжи, навсякъде лъжи. В очите лъжи, в ушите лъжи, в ръцете лъжи, в носа лъжи, в краката лъжи, навсякъде лъжи. Срецам бащата, обърне се към децата, намръщи се да ги заплаши. Страх го е от хората. Казва: Представете се такива, каквито не сте. Да каже: Извинете, вижте какви съм ги родил. Идеш в клас, дойде министърът. Учителът заповядва, всички да се изправят. Това е лъжа. Като е министърът да се покажат, че са добри. То е първата лъжа. Идем в черква ще се представим пред Господа, че сме добри. Казват много добри хора са тия. Щом излязат от черквата, тогава са други. Аз съм гледал тук сестри ме слушат, като излязат навън една започне да мушка другата. След като са ме слушали, едната пита: Защо ме мушкаш? С години туй мушкане (в)се става. Какво не съм ги виждал правоверни? Аз съм правил опити. Българският народ не ме интересува. Какво ще направи, не ме интересува вече. Да си живеят хората в този свят, както искат. Никакво благо заради тях не иде вече. По този начин, както живеят, никакво благо не иде. Ако се откажат, не от страх, но от приложение на любовта. Геройство трябва да служат на любовта. Не само да се усмихнат, да завъртат главата с пари да го вземат приведен зет. Мъжът ще дойде, жената ще му измие краката. Мъжът, като дойде сам, да си мие краката и жената сама да си мие краката. Когато е болен, друго нещо. Като е здрав, всеки да си мие краката. Като е здрав, някой да му мие краката, то е лицепрятие. Ето жената - лявата ръка. Ето мъжът - дясната ръка. Десният крак е мъжът, левият крак е жената, двата крака мъжът и жената вървят заедно. Двете очи, лявото око е жената, дясното е мъжът. Носът две ноздри има, лявата е жената, дясната е мъжът. Устата и тя има две отворстия, скрити са. Едното е за стомаха, другото е за дробовите. Сега жената прекарва хляба в стомаха, мъ-

жът прекарва въздуха в дробовите. Две гърла има човек, задавя се. Мъжът прекарва и през носа.

Казва: Двойствеността в света е навсякъде. Имаме пет пръста какво ще кажете? - Ръката е майката с пет дъщери, дясната е бащата с пет сина. Двете ръце, това са майката с петте дъщери и бащата с петима сина образуват едно семейство. Туй е в човешкия свят. На морала сега. Казвате: Какво учи Христос? Не представяйте учението на Христа като посмешище. Какво е учил Христос? Вътрешна чистота на сърдцето се изисква. Абсолютно вътрешна чистота, възможностите на човешкото сърдце и на ума за човека. Не сега да бягате. Един мъж трябва да носи живот за всички жени и една жена трябва да носи живот за всички мъже. Всички мъже живот да носят, не да крадат. Щедрост трябва, живот да дават. Не като влезе една жена в един дом да вдигне скандал, но да внесе мир. Не един мъж като влезе в един дом да вдигне скандал, но мир да носи навсякъде. Туй е служение на любовта, дето влезем да носим Божието благословение, че всички и болните да се радват. Не като излезеш да кажат: Този коцуз откъде дойде, щяхме да се изпобием? Съблазнил се. Не употребявайте Божия живот за ваше удоволствие. Не ви е пратил Господ в света да се удовлетствате. Той е дал да разнасяте този живот не само за вас. Част от този живот е за вас. Ще имате толкоз, колкото ви трябва, другото ще го предадете. Бог ще ви държи отговорен, че не сте предали знанието дето трябва. Ще ви държат отговорни за доброто, което не сте предали. За всичко онова, за което сте пратени, ще ви държат отговорни. Лекар, който не може да лекува болните, заслужава ли да носи името лекар? Свещеник, който се моли и Господ не слуша молитвата му, заслужава ли да се нарече свещеник? Жена, която не може да обърне сърдцето на един мъж, жена ли е? Един мъж, който не може да обърне сърдцето на една жена в правата посока, мъж ли е? Аз така разбирам. Лекарът трябва да знае да лекува. Онзи, който се моли на Бога, да го слуша. Някой казва: Аз се моля.

Като бяхме горе на Черния връх, вятърът духа, аз си мълча. Горе вятърът духа, със 70, 90 километра се движи. Тук в София няма буря, горе силна буря. Най-после вечерта седа и си казвам: Ако утре духа, ще си вървим надолу. Онази с двамата мъже ще я снемем долу, ще се освободим от нея, не искам да се караме. Та казах: Никой да не идва. Когато се качи човек на планината, трябва да се качи с чисто сърдце, сам да ходи и да носи благословение навсякъде. Отиваме в един дом да извършим Волята Божия; отиваме на планината да извършим Волята Божия; отиваме в училище да извършим Волята Божия; отиваме на черква да извършим Волята Божия. Вземам една крачка да извършим Волята Божия. Пием вода да извършим Волята Божия. Четем да извършим Волята Божия. Да приложим Любовта навсякъде! Аз говоря за всички, не щадя и себе си. Аз виждам българите в себе си, виждам какви са. Едно време Христос каза на евреите: До кога ще бъда с вас, да ви нося? Някой път си казвам: Кой ти е крив тебе, не те караха, сам дойде и искаше да помагаш. Свърши работата и няма какво да обвиняваш този и онзи.

Та ви казвам: До като съм в света, слушайте ме! Аз като си замина мрак ще има, какъвто не е бил. Туй да го знаете! Христос казва: Докато съм с вас виделина ще бъде с вас. До като ме слушате да ви говоря онова, което Бог ви казва, прав е пътът ви. Един ден като престане Господ да ви говори, мрак ще има в света. Опитайте онова, което е верно и го приложете. Което не е верно, оставете го на страна. Опитайте да познаете нещата. Опитайте, не да се страхувате, но да се зарадвате, че сте се освободили. Всички мъже в света съставляват един мъж. Няма много мъже. Всички жени съставляват една жена. В Любовта се обединяват хората. Другото е само отражение. Една жена ако има хиляда огледала, ще има хиляда отражения в огледалата, но това не са жени, това са отражения на жени. Реално е туй, което носи живот в себе си, носи мисъл, носи сила, носи мощ, носи безсмъртие.

Или казвам тъй: Аз съм дошел в света да ви покажа пътя към Бога, как трябва да служите, на Бога. Синца сте пратени при мене да ви покажа пътя, по който Бог ще ви научи, няма да ви излъжа, ще ви покажа пътя, по който Бог ще ви научи. Няма да ви излъжа, ще ви покажа този път. Писанието казва: Всички ще бъдат научени от Господа. Няма друг от времето на Христа, който да е показал този път. Никой не е показал пътя на хората до сега. Той им го показва. Кой е пътът сега? За да служиш, трябва единство. Да съзнаеш, че Господ е навсякъде. Господ с милиони очи бди всеки ден. Той вижда най-малките побуждения, всичко туй вижда и мълчи. Той не иска да си замине. Мълчи, защото благата ще ти трябва. Той не се гневи и никого не съди. Той чува този зов на страдание и праща ангелите, казва: Идете да кажете кои са причините.

Аз ще ви покажа пътя да идете при Господа. Сега вие мислите да излезете из земята навън, да намерите Господа. Вие трябва да научите онова, което е на земята, Бог го е вложил и после да знаете как да минете към слънцето, към месечината. Ако вие не разбирате тия закони и от земята от едно място на друго не можете да идете. С пари трябва да пътувате. Може да се пътува и по друг начин. Казвате: Нямам пари сега да пътувам. Обръщам се към вас: Аз съм вратата. Вратата, това е Любовта. „Това е живот вечен да позная Тебе единнаго истиннаго Бога.“ За този, които изпратил Христа, Христос казва: „Никой не може да дойде при мене, ако Христос не го е изпратил; никой не може да иди при Отца, ако не му покажа пътя.“ То е смисълът. Една майка трябва да роди детето. Като се роди детето, то отива при Бога. Роденото дете отива при Бога, което се ражда, отива при майка си. Разбирайте закона. Наи-първо детето ще отиде при майка си. След като се роди, отива при Бога. Той го учи, какво нещо е да прилага Божия закон. Веднага да почувствувате, че сте родени и да приложите закона на учението. Та казвам: Трябва да се родите от Бога. Тогава, ако дойде буря от вън, няма да се плашите. Тя, бурята, е за пречистване. Ако някои път дойдат облаци, това е да не ви изгори слънцето. Ако някои път се яви тъмнина, то е за почивка. Ако някои път се яви светлина, то е за работа. Ако дойде изобилие всичко в света, което Бог е направил е благословение за онази душа, която се е родила.

Всяка душа родена, отива при Бога. Казвам: Вие родените души да не седите още. Ще се откажете от утробата на майка си, да излезете навън. Ще се откажете от едно ограничение, ще започнете сами да дишате въздуха, храната сами ще я вземате, ще живеете, ще мислите. Майка ви отвън ще бъде като външно условие. Баща ви, братята и сестрите ви, ще бъдат условие за живота ви. Това е добрият смисъл. Ще си турите раниците, ще тръгнете на екскурзия за Черния връх, ще намерите баба Мария, която ще ви каже: Изуйте обувката си! Нали на Мойсея, Господ казва: „Изуй обувката си, защото мястото, на което седиш, е свято.“ И всички трябва да изуеете обувката си, защото мястото, на което живеете, е свято!

Само когато Бог ви привлече със своята любов, да намерите вашите майка, братя и сестри, да вършите Волята Божия, вие може да бъдете ученици на Христа!

Тайна Молитва.

1-ва беседа, държана на
28 септември 1941 г. 10 ч.с.
Изгрев. София

Благословен.

Отче Наш. Ще се развеселя.

Ще прочета няколко стиха от 9-тия до 11-тия стих от 12-та глава от Евангелието на Йоана.

Духът Божи.

„Благословен, който иде в името Господне“. Ще си послужи с един анекдот из българския живот като въстъпление. Пътува едно младо момче, качило се на едно магаре, върви и пее. Ето среща един дядо на 85 години и той тръгнал. Казва: Синко, да поговорим за това, което може да бъде. - Да говорим, дядо, как не? - Сляз ти от магарето да се кача аз. - Да сляза. Детето слиза, дядото се качва на магарето и пак вървят 10-15 километра. Детето казва: Хайде, да говорим за това, което може да бъде. - Не може, синко. Ще каже детето: Сляз, дядо, да се кача аз. Ще говорим за туй, което не може, значи дядото трябва да седи на магарето, детето да върви. Две разбирания: младите, които са готови за всички жертви, и старите, които са много умни, те са с опитности. Казват: Ние сме много преживели, нямаме вече капитал да правим нови опитности, нови опити. Сега и двамата имат една погрешка: нито детето мисли за магарето, нито дядото мисли за магарето. Детето мисли, като слезе от магарето да си почине, но хич не мисли за магарето. Та казвам: Онези от вас, които трябва да създадете една нова поговорка, да разширят тази поговорка, да внесат новото, че детето и дядото да слязат, и магарето да си почине.

Туй магаре, за което става въпрос, то е нашата воля, на която всички като се качат, все яздат, и умът язди и сърдцето язди. Каквато погрешка стане, все магарето - волята виновата: той е упорит, той е такъв, той е такъв. Магарето може да носи дядото, но по-леко му е да носи детето. Дядото е тежък, с много тежки мисли е дядото, не е весел. Магарето като носи някой дядо не реве, започва да мисли сериозно. Когато носи едно дете, реве повече, радва се. Защото ревът е песен.

Сега всички искате да чуete какво ще ви говоря. Ще ви говоря за вашата глава. Имате едно богатство, което не оценявате. Носите главата, не знаете защо я носите. Някой път я държите на ляво, на дясно, на горе, на долу, даже се чудите защо Господ ви (е) турил в такава глава толкова работи, не може ли повече. По някой път протестирайте за вашето сърдце, че ви боли. Се хората страдат от сърдечни болести. Такива болести в света не съществуват. Сърдцето е един такъв голям свят, че болест не го хваща. Всичко може да заболее, но сърдцето, не. Туй е невъзможно. От 8 хиляди години носи всичките болести, искат да го уморят, но то пет пари не дава. Много яко е това сърдце, най-чудесната машина или помпа. Четете някой учен човек, говори за него, то 70, 120 години ден и нощ работи и само се монтира. Няма машина в света, която издържа толкова труд, толкова работа, както човешкото сърдце. Имайте вяра! Казва: Ще ми се пукне сърдцето.

че то не е гърне да се пукне, вие имате смешни понятия за сърдцето. Казвате: Ще се скъса. Не се скъсва. Единственото нещо, което не може да се скъса, то е сърдцето. То е толкова фино, че са го оцапали хората и макар да са го оцапали, Господ не казва: „Дай си ума“, но казва: „Дай ми сърдцето си“. Богато нещо е сърдцето, богата градина е. Раят е в човешкото сърдце. Като съгрешиха хората, Господ тури ангел на вратата, затвори вратата на рая, че никого не пуща. Оцапах го. Осем хиляди години Господ го чисти от греховете на хората, които направиха в рая вътре и още не е позволено да се влиза в рая вътре, понеже не е очистен. Като се очисти в новата епоха, хората ще влязат пак в този рай, дето ще се развиват.

Сега да дойдем до същественото: всички от вас имате стремежи хубави, някои искате да бъдете учени, някои искате да бъдете красиви, силни. Всички тия работи са красиви. Най-хубавото нещо аз бих ви го казал. Аз бих ви дал един съвет. Няма по-красиво нещо, по-достойно нещо - да съзнаваш благородството на духа; няма по-достойно нещо - да съзнаваш достойнството на душата; няма по-красиво нещо - да съзнаваш достойнството на ума и да съзнаваш достойнството на сърдцето си. Най-последно да съзнаваш, че си турен в една хижа, да съзнаваш, че тя струва повече от всички други хижи, които съществуват в света. То е твоето тяло. Да не гледаш с пренебрежение на него, да кажеш: Кога ще се освободя от него. Като идеш в другия свят и там ти трябва тяло. Без тяло никъде не приемат. Като идеш при Господа ти трябва тяло, очи, уши. На Господа не трябва слепи и глухи хора, но с отворени уши да чуват и с отворени очи да виждат. Някои цитират Писанието: „Бога никой не Го е видял“. За мене много ясна работа е. Съвременните хора са слепи, как ще го видят? Които имат очи го виждат. Само слепите не виждат Господа. Учените Го виждат. Казват ми: Покажи ми Господа къде е! Аз отговарям: На слепи хора нищо не доказвам. Отива един, който бил здрав, имал да дава доста, имал пари, но се преструвал пред кредитора си. Турил въськ на очите си, превързва очите си и казва: Ослепях, ще чакаш. Едно време очи имах, сега нямам. Онзи бил сприхав, светски човек, казва: Ослепе ли, че как? Ти спял стана, за да не ми платиш. Като започнал да го налага, да го бие, паднали люспите от очите му. Казва: Чакай, не ме бий, прогледнах вече!

Та когато дойде този бой, този бой са страданията. Всички хора сега ги бият на общо основание. хората седят и пет пари не дават за другите. Колко пари дават, когато иде на бойното поле във време на война? Удари го куршумът, падне, заровят го в земята, казват: Бог да го прости. Отиде да се бие за отечеството. Казвам: Ние не оценяваме живота, който Бог ни е дал. На съвременните хора трябва друго нещо. Ние може да воюваме по друг начин. Защо съвременните хора да не бъдат толкова умни? Сега имаме най-културните народи, които се бият. Не зная дали няма някой закон издаден, да не се говори за това? Мисля, че няма закон издаден да не се говори за войната. Ако има закон, ще го заобиколя, по-горе съм от закона. Закона хората го създават. Не съм против войната, за войната съм. Но как да се не

убиват хора, да идат на война - да се борят нагоре-надолу, до като единият признае, че другият е по-силен. После да се хванат за ръката, да се ръкуват. На съвременните хора какво им липсва? Англичаните, които са толкова умни, англичаните са отлични търговци, германците са отлични индустриалци, русите са отлични земледелци. Какво липсва на тия народи? Интересите им не страдат. Русите да си изкарват хубавото жито и да го продават. Германците да изкарват хубава стока и да я продават. Англичаните да ходят по моретата и да я продават тази стока. Да си подадат ръка, за (в)синца има място. Защо ще се бият? От моето гледище, намирам, че тази работа е любовна работа. Войната е любовна работа. Два момъка делят една мома, нито единият я е раждал, нито другият, те се борят, а майката я е родила. Единият казва: На мене принадлежи, и другият казва: На мене принадлежи. Бият се и момата ще отиде при едного. Не може ли да си кажат: Когато избере от двамата ни. Когато избере, пък другият да се подчини и да каже: Момата има право да избира един от тях. Има ли нещо лошо в това? Сега ще доидем до въпроса. И ние правим същата погрешка, която направиха русите, англичаните, германците. Ние в живота правим същата погрешка. Трима души воюват в нас: то е нашият ум, нашето сърдце и нашата воля или нашето тело. Тогава хвърляме вината ту на ума, ту на сърдцето, ту на телото. Казваме: Не може ли друго яче? Друго яче е да уважаваш телото си, то ти служи, ти чисто трябва да го държиш. Трябва да уважаваш сърдцето си и трябва да уважаваш ума си. Не покваряй ума си с нечисти мисли! Аз изхождам от едно принципиално гледище. Бог е създал хората и всички народи и на всеки народ определил правата им. Те са органи. Като защищават патриотизма, патриотизмът е едно чувство. Френолозите казват, че има едно чувство, което определя патриотизма. Също има чувство на чедолюбие. Някои майки имат силно развито това чувство, те са чедолюбиви, а у някои майки не е силно развито това чувство. После има чувство за самоуважение. У някои е по-силно, у други е по-слабо. Някои не уважава себе си, това чувство е слабо развито, у други това чувство е силно развито, тои уважава себе си. Като говори, той претегля думите. Всяка дума трябва да има цена, мислите, желанията и постъпките му трябва да имат цена. Тои трябва да бъде като градинар - да обработва най-хубавите плодове в своята градина.

Сега всички вие мислите какво ще стане с вас и какво ще стане с българите. Русите мислят какво ще стане с русите, германците мислят какво ще стане с германците, англичаните мислят какво ще стане с англичаните. Важно е какво ще стане със земята. Тя е един параход, които пътува с хиляди години в пространството. Ако пътува добре, няма опасност, тя не трябва да се сблъсква с нищо, тогава и руската земя, и българската, и германската - всичко ще бъде добре. Ние ни най-малко трябва да се опасяваме, докато земята върви добре. Ако земята е наред и вие ще бъдете наред. Всеки ден като станете, осведомете се върви ли добре земята. Като станете, попитайте как е земята - върви ли добре. Скарат се двама души, не могат да се търпят. Попитайте капитана върви ли добре параходът. Веднага въпросът ще

се разреши. Как върви земята? Щом тя върви добре, вървите и вие добре.

„Благословен, който иде в името Господне“. Слънцето, което изгрява сутрин, иде от Господа, понеже носи всичкото благословение на хората, разпределя богатата, търси отворени прозорци, казва: Добър ден, ставайте! Как параходът добре ли ви кара? Ти се почешеш, казваш: Изгре ли слънцето, и пак теглиш юргана си отгоре. Успите се. Тогава често мязате на един ленив американец, онаследил този навик и все закъснявал в търговската си кантора и губел милиони. Като закъснявал, започнал да хваща слуги. Казва на слугата си: Ако ме събудиш, един долар ще ти дам, ако не ме събудиш, един долар ще ми дадеш. Иде човекът, не може да го събуди. После бил здрав, че като хване слугата, набие го, после отивал в леглото, пак си лягал и вземал един долар от слугата. Никой не отивал при този господар вече за слуга. Най-после отива един бабачко. Казват му: Бие. - Ако той бие, и аз зная да бия. Казва му: Слушай, на тебе дванадесет долара ще ти дам, ако ме събудиш и дванадесет ще ти взема, ако не ме събудиш. - Ще те събудя, казва. Отива рано сутринта, носи цяла стомна, от десет килограма вода, полива го отгоре. Онзи става и казва: Ти с вода ли ме безпокоиш, започва да го бие пехливански. Онзи го бие, но и слугата го съблещал и го вмъкнал в банята, в това време, окъпал го. Разбудих се, казва, много ти благодаря. Дава му дванадесет долара. Ти си първият добър слуга, който знае как да къпе добре господаря си.

На онзи, ленивия господар във вас, трябва вода в леглото, след туй да го занесете в банята, да го съблещете, че във ваната да го турите, българско корито, модерните са много дълбоки. Всички трябва да бъдем смели. Всички трябва да бъдем смели за доброто, което трябва да се прави. Да изберем добър метод. Ние се страхуваме какво ще кажат хората. Ни най-малко да се не страхуваме, искаме нещо да кажат хората заради нас. Туй което кажат, то е право, да не кажат нещо, което не е право, или пък да е нещо да е преувеличено. при това, за да ни похвалят хората, трябва да сме направили нещо. Там в салона имаме един наш художник, изложил картините си. Аз само ги зърнах, не можах да си дам мнението. Ходил човекът по Рила, не седял, рисувал, не седял само на празно да зяпа, но тук зяпнал, нарисувал нещо, там зяпнал, нарисувал нещо, пак. Казваме, че този художник зяпа. Зяпа, но рисува нещо. Ние трябва да нарисуваме нещо в живота си. Художникът нарисувал някои беден човек на картината, колкото е по-беден, картината става по-интересна. Срещне една красива мома, нарисува я, за нея вземе пари. Ние искаме красиви работи да рисуваме. Злото, то е сбутаната мома, нарисуй я. Когато ние вършим злото, считаме, че е на място, когато на нас ни го вършат, считаме, че не е на място. Когато правят доброто върху нас, считаме го за добро, ние сме доволни. От злото сме доволни, когато го вършим на другите; когато другите го вършат върху нас, не сме доволни. Злото го харесваме, когато го правят на другите, но когато го правят на нас, не го харесваме. Бият се два народа, приятно ни е, защото не засяга нас. То е зло. Ако е добро, когато се свърши войната, започват да разде-

лят земята. Ако на българите дадат повече земя, ще кажат: Много добре. Ако ги лишат, ще кажат: Зле е. Та казвам: На всеки един народ е определено от Бога какво да му се даде. На всеки един от нас е определено какво да му се даде. Вие сте наследници на много големи работи. Не сте сиромаси хора. Срещам една мома, казва: Бедна съм, нямам баща, нямам пари, не мога да се ожена. Тя е царска дъщеря и казва, че не може да се ожени. Смешна работа. Казвам: Ти си царска дъщеря, как царска дъщеря да не може да се ожени? Може ли да съм царкиня, виж как съм окъсана? Има циганки, облечени в царски дрехи, има царски дъщери, облечени в цигански дрехи. То е акти(в)орска работа. Ви е мислите за Бога, проповядвате, че сте християни, че сте православни, а при това поддържате, че сте сиромаси. Как един християнин може да ми каже, че е сиромас, не разбирам. Един езичник, разбирам, но един християнин, който вярва в Бога, да каже, че е сиромас, това не разбирам, то е първата лъжа. Бог създаде всичко в света и ни го даде без пари. Сега вие отивате в един театър, като дава концерт някой знаменит цигулар, колко плащате за един билет? Плащате сто или сто и двацет лева. Сутрин като ставате за всичките хубости нищо не давате и сте недоволни. Вие градина имате и не посадите нито едно дърво, чакате други да посадят или казвате: Ще си купим. Първото нещо: Не разчитайте да купувате нещата. То е невъзможно в съвременния свят. Имаш един двор, посеи едно плодно дръвче да имаш. Ако дворот е голям, посеи три, четири, то е благословение за дома. Ако имаш още по-голяма земя, обработи я, посеи и други неща.

Във вашия ум трябва да съществува една мисъл да работите. Аз бих желал вие, християните, които вярвате в Бога, да имате ваша земя. Брат имате, който има земя, идете при него и работете. Що да не идеш един-два часа да работиш, кажи: Може ли да ми дадеш един декар да обработя, че плода на половината да го делим? Сега имаме един начин да се молим на Бога и той да уреди работите. По този начин, по който мислим, Господ никога не урежда света. Ако мислиш, Бог урежда живота; ако чувствуваш, Бог урежда живота; ако работиш, Бог урежда живота; ако садиш нещата, Бог урежда живота; ако правиш добро, навсякъде Бог урежда нещата. Но ако чакаш да вземеш един лотариен билет и очакваш да ти се падне нещо, то знай, че лотариите никога не донесат едно благо. Има един анекдот за един манафин в Цариград. Той имал един билет от една лотария, на която се разигравал един параход. Паднал се параходът на манафина, че като влязъл в парахода и му казали, че е негов, той полудял. Благо, което не може да употребиш за своя ум; благо, което не може да употребиш за своето сърдце; благо, което не може да употребиш за своето тело, то не е благо.

Казвам: Първото нещо, за което ние сме пратени в света, е да създадем светли тела. Това е новата философия: тела трябва да се създадат. Сегашните хора малко по-други тела имат, отколкото трябва. Материята, от която са направени, не е хубава. Един човек, който живее 120 години, трябва да пресъздаде телото, лицето, главата, сърдцето, всичко трябва да пресъздаде, че като погледнеш телото, да ка-

жеш: Този човек е живял по Бога. Когато хората се занимават със специални занятия, замязват на занаята. Запример борците имат особени глави, ораторите имат особени глави, свещениците, учителите, разните занаятчии имат особени глави, земеделците имат особени глави. Всеки човек, какъвто занаят работи, по главата може да го познаеш. Вижте онези, които са се отнасяли с години много грубо на някаква служба, очертали са се ония груби линии на неговото лице, с този се срещне, с онзи се срещне и се кара. Питам: Мислите ли, че с хокане може да се оправи светът? Един скулптор, който е майстор, взема един камък, знае как да удрия, отсам-оттам постоянно удрия и извае една хубава глава, извае едно хубаво тело, извае едни хубави рамене, хубави крака. След хилядите удари, които удрия, изкарва нещо. Доиде друг и той удрия, но разруши целия камък. Мислите ли, че ако разрушаваме нашия живот безпредметно, че ние сме от умните хора? Всичките болести, от които сега страдаме, говорят против нас. Нечистата кръв, с която хората са се поковаряли, говори против тях. Мътните очи говорят против нас, жълтият цвят, вишневият цвят, говори против хората, черният цвят говори против тях. Ако имаш черно под очите, не говори за твоя полза. Ако имаш сенки под очите, това показва едно тягостно състояние, едно душевно състояние, в което се намираш. Ако вратът е пълничек, хубаво е да имаш дебел врат, но ако ти си висок 165 санти и имаш врат 42 или 44 сантиметра, няма да се мине една-две години и ще имаш апоплектичен удар. Вратът трябва да се намали. Този врат показва, че кръвообращението не е правилно. Тия мазнини спъват тия сили, които влизат в мозъка през нервната система. Много от болките, които усещате в крака, в гърба се дължат на това, че енергиите, които минават от мозъка през дванадесетте нервни двойки, на гръбначния стълб, тия канали, през които минава нервната енергия, се подпушват с известни мазнини, тогава не минава достатъчно енергия, не се изпраща достатъчно кръв и тази част, дето се подпушва, заболява. По някой път заболява коляното, по някой път гръбначният стълб, по някой път долната част на крака, или хълбокът, или слабините, раменете и т. н. Животните, които знаят този закон, често се излагат на слънце. Като станеш сутрин, трябва половин час да се попечеш, да се стопят тия мазнини от гърба ти. Животът трябва да се създаде малко по-друго яче. И съвременният строй трябва да се измени. Майките трябва да внушават на децата. Жените са, които ще оправят света. Те до сега биха го оправили, но не знаят какво правят. Майката може да създаде каквото иска дете. Майката може да създаде един гений, може да създаде един министър на България. Тя казва: Ти като станеш министър на България, аз те създавам за министър, ти като станеш, да създадеш такива и такива закони, да създадеш такъв порядък. Тя може да го създаде учен човек да стане, ще му внуши какво да учи и как да учи, как да го предаде на хората. Сега майките може да създадат най-учените хора, най-добрите дипломати, държавници, лекари, всичко туй. Вие ще ме запитате как? Значи знаете как де се ... жените, не знаете как да раждате децата. Ако не знаете, ако сте готови ще ви дам един съвет. Жена, която иска да

създаде един гений, един талантлив човек, не трябва да се жени за един мъж да я гледа. Щом се жени да я гледа, тя ще създаде един обикновен човек на земята. Той като животните ще пасе трева, като баща си и майка си. Ще създаде една птичка от клон на клон да скача, като баща си и майка си. Оттук, оттам ще краде, ще взема оттук, оттам. Една жена никога не трябва да се жени за мъж, когото не обича. И цялата земя да ѝ дадът да каже: Не може. Това да ви не смушава. Ще кажете: Къде да ги намерим тия? Ако ги намерите, женете се, ако не ги намерите, не се женете. Говоря за онези от вас, които искате да оправите света. Ако искате да върви както сега, нямам нищо против, но това казвам за онези новите жени, които искат да оправят света, на тях казвам: Да се не женят за мъж, когото не обичат. Да се не женят за мъж, за когото не е готова всичко да пожертвува и да се не жени за един мъж, който не е готов всичко да пожертвува заради нея. Тя да пожертвува всичко и той да пожертвува всичко. Че този ще бъде българин, англичанин, той вече е роден от една майка и един баща, които може да създадат едно гениално дете. Тия гении чакат, от хиляди години ни чакат. И знаеш защо не идват. Понеже вие, Господа, които ви е създал, вие не Го обичате. Те казват: Не може ние да идем между хора, които не обичат нашия баща. Ти като видиш този, който иска да се жени, ще му кажеш: Никакво отношение не може да имаш, никакво приятелство, никакви близки отношения не може да имаш.

Та казвам: Първото нещо е да се създаде безкористна и идей(на) Любов към Бога. Тогава ще дойдат тия мъже в света и тия гении ще дойдат, ще дойдат тия гениалните деца. От хиляди години гениалните деца чакат в небето, от хиляди години гениалните мъже чакат и от хиляди години гениалните жени чакат в небето. Те чакат да се преродят. Сега старите учени казват: Аз вярвам в Бога. Ще оставите това. Това са обикновени работи. „Аз ви обичам, то е обикновена работа“. „Аз ви обичам“. Какво обичаш, кого обичаш? Аз ако обичам някого, какво ще направя? Няма да му направя дрехи да се облече, но, като срещна един, когото обичам, виждам, че той носи дрехи малко окъсани, шапка окъсана, ще кажа: Ела, братко в къщи! Съблечи твоята дреха, ще се разменим: аз ще облека твоята, ти ще облечеш моята. Отвън той с хубавите дрехи, аз с неговите съдраните, ще си поприказваме двамата, ще се поразходим. Като се върнем вечерта казвам: Ха дай ми (вземи) съдраните дрехи, те са моите (твоите), пак аз ще облека моите, ти твоите ще облечеш. Той ще си иде в къщи със своите, аз ще остана с хубавите. Сега това ще го разгадаете. Тия скъсаните дрехи са по-ценни от новите. Един светия, който носи своята дреха 20 години тя е просмукана с неговите мисли, от светлината му, с най-хубавите вещества. Тази дреха като туриш на някой болен, човекът оздравява. Ако туриш твоите нови дрехи, нищо няма да стане. Онази черната земя, от която вие се отвръщавате, от нея излизат най-хубавите плодове. Ако останеше на вашите парфюми да ги турете, нищо няма да стане. Ако турите парфюм, нищо няма да стане, нищо не струва тази материя, нищо няма да излезе. Ако извадите всичкия парфюм на цветята, нищо няма да родят. Онази черната земя, която от хиляди години

поглъща слънчевите лъчи, отвън е черна, но в себе си съдържа всичките богатства. Казвате: Какво може да излезе? По някой път по вашите обувки се налепя кал, като дойдете в къщи тази кал я изхвърляте, измийте си обувката и тази кал не я хвърляйте на пътя, но идете на някое дърво и я турете за тор. Вие като се окаляте, да измиете обувката си и я хвърлите около корените на вашите цветя. Те ще прокопсат повече, отколкото ако я хвърлите на пътя.

Казвам: Трябва един нов начин за любовта към Бога, не тъй - както сме ходили до сега. То е един опит, няма какво да се доказва. Аз казвам: Ще идем да видиш Господа днес, ще се постареем. Не че сме много много близо, но ще го видим ние. Казвате: От де ще познаем, че е Господ? Аз казвам тъй: Ние двамата сме болни, той е хром, боли го кръста, мене ме болят рамената и двамата отиваме. Щом Го видиме, болките изчезват - това е новото учение. Щом Го видим и изчезнат болките, Той е. Щом не изчезнат, не е Той. Виждал съм богове наредени, поглеждам едного не мърда болестта, погледнем друг, не мърда болестта, като дойдем до Него болестта изчезне, всички болки се премахват. Погледнем се, ние сме вече подмладени. Казвам: Той е който ни подмладява, при когото всички болести изчезват, и здравето иде. Той е Онзи Господ, Който възкресява мъртвите, ще идем при Него. Казвате: Дали е Той? Щом имаме мир в душата си, Той е. Щом имаме Любов в душата си, Той е. Щом имаме знание, Той е. Щом имаме сила, Той е. Щом сме търпеливи на земята и се радваме, Той е. Щом си нетърпелив, колебаеш се, щом има безлюбие, не е Той. Напред ще вървиш, като дойдеш до Него твоята душа ще се разцъфти като хубав Божествен цвят във всичките цветове, които Бог е вложил вътре. Казвам: Двама по двама се хванете за ръка да идете да Го видите някой път. Не отивайте някой дъждовен ден, но като наблизите до мястото, небето ще се изясни, цветята ще цъфнат, плодовете ще узреят, небето ще бъде ясно, реките ще текат, снеговете ще се стопят, ако има война, всичко ще престане, всичко в света ще престане. Ще чуete в света една песен, която се разнася: Той е в света, който носи живота. По някой път казваме: Господ иде. Един свещеник се оплаква на своя слуга. Стоян му било името на слугата. Казва: Стояне, какво ще правим, казва се в Евангелието, че ще има скърцане на зъби. - Твоите зъби, дядо попе, са опаднали, ти поне няма с какво да скърцаш. То е неразбиране. Той подразбира, че той ще скрибуца. Белият цвят на зъбите представя добродетелта на човека, те никога не отпадат. Като идеш в оня свят, ще кажеш: Как тъй да не съм развивал своите добродетели? Те са една арфа от 32 струни, на която ти свириш, те представят човешките добродетели. Вие имате зъби, животните са ги употребили да се борят. Зъбите имат друго предназначение. Ако разумно ги употребявате, щяха да ви помогнат. Дойдеш до някоя мъчнотия, ще стиснеш със зъби. Кажки: Ще стане тъй, както зъбите стискат. Като ядете, нали стискате храната? Храна, която е стискана от зъбите, е здравословна. Храна, която не е стискана от зъбите, не е здравословна. Зъбите са магнетични центрове, затуй добре сдъвканата храна, Божествената сила минава направо, трябва да се дъвче. Дъв-

кането е мислене. Да мисли човек е същият процес, да чувствуваш е същият процес, да вървиш е същият процес. Във всяко нещо трябва да вложиш усилие. В себе си трябва да искаш да разбереш порядъка, в който живееш, който съществува в света.

„Благословен онзи, който иде в името Господне“. Щом дойде хубавата мисъл, кажи: Благословен си ти, който идеш в името Господне. Дойде ти хубаво чувство, кажи: Благословен си ти, който идеш в името Божие, който носиш Божието благословение. Направиш една хубава постъпка, кажи на волята си: Благословен, който иде в името Божие. Като извършим някоя хубава работа, краката някой път извършват нещо, ръцете извършват нещо хубаво, ушите извършват нещо хубаво, носът, очите извършват нещо хубаво, кажете: Благословен! Благославяйте и през целия живот, всичко да е благословено! Сега идеш някъде, не благославяш краката, видиш нещо с очите, не благославяш очите, чуеш нещо с ушите, не благославяш ушите. Всичко туй се покваря. Ядете ли, пиете ли, мислите ли, чувствувате ли, каквото и да правите, казва Писанието: всичко вършете за славата Божия!

Искам правилно да ме разберете. Някой път може погрешно да схванете, като че искам да ви кажа, че вие не сте живели добре, или че не живеете добре. Това ни най-малко не е моята мисъл. До сега вие сте разрешавали всички въпроси много добре, но не сте постигнали в разрешението. Всеки ден носи нови задачи. Тия задачи, които ще ги разрешим по правилата на миналото, по същия начин трябва да ги разрешим. Понеже сегашното време не може да се върне назад. Туй което сега Бог ни дава, за бъдаще ще дойдат други работи. После, ако пропуснем времето, много мъчно се поправят грешките. Всякога човек не може да учи. Има определен период за мисъл, има определен период за сърдцето, и за телото. Да вършим всяко нещо на времето, да се не обленяваме. Да не кажем: Аз зная това. Човек щом каже: Аз това го разреших, няма постижение. Че то е плод, като завърже, има друга красота. Този плод след като го ядеш, по друг начин се проявява в твоите чувства, в твоите мисли.

Истината, която сега иде, Любовта и Божията Мъдрост по един особен начин ще се проявят, този особен начин да разберем сега!

Тайна Молитва.

2-ра беседа, държана на
5 октомврий 1941 г., неделя, 10 ч.с.
Изгрев. София

Истинската лоза.

Отче Наш. Ще се развеселя.

Някой път хората вървят по един отъпкан път, но отъпканите пътища на земята са пълни с прах, особено ако пътувате лятно време, може да опитате, какво нещо е прашен път, усещате някое задушване на гърлото. Ако пътувате зимно време по прашните пътища, ще се намерите в друго противоречие. Кал може да газите до глезените, няма да кажа до колене. Казват: Сняг до колене, то е много преувеличено. Сняг мъчно се гази, но до глезените е друго.

Съвременните хора, които живеят на земята, нямат една ясна представа за онзи великия порядък, който съществува, под който сме подчинени. Във всинца има желание да изменим този порядък, мислим, че разбираме нещата, всичките противоречия, които срещаме в живота, отдаваме на това, че причината е друга. Ние сме в противоречие с битието. Искаш да ядеш повече, защо? В света искат да ядат повече. Допуснете, че ти носиш едно шише със съдържание от едно кило и искаш да налееш две кила. Възможно ли е? Самата форма не съдържа две кила, ти искаш да туриш две кила. Ти си в противоречие със самата природа. Искаш да бъдеш учен човек, но мозъкът ти не е направен за учен човек, за малко учен може да бъдеш, но много учен не можеш. Не е работата в многото. Тази идея не зная от къде е дошла на света. Много, казва, ни трябва. Изобилието съдържа всичките нещастия, изобилната храна създава всичките болести. От недоядане хората страдат по-малко, отколкото от ядене. Почти всичките хора страдат от преядане. Богатите хора мислят само какво да ядат. Сега дошла купонната система, по 400 грама хляб, вече се замислят и казват как ще минем с 400 грама? Чудна работа! С колко минават пчелите? Ще кажете, че не сте пчели.

Сега да дойдем до реалното в света. Всичките хора са в много големи заблуждения. Заблудил си се, понеже щом остаряваш, отслабва умът ти и ти отслабваш, мислиш, че в онзи свят ще идеш. В онзи свят не си ходил, нито баща ти е ходил, нито майка ти е ходила и хората проповядват, че Христос едно време е дошел. Едно време преди две хиляди години, ако вярно беше всичко, хората щяха да го приемат, те не го приеха. Взеха, че го изпъдиха. Ние вярваме в онова, което Христос е казал. Казва: Аз вярвам в Христа, който е умрял. Хубаво, пък аз вярвам в Христа, който не е умрял. Ти, който вярваш в умрелия Христос или аз, който вярвам в живия Христос, кой от нас е по-силен, ти или аз? Умрелите хора нямат съществуване, те не съществуват, живите съществуват. И до сега искате да ни убедят за умрелите, които са умрели едно време, дали съществуват. Тогава ако вие под думата умрели разбирате тия, които още живеят, съгласен съм, но умрелите, където отиват, там и ти ще бъдеш. Или питат: Къде са умрелите? - Там, където си и ти. Сега ние често се питаме: Къде са умрелите? След като човек съблече дрехата си, къде е той? Той носи

дрехата и казва: Иван Стоянов. Но след като съблече дрехата Иван Стоянов ли е? Иван Стоянов като съблече дрехата и е умрял, пак Иван Стоянов ли е? Колко е ценен този Иван Стоянов? Бихте ли го ангажирали за професор да ви преподава на някоя катедра, или бихте ли разчитали на някой Иван Стоянов? Ако тук има някой Иван Стоянов, аз не говоря за него, но говоря за първия Иван Стоянов, който е баща на всичките. Говоря за бащата, не за синовете. Сега нека те да слушат за баща си Иван Стоянов.

Питам: Ако ти вярваш в Христа, който е живял преди две хиляди години, а не вярваш в Христа, който живее сега, каква е реалността? Ако ти вярваш в Христа, който учил преди две хиляди години, какво е казал, а не вярваш в това, което сега казва, каква валидност има вярата ти, защо именно? Защо евреите не повярваха в Христа, а вярваха в Мойсея? Защото на Мойсея Господ говорил, а на Христа не е говорил. От де накъде, каква привилегия имал Мойсей пред Христа? Сега ние разсъждаваме, гледаме, разглеждаме въпроса отблизо. Ние не разглеждаме имената на хората, Иван Стоянов, Драган Стоянов, те не се раждат с имена, имената после се турят. Като направят една дреха вапсана, отпосле може да турят боята. Пишат една книга, като се напише, турят едно заглавие, не се ражда книгата със заглавието. Някое заглавие ни най-малко не съответствува на съдържанието. Казва: Биология на човека. Четеш биологията и най-после нищо не се разправя. Разправя се за една малка микроба, че от нея нещо ставало в природата, че тя се увеличавала, увеличавала и тази малката микроба от нещо незнаино започнала да прави краката, ръцете, ушите, очите, създава мускулите, но тази клетка била глупава. Глупавата клетка направила едно умно същество. Съвременните хора ни убеждават, че от глупавото излязло умното. Съгласен съм, но думата глупав, какво означава? Глупавият човек като те хване, не те пуца, държи те. Като те хване, казва: Сега съм те хванал, не пуца. Умният може да те пустне, но не глупавият. Питам: Кой е по-умен, който те държи, или който те пуца? Ще кажете, че е глупав. Но държи те, силен е човекът да те натиска. Онзи, който няма сила, усети, че ти ще го гътнеш, казва: Аз ще те пустна. И за умен минава. Умният човек е всякога слаб, глупавият е всякога силен, здраво той държи. Казва: От ръцете ми не можеш да се освободиш. Пък никога не обяснява защо е силен. Казва: Аз имам сила, дадена ми е, употребявам тази сила.

Сега нека дойдем до разсъжденията. Казва: Аз вярвам. Вярата ти има отношение към сегашния ти живот. Ако една вяра, която сега имам, не може да ми послужи, защо ми е? Ако моята вяра, че като вляза във водата, не може да ми послужи, защо ми е тази вяра? Ако с тази вяра се хвърля във водата и се удавя, вяра ли е това? Ако се хвърля във водата и с тази вяра плавам майсторски, благодаря на такава вяра. Вяра, която да ви прекара през всичките мъчнотии и да ни покаже истинския път на живота, е вяра. Вяра, в която се удавам, обезсърдявам, каква е тази вяра сега? И за любовта е същото. Някои казват: Любов. Има любов за пет пари, за един грош, има любов за един ден, за два дни, за една седмица, за 4-5 години, за сто години

рядко се случва, хора да се обичат на земята. Като се обикват, едно нещо става: хората, които се обикват, замязват си един на друг. Като влезеш в един дом и като си замязали, обичат се. Щом не си мязат, ще знаеш, че не се обичат. То е един факт. Любовта прави хората подобни един на други. В любовта човек има нещо. В любовта човек се отличава. Един човек, който носи любовта, той се отличава. Даже животните котките - котките са късметлии. Ние се оплакваме от котките, но котките носят любовта. Ако имате един болен и една котка дойде в дома ви, непременно болният ще оздравее. Ако някой се е разболял и котката напустне дома, непременно той ще умре. Дето котката си заминава и господарят си заминава; дето котката иде и господарят иде. Едно съвпадение може да е. Казвате: Тя е котка. Котка е, но виж, като дойде, болният оздравява. Като си замине, тази глупавата котка и господарят и той си заминава. Няма случаи, дето господарят да се е разболял и котката да си замине и господарят да не си замине. Сега вие ще дойдете до суеверие.

Питам: Когато вие имате една златна монета в какво седи съдържанието? В ценността, която тя има, в съдържанието, което монетата има. Тя не е създадена отсега. Аз да ви кажа в какво седи това. Хората вярват в котките, затова оздравяват. Не че котката сама е причина, но хората вярват и затова оздравяват. Било е време когато хората са се покланяли на котките, в Египет са се покланяли. В Египет да убиеш една котка ще намериш затвора за 10-15 години. После почитани са били бикове. В Египет да обидиш един бик, наказание ще има. По този навик на миналото, като дойде една котка, понеже са се покланяли на тях, казват: Тази котка иде, тя носи щастие. Понеже вие вярвате в туй, то става. Като замине котката, ви е казвате: Замина котката, за нас има някое голямо зло. Понеже така вярвате, нещастията ще дойде. Понеже това е теория, обяснения на фактите; онова, което по същество човек вярва, то става. Който вярва, защото има два вида вяра: една вяра положителна, една вяра отрицателна. Вярваш, че ще се разболееш и то става. Вярваш, че ще оздравееш и то става. И двете стават. Положителната вяра товари човека, отрицателната вяра разтоварва човека. Затова Господ турил два вида вяра. Ти си много богат, започваш да се разтоварваш, ще осиромашееш. Сиромашията е необходима, човек ще станеш. До като не осиромашееш, човек не може да станеш. Господ казва: Вземете му всичкото, да го огрее слънцето, да дойде цветът и плодът. Сега всичките хора искат да се освободят от сиромашията. Сиромашията е полюс на богатството. Сиромашия и богатство са две неща като брат и сестра вървят. И здраве и болест вървят заедно. Ние разглеждаме работите по същество, тъй както са. Понеже първият човек, който вкуси от забранения плод на познание доброто и злото, не беше готов да разбере онази наука, която се криеше. Едно дете беше още. Той не трябваше да вкуси от тия плодове, не бяха заради него. Казва му: От това дърво няма да ядеш, но като възмъжееш и станеш мъж, може да ядеш, сега няма да ядеш.

Казвам: Всички страдате от преждевременни желания, които ис-

кате да постигнем. Ако дойде мисълта на някое дете на 10 години да се ожени, на някое момче или момиче на десет години дойде мисълта да се ожени, какво ще стане? Какъв баща и каква майка ще стане? Казват: Тази работа не е за тебе. Тебе ти трябва десет години още, да станеш на 21 година. Сега бързат да ги женят на 19 години. Не ги женете на 19 години: ако ги ожените на 19 години, ще се бият, на 18 години, ако ги жените е голямо нещастие, понеже числото 18 е число на земята. Ако ги ожените на 17 години, от неврастения ще страдат. На 16 години повикат дявола на гости. На 15 години ще станат разточителни. Женитбата да става от 21 година нагоре: на 22, 23 може да го прескочите. Ние по някой път казваме, защо числото 23 е неприятно число. Казвам: Ако числото 4 е материалистично число или число на несретите, тогава ако числото 1 представя пролетта, ако 2 представя лятото, 3 представя есента, и 4 представя зимата, ако ти си оставил работата на лятото за през зимата, ти няма ли да се намериш в неразумно положение? Зимно време няма никакви условия за една сполучлива външна работа. Като дойде числото 4, ти трябва да си в къщи. Да запалиш собата, книги да имаш да четеш, да пишеш, поети философи, химикът в лабораторията може да прави опити. Но ако искаш в градината да ходиш с тънки дрехи, ти не разбираш естеството на числото 4.

Сега Христос казва: „Аз съм истинската лоза, Отец ми е земеделецът“. Може ли Христос да е лоза? Едно уподобление. Той казва, че всяка една пръчка на лозата, която не пребъдва в мене, на самата лоза, не може даде даде плод. Така и с човека е същият закон. Отношение има. Ако човек не пребъдва в човечеството, човек е пръчка на човечеството, от него нищо не може да излезе. Под думата човечество ние разбираме първия човек, който се е проявил в света, Хората всички не се явиха всички наведнаж. Днес са два милиарда, но най-първо се яви един човек и той се размножи на милиард. Един ден, тия всичките милиарди хора ще се съберат в едно и ще образуват един човек, пак. Сега вие сте направени от множество клетки, които са се разумни души. Някои ги изчисляват на 30 милиарда, някои на 399 милиарда. Ако искате да направите една проверка, чудна работа е за изчисление. Грамадно число е 300 милиарда или 30 милиарда! Ако ви се даде един милиард да го прочетете, да направите една сметка, колко време ще ви трябва да прочетете един милиард? То са 1000 милиона да ги прочетете! Ако четете ден и нощ, ако четете по 12 часа на ден, колко време ще ви трябва да го прочетете? Вие може да мислите, че много лесна работа е. Чели ли сте една година да ти отмалее езикът да четеш: 1, 2, 3, 4, 5, 6... Онези не ги четат, но ги теглят тия числа по някой път. Аз съм слушал мнозина да ми говорят за онзи свят, че са ходили там. Всички, които са ми разправяли, нито на един крака не е стъпил там. Няма случай някой, който да ми е разправял, че да е ходил. Те разправят за свят, който е подобен на земята. Апостол Павел, който като се е намерил там, казва: „Око не е видяло и ухо не е чувало и на човека на ум не е дохождало това, което Бог е направил за човека“. Той описва онова, което на ум на хората не е идвало. Как

ще го описва? Ако вземете една малка картина, да допустнем 10 сантиметра на дължина и 6 сантиметра широчина, ако тази картина се проектира на платното, тя се увеличава. Увеличава се по закона на развитието, става пречупване на светлината и предметите стават големи. Тъй е за далекогледите. Ако гледате пред бинокъл от малкото към голямото огледало, предметите се увеличават. Ако гледате от голямото към малкото, предметите се намаляват. В човека има два процеса: единият намалява нещата, другият ги увеличава. Увеличението и намаляването не представя самата реалност. То е отношение на пространството. Всеки предмет, който е далеч от вас, той е малък; всеки предмет, който е близо до вас, той е голям. Показва отношение на разстоянията, които съществуват. Следователно, предметите могат да се увеличават и да се намаляват. Вие не сте в едно статическо положение да гледате само на едно място. Понеже някой път се приближавате, някой път се отдалечавате, виждаме слънцето. Земята като се върти, като се обръща лятно време иди по-далеч, че лъчите падат по-отвесно, голяма светлина имаме. Зимно време слънцето се при-ближава, но лъчите падат наклонено, светлината се намалява.

Този закон е верен: Вие се отдалечавате от Бога, дали вие го признавате или не, но вие се движите около Бога както Земята. Слънцето не иска да знае дали Земята ще върва или не, но тя обикаля около него. Тя може да не признава, да каже, че тя по свое желание ходи около него, че се върти. Всеки човек се върти около Бога, нищо повече! Понеже се върти около Бога, ще се върти и около себе си, не всякога взема еднакво количество топлина и не всякога може да вземе еднакви блага от него. Без любов от Бога ще вземеш най-малкото. Без любов към Бога, вие материален живот може да придобиете много, но духовен съвсем малко ще придобиете. Един ден, ако вашето състояние се измени, че от материалист вие станете върващ по убеждение, да вървате в Бога, тогава ще искате да се освободите от вашето богатство. Понеже с богатството, като речете да умирате, богати хора в онзи свят не могат да влязат, държат ги на земята.

Разправяше ми един свещеник от Варненско. Аз не съм проверил този факт, но на основание на други може да го проверя, но на основание на други факти, на които се основавам, че и този е верен. Този свещеник писал той поменник за умрелите, цяла една торба с хиляди имена, вземал им парите, не ги поминавал и в една торба ги турял. Умира свещеникът, не го пушат на онзи свят. Затворен седи в църквата. След смъртта му назначават друг свещеник и когато казва: „Да помене Господ Бог“, явява се старият свещеник на новия и му казва: „Торбата“. Той казва: Опасна работата, ако иска да ме тури в торбата. След две-три седмици дава си оставката, казва: Не ми е приятно тук да служа. Иде втори, трети свещеник, всички бягат. Най-после иде един смел свещеник. Като се явил и му показал торбата, той отива да види какво има в торбата. Гледа писани имена и чува в съзнанието си: Моля, не ги поменавах, сега ми е голяма тежест, много страдам, направи ми една услуга да започнеш да ги поменаващ умрелите. Друго яче не може да се освободи от църквата. Той започнал

ден след ден да ги поменава, че му направил една услуга да се освободи. Казвам: Богатият, който е заминал за другия свят, трябва да изпразни торбата, и да отива със свободни ръце, да не остане нищо. Щом умреш, ще държиш богатството. След като умреш, ще намериш кой да дойде да вземе тия пари, да ги изхарчи и да се освободиш. Сега бащите като умират не ги раздават, но ги разделят на синовете си. Вързват се със синовете. Баща, който отива на онзи свят, ще повика синовете си и ще каже: Ще ви кажа, както един българин е направил. Един български богаташ, чорбаджия, дава пари под лихва, пренася се в онзи свят и като се връща след десет деня от оня свят, казва: Видях, че ние на земята не живеем тъй както иска Господ. И аз не съм живял. Я ми дайте тия тевтери, три тевтери пълни с дължници, казва: Запалете огъня с тях, турете ги в огъня и ги изгорете. Всичко туй трябва да се изгори. Трябва да се научите да служите на Бога. Бог ни е дал живота, не да го губим в праздни работи, толкоз години съм мъчил тия хора! Бог не ме е пратил да мъча хората, но да ги обичам, да им правя добро. Че от моя живот, те да обикнат Господ. Питам: Колко хора има днес готови да изгорят своите тевтери като този българин? Ние сме толкоз дребнави, че като имаш да вземаш сто лева, казваш: Имам да вземам сто лева от тебе. - Казах ти, че нямам сега да ти ги платя. Аз съм за това, които има да даде, никаква лъжа. Да не казва, че няма, когато има. Които има да даде, да плати. Като каже, че има да плаща. Човек, който не седи на думата си, не е човек. Каже нещо, трябва да го направи. Когато говорите трябва да си давате отчет. Сега всеки обещава, а с обещание работа не става. Всяко нещо, което обещаеш, трябва да го направиш. То е човекът. Щом го направил, ще имаш известен кредит. Казвам: Духовният живот не е само да направим, но като идете в живота, как ще ви гарантират? Вие искате да се подобри вашето положение на земята. Този закон е за този и за онзи свят е верен. Всякога на човека се подобрява живота му, като изпълнява волята Божия. Аз не съм за вярата на хората. Аз не съм и за онези човешки добродетели, да забогатееш от кожите на животните, пък ще палиш свещи и ще помагаш на този, ще помагаш на онзи. Туй не го считам за добро. В света всяка една помощ, ако не правиш нещо от любов. Като дойде един беден човек в дома ти да считаш, че Господ ти дошел на гости. Аз ще ви приведа един пример из българския живот. Бях на гости на един български свещеник в Шуменско. Него ден ето иде един калугер на гости на свещеника. един доста добър свещеник. Калугерът обиколил света, иде от Ерусалим, през Света гора минал. навсякъде ходи и пари няма. Казва на свещеника: Искам в София да ида, ако можеш да ми дадеш пари. Нямам, не може да ти дам. Калугерът тръгва, отива на гарата. Аз му казвам: Знаеш ли, че този беше Христос? Казва: Не думай! Ако е Христос сега ще го настигна да му дам пари, но ако не е Христос, на калугера не давам. Ние ако е Христос сме готови да дадем, защото закон има. Ние очакваме нещо от Христа. Или аз можех да му кажа тъй: Този калугер знаеш ли едно време колко добрини ти е направил? Ти трябва да му се отплатиш за доброто. Той ме пита: Вярно ли е, че е

Христос, да не би да искаш да ме лъжеш? Ако му кажа, че му е правил добро, ще пита как му е правил добро. Ние мислим, че веднаж сме били на земята, друг път не сме били на земята.

Сега не е време за спорове, за теории. Теориите отпосле са дошли. Ние ще се върнем в сегашното положение. Всяка пръчка, която не принася плод, отсича се. Той говори на своите ученици и близки. Тази 15-та глава от Йоана, не е за обикновените християни. Тя е за онези, на които съзнанието е в последната фаза на самосъзнание и да премине вече в свръхсъзнанието. Ти като минеш в свръхсъзнанието, в тебе ще се разтвори твоят поглед така, че всичко ще виждаш. Един човек като погледне, всичко вижда, съкровища, диаманти, скъпоценности, вижда, че има реки да текат. Един човек на свръхсъзнанието разбира химия, физика, всичко разбира много добре. Този човек не може да бъде беден, понеже владее закона. Той ако посее един декар земя, житото ще има класове повече от педя и то ще бъде едро. Един декар ще се, а ще му даде за пет декара. Той не е лаком, този човек. Този човек, който носи свръхсъзнанието, ако му вземете една дреха, която я е носил, като я носи, става по-хубава, не избелява. Щом избеляват, дрехите показват, че твоето съзнание не е издигнато, а е много слабо. Бил съм в много домове, оплаква се господарката, че избелява дрехата. Аз знам, защо е избеляла, но нищо не й казвам. Той казва и моята избеляла, трябва да си направим нови. След една година пак избелява. Човешкото свръхсъзнание като направи една дреха, колкото време минава, става по-хубава, устойчив е материалът. И тялото е устойчиво, и погледът е устойчив, и ушите са устойчиви, всичко е устойчиво в човека, който има туй свръхсъзнание. Или свръхсъзнанието е най-свободният вход, до който любовта достига. Няма големи препятствия.

Та казвам: Ако вие добиете свръхсъзнание, тогава болестите ще бъдат едно добро упражнение и мъчните задачи ще ви бъдат приятни, да ги разрешавате. Няма да ви бъде трудно да ги разбирате. Затова трябва да се стремим да бъдем силни, не да придаваш силата си на ония материални работи, които държиш отвън, но силата е вътре в твоя ум, в твоето сърдце и в твоето тяло. На един човек, който има свръхсъзнание, невидимият свят обръща внимание. Казва: Господ винаги държи погледа си към него. Този човек е обърнат с лицето си към него и той приема най-големите Божии благословения. Той е отзивчив и е добър проводник на Бога, той няма киселини до по десет пъти на ден да се мени. Казваш: Ти нямаш скърби. Казвам: Аз не си създавам скърби. Вие нощно време ходите, набиете си краката на един гвоздей, имате скръб. Вечерно време не ходя да стъпвам на гвоздеи, не страдам. Няма защо да си създавам страдания. Защо ще кажа: Може да заболeya от чума. Що ще влезе този бръмбар? Чумата като дойде ще я нахраня с топла вода. Ако дойде чума, съберете се 10, 20 души, турете една харания* с чиста вода, стоплете я и пийте от нея, и вижте дали ще ви хване чума? Ако нямате харания да топлите вода и да пиете, ще ви хване чумата и нито един от вас няма да остане. Философията седи в това: чумата като дойде, във вас има храна за тия бацили, те имат

серум, като се размножават бацилите, като пиете топлата вода, разредява се серумът на тия бацили и не може да се размножават. Българите казват, че чумата я (е) страх от топлата вода. Когато преди 70-80 години се явила чума, много българи избягали в Балкана, наклали огън, турили две-три харании с топла вода и казват: От врялата вода чумата я (е) страх.

Сега казвате: Какво нещо е Бог да ме обича? Аз да ви представя. Представете си, че вие сте беден музикант, бедно дете сте, свирите, никой не обръща внимание на вас. Ходите от едно място на друго, не ви върви. Един ден минава покрай вас един знаменит виртуоз, човекът пише по музиката, обърне ви внимание и казва: Това дете е даровито. Влезете под неговото покровителство и от него ден вашите работи тръгват напред.

Та казвам: Ако Божият поглед се спре един ден на вас, той има желание да свирите, да рисувате, да пеете, или да правите добро. Някои хора искат да станат добри. Но доброто е изкуство. Ти като си добър ще нарисуваш най-хубавите картини, на небето. Като правиш добро на земята, в духовния свят си художник, като умреш ще намериш картините горе. Като идеш казват: Този е знаменитият художник, който нарисува тия картини. Ако си бил сладкодумен да утешаваш хората на земята, ще бъдеш най-големият музикант на небето. Като си говорил тук, цели симфонии си написал там. Сега може да ми кажете: Това вярно ли е? Ако вярвате, тъй е. Ако не вярвате, не е тъй. Аз може да ви представя същата истина: човек е пратен на земята по обратен път да придобие някакво изкуство. Ако ти след като си живял 50-60 години не придобиеш някакво изкуство, ти си прекарал напраздно живота. Ако ти си живял 40-50 години на земята и не може да поправиш носа на един човек, какъв човек си? Ти си живял 40-50 години и не може да поправиш ухото си, какъв човек си? Ако ти си живял 40-50 години и не може да поправиш устата си, какъв човек си тогава? Ако ти си живял 40-50 години и не може да поправиш ноктите на човека, но пръстите да можеш дебелияте кости да направиш тънки, то е най-малкото изкуство. Ще видите, че някои хора имат тънки коси, брадата е остра. Какво показва? - Две естества: мисълта е мека, но в постъпките, във волята е твърд. Говори мекичко, но като дойде до брадата, взема 25 %. Затова съветвам младите моми когато се женят за момците, да чакат да им израстнат бради. Младата мома да попипа косата, ако е остра, да не се жени. Но и момъкът трябва да попипа косата на своята възлюблена, не само да я гледа, как е накъдрена, но косъмът да не прилича на свинска четина. Една вяра в Бога, трябва да произведе цял един преврат в костите, и в мускулната система, и в главата, и в дробовете, и в нектите, и навсякъде да стане преобразование. Изкуство трябва. Мускулите на човека трябва да станат пластички, че като го видиш, да ти е приятно да го гледаш, да има една подвижна походка. Той е на 20 години и с бастон ходи, на 35 години с бастон ходи. Тогава поддържаха едно време учените следната теория. Как се е явил бастунът? Когато хората минали от маймуни в хора, подпирали са се с бастун до като се научат да ходят. Сега хората с

бастун се подпират, то е признак, че морално се повдигат. Бастунът показва, че минават в една по-висока форма на развитие, до като укрепне гръбначният стълб, че и без бастун да ходят. Този третият бастун, какво е? Онзи, който носи бастун, той има 500-600 хиляди лева в банката, то е третият бастун. Имаш познати, то е третият бастун. Баща ти има нити*, то е третият бастун. Някои (се) упоават на хората, то е третият бастун. Онзи, който вече се е повдигнал, не му трябва бастун, той е сам господар. Казва: Аз имам само един баща! Той признава Бога за баща. Всички тия хора на земята са познати на мене, аз за тях имам всичкото уважение и почитание. Те изпълняват Волята на Моя баща, аз ги обичам всичките, понеже и аз като тях изпълнявам Волята Божия. И те всички ме обичат. Следователно, ако ние се обичаме един друг, показва, че ние изпълняваме Волята Божия. Щом не се обичат хората, показва, че не изпълняват Волята Божия. Щом има изпълнение на Волята Божия, има обич; щом няма изпълнение на Волята Божия, няма обич. Казват: Отпосле се явява Любовта. Проявената Любов е Любов, непроявената Любов е една възможност. Сега нека да ви превода един пример от съвременните оръжия, с които си служат военните. Един човек си служи с една пушка манлихер или едно чифте. Когато се прицели, той полека цели, целта е близка. Когато е далечна, дигне мерника нагоре стърчи. Най-първо куршумът ходи нагоре, прави една траектория. Най-първо отива нагоре от вътрешно напрежение, но колкото отива от външните условия, става потезек, те изкривяват, налягането става по-силно и противодействието по-слабо, тогава се образува една крива линия. Значи всичките предмети, които се движат в света, не може да се движат по една права линия, понеже има две сили, които въздействат - едната отвън, другата отвътре. Те трябва да се уравновесят. ако външните условия и вътрешните възможности се уравновесят, ще има една права линия. Ако човек иска да бъде справедлив, в него условията и възможностите трябва да са в равновесие, тогава имаме права линия. Щом имаме условия по-слаби и възможности по-силни, образува се една изпъкнала линия. Щом имаме условия по-силни и възможности по-слаби, образува се една вгълбната линия. Тогава по първия закон са се образували планетите. Когато възможностите са по-слаби, образували са се високите планини. Когато условията били по-силни, се образуват долините, образуват се вгълбнатини, образуват се езера, морета. При възможностите се образуваха планините.

Та казвам: Ако вие не може да се справите с външните условия, ако те са силни, вие ще станете долини. Тогава във вас ще се събере вода, реки ще имате. Трябва да бъдете разумен човек, да знаете как да употребите реките и езерата. Та казвам: Как сте направени, как Господ е направил човека. Ти искаш да бъдеш силен човек, но силата на човека зависи от неговия ум, от неговото сърдце. Човек, който няма силен ум и силно сърдце, не може да бъде силен. Ето в какво седи силата: силният ум образува изобилна светлина, силното сърдце образува изобилна топлина. Следователно, човек, който разполага с изобилна топлина и светлина, той е силен. Тогава се ражда в него

волята му, която носи силата на светлината и силата на топлината, чрез която могат да се преодолеят всичките мъчности. Сега да ви обясня. Разправяше ми един: Гледам двама души се бият, но единият налага другия. Казвам: Защо се бият, искам да зная. Казва: Хиляда лева съм му дал, се ме лъже, десет пъти ме лъже, ще го бия, дето ме лъже. Онзи се оплаква. Казва: Съгласен съм, но ако ти кажа нещо, ще ме послушаш ли? - Ако е умно. Аз ще ти платя заради него. Аз ще ти платя заради него. Той има да ти дава, не го бий. Доиде ми на ум по едно време, аз бях взел на заем от него. Дава му хиляда лева и пита: Колко ти струват лихвите? Като му плаща хиляда лева и лихвите, онзи веднага се смекчава, казва: Мек отговор. Мекият отговор е да извадиш и да платиш. Веднага се смекчава онзи. Казва: Много ти благодаря, че доиде, че ме спаси от едно зло. Ела сега с мене. Отиват в кръчмата да се почерпят. Казва: Дайте едно кило вино. Заключение е лошо. До тук примерът върви добре, но като отиват в кръчмата, не е добре. Умният човек, аз трябваше да го оставя до кръчмата. Там и двамата отиват да станат слуги на дявола. Като пийнат, друга беля има. Аз му давам моята философия, казвам: Втори път като срещнеш някого да бият, не отивай в кръчмата! Понеже ти плати, покани го в дома си, нахрани го, дай му хубав обед. Поправям моята погрешка. Ако оставя, че са пили винце, не бива, затова казвам: В къщи ще ги поканиш, ще ги угостиш. Всякога, когато човек направи едно добро, той покана целия невидим свят на угощение. Защото невидимият свят е крайно чувствителен към всяка добра постъпка, към всяко добро чувство. Една добра мисъл, едно добро чувство, приличат на хубав цвят, цъфнал с най-хубавата краска. Една мисъл прилича на узрял плод в невидимия свят. Следователно, нашите мисли, нашите чувства и нашите постъпки, това са плодове на райските дървета. Всеки от вас ще намери своите мисли, своите чувства и своите постъпки. Като идите в оня свят, увиснали са върху райските дървета. Името ви е записано: Иван Драганов, Петко Стоянов. Сега ще ме питате: Може ли да се пишат? - Пишат се. Вие ще идете в оня свят. Една жена ще се жени. 4-5 мъжа е имала тук, като иде там ще я питат: Защо те пратиха на земята, за четири ли мъжа? Затова ли те прати Господ? Или родила си 4-5 деца и всичките измрели, затова ли те прати Господ, да раждаш деца? Или ти си съдия, 15-20 години стотина души си турил в затвора. Затова ли те прати Господ? Съдията като съди, ще му даде един добър съвет, като го повика. Иде един, прекомандировал се и му казвам: Няма да ме лъжеш, ти си един престъпник, дядо ти, прадыдо ти, братята ти са правили престъпления и тук ме лъжеш. Казва: Аз ще се постарая да се подобря. Казвам: Всичко наше минало е написано на нас, трябва да се оправи. Ако палецът прилича на боздуган, трябва да се поправи. Един ден гледам една жена, много лошо са говорили заради нея и си казвам: Чакай да вида, в какво седи злото? Като погледнах челото ѝ, видях три линии. Едната линия показва, че обръща внимание на дребните работи, пет пари, ако даде, ще ги иска; ако има да дава пет пари, ще ги върне. Но още и други две линии има - няма да ви ги кажа, къде са. Показват една честност. Казвам: Ето една жена,

която има зложби, има добро желание, само ѝ трябва добри условия да започне да работи за Господа.

Нас ни трябва добри хора. Срещайте се с добри хора! Слабите да се срещат с добри хора, силните да се срещат с лоши хора. Силните в доброто да срещат лошите, слабите в доброто да срещат силните в доброто. Само по този начин светът може да се поправи!

Всичките велики хора на миналото сега са на земята. Нищо в света не е умряло. Всичко е живо. Всички добри хора, всички велики хора са се на земята. Благодарение на тях светът върви добре, напред!

Тайна Молумба.

3-та беседа, гържана на
12 октомври 1941 г., неделя, 10 ч.с.
Изгрев. София

От Неговите ученици.

Добрата молитва.

Ще се развеселя.

Ще прочета 2 стиха от 26-тата глава от Евангелието на Матей, 69 и 70 стихове.

Духът Божи.

Петър представя един от видните ученици Христови, най-умният между тях. Той е с един зрял ум, защото мисли, че разбира живота много. Казва: Всички Твои ученици да се отрекат, на мене разчитай. Като Петър Ти никога няма да намериш такъв. Интересно е, че се явява една слугиня и казва, и ти беше там. Изведнаж той, който преди няколко часа изповядваше Любовта си, че е готов на всички жертви. Като една приказка привеждам за един пример за един български юнак на име Стоян, който минавал за най-умния в селото. Влюбил се той в най-красивата мома и ѝ казва: Драганке, разчитай на мене. Като мене друг няма да намериш. Един ден, извежда я на разходка, взема си и кавала, старовременна пушка с една цев, която се пълни от устата на цевта, отпред се пълни, не отзад. Разхождат се те и той се хвали, казва ѝ на него да разчита, че тя още не познава Стояна. От гората се задава една мечка, Стоян се качва на едно дърво. Неговата Драганка била по-умна и като не могла да се качи на дървото, престорила се на умряла. Мечката иде до дървото, доближава се до Драганка, помирихва и си заминава. А онзи от дървото казва: Не бой се, Драганке, аз ще цъкам отгоре с кавала. Петър и той цъка. Защото, ако каже, че той е от Неговите ученици, казва си, че и него ще пребият. Като ме пребият няма да мога да проповядвам учението. Ще кажа, че не Го познавам, после пак ще проповядвам учението. Доста умен е. Временно ще се откаже, а после пак имал намерение да проповядва учението. Аз го наричам един човек, който не познава живота и не познава условията. Не искам да хвърлям петно на апостол Петър, но той не познава своята сила дали може да издържи. Двама борци може да се борят, и единият казва, ще го гътна, но той не знае силата на другия. Като почне борбата, като се хванат, този, на който не даваше никаква цена, не само, че не може да го гътне, но той го гътна. Като го гътне на земята какво ще стане? Като се завали на земята, все ще намери човек някакво извинение.

Тези примери са, за да се уясни сегашния живот. Някой път говорим за същественото в живота. Ще турим други думи за несъщественото. Аз може да заменя несъщественото с привидно - същественото е привидно. Защото несъществено, не добро, като турим една отрицателна частица, да направим доброто недобро. Това не е съгласно със законите на речта. Само в човешкия език може да има такова съчетание. Но в ангелския език отрицателни думи няма. Думата не, не съществува. Няма отрицателни работи. В ангелския свят думата „зло“ не съществува. Всеки един човек, който не прави добро, той минава

за лош човек. Всеки, който не учи, той минава за ленив. Няма да кажа, че е ленив. И в този свят ти никога няма да говориш за нещо, което ти не знаеш. Ти не можеш да говориш за яденето, ако не си ял. Не можеш да говориш за водата, която не си пил. Не може да говориш за Любовта, която не си опитал. Всякога, може да говориш само за онова, което знаеш. Ние на земята говорим за онова, което не знаем. Говорим за идеална любов. Какво нещо е идеалната любов? - Идея е гръцка дума. Значи красива форма. Външна форма, без съдържание. Идеен живот значи красив живот, без съдържание. Сегашните хора нямат ли идеал? Сегашната култура нали има за идеал „свободата“. Къде е? - То е външна форма. Външна форма съдържание няма. Сега в живота има противоречия, има критика. Светът с критика няма да се оправи. Една критика може да е обективна. Че един писател не е писал право. Англичаните са имали един критик Ръскин, който критикувал. Какво ще те критикува. Често има богословци, които са писали цели съчинения. Само да разглеждат въпроса, защо апостол Павел определил неопределения член в гръцкия език. Защо го турил апостол Павел? Неопределеният член показва неопределена работа, по-неже, апостол Павел не знае какво ще стане, турил неопределения член. Казва: Може да стане, защото не зная. Като зная ще кажа, ще стане. А ако не зная, ще каже, че може да не стане. Тази работа малко разбирам. Положително тази работа разбирам или не разбирам, отчасти разбирам. Отчасти разбраните работи не носят истина в себе си. Истината в дадения случай е понятна в своето най-малко изявление. Ако запример ви разправам теории за слънцето, какво ще ви ползват? Казвам, че там има интелигентни хора, добри хора, че слънцето не е разтопено вещество, там има култура. Ако влезете там. Там е раят на земята. Земният рай в слънчевата система е на слънцето. Как ще ви го да кажа? Вие сами това един ден може да го видите. Вие може да си поставите гръбнака на слънцето да се печете. И ако знаете как да си поставите гръба, ще имате един филм, ще знаете какво има на слънцето, както на кино се представя на платното. Ще започнат картините от слънцето. Това, което става на слънцето, ще започнете да го виждате. Сега казвате право ли говориш? Ходил ли е някой на слънцето? Има хора, които са ходили. От земята най-малко 4-5 души има, които са ходили на слънцето. Исторически може да се докаже - ходили са и са се върнали. Най-първо Господ, Който направи света, казва: „Да бъде светлина“. После направи Господ месеца и слънцето. Той не знае ли какво има? Той направи човека по образ и подобие свое. Този, Който го направи по образ и подобие не знае ли Той какво има на слънцето. Той направи слънцето и месечината. Ще кажете, че Господ знае какво има на слънцето, че Той го направи. Не само, че Го знае, но направи този свят. От какво го прави? Писанието казва: „Че Бог в началото направи небето и земята и земята беше неустроена. За слънцето нищо не говори. По подобие на небето, Бог устрои месечината. Устрои и слънцето и в тази система на устояване, влязла и земята вътре. В сегашното състояние на съзнанието на хората, те не могат да живеят на слънцето. Човек, както е построен на

земята, невъзможно е да живее на слънцето с такова устройство. Да кажем има известни метали, които се топят при известна температура. Калаят се топи при 100 градуса. Има други метали, които се топят при по-висока температура, при 300-400. Платината при 1200 градуса, а някои изискват още по-голяма температура. Големите страдания, които идват в човека каква роля играят. Често в човека се събират такива вещества, такива материали, които трябва да се разтопят. Страданията са причинени от голям огън, който се образува вътре от човешката мисъл, в човешкото сърце и в човешкия организъм. Тия страдания са от съвсем друг характер. Някой път дойде някое голямо страдание, искате да се качите на някоя канара и да се хвърлите да се убие? - Защо? Богат човек сте. Всичко имате. При коронарването на кралица Виктория, връща се от Африка един богат англичанин, който имал 350 милиона английски лири стерлинги, и се хвърлил в морето да се удави, понеже имал идеята, че тия пари няма да му стигнат. Питам? Като имал 350 милиона лири стерлинги, и да се хвърли в морето да се удави, каква идея имал?

Често между хората има спор. Ти в какво вярваш? Какъв е Христос? Христос е един човек, изпратен от небето, да покаже пътя на хората, как трябва да живеят по любов. Той е Син Божи. Мене не ме интересува какво означава Син Божи. Всеки човек, който носи Божиата Любов е Син Божи, който не я носи, не е Син Божи. Понеже, Христос е първият, Той се нарича Първороден. Първороден е между онези, които са донесли Любовта на земята, в тази форма, в която никой друг не е донесъл. За никой друг мъченик в историята не знаем да е претърпял такива големи страдания. Ако беше друг щеше да се пръсне. При неговите мисли, при неговите чувства, да се бори, при тези условия. Писанието казва, че кървав пот е излизал из порите му. Някои искат да бъдат като Христа. Може да бъдеш като Христа, но трябва да носиш Любовта на Христа и да издържаш страданията. Не само да бъдеш като Христа, но във всичко да бъдеш. Ако ти по любов не можеш да бъдеш като Христа, ако в страданията не мязаш на Него, в какво ще мязаш? За славата, която сега му дават. Че слава на Христа още не е дадена. Християнските народи не живеят по любов. Ако по любов не могат да разрешават въпросите, с бой още по-малко. Сега се бият не езически народи, но християнски народи, които вярват в един Бог, за които Христос е казал, че е благ. При това тия хора, които вярват в Бога, не могат да разрешат един малък въпрос. Не може да го разрешат, защото русите направиха същата погрешка, която еврейците направиха, за да ги избави Бог от страдания, прати Христа, за да им покаже как да живеят, да приемат учението на Любовта, да идат по целия свят да бъдат мисионери. Целият еврейски народ трябваше да бъдат мисионери, да покажат как трябва да се живее. Те отхвърлиха това. Римската империя разпъна Христа. И русите отхвърлиха Християнството. Отрекоха Христа, и 20 години внесоха безверие към Бога и казват: Ние каквото направим, това ще бъде. Питам какво спечелиха тези управници, които бяха толкоз умни? Защо трябваше да отворят една война? Искат да поправят света. Не с революция се по-

правя. На света трябва да се даде хляб. На света трябва да се даде въздух. На света трябва да се даде светлина, на света трябва да се даде вода. Място за живеене. Не такива, социални думи на право. Какво право в света има? Щом си гладен какво право имаш? Гладният човек какво право има? Няма никакво право.

Та казвам: Кой е виноват? Не е виноват руският народ. Виновати са управниците. И в еврейския народ бяха виновати свещениците, фарисеите, книжниците, които ръководеха народа. Заради тях страда целият еврейски народ. И в славянството, тъй наричаме ние управляващите в Русия - и те да знаят. Аз се чудя, които поддържаха большевиките, поддържаха науката. В човека има религиозно чувство. Ако хората за 100 години възприемат безбожието, по същество. Ако го приемат, главата ще се спити. След 200 години главата ще се повърне назад. Долната челюст ще изпъкне и ще замязат на животните. Единственото нещо, което облагородява хората, то е Божественото чувство. То подига човека. Той е човекът, направен по образ и подобие на Бога. Онази религия, която не дава красота на човешкото лице, на човешкия череп. Онази религия, която не дава красота на човешкото тяло, тя не е вярна. Животните нямат религия. Мене много пъти са ми правили възражения. Казват всичките тия заблуждения съществуването на религиите, е погрешно схващане. Които казват, Господ е създал религиите, това е погрешно. Казвам: Блажени животните, които нямат никаква религия. Какъв е техният живот? По-добър ли е? Между тях има ли съгласие? Две кучета заедно, месото дават ли си? По-голямото вземе месото от по-малкото. Дойде друго по-голямо, то натисне голямото куче и му вземе кокала. Каква идея имат? Кучето мисли като нас. Една кост ще направи нещо. Казвам: Ние сме в една епоха, в която този, недостъпният свят за нас става достъпен. Иде нещо ново в света, което нас ни смущава. То иде като страдание. Ние се плашим за бъдещето, което иде. Какво ще стане с нас? Хубаво, какво има да се плашим? Ако ние вярваме в Онзи, Които (е) създал вселената, и че всичко е разумно и Този, Които (е) начертал пътищата на земята, на слънцето, да се движат, който предвидел условията за всеки един живот, приготвил храна и условия за всички. И ние сега мислим Тои не е взел предвид нашето съществуване на земята. Ние с Бога тепърва има да се опознаем. По същия закон, както детето се опознава с майка си. Едно дете, което се ражда от една майка туй дете може да е родено от много благородна майка, може друга майка да го отгледа, и то да познава мащехата, в нея да вярва, а не в същинската си майка. Ние в света вярваме в мащехата, не вярваме в нашата майка, която ни е родила. Трябва да се върнем при онази майка, която ни е родила. Тя ни дала всичкото, което имаме. Тази мащеха е направила една услуга, но благодарение на ония качества, които първата майка е вложила. Писанието казва: Направи Бог човека. Много добре е направен. Има един нас, който ни е направил. Защото отнякъде дал ни е тази свобода. Тогава в нас се явява противоречие, защото Господ ни (е) оставил да страдаме в света? Че страданието ние си го създаваме. Страданието е образувано от хората. От неразборията

е образувано страданието. Един англичанин отива в Индия, чел много книги. В Индия има много големи змии, някой път през прозореца влизат. Качват се да спят и на леглото. Тази идея седи в ума му. Той отива в Индия и в един от първокласните хотели ляга. Носи като всички англичани дебел бастун, и той по невнимание, оставил бастуна на кревата, забравил го, изгасва лампата и ляга да спи. По едно време пипа бастуна, и казва, е голяма змия. Изведнаж да го не ухапе, скача, хвърля юргания, надава вик. Идват хора отвън и намират бастуна му. И ние имаме все някой бастун, който ни плаши. Като го пипнем считаме голямо нещастие. И в нашите ръце, Бог е дал властта да оправим света. От нас зависи да оправим света. Светът на Господа е прав, но ние ще оправим нашия свят. Ние досега чакаме Господ да оправя света. Още 2000 години да чакаме, няма да го оправя. Ние трябва да работим. Да извършим онова, което сме длъжни. Бог изпрати Христа да ни покаже, че светът ще се оправя с Любов. Няма същество в света, което да не се подчинява на закона на Любовта. Кобрата, която е токоз дива и отровна, лъвовете, леопардите, тигрите, и те се подчиняват. В Индия ма хора, които са изучавали закона за Любовта и като обичат тия животни, не правят никаква пакост. Ако обичаш един лъв, той не може да те нападне. Лъвът или тигърът напада човека, който не го обича. Змията и тя гълта някой, който не я обича. Змия, която обичаш, по никоя начин не те засяга. Ако ние в света имаме токоз нещастия, показва в какво голямо безлюбие живеем. Вчера дойде един господин, българин, доста виден, с инициатива. Какво се оплаква? Разправя ми, че преди няколко години, идвал със своята възлюбена. Не е девица, тя имала друг едно, изоставила него и после този полудял. Захванала се с този, влюбила се в него. Казва: Аз те обичам. Казва: Остави тази работа. Тъй да живеем - Не искам, ти да се ожениш заради мене. Обещава му ти заради мене каквото ми кажеш, ще направя. Обещава ми, ти каквото ми кажеш, ще го направя.

За тебе всички жертви ще направя. Аз му казвам, подписа ли ти на книга? - Не. Трябваше на книгата да се подпише. Казва: Каквото ми кажеш ще направя. Ако ми кажеш, че е бяло. Ако е черно, черно ще кажа. Да се ожени заради тебе, но като се оженият, обръщат работата. Един ден с дъщеря си го набили. Ще кажат, невъзпитана жена. Това е жена, която няма любов, тя не го е обичала. Пита ме: Какво да правя? Питам: Ти обичаш ли я? Не я обичах. Сега, ти щом не я обичаш и тя не те обича, какво да се прави? Вие сте чужденци. Деца имаш ли? От другия мъж има. Щом не се обичате, остави ги свободно да живеят, не стой да те бият. В природата има нещо като тази лъжлива жена, която ни лъже нас. Казва, че ни обича, че всичко ще направи заради нас, но щом влезем в контакт с него, веднага бой ще ядеш. Това го наричаме зло. Аз го наричам свещен егоизъм на земята, който съществува между хората. Това не е любов към Бога. Аз вземам Първоначално Бог създаде Адама, от Адама създаде Ева. Какво има тия двамата хора да се спорят. Единият направен от Бога и другият направен. Трябва да се уважават, по единствената причина, че в Адама Бог вдъхна Божествено дихание, а в Ева не казва, че е вдъхнал, но само

се подразбира. Понеже Адам й даде от Духа, който Бог му даде, той даде на жена си. Но в нея се зароди желание, да вземе всичкия дух, който имаше в Адама вътре. Туй е грехопадението, казва се само половиния дух да го има, не целият да го има. Адам роди едно дете момиче, не на време, от което гледище. Защото когато Бог прекара всички животни пред Адама, всичките две по две минаха. Казва Адам, Господ на мене не дал като на тези другарчета. Нямахме нужда. За Ева нямаше нужда. Тя преждевременно дойде. Преждевременно стана и Адам се огорчи, че няма другарка. Господ казва, понеже се огорчи извади Ева по-рано. Ева са роди на седем месеца. Два месеца не достигнаха. И затуй Христовото учение 2000 години как се проповядва. 2000 са двата месеца, понеже Ева на време не се роди. Тия двата месеца са 2000 години. Сега в света Господ създава един нов Адам и една нова Ева, която на девет месеца ще се роди. Адам няма да бъде създаден от пръст. Адам ще бъде роден и Ева ще бъде родена у тях да се роди новото човечество, което няма да върви по стария път. Вие ще кажете: Как ще го разбираме? Че как, не знаете ли как се разбира това нещо. Когато човек има да дава, винаги не разбира това нещо. Казва: Забравил съм. Когато има да взема, хич на забравя. Когато има да дава, казва: Забравих, памет. Като имаме да даваме и като имаме да вземаме, еднакво трябва да бъде. Казва тъй Писанието, токоз имам да ти давам, токоз имам да вземам. Да имаме една равностметка. Мъже, жени това са проводници на Божествената Любов. Ако мъжът не може да даде положителна енергия на Бога в света, той не е мъж, отрицателната страна на Любовта, тя не е жена. Аз ще ви обясня. Под думата Любов, разбирам положителна любов. А под думата отрицателна любов, разбирам обич. Да любиш, значи да даваш негативната страна на любовта, да вземаш. Разумно (е) да вземаш. Тъй щото да го запазиш. Онзи, който ти е поверил, като дойде при тебе да кажеш: Туй което ми даде, аз го запазиш. То е обич. Мъжът и жената трябва да предадат Божията Любов в света, понеже света трябва да се създаде от нови хора. Ако една жена няма Божествена Любов какво дете ще роди? Ако един мъж няма Божията Любов, какъв син ще роди? Или майката, която няма обич, каква дъщеря ще се роди, то е невъзможно. В света трябва нова религия. Не за да се спасим, но трябва ни една нова религия, за да се създаде в нас новият Адам и новата Ева. Да дойде духът, трябва да минат в една нова форма. Ново разбиране трябва. Ще кажете сега: Елате при нас, ние ще ви покажем пътя на истината. За мене факт е. От дъщерята зная каква е майката. От сина зная какъв е бащата. Писанието казва така да про-светнат вашите дела пред человетецте, че като ги видят да прославят Бога. Само, ако съм роден от Бога, тогава могат да просветнат моите дела, тогава хората може да прославят Бога. Ако не съм роден по Бога, ще живея по човешки, ще живея по своите удоволствия, както разбирам. И най-малко няма да се слави името Божие. Мислите ли, че онзи Ирод, който уби 13 хиляди деца, според християнската история, че направи нещо добро? Между избитите деца да намери този пратеник от небето. И него да убие. 13 хиляди деца изби.

Петър се намираше в голямо противоречие, понеже нямаше онази любов. Всякога, човек, когато отслабва любовта, става страхлив. Любовта е съградена на два принципа: Божествената любов на човека се намира отпред, към целото. Няма да и показвам да се не заблудите. На повърхността е. Съзнанието на справедливостта е поставена върху страха. Върху този страх, който е силен у животните, е турена човешката справедливост. За да може човек да пресъздаде страхът, който роди всичките нещастия. Щом човек е страхлив, той е готов за всички страдания. Писанието казва: Страхливите няма да наследят Царството Божие. Тебе те е страх да не умреш. Този страх е безпредметен. Ако изпълняваш волята Божия, никак няма да умреш. Ако грешиш, непременно ще умреш. Ако обичаш, всичко ще ти се оправи, ако не обичаш, по никой начин не може да се оправи живота ти. Ние очакваме, на някой късмет. Да дойде някой да ни направи щастливи. В света човек по три начина може да бъде щастлив: Като обича Истината, като прилага Любовта и като възприема Мъдростта. По този начин може да бъде щастлив. Може да опитате. Някой казва да има някой да ме обича. Ако обичате някой banker веднага ще се отвори сърцето му. Аз съм привел този пример и пак ще ви го приведа. Една американка, която се занимавала с тия новите деяния, аз я наричам тя американка от шестата раса. Мисля, че това се е случило в Ню Йорк. Отиват една комисия при един голям banker, от 10 големи важни дами да искат пари за помощ. Отиват те, дават им 100 долара. Те очаквали да им даде 10-20 хиляди. Дал им само сто долара. Тя казва: Аз ще ида. Отива при него, поглежда го в очите, фиксира му мил поглед, както тя знае, изведнъж той се разтопява и казва: Какво обичате? Тя казва: Може ли да ми даде 50 хиляди долара. Казва: на ваше разположение съм, заповядайте, дава и парите, друг път като имате нужда, пак елате, готов съм каквото кажете да изпълня. Вие ще кажете, хипнотизирала го е. Този човек казва: Онзи, който ме обича, аз (съм) готов за него всичко да жертвам. Понеже ти си единствената, която ми показва, какво нещо е Любовта за тебе всичко ще направя. Ако ние в света казваме: Тои има кораво сърце и нашето сърце е кораво. Корава е неговата майка. Защото и нашата майка е корава. Той е посветен, защото и ние сме посветени. Той е невежа, защото и ние сме невежи.

Казвам: Един ден този, вашият баща ще дойде, вашият брат и вашата сестра ще дойдат, един ден ще ви погледне, вие ще се разтопите ще кажете: Каквото искаш, на ваше разположение съм. Туй ще стане с всинца ви. Няма да остане нито един от вас да не опита. Като го опитате напишете една книга, пък аз ще я чета. Има една реалност, която няма нужда от доказателства. Тия съмнения, които хората имат, те са минали през мене, съмнения, съмнения, съмнения. Всяка вечер аз имам да се освобождавам от ред съмнения. Един ми говори, ти лъжеш хората, заблуждаваш ги. На какво мязат те не са учени. Те са невежи, не живеят добре, лицемерстват, всяка вечер говорят. Казва: Какво ще се прави? Питаме: Какво нещо е лицемерието? Те не са такива, каквито се представят. Рекох: Такъв ли, каквото ми говориш? Може ли да ти знай името. Казва: Аз съм псевдоним. Този човек е на крив път. В какво седи кривият път? Кривият път е като идат хората,

че по-нататък не може да идат. Една храна е лоша, която уморява хората. Една храна, която не уморява, но хората не оздравяват лоша ли е? Знание, което покварява ума на хората, лошо. Онова знание, което даде храна на ума и ги подмладява, лошо ли е? Ние говорим за реалните неща в света. Ще каже някой: Аз не проповядвам себе си. Аз не съм направил всичко. Аз на земята какво съм направил? Не направих аз света. Вие ще кажете: Той е Господ. Този, Който направил света, вие трябва да идете при Него, да видите по какво се различава. Вие като идете при Него, вие никога няма да Го забравите? Никога няма да забравите Неговият поглед, той е най-красивият. И най-добрият, най-грандиозният, но в живота като го видите, във вас ще се роди желание така аз ще живея. Ще му служа от сега нататък, ти ще бъдеш в Него и Той ще бъде в тебе. Там, отдето минаваш всичките мъчности и зверовите, змиите и кобрата, и пиявиците, и мравите, всички ще станат културни, няма да има никакви лоши животни. Писанието казва: Че лъвът и агнето заедно ще пасат тревата. Вие казвате, кога ще бъде това? Днес. Покажете ни някой, казвате. Аз понякога път се чудя какво трябва да се покаже. Пита ме един за такъв един въпрос, хем учен човек беше той. Той беше закъсал. И след като беше закъсал отивам на гости, обядваме двамата и той казва: Сега се наобядвахме хубаво. Ами за утре. Рекох: Защо мислиш за утре? Ти гладувал ли си? Ех, казва, много съм опитал. Че как? За 24 часа като не яде човек, умира ли? Аз рекох поддържам човек и 10 да не яде и повече, не умира. Умира, ако се безпокои. Та казвам: Силата на човека седи в Любовта. На всякъде гледам роптание, че Господ направил този лош, онзи лош. Ако имате любов да възлюбите, дърветата ще дават повече круши, повече ябълки. Възлюбете житото и житото ще дава повече. Възлюбете кравите и кравите повече мляко ще дават. Всичко, което възлюбите, ще дава повече. Възлюбете слънцето и то ще ви дава повече светлина. Въздухът, навсякъде, всичко, което видите, ще даде своето благословение. Вие минавате и казвате: Това глупаво, онова глупаво. Камъните глупави. Не са глупави камъните. Как са глупави? Хората, които вярват, които имат скъпоценни камъни, вярват, че ще ги пазят от зло. Този глупавият камък как ще го пазят? Този скъпоценният камък знае. Има един диамант, може да те предпази от някоя болест. Сапфир или смарагд, може да те пазят. Това е не само предположение. Както виждате и аз имам един диамант, поставил съм го като страж. Той сега се е скрил някъде. Всичко онова, което Бог създал е свещено в света. На един скъпоценен камък гледам като на дело Божие, като Божествена енергия, разумно турена, оценявам Божественото, което е в камъка. Когато срещна един човек, погледна очите, оценявам очите. Тази светлина, която излезе из тия очи, оценявам ума от една мисъл, която излиза из тоя ум. То е Божественото в него, не привидността на нещата. Виждам, че от неговото сърце излиза една специфична топлина, която носи радост и веселие. Виждам една сила, която излиза из тялото, в неговата воля. Това е Божественото. Това са Божествени неща. Когато говори силният човек, разбирам Бог, Който се проявява чрез Него. Когато говори добрият човек,

разбирам Бог, Който се проявява чрез сърцето. Когато говори умен човек, разбирам Бог, Който се проявява в светлия ум. Когато и аз така се проявявам, и за себе си така разбирам. Казва някой: Ти кой си? Аз съм човекът, чрез ума на който Бог се проявява, чрез сърцето Бог се проявява, и чрез тялото Бог се проявява. Ти, кой си? Аз съм Той. И Той е аз. Ако и ти разбираш, и ти... Аз искам и ти да бъдеш като мене. Ти се съмняваш. Защо се съмняваш? И за тебе има място, и ти можеш да бъдеш проводник на Божиите блага. И по-големи работи ще свършим в света. Този свят се нуждае от разумни работници. Политикани има много. Пред тебе ще говорят: Ти си гениален, а зад тебе казва: Да му намажем малко колата с масло. Той е един простак, невежа, той не разбира. Казва, от геология не разбира, от минарология не разбира, от биология не разбира.

Простак е. Двеста, триста хиляди лева има, какво ще ми се пъчи? Ние сме за онова богатство, което не се поправя. Туй, което се поправя. Ние сме за богатства, които не са турени в никакви каси. Ние сме за онова богатство, което никой не може да вземе. Ние сме за богатство, както е светлината, както е топлината, както е човешката мисъл, никой не може да ограничи човешката мисъл. Ти може да мислиш, каквото искаш, ние се колебаеме и казваме може ли да бъде? Вие питате, отгде ще го позная дали това е Божественото или не. Много ясна е тази работа. Представете си, че вие сте оковани, ръцете, краката са свързани, завързани сте в (на) едно дърво. Казваш нямам нищо - за добро е. Как за добро е? Как ще познае, че това е за добро, че ти не говориш истината. Да бъдеш свободен, при това веригите ти са на краката ти. Те падат. Погледнеш, казвам: Свободен съм. - Дали е верно или не. Дали не е сын. После, побутвам веригите на краката, после на ръцете, и те падат. Побутвам въжетата и те падат. Гладен съм, изваждам хляб, нахранвам се. Вярвам. Казва, дали това е верно, да не е сын, някакъв кошмар. Мене да не са ме хипнотизирали. Казвам: В хипноза всякога се губя. В реалността всякога печеля. Аз ще те претегля и ти ще тежиш 33 грама. Аз те освобождавам и като те претегля, ще тежиш 33 грама. Като живееш 200-300 години, по един грам на ден за 1000-2000 години постепенно до милиони. Туй е реалността. Вие не сте били толкоз големи, колкото сега. За бъдеще като станете, като един ангел, ще имате грамадна форма. Като един ангел, ще имате една форма от 10 километра, в пространството. Този ангел знае да се разширява и да се смалява. Може да се смали, колкото иска, може да се разшири, колкото иска. Вие не знаете ни едното, ни другото. Ще питате дали е верно. Да оставим това. Нали има големи дървета. Има дървета по 150-200 метра. Как са станали? Кой ги е накарал да израстнат така големи? Казвате: Природата. Природата умна ли е? Първият човек в света не е бил така дребен, както сегашният, той е бил много висок. Понеже, излязло непрактично и при сегашните условия се е смалил. Нямам условия да живее. За бъдеще ще живеем в един свят, при по-добри условия. Тази форма вие ще я напуснете. Красиви ще бъдете. Каква ще бъде бъдещата форма на човека? Няма да бъде 165 см. Ако ви кажа, че ще бъдете 10 метра, според мене, това е Божествено число. Ако ви кажа, че ще е сто метра, ще

бъде ангелско число. Ако ви кажа: 1000 метра, то е човешко число. Ако сте от 1000 метра, ще умрете. Ако сте от 100 метра, ще се мъчите. Ако сте от 10 метра, ще благувате. Нека направя противоречието достъпно. Ако имаш 10 см, е Божествено. Ако имаш 100, това е ангелско, а ако имаш 1000 см, то е човешко. Допуснете сега, че имаш 1 милион. - Божествено е. 10 милиона, е ангелско, 1000 милиона. Колко са 1000 милиона? Туй отношение не е математическо. Като кажем, че един човек е голям, ние подразбираме, той съдържа в себе си по-голяма сила. По-малък на ръст, съдържа по-малко сила. И обратни резултати имаме. Някой път в малките форми, се съдържа повече сила, отколкото в големите. Шуплести са големите форми. Някоя форма е малка, но е сгъстена. Материята е организирана. Има атоми, които са организирани. Еволюция съществува в атомите. Има атоми, които са минали в първата степен, през физическото тяло. Има атоми, които са минали през физическото тяло и през духовното тяло, а има атоми, които са минали през физическото, духовното, Божественото тяло. Следователно, еволюция има на самата материя, и тя еволюира. Всичко в нас еволюира. Казвам: Когато ние възприемем Любовта. Когато - ако тялото ни започва да чувства и краката, и краката ни трябва (да) чувствуват, и пръстите, и нектите. Всичко в нас трябва да чувствуват Любовта. То е Божествената Любов. В Божествената Любов, всичкият човек от петите до пръстите, трябва да чувствуват Любовта. В човешкия свят трябва да чувствуват любовта само в слънчевия възел, вътрешно, за 1-2 месеца. След туй, (с)е изпразне, казва, беше едно време. Не зная. Една илюзия на човешкото чувство. Любовта е единствената сила. Тази любов подмладява хората. Тя ги възкресява. Казвам: Всичките хора трябва да се учат. Училище трябва да има. Майката трябва да учи още като зачене децата си, да ги учи на любовта. Така да казва: Синко, ще любиш баща си, ще любиш Бога. Тъй ще му проповядва. Майката ще проповядва, синко, ще любиш Господа Бога, Своего с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа, с всичката си сила. Като зачене дъщеря си, ще ѝ каже: Ще любиш Господа Бога Твоего, с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила. И тия деца като се родят, ще кажат: Благословена е майката, която ме е научила да любя Господа. Каква е тази заповед: ще любите ближните като себе си. На първата заповед, като са в утробата ще ги учи, а на втория закон, като се родят. Сега в първия закон не сме заченати. Вторият закон е любов към ближните и третият - човек да обича себе си. Да обича себе си, значи Бог да ни обича. Ако Бог не ни обича, нашата работа е свършена. Ако Бог ни обича, всичко ще имаме на разположение. Човек се нуждае само от Любовта на Бога. Блажен онзи човек, когото Бог обича. Блажен е онзи човек, който служи на Бога, както Христос казва: „Не дойдох да изпълня своята воля, но Волята на Онзи, Който ме е пратил. Туй е Христовото учение. Да изявим Божествената Любов в нас или да остави Бог да се изяви в нас, както Той намери за добре. На колко места се казва: Не боите се. Когато дойде да говорите, вие не сте, които ще говорите, Отец ваш, Който е във вас, Той ще говори. Аз ви говоря

за вашия баща, който ви е говорил, тъй както можеш, ще го обичате така ще го проявите. Ако аз мога да ви дам моето разбиране, аз трябва да вляза във вас, за да ви науча да свирите, трябва да свиря с вас заедно. Вие да свирите и постоянно да коригирам погрешките. Вие, за да проверите нещо, и вие трябва да извършите нещо, да покажете. Ако аз ви обичам и вие ще ме обичате. Когато някой обича, най-лесната работа е, поне ще напише 4 стиха от обич или като обичаш някого ще му ушиеш някаква риза, или ще му вземеш някаква шапка или ще му дадеш обяд или все ще направиш нещо. Или един мил поглед ще хвърлите. Всеки ден слънцето излиза. И с мил поглед Господ ви поглежда. Казвате: Къде е Господ? Господ чрез слънцето ще те погледне. Той казва: Всичко туй създадох за вас. Дойде някой учен човек, Господ казва: Аз го изпратих да ви говори за мене. Казваш: Той е учен човек, аз не съм като него. Ти се радвай, че този ученият човек дошъл да ти разправя за Божествените работи. Не в религиозна форма. Не ти разправя както Бог е направил. Не ти разправя как е направил цвета, но ти разправя как да отглеждаш цветята, как да отглеждаш житото, как да отглеждаш плодните дървета. Разправя ти за законите на здравето, как да дишаш, как да си изградиш къщата, прозорците си как да направиш. Какви стъкла да туриш, с какви дрехи да се облечеш. Този човек е изпратен от Бога, който и да е той, дали е вярващ или не вярващ, за мене е безразлично. Не може един човек да направи добре, който не обича. Всеки човек, който говори добре, любовта действа в него. Всеки човек, който е справедлив, Любовта действа в него. Всеки човек, който се учи, Любовта действа в него. Аз така разсъждавам и то е право.

И Петър казва: „Не зная какво казваш?“ - Тя казва: И ти си от Неговите ученици. Петър, казва, не съм от Неговите ученици. И аз да ви кажа, какво мисли Петър. Слугинята не го е разбрала. Не съм още като Него, не мога да страдам, не съм от Неговите ученици, бих желал да съм, но сега не съм. Като излезе вън, плака. Казва: Господи, сега разбирам. Когато слугинята казва и ти си от Неговите ученици, той си отговори. Трябва да изтълкуваме хубаво. Преводът не е прав. Аз ще направя превод. И ти ще бъдеш от Неговите ученици, но ти не си. Но, в духовен смисъл, ти ще бъдеш от Неговите ученици. Петър, казва: Не достига ми. Не зная какво казваш. Ще бъдеш от Неговите ученици. Като разбра Петър, че ще бъде Неговите ученици, излезе от вън и плака. Защо плака? Поля онова, което слугинята пося. Казва, Господи, дано бъде така, както тя ми каза. Дано да бъде от Твоите ученици, да нося Твоята Любов, да я проповядвам.

Желая тази слугиня да ви поздрави тъй, че да бъдете от Неговите ученици, да поплачете и да полеете посятото. Да бъдете носители всички на Божественото учение в света.

Благословен Господ Бог Наш.

Сега да остане следното: Кажете: Господи, посети ни, че ние да не допускаме една нечиста мисъл, за Тебе. Посети ни, че ние да не допускаме едно ниско чувство за Тебе в сърцето си. Господи, посети ни, за да не допускаме една ниска постъпка за тебе, да не те опетня-

ваме. Нека милостта ти да бъде над нас, да се просвети умът ни, сърцето ни и волята ни и тъй ние да бъдем израз на Твоята Любов.

Тайна Молитва.

4-та беседа, гържана на 19 октомври 1941 год.

10 ч.с. неделя

Изгрев. София

В Начало бе Словото.

Омче Наш.

Има две понятия за човека. Едното е старо вярване: Бог създаде човека от пръст. Вдъхна му дихание и той стана жива душа. Другото: В Начало бе Словото, и Словото бе Бог и всичко чрез Него стана.

Духът Божи.

Темата на речта ми ще бъде ЧОВЕКЪТ. Що е Човекът? Няма да се спирам върху класическото изречение, какво са казали древните философи. Много добре са казали. Нито върху това, което са казали съвременните учени ще се спирам. Понеже, човек е незавършен процес, не може да се произнасяме какъв е той. Че е един незавършен процес, няма какво да доказвам. Един незавършен процес, има отлично съдържание. Един незавършен процес, сега придобива своето съдържание. На човека ние виждаме само външната форма. В древността, всички древни философи са вярвали, че Бог е направил от пръст човека, т. е. тялото му е направено и в туй тяло вдъхнал дихание и той станал жива душа. Вдъхнал жива душа, движение да има, да диша, пулс да има, съзнание да има. Под думата „Жива душа“, разбираме да мисли. Три неща има, които отличават човека. Неговата форма, неговото съдържание и неговият смисъл. Самият човек остава невидим. Ако говорим, че човек има душа, трябва да се доказва. Някои вярват, че има душа, някои не вярват. Някои мислят, че душата е сбор от функции. Туй понятие що е функция? Функция значи да действувa нещо в човека. Един часовник има функция да показва часа. Неговите стрелки да обикалят, да показват времето. Ако този часовник не се навие на време, няма да показват времето. Има часовници, които на всеки 24 часа се навиват. Има часовници, които веднаж в седмицата се навиват, а има часовници, които веднаж в годината се навиват. Имах приятел, американец, доктор, който се занимаваше с механика. Беше си доставил един часовник, който се навиваше веднаж в годината. Даде го в университета и направиха опит, за цяла година само две минути беше останал назад. За медицина му стигаше ума и за технически работи. Всички говорят, че човек има душа, а досега никой не е видял душата. Вечерно време като легнете да спите, вие се виждате в друга форма, малко по-млада. Туй, което виждате в огледалото, не е нещо ново. Кое е то? Ще ви приведа един пример за един български писател, доста виден писател, който издава ред книги. Може би, повече от преди 15 години дойде при мене и казва: Ще ви кажа нещо, моля ви, никому да го не казвате. Казвам: Може ли да позволите някой път като пример да го дам. Може, казва, но името ми да остане неизвестно. Казвам: Може да разчитате на туй. Страхувам се, че съм се повредил, но боя се да се представя пред лекарите, ще кажат, че нещо ми липсва.

Казвам: Какво ти дава повод да мислиш, че си обезумял. Казва: Миналата седмица ходих да ям в една вегетарианска гостилница, идвам връщам се в къщи. Лягам си по обед и виждам телото си на леглото да седи със затворени очи, аз съм вън от него, малко по-високо, гледам го. Някой ми казва: Това си ти. Аз си задавам въпроса: Ако аз

съм това, ами, аз който го гледам кой съм? Когато си зададох този въпрос, настана един смут (една суматоха), не можах да разреша. Той и аз, кои сме? Не го виждам. Този, който беше зад мене, вдигна ме като перушинка, постави ме с лицето върху другия, започнах да хлътвам, събудих се. Не мислиш ли, че съм дурак. Не, казвам: Ти си имал изключителното явление, което наричат, че двойникът излязъл из тялото. В сънно състояние човешкият двойник, на земята човек има две тела. Двойникът излиза от него, за да си почине физическото тяло. Понеже онези работници, които остават в човека, в дробовите, в стомаха, в неговия мозък, човек трябва да излезе, за да пречистя тялото и сутрин като се върнем, да може да започнат наново работата. Казва: Знаете ли цяла седмица, не съм спал, страх ме е да легна. Казвам: Не бой се, ти друг пъти и да искаш, няма да се случи. Искат да ти покажат, че човек не е това, което виждаш, но онова, което излиза из тялото е човекът. Оттам насетне започнал да спи. Казва: Такава работа да не случи. Казвам: Надали ще се случи втори път. Вие, в сън излизате. Но да направите опит. Има хора, които имат опитност. Може да излизат из тялото, по волята си. Може един човек да остави тялото, да се разхожда, да иде в Америка, да види какво става там и да се върне. Това са много напреднали хора, които разбират законите. Онези, които не разбират, ще кажат: Това е 1001 нощ. Което е в този свят, не е 1001 нощ. Аз питам: Къде е първият Адам, къде е първата Ева? Къде е Авраам? Къде са всичките велики хора? Ако е за осмеляване, аз питам. Казват: Отишъл в оня свят. Къде е оня свят? Според мене оня свят е в главата. Раят къде е? Раят е в сърцето. Казват: Може ли раят да е толкоз малък? Една малка картинка, турена микроскопическа на едно платно, хиляди пъти се увеличава. Слънцето, което е 1 милион и 500 хиляди пъти по-голямо, турил го е Господ надалече, намалил го е. Мислим, че може да го хванем. Как го е намалил? Учените хора казват, че пропорционално разстоянието се намалява. Не оспорвам. Ако се приближим към слънцето, ще се увеличи. Ако някой работи, нас ни се виждат маловажни, ние сме далече от тях. Ако са важни, то сме се приближили. Мислите, че онова, което вие виждате, то е важното, най-реалното? Колко илюзии има в света! Виждате някаква илюзия. Един фокустник мене ми представи, че държи ножа като залепен. Казва: Как седи? Той го допрял до другия пръст (и) го държи, но така го държи, че не го виждаш. Фокус е. Какво е фокус? Фокус е, когато обясняват една реалност така, както не е. Нещата може да стават по един естествен път, пък може да стават и по един неестествен път. Тъй, че може да залепи ножа, да му тури туткал и без пръста може да го държи. Може лепилото да е толкоз силно, да го залепи. Как седи? Лепило има. Или може да е намагнетизирал така ръката, щото да претегля, тъй както един магнит притегля желязото, така да притегля ножа. Туй са второстепенни работи. Казваме, човек има душа. Ще опитате душата. Единственото нещо, което съвременните хора вярват, че той има ум и сърце. Понеже, има едно малко сърце, което бие 72 (удара) в минута, има и един мозък, който е равносилен на неговия ум. Но казвам: У човека имаме още 5 сетива, с които боравим. Имаме още 7, които са в спящо състояние. И сега в

шестата раса предполагат, че се роди новото сетиво, 6 сетива ще има. Когато човек завърши своята еволюция, всичките негови сетива ще бъдат събудени, той ще напусне земята, понеже тия сетива изискват нова област. Сега няма какво да ви казвам понеже, искате всичките неща да се доказват, пък аз нямам време да докажа. Да твърдя нещо, да ви карам вие да вярвате, то е насилие. Че кому не сте вярвали? Аз не искам да играя ролята на онзи адепт, който убедил парижките аристократи, че той знаел такива истини в природата, че можел да се качи на трена и както се движи експресът с най-голямата скорост, да го спре моментално. Но казва: Затова ми трябва златни огърлици, диаманти, пръстени, скъпоценности, за да може тази сила да прекарам през скъпоценните камъни. Качил се с 10 видни, знатни хора, дошъл до вратата на трена, но вместо да спре тренът, той скочил и завлякъл скъпоценностите. Ония хора, които прекарват своята сила чрез скъпоценните камъни, чрез парите, те нищо не правят в света. Учен човек е онзи, който създава парите. Учен човек е онзи, който създава скъпоценните камъни. Учен човек е онзи, който създава книгите. Учен човек е онзи, който разбира какво нещо е човешката душа. Учен човек е онзи, който разбира какво нещо е човешкият дух. Човешката душа не е нещо фиктивно, тя има закони, по които трябва да се проучава. Човешкият дух не е нещо фиктивно, има закони, по които трябва да се проучава. Човешкият ум и той има закони и човешкото сърце също. Под думата сърце разбирам онзи чувствителност, на която е обоснована човешката интуиция. Човек някой път може далечното бъдеще да предвижда. Има хора, които в миналото са предсказали нещата, които сега се сбъдват. Има неща, които Христос е казал и сега се сбъдват. Ние може да вярваме и да не вярваме, то е друг въпрос. Вярата показва един отличен ум. Безверието показва един слаб ум. Всеки човек, който не може да обясни явленията, които стават в природата, той е готов да се съмнява. Бедните хора във всичко се съмняват. Човек, който във всичко вярва, е лековерен. Който в нищо не вярва, е безверник. Човек, който вярва във всичко, аз го наричам силен, понеже, вярва в туй, което не е. То е силна вяра да вярваш в туй, което не е.

Иди дойде е да вярваш в туй, което е. Казвам: Те са силни хора на отрицанието, считам ги на отрицателната страна на живота. Понякой път и вие изпадате в такова състояние. Дето ти може да се усъмниш в когото и да е. Има такива състояния, дето човек може да изгуби своята радост. Достатъчно е да забият една игла 2 см в един весел човек, и той да изгуби своето веселие. Или може да му направят някакъв абцес, да потече кръв и да изгуби своето разположение. Достатъчно е да му турят един бръмбар в ума, на един учен човек. Ако той (е) вложил 10 милиона лева в една банка и му кажат, че банка „Гердап“ (е фалирала), и веднага той ще пожълтее. Вие тук, които сте се събрали, аз ви считам от верующите. Казвам: Понякой път човек трябва да вярва. Ето аз какво разбирам. Аз наричам, вяра е това, което спомага за подобрене на човешкото тяло. Вяра е това, което спомага за подобрене на човешкото сърце. Вяра е това, което спомага за подобрието на човешкия ум. Всяко нещо, което не спомага

на тялото, не е вяра. А пък под думата наука, аз разбирам, туй, което може да се приложи в даден случай. Може да се подобри, но методите и начините, по които може да стане, то е наука. Науката иде чрез вярата. То е практическата страна на вярата. Вяра без наука няма приложение. Вярата с науката има вече приложение. Някои казват: Вяра. Искат да турят спор между науката и вярата, но те са две същини, които вървят заедно. Едната е широкият свят, другата малкият свят, (в) който ние трябва да направим опит. Тялото на човека е направено от пръст, а диханието, то е животът, вложен в тази форма. И той започва да диша, може да попитате, кое е онова, което (е) заставило всичките живи същества да дишат. Кое в света е реално? Аз считам този салон, в който сме, ние сега, не е реален. Знаете ли защо? Понеже, всичкият свят не може да се побере в него. Нито св. Петър в Рим е реален, понеже, и там не може да се съберат всичките хора.

Единствената реалност е земята, понеже, събира всичко. Земята е единствената реалност, понеже, всичко в себе си съдържа. И още за мнозина остава да дойдат. Реално е слънцето, понеже, като дава топлина на земята, остава още топлина и светлина, да останат и (за) другите. Туй е реално. Реалното в света е туй, от което ние черпим сила. Може да направите един опит, психологически. Казвате: Как да познаем дали има Господ в света или не? Този въпрос дали има Господ в света или не, аз го изключвам. Защото аз считам, всеки човек, който иска да разбере дали има Господ, той е умопобъркан. Само умопобърканите хора може да отричат. Да обясня въпроса. Един от психолозите в Бостонския университет д-р Браун, като обяснявал на студентите какво нещо е човекът, започнал да мисли, дали той е или не е той. Аз Браун ли съм, който говоря на хората или някой друг говори. Отива да пита жена си дали е той или не е. Той се усъмнил в своето съществуване. Вярва, че жена му като (каже): Ти си, и той ще повярва. Той е половината от реалността, жена му втората половина, понеже, тя излязла от него. Той ще каже, ти от мене излезе. Аз ли те родих, като каже, ти си Браун, значи от него е излязла, авторитет е вече тя. Ти си професор Браун. Вие понякой път, които сте жени да питате: Тя ли е. А, който е мъж да пита жена си: Той ли е. Във вярата трябва да има нещо мощно в света. Тя не трябва да служи като принцип за разрушение. Вярата не трябва да смущава хората. Досега са злоупотребявали. Ти не вярваш както трябва. Щом ям сладко и не ме заболи стомахът, вярвам, че яденето е на място. Щом дишам, и дробовете ми са добре, дишането е на място. Щом мислим, и светли мисли идват, мисленето е на място. Казва: Твоята мисъл не (е) права. Как светлина имам в мисълта си. Ти нямаш ясна представа за Бога. Че и ти нямаш ясна представа. По-ясна представа може да имаш за слънцето. Казвам: Може ли да обгърнеш слънцето. Той ми разправя за слънцето, не може да го обгърне. Какво ще ми разправят учените хора? - Ако аз му кажа, аз съм ходил на слънцето. Какво ще ми кажат? Турците казват: И да видиш не вярвай. Като казвам, че съм ходил, не е доказателство, че съм ходил. Всеки може да каже, че е ходил на слънцето. Всяко твърдение има една реалност. Реалността се отлича-

ва по следното: Щом си в една реална мисъл, щом си в едно реално чувство, щом си в една реална постъпка, тя се отличава. Ако имаме една теглилка, с която претеглям количеството материя, която тежи или силите, с какво напрежение са вършили, ще забележим, че всякога при реалността, при една реална мисъл, при едно реално чувство и при една реална постъпка, най-малко си добил една десета от грама. А щом е нереално, изгубил си една десета. Туй, от което губиш, е нереално. Туй, от което печелиш, е нереално. Следователно, в мисълта си, когато губим своята мисъл, някой път хората забравят. Казва: Започнах да забравям: От какво произтича забравянето? От големи тревоги. Онзи, човек, който вярва, че всички разумни хора в света са негови братя и който вярва, че всички разумни жени са не-

Следователно, онази разумна сила в нас, която ни обединява, да имаме туй отношение, то е Божественото в нас. То е хубавото, то е реалността. Реалността е Божественото в нас, което ни обновява. Мислите в целия свят, Божественото е в нас, което обновява, чувствата на всичките хора в света, не само на хората, но на всички други. Божественото е, всичко, което обновява и постъпките. Следователно, Божественото в нас е онова, което ни възкресява и избавя от смъртта. То е Божественото. Онова, което донася смъртта, не е Божествено. Което не внася живота, не е Божествено. Отрицателното в света, то е друга реалност. Всяка една отрицателна мисъл принадлежи към друг свят. Всяка положителна мисъл съдържа три качества. Съдържа: Доброто, справедливост и разумност. И постъпките съдържат тия качества, и чувствата съдържат тия качества, и мислите съдържат тия качества. Под думата доброта, какво се разбира? Когато един човек има доброта в себе си, той е силен човек, нищо не може да го разкласти. Има здрава основа. Когато е справедлив, той е тъй хубаво съграден, че никога болест не може да разруши туй, което е съградено. Когато съдържа разумност, той всичко може да направи, което иска. Вие ще кажете той може да извърши някое престъпление. То не е реално. Престъплението не е реално. Доброто, което човек може да направи, то е реалното в света. Престъпленията спадат към друг един свят, преходен свят. Казвам: Всички трябва да имате ясна представа. Туй, което ви смущава в даден случай, то не е Божествено. То е едно Потребно е то. В природата, ако нещата не са потребни, не би ги търпяла. Щом смущенията идат, те си имат основание. Не туряйте вашето упование в смущението. Да кажем, аз през целия си живот, добро няма да видя, не знаеш какво говориш. Считаи, че след всяко смущение, което имаш, ще дойде нещо по-добро. Ще дойде друго изпитание, но след него ще дойде по-добро. И тъй, животът на земята от началото, докато завършиш доброто ще бъде във възходяща степен, то никога няма да престане. Туй е добро. Доброто, което никога не престава. Правдата никога не престава, разумността никога не престава. Над всичко онова седи, което наричаме извор на живота. Самият живот, който съдържа 2 страни - радост и страдания. Страданията това е материал, от който се гради човешкото щастие. Без страдание не може да се гради. Страданията, това са боите на един художник. Без бои какво ще нарисува. Красивото в живота е, че стра-

данието ще се яви. Ако погледнем цялата природа, вие мислите, че всичко е радостно и весело. Само наблюдавайте да видите. Аз колко пъти съм наблюдавал по зелената тревичка как се ядат насекомите. Едно насекомо хване друго, дави го. Аз един ден правих наблюдение. Преди повече от 20 години, в Търново. Събираха се много оси, те бяха станали гости. Знаеха сутрин, когато ще си правим закуската всичките надойдат, понеже, имаше захар. Обед като дойде и вечер ги няма. Гледам един ден дошъл един голям золник. При него една оса. Събраха се. Той като кавалер искаше да се покаже. По едно време тази оса, като се нахвърли, оскуба крилата, краката на този золник, и този големият золник го задигна, занесе го и туй в половин минута го направи. Казвам: Не прави това. Тя (е) специалист. Золникът искаше да се покаже. Казва: Не ме бутай, ти нямаш работа. Искаше да каже: Какво искаш да кажеш? - Какво искам да кажа, аз съм военен, разбираш ли ти? Вижте една змия хване една жаба цяла я гълта. Аз съм виждал една глътне, че като изяде още една, трета и като изяде, ще нагълта и по-малки. Какъв е този живот, дето едни други се гълтат. Какво щастие може да има в такъв един свят? Какво щастие може да има между хора, като ходиш подозират те. Подозират те за шпионин, като някой разрушител на народа. Навсякъде, дето идеш, ще кажат най-лошите работи, даже и на ум не ти е минавало. Но подозират те. В миналата война, една вечер вървах, дойде един господин и ме попи за брадата, дали е действителна. Казва: Хубава брада имате, но я потегли да види дали е истинска. Казвам: Изкарваш ли си добре прехраната? Втори път няма да пипаш такава брада като моята.

Няма по-велико нещо в света човек да има доверие. Няма (в) света по-велико нещо да имаш доверие в добрите хора. Няма по-велико нещо в света, да имаш доверие в справедливите хора. Няма по-хубаво нещо в света, да имаш доверие в разумните хора. Няма по-велико нещо в света, да имаш доверие в разумните хора. Няма по-велико нещо в света да имаш доверие в любещите хора, които съдържат всичко в себе си. Тия хора, които жертвуват себе си, не в този смисъл да се жертвуват както овцете, но туря в услуга ума си, сърцето си, волята си, всичко туря в услуга. То е жертва. Казва Писанието: „Представете вашите тела в жертва жива, свята и благоугодна Богу“.

Та казвам: В начало бе Словото. Ние съвременните хора се нуждаем от почивка. Такова голямо напрежение има, че ако хората вярват, цялата бяла раса е изложена на голяма опасност, хората да станат неврастеници, да се изгуби всичко хубаво, което сега съществува. Но благодарение, че в света влиза една нова сила, която наричаме Любов. Любовта е, която ще подобри всичко, форми на хората, която внася лек за тях. Ще го обнови и ще ги възкреси. Туй всичко, което става, ще извади една добра поука, ще научи тия хора, в един къс период, няма да бъде дълъг период, няма да бъде по-дълъг от 45 години. Защото един човек, за да се схуми в земята, 45 години са достатъчни, за да се освободи от всичките противоречия, които съществуват вътре. Та казвам: Всички, които ме слушате, вие искате да имате отличен ум, имате го. Вие искате да имате отлично сърце, имате го.

Вие искате да имате отлична душа, имате я. Вие искате да имате отличен дух, имате го. Какво ви не достига? Всичко имате. Не сте се научили да обичате, нищо повече. **ТОВА Е, КОЕТО ВИ ЛИПСВА.** Вие треперите, когато давате пари. Ние имаме един наш приятел, който казваше: Човек не трябва да дава много, но от сърце да дава. Аз съм забелязал по 5 стоники, по 10 стоники ще даде, но казва, от сърце го давам. Аз влизам в положението, разбирам го. Че не дава много. Казвам: Не туряйте в ума си, да правите малки работи, но онова, което ще направите, да бъде ценно, да остане през цялата вечност, да върви с вас. Ако ще направиш една постъпка, тази постъпка с теб ще трябва да върви. Ако ще покажеш едно любовно чувство, през цялата вечност с тебе да върви. Това са реалните работи. Ако твоята мисъл, която имаш, не те следва, ако твоите чувства, които имаш, не те следват, ако твоите постъпки, които имаш, не те следват, ти не си в реалния свят на нещата. Каквата религия и да имаш, каквата и свобода да имаш, каквото и учение да имаш, те са безпредметни. Народът, той е едно учреждение, един възпитателен дом. Народите са училища. Българският народ е училище, английският народ е училище. Германският народ е училище. Всичките народи, това са училища, в които се възпитават хората. Вие ще минете през всичките народи, няма да остане народ, през който да не минете. Човек е минал през всичките форми, на всичките ония животински форми, които съществуват. Сегашните учени хора са изнамерили, че човек като се зачене в утробата на майка си, минава през 400 хиляди форми. Той минава от най-долната степен до най-високата, в това време мяза на рибите, на глистите и постепенно взема все по-горна степен, докато дойде до най-последната животинска форма и взема най-последната форма на човек. Значи тия форми са били възпитателни учреждения, през които човешкият дух е минал, за да се подготви. Сега няма да се спра. Има хиляди и хиляди форми, през които човек трябва да мине. Някои от вас казват, да си поживеем на земята. Няма по-хубаво нещо да си поживееш. Ако един учител, който преподава, се тревожи, от учениците си. Ако една майка се тревожи с децата си, питам, какво се постига с тревогата в света? Семейството е едно социално учреждение, чрез което Бог се проявява. Чрез бащите ни, чрез нашите майки, Бог се проявява в света, в своите две качества, като разумност и като любов. Майка ти, която за теб се грижи, то е Бог вътре. Бог показва своята любов чрез майка ти. Утре Бог като се оттегли, какво става? Гледам понякога път птичката седи защитава своите пиленца, но като порастнат кълве ги. Казва: Всяко да си търси само храна. Докато е Господ, птичката ги поддържа, закрила ги под крилата си. Щом Бог се оттегли, започва да ги кълве. Ражда се едно пристрастие. Някои пиленца обича повече. Кокошката 12 пилета излюпи, всички не обича еднакво. Онези, които обича, тя ги държи при себе си, а онези, които не ги обича, тя ги кълве. Като дойдат вечерно време се нареждат, според любовта. Онова, което е най-обичано, стои до нея. А всичките други се нареждат по закона на обичта. От двете си страни под крилата си, тя има тези, които тя най ги обича. Те са най-близко до нея, а

другите необичаните от нея са по-далече. Казва: Да знаете, че заради тези двете, които обичам и вас обичам. Тия двете пиленца в нас знаете ли кои са, то е нашият ум и нашето сърце, нашият дух и нашата душа. Заради тях ние търпим другите. Ако ти обичаш душата си и духа си. Ако ти обичаш ума и сърцето си, ти ще търпиш и другите. Ти не може да обичаш другите хора, които са извън тебе. Все един трябва да има някого да обича. Ще бъдете уверени, да обичате, но Любовта ви да не умира за 3 месеца.

Любовта ви да не умира за една година, Любовта ви да не умира за 10 години, за 100 години, за 1000 години, 10 000 години. За един милион, за 10 милиона, за 10 милиарда, за 100 милиарда, любовта ви да не умира за цялата вечност. Това е реалност в света. Като посетите цялата вселена ще видите ония грандиозните работи, които Бог е създал като училище. Ще срещнете ония напредналите същества, каква щедрост, какво изобилие на любов те имат. Казвам: Един ден като обиколите цялата слънчева система или като влезете в млечния път и го обиколите и докато свършите обиколката, ще минат толкова години, колкото е числото 10 с 15 нули. Толкоз години ще минат. Тогава като се срещнем ще кажете: Едно време бях спял, а сега виждам. Сега да оставим това. Тук на земята колко богатства има, с които може да се занимава човек. Дето ще се кара с хората. На място да се занимава с хората, да ги ругае, защо да не седне с четката да ги рисува. Защо да не свири на пианото. Защо да не бъде един скулптор да вземе да извае? Защо да не направи една градина? /Нещо става вън/. Няма нищо, вятър духа. Ако падаха тия гранати, тия съвременни кокоши яйца, бихте ли седели тука да ме слушате? Само, че ако дойдат тия кокошки да снесат тия яйца да пуснат на 10 клм, яйца, като свърши може да дойдат, но докато говори, не може. Понеже, ние заповядваме да не снасят. Кокошките нямат право да снасят яйца, без нашата воля, дето искат ще си турят траповете. Някой път те избират мястото и ще изберат да е най-безопасно място за тяхните яйца. Та казвам: Вие сте в един свят, дето Бог изпитва степената на вашата любов, доколко вие сте признателни, за всичко онова, което той е сторил за вас. Изпитва ви ума. Всичко онова, което той ви (е) дал, колко дарби има там. Един учен прави такова сравнение. Ако вземете разликата между един учен човек, даровит и един, който не е даровит. Ако направим 50 дупки на черепа, с малък свредел, даровитият човек като почне да мисли, мозъкът ще изпраща рогове през дупките. Дето мисли, рогове излизат. Щом утихне дейността, всичкият мозък се прибира. Като започне да мисли, пак тия рогове изскачат из дупките. Българите казват, рога ли ще ти изникнат? Който има рога, мисъл има. Без рога не се мисли. Само, че природата е била много умна. Турила мозъка в здрава черупка, не се показват рогата. Рогата да бъдат скрити в човешкия череп, а при онази слабата умствена дейтелност, малки рогчета се показват, а когато умствената дейтелност е силна от 5-10 см излизат. Какво би станало, ако природата би ни оставила като охлювите, щяхме да бъдем изложени на големи противоречия в този свят. Първото нещо, всички за в бъдеще трябва да почитате вашите глави. Не трябва да правите погрешката, която кочо-

вете правят. Кочовите като се съберат, блъскат си главите, да се покаже кой е по-умен. Кавалерство показват. Наредят се 4-5 коча на едната страна и другият коч започне по ред да удря. Удари единият, другият удари и погледнеш единият надвил всичките. Овците страдат от своето дебелоглавие. Ако не беше главата толкоз дебела, щяха да направят по-голям прогрес, но с тази дебелата глава. И сега вълкът е дошъл да я яде, че той ѝ предава ново учение. Доказано е следното: Между овците (и) човек има голямо подобие. Много са ми говорили и до някъде съм проверил. Едно стадо от 200-300 овце, и 1000 овце, ако овчарят е честен и добър, не пие, целомъдрен е, никога вълк не иде да напада стадото му. Много смела е овцата. Тя като види вълка, не бяга. Като дойде вълкът, тропне с крака, казва: Какво търсиш? Той се уплаши и избяга. Всички тропат и като започнат да тропат, избяга вълкът. Когато овчарят не е на място, овците губят тази сила и вълкът ги напада. Казвам: Когато един човек е добър и честен, стадото, това са неговите мисли. Стадото са и неговите чувства и постъпки. Вълк не може да дойде и да му напада стадото. Щом малко не върви в този път, тогава вълкът дави човешките мисли и човешките чувства. Затова казвам, човек трябва да бъде много добър овчар на себе си.

В Начало бе Словото. И казва: Всичко чрез него стана. Казвам: Всеки един добър човек. Сега вие сте носители. Няма какво да се обезсърчавате. Вие ще кажете: Аз имам една душа и каквото Бог е вложил в моята душа, то ще бъде. Бог е вложил в мене своя дух, и всичко, което е вложил в този дух, всичко ще бъде. Бог е вложил в мене разумността. Ума ми. Всичко каквото е вложил, Бог ще бъде. Дал ми е едно сърце и всичко, което е вложил, то ще бъде. Следователно, всичко, което Бог е вложил в нашето сърце, всичко, което Бог е вложил в нашия ум, всичко, каквото Бог е вложил в нашата душа, всичко каквото Бог е вложил в нашия дух, всичко туй ще бъде. И когато бъде, ние всички ще бъдем в света свободни. Сега ни остава да вярваме и да Го обичаме. Както е заповядал отначалото.

Благославен Господ Бог Наш.

Когато слънцето изгрява и залязва, какво става? Когато изгрява слънцето, светлината иде. Когато залязва, тъмнината иде. Но идването на светлината показва, че земята се е завъртяла веднаж в 24 часа около своята ос. Не само това, но земята се движи около слънцето. Когато дойде пролет, лято, есен, зима, показва, че земята обиколила веднаж около слънцето, и по причина на туй обикаляне, иде пролетта, лятото, есента и зимата. Да се радваме, че земята се върти около своята ос, и че се върти около слънцето.

Добрата Молитва.

5-та неделна беседа,
гържана на 26 октомври 1941 година, неделя, 10 ч.с.
Изгрев, София.

Външна и вътрешна работа.

Отче Наш. В Начало бе Словото.

Ще взема г-ва стиха - 19 и 20 стихове от 15-та глава от Евангелието на Матей: „Защото от сърцето излизат помисли лукави. Това е, което осквернява сърцето“.

Духът Божи.

Функции на човешкото сърце. Външна и вътрешна страна на сърцето. Външна и вътрешна работа.

Дадено е, от отрицателната страна на сърцето излизат лукави помисли, но от сърцето излизат и добри помисли. Че ако една река минава през една почва, която е чернозем, непременно ще измени своята чистота и бистрота. От бреговете ще вземе кал, водата ще се смеси с калта. Казва: Колко водата се е развалила! Това е неразбиране. Тази вода е потребна за тор, за наторяване. Сега злото е там, че хората мислят, че когато имат една лукава мисъл, че им е потребна, че тя е едно богатство за тях. В дадения случай, богатството е една показка. За туй богатство ще те претрепят хората. За няколко милиона, ще те претрепят, ще те очистят. Не че те мразят, но искат да вземат богатството, понеже знаят, че не си готов да се жертваш. Ако си умен човек, два месеца преди да те утрепат да кажеш: Братя, елате да ви дам, ще ви направя наследници. Аз ще взема вашето място. Вие ще възразите: Нали има закон? Че и законът не може да ги хване. Сега закон съществува след като се направи престъплението. Нямаме закон, който да предотврати престъплението. Като направи някой престъпление, разтичат се стражари, търсят го детективи. Някой път го търсят за години. Онези крадци са много учени хора. Които имат тоя занаят, да не говорим така, той е доста сложен занаят. Когато един иска да освободи една каса, тя е натоварена, оплаква се касата и той мисли по кой начин да ѝ помогне. Тя е като красива мома, която не я дават, той ще ходи, разсъждава как да влезе. След като освободи касата него го посрещат. Че много естествено, ако вие отидете да освободите един затворник, държавата ще ви хване. Казва: На какво основание вие се месите в работите на държавата, защо освободихте този разбойник? Той утре ще направи друго престъпление. Аз вземам тия неща като религия създавам. Често ние туряме всичките препятствия в живота, несретите, несполуките ги туряме във външните условия, че тъй не е. Че има външни условия, то е така, но най-големите виновници, това сме ние. Че какво липсваше на първата жена? Тя беше красавица, облечена с най-хубавите дрехи, дрехи, направени от слънчевите лъчи, от най-хубав материал носеше дрехи. Като яде от плода оголе. Виде, че дрехите ги няма. Нали знаете някой път майките като наказват децата, събличат ги голи, снемат им дрехите и ги изпъждат. Като видите дете, на което дрехите са снети, да знаете, че е на-

правило някаква погрешка. Като не е направило погрешка, облечено е хубаво, има обуца, шапка, бяло има около врата. Щом направи погрешка, ни бяло има около врата, ни шапка има, ни обуца, ни дрехи.

Та казвам: Съвременните хора са дошли до едно механическо обяснение, казват: Да се оправи този свят! Че как ще се оправи? Никой не е в състояние да го оправи. Ако можеше един цар да оправи света, до сега толкоз царе е имало, щяха да го оправят, но не можах да го оправят. Най-добри царе съществуваха, не можах да оправят света. Причината не е в оправянето. Погрешката е, че ние предпоставихме една мисъл, която не е философска. Светът няма какво да го оправяме, той си е оправен. Когато един математик направи една погрешка, тази погрешка не е в числата. Той не ги е написал по ред, който седят. Има знаци, които математиката изисква. Направи някои изчисления, казва: Има нещо криво. Но той ги създаде в задачата, а пък цялата природа, понеже онези, които създадоха света го създадох по формули, тия формули турили за нас. Напече те слънцето, но то е една задача. Защо те пече слънцето повече? Защото имаш черен пигмент, затова те грее. Негрите имат черен цвят. Казват: Какво да се прави черният пигмент? В негрите черният пигмент е отвън, а в белите, черният пигмент е от вътре. Черният пигмент служи да го не гори слънцето. Казвам: По някой път не е лошо да има малко лошевина в себе си, то е пигмент. Какво има, че малко е сприхав човек, или че е малко чувствителен. Няма нищо. По някой път искате идеалния човек да го представим като статуя да седи. Тогава да си направим статуи. Ако искаме идеални хора, идеални хора не могат да бъдат статуи. Те са нещо подвижно, живо. Ти да се радваш, когато един човек ти говори малко живо. Аз съм дошел до едно заключение. Чел съм много книги до възпитанието и казвам: Ако хората престанат да се възпитават ще бъде по-добре. Ако отучите котката да лови мишки, тя ще добие друг навик по-лош от ловенето на мишки. Една котка никога не може да хване една мишка, която не обича. Тя понеже е майстор да лови мишки, като седне на дупката като млад момък. Нали знаете тия работи, обхожда се така. Аз имам само един пример. Една млада госпожа на 45 години казва: Че един млад момък се разхожда по улицата, но има един прозорец, в който (е) вторачил очи. Казвам: Живот носи, като фар, турен на брега на морето, търси пристанището. Този прозорец е фар, турен (да) търси пристанището. Без фар може да се блъсне, да потъне някъде. С фар ще намери пристанището. Казва: Много ми скърцат обувката. Честен човек си, да знаят, че минаваш, не си разбойник. Друго яче, ако не скърцат, ще мислят, че иска да вземе, разхожда се. Казва: Ти особено гледаш на работата. Казвам: Не особено, но както са. Ако ви скърцат обувката, няма нищо, не се смущавайте. Че ви свети някой прозорец, какво лошо има? Казва: Той се влюбил. Какво лошо има да се влюби човек? Целият свят е влюбен. Нашата земя е влюбена в слънцето, постоянно се върти, месечината се върти, Юпитер се върти, около слънцето от любов по Венера, търси я. В слънчевата система има две жени: Венера и нашата месечина. Има и други, които са известни на астролозите.

Сега аз говоря за Любовта, не по вашето гледище. Аз говоря за Любовта като един велик подтик в природата, който ражда вселени, създава вселени. Туй, което създава, е Любовта. Когато започне да се строи тази вселена, тогава се създават другите работи. Най-първо се създава материалният свят, не са създадени първо хората, материята е създадена първо. После са родени другите неща. Обичта в света е влязла, от която се ражда човекът. Обикнал Бог човека и го направил. Аз, ако бих писал Библията, не бих писал тъй: И направи Бог човека по образ и подобие свое. Аз щях да пиша тъй: Обикна Бог човека и го направи по образ и подобие свое. Обичта е подтик, за да го направи. Сега казва: Направи Бог човека по образ и подобие свое. Аз щях да туря: Обикна Бог човека и го направи по образ и подобие свое. Ти не може да направиш някого по образ и подобие, ако не го обичаш. После любовта навсякъде работи. Една домакиня не може да сготви сладко яденето, ако не обича. Трябва да обича някого. Дали своя възлюблен или децата, или бащата, който и да е. Аз вземам в най-чи(е)стата форма една жена, ако не обича баща си, майка си, сестра си, ако не обича своята приятелка, ако не обича своя възлюблен, тя не може да сготви. Поне едного от тях да обича и яденето може да го сготви, дрехата може да ушие, хубаво може да се учи, добре може да свири. Като има само едного да обича, виртуоз става. Като не обича никакъв виртуоз не може да стане в света. Сега питам: По кой начин човек може да стане гениален? Без любов, гениалност в света не може да съществува. Аз говоря за любовта, понеже човек, за да стане гениален, под думата гениалност разбирам свободата на човека. Трябва да се разбират всичките закони, елементите, от които светът е създаден. Трябва да разбираме законите на нашия дух. Трябва да разбираме законите на нашата душа. Трябва да разбираме законите на нашия ум и сърдце, всичко туй да го знаем. Всичко туй, че не знаем не е погрешка. Трябва да учим. Колкото малко знаем, трябва да правим опити, макар и малки. Запример вие казвате тъй: Този човек говори много сладко. Аз съм забелязал в своите изследвания, а то отивам в някое село някъде или някой град., знай има ли някой добър човек, някой напреднал човек или не. Много проста е работата: ако денят не е ясен, отивам за пръв път наред небето на 45 градуса към изток. Ще има отворено пространство, ясно. Някой път небето ще бъде ясно, никакво облаче няма да има. Казвам: Добър човек има. Щом има добър човек, небето е ясно. Ако се заоблачи, пак ще остане един прозорец, понеже неговите мисли постоянно го свързват с другия свят. Там дето мислите текат, небето е ясно, парите се отдалечават. Туй, което говоря, може да го наблюдава всеки. Направете някои път опит. Като отивате в някое село за пръв път, ако над селото седи мрак, няма ясно небе, там са обикновени хората, няма добри. Ако има светло, то има един гениален, един талантлив, един добър обикновен човек. Има един добър талантлив, добър гениален и добър любящ човек, веднага ще видите, като се приближавате в туй село, отдалече още на 10, 15 километра, радост има в сърдцето ви. Цялата местност трепти, усеща те някакво ухание, из въздуха се носи. Знаете какво влияние ние хо-

рата имаме върху растенията. Ако човек с покварена мисъл в себе си, тури гърба си на едно дърво, изсъхва дървото.

Някой път ние съвременните хора мислим за Бога нещо отвлечено. Ти мислиш за Бога, понеже, ако не мислиш, ти може да закъсаш. Какво мислиш заради него? Да държиш в ума си, че всичко в света е наука, и светлина, и топлина, и изобилие, и благо, и разнообразие, което съществува, и красота, всичко се дължи на него. Той е, който подтиква, Той е направил ангелите, Той е направил хората, всичко в света е направил, Той. Ако погледнеш в света и видиш някои изопачени същества, те отпосле са се изопачили. Змията като съгреси, изгуби ръцете, краката, изгуби главата си. По-напред змията носеше човешка глава, най-разумната от всичките животни беше, но като направи греха, нейната глава, челото ѝ се срастна с гръбначния стълб. Сега змията почти няма тази интелигентност, доста жестока е. Едно време била много умна. Сега изгубила своя ум.

Законът е същият: ако човек сгреси, изгубва своята интелигентност, изгубва своята доброта. Добротата е свързана със сърдцето, тогава сърдцето става лукаво. Започва да му хлопа сърдцето, някой казва: Разхлопало се сърдцето му. От какво се разхлопало? Сърдцето само от грях може да хлопа. Сега всички търсят цар при някой лекар. За сърдце никакъв лекар. Остане ли с лекарства да лекувате вашето сърдце, вашата работа е свършена. Това не е обида за лекарите. Лекарите да лекуват човешкото сърдце с церове. Човешкият мозък с церове не може да се лекува. Човешкото сърдце се лекува с обич, с любов, с доброта, с кротост, с въздържание, лекува се със специална храна, отлична храна ще дадеш на сърдцето си. Сега външното сърдце е подтик. Извън физичното сърдце има ред ганглии, жлези, наричам ги стомашен мозък, някои ги наричат слънчев възел. Той направо е свързан със слънцето. Направо черпи енергии от слънцето. Мозъкът е свързан с Луната. В моите изследвания съм дошел до едно заключение. Казват, че земята е 56 пъти по-голяма от Луната. Мозъкът, който има човек, трябва да бъде пропорционален на теглото му. Ако мозъкът е 1200 грама, каква тежест трябва да има? Един човек, който има мозък 1200 грама, неговият ръст не трябва да бъде по-висок от 165 сантиметра, не трябва раменете му да бъдат по-широки от 64 сантиметра. То са научни данни. Сега онези, които изучават анатомия, спорят, и в природата има една мярка първоначално човек не е бил така, както е сега. Първият човек е бил грамаден. Хората са били 15 метра високи, преди него имало същества, високи 25 метра. Старите хора са били по 4 метра високи. Туй е физическата страна. Мозъкът действа, сърдцето е чрез което животът минава. Мозъкът лекува човека. Мозъкът е едно динамо, електрическо динамо е. Затуй, ако човек остане само на своя мозък, изсъхва. Онези хора, които остават много интелигентни, изгубват мекотата на сърдцето, доброта. Всеки човек, който изгубва мекотата на сърдцето, доброта, съхне, сух става. Казва: Какво трябва да правя много изсъхнах. За да не изсъхне човек трябва да възстанови доброта, веднага започва да се изпълва, лицето става красиво, линии има.

Та казвам: Трябва да се пази туй равновесие между ума и сърдцето. Някой път мислите едно, чувствувате друго. Вие сте в разногласие в себе си, искаш да направиш нещо, страхуваш се. Имаш желанието на сърдцето, страхът произтича от ума, казва: Последствията ще бъдат лоши. Никога не трябва да има раздор между ума и сърдцето.

Та казвам: При сегашното самовъзпитание, искам да се самовъзпитате. Четете Библията - то са се правила! Казва: Да обичаш, че то е цяла наука да знаеш как да обичаш. Ако обичаш едно малко дете, ако обичаш един възрастен човек, ако обичаш един стар човек, няма да ги обичаш по един и същ начин. Любовта между всички неща е крайно разнообразна. Ти една круша не може да обичаш като една ябълка. Не може да обичаш една слива, както обичаш една ябълка. Обичат се ония неща, които носят живот в себе си. Привличаме се от нещо. Златото ни привлича, но ние не може да обичаме парите. Всеки, който е обикнал парите, той е свършил със смъртта. Така един англичанин, богаташ, милионер, влиза да преглежда своето богатство. Влиза вътре в скривалището, но забравил ключовете отвън. Щом влиза, затваря се вратата и умира там гладен. Писал: Ако имаше някой да ми даде едно парче хляб, щях да му дам половината си богатство. Умира гладен, но не дава всичкото си богатство. Гладен умира и с желание половината да му остане за бъдеще. Природата всичко дава и всичко взема. Не можеш да кажеш половината сърдце давам. По някой път цитирате Стария завет: „Сине мой, дай си сърдцето“. Но тя е стара идея.

Като дойде Христос на земята не каза: Хора, дайте си сърдцето, но каза: Аз дойдох да дам живот, всичко и плътта дойдох да дам. Старите разбраха: Сине мой, дай си сърдцето. Сине мой, отвори една стаица, един храм, да дойда и да живея при тебе. Туй се разбира. Да живее с тебе, да те научи Господ, как да живееш. Имаме външни църкви, в себе си църква нямаме. Външни много хубави храмове имаме. Вътрешни храмове много малко имаме направени. Външни свещеници имаме. Кой е вътрешният свещеник? - Вътрешният свещеник е твоят дух. Душата ще бъде царица там, сърдцето ще бъде прислужник, ти ще бъдеш поклонник. Ти когато ще служиш, ще коленичиш, ще се молиш. Туй разбирам храм: Духът ми свещеник, който служи, на Бога, душата и тя с него. Умът и сърдцето ми ще слугуват. Аз ще седна да се уча от тях.

Сега ние имаме една силна борба. Казваме: Дано Бог да е милостив към нас. Не е било време, когато Бог да не е бил милостив към нас. Няма в света друго същество, което да е по-милостиво от Него. Гневът на Бога е моментен, за една минута. Доброто му разположение е по 25 хиляди години. Като се разгневи за една минута, за един миг. Знаете ли, колко е един Божествен миг? - Един миг е една секунда от 25 хиляди години. Вие ще си направите изчисленията. Сега тия работи аз ги казвам да не се плашите. Сега проповядват за Господа. Ние нарушаваме оная вечна хармония на любовта, която носи всичките блага за нас. Ние се опълчваме против себе си, против своето благо. Всичко в света работи за единното и едното работи за всички.

Такъв е законът. Бог работи за всички и всичко работи за Него. Пък Той до сега е работил и всичко е дал. И за бъдаще пак ще има. Но ние трябва да работим! Ние искаме да придобием това благо. Че ако влезем в един университет, слушате лекциите на един професор, но нищо не учите, казвате: Много добре говори, много учен човек, добър. Че ако ти не се научиш на неговото знание, какво те ползува то? Трябва да станеш едно с него. Ако неговото знание не може да влезе в тебе, ти не можеш да се подигнеш. Твоят мозък не може да се просвети. Мозъкът и той се нуждае от храна. Казвате: Защо човек трябва да учи? Ако не учиш, мозъкът ще изпосталее, ще започне да се разрушава. Знанието носи живот за мозъка. Чувствата носят живот за сърдцето, тъй наречения симпатичен мозък. Казва: Защо трябва да обичам? Ако не обичаш, няма да храниш сърдцето си. Сърдцето ти ще стане лукаво. Щом стане лукаво, смъртта крачи зад тебе. Това са новите вярвания. Казвам практически. Сега това са новите Божествени проекти. Да хванем пътя на любовта, както тя е отредила с ума си да я разберем. Да възприемем обичта със сърдцето си, тъй както сърдцето я разбира. Аз вярвам, всички както ви гледам, схващам, че (в)се сте имали някаква опитност с любовта. Отпечатащи има. Сега каквото и да ми кажете, виждам и зная, че сте обичали. Радвам се. Дошли сте до едно място, казвате: Не трябва да се обича, илюзия е, да хванем другия път! - Дошли сте до пътя. По-напред сте казвали: Без любов не може. Сега казвате - без нея може. Без нея смъртта може, с нея животът може. С любовта животът може, без любовта смъртта носи. Не че аз искам да умирам хората. Казвам: Ако един човек не диша, ако един човек не се храни, ако не гледа както трябва, той причинява вреда на себе си. Дава един лош пример. Това показва, че вие сте попаднали под влиянието на миналото. Още вашата ос не се е изменила. Вашата ос, както виждам, е наклонена на 23 градуса. На всичките хора оста не е права. Даже светиите, тези напредналите, гениалните хора, оста им не е изправена. За да станеш светия, оста ти трябва да е права. Между тебе и Бога не трябва да има наклонена линия. И така може и така може, но трябва да има перпендикуляр. В Бога има само едно мнение. Когато човек прави престъпление, Бог си затваря очите, да не ви гледа. След като направим престъплението, тои праща един ангел, пак благото, което той мисли, че има, ангелът му сипва с чашата горчивина, че като изпие чашата до дъното, започва да повръща. Повръща всичко назад. Ако не му даде да повръща, той ще излезне. Ева преди да излезе извън рая повърна; благодарение на това повръщане се спаси цялото човечество. Всичко, което хората ядоха, извадиха го навън. Очистително им даде Господ и ги изпрати навън. Казвам: Когато дойдат страданията в света, то е то очистителното, което ви се дава, за да излезе отровата навън. Щом се яде една храна с отрова, трябва да излезе навън. Ако излезе, спасен си; ако не излезе, трябва медикаменти.

Трябва да се учите. Сега искате да бъдете щастливи. Щастието, то е вашето предназначение. Дошли сте на земята и колко същества чакат. Обявяват, че хората са 60 милиарда в пространството. На зе-

мята има само два милиарда (души), другите чакат да дойдат на земята да се въплотят. Трябват хиляди години да дойдат, всичките да се въплотят. 60 милиарда да дойдат на земята по 25 години да живеят, трябва хиляди години. Сега вие сте дошли на земята. Че то е една привилегия. Ако не живеете добре, може да те държат в пространството сто години, 200 години, 400, 500, 600, 1000, 1500 години. Какъв ще ти бъде халът, 1500 години да се скиташ немил недраг, насам, натакък? На земята ще гледаш хората ядът, ти не може да ядеш. Хората пиат, ти не може да пиеш. Хората са хубаво облечени, шапки носят, жилища имат, деца имат, пък ти нищо нямаш. Туй, за което ви говоря, то са болезнени състояния, то е проказа на човечеството. Грехът е една духовна проказа. Проказата се явява на всякъде. Във времето на Мойсея, как лекуваха проказата? Щом проказата се яви, започват да я лекуват. Щом обхване цялото тело, тя е нелечима. Проказата трябва да се локализира, тя трябва да се лекува. Ние, които сме дошли на земята, по никой начин да не оставяме греха в нас. Не оставяйте едно лошо желание да се загнезде. Мъчно се лекува едно лоше желание. Но казвам: Вие трябва да бъдете по-силни в любовта си. Да кажем, ако някой те (е) обидил, той се (е) разкалял и ти не му прощаваш. Де седи силата? Човекът веднаж, два пъти, три пъти, десет пъти, иде, ти не искаш да му простиш. Казва в Отче Наш: И прости нашите грехове, както и ние прощаваме на другите. Ако вие не простите прегрешенията на онези, които се разкайват пред вас, и Той няма да прости вашите.

Та казвам: Всички съвременни хора, които вървят по новото учение, трябва да имат разположението на любовта. Сега да убословим прощението. Този човек, който ти е направил пакост, причината си ти, заради това. Да ви кажа защо. Има един мит в миналото. Един виден лекар, който бил много красив, ходил да лекува хората. Дошел при една царска дъщеря, доста грозничка, но съляпа. Казва тои: Ако я излекувам, ще стане нещастна, няма да разбере света. Бащата казва: Отвори й очите, аз ще поправам работата. Той й отваря очите и тя като го вижда, се влюбва в него и той изчезва. Тя ходи да го търси навсякъде. Слепотата е било мъчно, но тя казва: По-добре да не бях го виждала, да не бяха ми се отворили очите да го видя. По-напред с тях, сега не мога да спя. Той е в ума ми навсякъде. Сега какво трябва да се прави? - От вашето гледище ще кажете да се оженят. Женитбата не е попара за хората. Оближаването на две души, то е най-свещеният акт, който съществува в природата. Ние не отричаме женитбата. Ти се приближаваш до един човек, за да видиш лицето на Бога, да видиш Божественото в него. И той се приближава да види Божественото в тебе. Тогава да обикнеш Него, както никога не си обичал и Той да те обикне, както никога не сте обичали. Тогава може да се каже: Обичам. Обикне те човекът, пък утре те наругай, това никаква любов не е. Сега аз като говоря, вие ще кажете: Ние се намираме в нашия стар порядък на нашите дрипели. Какво ще правим? Трябва да хвърлим тия дрипели. Защо ни са старите? Бог твори нещо ново в света. Тогава ние, съвременните хора, как ще посрещнем новото? Казват: Нова

Европа! Как ще посрещнеш новото в Любовта? Че ще дойде по-голяма катастрофа от сегашната. Всичките хора и по ум, и по сърдце, и по воля да я приемат. Аз говорих за тия трите: хикс, игрек и зет. Хикс е това, което привлича, игрек е това, което дава, простор, отдалечава да бъдеш свободен, зет е това, което те движи в света, освобождава. Зет е, което освобождава неизвестното. Сега няма да се спирам на това.

Който изучава физиката, четё съвременните теории за образуването на материята, какво нещо е трептението. То се отнася до физическия свят. Трептенията на Любовта, то са синоними. Трептението е външната страна на Любовта; вътрешната страна на Любовта е животът. Животът е, който организира трептенията. Тегля нещо, с разумното го тегля. Туриш грамове, теглиш едно кило захар. Ако натисна с ръка везните, какво ще тегля? Всякога човек със своето желание може да претегли нещо. Любовта привлича. Тази Любов може да се превърне на едно благородно чувство. Ако не те превърне, ще влезеш в един замотан, затворен кръг. Като някой кон ще се въртиш около хармана, няма да разбираш живота. Съвременните хора не знаят какво нещо е Любовта. Казвате: Обичахме се едно време. Ако твоята възлюблена остарява, ти не си я обичал. Ако ти остаряваш, тя не те е обичала. Ако и двамата остаряват, децата не са ви обичали, нищо повече. Тъй седи въпросът. Ние боледуваме от безлюбие, остаряваме от безлюбие. Вземам старостта, както вие мислите, не онази разумна старост. Старият човек има свежест, светлина, той е най-работлив, той не седи да го занимават. Той е работлив човек. Децата се занимават с игри, старият с работа се занимава. Старият трябва да се радва на децата, да се упражняват. Те опитват него, взема от тях пример, как работи и за какво работи.

Казвам: Ако ние не може да възпитае нашия ум, ако не можем да възпитае нашето сърдце, в какво седи науката? На френски има един израз: *Fait accompli*. Всеки един народ си има начини на произношение. Англичаните изговарят а-то като о, някъде го изговарят като ае, някъде като еи, някъде като ю. Защо една и съща буква я изговарят по разни начини? То е един недъг. Трябва да имат символи за тия произношения на а-то. Показва състоянието им. Когато произнасяш меко някои букви, ти си мек. Когато ги произнасяш твърдо, ти си твърд. Когато ги произнасяш енергично, ти си енергичен. Снощи слушах един оратор, говореше на пресекулки, запъва се, удря като с чук. Казвам: Този гвоздеи завива. Така не се говори в материалния свят се говори. Друго яче се говори. Най-първо трябва да се измени нашето състояние. Ние всички мислим, че светът със строгост ще се оправи. Строгостта до сега е съществувала. То е нещо ужасно! Изучавали ли сте историята? Било е време когато синовете са опичали бащите и майките си. Не са ги погребвали. Преди да умре бащата, опече го, изяде го. Майката ще изяде. Йосиф Флавий разправя за обсадата на Йерусалим, майки са пекли своите деца и са ги яли. Какво ли не е ставало? Казвам: Атавистически, постоянно се връщаме към ония състояния, които сме изживели. Казвам: И хиляде векове да ги

повтаряме, нищо няма да се постигне. Казвам: Настава една епоха, дето погрешките трябва да се поправят. До сега Любовта не сме изучавали. Ние живеем в един негативен свят на отблъскване, на движение. Любовта отсега ще влезе в света. Нещо 400, 500 години преди Христа започна да влиза в сила. Старите хора, които разправят за любовта, то не е любов. Като дойде Христос каза: Като ти ударят едната страна, обърни и другата. Ако ти вземат горната дреха, дай и долната. Какво разбира само един човек, който има любовта може да изпълни този закон. Който има Любовта, прощава, някои от страх прощава. Като даде казва: Да си плати. Дадеш му, плати си. Като дойде едно дете казва: Дай ми толкоз пари. Законът е такъв, че не трябва да отказваш. Питам сега: Едно дете какво ще поиска от мене? Един милион ще поиска ли? - Никога! Едно дете на 7-8 години би поискало 500 лева. Колко ще поиска? - То ще поиска толкоз пари, колкото му трябва да си купи хляб, ябълки, круши някое конче. Ако е момиче, ще поиска да си купи кукла. Много малко ще поиска. Щом стане човек възрастен, той се самозаблуждава. В тия самозаблуждения, ние вече имаме наследствени неща. Всички ония хора, които в миналото работили с разрушителната енергия в света, главите им станали широки при ушите. Ламбозо изучавал тия престъпни типове, широки са главите им. Широчината може да е: 16 и 1/2, 17 до 18 сантиметра. Обикновената широчина е 14, 15 см., у децата е 12. Като дойдем до възрастните у нормалния човек, широчината е 15 сантиметра, широка 19 сантиметра. 19 сантиметра трябва да има височина от ухото нагоре.

Та казвам: В света има ценности, които са поставени. Хиляди са ценностите, които са поставени. Онези, които са вървели по правия път на закона на привличането, добре са го разбрали и са образували правите линии. Онези, които са вървели по закона на разширението, имат кривите линии. Онези на движението - зигзагообразните линии. Ако дойде правата линия, ти искаш в сегашния живот да си пробиеш път. Сегашните условия са причината. Онази птица, която минава по въздуха отгоре, и ти, които се движиш по земята, не може да вземеш този правия път на птицата. Когато искаме да уредим нашия живот, трябва да знаем, на каква почва се намираме, какви условия ни заобикалят, как да постъпим. Или се плашим от наслоените черти. Няма какво да се плашим, понеже равномерно нашите прадеди са предали на нас и добрите, и лошите черти. У нас лошите черти не са повече от добрите. Добрите хора в света са повече от лошите. Някой казва, че не са добрите повече. Навсякъде добрите форми са повече от лошите. Тъй седи законът. Ние мислим, че малко са добрите хора. В Библията е казано, че целият свят в грях лежи. То е цял неразумен свят в грях лежи. А целият разумен свят, в любовта лежи. Щом е грях, неразумен свят е, свят на безлюбие. Целият разумен свят в любовта лежи. Ти не можеш да бъдеш разумен, ако в твоето сърдце не пламти огъня на любовта. Ти не можеш да бъдеш силен човек, нищо в света не можеш да реализираш, без разумната любов. Любовта е най-разумното, най-великото в света. Като дойде, като влезе в дома, само като си тури малкия пръст, всичко потече в дома ви. Любовта като влезе във

вашата къща, всичко ще се промени. Там дето слънцето изгрява, всичко расте, дето слънцето не грее, мъчно растат нещата. Казвам: Такива трябва да бъдат новите схващания. Вие мислите, че ако обикнете, може да страдате. Не говоря за тази любов, която гори, защото любовта гори. Да ви приведа един научен факт. Той е следният: ако прекарате две хиляди волта през един организъм, вие ще го умъртвите. В Ню Йорк, там дето екзекутират престъпниците, с две хиляди волта ги умъртвяват. Но ако прекарате 50 хиляди волта или 60 хиляди волта, нищо не му става, но се пречиства, свеж става. Ако прекарате 150 (хиляди) волта, каквото има от тази материя се пречиства и се подмладява. На това ето какво обяснение дава някой си учен Кокта, някой си славянин. Той казва, че при две хиляди волта материалните частици, които плават в електричната течност, са едри и като минават през тъканите, поразяват ги и затова човек умира. Онези при 150 хиляди, 200 хиляди волта, частиците са така дребни, че като минават, пречистват всичко. Любовта носи една ценна материя. Като минава един ток на любовта, вие ще се подмладите в 24 часа. Ако мине токът на любовта, никои няма да те познае. Тялото може да се измени. Казвате: Колко хубаво ще бъде да мине този ток на Любовта! Какво ще направите, ако мине токът през вас? Ето какви са признаците на Любовта. Хората на Любовта ядат и благодарят. Пият и благодарят. Всичко в тях става и те благодарят. Сега има един ропот вътре: това ми липсва, онова ми липсва. Онзи, когото посети Любовта, той в себе си е доволен и дето мине, носи туи доволство в себе си, дето мине, носи благодарност в себе си. Този човек като дойде, природата го слуша, като дойде благословение има. Ако е един светия, не тия светии, които вие знаете, ако мине един светец през София, които вие не знаете, плодородие ще има. Казвам: Светецът е минал, плодородие има. Когато е минал някой, който не е светец, всичките прокоби от лъжесветията идат. Казвам: Когато в дома потече хубаво, светията е стъпал в дома. Когато всичко ви тръгне назад, дошел е някой, който не е светия. Та казвам: Блажен е светът, когато се тъпче от непознати светии и светии. Блажен е светът, когато се тъпче от ангели непознати. Има ангели, които минават в света и те носят благословение. Казвам: Радвайте се на тия непознатите. Вие искате да знаете кои са те. Вие ще мязате на царската дъщеря. Като се влюбите, ще изгубите вашия мир. На земята трябва да имате мир и радост, да ядете, да пеете, да свирите, да се веселите. Тази любов, която описвам, тя е последна. Вие сте започнали с тази любов преждевременно. Една мома на 15 години иска да се ожени. Че какво знае тази мома? Каква ще бъде тя на 15 години? Имаме следния закон. Защото Сара беше бездетна и мисля беше над 80 години, когато дойде Господ на гости, донесе Божието благословение. Понеже Господ ги посети, каза: Идната година като дойда, Сара ще има дете. Тя каза: Не можа ли в младини, а в старини. Засме се, как тази старуха ще роди дете. Тя беше на 80 години, пречисти се, имаше зряла мисъл. Аврам беше по-стар, те имаша хубави качества. Господ ги държа бездетни да обработят хубавото в тях, да добият качества, че онова дете, което ще се роди, да има хуба-

ви качества. Ако тя беше 19-годишна, когато роди, тя щеше да бъде захласната.

Сега говоря за новия порядък, аз не говоря за стария порядък. Вие още по старому ще си живеете, както знаете. В новия порядък как трябва да се живее? Как трябва да живеем, кажете? По старому така живеем: който има да плаща, да си плати, който е гладен, да яде. По новия порядък ще бъде друго яче. Сега няма да вземате буквално. По новия порядък ще бъде: Аз си имам пръчица, аз пътувам някъде, няма да ви кажа от какво е направена, ще избира най-хубавия камък, ще се обърна на изток, слънцето ще грее, гладен съм, ще тропна с пръчицата на камъка, веднага ще имам една хубава трапеза, ядене, хляб ще дойде. Жеден съм, ще тропна, водата ще дойде. Нямам пари, ще тропна, ще тръгна по пътя. Вечерно време, слънцето залязло, няма хотели, няма нищо, хлопна, веднага една хижа хубава, с всички мебели, с меко легло, с всичко необходимо. Как мислите, ще има ли страдание?

Това е новият порядък. В стария порядък, както сега живеем, в новия, както сега ви казвам. - Възможно ли е? - Щом е допустимо до ума, възможно е. Ола белир. Възможно е, не е голямо страдание това. Ами че американците за един ден съграждат една къща, която изисква два, три месеца да се съгради. В бързите условия на градежа е. Когато ти си във връзка с невидимия свят, разумните същества всичко имат на готово и като тропните, веднага сглобяват. Индусите правят следните опити: посадят една семка и в четири часа израства, голямо дърво става. Наричат ги факири, адепти, концентрират ума си и за четири часа имате плод, опитвате го. След това дървото пак изчезва. Как ще кажете? Те разбират законите на растенето в света. Че ние имаме този порядък 4-5 години се изискват или две години, докато даде плод. Кои хора са по-разумни? Този срок се е намалил, когато видя една светла звезда, знаей че светлината показва степента на интелигентността на този свят. Нашето слънце е населено от много разумни същества, не като нас с такива тела. Тия пертурбации, които стават, тия петна, индусите ги обясняват така. Когато излизат, тия разумните същества да помагат из слънчевата система, то са врати, които се отварят и излизат. Отиват, като се връщат пак се отварят. А пък като не отиват, петната не се явяват. Сега за нас са петна, за разумните същества, това са отворени врати за отиване на работа. Казвам: 150 хиляди километра се изхвърля един огнен стълб. Ако един човек влезе в една къща и намери нагорещена соба, какво ще каже? Ще каже, че разумни същества направиха да гори тази соба. Когато онези, които работят в своите лаборатории произвеждат една температура 3-4 хиляди градуса, от себе си ли дойде тази температура? Тя се дължи на разумните същества. Слънцето е нагорещено 10, 20, 30, 40 милиона градуса, както казват, показва, че в слънцето живеят толкова разумни същества. Те подробно знаят всичко каквото става на земята, знаят кои колко от слънчевата енергия иждивил*, къде енергията е иждивена, колко е иждивена, колко правилно е иждивена. Знаят как се учат хората, способни ли са, знаят. От тяхно гледище за волята Божия всичко знаят. Сега това е теория. Вие може да не вяр-

вате. Като повярвате тогава. Вярвайте сега само като една хипотеза, както вярвате в една хипотеза. Какво има ако повярвате? От слънцето има кредит за българите, някой път повече, някой път по-малко. Когато българите са по-добри, пращат повече, когато станат по-лоши, пращат по-малко. Колкото един народ е по-добър, толкова повече му пращат, не живеят ли добре, намалява се кредитът.

Та казвам: Ние живеем в един разумен свят, ние сами определяме своята съдба. Ако изпълняваш закона, както се предвижда, от горе, всичко тече по мед и масло. Ако не внимаваме, въпросите се усложняват. Тогава ще кажем: Наследствени черти. Дядо ми беше като мене. При същите условия не е. Дядо ми не е живял добре, но аз трябва да живея добре. Това е пътят сега. Сега не смесвайте стария живот с новия. Направете един опит. Някой от вас, които имате земя, посеите една слива цяла, без да изядете плода, че кокичката да посявате. Посеите една праскова, без да изядете месото. После изяжте една слива и костилката посеите, да видите каква ще бъде разликата. Направете опит. Ние предаваме нашето користолюбие на растенията. Ние изядем един плод и посеем семето. Христос казва така: Посеите Моето учение в себе си, изяжте го и ще видите добрите резултати.

За бъдаще Любовта ще бъде подтик. Майката трябва да научи дъщеря си с Любов, бащата - сина, учителите - учениците. Всички да кажат, че този закон е за учениците, за учителите, за всички. Ако учителят преподава с Любов, учениците ще отговарят с Любов. Ако учениците учат с Любов, учителите ще преподават с Любов. Казвам: Ако в целия обществен строи влезе Любовта да привлече хората, знанието ще им дава широта, истината да ги движи, тогава ще имаме един нов порядък. Сега няма какво да се матахараме. Сега вас ви е страх с 400 грама хляб. Вземете пръчицата: боб нямате. Няма да искате повече. Колкото за едно вариво. Бобът ще дойде сварен. Трябва ви ориз, оризът ще дойде. Всичко туи трябва да го знаете, без знание на другите. Ако държавата го знае, ще тури монопол. Всички трябва да имате за бъдаще едно отношение искрено. Любовта трябва да има отношение. Хората любовни отношения трябва да имат. Всеки да знае доброто на другите. Само така държавата може да се повдигне, семейството, домът, всичките народи. Само любовта е, която ще издигне света: Сега всички критикуваме, че туи не било право, че не учим право. Как ще учат, какво ни учат. Иде някой, ще иска от мене туи, което го нямам.

Та казвам: Любовта сега влиза в света, вече вярващите, ако я приемете, станете най-първо нейни слуги, после станете нейни любимци. Тогава всичко ще се оправи. Туи ви желая сега: С новата Любов в света, която иде да приемете. Старата любов е неразбраната любов. Новата Любов е Любовта, която хората ще приемат. Тогава като дойде новата Любов, кашлици няма да има, ревматизъм няма да има, коремоболие няма да има. Тогава училищата ще бъдат идеални, църквите идеални, домът ще бъде идеален. Плодородие ще има, изобщо земята ще бъде свежа, въздухът свеж, птиците ще пеят, няма да

има убийства. Всеки ще бъде доволен. Хората ще ходят да се опознават в света и да изучават природата. Ще има връзка между слънцето и земята. От слънцето ще слизат и от онзи свят ще слизат. В новата епоха от слънцето няколко пъти ще слизат, от месечината, от Марс, от Венера, от Меркурий, от Юпитер, от Сатурн, от Уран, от други подалечни звезди. Туи всичко ще го видите и когато го видите, ще повярвате!

Сега иде зима, след зимата иде лято. Лятото носи по-големи благословения, отколкото зимата.

Тайна Молумба.

6-та неделна беседа, държана на
2 ноември 1941 г., неделя, 10 ч.с.
Изгрев. София

Да ме очистиш.

Отче Наш.

Ще се развеселя.

Ще ви прочета егин стих от първата глава от Евангелието на Марка: „И угва при Него егин прокажен и Му се молеше и коленичеше при Него и казваше: Ако искаш, може да ме очистиш“.

Духът Божи.

Днес ще говоря върху прости и сложни процеси в природата, и върху добрите и лоши процеси в природата. Цялото съвременно човечество с малко изключения страда от едно неразбиране. Ако влезете в едно моралско общество, ще видите, че те не мислят за никого друго, освен за себе си, за моралите. Ако попитате тия морали нещо за човешкото общество, те ще кажат: Това нас не ни интересува. А пък моралите трябва да знаят за хората, защото всички моралисти зависят от хората. От тях зависи да бъдат на това място, или да не бъдат. Та казвам: Един прост процес е индивидуално за човека, а сложните процеси са за народите, за цялото човечество. Прост процес е, например за човека да знае, как да диша, как да яде. Същият процес е и за царя, и за владиката. Прост процес е дишането и за човека, и за животните, също и за яденето. Разликата е само в бързината. Човек яде по-бавно, а животните бързо ядат. Същото е и за дишането. Разумности има и в движенията. В човека те са по-ритмични. Дишането в Бога е медлено*, Той прави в една вечност само една вдишка. Като издиша създава целия свят. После с едно вдишване поглъща в себе си света. Но туй едно число от единица с 15 цифри след нея. Една вдишка прави Господ само. Няма друг като Него. Учените хора знаят, кое е това число. То не е нито квадрилон, нито сексталион, но едно много голямо число. Казвам: Ако искате да бъдете силен човек, трябва да дишате много бавно. Да задържате въздуха една секунда, две секунди, десет секунди и постепенно увеличавайте. Индуските йоги задържат въздуха до 20 минути. Това значи да станеш йога или светия. Ако вие задържате въздуха 20 минути, това значи да изчезнете, или да припаднете. Това е сложен процес. Казвате: Какво ще придобия от въздуха. Че най-ценните неща се придобиват от въздуха. - Какво ще придобия от водата? - Ценни неща ще придобиете от водата. - Какво ще придобия от хляба? - Ценни неща ще придобиете от хляба. Ако ти не знаеш, как да ядеш, ако не знаеш, как да дишаш, ако не знаеш, как да възприемаш светлината, ти нищо не може да направиш. Най-ценните неща се придобиват от водата, от светлината, от въздуха. Материалите, с които трябва да работи, ще ги вземеш от светлината, от въздуха, от храната. После ще почнеш да мислиш, да чувствуваш, да ходиш, да търпиш. От това търпение ще изкараш нещо, но трябва да имаш съответни материали. Всички хора се разпират (в)се за сурови, за необработени материали. Гледам, всички уче-

ни, религиозни хора все се запитват, защо Господ не направи света другояче. Аз не зная, как искате да бъде направен светът. Бог като е мислил, дълго време върху една вдишка с милиарди векове, след като е мислил, създал този свят. А вие не сте мислили даже десет години и давате идея на Господа, как да направи света. Той е мислил милиарди години върху този въпрос и най-после е създал света, а не го (е) измислил. И така ще видите, че Той е предвидил всички възможности. Ако светът е създаден другояче. Ако се съединят всички хора по един или по друг начин, пак няма да създадат това, което Бог е създал, като мисли в продължение на години, равни на едно число от единица с 15 нули. Така Бог е създал всичките бръмбарчета, най-малките мушици, до най-малките частици-атомите. Той е взел всичко това пред вид. Всичките промени, които могат да станат, всичко това Бог е предвидил. И днес всичко става според това, което Бог предварително е изчислил. Като не знаете това, казвате: Защо трябва да бъде така. - А как трябва да бъде другояче? Бог е създал всички хора, дал им е различни работи, едни е направил земеделци, градинари, учители, лекари - всеки да работи своята работа. Трябва ли земеделецът, градинарят и керемидчията да имат пред вид само своите интереси. Дошъл керемидчията, искал хубаво време, градинарят - влажно време. Те трябва да се съгласят помежду си. Господ има пред вид нуждите на всички и всеки ще задоволи на своето време. Времето не може да бъде едновременно и дъждовно, и сухо. Ако е само дъждовно, керемидите ще се развалят. Та питам: По кой начин искате да се създаде светът. - Да се сушат керемидите, значи по керемидчийски начин или по градинарски? Нито по керемидчийски, нито по градинарски. Та казвам: Като има пред вид Бог керемидчиите, това е един прост процес. Това е да знаеш, как да ядеш. Ще събереш малко материя да изсъхнат керемидите. Градинарството е малко по-сложен процес. А земеделството е още по-сложен процес. Трябва да знаеш, на каква почва какво да седиш, да облагородяваш растенията. Макар че сегашното земеделство няма пред вид това. Сегашните земеделци имат пред вид само това: да извадят колкото се може повече храна от почвата, да продават повече. Това е земеделство. При това земеделство ти си натрупваш само лоши навици, понеже като продаваш на този на онзи, късаш и продаваш и здрави, и гнили плодове. Ти мислиш, дано спечелиш повече да си купиш волове, да си направиш къщичка, но един ден те държат отговорен, питат те, на какво основание направи всичко това. Ти не може да правиш каквото искаш. Като ореш, ти разваляш жилищата на разни червейчета, на разни бръмбари, мислиш, че са влезли в твоето място. Но ако ти е на своето място, а ти взимаш неговото място? И бръмбарите си имат свои места. Казвате: Това ли остана с бръмбари да се занимаваме. Че вие се занимавате с по-долни работи от бръмбарите. Че когато една кокона, хайде да я кажем английска леди, на турски ханъмка, на френски дама, на български госпожа, мисли само къде с какъв парцал да се накичи, каква панделка, каква връзка да си тури и то дали отпред или отзад. Това не е ли по-долно занимание от онова да се занимаваш с бръмбарите? - Ама

да бъде учтив. Казвам, както и да е постъпил човекът, благодари му. Ама той не е застанал от дясната страна. Какво се разбира от дясната страна? Това значи от дясната страна ще влезеш, защото, дето е връзката, това е отворената врата. Шапката и това е отворената врата. Значи отдясно ще влезеш - правилно ще разсъждаваш. Като влезеш отдясно, отляво ще излезеш. Значи в твоя ум седи идеята за влизане и излизане, но откъде влизаш и откъде излизаш, не знаеш. Хората трябваше да излизат отляво, а да влизат отдясно.

И тъй съществената мисъл: Това са ония сложни процеси, които съграждат човешкото тело. Те строят човешките чувства, човешките мисли. Строежът у нас трябва да бъде правилен. Всеки час, всеки ден, стават процеси, но те трябва да се извършват правилно. Понеже не разбират тези процеси, хората попадат в крива посока и се противопоставят на Божествените закони. Тази е причината за техните големи страдания. Докато човек е дете разбира нещата по един начин. После расте, става жена, мъж, и постепенно остарява. Казваш: Всичко отиде. Оженил си се, не знаеш, защо си се оженил. Казваш: Ожених се, за да бъдат старините ни по-леки. Вие не знаете, какво ви очаква на старини. Остаряваш, заболяваш и не можеш да се освободиш от болестите и мъчнотиите. Казваш: Студено ми е. Като се стоплиш, ще разрешиш ли въпросите? Казваш: Трябва да се освободя от болестта. Как ще се освободиш? - Да дам нещо. Добре е да даваш, за да се изплатиш. Трябва да знаеш, какво дължиш и какво ти дължат. Казваш: Дълга нещо около сто хиляди лева. Можеш ли да ги платиш? Трябва да знаеш, твой дълг ли е този. Ти си ограбил Божествената каса, като един разбойник и днес не знаеш, как да изплатиш дълга си. Днес всички хора са откраднали от Господа. По отношение на Божествената държава всички са длъжници. Защото всичко, което имат хората, е взето (в)се от касата на Любовта. Всичко, което хората са взели, (в)се е от земята. Крадеш и криеш, но къде ще го скриеш? Можеш ли да го скриеш под шапката си? Ето защо човек трябва да знае, колко да вземе. Ще взимаш толкова, колкото ти трябва. Какво означава кра(ди)? Основният тон „ра“ е по-добре, но туи „к“ е виновато. Ра-то е по-добре. Ди е добро. Ке и ди - кеди значи котка. Какво означава? Крадецът иска да живее. Като хване мишката, нагълта я. Крадецът казва: Аз имам право да живея. Значи, казва: Всички на мене трябва да служат. Всеки човек, който мисли така, той е крадец. На какво основание другите хора не трябва да живеят като тебе? Ти искаш да бъдеш щастлив. Вложи закона: всички хора искат да бъдат разумни и щастливи. Щастието не седи в богатството. Ако ти имаш богатство, а си болен и слаб, защо ти е това богатство? Ако ти имаш едно болно сърце, защо ти е богатство? Ако ти имаш болен мозък, защо ти е богатство? Защо ти е да си богат? Ако ти имаш един отличен ум, че знаеш как да употребиш своето богатство, дръж се за своя ум. Дръж се за славата Божия. Дръж се за онзи, който ти е изпратил живота. заради него ще пееш. Много певци пеят, но не пеят с любов. Казвам: Някой пее, но пита колко ще му платят. Казвам: Ти ми пей, аз ще ти платя. Затуй с Любов ще пееш. Един добър човек, американец, не пее

даже за хиляда долара. Той за хиляда долара едва си отваря устата. Хубаво, ако дойде един човек и казва: Я ми попей за хиляда долара! Ще пее ли? Питам какво съм спечелил аз, че той донесъл хиляда долара, че ми дал хиляда долара. На какво ще мязам, ако някой ме накара за хиляда долара да пея. На калта не пея. А на хиляда долара пея. За калта мълча и мисля, защо е станала кал. За да пея. Тази кал трябва да я извадя от нейното чисто положение, да я пречистя и да направя една хубава ваза, да туря в нея едно хубаво цвете и да му пея.

Ако нашата музика не може да ни издигне до вечното, да разберем Бога. Ако пеенето и музиката не могат да ни приближат към истинската наука, ако не може да внесат в нас истинския живот, каква е тази музика? Защо ни е тази музика? Защо ни са парите, които не ни приближават към Бога? Защо ни е мисълта, която не ни приближава към Бога? Аз съм за онова, което ни приближава към Бога. Какво аз разбирам под думата Бог? Под думата Бог разбирам най-хубавото, най-красивото в света, най-великото в живота. Затова всеки, който не се приближава към това великото, той губи. А който губи, е осъден на големи страдания. Тогава питаме някой: Какво трябва да правя? Ще се приближаваш към великото, но как? Аз като изгрее слънцето не си обръщам гърба на слънцето, но погледна го, приказвам малко. Щом обръщаш гърба на слънцето, ти си от друг свят. Ти мислиш, че слънцето е невежа. Аз не поддържам тази теория. Туи, което свети. Една свещ, която грее и свети, тя не е слуга (на) света. Но тази свещ е разумна. Зад свещта седи нещо разумно, ти не разбираш това. Ти като запалиш свещта ще се обърнеш към нея, и ще й изпееш една песен. Ще кажеш на свещта: Много ти благодаря за светлината, която ми изпращаш, да бъде благословен онзи, който те е изпратил да ми слугуваш тази вечер. Предай моята благодарност на онзи, който те е изпратил. А ти казваш, че това се отнася за светлината на свещта. Не е така. Така не се мисли. Ще кажете, че тя е създадена от Бога. Не е създадена от Бога. Всеки един атом, носи Божието благословение в себе си. Ионът и електронът са носители на вечните блага. Ако един атом влиза в тебе, той влиза чрез любовта на онзи, когото Господ е изпратил. Ако въздухът ни търси, търси ни от любов. Казва: Изпрати ни Господ и цял ден хлопа. Казва: Добър ден, отвори, имам да донеса нещо. Ти кажи: Дал ти Бог добро. Ти вдъхнеш бързо. Не става така. Ще го приемеш, ще седиш поне три минути да се разговаряш с него. А пък някои от вас не го държите нито минута, едва три секунди задържате вашите гости от въздуха. А някои по-бързо, две секунди. Експедитивно. Така животът не се придобива. Ние, съвременните хора, не знаем какво нещо е търпението. Като приемеш въздуха, почни да четеш Отче Наш. „Отче Наш, които си на небесата, да се свети името Ти, да дойде царството Ти, да бъде волята Ти“, /ти все приемаш/. До края на Отче Наш все вдишваш. След това започваш да издишваш. Все с Отче Наш до края. И като дойдеш до края на молитвата, ще издишаш напълно. Вие ще кажете: С такива прости работи да се занимавам. Това е най-великото, което може да направиш. Като четеш Отче Наш

да вдъхнеш и с Отче Наш да издишаш. При вдишването и издишването ще четеш Отче Наш.

Вие сега ще кажете: Какво ще бъде нашето бъдеще. Аз лесно показвам бъдещето. Най-лесната работа е да предскажеш. Щом видиш една здрава и красива мома, с красиви уста, очи, червенички устни, ръце мекички, подвижна, казвам: Добро бъдеще имаш. Тя има капитал. А пък другата е хилава, нервна, тъничка, тънички уста, очи мътни, вежди разчорлени. Тя казва: Какво е моето бъдеще? Казвам ѝ: На пирустия* ще те пекат. Тя казва: Как го знаеш. То се чете по очите ти. Сега мислят, че е нещо тайно това. Всеки носи написано, какво ще му тегли главата. Господ като го направил казва: Гледай му челото какво е разумно, гледай му носа колко е интелигентен, гледай му устата, колко е щедра. Гледай му брадата, дали е правдив към другите. Гледай му ръцете дали е сръчен в работата си. Гледай му краката да видиш как ходи. Човек, който не знае как ходи, не знае и да работи. И на него не разчитам. Всеки човек, който не знае да ходи, не му вярвам. Той не знае и да работи, на него не разчитам. Цялото небе знае какъв съм. А пък глупавият нищо не знае. Всички трябва да знаем, че се намираме в един свят, в който ни изучават, така както изучават мравките, както изучават дърветата, както изучават животните в нашия свят. И за тях най-глупавият е интересен. Изучават мозъка му. Изучават очите му как са направени. Изучават ръцете му как са направени. Тези разумни същества казват: Една сложна машина е това и разглеждат ръцете как са направени. От преди толкоз хиляди години. Някои от вас носите много стари форми наследени. Запример скулите у вас са много силно развити. Това е от атлантската раса. Бялата раса не е така. Силно развитите скули означават следното: Хора, които са много консервативни, мъчно възприемат знанието и като го възприемат мъчно го прилагат. Като научат нещо не искат да се мърдат. Консервативния човек докато го накараш да седне, ти казваш заповядайте, той ще се отрича, че има работа и като седне не иска да стане вече.

Сега аз ви говоря общо, не индивидуално. Когато разглеждам едно дърво, разглеждам го общо. Листата, клончетата не е дървото. Нищо цветът му, а целокупното дърво, дървото с неговите корени, клони, листа, цветове и плодове. Плюс нещо друго, което не виждаме. И когато говоря за човека, аз разбирам целокупния човек. За неща, които са проявени, напълно проявени, а пък човек не е проявен още. Човешката душа не се е въплотила напълно в човешкото тяло. Тялото не е свършено, част от нашата душа седи вън и чака апартамент за нея. И духът ни също, Тепърва в нас се гради един храм, в който ще дойде Бог да живее. Някои казва: Аз съм Син Божи. Не зная какво разбирате под думите Син Божи...? Знаете ли какво нещо е Синът Божи? За Сина Божи няма нищо невъзможно. Ти плачеш за сто лева и мислиш че си Син Божи. Ти се тревожиш за пет лева и казваш, че си Син Божи. Чудни сте? Синът Божи за нищо не се тревожи. Той има всичко, той е най-справедливият, най-умният, най-добрият, най-богатият. Във всяко едно отношение, Той е Син Божи. Казваш: Аз съм Син Божи. Тои за пет лева ще окракя орталъка, а пък бил Син Божи. Тогава ние

идваме до едно положение, което не е вярно. Някой ще мине за царски син. Защо? Защото баща му бил цар. Ако съм царски син, добре, но ако не съм? Сега аз като Син Божи ще кажа за себе си: Просветнаха ли моите дела пред човеците, че като ги видят да прославят Бога Отца, Който е на небесата? Пред мен само казвам това. Мене не ме интересуват другите хора. Моите отношения към хората трябва да бъдат така добри, както са отношенията на Бога към хората. Това е Син Божи. Но да бъда като него. Не да вървя по кривите пътища. Хората гледат какво ще им се даде най-първо. Най-първо ще трябва да посее нивата, после ще искам да даде нещо нивата. Най-първо аз като срещна човека, търся да му дам нещо. Ако може да ме обича, то е неговата работа. Както аз мога да го обичам, така и той може да ме обича. Общият закон е: Ако аз намеря добро в някой човек и той ще намери добро в мене. Ако аз не намеря добро в него и той няма да намери добро в мене.

Този прокаженият идва при Христа и Христос напълно го изцери. Той имаше правилна връзка с Бога на Любовта. Казва му: Ако ме обича този, нека ме изцери. Христос тогава щеше ли да го изцери? Трябваше прокаженият да дойде и да коленичи. Какво означава думата коленичи? Под думата коленичи, аз разбирам следното: Все едно е, че онзи казва: Учителю, от днес обещавам, няма да нарушавам Божия закон. Ще изпълня Божията Любов. Пред тебе давам честна дума. Коленичи значи, обещавам да изпълня Волята Божия. Това е коленичене. Не че трябва да коленичи, но той дава обещание, че туй, което Бог е казал, ще го изпълни, ще изпълни Неговата воля. Кое коленичене е такова? Ако ти с колениченето не подписваш, че ще изпълниш Волята Божия, това е една лъжа, която ще има лоши последствия. Ти като коленичиш, ще подпишеш, че ще изпълниш Волята Божия. И веднага ще те кредитира. В себе си ще коленичиш и ще кажеш: Господи, от сега нататък, аз ще служа на тебе. Кой са онези същества в себе си, пред които може(м) да коленичим. От къде приемаме тази сила, която ние търсим?

Всички хора, които ние обичаме, и които седят над човека, са били хора, които са обичали Бога с всичкия си ум, с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичката си сила и са коленичили пред Бога. Ако вървите по тези стъпки, всички ще бъдете обичани. Там е казано: Всеки, който се разкрива, ще бъде благоденствен. Под думите, който се разкрива, какво разбираме? Разбираме да служим вече на любовта. По-рано сме работили без Любов, онеправдали сме, а в Любовта е изпълнението на Божия закон. Често ни обиждат. Ти казваш: Аз да коленича? Ако ти коленичиш и изгубиш своята свобода, разбирам, аз съм против това коленичене, но ако с това коленичене, придобиваш своята свобода! Когато ще дигнеш някой товар, нали се навеждаш да го дигнеш? Значи, колениченето, ако става като едно растение, за да добиеш по-голяма сила, тогава заслужава да коленичиш.

Житното зърно ще се откаже от своята свобода в хамбара и ще влезе в почвата, в условията на ограниченията, но после ще добие по-голяма свобода, двойно по-голяма свобода. Всеки човек, който

минава през страдания, свободата му всякога се увеличава. Ако стои в хамбара, имаме друго едно положение. Ако нашата свобода не се удвоява, ние седим в хамбара и (пак) може да бъде щастлив, но твоето щастие ще бъде нещастие. Ако си един скъпоценен камък, затворен в касата, какво ще добиеш? Този камък ще го продават от човек на човек и ще го държат затворен. А пък всеки камък иска да бъде отворен, на отворено да го виждат всички. А пък ако един скъпоценен камък го затварят в касата, това не е свобода. Ако ви дават цена и ви държат в касата, вие се ограничавате, това не е свобода. Свободата на едно растение седи по-горе отгоре на един затворен диамант. Ако нашият ум, сърце и тяло са затворени: каква свобода имаме?

От чисто музикално гледище, аз считам, че има затворени интервали, те са отрицателни интервали. Има отворени интервали или положителни интервали. Законът е такъв. Под думата отрицателен интервал, разбирам: Като скърбите, вие сте един затворен интервал. А радостта е отворен интервал. Двете съединени заедно образуват хроматични интервали. Ако ти не може да скърбиш, не може и да се радваш. Защо скръбта е затворен интервал, а радостта е отворен интервал? Кога? Когато Христос се роди, доидоха онези певци отгоре и пяха като небесен хор. Ако в тебе се роди нещо, ще доидат тези певци отгоре и ще запеят: Слава вишних Богу, ще запеят тихо и тогава триста милиарда клетки в тебе ще кажат: Благословен е Духът, който идва да ни организира. Духът е капелмаисторът. Това са новите възрения. Аз ви давам тези разсъждения. Казваш: Как ще живея? Ще пееш. Ти казваш: Не мога. Някои път ще ви давам проповед само с песен. Трябва да пеете. Бих желал всички да пропеете. Някой казва: Какво да правя? Пеи! Съпоставям този прокажения със съвременното човечество. То трябва да се лекува. Новата религия трябва да доиде. Да го излекува. Някои казва: Как да работя за Господа? Всеки един от вас знае как да работи за Господ. Аз съм виждал и съм се учудвал на младите моми, на влюбените млади моми, какъв мек език имат, какъв мек поглед, подвижни пръсти, така нежно постъпват. Как се обръщат към него. Казвам: Цели ангели. Аз бих желал съвременното човечество да бъде такива влюбени моми. Как са се научили те? Щом се прекъсне Любовта, виждаш грубиянки. Аз искам да говоря за нещата, така както са

Веднъж се разхождах и разглеждах философски един въпрос във Варна край морето. Няма никои човек около мене, но една мисъл се яви вътре в мене, по радиото доиде. Искях да зная, дали аз създадох тази мисъл и да видя от къде иде. Гледам една мома и един момък си гугуцат. Те ми казват с мисълта: Ела да видите, че по Бога живеем. Казах им: Хаиде, Божието благословение да бъде с вас. И тази мисъл, която аз решавам, те ще изпълнят в живота си. Често някоя мисъл иде във вас. Вижте откъде иде, не отхвърляйте нещата. Като отхвърлиш някое желание, то е както когато хвърлиш камък. Като хвърлиш някоя лоша мисъл може да удариш някого. Тази мисъл ще хванеш и нежно ще се разговаряш с нея. Всяко нещо в света си има свое предназначение. За мене може да не важи, но за другите важи. Аз искам да се

освободя от страданието, но това страдание е една необходимост, за да се повдигнат другите. И днес е потребно пак страдание. Тези страдания, през които съвременното човечество минава, са необходими за цялото човечество. Христос казва: Не плачете за мене, но плачете за себе си, понеже иде ден на скръб, няма да остане нито един, който да не страда като Христа. Цялото човечество ще пострада като Христа и когато цялото човечество пострада като Христа, ще се спаси човечеството. Но това страдание трябва да бъде съпроводено с Любов. И тогава ще дойде възкресението. Защо трябва да страда някой, за да се избавим от робството, от злото и да дойде свободата. Та и като те мъчат да пееш. И на кладата като си да пееш. Да пееш на печената кокошка, разбирам, но като те печат да пееш, това е важното. Та пейте, когато ви мъчат, (когато) ви пекат на пирустия. Аз говоря за печенето и когато ви пекат на огъня на Любовта, радвайте се, какво лошо има в това. Аз не говоря за този обикновения огън, но има един огън на Любовта, на който се пекат човешкият ум, сърце и воля. И на този Божествен огън, всички трябва да се радват и в тази радост човек расте и се облагородява и всички блага идват. И само чрез печенето на този Божествен огън, всичко ще ни се даде. Та казвам сега: Остава ни (да) благодарим. Ядете ли, пиете ли, мислите ли, каквото и да правите, вършете го за слава Божия.

Идва при Него един прокажен и Му казва, коленичил: Ако искаш, можеш да ме изчистиш. Христос се смилил, прострял ръката си над него, и му казал: Искам.

Благословен Наш.

Тайна Молитва.

Радвайте се на Божествения огън на Любовта, който превръща страданията в радост и радостите в блаженство, и аз се радвам, че Словото Божие пада на добра почва.

7-ма беседа, държана от Учителя
на 9 ноември 1941 г., неделя, 10 ч.с. сутринта
Изгрев, София

Един малък опит.

Добрата Молитва

· Ще се развеселя

Ще прочета само един стих от 16 глава от Евангелието на Йоана. 21 стих.

Духът Божи.

Днес ще направя един малък опит. Ще ви чета една беседа, която е държана на Рила, на 32 година. На 2200 метра височина. Рекох да я снима наравно. Сутрин на Рила. На Рила е говорена, на камъните, такива столове нямаше, но все таки имах една аудитория. Казват, че за философските въпроси, трябва една хубава стая. Казва, „Жена, когато ражда“. Не зная дали на планината може да роди. Обикновено в къщи раждат.

Едно правило в живота гласи: „Стой на краката си, работи с ръцете си...“ /Учителят чете беседата „Ще и не ще“. На стр. 121 из тома „Ценното из книгата на великия живот“. Беседи от Учителя, държани на Рила през 1932 година.

Казва Христос в един стих: „Както Отец ви е възлюбил, тъй и аз ви възлюбих“. Както ти живееш, Бог те е възлюбил. Този живот, който Бог ти е дал, прояви го спрямо другите. Пожелай на другите хора животът да бъде такъв, както е твоят живот.

БЛАГОСЛОВЕН ГОСПОД БОГ НАШ.

Тайна Молитва.

8 беседа, държана на

16 ноември 1941 г., неделя 10 ч.с.

Изгрев. София.

Блажени кротките.

Отче Наш. В Начало бе Словото.

Ще прочета 5-та глава от Евангелието на Матей, отначало до 17 стих.

Сега мнозина си задават въпроса, какъв е смисълът на човешкия живот. Може да се отговори много лесно, може да се отговори много мъчно. Може да ни се покаже, че е един обикновен въпрос, може да ни се покаже, че е много философски въпрос. Някой път казваме някои неща, реални ли са или не са реални. Реално е, което е реално, не е реално, което не е реално. Дали е на място или не е на място. Запример в съвременната наука има хора, които вярват в някои работи, някои не вярват. Какво значи да вярваш в нещо? Може да вярваш в туй, което виждаш, или което слушаш, или което помиришваш, или което попишваш. Туй, до което мисълта ти може да бъде в съприкосновение, може да вярваш, това, до което мисълта ти не може да дойде до съприкосновение, не може да вярваш в него. Та казвам: Положителните и отрицателните неща, които ние поддържаме, те са верни. Казваш, че Иван е в къщи. Идеш там, видиш, че е в къщи. Казваш: Няма го в къщи. Идеш, видиш, че не е в къщи. Ако кажеш, че Иван е в къщи, или, че не е в къщи, на друго място е. Щом не съществува в къщи, той съществува на друго място. Ако на друго място не съществува, той съществува в къщи. Вземете идеята съществува. За мене идеята съществува е движение, т. е. вяра и безверие показва две точки на нашата мисъл. Когато един предмет се премести от едно място на друго, туй място, което остава, е безверие. Мястото, на което отива, е вяра. Сега (в)се спорят, че някой е безверник. При безверието, няма го, отиде някъде. Друг е станал верващ, на мястото дошел вече. Всички пишат цели томовете, оспорват въпроса за вярата и безверието. А то има преместване от едно място на друго. После се явил въпросът, кой е вярващ и кой е не вярващ. В природата тия работи не (се) разглеждат така. Тя щом види безверника, казва: Ти си гладен. Дава му да яде. Щом види вярващия, казва: Ти си се наял. Дава му работа. Гладните нахранва, а на ситите дава работа.

Та казвам: Имаме нов начин на разсъждение. Искат някои хора да примирят нещата. Турете всеки човек да носи своя си товар, не човек да товари другите хора. Тогава не може да се примирят. До тогава, до като сме спомагателни средства да ни пренасят животни и хората, ние не може да се примирим. Като остане да носим това, което само можем, тогава ще се примирим. Сега казвам: Какво учените хора са открили? За нас е важно онова, което учените хора са открили и което е полезно за нас, и което в даден случай може да използваме. Нещата са полезни заради нас до толкоз, до колкото може да ги използваме. Не в дадения случай всичко трябва да използваме. Нашата философия не е потребна за моралите. Пък нашата култура, нашите училища, нашите църкви, зданията ни, жилищата ни, всички

тия неща не са необходими за тях. Нашата култура не могат да вземат тия мрави, нито пък тяхната култура е необходима за нас. Запример много мъчно е да разглеждаш една мравя, тя е като сфинкс, отколкото един йога. Като я разглеждаш, никакво движение не може да видиш, никакъв мускул не се движи, виждаш общо движение, но какво става вътре в нейния живот, това е затворен кръг.

Сега нали питат какъв е смисълът на живота. Смисълът е да излезеш от една къща и да идеш на нивата да работиш. Какъв е смисълът на нивата? Да се върнеш от нивата, да се наядеш, да си легнеш и да си починеш. Или казано друго яче: Когато човек работи, неговото съзнание е будно, е в положителен смисъл; когато си почива, то е отрицателната страна. Казваме: Какъв е смисълът на минуса? Какво показва в алгебрата - 5? - Има да даваш, или имаш плюс 5 - има да вземаш. Имате другия знак на умножението, значи туй семе, което сееш, трябва да се размножи. Туриш две точки, знака на делението, няколко души са работили една работа, трябва да се раздели, по колко ще им се падне. Един човек, който не разбира какво нещо е плюсът, минусът, знакът на умножението и делението, какво разбира? Запример вие имате една глава. Питам: Защо главата е турена горе на най-неустойчивото място? Много по-умно щеше да бъде да се тури главата долу при краката. От гледището на хората, главата трябва да се тури при краката, защото там е по-устойчиво. Главата е турена на най-неустойчивото място и човек с милиони години се е учил как да задържа главата си. Като ходи мисли, най-първо как да държи главата си. Защото при най-малкото нарушение на равновесието, може да се простре на земята. Един оратор, който не знае как да говори, може да се простре на земята. Щом се простре на земята, той не може да говори вече. На нас, съвременните хора, казват: Мисълта трябва да бъде устойчива. Тази мисъл от горе излиза. Мисълта е поставена на много неустойчиво място. Сърдцето е малко по-устойчиво, турено, то подкрепя човешкия ум. После на сърдцето и на главата са турени два крака. Те са много неустойчиви. Двата крака и те са много неустойчиви. Човек е една машина, но неустойчива машина. Подвижна машина е, но неустойчива машина. Подвижна машина е, но най-неустойчивата машина. До тогава до като човек мисли, той е устойчив. До като чувства, той е устойчив. Щом престане да мисли, той става неустойчив. Щом престане да чувства, той става неустойчив. Следователно, щом престанеш да мислиш, ти умираш; щом престанеш да чувствуваш, ти умираш; щом престанеш да работиш, ти умираш. Нищо повече! Някой казва: Не искам да работя. Смъртта ще дойде тогава, ще напустнеш човешкия свят. Ако искаш да живееш, трябва да мислиш; ако искаш да живееш, трябва да чувствуваш да приемеш чувствения свят такъв, какъвто е. Не ти да го кроиш.

Казваш, че светът е лош. То е психологическо наше схващане. Какво разбираме под думите „лош свят“? Щом само пострадаш, мислиш, че този свят те е нарочил. Пък този свят не те е нарочил. Има известна съобразителност. Ако ти турят сто килограма злато и те

турят отгоре на водата, мислиш ли, че ще останеш отгоре на повърхността? - Ти ще намериш дъното. Казваш: Златото е необходимо за моя живот. Като си на земята, то е необходимо, но като си на водата, не ти е необходимо. За този свят, златото е необходимо, без него не може, но в оня свят със златото ще те изгонят. Не само ще те изгонят, но ще те арестуват - що си се осмелил да занесеш злато в оня свят. Сега аз изваждам следното заключение: вие имате известни навици, които са необходими за земята, но тия навици ни най-малко не са необходими за света, в който отивате.

Постепенно ние във възпитанието трябва да преобразим нашия характер, да преобразим нашата мисъл, нашите чувства, нашите постъпки и постепенно трябва да преобразяваме телото си. Мислите ли, че вие може да бъдете благоугодни комуто и да е, ако сте спял, ако сте глух, ако езикът ви е свързан, нямате, устатата ви издават най-лошото ухание. Че никъде няма да ви приемат. От устата ви трябва да излиза най-хубавото ухание, като от някой цвят. После очите ви да бъдат като някой фар, да издават светлина. Не само човек трябва да гледа, но трябва да гледаш хубаво. Хората не искат да гледаш както гледа един вълк, една лисица, но от твоите очи трябва да излиза една приятна светлина. Всичките хора са създадени, за да изпращат най-хубавата светлина, която съществува вътре в битието. Туй е предназначението. Аз по някой път виждам очи, които изпращат червена много ярка светлина, не воинствена, но прекрасна червена светлина, която е емблема на живота. Виждам някои очи, които изпращат портокален цвят, най-хубавият портокален цвят. В други очи виждам да изпращат зелена светлина, други - синя, ясно синя, тъмно синя, виолетова и още много други цветове. Червеният цвят за мене показва състояние на човека, показва в какво състояние се намира неговото сърдце. Като видя тоя цвят, знам, че сърдцето е в нормално състояние. Този човек е отличен по сърдце. Щом видя хубав жълт цвят, знам, че неговият мозък е в нормално състояние, диагноза е това. Щом видя този хубавият ясен син цвят, виждам, че неговите вярвания, неговата вяра към Бога е отлична. Този човек тук и там не се колебае - той вярва. Той не се колебае между вяра и безверие. Той не вярва във всички неща, които не са на място. В тия, които са на място, той вярва в тях. Той е вярващ и безверник едновременно. Доиде някъде, казва: Няма го. Вярва, че го няма. Като иде на друго място става вярващ, понеже е там. Ние искаме да докажем, че той е живял тук, то е безпредметно. За мене в дадения случай реално е сега, който живее. Реалността е в дадения момент, че той е живял някъде, то е друг въпрос. Реалността тогава е била. Сега вече не живее. Туй което е минало, то е било реално. Като живее човек сега и като е живял в същата къща, е реално. Тогава защо ще сменим една реалност с друга нереалност? Казва: Едно време аз бях отличен вярващ, християнин. Казва: Сега вече не вярвам. Казвам: Ти ли напустна Господа или Господ те напустна? На младата мома казвам: Ти ли го напустна или той те напустна? Ако той я е напустнал, той не може вече да я търпи. Значи има си основание. Ако момъкът я (е) напустнал, той е по-умен, ако момата го

е напустнала, тя е по-умна. Ако и двамата са се напустили и двамата са умни. Защо са умни? Виждат, че ако седят още половин час, ще се скарат, ще си кажат такива любезни думи, които с години няма да ги забравят - половин час се разделят по-рано. Нали са умни? Единият, който напуска по-рано, той е по-умен, другият не е по-умен, бият се двамата и после се разправят кои имал право. Той ще доказва, че имал право да го набие, другият ще доказва, че той не може да издържи този бой.

Сега това са външни наброски*. Туй постоянно става в нас - ние се борим със себе си. Питаме: Защо съм дошел на земята? Дошъл си на земята да мислиш. Защо съм дошел на земята? Дошел си на земята да чувствуваш, да обичаш хората. Как да ги обичам? - Ти това знаеш. Че той казва: Не зная как да ги обичам. Това е политика. Всеки знае как да обича. Туй е 100 % вярно. Някой път понеже нас ни засяга, казваме, че не обичаме, защото трябва да дадем нещо. Българите имат един глагол „втилява се“, казват в такъв случаи. Втилява се, произлиза от теле, значи не мисли. Ако вземем английската дума тел, значи говори. Втилява се, значи опитва дали другият е умен. Казва: Не зная дали имам да давам, или имам да вземам? Той много добре знае, но опитва дали другият помни. Щом другият помни, казва: Доиде ми на ум, припомни си. Втилява се. Тя е хубава дума - втилява се. В тил значи. Сега много тълкувания може да се дадат. Както и да тълкуваме, втилява се, значи човек, който си прави оглушки, като че е забравил, не му иде на ум. Казва: Много работа имам, не съм записал, не мога да си спомня, чакайте малко да помисля. То е политика това.

Та казвам: Ние, съвременните хора, трябва да оставим политиката. Понеже политиката е само за мъдрите хора. Ние, хората, които не сме толкова мъдри, без политика. Каква политика ще имаш да управляваш 100-200 милиона хора. Мислите ли, че е лесна работа? Ние, съвременните хора, не сме се научили да управляваме себе си. Изисква се още няколко хиляди години да се научим да държим главата си, да знаем от къде излиза всяка мисъл, всяко чувство. Казваме: Паметта, но не знаем мястото на паметта, къде е. Ние философствуваме, но от къде иде философията, не знаем. На Бога да служим, но не знаем от къде иде това чувство - набожността. То е на главата, има си място, турено е. Един човек, който може кръвно да те оскърби, той не е набожен. Един умен човек, който иска да те оскърби, ще ти каже тъй: Братко, слушай тази слабост, която ти имаш и аз я имам, знаеш какво ми пати главата! Аз намерих един начин, приложих го, освободих се и на тебе ти го препоръчвам. Това е едно здравословно състояние. Тъй се говори. Казва: Ти си безверник. А пък той е вярващ. Той е по-голям безверник от него. Сега нас често ни убождават, казват: Ти сега ще умреш. И ти се плашиш. Какво разбираме ние сега под думите: Ще умреш. Ако сега кажа на един затворник, че той ще умре, по два начина може да го разбере. Той може да умре в затвора, ще го изкарат и ще го занесат да го погребат в земята. Или подразбирам, че ще го пустнат от затвора. По два начина може да се умре за затвора: може да умреш физически, може да умреш и духовно, да излезеш из затвора.

Та сега безверието в света ние го разбираме много материалистически. Ние говорим за Бога като за едно материално същество, дали е тук, дали е там, дали е в България Господ, или е в Англия, или в Америка. Казваме, че хората се обезверили. Господа Го няма. Щом хората се обезверят, Господа Го няма там. Щом един народ се обезвери, Господа Го няма там. В Русия 20 години Господа Го няма. Държавата отрича присъствието на Бога. 20 години отричаше присъствието на Бога. Ако ти 20 години не ядеш, какво ще стане с тебе? Един народ, който не е в контакт с Бога, той изгубва своята права мисъл, той изгубва своите прави чувства, изгубва и правите си постъпки, изгубва своята смелост, изгубва своята предвидливост, изгубва способността да се приспособява. Сега вземам общи положения. Общите закони са за всички. Вие като наблюдавате отвън това, което става в света, извадете си поука. Това, което става, то не е за пръв път. В света всички ние, хората, трябва да възстановим онази истина, която съществува. Животът без положителна и отрицателна Любов не може да се прояви. Любов, която не дава и Любов, която не взема, не е Любов. Животът не може да се прояви, ако няма Любов, която да дава и която да взема. Животът е проявление на Любовта. Сега казват: Този живот не е такъв, какъвто вие го очаквате. Тогава, разбира се, вие не проявявате Любовта такава, каквато трябва да бъде. Щом страдате, страданията произтичат от две неща: или че не си дал толкоз, колкото Любовта изисква или че не си взел толкоз, колкото Любовта изисква, да вземеш. Нищо повече! Каза: Аз съм нещастен. Две неща има за нещастieto: или че не си дал или че не си взел толкоз, колкото трябва. Ако дойдеш до това положение да даваш и да вземаш, колкото трябва, твоето положение веднага ще се измени. Ти не дишаш както трябва. Ще започнеш да дишаш както трябва. Или пък заболяват те очите. Не приемаш светлината, както трябва. Ще почнеш да приемаш тази светлина, както трябва, защото ако постоянно ти си разтревожен, твоята тревога е едно препятствие, за да можеш да приемеш онази здравословната светлина да просвети ума ти. Умът страда от липса на храна. Светлината е потребна за човешката мисъл. Така се разбира, не само да вижда човек е потребна светлината. Ти виждаш, но едновременно твоята мисъл се храни с онова, което виждаш. При виждането, онова, което виждаш, те радва. Когато човек хубаво се нахрани, е винаги радостен. Когато не се нахрани хубаво, е недоволен. Казвам: В новото разбиране на човека трябва не само храна, но трябва и дишане. Под думата дишане, аз разбирам мисъл. Човек, който не мисли правилно, не диша правилно; който не чувствува правилно, не се храни правилно; човек, който не постъпва правилно, той не може да бъде здрав. Обосновано е здравето на неговата мисъл, която е свързана с процеса на дишането. Неговото здраве (е) обосновано на процеса на чувствуването, което пък е свързано с храненето. Ако той не се храни правилно, неговите чувства не могат да се проявят правилно. Ако той не ходи да работи, не може да постъпва добре. Всеки, който не работи, не постъпва добре.

Ние, съвременните хора, всички очакваме да дойде Христос и да

оправи света. Че преди две хиляди години, Той дойде, защо не Го приеха хората? Историята показва, че християните само в инквизицията, не знаейки до колко е вярно, предполагат, че сто милиона хора са опърлени. Всяка година по колко се опърлят други? Ние търсим причините тогава. Всичко произтича от закона на безлюбието. Любовта не действа по правилен начин, Мъдростта не действа по правилен начин и Истината не е приета по правилен начин. Туй показва, че ние сме изоставени. Сега някои ще каже, че ние толкова виновати ли сме? Човек, който боледува, трябва да се освободи от болестта. Защото болестта е аномално състояние. Всяка болест в човека е причина на прегрешението, което човек е направил против законите на Любовта, което човек е направил против законите на Мъдростта, което човек е направил против законите на Истината. Щом човек дойде в съгласие с Любовта, с Божественото знание, с Божествената Истина, веднага болезненото състояние се премахва. Мене ми е приятно, че съвременните физиолози, биолози (са) навлезли в тази област, макар и от чисто материалистическо гледище. Те като разглеждат каква функция има кръвта, запример кръвта е един проводник на човешкия живот. С нейното увеличаване и с нейното намаляване, се увеличава или се намалява и животът. Кръвта има две съставни части: една течна плазма и другата е от телца, червени и бели телца и някои други. Кръвта разнася тия телца по телото. Кръвта носи на организма кислород, който е потребен за живота, взема от телото въглероден двуокис, който се образува. Той е отрова и чрез венозната кръв, изважда го навън. постоянно става това изчистване. Когато нашата мисъл е нечиста, увеличава се въглеродният двуокис. Когато нашата чиста мисъл се увеличава, увеличава се кислородът, намалява се въглеродът. Когато нашето сърдце е чисто, увеличава се кислородът, намалява се въглеродът. Когато се увеличават нечистите мисли, увеличава се въглеродният двуокис, а той е отрова. Ако са прави постъпките, пак се увеличава кислородът, намалява се въглеродът. Правите постъпки увеличават кислорода в телото. Правите чувства увеличават кислорода в сърдцето и правите мисли увеличават кислорода в човешката мисъл. Сега учените са турили толкова много нови думи, човек трябва да има особен речник да ги помни. Някои от тези имена са много хубави, на място са. Та казвам: Ако вие разрушавате плазмата на вашата кръв с вашата мисъл, ако вие разрушавате плазмата на вашата кръв във вашето сърдце с чувствата, ако вие разрушавате плазмата на вашата кръв във вашето тело с постъпките, питам, кои може да ви помогне? Вие ще започнете да се задушавате. Щом човек почне да мисли лошо, той се задушава, дишането не става правилно. Често против задушаването турят инжекции. С инжекции тази работа не става. Аз съм за инжекциите, не съм против инжекциите. Аз съм за инжекции от любов, аз съм за инжекции от знание, от Божествено знание, аз съм за инжекции от истина. Като се тури една инжекция, да е на място. Може да допуснем, че ти си се обезсърдил, станал си съвсем песимист. За мене тази работа е съвсем ясна. Песимизмът е едно състояние на човешкото сърдце. Сърдцето става песимистично. Отчаянието иде в

сърдцето. Тази работа е на чувствата. Значи чувствата трябва да се нахранят с нещо положително. Имате един търговец, който се е отчаял, навел глава, изгубил стоката, парите, казва: Не ми се живее вече, няма какво да правя, аз се наситих вече на живота! Аз му знам къде му е слабото място. Само да го пипна на пъпа, ще възкръсне. Давам му една кесия с две-три хиляди турски лири или английски лири. Като ги погледне, казва: Живее ми се вече. Сега аз привеждам този пример. Парите имат тази мощна сила при сегашния порядък на нещата. Ще ви приведа друг пример, дето тия пари не биха имали същата мощна сила. Той е следният пример. Един от американските гангстери или апаши, преследвал един американски богаташ, за да му вземе парите. Той носил злато в една торба. Най-после този апаш успял да задигне торбата от богатия, взема я и се качва на един параход. Върви доволен, мисли, че си (е) уредил живота. Мисли да излезе на първото пристанище, животът му е вече уреден. Среща капитана и му казва: Много хубав е днешният ден, спечелих. Капитанът му казва: Параходът потъва! Той слага торбата на страна и се умислил вече. Друг е порядъкът! Ако имаш пари и твоят параход потъва, защо ти са? Ако не потъва параходът, тогава на място са парите. Но ако си на парахода, по-добре без пари. Когато казваме без пари не може, трябва да разбираме порядъка, в който живеем. В този порядък тези пари те са ценни, имат смисъл. Но ако ние излезем от този порядък и влезем в друг, трябва да знаем, че ценното в един порядък не е ценно в друг порядък. Този порядък на този параход е добър, но един ден този порядък ще се замени с нещо друго. Хората още не са дошли да го заменят. Аз искам да ви кажа, че един ден разменната монета ще бъде целувката. Идеш на бакалина ще му целунеш ръката, веднага той ще ти претегли едно кило захар. Идеш при някой дрехар, за да ти даде дрехи, понеже е повече, ще го целунеш по устата. Вас ви се вижда това смешно. Че нашето положение, когато двама души спорят за пари, ако мравите биха видели и разбрали защо спорят, ще кажат, че тия хора не са с ума си. Казват: В нашия порядък ние за пари не спорим. Те спорят пък за клечици. Виждал съм мрави като хванат едната от едната страна клечката, другата хванат от другата страна и теглят. Наблюдавах веднаж един такъв случай - и едната тегли, и другата тегли. Извадих ножчето, прерязах клечицата по средата и двете задигнаха по половина. Аз разсъждавам: Те не знаят, че аз разрезах клечката, всяко помисли, че взе цялата. И ние в света, когато се спорим, по-разумни същества разделят предмета, за който спорим и всеки задига по половина, всеки казва: Уредих работата!

Та казвам: В нас преди всичко трябва да има едно ново понятие. Ние по някой път произнасяме името на Бога. Името на Бога човек трябва да го произнася много рядко, и то с всичкото уважение и любов, която имаме, не да Го търсим някъде. Аз виждам Господа тук във вас. Той ме слуша сега. Слуша ме, аз как говоря. Щом като говоря нещо, което не е вярно, веднага виждам. Той няма нищо да каже, аз забелязвам по облаците. Когато аз говоря, гледам, че около Бога всичко е ясно, слънцето грее, няма облаци, вятър духа, но няма буря.

Щом има облаци, щом има буря, вятър, зная, че има нещо, което куца, аз търся причините. Така разглеждам. Казва: Той може да говори каквото иска. Не е така. Как ще говориш каквото искаш, Господ е там! Ако не е там, говори. Ако всеки би говорил, каквото Господ иска, светът ще бъде рай. Ако учителят говори туй, което любовта изисква, ако учениците учат туй, което любовта изисква, рай ще бъде. Отношение ще има. Във всяко общество може да се тури този закон. Вие искате всички да постъпват добре с вас, пък вие да постъпвате, както вие намерите за добре. Най-първо, аз казвам тъй: Аз трябва да постъпвам най-добре. За мене е това, пък тогава от себе си да наблюдавам, как другите хора постъпват. Казвам: Ако вие постъпвате по същия начин, животът ви ще се уреди много по-лесно. Мислите ли, че слънцето, което изгрява, няма да ви даде това, което вие искате? - Ще ви даде. Всеки ден слънцето носи известни блага. Вие минавате някъде в света в дадения случай и вие имате някакво неразположение в дадения случай в душата си. Туй неразположение може да не е ваше. Често ние приемаме мрачни мисли, които са или на миналото, или някой страда някъде и понеже ние сме във връзка, в симпатия с него и ние ставаме тъжни. Същевременно може да му помогнем. Ние седим на по-високо ниво, ще му пратим една насърчителна мисъл. Писанието казва: Някой не живее за себе си, всеки живее за общото, за цялото в света. Сегашните хора разглеждат живота много индивидуално. Всеки иска да бъде щастлив. Аз се чудя по някой път. Какво ми пречатства, аз да бъда щастлив? Ако ти си при един извор, може ли да се считащ нещастен човек, че нямаш едно шишенце да си туриш вода в него? Всеки ден може да ходиш и да си вземаш вода. Казваш: Много далеч е изворът. Ако се прекара тази вода в къщи, ще имаш известни удобства, но ще изгубиш известни блага. Нещата някой път не трябва да бъдат много близо до нас. Има фокус на нещата. Ако предмета туриш много близо, очите ти са късогледни, ако го гледаш отдалече, ти си далекоглед, виждаш отдалече. Нещата са поставени винаги на фокуса. Щом човек обича правилно, люби правилно, фокусът му е на място. Тогава всичките неща са на своя фокус.

Щом не любиш правилно, не обичаш правилно, фокусът се мени. Следствие на това ще имаш изопачени понятия в света, болестите ще дойдат. Болестите в света идват, когато нямаме фокуса на любовта. Пречупването трябва да стане на своето време. Да ти дадът яденето, когато си най-гладен, да не си прегладнял. Защото в прегладняването се заражда състоянието на неудоволствие. Когато прегладнее, той се отравя. Когато дойде на върха на глада, усеща едно приятно чувство. Когато човек дойде на върха на глада да дойдеш при него, да му занесеш, тогава ще ти благодари, че си му услужил. След като прегладнее, закъснял си. Не си бил достатъчно предвидлив, за да му услужиш. Всички ние на земята сме от тези, които сме прегладнели. Старият ми казва: Защо не дойде преди, когато бях млад? Хубаво е учението, но остарях. Веднаж ми казва: Колко бели направих, какво ще правя с тия хора? Той разсъждава по старому. Тогава аз говорих с един български дядо, в алегория ще туря. Казва: Много добро е уче-

нието ти, защо не в младини, но сега на стари години знаеш, какво съм направил. Аз имах една възлюблена, че я излъгах. Казвам: Аз бях тази възлюблена, прощавам ти, отново започни. Казва: Ти ли си? - Аз съм, рекох. Казва: Не мязаш. Тептил съм, приличам. Че във всички неща, които правим, Той е Бог, на Когото го правим, Той е нашият баща. Всички непочтени неща по мисъл, по сърдце, по воля, ние ги правим на Бога. Ще съжаляваме, разбира се. Направили сме най-неблагоприятната обхода, с едно същество, което е било най-разположено, то ни (е) дало всичките блага и към него ние сме се обходили зле. Казва: Заслужава това. Има един, който не заслужава това. Трябва да престанем със злото в света. Да турим на мястото на злото, доброто. Ако един човек, който прави зло, че те опитва, какво трябва да направиш? Какво казваше Йов на жена си, когато тя му казваше: Кажй една лоша дума, защо тия страдания ти дават? Той казва: Когато Господ ни даваше хубавите работи, благодаряхме, хубаво беше. Защо да не му благодарим, когато ни дава лошите работи? Счита го за лоши, но то е за добро. Ако Господ вземе твоите пари и ги даде на друг, то е негово право. Той ти (е) дал един подарък, вземе си подаръка, какво има? Дал ти някоя огърлица, вземе я, утре ще ти даде нещо по-хубаво. Той ти опитва ума, както майката, която дава една ябълка на детето, после я взема. Защо ще се безпокои детето, тя ще му даде после още по-хубава, може да му даде 2, 3, 4, 5, 10, 15.

Казвам: В новото учение трябва да се схваща новата наука. Разумното начало, което се опитва в тебе - Бог застанал далеч от ума ти, казва: Как разрешаваш този въпрос? Иска да види готов ли си да се откажеш от нещо. Почнеш да философствуваш, казваш: Господи, да си пожиея, сега съм млад, като остарея ще върша волята Ти. Младите не вършат Волята Божия, понеже са млади. Старите не вършат Волята Божия, понеже са стари. Младите казват: Сега ще си пожиеем, че като остареем, ще вършим Волята Божия. Старите казват: Ако сме млади, ще вършим Волята Божия и така се извиняват и млади, и стари, политиканствуват. И старите политиканствуват.

Блаженствата, които ви четох, те са отрицателната страна на живота. Всичките тия блаженства ни показват, по кои начин ние може да приемем Божествените блага и да ги обработим. „Блажени кротките, защото те ще наследят земята“. Трябва да доиде положителната страна. То е един порядък, когато добрите хора трябва да бъдат възпитани от лошите. Един учител, който е лош, лошо не учи. Както она кон, който рита, хапе, но тегли 1000, 2000 килограма, пренася ги. Имаш някой, който е много кротък, но сто кила не може да носи и 50 кила не носи, едва себе си носи. Ние искаме да станем такива добри хора, че да не можем пет кила да не пренесем, или едно кило да не пренесем. Това не е доброта. Она хапе, рита, но тегли. Казвам: Нас ни трябва някой закон да се тури насила. Новият порядък, който иде в света, той е порядък на съзнанието. Всеки човек иска свободно сам да разреши въпроса. Нали във време на матура турят комисия да изпитват учениците? Онези, които знаят, преминават, изпитват ги в комисията. Който не знаят, оставят да повтарят. Казват: Изпит в живота има. Изпит-

ва се онзи, който е вече учил, турят го на изпит, да видят знае ли предмета или не знае. Какво нещо е самообладанието. Запример да видиш една мечка, като дойде при тебе да я погалиш, да не ти трепне нито един косъм. Че в тази мечка има нещо разумно! Мислите ли, че тази мечка ще се нахвърли отгоре ти? Че тя е дегизирана. Често има мечки по-добри от хората. Тя ще дойде, ще те помирише, ще те погледне нагоре и ще каже: ти ще я погалиш и тя ще си замина. Вие ще възразите: А, ще си замина! Какъвто е човек, такъв е външният свят спрямо него. Ние, съвременните хора, сме станали причина всичките животни да се ожесточават спрямо нас. Дето вълкът е лош, причината сме ние. Дето тигърът е лош, причината сме ние. Дето змията е лоша, причината сме ние. Дето мухите хапят, причината сме ние. Ако вие бихте станали един светия, мухите няма да ви хапят. Мухата никога не хапе един светия. Сега трябва да ви заведе при един светия да видите, че е така. Има хора казват: Мене дървеници не ме хапят. В неговата кръв има неща, които са отровни за дървениците. Щом кръвта е сладка, тия дървеници награват. В дървениците, аз намирам една хубава страна. Аз ако бих избирал жилище за живеене, бих избрал жилище дето има дървеници. Дето дървениците не живеят, няма да стъпя в къщата. Дето те живеят и аз ще живея, дето те не живеят и аз няма да живея. Дървениците като живеят във вашата къща, зарадвайте се, че жилището е хигиенично. Ако дървениците не се спират в жилището, излязте и вие. Те са наблюдения. Вие ще кажете: Дървениците да ги няма. Ако има дървеници, показва, че това жилище е хигиенично. Защо ще ги съдиш, събери дървениците в едно шишенце и ги изведи на разходка.

Казвам: Ние, съвременните хора, трябва да имаме учени хора от новия порядък на нещата. Не само да пишат книги, но да знаят как да направят баница, като направят една баница или като сварят ориз с млеко, или като сварят едно кафе, на свят да е. Някой свари кафе, подправено с ечемик половината, или половината изгорен хляб. Ако ще ми прави кафе от хляб, от хляб да го направи, ако ще прави от кафе, от кафе да го направи. Сега вие ще кажете: То така се говори! Аз говоря вече за неща реални, които съм опитал, виждам как светът може да се поправи. Всякога съм проверявал това, няма изключение. Щом човек не постъпва, както природата иска, много изключения има. Сега ни най-малко искам да ви подбудя да се надпреварвате. Вие като мене ще започнете.

Най-първо, дойде ви някой гост. Някой път падне един косъм от главата му. Вие не обичате косъма, защото не обичате човека. Като вземете косъма, в огъня го изгорите. Вие не постъпвате правилно. Вземете този косъм, направете една кутийка, турете го. Тогава всяка сутрин гледайте косъма на този човек, който не обичате. Един ден, като се отнасяте добре с косъма, като гладите косъма, и той ще бъде добре разположен към вас. Сега не искам да ви уча да вярвате. Това са факти. Характерът на един човек може да се познае по един косъм. Щом имаш един косъм от един човек, като го вземе този, който разбира, може да опише характера на човека, чиито е косъмът. Може да

опише къде е роден, бащата, майката какви са, колко деца има. От косъма може да се познае това. Всичко туй е написано на косъма. Мислиш, че косъмът е нищо. Всичката история на човека е написана на косъма. Този косъм е важен, вземи го като нещо Божествено. Ти го вземаш, изгаряш го. Вземи този косъм, тури го в кутийка. Колко косми имате? Вие, които сте женени, колко косми имате от вашите жени? Вие, жените, колко косми имате от вашите мъже? Майките колко косми имате от синовете, от дъщерите? Колко косми имате от слугите, които сте имали? Имали сте учители, свещеници, колко косми имате? - Няма нито един косъм. Някои имат. Писанието казва: „Нито един косъм не пада от главата ви, без волята на Отца Вашего“. Толкоз са важни, че Господ ги е турил там. Около 250 хиляди косми има на главата. Всички тия косми са турени под номер и не е хубаво да падат от главата, понеже добрините започват да окапват. Ако ви се каже, вие ще се изпоплашите сега. Образува се млечна киселина от вашия мозък. И когато започне да пада, то е от тревоги - мислите как ще прекарате живота си. Господ ви (е) пратил на земята на разходка, дал ви (е) билет да се разхождате. Трябва да имате тефтерче, да си вземате бележки от вашето пътешествие. Като се върнете ще ви попита, как беше пътешествието. Колко години сте прекарвали като една разходка. Вие какво сте ходили, как сте ходили, хич не обръщате внимание. Вечерно време не излизате да погледате небето, къде пътува вашият параход, не го знаете. Даже мнозина от вас, когато слънцето на 22 декември се спре в южното полушарие и отива към север, не мислите какво става със земята. Или когато на 22 юний слънцето се спре в северното полушарие, пак не мислите. Слънцето отива ту в южното, ту в северното полушарие. Едното полушарие показва състоянието на човешкото сърдце, другото полушарие е на високо положение. Показва състоянието на човешкия ум. Понеже оста на земята е наклонена 23 градуса към нейната орбита, туй показва, че има някакво отклонение, станало в човешката мисъл, и следствие на това земята показва само отклонението. Един ден, когато се намести отклонението в ума, ще се оправи и оста. Всинца не ходите изправени, навеждате се. По някои път сте прегърбени на 23 градуса. 23 е скандално число. 2 е майката, 3 е синът или дъщерята. Скандалът е в това, че дъщерята като се ожени, зетът на майката може да е неприятен и скандалът може да се яви. Ако детето е мъжко, ще дойде снаха, може тя да не и допада и пак ще дойде скандалът. Числото 23 за да го примириш, майката трябва да има голямо самоотричане, че тя да вземе първа инициативата, тя да го обича, не да очаква зетът или снахата да я обичат. Да бъде толкоз разумна, че никога да не се допира наблизко да иде.

Казвам: Настава една епоха, в която трябва да се изправи нашата ос. Нашата мисъл трябва да стане правилна. Запример вие се намирате в едно възбудено състояние. Допустнете, че отивате при някой богаташ, той ви изругае - това често става - вие сте неразположен. Вие излезете отвън, какво трябва да кажете? Ще си кажете: Ако аз съм на неговото място, как ще постъпя? Вие ще си кажете: Ако аз

съм на неговото място, тъй ще направя, тъй ще направя. До вас седи един от ангелите, които хроникират всичко. Запише вие каквото кажете, че тъй ще направите. Идеш на второ място, на трето и навсякъде кажеш какво ще направиш. Та - десетина, той върви с тебе и записва. Господ каже: Дайте му пари, да видим какво ще направи? Като ти даде пари, ти затвориш книгата, в която си писал, какво ще направиш и ще започнеш да постъпваш точно тъй, както са постъпвали другите. Тогава те викат и те питат, защо така си постъпил, с тебе постъпиха така, но ти с опитността, която има, кои бяха съображенията, че така постъпи? Че някой свири криво, не е извинение заради мене. Аз като чуя неговия фалшив тон, трябва да взема верен тон, че другите вземат неверни тонове, то е за тяхна сметка. Аз трябва да вземам ясен тон, то е за моя сметка. Всеки трябва да вземе верен тон, да мисли вярно, да чувства вярно и да постъпва вярно. Съвременните хора, ние, се извиняваме. Това не е наука.

Тогава казвам: Ако сърдцето ти е здраво, очите ти ще изпращат тази червената светлина. Ако умът ти е здрав, очите ти ще изпращат тази жълтата светлина, а пък ако животът ти е уреден, както трябва, очите ти ще изпращат най-хубавата бяла светлина. Това показва, че вашите святове са в нормално състояние. Тогава има едно художествено преплитане с цветовете, работене с цветовете.

Сега остава мисълта: Да видим нещата. Виджането е закон на съзнанието. Първото нещо, когато космите ви падат от главата, събирайте ги, не ги горете! Аз съм горял от моите коси и знам резултатите. Хвърлял съм космите си и знам резултатите какви са. Казвам ви сега: Събирайте космите си и ги проучвайте. Вижте дали от добро е паднал косъмът или от зло. Ако е паднал от добро, ще дойде едно приятно чувство, щом го вземеш. Ако е паднал от зло, щом го пипнеш, ти искаш да го изгориш, че да няма свидетел. Този косъм свидетелствува против тебе, че от зло е паднал. Тогава го изгаряш, че да няма кой да свидетелствува. Не допускайте тази лъжа. Задръжете този косъм. Един ден ще дойде да свидетелствува за това, което сте направили. За бъдеще, когато идете някъде, няма да търсите свидетели, но ще изтегли те един косъм и ще кажете: Господине, изпитайте косъма от любов ли е паднал. Ако вашите косми на главата не могат да свидетелствуват за вашата добрина, ако вашата кръв не може да свидетелствува за вашата добрина, какви са те? В чистата кръв трябва да има достатъчно кислород, токсини няма. Кислородът на човешката мисъл, на човешкото сърдце и на човешката воля прави кръвта чиста. Кръвта носи всичките блага. С нашата мисъл, ние създаваме една хубава течност, еликсира на живота! Някои търсят безсмъртието. Безсмъртието произтича от три фактора: от абсолютната права мисъл, от абсолютното право чувство и от абсолютната права постъпка. Те са важни за безсмъртието. Затова трябва да се научим да мислим. Мисълта ни да бъде чиста. Може ли това да стане? - Може, още днес. Някои от вас може още днес да възкръснат. Не само възкресението да се зарадва те, да тропате и след един час да има реакция. Възкресението е светлина. Вече иде най-приятната светлина, най-приятната топлина, най-

приятната сила, която човек в дадения случай може да приеме, че той се усеща като господар в света, понеже чувства, че живее в Бога и Бог живее в него. Трябва да почувствуваме, че Онзи, Който е създал света, че ние живеем в Него и Той живее в нас. Туй ще стане когато се научим да мислим правилно, да чувствуваме правилно и да постъпваме правилно.

В името на моя дух, в името на моята душа, която Бог ми е дал, с която служа на Него, аз ще следвам да изпълня Волята Божия.

Добрата Молитва.

9-та беседа, държана на
23 ноември 1941 г., неделя, 10 ч.с.
Изгрев. София

Роденият.

Отче Наш. В Начало бе Словото.

3-та глава от Ев. на Йоана от началото до 22-ри стих.

Ще говоря върху раждането на човека. Всички се радват, когато се роди някой. Нещата, които се раждат, трябва да бъдат добре организирани. Често се ражда някаква идея в нашия ум, която не е добре организирана, причинява едно болезнено състояние. При някои чувства се раждат, изпъкват. Тогава човек към туй чувство е тъй свързан, както една майка с детето си. Има нещо вложено от себе си в него, от своята кръв. Човек, за да живее на земята трябва да се е родил, който не се е родил не може да живее. Някои искат без да са родени духовно, да живеят, това е невъзможно. Едно пясъчно зърно не може да има онази радост, която зърното има. Зърното има страдания, но има и радости. Пясъчното зърно няма тия страдания, но няма и тия радости. Някои искат да бъдат като пясъчни зрънца. - Могат. Някои искат да бъдат като диамант, но диамантът има органически произход. Диамантът по някои път страда от болки. Той има треска. Щом диамантът страда от треска, не може да отразява слънчевите лъчи, потъмнява. Ако вие носите един диамант и той изгуби своя блясък, вие сте болен. Диамантът не може да ви помогне и той се зарази от вас. Камъните се заразяват от хората.

Всичките хора казват: Кой го е виждал. Има три вида виждане. Има едно виждане, външността на нещата, има виждане, при което виждаш съдържанието на нещата, и друго виждане, при което виждаш вътрешния смисъл на нещата. Преди време ходих да гледам картините на художници, които рисуват, че искат моето мнение. Какво е моето мнение за художниците? Казвам: Три неща виждам в изкуството. Ако в картината на един художник има изобилно светлина, изобилно топлина и изобилно сила, той е художник. Щом няма светлина, той не е художник; щом няма топлина, той не е художник; щом няма сила, той не е художник. Туй е моето определение. Под думата светлина разбирам, простор да има в картината, дълбочина и външна красота. Под думата топлина разбирам, съдържание да има картината, а под думата сила - изражение да има картината. Значи, ако нямам в себе си простор, широта и съдържание - съдържанието зависи всеки предмет да е поставен на своето място - аз не съм художник, критиката на художниците може да не е Божествена. Аз казвам тъй: Ако един художник има повече неприятели в картината, защото в картината предметите се бунтуват. Някои предмети не са поставени на място и се бунтуват, трябва да ги постави на друго място. Някои са привилегирани, турил ги на първо място. Този не е художник. Ако в картината има толкоз, колкото да му се сърдят, колкото и да му се радват, той е обикновен художник. Ако от 50 нагоре се радват и останали само 25 % да му се сърдят, приближава към талантивите, като

останат само 10 % да му се сърдят, той е пълен талант, когато няма нито един да му се сърди, той е вече гениален, турил всяко нещо на мястото, всички са доволни от него, всички го хвалят.

Та казвам: В родения трябва да има светлина, организъмът му да има светлина. Роденият трябва да носи топлина, роденият трябва да носи и сила. Ако не носи, той не е роден. Направили са го обикновени художници. То е болезненост в художника. Сърдят му се някои предмети. Преди године един художник ми донесе една картина, с два вола. В началото не обърнах внимание, но след време като разглеждах картината, гледам единият вол има четири крака, но другият има три. Въртя насам-нататък картината, няма четвъртия крак. Дойдоха художници от Академията, питам ги, къде е четвъртият крак. И те гледаха, и те не можах да го намерят. Търся да има някаква сянка, няма. Досещане трябва, че е някъде. В бързането така направил, художникът картината. Този художник иска да каже, че човек има една теория, че човек като животните, като ходил на четири крака, като започнал да се подига, вземал една тояга да се подпира. То е третият крак. Та и този вол е с три крака, взел е да се подига. Доста умно е направил този художник. Един вол да е еволюирал малко, иска да стане човек с три крака, подпира се.

Казвам: Животът е наука, в която човек трябва да създаде най-благоприятните условия за себе си. Най-първо човек трябва да вярва в това, което другите носят заради него. Някой казва: Вътрешен живот. Ние преди да дойдем на земята бяхме отвън. Щом дойдохме на земята сме отвътре. Сега някой ще каже, че вътрешният живот е най-важен. Относително е така, но във външните условия животът не може да се прояви. Без въздух не може да се прояви, без топлина не може, без храна не може, без окръжаващите хора не може. Един философ, за да философствува, трябва да има някаква среда, която да се интересува от неговата философия. В какво седи философията на нещата? - Да намериш отде излязла водата, щом като намериш, каква философия става? Далеч си от извора, може да философствуваш, но дойдеш до извора, каква философия ще имаш? От извора повече не може да идеш, каква философия ще имаш. Значи преди философията има друга наука, с която хората са запознати. Всичките науки в света, каквито и да са, помагат на човека, те са пътища да се домогне човек до Божествената Любов. Ако си поет, поезията е път за Любовта, философията е път за любовта. Та казвам: Всичките други науки са път за Любовта. Някои ще каже: Аз зная любовта. Как знаеш любовта, когато не знаеш другите науки? Да ви обясня сега. Един обикновен цигулар може да знае главата как да свири, знае 7-те тона, взема ги вярно и полутоновете и повишенията и пониженията. Те са елементи, които ако знаеш, как да ги съединуваш, ще образуваш една песен. Запример как в музиката, на една песен ще дадеш съдържание? Сегашните музиканти не знаят кой тон в музиката дава съдържание. Правят разни опити, експерименти. Значи има неща, които схващат. Тонове и те растат. Според моето схващане, според както аз съм изучавал музиката, тоновете се раждат, цъфтят, зреят и се

ядат. Щом, който не може да яде тоновете, не ги знае. Като ядеш един тон, ще го знаеш: ре, ли е; ми, ли е; фа ли е; сол, ли е. Като го изядеш ще знаеш повишен ли е, понижен ли е. Сега да вземем една от сегашните музикални гами: до мажор. На до-то има повишение, няма понижение. Започва без повишение. Основният тон, не е цял тон, половин тон, не може да го понижиш, има повишение. Ре е взело половината тон от до. Основният тон минава за до. Основният тон показва, че той се намира в света на топлината. Защото в музиката нещата без топлина не може да растят и не може да се проявят. Тези тонове, които се повишават, са студени, тези, които се понижават, са топли. Следователно, като ги изпееш, трябва да дадат сила. Светлината, топлината в музиката дават израз, красота на тона. То е сега философия. Как ще изядеш един тон? - Че Христос казва: Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот. Как ще Го ядеш? Жив човек яде ли се? Там е изкуството да знаеш как да ядеш! Вълкът още не се е научил да яде, овцете още не са се научили как да ядат и хората още не са се научили да ядат. В пълното, в хубавото ядене, няма никакъв излишек. Дотогава, докато имате излишеци в себе си, вие не знаете да ядете. Щом ядеш и няма излишеци, ти си се научил да ядеш, то е безсмъртието. Там дето има излишеци, хората умират. Дето няма излишеци, хората живеят. Как да го разберем? То е друг въпрос. Определено, какво нещо е безсмъртието. Сега аз не искам да ви турям в противоречие, понеже целият свят и всичките хора сме в противоречие със законите на природата. Нашата мисъл е в противоречие, нашите чувства са в противоречие, нашите постъпки са в противоречие. Според мене, аз сравнявам хората така: когато противоречията са големи в сърцето, този човек не знае да чувства. Когато противоречията са големи в ума, този човек не знае да мисли. Когато противоречията са големи в постъпките, този човек не знае да постъпва. То е като художеството. Противоречията в мислите трябва да започнат да се намаляват постепенно докато дойде да имаш една две погрешки - тогава приближава да бъдеш гениален в мисълта. Ако човек не стане гениален в мислите, той в царството Божие не може да влезе. Има гениални обикновени хора, има гениални талантиливи хора. Гениалният какъв трябва да бъде? Гениалният трябва да бъде безсмъртен. Безсмъртието показва, че човек има всичките условия, с които може да поправи всичките свои погрешки. Значи, някои идат в света да поправят. Ако вие сте от гениалните безсмъртни, като дойдете на земята, ще поправите всичките погрешки, всичко ще бъде лесно. Ако не сте, ще се намерите в голямо затруднение, от незнание.

Та казвам: Ако вие се родите от една овца, ще научите толкоз, колкото овцата знае. Ако вие се родите от една невежа майка, ще знаете толкоз, колкото тя знае. Ако се родите от Бога, тогава ще знаете, което Бог знае. Сега знанието няма да дойде отведнаж. Вие искате да имате знание да уредите вашите работи и да подчините всичките хора да ви се покланят, като божество да бъдете. Роденият от човек е човек, който обича всичките хора и като изправи всичките погрешки постепенно, помага на всичките други и те да изправят по-

грешките си, показва им пътя, по който начин да поправят погрешките си. Показва им пътя по който начин да мислят добре; показва им пътя по който начин да чувствуват право; показва им пътя по който начин да постъпват право. Защото, ако ние не знаем да мислим, в картините ни няма да има простор. Ако не знаем да чувствуваме, чувствуването е да придобиеш топлина. Има една органическа топлина, която е необходима. Без тази топлина никакво чувство хубаво в човека не може да се роди и не може да се развие и не може плод да даде. Има една естествена Божествена светлина, само чрез нея може да се намери любовта. Да кажем един художник вижда това, което другите не виждат. Хиляди работи вижда. Хиляди работи има нахвърлени в картината, колко остър поглед трябва да има той, за да види всичко това! Обикновеният човек гледа, но много малко вижда. Художникът вижда много работи едновременно. Казва някой: Аз не искам да бъда художник. Ако ти не си художник, в Царството Божие не може да влезеш. Ако ти не може да виждаш хубавите и лошите работи, ти не си художник. Лошото, то е сянка на живота. Сенките може да ги туриш много светли, или може да ги туриш много тъмни. Никаква лъжа не се допуска. Ще туриш сенките толкова, колкото трябва. Ако туриш повече сянка, лъжа е; ако намалиш сенките, пак е лъжа. Ще туриш сенките толкова, че да покажат човека такъв какъвто е. Някой път аз гледам черни сенки турени под очите отдолу и отгоре. Казва: Потъмнели очите. Аз виждам светът какъв е. Турил повече сенки, то е лъжливо състояние на човека. Или ти си песимист, ти си турил повече сенки. Казва: Не си струва да (се) живее. Ти си нарисувал една лъжлива картина. Казваш: Аз съм в Царството Божие. Не си там. Пак е лъжлива картина. Ти трябва да идеш там дето си, не там дето не си. Казва: Аз имам Божията Любов. След половин час го гледам, рукнали сълзи, плаче. В Царството Божие няма плач. Сега с тия промени, които стават във вас, вие приличате на природата, защото промените във вас, са промени в цялото човечество. Трябва да знаеш една промяна щом стане, откъде иде: от Америка ли иде, от Африка ли иде, от Азия ли, от Европа, от Австралия, от някои острови, от България, от Германия, от Русия, откъде иде? Имате един анализ, който показва състоянието на хората, какво е в света.

Роденият дошъл да се учи. Вие искате да станете богати. Питам: Знаете ли защо ви е богатството? Всичките хора се раждат сиромаси, нищо не носи със себе си. Богатите и всички първоначално се раждат сиромаси. Като израстнат, станат богати. Защото другояче да се принесе през пространството, трябва да е беден, да няма никаква тежест. С такова тело, ангелите през пространството не могат да го принесат. Трябва да бъдеш по-малък от един съвременен атом, в размер. Една 25 милионна част от милиметъра, в диаметър да бъдеш в телото, че така ангелите да те пренесат. Туй дребното същество е една 25 милионна част от милиметъра, туй същество почва постепенно да расте и погледнеш станало голям човек. Като заминеш за другия свят, пак ще се смениш по същия начин, ще идеш в Царството Божие. Сега вас ви е страх от тия промени. Ако житното зърно не падне и не

умре, то само остава, няма живот; ако умре, има живот. Та казвам: Ако човек не мине през смъртта, той не може да влезе в живота. При сегашните условия, при които се ражда, той трябва да умре. То са две състояния - едното смаляване отгоре, от невидимия свят. И ангелите, големите същества, когато искат да се вплотят и те се смаляват. А пък когато един човек иска да влезе в небето и той трябва да се смали. В онзи свят ще растеш и там има растене. Като идеш в оня свят ще растеш. Кой от вас помни 9-тах месеца, когато сте били в утробата на майка си? Нищо не помнят децата. Макар, че съществува това нещо, може ли да го докажеш. Да докажеш на детето, че е било в утробата на майка си? - Не можеш. Ако не вярваш на другите хора, как ще ти докажат? Казвам: Сега ние сме в утробата на природата, на земята, тя е майка ни сега. Трябва да ни роди, едва сега сме се събудили. Някой пък още не се е събудил, някои животни постепенно се събуждат. Човек се е събудил и е дошел до самосъзнанието, разбира страданията и радостите. Остава му още една степен, дето да влезе и да живее без страдание. Сега ние се плашим от голямата работа. Казва: Труд трябва. Духовният човек трябва да работи, светският трябва да се труди, лошият трябва да се мъчи. Мъчението е едно училище, трудът е едно училище и работата е едно училище. Това са степени. В какво седи мъчението? При мъчението, материята е гъста, при труда е по-рядка, при работата имате най-добри условия, при които може да се развивате. Казвам: Вие може в кръвта си да носите мъчението. В какво седи? Ако кръвта ви е много гъста, ще се мъчите. Ако кръвта ви е по-рядка, ще се трудите, ако е така нормална, кръвта ви, както природата я (е) създала, без примеси, вие ще работите. Само в една чиста кръв - под думата чиста кръв разбирам, кръв, в която човек може да работи и всяка работа му е приятна. Щом се мъчиш, щом се трудиш, трябва да поправиш кръвта си. Сега например как се поправя кръвта? Вземете всеки от тия цветове, то са сенки. Червеният цвят е сянка на една реалност, портокаловият цвят е сянка на една реалност, зеленият цвят е сянка на една реалност, жълтият цвят е сянка на една реалност, синият цвят, ясно синият, тъмносиният, виолетовият, това са (в)се сенки. От сенките ще намериш реалността. Реалността на един червен цвят в какво седи? Каква трябва да бъде кръвта. Вечерно време вземете една от тези електрическите лампи, отворете лампата и турете под ръката. Ще видите тъмно в средата, но наоколо ще видите един червен цвят, който приблизително показва, какво е състоянието на кръвта. Препоръчвам ви да си имате една лампичка и всяка вечер да наблюдавате има ли промяна в кръвта, в цвета. Някой художник като гледам картините му, виждам колко е успял. Някои са с много сенки са, неверни са. Някои са много светли, и те са неверни. Щом погледнеш един естествен цвят, донася радост, погледнеш естествения цвят, той те интересува. Всичко онова, което нас ни интересува, то е естествено. Ето аз какво разбирам да ме интересува. Всяко нещо, което интересува моя ум, всяко нещо, което интересува моето сърдце, което интересува тялото ми, то е реално. Светлината, която събужда мисълта в мене, топлината, която събужда моите

чувства, силата, която събужда моята деятелност, те са реални, аз съм вече заинтересуван от тях. Казвам: Червеният цвят трябва да ви доведе до чувствата, чувствата трябва да ви доведат до Любовта. Но вас ви трябва знание. Някои мислят, че без знание може. Най-първо ще се запознаеш със знанието, ще се запознаеш с истината и тогава ще влезеш в света на Любовта. Някои мислят, че като имат Любов, наука не им трябва. Хубаво, не знаеш как да се обхождаш с хората, не знаеш как да се обхождаш със себе си. Ако си грубиян и постоянно удриш крака, изпочупиш го, ръцете, всичко туй, лицето погрознее, на нищо стане човек. Трябва да имаш обхода с очите си, трябва да имаш обхода с носа си. Някой хване носа и го разтърси.

Най-първо всичките хора, които са родени по този начин, те имат обхода към себе си, към ръцете си. Че за тях са работили разумни същества. Като развалиш ръката никой не може да я поправи на земята. Няма фабрика, дето трябва да се поправи ръката. За да поправиш ръката, трябва да вземе участие Любовта, трябва да вземе участие знанието, Божията Мъдрост, да вземе участие Истината и тогава да се поправи ръката. За да се поправи стомахът, те пак трябва да вземат участие. Сега вие се изплашите, вземете някой цяр. Всичките церове са отрови. Как ще ви лекува една отрова? Когато човек се задушава, показва, че има въглена киселина много. Ако увеличи киселината, ще се задуши, трябва му кислород. Ще отвори кислород да влезе.

Някои казват: Не ме обичат. Не те обичат, защото и ти не обичаш. Няма добро мнение заради тебе, защото и ти не разбираш. Свобода не ти дават, че и ти свобода не си даваш, на себе си. Дай свобода на онова, което Бог ти е дал. Ти не уважаваш Господа, Който е вътре в тебе и постоянно правиш скандал в себе си, искаш другите да те считат за гениален. Така не се възпитава човек. Казвам: Тия неверните работи, които съществуват в религията, в науката, всичко туй трябва да се оправи. Не че е лошо, може да е потребно така, но новото, което иде, ще измени това. Иде време, когато въздухът на земята ще стане по-рядък и всичките хора, които са свикнали да дишат гъстия въздух, ще се задушат. Рядък ще стане въздухът, ще започнат да дишат бързо, после светлината и топлината ще се увеличи. Твоите очи, ако не са привикнали при ярката светлина, ще започнат да мижат и тя ще ги ослепи, тази светлина. Топлината, която ще се увеличи, ако вашето сърдце не се приспособи към топлината, какво ще стане? Толкоз хиляди проповедници има в света и проповядват повече неверни работи. Свирият: Цвете мило, цвете красно. Не се свири така: Цвете мило, цвете красно. Когато има слана, ще цъфнат ли цветята? - Когато няма никаква слана, ще цъфнат, но когато има слана, не ще цъфнат. Ако те опали сланата, не можеш да бъдеш цвете мило, цвете красно, едно цвете нещастно ще бъдеш.

Някои като дойдат четат Библията и казват: Ти чел ли си Библията? Аз съм чел тази Библия и по-голяма съм чел, от тази, не помага това. Може да четеш колкото искаш. Казва: Аз разбирам от музика. Я, вземи основния тон! Тук имаме един лимон и от много знание го

осакатиха. Казвам веднаж да се тури малко тор на лимона. Един брат донесе тор от овце, но който още не е изгорял и като тури на лимона щеше да умре. Казват: Отиде лимонът! Казвам: Ще го съживя. Цяла година седе така и един ден, аз му изпях основния тон, и се показва една малка пъпка. Тая година вече даде два плода. Ако не бях пял, щеше да се свърши с него.

Казвам: Трябва да имате вяра. И светията може да направи погрешки. Щом влезе съмнение в душата, вярата не е от изключителната. Всяка силна вяра изключва съмнението. Когато работиш с вярата, лимонът ще оживее. Казва лимонът: Осакатиха ме! Аз трябваше да му повърна живота, но знание трябва. Тия отровните торове ги изхвърлихме навън, турихме нов тор. Лимонът се беше уплашил, оплаква ми се. Казвам му: Върни се. Казвам: Извадете всичките отровни торове навън. Всяка отровна мисъл навън. Всяко отровно чувство навън, всяка отровна постъпка навън. Турете най-хубавите мисли, най-хубавите чувства, най-хубавите постъпки. Колкото хубави мисли имате, турете ги тях вътре! Та казвам: Роденият от Бога грях не прави. Не прави грях, понеже умът му е изпълнен с онази Божествена мисъл. Грехът всякога се заражда при един недоимък. Злото е свят на лишение, то е свят на недоимък. Сиромашията ражда всичките престъпления, богатството ражда всичките блага. Богатството престъпление не може да направи. Богатият не може да краде. Онзи, който не е богат, може да открадне. При едно шише вода може да направиш престъпление, но ако си при едно езеро, престъпление не може да стане. Вода има преизобилно, кой как дойде може да пие и да си налее, колкото иска. Никога никой няма да каже, че той е изпил водата. Приятно ти е, че той е пил от езерото. Ако е шише не ти е приятно. Ако обичаш някого като себе си, ти може да пожертвуваш водата, но ако не го обичаш, може да го попиташ, защо е изпил водата. Та щом сме сиромаси, ние сме в лишение, ние сме в света на недоимъка. Ще влезеш в света, дето има изобилие! Ако онзи художник няма достатъчно светлина, той не може да рисува, ако художникът няма достатъчно топлина, пак не може да рисува, ако времето е бурно, пак не може да рисува. Трябва да има най-хубавите условия: светлина, топлина, тишина, да има активност, но тиха активност, тогава схваща всичките неща. Ако предметите се движат много бързо, не може да ги рисува. Казвам: Вие, които искате да работите върху себе си, като художник, трябва да избирате хубавото време. Трябва да тонираш очите си. Прегрешение е, да ходиш целия ден и да не можеш да видиш нито един красив човек. То е престъпление да не можеш да видиш един топъл човек, да почувствува неговата топлина. Прегрешение е да не можеш да видиш един човек с една отлична, хубава постъпка! Всеки ден трябва да видиш едно хубаво лице. Лицето трябва да изразява Божествената светлина, сърдце, което отразява Божествената топлина и постъпки, които изразяват Божествената дейтелност. Сега цитират Евангелието, казват: Знаеш, какво е казал Христос? Той ми цитира. - Казвам: Аз зная какво е казал Христос. - Казва: Ти какво мислиш за Христа? - Ами ти какво мислиш? Христос е дал едно определение: „Никой не познава

Сина, тъкмо Отец и никой не познава Отца, тъкмо Сина“. Никой не може да иде при Сина, ако Отец не го привлече и никой не може да иде при Отца, ако Синът не му покаже пътя. Някои търсят Сина, но ти най-първо ще намериш бащата и майката и тогава ще се запознаеш с детето. Майката ще те привлече с любовта си към своето дете. Казва: Виждате ли моето дете? Един градинар, за да се изяви какъв е, ще трябва да видиш неговата градина, неговите дървета. То е неговото свидетелство. Ти виждаш плодовете и си съставяш едно понятие, че този човек знае как да работи, кое е това, което може да ни препоръча? Нашите деца може да ни препоръчат, нашите мисли може да ни препоръчат, нашите чувства може да ни препоръчат. Кое е онова, което може да ни препоръча? - Нашите постъпки може да ни препоръчат, работата, която сме свършили.

Та сега казвам: Цялата природа е един голям художник. Няма от природата по-голям художник. Тя е гениална. Тя е създала работа за всичките художници. По-добър философ от природата няма, от земята по-добър философ няма. Каквото и да кажете, земята си има такава философия, че хиляди години хората трябва да учат философията на земята.

Казвам: Трябва да започнете с пречиштането на вашата кръв. В природата да търсите най-хубавите предмети, които произвеждат приятно впечатление. Трябва да различавате сенките на светлината. В туй отношение разни хора имат разни стремежи: едни обичат череши, други обичат сливи, други обичат круши, едни обичат жълт цвят, други син, червен, разни цветове. Туй което обичаш, от него имаш нужда. Туй от което имаш изобилно, от него трябва да даваш. Трябва да дойде изобилието в нас.

Казва Христос: От вода и Дух. Духът е същественото. Водата е материалът, от който Духът създаде човека. От тази материя е създаден човекът. Водата е носителка на живота. През нея минава животът. Духът е който работи във въздуха. Духът работи в светлината, във видимата светлина, заради нас. Топлина е туй, което може да почувствуваме, а постъпки е това, което може да оценим в даден случай. Казвам: Ако във вашата кръв вашите червени кръвни телца се намаляват, в един кубически милиметър има пет милиона червени кръвни телца, ако в един кубически милиметър станат четири милиона или три, или два, то е нездравословно състояние. Онези хора, които живеят на чист въздух, имат до осем хиляди в един кубически милиметър. Не само това, но трябва да знаете как да храните тия червени кръвни телца. Имате смущение, имате безпокойство на мисълта, имате безпокойство на чувствата, на постъпките. Животът на червените кръвни телца е кратък - за два три месеца умират, та трябва да се продължи животът на 4, 5, 6, 10 месеца, на година, 2, 3. Сега в два, три месеца умират. Човек не може да бъде здрав, тогава той се изтощява, понеже в него се развива дейтелност. От половата дейтелност се размножават клетките и от половата дейтелност човек се изтощява. Значи един човек може да се научи да прави къщи, трябва да се научи да живее в тия къщи. Направи някой хиляди къщи да има приходи. Как-

вот остане в неговата мисъл, каквото остане в неговите чувства, в неговото тяло, това е придобит капитал. За бъдеще всичките богатства ще бъдат на разположение на гениалните хора. Гениални хора наричам тия, които мислят добре, чувствуват добре и постъпват добре. Вие когато се срещате се наблюдавате, казвате: Той говори едно, а друго прави. Ако аз говоря едно, а правя друго, пакостя на себе си. Хората може да лъжеш, но три души не може да лъжеш: природата, ти никога не може да излъжеш; себе си, ти никога не може да излъжеш. Никога една крива постъпка в себе си не може да скриеш и най-после, Онзи, който (е) създал всичко и Него не можеш да излъжеш. Вие седите и мигате пред Бога, лъжете Го, искате като гледате да Го смилите. Нямате понятие заради Него. Господ не съди никого. Като идеш при Господа кажи: Това направих, каквото наказание ми се даде, ще го понеса. Вие ще започнете да гледате да ви се намали наказанието. То е хитрина. Децата плачат, жените плачат и мъжете плачат. Някой мъж като заплаче, жената казва: Заплака! - Смилява се. Докато не види да плаче, кораво е сърдцето ѝ, като заплаче, смекчи се сърдцето. И без плача, тя трябва да знае, че той има правата мисъл. Ни най-малко не правя упрек. Плачът е едно благословение. Човек да плаче и никой да го не знае. Мъжът да има свещена кърпа, като заплаче никой да го не вижда. Жената като заплаче и нея никой да не вижда. И детето като заплаче и него никой да го не вижда. В тайно да плачат, на затворена стая. Сега като заплачат хората, сълзите отиват в калната земя. Такива свещени работи, не ги ценим и повреждаме само очите си така. Аз и друг път съм казвал, да си носите кърпа в джеба, с която да събирате сълзите, като плачете. Очите се повреждат, когато сълзите падат на земята и когато сълзите падат на нечисто място. Между сълзите и вас има вътрешна връзка, вие не можете да се освободите. Та казвам: Не само между сълзите, но ти кажеш една дума, има връзка между тебе и тази дума. Ти разправяш и казваш: вятър, този вятър те държи. Направиш една постъпка и ти си свързан с тази постъпка.

Казват сега: Новото учение. Новото учение седи в това, че като видиш някои да плаче, да извадиш своята кърпа, да кажеш: Сестро, позволи ми да си взема една от твоите сълзи за спомен. Ти казваш: Разплакала се. Това е Божи извор, които тече, вземи от него! А пък сега, ето къде е погрешката. Сълзите трябва да падат на място. Сега казват, че сълзите били огън, които гори. Не говоря за сълзите, които горят. Аз говоря за онези сълзи, които оплодяват живота. Ако плаче, човек трябва да бъде за оплодяване на неговата мисъл, това трябва да бъде за оплодяването на неговото сърдце и ако плаче, това е за оплодяване на неговото тело. Сълзите са едно благословение. Ние плачем и не знаем защо плачем. Плачем за ума си, да дойде тази влага в ума. Сега ще кажете: Как да стане това? Сега вземете по една саксия - това поне сестрите могат да го направят, да направите един биологически опит, - вземете една саксия с цвете и щом заплачете сълзите ви да падат върху цветето, за да определите какви са качества на сълзите ви. Ако това цвете изсъхне, сълзите не са на място.

Ако след като плачете, расте хубаво, вие да се радвате. Цветето цъфне хубаво, казва: Много благодаря, че ме поляхте с вашите сълзи. Направете един опит да видите, горят ли сълзите, светят ли или сила имат. Сълзите имат светлина, имат топлина, имат и сила. Толкоз хиляди години са минали без да поливаме цветята! Небето отгоре ги полива. Някои от вас, когато плачете, идете в гората и там да падат. Гледайте на сухата земя да не падат. Казвам: Никога не плачете на сухата земя! Христос заплака и какво стана от Йерусалим? Има един плач, който е за несретите в живота. Младата мома плаче, понеже е разлюбена; мъжът плаче, понеже е разлюбен; детето плаче, понеже е разлюбено; чиновникът плаче, понеже са го уволнили. Тези сълзи не са на място. Като те назначат чиновник да си поплачеш; като се родиш да си поплачеш; като прочетеш хубава книга да си поплачеш; като четеш една книга, да дойде умиление, че две три сълзи да капнат, тури ги в кърпата, да седят. Туй, което си прочел, тия неща ще порастнат. Четеш книга, не я поливаш, казваш: Праздна работа! Човек ще остарее, ще умре. От обикновените картини, никой не се нуждае от тях, но от една гениална картина и ангелите се интересуват от нея. Един човек, който внася Божествената светлина в ума си, ангелите се интересуват от него. Един човек, който внася Божествената топлина в себе си, напредналите същества се интересуват от него. Щом те се интересуват, домът ще тръгне напред: жената, децата, слугите, всички ще бъдат добре. Ние, съвременните хора, трябва да приемем Божествената Любов, трябва да приемем Божественото знание, и Божествената сила, ако искаме да бъдем щастливи. Ние сме отлични критици: Този не живее добре и онзи не живее добре. Как трябва да се живее? Някой път аз виждам какви разположения имат хората. Като дойде някой човек при мене, заражда се в мене желание да го бия. Защо в мене се заражда желание да му ударя една плесница? Като се приближи до мене, дойде ми тази мисъл. Казвам му: Ти обичаш да потупваш децата си. Така е, казва. Той ми предава своето разположение. Дойде друг човек до мене и в мене се зароди желание да зная. Това не е мое. Дойда при гениалния художник, роди се желание да рисувам. Дойда при някой музикант, роди се желание да свиря. Зная, че това състояние е негово. Като дойда до един, който не знае да свири, не върви. Казват: С какъвто дружиш, такъв и ставаш. Не че ще станеш като него, но ще се обвържеш, няма да имаш подтик, като дойдеш до песимиста, казва: Животът няма смисъл. И ти казваш: Няма смисъл!

Роденият най-първо трябва да се учи от баща си, от майка си, да се учи от своя учител, от своите окръжаващи приятели, да се учи от природата. Казвам: На всички ви е потребно знание, светлина, която да ви доведе до Любовта, топлина, която да дава смисъл, защото красотата трябва да дойде отпосле. Най-първо трябва да се внесе съдържание в един предмет и неговият израз отпосле ще дойде. Без Любов не може да придобиете красота и свобода. Тъй турете: Без Любов красота и деятелност не могат да дойдат в човека. Казвам: Тъй ще поставите: Любовта е път за постижение на всичко онова, което чо-

вешката душа желае. Всеки ден по този път ще вървите и тогава ще имате всичките постижения. Роденият ще направи това. Любовта е път за постижение на всичко онова, което човешката душа желае и което Бог е определил. Цялата вселена е създадена като предметно учение. И в цялата вечност има за какво да се учи.

Та сега ви желая: Топлина на сърдцето ви, с която да дойде съдържанието на живота!

На земята трябва да зачитаме и сенките, понеже онези, великите хора в света, които са достигнали своето съвършенство, ако човек дойде в сянката му, този човек оздравява. Цялата земя е създадена от сенките на съвършените същества и ако дойдем в съприкосновение със сенките им, пак ще се повдигнем.

Добрата Молитва.

10-та беседа, държана на
30 ноември 1941 г., неделя, 10 ч.с.
Изгрев. София

Мнозина звани.

Добрата Молитва. Благодет.

Ще прочета от 22-та глава от Евангелието
на Матей от 1-15 стих.

Духът Божи.

Мнозина са звани. Животът е едно благо, което трябва да се изучава. Често ние се спираме и мислим, че сме оценили живота. Ако идите в Индия, ще видите една философия, че животът не е от големите блага, но животът носи най-големите нещастия на човека. Искат да се освободят от живота. Не зная какво може да се добие вън от живота? Индусите са прави, но то е едно състояние на живота. Когато водата заледенее, стане лед, ледът е замръзнала вода. Следователно, ако ние не искаме леда, не разбираме, че не искаме водата. Щом се стопи, този лед става много приятен. Казвам: Животът има едно състояние ледено, което хората искат да го отхвърлят, да го няма този лед, да изчезне. Трябва да се разтопи този лед. Често правят сравнение с любовта. И в любовта има такова отношение на земята. Ние разбираме любовта, която се отнася само до нас. То е отчасти вярно. Ще бъде голямо нещастие, ако слънцето свети само за един човек. То свети за всички. Всички може да се ползват от него. Сега, ако разгледаме човека, както сега е създаден, съзнанието на човека се намира в предната част на главата, в голата част на челото, там се проявява съзнанието. Навсякъде по главата другаде се проявяват човешките чувства. Онази част от мозъка, която мисли, е голата част на челото, тя мисли. Тази част, която е под косите, тя не мисли, там са чувствата, човек само чувства. Горната част от главата, задната част и отстрани на главата, с тази част човек чувства. С една много малка част човек мисли. Краката не мислят, ръцете не мислят, чувствуват. Сега не може да турим едно противоречие между ума и сърдцето, между мислящата материя и тази, която чувства. Има различие, но нас ни трябва повече мисли (чувства), отколкото мисли. То е ровкият материал, от който трябва да се създаде нещо. Ти може с мисълта си да направиш един много хубав хляб външно, но този хляб с мисъл не става. Ти ще го омесиш, ще го направиш и този хляб е произлязъл от чувствата, от сърдцето на земята. Умът го прекарал през хромела, направил го на брашно, после турил вода, омесил го, турил сместа в пещта. Този хляб докато стане такъв, изгубил доста от своята хранителност. Умът мисли, че е много умен. Голямото благо изчезва, остават само триците. Ние, умните хора в света, ядем само тричен хляб. Двама души може да са учени, но не живеят добре. Казва: Да имаме просветен ум. Съгласен съм, но просветен ум без просветено сърдце не върви и без просветена воля не върви, и без просветена душа не върви, и без просветен дух не върви. Казва: Просветен ум, като че умът е автор. Да са всички просветени, съгласен съм. Духът трябва да бъде просветен, душата да е просветена,

умът да е просветен, сърцето да е просветено и тялото да е просветено. Аз някой път вземам тялото в по-друг смисъл. Туй, което хората носят, не е тело. То е една обвивка, пицимал. Отиваш на банята, дават ти пицимал. Този пицимал е за банята, щом излезеш от банята, ще захвърлиш пицимала, ще облечеш дрехите. Не може да кажем, че телото е пицимал, но пицималът е за банята. Когато децата се раждат, майките им турят пицимал. Пелените са пицимал на банята. На банята много дълго не трябва. Светът мяза на баня. 120 години най-много ще стоиш, после трябва да напустиш банята. Та ние тук сме на банята, трябва да излезем из банята. Казва някой: Как мислиш, живее ли добре? Казвам: Ти си в банята, още не си започнал живота. В банята вода има, търкат кир, мият те, като излезеш из банята и хвърлиш пицимала, като хвърлиш пилените, облечеш се, вземеш пособията на живота, може да живееш и да разбереш в какво седи новото.

Съвременното човечество е дошло до една фаза, дето трябва да се учи да се храни. Когато Бог създаде света, внесе първия закон за храненето. Създаде Господ Адама и му каза, какво да яде, и какво да не яде. За месо и дума не можеше да става. От вегетарианските плодове и там Господ направи различие. Заведе Адама и каза: От това дърво няма да ядеш! Не едно дърво, такива дървета много имаше из рая, то е като общество, заедно се свързва. Ние представяме държавата като един човек, но държавата седи от милиони хора. Някои от тях вземат разни положения в държавата. Сега туй дърво на познание доброто и злото и дървото на живота. Най-първо в храненето малко хора има, които знаят как да се хранят. Този, който знае как да се храни, живее дълъг живот: 80, 90, 100, 120, 130, 140, 200, 250 години. Адам, който знаеше закона, живе до 900 години. Подир Адама започна да се съкратява животът на хората, те употребиха месната храна. Авел беше овчар. От рая още като излязоха научи се да коли и да принася жертва. Каин беше земледеец, той принесе жертва от житните си произведения и така се появи понятие за религия. Тази религия на кого димът отишъл направо като кумин към Господа, той е праведен. Благоприятна е жертвата, на която димът не пълпи по земята, но върви направо нагоре. Като принесоха жертва, димът от жертвата на Авела отивал нагоре, а тоя на Каина пълпел. И димът става причина за едно убийство. Ние мислим, че някои работи са малки. Малки са, но последствията са големи. Проникне в тебе едно малко желание, но трябва да знаеш естеството какво е. Запример, ние се радваме на кислорода, който дишаме, но ако ни дадат течен кислород, може ли да се диша? Знаеш каква гъстота и какъв студ съдържа в себе си. Какво понижение на температурата може да произведе. Най-хубавите работи в света, ако се сгъстиха, какво ще стане? Ние искаме да сгъстим любовта, да сгъстим знанието, но те стават опасни. Консервите стават опасни в живота. Всичките неща трябва да се вземат в своя естествен вид, както те съществуват. Не трябва да ги сравняваме. Трябва да правим едно различие. Някой път някой е прав. Нашите деди, които са живели преди нас, са били прави и нашите деди и прадеди са били прави в своите разбирания и ние за бъдеще ще бъдем

прави и бъдещите поколения ще бъдат прави. Но тия поколения ако се сравнят с онова, което съществува в разумната природа, има едно различие. Следователно, ако нашият живот е кратковременен, причината сме ние и ако е дълговечен, причината сме ние, ние не нарушаваме Божиите закони. Ако има изменение, причината сме ние, ние нарушаваме законите. Запример една майка ражда едно дете, ражда го, за да я гледа на старини. То е погрешна идея, която майката има. Тя трябва да роди дете, което да иде да служи на Бога. Тя ражда една идея, на която трябва да се кланя. Да кажем, че не я гледа, че не се обхожда. Да остави тази работа на нейния син. Майката родила детето, без то да ѝ заповяда. Детето не ѝ казало, тя да го ражда, тя го родила без то да ѝ заповяда. Сега тя да остави това дете, то да се отнесе с майка си, без тя да му заповядва. Тя иска, то да я гледа със заповед, ето погрешката, която първите хора правят. Казва: Това дете ще ме гледа ли? Ще те гледа, разбира се, има две очи. Въпрос не може да става за гледане, много пъти ще те гледа. Ако под гледане ти разбираш друго нещо, то е друг въпрос. Ако ти раждаш едно дете, в което после Бог ще се всели, да живее Неговият Дух, аз ти казвам: Ти няма какво да се съмняваш. Остави Господ, който живее в сина ти, в дъщеря ти. Той да свърши своята работа, както Той разбира. Ти не Го учи. Не учи Господа как трябва да се отнася към тебе! Ти се учи, как ти трябва да се обхождаш. Майката като роди едно дете, никога не трябва да му каже нито една бяла лъжа. Това да го знаете! Бащата като роди един син, никога не трябва да му каже нито една бяла лъжа. Туй значи баща. Като кажеш ти една бяла лъжа, синът казва: Баща ми като полъгва и аз ще полъгвам. Възпитание може ли да има? Мислите ли, че ние, съвременните хора, как разглеждаме философията на съвременните хора, които са много умни. Има една приказка за трима души, които се занимавали с месоядство. Дали им една печена, мазна кокошка - вие знаете какво е мазна опечена кокошка, много хубаво. Те не могли да дойдат до едно споразумение как да я разделят. Всеки искал най-добрата част и най-после решили да легнат да спят и които сънува най-чуден сън, тои да изяде кокошката. Речено казано, лягат, тримата души да спят. Единият като заспива, сънува, че отива към центъра на слънцето. Издига се и се уплашил, че не може да се върне. Вторият пък сънувал, че отива към центъра на земята и той потъвал, потъвал и мислил, че няма да може да се върне. Третият, понеже бил по-умен, остава буден да види, какво правят двамата. След един час като се събуждат, започнал първият да разказва как отишел на слънцето и се уплашил, че не може да се върне. Вторият разправил как отишел в центъра на земята и как едва се освободил. Третият казва: Аз като видях, че единият отиде на слънцето, другият отиде в центъра на земята, помислих, че няма да дойдите и изядох кокошката. Онзи, който изял кокошката, какво спечелил? - Нищо. Той е работил. Поне на тия двамата стомахът е почивал, зъбите са били свободни, а пък онзи отеготил стомаха си. Та казвам: Често ние се поставяме като тия тримата души, кой да изяде кокошката. Оставете тази кокошка да бъде свободна, не я яжте. Онези, които са яли много

кокошки, какво са добили? Кокошката не държи тайна. Дай ѝ една крина жито, всичкото ще изхвърли. Много е щедра, всичко изхвърля навън. Като снесе едно яйце, окряква орталъка, всички знаят, че е снесла яйце. По селата даже съм гледал, свраките знаят като снесе яйцето, свраката влиза и изпива яйцето, ако не идат да го вземат преди нея.

Та казвам: В съвременния живот трябва едно ново кардинално, вътрешно разбиране. Ние знаем доста работи, но ние се намираме в едно преходно положение. Търсим щастие в света и не знаем, как да го постигнем. Щастieto на човека, от гледището на тялото, се обосновава на онова хармонично съчетание, на всичките органи, които човек има под своята власт. Щастлив е онзи, който има отлични очи да вижда, щастлив е онзи, който има отлични уши да чува; щастлив е онзи, който има отличен нос да схваща всичките ухания, в природата. Всички предмети в света имат ухание. Светлината и тя има ухание, музиката и тя има ухание, всеки един тон има ухание. Някой път аз различавам един тон, преди да го чуя. Чул съм един тон, значи има ухание на до. Те са отвлечени работи. Няма какво да спорим, който (е) проверил, знае. Вие ще го приемете като приказките на хиляда и една нощ. Ще кажете: Това дали е вярно? Мене ми е чудно, когато говорят за верни и неверни неща. Кои неща в този свят са верни? - Вярно ли е, че слънцето е толкоз малко? Вярно ли е, че месечината е толкоз малка? - Вярно ли е, че звездите са толкоз малки? - Вярно ли е, че земята е по-голяма от слънцето? - Не е вярно. Вярно ли е, че слънцето изгрива и залязва? Повече ние сме заобиколени с неверни работи. Вярно ли е, че баща ви, ви е родил? Вярно ли е, че земята ражда ябълки? - Не е вярно, но тъй се приема. Че кои е мъжът на земята, нали в брака трябва да има един мъж? Кой е мъжът на земята? От едно гледище, земята не е никаква майка. Господ казва на земята да прорастват и тя прораства. Вън от земята, туй, което ние виждаме, има нещо, което ражда, от туй, което виждаме, но има нещо, което ражда, от което ние не виждаме. Кое е човекът? Човекът не е онова, което виждаме, но онова, което не виждаме е човекът, той е който мисли. Това, което виждаме, е резултат на онова, което не виждаме, на невидимото вътре. Невидимото е много хубаво. Невидимо, неведи, веде, значи знание. Неведи, значи което ние не може да схванем. Туй, което ти знаеш, то не те интересува. Всякога те интересува това, което не знаеш. То ни най-малко не подразбира, че то не е реално. Ведимо, значи, незнаино, недовидял човек. Не, че не видял, но същевременно неговото съзнание било раздвоено, той не е обърнал внимание на светлината, която му давала тия сигнали и е направил погрешка. Казвам: Всичкият въпрос седи в съзнанието на хората. Ние се мъчим за неща, които нямат никакво общо със самия живот. Ние мислим, че нещата, които виждаме, те са реални. Човешката мисъл виждали ли сте? Човешките чувства, виждали ли сте? Любовта не се вижда, знанието не се вижда, но резултатите на знанието и резултатите на Любовта се виждат. Самите неща остават невидими, понеже човек няма очи да ги види, тия очи не са създадени. Ние, хората, на

земята нямаме тази мрежа, която разлага тази светлина, за да бъде онзи свят видим. Питам: Когато видите една мечка, защо се страхувате от мечката? Има хора, които се страхуват от мечката, има хора, които не се страхуват. Разправят един анекдот: То било в България, в Карнобатско, дете било център за укротяване на мечки. Един тогавашен карнобатчанин, дал едно съвсем малко мече на една жена да го подойва. Колко време го подойвала не зная, но като станало голяма мечка, един ден като я разигравали, тя идва при краката на жената и започва да ѝ лиже краката. Значи тази мечка познала, че тази жена е единствената, която ѝ давала мляко. Казва мечката: Ти ми показва човеколюбие, но тези ни най-малко не показват. Започнала да лиже краката на жената. Една мечка за една направена услуга съзнава. Казвам: Съвременните хора не помнят, по някой път мечките ще ни засрамят. Не само тази мечка, но и в древността има един разказ, дете някои от животните имат една признателност за едно добро, което е направено на тях.

Та казвам: Ние живеем на земята, но не може да живееш на земята, ако не обичаш никого. Ти не може да живееш, ако не обичаш въздуха; не може да живееш, ако не обичаш храната; не може да живееш, ако не обичаш водата; не може да живееш, ако не обичаш земята. Всичко наоколо, ако не обичаш, не може да живееш, невъзможно е. Онзи човек, който обича, накъдето иде, познават Любовта. Ако влезеш да живееш в една гора дълго време, дърветата, които чувствуват Любовта, дават повече плод. Казвам: Чрез Любовта се подобряват окръжаващите условия. Хората в света се поправят. По същия закон. Ако слънцето не дава светлина и топлина достатъчно на земята, може ли да има тия хранителни продукти, които сега имаме. Земята не може да ги роди. Ако Любовта в нас не дойде, и в нас не може да се роди нещо. Някои казва: Възпитанието. Възпитанието е второстепенно. Любовта трябва да проникне в човешкото естество, Любовта трябва да проникне ума, сърдцето и телото. Здравето на човека зависи от ума, умят зависи от добрите чувства, и неговите добри чувства зависят от живота. Всичкото благосъстояние на човечеството зависи от Любовта. Хората търсят своето щастие вън от Любовта. То е погрешно схващане. Хиляди години тия хора търсят, търсят щастieto и не са го намерили, защото пътят на щастieto не е този. Пътът на щастieto е в Любовта. Вие всички знаете какво нещо е Любовта. Щом познаеш Любовта, целият свят става осмислен в ума и в сърдцето. Щом изгубиш Любовта, всичко е обезсмислено, от нищо не си доволен. Казвам: Ние, съвременните хора, противодействуваме на Любовта. Ние не се радваме, когато хората се обичат, когато народите се обичат, когато обществата се обичат. Гледал съм българите, един мъж като обича жена си, хас не струват, казват: Не му стига умят, не струва да я обича, малко строг да е, да покаже дървото. Друго яче жена не се управлява. Или пък жена кога обича мъжа си, пак не става хас. Казва: Ти не му вярвай, че на мъжа си ако не вярва, кому да вярва? Ако не вярваш на приятеля си, на брата си, на сестра си, на баща си, на майка си ако не вярваш, кому ще вярваш? Тебе след като

те обичат, казваш: Дали за бъдеще ще ме обичат? Питам: Слънцето ще ме гледа ли за в бъдеще или няма, какво си намислило? Никакъв отговор не дава. Казва: За днес те обичам, за утре не зная. Утре ако аз се скрия под някое подземие, ни най-малко слънцето няма да ми изпрати своята дажба. Ние сме хора на моменти. Постоянно хиляди смени стават. Сутрин ставащ, доволен си, после ставащ, недоволен си, и най-после смутиш се в себе си и търсиш причината къде е, недоволен си. Туй разногласие просто седи в количеството на любовта. Ние количествено разглеждаме любовта. Ние искаме един човек, когото обичаме, да е постоянно пред очите ни. Съгласен съм. Но онзи, когото обичаш, да не иде близо до очите ти, защо няма нищо да видиш. Слънцето го поставили на 92 милиона мили. Направили го тъй, че някой път да залезе, че да виждаме звездите и другите работи, не целия ден да гледаме само него. Денем като изгрее слънцето може да виждаме онова, което Бог е създал. Ако слънцето дойде близо до очите, нищо няма да видим. Някои от вас, ние искаме любовта да дойде толкоз близо до вас, че да ви заслепи. Казвате: Сляпата любов. Когато обичаш някого, като влезеш в къщата му, ще си изуеш обувката, ще си измиеш ръцете, ще направиш баня, ще си туриш чисти дрехи и тогава ще отидеш. Не отивай да ме разправяш, какво си чувствувал, колко си страдал. Всичкото достойнство седи в страданието; ако не си страдал, никакво достойнство нямаш. Ако Христос има достойнство, то седи в Неговото страдание. Ако Той не беше страдал за човечеството, никой не щеше да го знае за големите страдания, които понесе и от Любов се жертвува за хората, всички го уважават и почитат. Как мислите, без да дадем нещо да ни почитат и да ни обичат. Мнозина искат да идат на небето да живеят между ангелите. Ангелите са дали нещо. Знаете ли каква е историята на ангелите? Ние нямаме в нашите библиотеки, но има една библиотека, няма да ви дадат книги от нея да четете, в тия книги е описано, какво са минали ангелите, какво геройство. Някои са устояли, някои не са устояли. Сега и вие минавате през същия изпит. Всеки ден за малки радости иде съмнението, съмнения, които не са правдоподобни за човешкия ум и човешкото сърдце. Някой път обичаш някого, после не го обичаш, първо го хвалиш, после го укоряваш. Питам: Защо го хвалиш? Доброто зло не може да стане. Доброто е винаги добро. Любовта безлюбие не може да стане. Единственото нещо в света, което не се мени, то е Любовта. Човек може да се измени, понеже има една материална страна в себе си. Човек трябва да поддържа равновесие в себе си, при този душевен живот и материален живот. Цяла една наука сега има, с която трябва да се занимава.

Ако във вас кислородът преодолява, вие ще бъдете много активен и много сприхав. Ако разбирате законите на кислорода, ще бъдете деятелен, работлив, прилежен и ще учите. Ако не разбирате законите на кислорода, ще станете сприхав човек, ще се увеличи горенето. Какво да правим? Без кислород не може. Няма кой да осмисли живота. Вземете водорода в света. Той е проводник на живота. Без него той е изложен на замръзване. Ако го сгъстите, става опасен за

живота. Ако е в естествено положение, става проводник, жаждата утолява. Кислородът ви избавя от замръзването, от противоречията в живота. Вземете въглерода, той образува твърдите тела, сгъстява. Ако не знаете неговите закони, може да ви задуши. Ако разбирате законите, най-хубавите плодове са облечени във въглерод. Ако го разбирате, ще ви даде най-хубавите плодове; ако не го разбирате, (в)се гнили плодове ще ви даде.

По някой път се спират хората, имат хигиена. Трябва да се направи една нова хигиена. Не може да имаш хигиена без чистота. Ако Любовта не влезе като правило. Ти не можеш да бъдеш чист без Любов. Ако Любовта не влезе, не можеш да бъдеш здрав. В дишането, ако Любовта не влезе, не може да бъдеш здрав, и не може да дишаш. В яденето, ако Любовта не влезе, не може да ядеш правилно. Във всяка една мисъл, ако не присъствува Любовта, ти не можеш да мислиш правилно. Всяка една деятелност на човека без Любов е аномална деятелност. Сега в хигиената, аз поставям Любовта, не искам да изяснявам. Единственото нещо, за което много говоря и не искам да изясня същината му, какво е, е Любовта. Какво нещо е същината на Любовта? - Същината на Любовта е: щастие, блаженството, което ще придобием. Какво нещо е Любовта? - Тя носи блаженството, щастие. С нея като живееш, ще бъдеш щастлив и блажен, ще имаш всичките блага. Щом я напустнеш, ще дойдат най-големите страдания, нещастия. Оплакваш се: нещастен съм. Казвам: Отдалечил си се. Ако идеш на север, дето лъчите падат наклонено, топлината постоянно се намалява. Ако идеш на северния полюс, всичко е заледено, и в живота е така. Там, дето царува Любовта, е екватор. Аз говоря за туй, което още не е на земята. Нашата земя още се оформява, не е още оформена, както трябва, защото трябва да стане преустройство на цялата земя, на цялото вещество. Много малко знае съвременната наука за устройството на земята, какво е състоянието. Но в това, което учените хора казват, има нещо вярно. Сега какво ще ми разправят за слънцето разтопено. Някой път, аз само ще се поусмихна само. Ни най-малко не е цялото слънце разтопено. На слънцето се живее десет пъти по-добре, отколкото на земята. Там има много по-хубави плодове, отколкото на земята. Портокалите там са като нашите дини големи. Казвате: Това е анекдот. Няма защо да вярват хората. Ако повярват, че портокалите на слънцето са големи като дини, какво ще им допринесе? Казвам: Слънцето има свой живот. Светлината, която иде от слънцето, е резултат на интензивната мисъл на тия същества, които живеят. Топлината, която иде, тя е онази Любов, която те имат. Казвам: Слънчевите лъчи ни носят подаръците на Любовта, подаръците на знанието, на мъдростта и подаръците на свободата, на истината. Благодарение на слънчевите лъчи, постоянно ние възприемаме по този начин. Казва: Що ще се грея на слънцето? - Ще получиш Любовта, ще получиш знанието. Сега, онези, които са религиозни, казват: Да се не покланяме на слънцето. Няма какво да се покланяш. Като обичаш един човек, покланяш ли се? Любовта изключва поклонение. Който не люби, той да се кланя, който люби, няма какво да се покла-

ня. Покланят се хората в съвсем друго състояние. То е въпрос на сила. Когато двама души дойдат, онзи, който е по-силен, не се покланя, но слабият се покланя. В Любовта няма големи и малки. Там са всичките равни. Ако искаме, ще се покланяме, ако не искаме, няма да се покланяме. Радваме се, че се покланяме. Радваме се, че не се покланяме. Да не мислим, че сме направили нещо повече. Радвам се, че представям Любовта такава, каквата е. В Любовта аз се представям такъв, какъвто съм, не такъв какъвто не съм. Сега туй разбиране е в сътълкновение със сегашните наши разбирания на земята.

Аз имам един случай. Един млад момък беше решил да живее по новия начин. Имаше доста слабости и докато замина, не можа да се освободи от една своя слабост, не можа да се откаже да пуши. От всички слабости се отказа, но от тютюна не можа. Казвам: За бъдеще ще се оправиш. Най-после живееше по-чист живот, но пуши. По някой път аз го насърчавах. Казвам: Всяка къща има малко дим. Задимяла къщата, горенето не е пълно. Един ден горенето ще бъде пълно и няма да има пушек. Влюби се една мома в него. Казвам ѝ: Слушай, той е много добър брат, но не е за тебе. Защо не е? Имаш един обективен ум, значи разбираш материалния живот. Тя мисли, че с него ще живее добре. Аз зная, че никога не може да живее с него. Той си има съвсем други схващания, беше свободен, да угажда на жени, го нямаше. Тя мисли, че може да го възпита, ще го измени. На нея дадох следния пример да ѝ покажа, че не ще може да го измени. Казвам: Не зная дали ще можеш да го измениш. Примерът е следният: В един манастир живеял един игумен, неговият слуга бил Стоян. Да му турим името Стоян. От вас, ако има някой Стоян, не е за вас. Но каквото каже на слугата, той правел обратното. Ако игуменът му каже: Стояне, отвори вратата, той я затварял. Донеси вода, той я изливал. Запали огъня, той ще го загаси. Нахрани коня, той ще го ударе да иде в гората. Пък искал да постъпва по християнските закони. Дошла му една светла идея. Когато иска да му каже да затвори вратата, ще му каже да я отвори, пък той ще я затвори. Ако му каже: Загаси огъня, той ще го запали. Иди пусни магарето, той ще го свърже. 20 години така му слугувал. Казва си: Намерих му цака. Един ден ги поканили на гости да идат на друг манастир. Натоварили магарето, вървят по пътя, но дошли до едно място, дето било много стръмно. Игуменът мислил да му каже да вземе грижи за магарето, но да не го тикне надолу, му казва: Стояне, я тикни надолу магарето. Стоян взел, че се прекръстил и казва: Ваше преподобие, за 20 години нищо не съм изпълнил, каквото сте ми казали, но днес ще изпълня волята ви. Тя ми казва: Няма ли изключение? Искам да се ожена, че ако ще и три дни да живея. След като се ожени ме среща и ми каза: Да бях те послушала! Та казвам: Той беше добър и тя беше добра, но той имаше особено разбиране, особена философия. Нямахме да се кара, но особен, каквото си е намислил, ще го направи. Онова, което тя искаше да получи от него, не можа да получи. Ние по някой път мислим, че със своя си живот, можем да изменим Божиите закони. Това не може да стане. Законите на природата не се изменят. Онова, което Бог е създал в

нас, ние трябва да се съобразяваме с Волята Божия. Понеже той има всичките опитности, трябва да се съобразяваме. Когато дойдем до съвършенство да разбираме нещата, както трябва. Сега още не сме научили правилно да пеем, не сме се научили правилно да рисуваме, не сме се научили правилно да говорим. Вземете сега българската дума лута. Знаеш колко думи са излезли от лута? Бято е излязло като се измени у-то, като замениш у-то с - б. На български вземете думата стягам, на английски имате същата дума стегнейшен, което значи ограничавам, на български стягам. Мисля, че е българска. Има глагол на български, от който са произлезли. Тогава англичаните са взели тази дума от българите - стегнейшен.

Всички ние, които сме взели думите на природата, трябва да им дадем онова значение, което те имат. Не трябва да туряме онова качество, което Любовта няма. Любовта най-първо внася разбирателство. Щом обичаш някого, ти го разбираш; щом някой те обича, той те разбира. Щом той те люби, става щедър. Щом те обикне, ти вече оценяваш неговата любов. Щом ти обичаш, имате пълно разбирателство, разбирате се. За да функционира умът правилно, трябва да има някой да те обича или на земята някъде трябва да има някой да те обича. Без Любов не можеш да мислиш добре. За да чувствуваш добре, трябва да има някой да те обича тук на земята или на небето, но трябва да има един, който те обича. Когато няма кой да те обича, тогава ще влезе една отрицателна мисъл, че не искаш да живееш. На къде ще заминеш и ти не знаеш. Може да заминеш само при онзи, който те обича. Тук няма кой да те обича, не искаш да живееш. И действително, старите хора като няма кой да ги обича на земята, заминават при тия, които ги обичат. Когато, онези горе, които ви обичат са повече, заминават горе. Когато тук има повече да ви обичат, вие слизате тук на земята. Ако искате един човек, да остане по-дълго време тук при вас, обичайте го. Ако искате сега да замине, разлюбете го, сега ще си замине. Мнозина са звани от Любовта, но тази Любов остава неразбрана. Сега в какво седи неразбирането на Любовта? Ние мислим, че като залюбим някого, ще се ограничим. Единственото нещо, което не ограничава, това е Любовта. Ако сам се ограничаваш, тази любов не е крива. Ако онзи, когото обичаш, се ограничава и ако ти, който обичаш, се ограничаваш, не е крива Любовта. В Любовта нещата трябва да станат по най-разумния начин. Сега аз говоря за истинската Любов на онези, които ние не виждаме. Аз говоря, не за нашата любов, която е кратковременна. Щом говориш някому, че го обичаш, нали Христос запита Петра: Петре, обичаш ли ме? Най-първо Христос го попита, как се казва. Казва Петър: Ти на мене разчитай, аз Петър до като съм, за теб живота си ще положа. Първият път като се изпита, виде колко го обича. Като се намери на тясно, казва, че не го познава, че няма нищо общо с него. После плака. Пита го Христос: Обичаш ли ме? Казва: Знаеш Господи, че те обичам. Паси овцете ми. Пак го пита: Петре, обичаш ли ме? И като го попита трети път, огорчи се Петър. Как тъй Господ да няма доверие! Пита го: Да не би пак да се отрече. Питам: Колко пъти имаш право да питаш, дали те обичат? Вие

имате право три пъти да попитате. Гледаш някои питат повече от Христа. Всеки ден питат: Обичаш ли ме? На другия ден, пак питат. Попитай три пъти и ще свършиш. Паси овцете ми, свърши работата. Ако жената пита мъжа си: Обичаш ли ме, паси овцете ми! Давам ти кесията да я пазиш. Пак да попита: Обичаш ли ме? - Паси овцете ми. Вземи кесията да ми я пазиш. Три пъти да попита. След като пасе, започват тия овце да изчезват. Тогава какво ще каже? И мъжът да попита жена си: Обичаш ли ме? - Паси овцете ми. И той да даде кесията си. Три пъти така. Ако изчезват овцете, тогава какъв овчар е тя? Овчар, на когото овцете изчезват, той не е добър овчар. Мене ми разправяше един овчар, казва: От 20 години, нито един вълк не ми е изял овца. Казва ми, че вино не пие, месо не яде, сутрин като стане и с кавала си свири, зло не мисли. 20 години, вълк не влизал, не го посещавал.

Та казвам: Ако ние не сме ония добрите овчари, да пасем своите мисли и чувства, своите постъпки. Господ пита Петра: Обичаш ли ме? - Дръж постъпките си чисти, туй се подразбира. Мислите си, чувствата си, постъпките си, в името на любовта, ще ги държиш чисти. Сега считаме ограничение. Някои хора намират повече любов в месната храна, затуй ядат месо. Някои намират повече любов във вегетарианската храна, затуй са вегетарианци. Любовта към месото е създала месния режим. Любовта към вегетарианската храна е създала вегетарианския режим. Човек е свободен. Цял свят сега вегетарианци ли са? Дърветата са повече вегетарианци, отколкото месоядци. От млекопитающите, кои ни принасят повече полза: месоядците или вегетарианците? - Вегетарианците. Тези, които не са вегетарианци, от тях нямаме полза. И те принасят, но онези, вегетарианците, принасят по-голяма полза. Та казвам: В нас има месоядци, има и вегетарианци. Тези фагоцитите, белите кръвни телца, като влезе някоя микроба, някой неприятел, нахвърлят се, заобикалят го и го изядат. Всички неприятели, ги изядат. Ако те бяха вегетарианци, положението ни щеше да се влоши. Благодарение на тия фагоцити, че те гълтат нашите неприятели. Добре те пазят от неприятели, и ние като ядем кокошките, кого пазим? Те ядат нашите неприятели, ние като ядем, кого пазим? Ако имаш неприятел, изяж го. Ако имаш неприятел, изяж го, ако имаш приятел, посади го. Ние плодните дървета ги посаждаме, лозето, сливите, крушите посаждаме, от тях се храним. Житото посаждаме. Сега думата изядам, изяждане, какво значи? Да изядеш нещо, трябва да знаеш законите, как да се чистиш. Под думата ям, всякога се разбира една храна, която представя изобилен материал за съграждане на телото. За изграждане на телото много материал е потребен, но понеже ние харчим чрезмерно много енергия, затова ядем много. Да кажем един слон, които изядат на ден 70 килограма ориз, ако човек би изял по 70 килограма ориз, отде ще го намери, не е икономично, не е съобразно със самия живот. Едно кило ориз за колко време може да го изяде човек? Сто грама ориз за един ден, за десет дена едно кило; 70 кило за колко време ще го изядете вие? Значи от гледището на природата, трябва да влезе икономическият живот. Трябва да се икономисат Божествените енергии, понеже с хиляди години природата е работила,

за да ни достави тази храна. Тя има особена дажба. Тези, които много ядат, не обичат живота. Ядеш малко, сладко ядеш. Ядеш много, не си доволен, без любов е. Здравословното състояние е, като седнеш (пред) една храна, не бързай да я изядеш, но бъди доволен. Намери храна, от която да си доволен. Най-първо влез в връзка с хляба, които е жив. Хлябът не е умрял. Влез в връзка с хляба вътре. Тогава ще придобиеш тази енергия. Има много индушки адепти, които прекарват на ден с по 100 грама ориз и са здрави. Дъвкат дълго време, той здрави зъби има. Ние имаме 400 грама хляб и пак не можем да извадим тази енергия. Та казвам: Ако ние от въздуха не можем да извадим тази енергия, която е потребна за нашата мисъл; ако ние от хляба не можем да извадим тази енергия, която е потребна за чувствата и ако не можем да извадим материал и за телото, тогава в какво седи знанието ни?

После сме влезли в един свят, дето някой път възприемаш мислите на хората и мислиш, че са Божествени мисли. Пазете се от това! Не, че е опасно. Опасност има да считаш човешките мисли за Божествени. Божествената мисъл и човешката мисъл, крайно се различават. Една мисъл, щом влезе в тебе, ако ти си болен и мисълта е Божествена, веднага ще станеш на краката си, ще оздравееш. Но ако влезе човешка мисъл, тя само ще те насърди, че ти ще оздравееш, но ти си пак болен, тогава от човешките мисли се подвеждаме под едно заблуждение. Казва ти мисълта, че ще оздравееш, но не оздравяваш. Доиде Божествената мисъл и ти оздравееш. Та казвам: В тяхното казване, като доиде Божествената мисъл, тя извършва. Някой път влезе човешката мисъл, блъска главата. Доиде Божествената мисъл и доиде светлината. Въпросът веднага (се) разрешава. В човешката мисъл има насърчение, тя е спомагателна. Щом доиде Божествената мисъл, тя разрешава. Да знаете диагнозата. Божествената мисъл винаги разрешава, човешката само насърдчава. Божествената любов разрешава въпросите, човешката ги насърдчава. Туй, което само насърдчава, е човешко; туй, което разрешава, е Божествено. Вие винаги се обърквате. Казвате: Мене ми казаха. - То е човешко. Човешкото казва: След една година. Божественото казва: Днес! Писанието казва: Днес ако чуете гласа Ми, не отлагайте. Не отлагайте за утре. Днешният ден е Божествен, утре е човешки ден. Днешният ден, щом извършиш една мисъл е Божествена, каквато и да е тя. Божествено е това, което свършваш. То е от Бога. Туй, което остава за утре, то е човешко. Идваме тогава до едно противоречие. Божественото днес ти дава хляб, колкото ти трябва. Човешкото дава двеста хляба за година. Ако чакаш двеста хляба, няма да ги дочакаш. Единият хляб днес свършва по-голяма работа, отколкото двестата за в бъдеще. В дадения случаи любовта не е продължителна. Казва: Ти ще ме обичаш ли? Вие не питайте, ще ме обичаш ли? Щом сега те обича и за бъдеще ще те обича. Щом питах дали ще те обича, влизаш в човешки порядък. Любовта, която се мени, е човешка любов, която остава неизменна, е Божествена Любов. Ако някой път Божията Любов престане да се проявява, причината сме ние. Ние не сме добри приематели

на Божията Любов, Бог ни оставя да опитаме, че с нашата любов нищо не можем да направим. Христос казва: Без мене нищо не може да направите. Той казва: Тъй както ме е Отец възлюбил, тъй и аз ви възлюбих. Без тази Любов, която Отец (ми) има към мене и без Любовта и без Любовта, която аз имам към вас, вие нищо не може да направите. Тъй трябва да разбирате. Казва: Както ме е Отец възлюбил, тъй и аз ви възлюбих. Казва: Без тази Любов, която Отец ми има към мене и тази Любов, която аз имам към вас, вие нищо не можете да направите. Та като разберем Любовта, която Бог има към Христа и която Христос има към нас, тогава ще можем да направим всичко. Казва: Кой е Христос? - Христос е Онзи, Който съзнава, че Бог има Любов към Него и Той проявява тази Любов напълно, както Бог към Него. Той проявява Любов към хората и иска хората да възприемат и да проявят тази Любов към другите. Ако ние бихме проявили Любовта, която Бог има към нас, всичко ще се оправи. Светът и домът в един ден може да се оправят. Но в туи не трябва да има никакво съмнение. Сега съмнението е на вратата.

Сега аз разглеждам Любовта. Казвате: Да се обичаме! - По човешки разглеждате. Аз разглеждам Любовта като един източник, от който Любовта тече в нас. Ние чрез знанието, което имаме, чрез чувствата, чрез силата, която Бог ни дава, постоянно, той работи и ни учи как да работим. Значи възпитаваме ума си. Целият мозък е на работа. Някой мисли, че е музикант, но музиката не се изразява само с двата центъра на челото, отстрани. Ако искаш да дадеш красота на тона, има един център на красотата в ума. Трябва да събудиш този център. Някои път искаш да дадеш съдържание. Има център, който може да даде съдържание. В един музикален тон, може да се събудят 4-5 центъра. При това може да дадеш на музиката религиозна любов, да събудиш чувството. Любов към Бога, Божествената Любов. Може да внесеш милосърдие. Милосърдието е чувство, то не е способност. Може да направиш музиката много устойчива. През целия ден като пееш, ще посещаваш мозъка, ще го обработваш. Така и лицето се оформява. Сега хората никак не работят върху мозъка. Туй е вярно. Ако разгледате един човешки череп, ще видите, че там дето човек е работил със способността или с религиозното чувство или със семейните чувства или ако е имал любов към жена си, или ако е бил поет, художник, или ако е бил естественик, като турите една свещ, в черепа, ще видите, че дето е работил със способността, или с чувството, костта е тънка. Там дето не е работил, е дебела. Дебелата кост показва, че умът не е бил развит. Тънката кост, прозрачните места показват центрове, дето умът е работил. Ако ти имаш Любов, Божествената Любов, горе на средата на темето, костта е тънка. Ако имаш Божествено милосърдие, там костта е тънка. Ако центърът Любов към децата е развит, или Любов към другарката, или Любов към приятелите, или Любов към обществото, или Любов към народа, особени места има за всяка Любов, ако човек е имал развит този център. Костта там е тънка, ако не е имал Любов, костта е дебела. Често приказват за Любов, а нямат тази Любов. Всичко е написано вътре в човешката

глава, няма нищо покрито. След като умират хората, черепът ще остане като написана книга, кой каква Любов е имал. Най-после когато хората достигнат да владеят своя мозък, те няма да умират. Сега понеже не са господари на телото, под кирия живеят. Човешките тела, в които живеем, са под наем заети. Бащата и майката турят детето под наем в една къщица, после дойдат господарите след 30-40 години и го изпъдят. Ние се нуждаем от бащи, които да ни оставят наследство, едно безсмъртно тело, в което да живеем. Христос казва: Роденият от Бога. Апостол Павел казва: Ако се разруши естественото тело, има дом неръкотворен. Родените от Бога живеят в този дом и няма нужда, те да умират. Живеят в едно безсмъртно жилище. Животът придобива друг смисъл. Казвам: Трябва да минем от смъртта в живота, от временното, от ограниченото, в безсмъртието. Не хората да ти са господари, нито пък ти да си господар, но всичките хора да са като слуги. И ти да не бъдеш господар, но слуга на хората. Или друго яче казано: Всички да бъдем братя един на друг, защото братът може да бъде най-добрият слуга. За да бъдем братя, трябва да бъдем родени от Бога и всички да живеем в тела, не като сегашните. Да се извиняваш, че си нервен, неразположен, че баща ти е бил такъв, но да кажеш, че ти си роден от баща благороден, майка ти е благородна и ти си като тях. Имаш една отлична къща, и най-голямото уважение. Сега се извиняваш със своя баща, че хората на земята така живеят. Мнозина сега цитират Писанието: казват - чада Божи.

Сега по някои път като говоря за желязото, което е в огъня, то гори, но то не е виновно. След 5-10 часа като изстине, огънят не е в него, не гори. Често и ние сме като желязото. Като ни нагорещат, направим пакост на другите хора. Ние сега поне трябва да станем като сегашните електрически чайници, в които се вари вода. Случва се да забравиш и като заври водата, има приспособление, че се прекъсне токът, разваля се. И ние да имаме един предпазител, че като дойдем до крайния предел, да се прекъсне токът. Сега всичката вода като изври, токът не се прекъсва и тогава вдигаме голяма врява. Трябва да има предпазител да се прекъсне токът. Възбудиш се някой път, казваш: Знаеш ли какво може да направя? - Нищо не можеш да направиш. Времето е студено, нямаш въглища, няма да се смени времето. Ако ти си добър човек и се помолиш на Господа и ако Господ е с тебе, веднага времето ще омекне. Бедните хора какво ще просят? Ако всичките бедни хора се обединят и се обърнат към Господа да се помолят, ще им даде мека зима. Ако им трябват два тона въглища, ще минат с четвърт тон. Те ще ходят на десет места да се молят, на този, на онзи докато им дадат.

Сега всички трябва да се върнем към онази вяра и да не търсим вяра, която няма, но днешният ден както е хубав, в светлината Господ ни говори и във въздуха ни говори. Онова, което аз ви говоря, Той ви говори и онова, което имате в себе си, Той ви говори. Вие тела имате, всинца сте здрави доста. Днес поблагодарете Му, как ще Му поблагодарите? Ето аз ще ви дам един пример. Днес направете един опит. Днес намерете някой, комуто да кажете една утешителна дума, най-

мощната дума, утешете го тъй, че той да се зарадва. Вие ще кажете, че Господ ни обича. Понеже ви е обикнал и вие трябва да обичате някого. Сега някои идват при мене и ми разправят на колко души са помогнали. Няма да ми говорите за това. Няма някой от вас, който да е помагал толкоз, колкото аз съм помагал и аз считам, че нищо не съм направил. Ако аз, който толкова съм помагал, нищо не съм направил. Дойде някой при мене и ми казва, че много е помагал. Така не се мисли. Това, което си направил, какъв плод ще даде? Аз се радвам на онова, което днес съм направил. Аз се радвам на себе си, че изпълнявам Волята Божия. Понеже Господ с мене малко се занимава, той има такава важна работа и от своето време отделя и за мене, едно дребно същество, да се позанимае с мене, защо и аз да се не позанимая с някого? Казва, че той ми отнемал времето, може да е професор, или съдия, нищо не значи, то са временни работи. Ти като направиш едно добро дело, седиш по-горе от един съдия, по-горе от един професор, по-горе от един владика, по-горе от един княз, по-горе от един цар, по-горе от един светия. Ако направиш едно добро, по-горе си от един светия. Ти в дадения случай като слугуваш на Бога, си по-горе от всички, пък като правиш, той да ти слугува, ти си по-долу от всички. Тъй гледам на нещата. Туй е добрият възглед за нещата. Бог ни дава хубав пример. Ще бъдем радостни и весели. Накъдето ходим, той ще бъде с нас. И през огъня да минем, през страдания, през война, през смърт, навсякъде, той е с нас. Той е единственият, който навсякъде нас може да ни придружава. Другите остават тук. Той през всичкия път с нас ще бъде. Онези оттук до края на пътя ще бъдат с нас. Щом той е с нас, всичко е благополучно в живота. То е смисълът на живота. Пожелавам ви да направите едно добро, с което Бог да бъде с вас през целия път!

Аз давам пример на (за) плодните дървета. Те нямат апартаменти, нямат въглища, нямат обуца, а плод дават. Научете се от тях и никога не роптайте. Поддържам Любовта на плодните дървета, които и при най-лошите условия, никога не роптаят!

Отче Наш.

11-та беседа, гържана на
7 декември 1941 г., неделя, 10 ч.с.
Изгрев. София

Отвали камъка.

Добрата Молитва. Иге, иге.

Ще прочета 16-та глава от Евангелието на Марка.

Всеки човек си има по една мъчнотия в живота. По някой път се пита как ще я преодолее. По три начина могат да се преодолеят мъчнотиите. От човешко гледище има два порядъка: единият порядък наричам Божествен, другият - на живите същества, т. е. порядъкът на ангелите, и порядъкът на хората и на животните. Тия два порядъка свършено се различават. Единият е вечен порядък, във всичко е свършен, няма никакво изключение; другият порядък - другият порядък - ангелският, има по-малко изключения. Човешкият порядък има повече изключения и животинският порядък е почти от изключения, 99 % са изключения и 1 % е вярно. Когато някой човек ти говори от порядъка на животните, само едно е вярно; когато ти говори от порядъка на хората, 50 % е вярно; когато ти говори от порядъка на ангелите, 75 % е вярно; а когато ти говори от Божествения порядък, 101 % е вярно. Сега нека се разберем добре. За съвременните хора имам особено мнение. Запример ние живеем на земята, но ние тук сме пратени на заточение. Ние сме изоставени от целия космос и нямаме съобщение нито от слънцето, нито от месечината, нито от Марс, нито от Венера, нито от Юпитер, нито от другите звезди. С милиони години ние се возим и не знаем защо сме дошли на заточение. - За изправление. Тия заточените хора тук, разрешават важните въпроси в света, как е създаден светът. Та казвам: Когато човек е затворен, той трябва да очаква да го пуснат от затвора, да влезе в свободния свят. За (В) затвора вътре е ограничен. Ние търсим свобода, но не сме свободни. Запример, цялата земя принадлежи на Господа. В човешкия порядък България има малка земица, тя седи, защитава я, турила граници. Всичките народи разделили Божественото, всеки го окупирали и казва: Това е мое. Питам: Ако един ден земята влезе в слънцето, къде ще остане България? Като влезе земята в слънцето, България ще се разтопи. Всички държави къде ще бъдат? Това са ред разсъждения. Земята е излязла от слънцето и не иска да се върне. Тя е дъщеря, която е зле третирана в слънцето, гледа по-далеч да е от бащиния си дом. Тя излязла в пространството и търси своето щастие. Всичките тия хора на земята са нейни деца. Тя се учудила какво да прави с тях. Сега аз ви приказвам във вид на роман. Казва: Това е строго научно. Кое е строго научно? 1111 в какво седи науката? Значи, ако са 1111 златни зрънца, значи има една единица, която съдържа хиляда, другата има сто златни, третата единица има десет златни и единицата съдържа една златна. Имате цяла една система. В аритметиката имате 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, какво означава това? Ако е в едно статистическо положение, разбираме количествени числа, част от материята, но ако представят някаква органическа проява в движението, тогава под едно, аз разбирам друго. Под нула, аз разбирам яйце, което не е снесено.

но. Да изясня това. Под едно разбирам яйцето е снесено. Под две разбирам, яйцето се мъти, под три е измътено, под четири - ходи, под пет - търси си храна, под шест - си почива, под седем - пее, под осем - търси майка си, под девет - се връща в къщи, а под 10 - пак се връща от където е излязло. Туй означава цял процес. Казва: Той е един човек. Значи снесен е. Казва: Той е двоен човек. Оженил се. Като се оженил какво го очаква? - Ще му се родят деца. Щом се родят деца, майката и бащата започват да работят, четири стават, храна ще носят за децата. Пет - ще израстнат, трябва да ги обличат, да ги възпитават. Най-после вие питате: Какъв е смисълът на живота. Тогава смисълът на живота от порядъка на животните не може да се избавите, от порядъка на хората не може да се избавите, от порядъка на ангелите не може да се избавите. Животните могат да се избавят от Божествения порядък, който е вечен. Тия три порядъка са в нас. Представител на Божествения порядък в нас е главата. Представител на ангелския порядък е сърдцето и представител на човешкия порядък е телото, а на животинския - стомахът и доста други системи, за които не искам да говоря. Може да четете някоя физиология, анатомия. Аз казвам в общи черти. Имате един порядък. Знаете ли колко сложно е устроен човешкият мозък? Няма по-сложна организация от човешкия мозък. Всичко е предвидено. Ако е за памет, има център за (на) паметта. Ако е за тегло, има център за (на) тежестта. Ако е да определиш колко е голям предметът, пак има особен център. Ако е за броя на предметите, пак има особен център, който се занимава с броя. За да узнаеш дали някой предмет е музикален или не, има особен център. За да познаеш дали някой предмет е красив или не, пак има център. Дали някой предмет е разумен, има център, с който може да познаеш това и т. н. Това са способности, пък има и ред чувства, които определят, има центрове за тях, казва някой: Аз съм религиозен човек. Религиозността не е способност, тя е чувство. Да мислиш е способност. Чувствуваш нещо, с което определяш вътрешното съдържание на нещата. Вкусваш, че един предмет е сладък, ти чувствуваш това, после изваждаш, какво нещо е сладчината.

Та казвам: Всичките тия порядъци трябва да дойдат в едно. Ако човешкият порядък се подчини на ангелския, ако ангелският - се подчини на Божествения, тогава животът има смисъл, защото в човешкия порядък има две неща, с които човек е свързан: той се ражда, за да умре, а в ангелския порядък се ражда, за да живее. В Божествения порядък влиза, за да благува. Благото на живота, това е Божествено. Всеки търси благото на живота. До като не минем човешкия порядък и ангелския порядък, ние не може да имаме вечното благо. Някои мислят, че трябва да умрат, за да идат в оня свят. В оня свят ще останеш да живееш със сърдцето си в света на чувствата. От това гледище, вие търсите вашите умрели. Те са във вашите сърдца и са толкоз дребни! Баща ви, който е умрял, е толкоз дребен, че даже е по-малък от една 25-милионна част от милиметъра. Такова пространство завзема. Казва: Къде е баща ми? - В сърдцето. Той завзема една 25-милионна част от милиметъра в тебе. Този твой баща на туй място е дово-

лен и мисли добре. Той ти казва: Синко, и ти дава наставления, дава си мнението.

Сега аз не искам вие да вярвате в тия работи. Аз, който виждам, вярвам в това. Веди значи да знаеш. Кое не виждаш, нищо не знаеш. Там дето има светлина, има знание. Дето няма светлина, малко знание има. Казвам: Ако ти се намираш в противоречие в живота, светлината ти е малка. Ако започнеш разумно да се примиряваш, светлината ще започне да се увеличава. Ако се увеличава топлината, увеличава се ходът; ако се намалява топлината, намалява се ходът, движението се намалява. Казвам: Светлината, топлината и силата на земята са необходими за човека. Не говоря сега за механическата светлина, не говоря и за тази светлина, която имаме. За мене физическата светлина е сянка на реалността. За мене физическата топлина е сянка на топлината. После и силата, която хората имат пак е сянка. Казват: Много силен човек! - То е една сянка. Оная сила, за която аз говоря, е друга. Щом имаш тази сила, аз мога да дигна земята и да я хвърля в пространството, като една топка. То е една сила. От гледището на човешката сила е абсолютно невъзможно. От гледището на Божествената сила земята е една топка, с която може да се играе. Даже и тия напредналите същества са толкова своенравни, имат толкоз голямо честолюбие и такава гордост! Като предвидел тия работи Бог, турил ги в едно пространство, че да не би един ден да се скарат и да си направят пакост. Ако месечината беше близо до земята, щяха да се скарат, но тя е турена на 400 хиляди километра, да не може да се скарат. Слънцето е турено на 92 милиона мили, другите са още по-далеч, че да няма караница между тях. Всякога хората щом се намерят в един човешки порядък, карат се. Щом има кавга някъде, то е човешки порядък. Ако цялата земя е на двама души, за какво ще се карат? Единият на единия, другият на другия край на земята, за какво ще се карат? Ще се обичат. Седят в една стая, четири метра на дължина и четири на широчина и три на височина, тази стая след време ще им стане тясна. Сега всичките хора разсъждават така: Да имаме пари! Какво ще направите с парите, кажете ми? От хиляди години колко хора има, които са възкръснали с пари? Може да ви наброя велики хора и философи, които са говорили, но къде са? Де е Платон, де е Сократ, де са пророците? В нас пророкът е вътре. Пророка го виждам аз, но аз съм по-голям пророк в същност, но благодарение на тях, в тях има безкористие, те са една мярка, но са по-умни, отколкото аз. Те може да минат там, дето аз не мога да мина. Аз със своята големина през малката дупка не мога да мина, те през малката дупка могат да минат. Те от мене до слънцето могат да ходят и да се върнат. Те отиват на слънцето и пак се връщат. Аз съм жилище, връщат се и нищо не казват. Казвам: Какво има на слънцето? Казват: То не е за тебе. Като дойдеш в нашето положение да завземаш една 25-милионна част от милиметъра, тогава може някои неща да ти съобщим. Аз може това да го обусловя научно. Кой създаде науката? Науката ли създаде човека или човек създаде науката. Кой е по-голям? Човек или науката. Човек е по-голям от науката. Той създаде науката. Тази

наука, той постоянно коригира, защото неговите възгледи за света се изменят. Какво ли не мислят астрономите. Хората мислят, че са филмували Марс, когато е бил на три милиона километра, и ако дойде в България ще бъде умно да видите филма. На Марс, доста хубаво се виждат каналите. Едно време разрешаваха има ли живот на Марс или не. Та ние, съвременните хора, говорим за неща, които нямат никаква реалност, сенки са. Този живот е вътрешен, до толкоз, до колкото може да минем в ангелския порядък и в Божествения порядък, до толкоз ние разбираме. Ако ти не си във връзка с Божествения порядък, ако на тебе от Божествения порядък не ти говорят, и ако от ангелския порядък не ти говорят, не на сън. Ако е за сънища, вие сте ясновидци. Сънищата, това е едно отражение. В реалността на нещата, сиромашия няма. В реалността на нещата, болест няма. В реалността на нещата, смърт няма. В реалността на нещата има един постепенен възход на нещата. Някой ще каже: Вечно да живеем. Като живее човек няколко милиона години какво ще направи? Той не разбира, ако ти мислиш, че след няколко милиона години, ти мислиш по физически начин. Значи в Божествения порядък всичко каквото желаеш, може да постигнеш. Казва: След като го постигна? Ти по човешки мислиш, ти казваш: След това какво ще придобия? Значи нещо не ти достига. В Божествения порядък ще бъдеш съвършено доволен. Тогава Господ ще те прати да създадеш цяла вселена. След като научиш всичко, Господ ще ти каже: Искам да създадеш една слънчева система. Като учен, ще си дадеш програмата. Ще ви дадат бюджет, материал, сила да създадете тази вселена и ще дойдат всичките да видят до колко ти си умен. Ако създадеш една слънчева вселена, в която хората да се карат, ще видят, че не си от много учените хора. Вие сега, които седите пред мене, вие сами сте си създали вашите тела. Като сте били в онзи свят, Господ ви пита: Какви тела искате? Вие сте си дали вашата програма. Очите, които имаме, веждите, косата, брадата, носът какъв да бъде, очите ни черни ли да са или сини, всичко туй направихте вие. Сега гледам всички сте недоволни от вашия проект. Какво трябва да има в главата, вие дадохте проект. И за сърцето си, дадохте проект. Сега сърцето ви хлопа. Какъв беше вашият план, че хлопа сърцето? Вие туряте погрешката в другите, казвате: Други го направиха така. Адам даде своя план на Господа, каза: Господи, искам да ми направя едно тяло от кал, хубава кал да намериш. Искам от тази кал да ми вдъхнеш от твоето дишане. Пък да ми направяш райска градина, пък да ми дадеш другарка, животни. И Господ направи точно това, което искаше. Вие ще направите едно възражение. Вярно ли е това, което говориш? - Питам: Туй, което вие вярвате, вярно ли е? Колкото вашето е вярно, толкова и моето е вярно. По човешки разсъждавам. Тогава вие ще кажете: Не е вярно. По човешки е относително, но след 200 години няма да живеете на земята. Къде ще бъда? Ще бъда някъде, ще завземам някое пространство, в някое сърце една 25-милионна част от милиметъра, ще си давам мнението, ще ходя на слънцето, на месечината, на Марс, на Юпитер, на Венера. Ще си създам каквото тяло искам. Като тръгна за земята пак ще стана малък, понеже земята е

най-долното място в слънчевата система. Тук са пратени всичките хора на изправление. Кой от където направи някаква погрешка, пращат го тук. Ако някой е направил някаква система, че е направил някакво опущение, пращат го на земята да се учи. Ако някой дал крив съвет, пращат го на земята. От цялата вселена, тук са все екземпляри, учени хора. Това е теория само като един роман. Чели сте толкоз романи, нали сте чели „Клетниците“, романа на Виктор Хюго? Тъй както Виктор Хюго описва Жан Валжан, не е такъв герой, малко го преиначил. Има нещо вярно, но има и нещо преувеличено. Жан Валжан започва с човешкото, отива в ангелското и после в Божественото. Казва: Не трябва така да се живее, за един хляб да се седи в затвора. Най-първо той открадна хляба и седе в затвора, не зная колко години? Той е седял толкоз години, колкото е лежал, ни повече, ни по-малко. Понеже вие знаете, може да ми кажете колко години е седял. В края като дойде Божественият порядък, дойде имаше една Козета, той се влюбил, искаше да я подига, искаше да й даде Божествен порядък - втори изпит. За хляба лежа в затвора, сега Козета искаше да вземе. Казва: Ще вляза пак в затвора, не се позволява да крадеш. Знаете ли този човек колко страда, до като се отдели, друг да вземе Козета, не той. То беше най-голямото изпитание. То е идеята за самоотричането в човека. Казвам: Ако Жан Валжан беше взел Козета, какво щеше да спечели? Като се отказа, даде и свобода.

Та казвам: Ние, хората, сме гениални само тогава, когато се отказваме от някои наши пожелания. Закон има за пожеланието. Пожеланието се осъжда, да не пожелаеш. Някой ще пожелае да стане пръв министър в България. Това е престъпление, защото има пръв министър. Някой ще пожелае да стане цар. Друг цар има, ти нямаш право да пожелаеш, ако хората имат нужда от тебе, да те повикат или да те хванат и насила да те турят да оправиш реда на нещата. Ние, съвременните хора, имаме една по-важна задача, отколкото временно я разбираме. Вие искате да станете министър в България, това е нищо. Вие сте пратен на земята да се учите, да бъдете архитект на една нова вселена. Бог прави цяла една нова вселена и ще ви тури там. Вие, най-способните, ще създадете нов свят. Нали сега говорят за нов ред? В порядъка на хората един нов ред да турят в Европа. Какъв ще бъде новият ред на нещата? Ако хората живеят в тъмнина, то е старият ред на нещата. Ако започнат да живеят в топлина и светлина, то е новият ред на нещата. Ако са живели в един порядък на гладория, то е старият ред. Ако живеят в един порядък дето всеки е доволен в ежедневната храна, както казват в Господнята молитва: „Хляб наш насущний дай ни го нам днес“. После казва: „Не ни въвеждай в изкушение“. Някой казва, че ние сме турени в изкушение. Значи Господи, да не ме туряш в изкушение, да създавам една вселена, до като стана учен. Че като създам нещо и ти да си доволен и аз да съм доволен. Ние сме дошли на земята, че като живеем Бог да е доволен от нас и ние да сме доволни заедно с Господа. Ние да работим.

Казвам: Този камък, който е турен на гроба да се отвали от гроба. Христос имаше приятели, дойде един юноша и отвали камъка. Как-

во разбирате под думата юноша? Един юноша на колко години го считате? - На 21 година. Този юноша беше по-стар от всичките хора, които са живели на земята, като им турите всичките години от паметта на века до сега, той беше по-стар от всичките. Имаше толков знание, че дойде да извърши една мисия на въздигане. Знание имаше. Казва: Кого търсите, Христос го няма тук, възкръсна? Аз дойдох да ви бъда свидетел, да ви кажа. Той има по-важна работа. От обич към него, дойдох и отвалих този камък. Значи, не хванаха хората да отвалят, но дойде едно разумно същество да отвали камъка. Питам: Кой ще отвали онзи камък на вашето сърдце? Само такова същество трябва да дойде. Кой ще премахне едно препятствие във вашия ум? - Само едно такова същество трябва да дойде. Ние се занимаваме да разрешаваме много малки задачи.

Запример, ако на вас ви дадат една задача да се откажете от себе си. Да кажем имате къща и имот и от невидимия свят ви кажат: Откажете се! Ще кажете: Как да се откажа? Защо да се откажа? Толков години се мъчих. Мислиш, че като не се откажеш, няма да я вземат? Човек трябва да се откаже. Нас ни питат доброволно, ще се откажем ли? Ако не се откажем доброволно, насила ще се откажем. Като умира човек не му ли вземат всичкото? Не е въпросът да бъдем собственици, когато сме на земята, но трябва да бъдем господари на този порядък. След като заминем от този свят, пак да сме господари на положението. Ако ти след като умреш не може да останеш в човешкия порядък да помагаш, ако ти в ангелския порядък не можеш да останеш да помагаш и ако в Божествения свят не може да помагаш, ти тогава нищо не си разбрал в живота. Смъртта е страшна за ония, които не се отказват от себе си. Но смъртта е благо за всички онези, които се отказват от себе си. Христос дето казва: „Ако не се откажете от баща си, от майка си, от всичко, не може да бъдете мои ученици“. Ако тебе те съблазнява най-малкото нещо, ако тебе те съблазнява една жена, ако тебе те съблазнява един мъж, ако тебе те съблазнява едно дете, един слуга, ако тебе те съблазняват няколко звонкови монети, ако тебе те съблазнява една дреха, един плод, ти не си свободен. Сега не мислете, че престъплението седи в големите неща. Ева направи една детинска погрешка. Един малък плод, една малка ябълка я съблазни - това е според разказа. Малка е поведимому. Онази кибритена клечка е малка, главичката ѝ е съвсем малка, но може да произведе цял пожар. Малките пожелания, колкото и да са малки, водят след себе си, големи последствия. Отказването от малките пожелания, добиваме голяма добродетел. Не само да се отказва човек, да се бори, не само да драснеш кибритената клечка, да запалиш плевнята, но да вземеш семката, да пробиеш дупката в земята и да я посадиш. Сега някой казва: Да не грешим! Не е въпросът да не грешим, но добро трябва да правим. Ако се бориш със себе си да не грешиш, ти всякога ще падаш в изкушение. Като казваш, че няма да грешиш, ти трябва да имаш пред вид доброто. Най-малките добри мисли, които дойдат, желанията, които дойдат, условията, които се дават, да се не противиш да изпълниш Волята Божия. Ние, съвременните хора, се съ-

дим, казваме: Ти не постъпваш добре. Кога постъпката е добра? В музиката някой път ми казват: Не пееш добре. Казвам: Много добре, кажи ми как. Ако дойде той да пее и той не може да пее, колкото аз пея. Казвам: Не само да ми кажеш, че не пея, но да ми кажеш как да пея. Според мене правилната музика е друго яче. Прав съм аз. Не само постоянно да пея. Казвам: Всичките растения, които растат, растат при известни тонове. Ако тия тонове в природата не се вземат вярно, има безплодие; ако тоновете се вземат вярно в природата, има изобилие. Ако тоновете за знанието за доброто се пеят в света, има знание, има добро. Зависи от музиката. Ако хората музикално пеят, добре ще мислят. Ако пеят добре, плодородие ще има. Ако пеят добре живот ще има. То е практическата, външна страна. Казвам: Вземам аз до. Като пея до на житото, вида, че то е израснало. Щом пея до, житото расте; не пея до, не расте. Някой човек е болен, трябва да му пея. Ако взема основния тон до, веднага болестта изчезва, стопява се. Пея на човека, не оздравява, не пея добре. Това е правият смисъл. Мисълта е най-хубавата музика. И чувствата в човешкото сърдце е най-хубавата музика. Не сте ли усещали едно чувство, въодушевява те, ти си готов да пожертваш всичко. Усещаш една приятност, никой не те вижда, ти за това, което чувствуваш, си готов всичко да жертвуваш. В туй Божественото, човек никога не се измамва. В Божествения порядък няма никаква лъжа. Ако аз дойда във вашия дом и всичко ви тръгне напред - хайде да не турям аз - ако един човек дойде във вашия дом и всичко ви тръгне наред, мислите ли, че този човек е лош? Ако някой дойде в дома ви и всичко ви тръгне назад, има нещо, в което може да се съмнявате. Но най-после, то е един вид разсъждение. Аз разсъждавам друго яче. Мислите ли, че когато слънцето стопи всичкия сняг на повърхността, че слънцето е извършило престъпление? - То е превърнало бялата материя във вода, да напоява всичките растения. Тия блага слънцето със своята топлина ги раздава навсякъде, и всяко растение приема толков, колкото му трябва. Казвам: В нас ония блага, които са наслоени като лед и сняг, всички тия блага трябва да се стопят от Божествената любов и да се раздаят на всички живи същества от тия Божествени блага. Ние ще складираме нашите богатства като ледници, като наше и някъде ще го продаваме. Житото продаваме, дрехите продаваме, това продаваме, онова продаваме, до като и нас продадат някъде. Аз поддържам в света новото. Новото иде без продажба. Новото иде без лъжа. Новото иде без насилие. Новото иде в светлина, новото ни дава живот на всички. Да няма никакво насилие. Новото в света, което иде, силните ще станат слуги на слабите, слабите ще станат ученици на силните. Туй е новото, което иде в света! Умните ще станат бащи и майки на слабите, пък слабите ще станат техни синове и дъщери. Онези майки, които раждат децата си, и чакат на стари години да ги гледат, то е старото. Ако една майка ражда детето си да я гледа, оставате се от заблуждения. Маиката трябва да роди детето си да го гледа, да покаже, че го знае. Ако не може да отгледа едно дете, да се не жени. Майка, която не знае да гледа едно дете, да се не жени. Майка, която не

знае да гледа деца, да се не жени. Нека чака да слугува, да се не жени. Момък, който не знае как да отгледа деца, да се не жени. Слуга, който не знае да слугува, да не се хваща слуга.

Казвам: Какво е новото, което иде в света? - То е Божественият порядък, който се разкрива зад тази светлина, която сега имаме. Сега често се раждат кризи, хората измират повече, отколкото трябва. Защо измират? - Някъде се родили повече. Едно дърво не може да отхрани 10, 20 хиляди плода. Едно плодно дърво може би, може да отхрани хиляда плода, но 15-20 хиляди ако са, ще бъдат недоразвити. Та казвам: В сегашния живот трябва да имаме добри плодове. Хората, които се раждат, трябва да имат отлични умове, добри сърдца и после здраве трябва да имат. Всеки човек, който се ражда, трябва да има условия заради него. Когато Бог създаде първия човек, направи му райска градина, прекара пред него всичките животни, казва: Всичко туй е за тебе. После му каза, че ще стане господар на всичко на земята. И тогава Господ постави първия човек на изпит, ще може ли да управлява, или не. Даде му един от малките изпити. Казва: От едно дърво няма да ядеш, няма да буташ! Като не послуша, изпъди го из рая. Казва: Няма да може да управляваш. После втория човек, който дойде, Христос като дойде, казва: Ти готов ли си да понесеш всичките прегрешения на хората от памети века? - Казва: Готов съм. Като дойде първият човек, не можа да издържи един малък изпит, съблазни се в жена си, да не ѝ прекърши хатъра. Ева пък, като дойде този адепт, да не го обиди, каквото ѝ каза, повярва. Значи в него вярва, а в онова, което Бог ѝ каза не повярва, остави го на заден план. Ние сега какво говори Господ не вярваме, а какво говорят хората, вярваме и затова сме прокопсали.

Най-първо ще вярваш какво Бог говори. Второ ще вярваш, какво ангелите говорят, те са нашите ближни. И най-после какво ти говориш. Оттам навсякъде ще вярваш каквото животните говорят, растенията. В тази иерархия, ти ще имаш ясна представа, какво нещо е животът.

Та казвам: Само любовта е в сила да премахне онзи техния камък на безлюбието, под които всичките хора са мъртви под удара на своите престъпления. Ако в един дом хората не могат да живеят братски, ако пред лицето на бащата и майката се карат, и всеки ден има побоища, питам: Това дом ли е? Този баща ли е? Синовете имат ли почит и уважение? Трябва ли да се женим, за да създадем един такъв дом? - Не. Сега аз отивам по-далече. Ако една мисъл, която съм родил в моя ум, ме безпокои, на място ли е? Ако едно чувство ме мъчи в моето сърдце, на място ли е? - Не е на място. Тази мисъл, която се ражда в моя ум, трябва да поддържа моята идея, да бъде едно с мене. Ако тази мисъл ме тури в противоречие с битието, не е на място. Ако едно чувство ме тури в противоречие с битието, не е на място. Ако моята постъпка ме тури в противоречие с битието, с Бога, не е на място. Казвам: Правилото е: Нашите мисли не трябва да ни отклоняват от онзи път, от Любовта; нашите желания не трябва да ни отклоняват от онзи път на знанието. Не трябва и нашите постъпки да ни отдалечават

от Истината. Всяка мисъл трябва да ни приближава по-близо до Любовта. Всяко чувство в нас трябва да ни приближава по-близо до Божията Мъдрост и всяка постъпка трябва да ни приближава до Истината. То е пътят, то е новото, което иде! Всяка мисъл, която ни приближава до Любовта, тя принадлежи към Божествения свят. Всяко чувство, което ни приближава към Мъдростта, иде от Божествения порядък. Всяка постъпка, която ни приближава до Истината, иде от Божествения порядък. Следователно, Божественият порядък трябва да бъде мярка за човешкия порядък, за ангелския порядък и за всички порядъци в света. Ако очакваме по човешки вие да постъпите добре, то е старото в света. Две неща има, от които зависи човешкият живот. Ако не знаеш как да приемеш нещата - аз говоря много конкретно - ако храната, която приемаш, ти не я сдъвчиш добре и не я оценяваш, ти ще страдаш. Ако след като влезе онази храна няма къде да я туриш, ако този излишек, не го изхвърлиш от себе си, какво ще стане с тебе? Попитал един цар в древността, един мъдрец, кое е най-голямото благо. Казва: Да се освободиш от ненужното. Царят казва: Как така? Задръства го десет дена да не може да излезе. След това казва, че е право това, което казва. Ако човек се задъне, че онова, което яде не може да излезе, ако (от) онова, което не ни трябва, не може да се освободим, ние ще страдаме. Не трябва да бъдем задънени. Умовете ни трябва да вземат правилно и да дават правилно. Да дадеш всичко нечисто. Сърдцето трябва да възприема и онова, което не влиза в работа, свободно да дава. Телото ни по същия закон. Трябва да бъдем свободни. Не трябва да задържаме излишни желания, които ни създават хиляди страдания.

Та казвам: Ние търсим щастието там, дето няма да го намерим. За предпочитане е човек, който ви обича и люби, отколкото цял свят да ви хвали. Аз бих предпочел един да ме обича, и да ме люби, отколкото целия свят да ми пише статии. В тия хвалби има раздвижване на въздуха, нищо няма. Любовта дава изобилно. Да те хвалят хората, не зная какво могат да ти дадат. Казва: Ти говори много хубаво, отлично. Чудна работа! Че ако остане на неговите думи да вярвам, дали е хубава беседата, аз друго яче разсъждавам когато говоря, гледам семената никнат ли, ако никнат беседата е отлична. Ако не никнат какво ще ми разправя, че беседата е хубава? След като говоря, ако дърветата не цъфтят - казва ми: Отлично говори. Ако след като говоря, слънцето не изгрява, облаците не се размърдат, беседата не е така хубава. Като говоря и в най-мрачния ден небето малко да се изясне. Някои път е съвсем тъмно. Или казано ясно: Ако ти говориш без Любов, твоята реч нищо не струва. Ако ти чувствуваш без Любов, твоите чувства нищо не струват. Ако ти постъпваш без Любов, твоите постъпки нищо не струват. То е един закон навсякъде. Освен, че нищо не струва, но ти понасяш най-голямото страдание. Защото всеки човек от нас когото срещаш, той очаква да му предадеш една хубава мисъл. Всеки човек, който те срещне, съзнателно или несъзнателно, очаква да му предадеш едно хубаво чувство, или пък да види една хубава постъпка. Един ден минавам и гледам един стар дядо и едно момиченце много краси-

вичко, седнало, че му вързва обувката на дядото. След като му върза, дядото я поглади, детето тича. Казвам: Ето една любовна постъпка. Дядото нищо не плати, поблагодари и после слушам, как дядото благодари: Господ да те благослови, защото щях да изгубя обувката си! Туй дете може да мине аристократически, да остави друг да му върже обувката. Защо да се навежда да си окаля рокличката? Туй дете с обич го направи. То казва: Дядо, много се радвам, че имах чест да завържа обувката на тебе, учен дядо. За бъдеще искам твоето благословение да дойде върху мене. Казвам: Ето едно дете, в което работи Божественият порядък и ето един дядо, в който Божественият порядък работи.

Казвам: Между нас онзи, който обича и онзи, който люби да има съответствие. Всякога да бъдем благодарни на Любовта, която ни дава и на Обичта, която взема. Защото в нас единственото реално нещо е Любовта, която ни дава живот и Обичта е, която възприема живота. Не сме ние, които приемаме живота. Божествената Любов ни дава живота и Божествената Обич го възприема. Следователно, трябва да сме под тия двата порядъка: Любовта е, която носи Божиите блага, а Обичта е, която възприема Божиите блага. Ако живеем между тия двата полюса, или ако живеем в този дом, защото Любовта аз считам баща, Обичта е майката, аз, които се уча съм техен син. Ако съм възприел добре Любовта, послушал съм баща си; ако съм приел благото на Обичта, послушал съм майка си. Тогава аз съм добрият син, който е добре погледнат от Бога.

В древността, една царска дъщеря тръгнала да иде при своя възлюбен, без да приеме благословието на баща си. Дошла до един извор и видяла нейния възлюбен, който се прострял на земята. Започнала да плаче. Три дена седяла. Минава един светия и казва: Защо плачеш? - Излязох от дома на своя баща без благословение и моят възлюбен умре. Аз съм готова да изправа своята погрешка. Той поставил ръката си на умрелия и той оживял. Казва им: Върнете се и вземете благословието на баща си, тогава тръгнете в живота!

Отче Наш.

12-та беседа, държана на
14 декември 1941 г., неделя, 10 ч.с.
Изгрев. София

Послушни и непослушни.

Добрата Молитва. Ще се развеселя.

Ще взема само няколко стиха от 21 глава от Евангелието на Матей от 28 стих до 33 стих.

Двамата послушни и непослушни синове. Единият казва: Нема да уга, другият казва: Ще уга. И двамата послушни и двамата непослушни.

Неразбраният живот е комедия, разбраният живот е драма, приложеният живот е трагедия. Ще кажете: Че как тъй? Драма е когато някой човек те обича, както баща ти върши всичко заради тебе и ти го подозираш. Като си замине за другия свят ти разбираш, че той те е обичал. Това е една драма в живота. Представете си, че вие разбирате живота, да идеш и да се биеш за отечеството си. То е трагедия. Очаква те смърт. Щом съзнаваш дълга си, трагедията ще дойде. Щом съзнаваш, че не си изпълнил нещо, както трябва, то е драма. То е едната страна на живота. Всичките хора на земята са от тия два вида синове. Всички имат много големи претенции. Най-първо човек обича да му служат, да го уважават, да го почитат. Той обича да бъде господар, каквото каже да стане. Колцина хора са постигнали това? Искаш да заповядваш. Можеш ли да заповядаш на земята да спре, да не върви? Може ли да заповядаш на слънцето да не залязва? На една муха може ли да заповядаш да не хапе? Като намери, че си се захласнал някъде, забие жилото. Казва: Какво си се захласнал? Един стражар е тя, казва: Не трябва да се захласваш.

Съвременните хора трябва да имат една правилна философия. Запример, всички сте все учени, философи, свършили сте гимназия, запознати сте с х, у, z. Три неизвестни, какво означават. Имате ред процеси, с които може да се намери, на какво е равно х, на какво е равно у и на какво е равно z. След като разрешим, ние пак не знаем какво значи хикс. Някой път намериш, че хикс е равно на единица, някой път - на нула. Според мене хикс е едно неизвестно число, което сега се заражда. Яйцето, което се заражда във вътрешността на една кокошка, е хикс. То зависи от вътрешните условия. Най-първо това яйце е много малко, невидимо. Като храним кокошката, това яйце се увеличава, увеличава, стане голямо, снесе се. Хикс е равно на яйце. Тогава търсим по кое време ще се снесе яйцето. Игрек, това е яйцето, което е поставено под кокошката да се мъти. След като се излюпи, то е игрек. Зет, това е пилето, което търси своята храна. Къде ще я намери?

Та казвам: Ако човек не впрегне своя ум на работа, ако не впрегне своето сърдце на работа и своята воля на работа, той не може да разреши неизвестните хикс, игрек и зет. Всеки от вас има известни желания, той трябва да ги постигне. Ако не постигнете едно ваше желание, страдате. Но трябва да знаете, като снесете яйцето, къде ще го снесете. Ако го снесете зимно време при 35 градуса под нулата, какво

ще стане? Ще се пръсне. Това яйце ще замръзне. Значи, трябва да снесете там, дето не замръзва. Ако го снесете лятно време при една температура от сто градуса, туй яйце ще се опече и пак нема да постигне своята цел. Чудят се някои защо желанията така не си постигат. Чудни са хората в своите разбирания. Те не създали света, пък искат да бъдат господари на света. Най-първо имаме един млад момък, много красив, отличен, роден от добър баща и една мома, родена от добър баща и благородна майка. Един ден момата само като го зърне, сърдцето ѝ е радостно, весело, че го е видяла. Целия ден работи с една идея, отдалеч е зърнала гърба му само и не иска повече. Но после с това не се задоволява. Тя иска не само с очите си да го зърне, но тя иска да чуе гласа му, как говори - втората фаза. Щом чуе гласа му и там не се задоволява, иска да го пипне за ръката, да го поздрави и най-после пожелае да се запознае с него и после пожелае да му тури един юлар на главата. Стане му господар: Ти вечерно време ще се връщаш рано. Може да четете живота на Йоан Веслей, един прочут английски проповедник, който мислил да реформира света, започнал да проповядва. Даже в България има последователи на неговото учение. Методистите са последователи на Йоан Веслей. Един ден като Адама в рая казва: Не си струва сам да живее човек. Да проповядва свободен е човек на всякъде, но един ден му се поискало да има една Ева. Казва: Ще бъде по-добре, ако дойде Ева в моя рай. Ще бъде нещо отлично. Намира той една Ева. След три дни казва на един свой приятел: Не си струва човек да се жени. Тази Ева казва: Ти до сега ходеше с братя, със сестри, сега да ги нема такива сестри. Да получаваш писма от тях, не може тъй. В семейния живот такава евангелска свобода не може. Той я убеждава, но тя казва, че не е разбрал Христа. Такъв Христос, казва, не го искам. Ти тук ще се подчиняваш на закона. В Англия има закон, хваща го за косата, че му разтърсва главата. И тогава Иван Веслей като среща един свой приятел, казва: Преди да бях се оженил, не мислех, сега започнах да мисля, жена ми като ми разтърси главата. Сега се оставя това, което е било по-нататък, вие ще си го представите. Той не е отстъпил, но през целия си живот е разрешавал един въпрос. Тя казва: Как ти се струва, ти може да обичаш хубаво онези, които те обичат, но жена ти, която ти разтърсва главата, нея да обичаш да видим, как ще приложиш Христовото учение. Изпитва го. Та казвам: Лошите условия като дойдат в живота, те забраняват, казват: Ти така нема да постъпваш. Сега лошите условия, запример, вие не можете да си направите баница. при сегашните условия с масло може ли да разполагате. После не можете да викате гости, когато имате 300 гр хляб. Как ще викаш, за тебе нема? Като дойде гост, по германски ще постъпиш. Германците като седнат да се угощават, всеки плаща за себе си. Българинът нема това, той е щедър, като седнат, иска да плати за всичките, да мине за много щедър. Германецът плаща само за себе си. Казвам: Трябва едно вътрешно разбиране.

Какво е нашето минало, ние не го знаем. Какво ще бъде бъдещето и него не знаем. Знаем сегашното, настоящето, сегашното положение.

ние. Страдаме някой път, защо сме в това положение. Когато един цигулар вземе цигулката и свири, пита, защо свири цигуларят. Той свири от любов, понеже обича музиката. Може да свири от принуждение, че е гладен, трябва да свири, да си изкара прехраната, да му дадат нещо. Някой оре земята, земеделец е, защо? Заставен е да си изкара прехраната, оре земята. Казвам: Всички ние сме заставени да работим, каквото и да е. Философствуваме външно, но има нещо вън от нашата философия, което ни заставя насила, една необходимост има. Казва: Аз не искам да работя. Ще работиш целия ден като някой железар. Нали сте виждали онези железари, които целия ден надуват меха, нагорещават желязото, разгорещават огъня, турят желязото, удрят чука. Всеки от вас надувате онзи мех, който постоянно разпалва огъня. Вас ви се вижда смешно, но целия ден изпълнявате тази служба. Казваш: Аз ще му кажа. Ще разпалиш огъня, човекът ще изчука гвоздеите, ще направи ралото. Вечерта ще загаси огъня, мехът ще спре. Преставането на този мех, това е смъртта. Смъртта е една почивка за меха. Завърти се земята, изгрее слънцето, дойде железарят, запали огъня, пак започва да надува меха. Нали сте виждали онези локомотиви излиза пара, като живи. Загасят огъня, турят машината на почивка, като че умира. На другия ден пак турят огън, пак е жива. Питате: Какво ще стане с нас? Ще си почивате, после пак ще турят огън, пак ще работите, после пак ще почивате, пак ще работите. Къде ще му иде краят? Да ви кажа къде му е краят. Понеже всички хора искат да знаят, какъв ще бъде краят. В древността имало един цар, който искал да знае, какъв е краят на живота, какъв е смисълът на живота. Разните философи му разправят, никой не може да го убеди. Нема е едно разрешение. Най-после се явява един мъдрец, който му казва: Аз ще ти кажа какъв е краят на живота. - ако ми кажеш какъв е краят на живота, ще ти дам едно от най-големите възнаграждения. Той казва: В древността имаше един цар, много умен и богат. Направи си три големи житници, всека житница по един километър, напълнил ги с жито. В първия хамбар зидарите оставили една малка дупчица. Ето иде един щурец и влиза вътре, извадил едно зърно навън и го занесъл. Не се задоволил, пак се върнал, пак взел едно и го изнесъл. Целия ден така. Казва: Какъв е краят. - Чакай да извади всичките зърна. Колко милиарда години ти трябва, до като се изтеглят всичките зърна, до като видиш какъв ще бъде резултатът. Доброто край нема, злото има край. Туй да се знае. Който иска край, край има злото. Безкрайни неща са добрите. Безлюбието е с край, любовта е безкрай. Глупостта е с край, мъдростта е без край. Жестокосърдечieto е с край, милосърдието е без край. Всичките добродетели в света са без край. Казва: Какъв е краят. Ти злото ще търсиш в света. Всеки човек, който страда, това е краят вече на неговия живот. Който умира, това е краят. Който се ражда, какъв ще бъде краят. Неговият живот нема край. Доброто има начало, край нема. Злото нема начало, има край. Като ги събереш двете: Доброто има начало, злото нема начало; доброто има начало, край нема, злото нема начало, край има.

Това са ред разсъждения. Вие искате да знаете, какъв ще бъде

краят. След като се ожените, какъв ще бъде краят. Питам ви: Защо ви трябва женитбата. Какво разбирате под думата женитба? Ако разбирате под думата женитба двама души да се събират да се обичат, то е начало. Като се бият двамата, това ще бъде краят. Като се обидят, това ще бъде краят, като се намръщят, ще бъде краят. Искате да знаете края. Според новата философия когато хората искат да знаят, какъв ще бъде краят на войната. Краят на войната, ще се избият хората, ще се заровят в земята, това ще бъде краят. Началото какво ще бъде? Ние не се нуждаем, какъв е краят на войната, ние се нуждаем какъв е новият порядък, който ще бъде без край. Ще има начало, няма да има край. Сега начало няма, има край. Добре, че краят е дошел. Трябва да се радваме, че е дошел краят на злото. Като изтече калната вода, ще започне началото на чистата вода, от която може да пием. Тъй разсъждавам. Какъв ще бъде краят? Краят ще бъде изтичане (на) мътната вода, ще дойде бистрата вода. Това е началото на живота. Това е новият живот. Казвам: Ползвайте се от края на вашия живот. Всичките ваши страдания са краят. Всички ваши съмнения, това е краят. Всички ваши недоразумения между хората, това е краят на нещата. Има един случай, ти правиш разлика, обичаш едного, не обичаш друго. Ако един незрял плод не обичаш, какво значи. Ти не разбираш процеса в природата. Казва: Аз зелени плодове не обичам. Ти не говориш право. Не е време този плод да се яде, начало няма. Този плод трябва да чакаш да узрее. Казва: Аз не го обичам. Така не се говори, така не се разсъждава. Този човек като малко дете, нищо не знае, но като стане на 21 година момче или момиче, ти вече не гледаш така това същество, което по-рано ти се виждаше маловажно, глупаво, виждаш разсъждава, знае, философия има, разбира те, как ще постъпиш, не можеш да го лъжеш.

Един случай тук ми разправяха в България е станало през Великите пости. Опичат си кокошка към средата на постите, но си сваряват и коприва, сготвена с малко бръшанце. Тъкмо турят кокошката отгоре, копривата отдолу, иде един господин отвън. Те веднага скриват кокошката отдолу, копривата отгоре. Той вижда, че се безпокоят, искат той да си излезе, за да излезе кокошката отгоре. Той седи, да седи копривата отвън. Смушават се, казват: Не може да ви угостим от нашето ядене коприва. Казва: Аз ще ви дойда на гости подир Великден, тогава ще има печена кокошка. Той помирихва кокошката. Той си отива и кокошката излиза отгоре. Питам: Защо седи копривата отгоре, а кокошката отдолу. Човешки съображения. Ние искаме да ядем кокошка, безпокоят ни хората, като заминат хората, туряме копривата отдолу, кокошката отгоре и започваме работа и разрешаваме живота. Казваме: Какъв ще бъде животът в оня свят. Казва: Кой е този свят. Казвам: Този свят е с край, без начало. Оня свят е с начало, без край. Тук ти ще научиш нещата, които са без начало, с край. В оня свят ще научиш нещата, които имат начало, немай край. Ако тук не научиш нещата, които имат край, ти не можеш да научиш нещата без край. Трябва да има човек един контраст. То е все едно да нарисова един художник една картина без сянки. Що е сянка? Сянките са да

изпъкнат светлите места. Страданията в живота са сянки да изпъкне онази велика реалност, която съществува в битието. Ако разбираш живота, страданията ще бъдат сянки на твоята картина. Ти ще се радваш, че имаш сянки. Мислите ли, че ако един ви каже, че не ви обича, не ви обича. Мислите ли, че лисицата не обича кокошките? Обича ги, от любов ги изяда. Минава котката покрай жабата, бутне я, не я обича, не я яде. Дайте на котката мишка, веднага я хване, изяда я. Така я обича, че с козината я изяда. Всичко, каквото има в мишката, го изяда, нищо не остава. Котката всичко изяда от любов. Често котките страдат от тази любов. Като яде такава мишка, котките страдат от тази любов. Котката живее така хигиенично, сутрин излиза да се пече като някоя дама се изглажда, но не знае да яде. Не че не знае, но от любов. Тя мисли, като изяде мишката, всичко ще ѝ донесе тази мишка. Тази мишка със своите нечистотии разстройва нейното здраве.

Следователно, вашите желания, те си имат своите нечистотии. Поне ще имате това разбиране, което има тюленът. Ако хвърлите една риба на един тюлен, той със зъба си отваря рибата и изважда червата, и тогава я нагълтва. Той изважда нещата, които са непотребни. Ние, съвременните хора, нагълтваме желанията и нашите мисли цели. Четеш някой автор, писал някоя книга, дава някаква философия, като че (е) разрешил въпросите. Казва: Всичко е тягостно в живота. Той нито на слънцето е ходил, нито на Юпитер е ходил, нито на месечината е ходил, никъде не е ходил, пък седнал и написал авторът една книга, разрешава един от великите въпроси, че всичко било бош-лаф в света. Това е философия. Аз бих го поздравил, ако той бе посетил цялата вселена, всичките слънца и тогава да даде едно съчинение. Той без да е ходил, пише ред книги, казва, че (е) чел Кант. Той разбира ли Кант? Казва, чистия разум на Кант чел. Кой е чистият разум? Критикувам философията на чистия разум. Чист разум е онзи, който вижда какво има на слънцето. Чистият разум е онзи, който вижда какво има на Сириус, който вижда какво има на месечината, на Юпитер, на Меркурий, на Венера, на Сатурн, на Уран, на Нептун, като погледне, навсякъде вижда. Той нищо не вижда и казва, че Господ му говорил. Виж го ти, той друга манджа не яде. /Една сестра изсмя се високо/. Казвам: Често певците не вземат вярно тоновете. Тази сестра, която вика, ако беше в един оркестър, ще я изпъдят навън. Тук не е място за смях. Всеки тон трябва да се вземе вярно. Ние разсъждаваме. Ако вие не можете да пеете, трябва да излезете навън, разбирате ли? Ти си музикална, ще се въздържаши. Нищо повече. Трябва да се вземат вярно тоновете в живота. Живот без музика той нема смисъл. Той е неорганизиран живот. На съвременните хора им трябва музика. Ти, който се гневиш, не си музикален. Който не може да се въздържаши, не си музикален, не знаеш да се въздържаши, не си музикален. Ще знаеш как да чувствуваш, да се проявиш. Музиката, това е Божествена организация, която слиза да организира света. Та казвам: В съвременната музика нищо не дават, само разклащат въздуха. Не е така. Чрез музиката се доставя най-мощната енергия, най-хубавото в света, което човек пожелае. И в музиката, като вземете някой път,

спорят (в)се за основния тон. Някои поддържат, че има 16 трептения, някои поддържат, че има 32 трептения. Ако има 16 трептения основният тон, 8 са положителни, мъжки трептения, те имат повече електричество, 8-тя имат повече магнетизъм в тях. Като се съединяват заедно трептенията, образуват правилни съчетания. Когато правилно се съединява електричеството с магнетизма, дава правилно форми, тонът е правилен. Щом не се съединяват всичките в едно, тогава има дисонанс, тонът не е верен. Ако има 32 трептения, 16 са положителни, 16 са отрицателни.

Сега някой може да каже: Що ни интересува нас музиката. Че вие ядете, това е музика. Вие имате 32 зъба, всеки зъб има особен тон. Една арфа са зъбите. По някой път хората изгубват си зъбите, ражда се един дисонанс. Неправилният живот разрушава костите и зъбите на хората.

Неправилните мисли разрушават зъбите. Ред поколения, на които половата деятелност не е била правилна, разрушава зъбите. Ако идете в Америка, ще видите малко хора със здрави зъби. Защото в тях има чрезмерна деятелност. Американецът тръгнал, като че му горят четири къщи, тича. Като че бяга, не върви. Всички бягат там, чрезмерно се движат. Хубава е тази активност, но тя изтощава хората. Ти може да вземеш един тон, ако се напругнеш, че да повредиш гърлото си, може да повредиш струните на гърлото си. Какво те ползува? Пеенето като пееш трябва да усили гърлото, да внесе здраве. Хване ви треска, ако знаете да пеете, треската ще си иде, ще се намали температурата. Ако имате разстроен стомах, ако знаете да пеете, ще поправите стомаха си. Искате съзнание. Как? Най-първо има един строеж в мозъка. Ако ти искаш да излюпиш хубави яйца, трябва да пееш до много добре, за да се излюпят яйцата. Който и да е от вас, ако тури 12 яйца и ако се излюпят 6, а 6 не се излюпят, знай, че тона до не вземате вярно. Този неправилен тон осакатява яйцата. Едно време дивите кокошки колкото яйца снасяха, всичките са се излюпвали. Като дошли при хората да снасят яйцата си, едни се излюпват, едни не. Туй произтича от намясатата на човешкия живот. Ако вашите мисли изгубват своята светлина, ако вашите чувства изгубват своята светлина, те нямат смисъл. Като кажете нещо, то да има сила да никне, да цъфне, да даде плод. Ако то е плод, който никне и не дава плод, мисълта ви е без жизнена сила.

Та казвам: В съвременния християнски свят, днес имаме християнски народи, които се бият. Защо? Ако в един дом се бият братята и сестрите, как ще се оправдае. Не може да се оправдае. Едно от двете: или че бащата и майката не са ги възпитали, както трябва, или че не са родени както трябва. Християнството като влезе, направи една погрешка. Понеже християните възприеха всичките форми на езическия свят и се смеси съдържанието на езическия свят с новото. Старото и новото се смесиха. Развалиха християнството. Християнството като влезе, имаше един предател. Юда внесе лошото в християнството. Във времето на Христа имаше един Юда. Днес има 40 милиона Юди. Имаше 12 апостоли, като ги умножите по 40 милиона, на всеки

апостол, се падат всички 500 милиона. Днес има 500 милиона християни. 40 милиона Юди има днес в света. Те са много Юдите. Христос като му даде залька, казва: Каквото си намислил да правиш, направи го. Сега не искам да се спирам върху Юда. Казвам: Едно неразбира не има. Юда не разбираше Христа, понеже беше крайно материалист. Мисля, че той беше касиер, който носеше касата. Мислите ли, че когато ние проповядваме една идея без пари, че ние не сме касиери. Мислите ли, че когато една мома се жени за един момък и пита момъкът богат ли е, учен ли е, че това е безкористно? Защо пита дали е богат или учен. Искате да знаете дали ще може да я храни. Мислите ли, че то е идейно женене. И той пита тя богата ли е, учена ли е. Защо пита? В тия разбирания ние искаме да имаме Божиите благословения. Ние, съвременните хора, сме толкоз изглупели, че казва някой: Аз съм неосигурен в живота. Бог ни е дал един организъм устойчив, осигурил ни (е) с един отличен ум, осигурил ни (е) с едно отлично сърдце и отлична воля, дал на разположение въздух, който дишаме, по земята може да ходим, оставил е само за едно нещо да се грижим, хляба да си доставяме. Единственото нещо, за което се грижим, е хлябът и ние казваме: Трябва да си осигурим живота. Мислите ли, че ако всичките хора се обичаха, щеше да има нужда от такива хамбари, каквито ги правят сега? Всеки човек има право на един хамбар. Съвременните френолози, които изучават главата на човека, казват, че човек има в главата при слепите очи такъв един хамбар, то е чувството на любов-стежанието. Аз 12 години съм мерил хамбарите на българите и имам статистика, колко са големи българските хамбари. Зная колко са големи и английските, и американските, и германските, на всички съм ги мерил. Не е лошо човек да има този хамбар, но той не е турен за жито, той е за отлични мисли, за отлични желания, за любов, за мъдрост, за истина, за знание. Човек иска да има нещо в света. Право е. Някои хора от сутрин до вечер мислят само за парите си в касата, да имат 100, 200, 300, 400. Та казвам: Мислите ли, че Бог е доволен от нас. Онова, което ни е дал, какво сме направили? Мислите ли, че онзи цигулар, на когото трепери ръката, че взема фалшиви тонове, не е нагласил цигулката си. Той някой път нагласи я, от времето се разгласява. Пак вземе, пак наглася. Той иска, като тегли лъка по струните, този тон да отговаря, тогава е нему приятно, тогава хубаво свири. Тогава, мислите ли, че ние с нашите разгласени умове, с нашите разгласени сърдца и воли, че сме благоприятни на Бога. За да ти предадат музикална песен, за да ти дадат живот, то е най-голямата хармония. Трябва да е нагласен умът ти, трябва да е нагласено сърдцето ти, волята ти трябва да е нагласена, тялото ти, да ни предаде Бог нещо. Ние разискваме големите въпроси за оня свят. С такива умове в оня свят не знай, дали ще ни приемат. Вашите 8-годишни деца може ли да ги вземат в университета за студенти? Чудни сте. Най-първо за да се подмладите, във вас трябва да се роди желание да учите. Изхвърлете непотребните неща. Наблюдавам тук психологически, иде някой по-сърнал. Някоя жена по-сърнала, лицето пожълтяло, казва: Неразположена съм. Аз зная защо е неразположена. Тя подозира мъжа си, че

той ходи по чужди жени, не само мъжа ѝ, но всичките жени, при които ходи, са в ума ѝ, тя мисли това, което човекът никога не е правил. Аз го виждам него светия, тя е грешница и турила всичките престъпления, понеже се вижда в него. Казва: Не мога да го търпя. Тъй разглеждам работата. И мъжът престъпник вижда жена си престъпница, той приписва своите престъпления на нея. Така не се мисли. Всяко престъпление оставя белег на човешкото тяло. Нема престъпление в света, което да не е оставило отпечатък върху тялото и нема добродетел, която да не е оставила белег. Всички носим чертите на нашите престъпления и носим чертите на нашите добродетели. Това е цялата истина. Какво си мислил в големите престъпления и в малките престъпления, в големите опущения, всичките най-малки погрешки и добродетели, даже като си дал една чаша вода някъде, и то е отбелязано някъде. На важно място се вижда, ти си направил едно добро. Та казвам: Нас, съвременните хора, Бог е определил за нещо велико в света. Велико е търпението на Бога. Той вижда тия лица потънали в престъпления. Той се представи някой път и те го лъжат. Той седи и слуша и някой път казва: Това вярно ли е? - Да. Пък то не е вярно. Разправяше ми един познат, той беше офицер, майор от Габрово. Казва: Аз следвах гимназия. Един ден не си знаях урока, излъгах учителя си, че ме (е) болял зъб и че не съм могъл да си науча урока. Той ме извини, но до вечерта ме заболя зъбът и извадих зъба си. Един ден друго изпитание. Брат ми учеше с мене, беше по-голям, но не беше така развит, аз бях по-умен, по-учен. Един ден учителят ми каза: Я удари една плесница на брата си да учи. Казвам: Как ще го ударя, той ми е бате.

Тогава каза на него да ми удари плесница и той ми удари. Аз не исках да го ударя, но той ме зашлеви. Вие ще кажете: Трябва ли да се удари плесница? Че трябва, защо не. Има плесници на любовта. Всеки ден слънцето ни пляска в очите. Има пляскане на безлюбието. Не е в пляскането. Нека те плесне любещата ръка, може да ти предаде нещо, но ако те плесне ръка, която не е любеща, ще внесе отрова в живота ти. Казвам: Не се безпокойте от пляскането. Виж това пляскане от любов ли иде, или от безлюбие, от грубост ли иде, от истината или от лъжата. Един човек не те поздравява, казваш: Не ме обича. Хубаво, какъв е законът на поздравяването. Слънцето като изгрее поздравява ли ви? Щом отвориш очите, казва: Добър ден! Щом затвориш очите, нищо не казва. С отварянето на очите казва: Добър ден, приятно ми е, че ви срещнах. Слънцето ви говори. затвориш очите, слънцето обръща гръб, върви по своя път. Но то среща не само вас, то милиони дребни същества среща и то намира време за всичките. Малки бръмбарчета, мушици, комарчета, всичко то среща и поздравява, казва: Какво правите тук? По една сладка дума слънцето казва на всичко, което Бог е създал на земята. С хиляди и милиони години слънцето поздравява. То поздравява огъня, поздравява растенията, поздравява цветята, поздравява изворите, камъчетата, навсякъде туй, което нас ни се вижда безполезно, на всички казва: Не бойте се. От всички вас ще излезе нещо. Слушайте Господа, от вас един ден отлични работи ще излязат. Вие казвате: Кога ще бъде? В началото.

Нема край. Сега тия камъни е край на нещата. В началото тия камъни нема да лежат тъй, те ще бъдат цветя, които ще живеят, аромат ще имат. В началото ще бъдат пчели, които ще събират сокове от цветята. Краят на нещата е развалянето на кошера, молците, които нападат пчелите и царицата, която изчезва. Всички кошери се развалят - това е краят на нещата. Краят на всички неща е смъртта. Началото на всички неща (е) любовта. Ние се интересуваме от края до толкоз, до колкото ни показва началото, показва пътя на едно начало, което иде. Краят казва: Аз си заминавам, но иде едно начало, слушайте не го. Ще ме извините, аз не можах да ви дам, което исках. Онова начало, което иде, то ще ви даде всичко. Единственото начало в света, което може да внесе смисъл на живота ни във всичките отрасли на този живот, във всичките подробности, то е само разбирането на Любовта.

Сега да ви кажа: Да разбираш злото, това е драма. Да мислиш, че злото е добро, това е комедия. Да прилагаш злото в живота, това е трагедия. Тогава, за да се избавим от комедията в живота, трябва да приложим любовта. Комедията може да я заместим с Любов, тя очисти всичко. Да се справим с драмата на живота, трябва да приложим Мъдростта. Само Мъдростта е в сила да замести драмата. За да се справим с трагедията на живота, само Истината е в сила да замести трагедията. Тогава в Любовта имаме началото, в мъдростта имаме зенита, и в Истината имаме плода. Истината е туй, в което всичко се постига. Ти опитваш нещата и се радваш на онзи живот, който си постигнал като начало в тебе. Ти се радваш, че тебе ти дават една възможност да се проявиш. Ти в един концерт вземаш и свириш, то е едно начало. Всичките ръкоплексат. Аз поддържам ръкоплексането. Аз ви препоръчвам да ръкоплексате (в)синца. Ръкоплексането го одобрявам в светските хора. В света едно хубаво нещо правят, че ръкоплексат във време на концерт. Туй го одобрявам. Писанието казва: Да ръкоплекса водата с ръцете си. Водата ръце нема, как ще ръкоплекса? Щом мина покрай извора, нема изворът да изплеска, аз ръкоплексам. Казва: Да ръкоплексат реките. Те не могат да ръкоплексат и за тях аз ръкоплексам. Казвам: Като минете покрай някоя река, ръкоплексайте, кажете: Да живеят реките. Като минете покрай някоя канара, кажете: Да живеят канарите. Ръкоплексайте. Вие минавате и казвате: Тия невежите канари, тия невежите реки. Но тия невежите реки създават плодовете, храна, от която ние постоянно вземаме. Тия невежите канари създадоха нашите къщи, в които ние живеем. Те създадоха градините на земята. Не мислете, че канарите немаат нищо в себе си. Те разнасят скрити Божии благодати. Това са спящи духове и те чакат своето време. Кой как стъпи на камъка, той оставя нещо на камъка. Понеже вие не знаете този закон, те без да искат, вие даром сте им оставили нещо. На един камък колко души седнат, те без да знаят, оставят от Божиите благословения. Един ден тия камъни се сдобиват със своите благословения, казват: Благодарим, Господи, на всички, които са седели отгоре ни, те оставиха по едно благо. Радвайте се когато една муха кацне отгоре ви. Радвайте се ко-

гато един лист падне отгоре ви, на гърба, радвайте се когато една пращинка падне на гърба ви.

Знаете, в тия пращинки каква енергия има. Всички хора бягат от дъждовните капки. Всичките хора бягат от капките. Те не знаят, че те са носители на онази жизнена енергия. На болните хора препоръчвам да се разхождат и да си приказват на дъжда. Да го имат за един цяр. Като дойде дъждът, всички да излязат на разходка на дъжда. Като се върнат, умовете освежени, сърдцата освежени, телата освежени. Ще благодарят на невидимия свят за добрата баня, която невидимият свят им дава. Сега ще чакат да мине Божието благословение, като престане дъждът ще излязат да си окалят обувката. Ще философствуват защо много кал имало по пътищата, че не били направени. Погрешката е наша, че трябваше да бъдем птици. Като е кално времето, с крилата да се вдигнем и да минем отгоре. Погрешката е в нас. Птиците са по-умни, птиците никога не си калят краката. Като има кал, хвъркне и веднага разрешава въпроса. Що са страданията? Тази нечистота, калта, която съществува в обществото. Криле ни трябват. Криле може да внесе само човешкият ум, онази правата мисъл. Ние всички мислим, това нямаме, онова нямаме. Всичко имаме. Аз се чудя на хората. Всичко имаме, но не го използваме. Всички страдаме от преяждане, от препиване, от излишни работи страдаме всички ние. Богатият ще иска да има 20, 30 милиона, един милиард. За какво му са тия пари? Да има 10-15 къщи. Защо му са? Те не носят никакъв живот. Според Божия закон имаш право да имаш една къща, с една спалня, с една приемна и една кухня. За три стаи имаш право. Щом направиш втори етаж, то е на дявола работа. Вторият етаж е на твоите ближни. За тебе на един етаж. Ти сега ще туриш наематели, ще се скараш. Те не са богати. Не плащат, ще се скараш. Не ти трябва да направиш къща, да се караш със съседите си, че не плащат. Като разглеждам човешката глава, човешкия мозък, Бог е направил една къща вътре в човека и турил жители в нея 3 милиона и 600 милиона. Толкова клетки има в главата и те не се карат. Между клетките има малко пространство, пространства. Те са толкоз малки, че има празно пространство по между им и толкоз като са, не се карат. В тази малката глава има събрани толкоз жители и те живеят мирно. Някой път ние нарушаваме тяхното спокойствие от външния свят. Казваш: Главата ми не е голяма. Че пък трябва ли да бъде главата ти голяма. Ти ако имаш Любов, главата ти расте според закона на Любовта. Ако ти имаш Любов, своята глава е голяма, колкото главите на цялото човечество; ако немаш Любов, главата ти е по-малка от главата на комара. Та казвам: Помнете едно нещо: Научете се да престане вашият ропот. Сега не ви говоря да вървате. Едно нещо ви казвам, един съвет приятелски: Не смущавайте невидимия свят с вашите непотребни мисли, с вашия ропот. Най-малкият ропот зле се отразява. То е една дисхармония в музиката. Да нема никакъв дисонанс. Знаеш, колко е приятно, да слушате някоя симфония, всичките части хубаво звучат. Ти имаш разположение. Щом има един дисонанс вътре, изгубваш разположението. Хубаво е да срещнеш хората и те да седят спокойни.

Сега слушате и казвате: Хубаво се говори, но утре ще измрем гладни. Ще измрете гладни. Ако измрете гладни, това е край на вашето разбиране. Искам сега да имате едно ново разбиране. Внесете Любовта като начало, без ропот. Престанете да мислите, че сте женени, че сте баща, че имате 4-5 деца, трябва да ги отглеждате, престанете да мислите, че трябва да ги възпитавате. Представете си, че сте един син и трябва да имате едно хубаво любовно отношение към баща ви и към майка ви, към братята, към сестрите. Представете си, че сте ученик в училището, трябва да имате една система на възпитание, че трябва да имате любовно отношение към професорите, към учителите, които ви учат и към всичките ваши съкласници и с тия от цялото училище, вън от класа ви. С цялото училище трябва да имаш отношение, че всичките да кажат: Ето един благороден ученик. После, представете си, че сте слуга, да бъдете слуга, но господарят ви да е доволен, да каже: Господ да го поживи, такъв слуга ни трябва. Ти влизаш като слуга, но те те считат като господар. Някой път ние, съвременните хора, сме като господари, а хората ни считат като слуги. Ние като се явим при Бога, като ни види, да каже: Ето един син, който изпълнява Волята на Бога. Да е приятно на Господа, като ви види. Казвате: Къде е той. В него чувствувате радост, веселие, успех, прогрес, безсмъртие. Всичко се дължи на онази Любов, която Бог има към нас. Ако ние не прекъсваме тия връзки на Любовта, това е началото на живота. Ако прекъсваме тия връзки, явява се край на нещата. То е практически. Може да ви говоря философски работи колкото искате. Съвременната наука колко работи има, за които може да се говори, може да ви обясня причините за всичките неща, туй нема да ви ползува. Може да ви разправам за индуската философия, какво нещо е кармата: Всяко нещо има своите последствия.

Но казвам ви: Началото на всички неща в света е Любовта. Най-хубавото начало е Любовта. Най-хубавото начало на Любовта, това е животът. Любовта и животът това са най-хубавите начала. Любовта и изпълнението на живота, това са най-хубавите неща в света. Началото на Мъдростта, това е знанието, светлината, това е разбирането. Началото на Истината, това е свободата в човека. Да бъдеш ти свободен и да можеш да направиш всичко онова, което пожелаеш, не онова, което пожелаеш, но онова, което е за нашето добро и за доброто на ближните ни и за славата на Онзи, Който те е пратил на земята. Че като види Господ тази работа, да каже: Добре е направена тази работа. Че как ще се явим при Бога с тия лица, които сега имаме. Как ще ни посрещнат в невидимия свят. Как един ден ще посрещна ония военни борци, които се хванали за корема, пожълтели. Те може ли да защищават? Те ще се предадат. Те избират онези момци с червени лица, със здрави мускули, въоръжени добре, че като вървят, земята се тресе. Някои християни се сгушили и мислят, че нещо ще направят. То са болни идеи. Изправете се. Казвате: Ще се мре. Край е. Край на лошия живот, на безлюбието. Изхвърлете безлюбието, ще умираш, освободил си се от безлюбието. Още като умираш, кажи: Давам си вече оставката.

За да познавате Любовта, трябва да се движите с една бързина от 4 квадрилиона в секунда. Знаете, какво нещо е 4 квадрилиона в секунда. То значи проявяване на Любовта. Сега някой на мене ми говори, казва: Гори сърдцето ми. За мене Любов е, която има 4 квадрилиона бързина в секунда. С тази бързина ще мина за един час през цялата слънчева система. Целата вселена от хиляди и милиони слънца ще ги мина за една секунда. доста вселени изминава в една секунда. Друго яче, при обикновено движение се изискват милиони и милиарди години, а с 4 квадрилиона бързо се постига. Казвам: Любовта е, която разрешава неразрешените въпроси. Не мислете, как. Като се кача на аероплана, трябва ли да питам ще ме занесе ли или не, да разглеждам аероплана, да давам ум на хората. Искам да зная дали ще може да ме пренесе. Ще се кача горе на аероплана и ако ме пренесе, добре, ако не ме пренесе, ще зная. Но като се кача на аероплана, трябва да имам един парашут. Ако не може да ме пренесе, с парашута да слеза долу на земята. На аероплана всякога трябва да носите парашут. Без парашут да се не качвате. Може да се случат неща, които не знаете. Казвам ви: Ония мъчнотии, които имате, които не може да ги разрешите, има нещо, с което трябва да ги разрешите. Единственото нещо, което може да внесе във вас настроение, то е Любовта. Не една Любов, за която философите могат да ви убедят, не една Любов, която аз може да ви убедя, но има нещо, с което може да ви предам Любовта. Чрез контакт може да ви предам това, което е в мене. Туй, което не е в мене, аз не може да ви го предам. Всичко, което е в мене, аз може да ви го предам. Една малка искрица може да мине, огънят може да се запали. Любовта се предава чрез малка искрица невидима. Като влезе тази искрица, запалва цялото тяло, образува се хубава топлина. После се образуват и светли мисли. Всяка малка искрица образува хубавите чувства, изглеждам като ангел, свободен от всичките ограничения. Не може да знаеш всичкото знание, което има на земята. Може да го придобиеш, но само една искрица от 4 квадрилиона бързина на Любовта вижда всичко.

Да ви приведа един пример. Един от знаменитите художници в Рим искал да нарисова образа на Христа. Всеки ден излизал да гледа хора. Един ден среща един момък, който му харесва и му казва: Ще ми бъде много приятно, ако дойдете в моето ателие на гости. Искам да нарисувам образа на Христа. Идвал цяла седмица и той го рисувал и направил една от видните картини. След 15 години дошло му на ум да нарисова Юда Искаротски. Започнал пак да ходи из града. Един ден намира един, който много му харесва. Казва му: Да дойдеш при мене, ти си добър сюжет. Нарисувал Юда. Поставил Юда и Христа. Той знаел, че преди 15 години позирал за Христа, а след 15 години позирал за Юда. Като видял двата образа, казва: Какво съм направил? Аз от Христа станах един Юда. Казва: Господине, аз съм същият, когото рисува за Христа. - Тъй ли? Че как е станала тази промяна. Казва: Изменил си на Любовта.

Щом човек не изменя на Любовта, той е Христос; щом изменя на Любовта, това е един Юда. Не изменяйте на Любовта.

Отсега нататък има да срещате само хората на Любовта. Не да търсите края на живота, но началото на живота. Всеки ден ще срещате хората на Любовта, които ще ви дадат образ, какъв трябва да бъдете.

Отче Наш.

13 неделна беседа, гържана на
21 декември 1941 г., неделя, 10 часа.
Изгрев. София

На прага е!

Добрата Молитва.

Ще се развеселя.

Ще прочета само няколко стиха от 70 глава на Матей от 7 - 14 ст.

Духът Божи.

„Където ходите, проповядвайте и казвайте: „Царството Божие е наближило“.

Съвременното човечество минава през изпитанията на Йова, не че Йов беше един грешен човек, но се изпитваше колко му стига умът, какво благородно сърце има и каква воля има, може ли да се бори със злото. Някои казват той е добър човек. Според мене всеки човек, който не може да изправи едно зло, не е добър човек, той е слаб човек. Който може да изправи едно зло, той е силен човек, той е добър човек. Ако ние не можем да се справим със злото, защо ни е това добро? - Доброто контролира злото. Сега някои казват, той е много добър човек, той не е лош човек. Щом не е лош, не ми трябва. Защо ми е едно алаше кон, който само себе си може да носи? Яде само и никаква работа не може да свърши. Не го искам, аз искам здрав кон да рита, да хапе, но работа да свършва. Който може да направи едно зло, пък не може да го поправи, и той не е добър човек. В Писанието казва Бог: „Аз съм, който правя и добро, и зло“. Някой казва: „Аз съм добър човек. Ако ти не може да правиш и добро, и зло, ти не си добър човек. Вие ще кажете, че на някой допада. Аз не защитавам никаква кауза, изнасям нещата тъй както са. Някой казва: Защо страда светът? - Ако ти си туриш крака върху една циментова каша след 5-6 часа ще се намериш в трудно положение. Кой е виноват. Не разбираш свойството на циментовата каша. Не си туряйте крака в циментовата каша. Някой път вие си правите къща и туряте много малки прозорци. Казвате: Нямам достатъчно пари за голям прозорец, по-евтин. Скъпи турете, и не туряйте малки, големи турете. Както виждате нашият салон големи прозорци има. В началото нашите приятели му бяха турили мазгали*. Казвам: Не може с такива прозорци, ще ги удвоите. Големите прозорци ще турите, да влиза светлината, нищо повече!

Всички са станали церливи деца. Където ходят, навсякъде говорят за хляба 200 грама, 300 грама хляб само. Във въздуха има доста хляб. Милиони може да се нахранят. Ще се учите от въздуха да снемате хляба, но то е за праведните хора. Аз бих желал да видя един човек, който да се не съблазнява като види най-голямата съблазън. В какво седи една съблазън? Съвременното зло в какво седи? Доброто и злото се отличават по две съществени качества. Само по едно нещо се отличава. Злото всякога взема и не дава. Никому нищо не дава. Вълкът изяда овцата, свършена работа. Лисицата изяда кокошката,

свършена работа. Доброто винаги дава. Що е доброто? Туй, което дава. Що е злото? Туй, което постоянно взема. Питам тогава, ако вие постоянно вземате, какъв ще бъде вашият характер? Какъв характер ще се образува във вас? Съвременното човечество намира, че светът не е направен такъв, какъвто трябва. Запример питат: Защо е тази война? - Войната за невидимия свят е представление. За нас хората умират, а за тях са актьори, които събличат костюмите от сцената, облече друга дреха. За вас е умрял, нали умира един актьор на сцената. Мушнат го, умре, на другия ден възкръсне. Има актьори 400-500 (пъти) умират и пак са живи. Браво, казвам.

Злото в света седи в една много малка причина. Не вземай повече от това, което ти трябва, нищо повече! Не давай повече отколкото ти трябва, нищо повече! Ние, когато започнем да дишаме, трябва ли да имаме цели складове с въздух?

Във въздуха ходиш, приемаш колкото искаш. Царството Божие аз разбирам е един свят организиран, дето всичко, каквото помислиш, каквото поискаш, ще ти бъде. Искаш в Царството Божие да бъдеш музикант, веднага на момента си музикант, може да свириш. Искаш да бъдеш художник, веднага на момента ще станеш. Искаш архитект да станеш, веднага на момента ставаш. Искаш красив да станеш, ще станеш. Каквото пожелаеш ще станеш. Но трябва да знаеш, че ако се обличаш с актьорски дрехи, трябва да знаеш как да ги събличаш. Ако не ги събличаш, ще ти стане зле. Всичките хора, които са дошли на земята, знаете ли как са ги изненадали по един начин. Има една теория, която разправя, че в оня свят някой минал през витрината и видял хубава дреха, допада му, иска да се облече. Влезе и като облече дреха, не може да я съблече. Започне да рита, да рита и се намира на земята роден. Всичките вие сте, които сте ходили при тия витрини, облекли сте се и сега сте тук на земята. Коя е погрешката? Погрешката е, че като сте се облекли, не сте питали. Ще плащате за дрехата. Горе се взема дрехата, във витрината, а тук се плаща на земята. Да видите колко скъпо се плаща на земята. То е една теория, донякъде изяснява. Както един турски бей, чийто син се е научил да пие ракия, че баща му казва, синко, не пий ракия, че на оня свят всичките бурета ще бъдат на врата ти, ще ги носиш. Синът пита: Татко, ще бъдат ли пълни? - Разбира се! Казва, има какво да пия. Ако баща му беше казал, че ще бъдат празни буретата. Той не знае как да го сплаши. Синът казва, ако има пълни бурета с ракия, това аз искам. Нека седят на врата! Един ден ще се освободя от тях. Две неща са потребни в съвременния живот за хората, за разумните хора. Да не критикуват Бога в себе си и да не намерват махана в себе си. Паднал си, не съди себе си, че си паднал, стани, изтрий се и тръгни напред. Окалял си се, иди измий се, вода има и благодари, че си се окалял. И не ходи да разправяш. Че какво има, че си се окалял, кажете ми. Тази кал, от която ние се възмущаваме, от нея растенията изваждат най-хубавите сокове. Българите казват, когато кал има, берекет има. Ние, съвременните хора, имаме криви идеи. Чисти трябва да бъдем в своите мисли! Чистотата не е физическо състояние, то е чисто духовно, вътрешно,

Божествено състояние. Да си доволен от онова, което имаш. Една малка мисъл, която имаш, тази мисъл пак може да ти бъде в твоя полза. Знаете какво положение завзема една хубава мисъл, едно хубаво чувство, една хубава постъпка. Те завземат мястото на един цар. Ако ти имаш приятел един цар някъде, като идеш там, веднага щом му дадеш картичката си, той е на ваше разположение. Няма да се усещаш в лишение. Казвам: Ако на нас не може да ни бъде приятел. Ако на нас Бог не може да ни бъде Баща, тогава на кого ще се уповаваме. Не, когато сте разположени. За мен силните хора са в страданията. Когато видиш един човек, когато мисли, когато е радостен, той не мисли много. Понякоя път вие питате защо трябва да страдам аз? Аз ви питам защо ви трябва да ядете кокошки и агънца? Питам ви защо ви трябва тези камъни да ги чупите, да правите къщи? Защо трябва да сечете дървета, че да правите къщи? - Ако дърветата не страдат за вас, вие нямате къща. Ако тия камъни не страдат, няма къща, нямате градивен материал. Следователно нашите страдания са градивен материал за един по-възвишен живот, който сега се строи. Така стои философията. Ако ние не участваме в страданието, не можеме да участваме в благата на света. Не мислете, че страданията са лоши. Един ден страданията ще бъдат на-големите блага, които ще ни посрещнат, те ще бъдат нашите ангели. Вие ще се чудите откъде туй. Христос казва: „Елате вие, благословени от Отца Моего да наследите Царството Божие“ Защо? Защото гладен бях, нахранихте ме. Болен бях, изцелихте ме, в тъмница бях, посетихте ме. Казват: Господи, кога те видяхме. Понякоя път хората изясняват Писанието по негърски. Един негър обяснявал, как Господ направил Адама. Казва, Господ три дена се мъчи да направи Адама, суши го три дена на един плет. Някой запитвал, ами плета кой го е правил. Казва: То не е ваша работа! Онова, което създава човекът, то е онова вечното начало. Мисълта е нещоечно. Любовта е нещоечно, която приканва диханието на Бога, което вдъхна в Адама. Той е вдъхнал от Любовта си и той е станал жива душа. Следователно, Бог постоянно вдъхва при всяко страдание. Мислите ли, че този Адам, който беше в пръстта, той страдеше в тази пръст? Съжали го Господ, че страда. Един ден ще четете как е тази история. Много детинска е както е написана сега. Един естественик ходил да събира яйца и намира доста големи яйца. Не бил много от учените. Като се измътили, това били все змийски яйца. Той имал доброто желание човекът, някои от тях били малки, някои големи. /На една сестра стана лошо/. Няма нищо, душата се пренася в другия свят. И да замине за другия свят още по-добър свят. Човек оставя своите дрипели тук, обличат го в друга дреха. Човек не трябва да замине преждевременно за другия свят. Да замине точно навреме като узрял плод откъснат. Да те чакат. Христос казва: „Отивам да ви приготвя място да ви взема, че да ви приготвя място. Че какво ще правите трябва жилище. Исус Христос приготви условията. Оня свят е разумен свят, не е както тук да родиш едно дете, че после да го оставиш да страда. Като се родиш, ще имаш всички удобства.

Та казвам, ние сега на земята трябва да работим, да изпълним

Волята Божия. Две неща се изискват. Да имаме доброто желание, да изпълнят всичките хора Волята Божия. Всеки да я изпълни без ущърб на своя ближен.

Та казва стихът, където ходите, проповядвайте, Царството Божие е наближило. Ние сме дошли на земята, за да придобием нещо и онова, което придобием, да го не загубим, но да го носим в себе си. Имаме същия закон у децата, които се раждат. От детинство до старост възраст, те носят със себе си знанието. Ако човек няма опитностите на едно дете, ако няма опитност на възрастния човек и ако няма опитностите на стария човек, какво ще знае той? Как ще влезете в положението на един човек, който страда, ако не чувствате болки? Как разбирате сиромашията, ако не сте я опитали? Как ще разберете какво нещо е злото, ако не сте го опитали? Как ще разберете какво е огън, сладчина или доброта, ако не сте ги опитали? Тия работи се добиват чрез опит. Злото е там, че ние искаме другите хора да страдат, пък ние да не страдаме. Това е злото в света. Ние искаме света, който Бог е създал да станем господари на всичко да разчитаме, без да сме отговорни за нещо. Такъв свят не съществува. Трябва да се изучават законите на човешките мисли, трябва да се изучават законите на човешкото сърце, трябва да се изучават законите на човешкото тяло. Трябва да се изучат законите на отношенията, които хората имат. В даден случай трябва да знаеш как да постъпиш с всеки човек, с дървото, с водата, с въздуха, със светлината, с малките бубулечици. Не трябва да имаш ония превзети идеи. Качил се един комар на един слон, че казва ходих да го уча тоя големия дивак, дето изтрепа ортълка, поправих го, благодарение на мене поумня. Ако не бях, още много пакости щеше да направи. Взема мястото на Бога. Направил слона да стане умнен.

Не мислете, че вие може да възпитате един човек, да измените живота му. Вълкът винаги ще остане вълк. Лошият човек, винаги ще остане лош. Докато не може да изправи злото с добро, той добър човек не може да бъде. Вие не може да поправите вашия брат, ако не влезете да се оцапате в неговата кал. И вие добър човек не можете да станете. Мнозина от вас ядете риба, но не ходите да я ловите. Благодарение на онези, които ходиха, газиха във водата, вие ядете риба. Ходили ли сте да видите как ловят риба? Вие ходите да вземете месо, но онези, които колят животните, вие не влизате в тяхното положение. На съвременните хора трябва едно възпитание. Младите мими и младите момци се учат. Но докато се роди една млада мома, колко скъпо коштува на майка си и на баща си. Един млад момък, докато се роди, колко скъпо коштува! Не само тук да го носят, но докато го донесат от невидимия свят. Докато го донесат тук от далечното пространство, милиарди струва. Някои отдалеч идат. После, докато намери условия, подходяща майка да се съгласи да я убедят. На тази майка, за да го роди, ще й дадат най-голямото производство, ще бъде пълен генерал и бащата и той ще бъде пълен генерал. Тогава станат баща и майка, съгласяват се да имат един син и една дъщеря. Считат, че са господари на света. Не само това. Какво се ползвате вие, ако роди-

те един син. Най-първо трябва да се родят мислите на вашия син преди да се роди син ви. Трябва да се родят неговите мисли във вашия ум. Преди да се роди дъщеря ви трябва да се родят нейните чувства във вашето сърце. Преди да се родят те, трябва да се родят техните постъпки във вашето сърце. Тогава те могат да имат онаследяване. То е много важен въпрос. Писанието казва, отривисто всичко, каквото се случва на ония, които любят Господа, ще се превърне за добро. Защото не е само да се започне една работа, но работата трябва да се започне, да се свърши, но тази работа трябва да има известна придобивка. Какво ви ползува знанието. Може да ви говоря много работи, за които нищо няма да се ползвате. Мен запример някой път ме интересува светлината, понеже светлината е един метод за разговор. Има хора, у които господствува червеният цвят. Те са хора Марсианци, има хора, в които господствува портокаленият цвят, те са хора индивидуалисти. Дето ходят личат, че са генерали навсякъде. Първото място искат. Ако се образува дружество, искат председател да станат, да заемат най-високата служба. Има хора, които носят жълтия цвят, занимават се с високи работи, поезия, философия, искат да служат, да разкрият тайни. Другите, които се занимават със зеления цвят, искат да станат най-богати хора. Другите, които се занимават със синия цвят, искат да станат големи религиозни хора, патриарси, владици, необикновени работи, че да заповядват на света. Които носят виолетовия цвят, те пък искат да имат царска мантия, като го погледнете голям човек ще стане.

Пита ме един, ти какво мислиш заради мене. Казвам: Ще ти отговоря. Ти казвам, обичаш ли Бога, любиш ли Го или не Го обичаш? Обичам Го. Как, рекох, Го обичаш и как Го любиш? - Моля се по три пъти на ден. - То рекох, ни най-малко не е обич, то е гимнастика. Може да коленичиш, то не е моление на Бога. Ти ще идеш при една бедна вдовица, която има нужда, че да ѝ помогнеш. Че си седял в стаята, коленичил си, то е твоя работа. Занимавал си се с твоите крака. То не е благо за теб, не е и благо за Бога. Казва Писанието: „Когато ме потърсите с всичкото си сърце“.

Та в света има едно ново знание, което трябва да преустрои света. Старото знание струва. Аз ще ви преведа един български анекдот. С какво трябва да се занимава един човек. Един български юноша, в турско време било, ходил да работи градинарство, 5-6 години. Дотегнало му да копае. Казва, не си струва мотиката, няма ли някой занаят по-лек. Отива в Солун и там видял един абаджия и казва: Лесен занаят. Искам, казва, да се уча на ябаджилък. Той му дал една игла и му дал две седмици само иглата да изкарва. Този шивач бил знаменит. Идва един турски бей и иска да му скрои един бирбучуклия, широки по шопски. Господарят дава му ножиците, дава му и аршина и казва, иди с бея, аз ще дойда. Отива момъкът с бея, пък му се случило, че закъснял. Не можел да иде навреме. Беят като погледнал момъка казва: Ти ми се харесваш, трябва да знаеш като майстора. Я ти да скроиш, виждаш ми се млад, може да скроиш бирбучуклия. Той не му казал, че не знае. Изважда топа със сукното и започва да крои. Казва

му чучум не мяза на бирбучуклия. Я скрои една салтамарка. Като го видял, че не знае и салтамарка да крои, една тютюнева кесия, ако не ми скроиш, ще те набия вече. Ние едва ли можем да скроим една тютюнева кесия. Това е порядък. Майстори трябва да бъдем.

Ние, съвременните хора, в себе си, всеки човек трябва да бъде доволен. Като срещнем един човек, виждаме един неприятел. Срещаме един вълк, плашиме се от вълка. Срещаме мечка, плашиш се от мечката. Срещаме змия, плашим се от змията. Има светии, които са живяли в пустинята, около тях са идвали вълци, тигри, змии, лъвовете са идвали и са укротявали. Докато се плашим от комара, че ще ни ухапе, или, че хапливите мухи ще ни ухапят. Ухапването считайте, че е целувка. Ухапе те комарът, плюни отгоре на мястото. Плюни свърши се работата. Тогава бих ви казал, когато някой ви обиди, да ви дам един джар за обидата как да се лекувате. С което ухо си чул, тури малко плюнка. Ако не можеш да разрешиш един въпрос, плюни на пръста и си тури пръста на челото. Не може да помниш нещо, плюни на пръста си и го допри до средата на челото. С плюнка става, но трябва да знаеш как да плюеш. Христос като срещна един сляп, който му се молеше да прогледа, Той плюна. Той плюна, направи кал и намаза очите му и прогледа човекът. Но Христос знаеше да плюе. Плю, намаза очите и му се отвориха очите. Казвате: С плюнка ли ще уредим работите. С какво ще ги уредите? Със заповед размърдаш въздуха. Някой път очите са затворени. Някой път по радиото не може да възприемаш. Тепърва трябва да се изучава нашият мозък, ония центрове, чрез които възприемаме Божествените мисли са затворени. Божественото чувство на религия, ако не е развито, ако тоя център не се отвори, тия пасажи, през които може да минат енергиите да почувствуваш Божиата Любов. Аз не говоря за една Любов. Когато дойде Божественото, ще почувствуваш един свещен трепет. Тогава умът е силен, сърцето ти е силно, тялото ти е силно и всичко каквото започнеш върви. Гениалност ще има. Всеки човек, който люби Господа, става гениален. Всеки човек, който е обикнал Бога, става светия. Който не се е научил да го обича, никакъв не става. Той става най-големият грешник.

Та казва(м): Когато светлината в света е, дава възможност на художниците да рисуват. Какво би нарисувал един художник, ако нямаше светлина. В светлината ще постави всичките цветове. Същото е и с музиканта. Един музикант не може да постави нотите на място, ако няма светлина вътре. Ония гениалните музиканти, известна музикална светлина имат. Всичките тонове се нареждат сами по себе си.

Казва Писанието, приближило е Царството Божие. Вие ще кажете: Сега в нашите дни ли е? Че в нашите дни, разбира се. Тогава било близо, сега вече е на прага. Чудни са хората. То е един Божествен ден. Има Божествени дни, които са с хиляди години. Има Божествени дни, които са от 25 000 години. Има Божествени дни, които са от 10 милиона години, от сто милиона години, пък и цялото създание. Битието съставлява един ден, в който Бог създава всичко. Като се свърши, един ден и една нощ има. В нощта Бог мисли как да създаде един нов свят. Като го създаде, грижи се заради него. Всички същества, които

слизат от невидимия свят да бъдат щастливи да се учат. Ако вие не можете да бъдете щастливи, как ще предадете вашето щастие? Вие искате хората да ви направят щастливи. Невъзможно е човек да ви направи щастлив. Аз бих желал да ви направи един човек щастлив. Какви са признаците на щастливия човек? Щастливият човек е непоколебим в своята любов; щастливият човек е непоколебим в своята обич. Щастливият човек е непоколебим в своята мисъл. Щастливият човек, е непоколебим в своите чувства. Щастливият човек е непоколебим в своите постъпки. Той си има една основна черта, която никога не се мени, каквото и да му се случи. Разправят за един зидар-майстор. Като разправя на слугите..... как да вдига камъни, те изтървали камъка и му захванали пръстите, откъснал му камъкът първата фаланга от малкия пръст. Той казва: Благодаря, Господи. Защо благодари? Благодаря, че откъсна само първата фаланга, че не ми откъсна целия пръст. Ти в малките страдания виждай Божия Промисъл. Ако ти би знаел, ти би взел този пръст, който е откъснат и ще го туриш на място. Понякоя път се порежете, отрежете месото, не го хвърляйте, вземете, залепете го, то ще зарастне. Вие го хвърляте.

Та казвам, всички търсите механическо разбиране. Че вие като идете в невидимия свят, един свят на служение и учене, там ще те викат да учите, няма както е тука на земята. Ако учиш, добре, ако не, в оня свят не може да бъдеш. Ще ви пратят тук да помагате на земята. Ще ви дадат един човек упорит да оправите неговия характер. Или ще ви дадат един пианиста, упорит да оправите характера му. Или ще ви дадат един крадец, непоправим да оправите. Една задача ще имате. Че то не е само играчка. Аз съм привеждал следния пример: На един земеделец подлудява неговия бик. Един, който знаел да говори с животните, турил ръката на челото на бика и казва, какво ти е? - В задния ми крак е влязло нещо. Изваждат едно желязно парче от крака на бика и той идва в своето нормално положение. Влезе нещо в ума, влезе нещо в сърцето ти, ще го извадиш, ще извадиш лошата мисъл, лошото желание, лошата постъпка и веднага ще се възстанови Божествената хармония. Трябва да има образци. Ние не можем да живеем в нечист въздух и да бъдем здрави. Трябва да промениш въздуха, да влезе чист въздух и светлината трябва да се промени. В сегашния свят извадиха тия въглища и тоя дим, тая въглена киселина, пошурява хората. Ни най-малко сегашните градове не са хигиенични. Един ден, ако се въведе електричеството да няма никъде пушек. Тривят се хората от въглената киселина. Ти учение пак трябва да имаш, Любов пак трябва да имаш. Щом ти обичаш баща си, всичко ще дойде. Щом ти го обичаш, всичко ще направиш заради него. Щом баща ти не те обича, ще те изпъди. Щом господарят не те обича, ще те изпъди. Щом те обича, ще стоиш при него. Казват: Какво ще бъде новото? Как ще се възстанови новият порядък на нещата? - Ние понякоя път обещаваме по нещо, което не изпълняваме. Има един анекдот: Качил се един циганин да снесе гарджетата от дървото. Дошла буря, разлюлява се дървото, у плашил се циганинът и започнал да се моли. Казва Св. Никола, помогни ми да сляза, няма кой да храни циганчетата. Ед-

но за теб, едно за мен, 10 гарджета за тебе, 10 за мене. Като слязъл и бурята преминала, казва: Св. Никола защо ти са на тебе гарджета? - Твоите гащи не са скъсани, а моите! - Ние като се намериме в трудно положение, обещаваме всичко. Щом мине - забравяме. Малко обещавай, изпълни го. Вечер спиш на леглото, дойде ти една мисъл. Стани и я направи. Дойде ти мисъл да станеш и да запалиш собата. Стани и я запали. Дойде ти на ум да идеш за вода. Стани, иди за вода, не отлагай! Или не си турил нещата на място. Стани, тури ги на място! Човек трябва да бъде внимателен във всичко. Ние отлагаме, отлагаме все за утрешния ден и образуваме един характер нестабилен. После казваме, да се обичаме, да имаме любов. Любов, от която хората страдат, е неестествена любов. Обич, от която хората страдат, е неестествена. Ако сготвите ядене на един човек, той яде от това ядене и боледува, защо му е това ядене? Ако дам крадени пари на един човек, ще го хванат и турят в затвора за 10 години и той мисли, че е осигурен, каква е тази любов? Трябва онази любов, която носи живот. Обич, която носи живот. Да ни даде живот в нас, да внесем живота, да бъдем проводници на Божествения живот. Като дойде някой в дома, да ти е приятно. Като си замине, ти си недоволен от него. Сега туй не може да се наложи. Ние казваме, тъй и тъй ти трябва да бъдеш добър човек. То е безпредметно. Аз ви казвам, че всички вие имате възможност да приложите Божията Любов. Нямаме нужда от външни неща, те са спомагателни средства. Всички вие, които ме слушате и целият свят, ако искат, могат, но хората не искат. Те не искат, пък Бог е толкоз дълготърпелив, че Бог може да ни чака хиляди години. Ние страдаме. Защо са тия страдания? Всички страдаме, понеже не изпълняваме Божия Закон на Любовта. Ние страдаме, понеже, не изпълняваме Божия Закон на Обичта. Когато даваме, не даваме на свят, когато вземаме, не вземаме на свят. Аз се радвам (на) една Божествена мисъл, която минава през ума. Тя ще остави своето благо. Аз се радвам на малкото думи, които кажа или направя. Или срещнеш един човек и кажеш една дума. Обезсърчил се е, казва, какво ще стане сега. Царството Божие ще дойде. С европейските държави какво ще стане? Царството Божие е за всички. Какво ще стане? Аз превеждам един пример. Един баща имал трима синове. Идат и казват: Че двамата са се били. Най-малкият син казва: Двамата батювци се биха. Бащата казва, няма какво да се бият - те хубаво се набиха, единият пукна главата на другия и другият пукна главата му. Казват, нека дойдат, аз ще им превържа главите. Въпрос не прави. Сега казва: Какво ще се прави (с) пукнатите глави. Ще превържеш главите. Вие сега седите с идеята да идете в оня свят, да се оплачете на Господа как сте страдали на земята. Оставете тия идеи сега. Вие като се намерите пред лицето на Господа, ще се засрамите, че сте имали такава ниска мисъл да се оплаквате. Ще кажете: Прости Господи, че не сме Те разбрали. Този брат, който те е обидил, за добро е. Ти не си разбрал закона на Любовта. То не е обида. Ти си излял сума овце, кокошки. Въпрос не правиш за това. Някой брат ти казал обидна дума, цял въпрос! Как да те обиди така. Не седи тъй въпросът. Всеки плод, който

човек изяда, трябва да благодари. Той е една кондензирана енергия, изпратена от слънцето. Трябва да благодариш, че те имали предвид за плода. Ти седиш, недоволен си. Дреки имаш, недоволен си. Къща имаш, недоволен си. Братя имаш, недоволен си. Какво искаш? Искаш да станеш Божество. С този ум, който имаш, какво Божество може да станеш? Искаш да свириш на свят, искаш да рисуваш на свят. Не може да рисуваш. Едни обуца не може да направиш? Дрехар ако си, не знаеш как да ушиеш. Имаш големи идеи. Аз да ви кажа какво мога да направя. Казвам: Какво можеш да направиш? Казваш: Аз да съм министър на България, ще избеся всичките тия. Българинът беси всичките. Учение трябва. Всичките хора страдат от една и съща болест. От хиляди години, хората все се бесят, Бог е създал световите. Помнете едно нещо. Бог не беси никого, нито убива някого. Може да говорят, но то е крива идея. Всички престъпления, които хората правят, Бог ги изправя да покаже, че е разумен. Ако вие идете при Бога, няма какво да се разправяте. Някой счупил крака ви, казва, дайте му нов крак. Аз четох един пример за един английски авиатор, на който и двата крака били счупени. Вестниците писаха. Искан да бъде авиатор и най-после го приемат. Става авиатор и пада с аероплана си във Франция. Че като го намерили германците учудили се. Писали в Англия да му направят друг железен крак. С особен аероплан му донесли другия крак. Колко е смел без крак човекът, отива да воюва. Ние трябва ли да воюваме? Ще воюваме ние сега. За какво? На страната на Любовта ние ще воюваме. Ще воюваме на страната на Мъдростта. Ще воюваме на страната на Истината. Ще воюваме на страната на Правдата. Ще воюваме на страната на Милосърдието, на Кротостта, на Въздържанието. За тях ще воюваме. Казва: Да не воюваме. Не, ще воюваме, нищо повече. Ние искаме уреден свят, да не воюваме. Много жертви още трябва да се дадат.

Та казвам: Всички трябва да бъдете готови да си наточите ножовете, ще носите такива огнени ножове. Като извадиш, като го поставиш, неприятелят от 3, 4 километра да легне на гърба си.

Ако вие не можете да се оправите с вашето зло, какви хора сте? Ако вие не можете да се справите с вашия гняв, какви хора сте? Ако вие не можете да (се) справите с вашите болести, какви хора сте?

„Царството Небесно е наближило“, „Бог е, Който иде в света, да се изяви в света“. Имаме едно зазоряване. Един ден туй, което е невидимо, ще стане видимо. Когато изгрее духовното слънце, целият свят ще бъде променен, състоянието на хората ще се измени. Тия хора ще бъдат като онези гъсеници, които ще станат пеперуди. Един ден хората ще се чудят как са имали такъв ум да мислят такива отрицателни работи. Всичките ще бъдат радостни и весели, че могат да служат вече. Казвате, кога? Сега е времето. Чакате да дойде Христос. Че Любовта е Христос, Мъдростта това е Христос. Свободата, това е Христос. Обич между всичките, това е Христос! Той е звеното, което ще съедини хората да се обичат. Очаквате да дойде Христос отвън. То е заблуждение. Казва Писанието, ако кажат, че Христос е тук или там, не вярвайте. Той е вече като светлината. Тази светлина ще проникне,

ще влезе във вашите души, във вашите духове, във вашите умове, във вашите души, във вашите тела. Това е присъствието на Бога. Като дойде Господ как ще го посрещнете? Аз ще ви кажа: Трябва да имате най-хубавите мисли, най-хубавите чувства, най-хубавите постъпки. Това са подаръците, които ще принесете. Ще принесете подаръците на вашето сърце, подаръците от вашия ум и подаръците от вашето тяло. Ще кажете: Ето, Господи, това е на твоё разположение, както ти си ни благословил. От сега нататък ще сме готови да слугуваме и да изпълним Волята Ти тъй както Ти искаш. Вие ще кажете: Ние сме готови още. Всинца вече сте готови. Които досега не са готови, и които мислят сега да се готвят, те са закъснiali вече. Не внасяйте идеята, че не сме готови. Готови сме нищо повече! Въгленът поддържа всичките условия да стане диамант. Изисква се само голямо налягане, голяма температура да стане диамант. Ние в себе си съдържаме всичко да станем диаманти. Ние съдържаме всички възможности да приемем Любовта, да стане всичко у нас, да няма да ни разколебават. Един ден ако в дома си приложите Любовта, ще видите какво благословение ще дойде. Ще се отвори небето, ще се учудите, и ще се освободите от едно голямо ваше заблуждение. Седите и казвате от къде ще дойде благото. От слънцето. Тия милиарди същества, които работят. Плодните дървета работят, събират Божествената енергия, дават. Ние казваме, това е дърво, това е камък, но тия камъни, тия дървета работят много по-добре от нас. Те се жертвуват пък ние още не искаме да се жертвуваме. Затова нас искат да ни накарат да се жертвуваме; Смъртта идва да ни тури в земята, да дадем нещо от себе си. На жертва ни учат. Ако ти не жертвуващ доброволно, по закона ще пожертвуващ. Да се отвори сърцето ви, умът ви, телото ви. Сега казвате: Може ли да стане туй нещо. Може да стане. Вие сте риби, които са излязали вън от водата на сухо. Ще ви извадят, на сухо ще живеете, нищо повече. Вие сте птици, паднали сте във водата, ще ви извадят из водата, ще кажете туй било животът. Именно всички сега може да живеете. Но вие сте влязали в една среда, която не ви подхожда. Вие сте излязали из водата вече и сега във въздуха ще живеете. Сега трябва да се роди човешката мисъл, човешките желания, по нов начин. Казвате, трябва да се родят. Вие сега може да цитирате някой философ. Аз съм чел всички философи, може да цитирам. Зная художниците откъде са рисували. Не съм намерил някой художник, който да е нарисувал както трябва. Гледал съм много образи. Тук 39 художници са рисували Христа, но има един дефект. В моите очи, в картината има дефект. То е долу в брадата. Гледам някъде нарисували Христос, но Христос не е имал такава брада, не почива на никакъв закон. Христа го рисуват много възрастен, отколкото е бил. Някои го рисуват по мъжки. Трябва да съчетаеш човека вътре. Като съчетаеш чертите на мъжа и чертите на жената в едно и като съчетаеш чертите на децата, това е Христос. Да съчетаеш чертите на майката, на брата и на сестрата, това е човекът, целокупният човек. Бащата показва страната на ума. Майката е, която показва сърцето. Братът и сестрата показват човешката воля, която е раздвоението на двете страни. Вие в Любов-

та си не можете да се жертвувате. Прави ми впечатление, младите момичета и младите момци как се жертвуват. Дъщерята напусне баща си, синът напусне майка си. Казвам: Браво, за Любовта всичко са готови да жертвуват. Гледам сега, богати хора търсят Христа, но гледат да се осигурят. Вие ще приемете Христа тъй както е. Той не дойде като княз, но като много беден човек. Казва, ако искате богатство, не може да ви дам. Той казва, в моето име, който дигне кръста си да ме последва. Под думата кръст разбираме, който има в себе си търпението, във всичките неща ще види, че няма да бъде излъган. Търпение трябва. Бог е дълготърпелив и ние трябва да сме търпеливи. Ако търпим, всичко може да постигнем.

Та казвам: Трябва да бъдеш тъй чувствителен, да понюхваш*. Езикът ти да бъде чувствителен, че отдалеч да понюхваш сладчината на нещата. Онзи, когото (обичаш), като го близнеш ще видиш, че той е по-сладък от мед. Близнали ли сте вие добрия човек? От мед е по-сладък като го близнеш. Сладчината в света е излязла в света, които обичат. Всичките сладки сокове на цветята идват от цветовете на Любовта. Тази любов излязла през сърцето, дошла в нас като външна страна, като сладчина. Всичките отровни работи са излязали от сърцата на лошите хора. Казвам: Ухание трябва. Човешката мисъл трябва да разнася ухание. Човешкото сърце трябва да разнася сладчина, а човешкото тяло трябва да разнася стабилност в света. Та казвам: Светлината е, която иде от Божествения ум. Топлината е, която иде от Божественото сърце. Силата е, която иде от Божественото тяло. Бог е на наше разположение. Бог е казал така: Ако баща ви се забрави, аз ви написах на дланта си, никога няма да ви забравя. Елате, разсъждавайте! Ако греховете ви са , ще станете млади. Така са писали старите пророци. Много добре са писали. Всички имате опитност, много добра е. Постоянно се тревожите, колебаете се. Момата мисли дали той я обича или не я обича. Може ли да обичаш крака му, както обичаш главата му. Колкото и да целувате краката, краката все ще дадат нещо. Туй, което човешката глава даде, краката не може да дадат. То не е унижение. Не търсете разумното в краката на човека. Добродетелта подкрепя разумното. Тя казва, аз служа на разумното, затуй съм взела най-долното място. Краката имат много голямо смирение. Долна служба сме взели, да носим разумното. Ако не бяха краката, нямаше кой да носи главата. Ръцете малко по-горна служба имат. Те служат на правдата. Тази правда е необходима за човешкия ум. Те и сърцето носят.

Та казвам: Трябва да решите в себе си или или. Ще кажете: Противоречия. Казва, който не напусне баща си и майка си, който не е готов да напусне лошия баща, който не е готов да напусне лошата майка, лошия брат, лошата сестра, лошия слуга, лошия учител, лошия порядък в света, казва Христос, не може да бъде порядък. Новото иде сега. Да се свърже с твоя брат, с твоята добра майка, с добрите си приятели, с добрите си сестри. Отричането на едно е приемане на друго. Изваждаме нечистия въздух, приемаме чистия въздух. То е новото разбиране. Ние изхвърляме старата любов, приемаме новата

Любов, която носи живота. Новата Любов, която възкресява човека. По старата любов се учим да жертвуваме, затова трябваше да умираме. По новата Любов ще живеем, ще възкръснем. Благата, които Бог ще ни даде да носим на всички, които ги очакват. Няма защо да умираме. Трябваше да умрем, за да вземе туй, което сега го даваме. Сега, понеже, всеки се е отказал от всичко, трябва да бъдем носители на великото. Като срещнеш човека да му кажеш една дума да ти вярва. Аз ви говоря за неща, които са опитани. Най-големите страдания, които имаме, са от хората. От човешките мисли, не казват: Това е лъжа. Това не е тъй. Божествената Любов винаги остава Любов при каквито и да е условия. Божествената Мъдрост при всичките условия не може да се измени. И Истината не може да се измени. Ако човек се осмели да лъже, той създава най-голямото нещастие за себе си. Трябва да бъдат всички доблестни. Направиш погрешка, не осъждай никого, оправи я, кажи Бог е Любов и аз ще служа на Любовта. Бог е Обич и аз ще бъда в Обичта.

Та казвам: Всички сега трябва да бъдете смели и решителни. Ще кажете, сега търсите спасението. Не е въпрос сега за спасение. Светът се съди и всичките хора, ние се намираме в едно обсадно положение и целият свят. Онези, които идват да оправят света, не е само един. Целият свят от милиони години, които се приготвят, идат, идат, нищо повече! Няма нищо в света, което може да задържи новия порядък в света. Новият свят ще бъде свят на Божествено Милосърдие, Кротост, Въздържание, на Справедливост. Ще бъдат задоволени нуждите на всички хора. Всеки народ ще бъде под смокинята и като капе смокинята, ще яде и ще благодари на Бога. Във всеки дом ще има пеене, свирене, изобилие. Няма да има прегърбване на хората. Като заминава в другия свят, ще каже, елате аз отивам на другия свят. Няма да има такова умиране, както сега. Казва, оставам тялото и заминавам. Вземете грижа за моите дрехи. След 10, 15 години пак ще се върна.

Наближило е Царството Небесно. При вратата е. Пригответе се да го приемете с умовете си. Пригответе се да служите на Бога, така както не сте служили. Единствен Той заслужава да служим на Него. Когато започнем да служим, тогава ще разберем какво нещо е човек. Когато се научим да служим по закона на Любовта и Обичта, ще бъдем направени по образ и подобие на Бога. Както едно време, когато Бог е казал да бъде светлина и станало светлина. Така сега Бог казва да дойде Любовта в света и тя ще дойде. Нека душите ви да бъдат залог. Вашата душа е залог, който Бог е вложил във вас. Да употребим ума и сърцето само за бъдещия порядък.

Отче Наш.

14 беседа, гържана от Учителя
на 28 декември 1941 г. 10 ч.с., неделя
Изгрев. София

Който изпълнява Волята Божия.

Отче Наш.

Благост.

Ще прочета част от 8-та глава на Лука от
16 стих до 22 стих.

Духът Божи.

„Който изпълняват Волята Божия“. Ние механически разбираме живо. Цигуларят като започне да свири, мисли, че знае да свири. Като свири една песен, мисли, че знае. Не е така. Една песен знае да свири, втората не знае. Първата песен може да свири и втората знае, третата, четвъртата, петата, шестата, не знае. Някои казват: Че имат силна вяра. Но в какво седи вярата? Даже, ако премерим с ония постановления, за които Христос казал „Който има вяра и каже на тази гора да се премести, ще се премести“. Ние можем 10 пъти да кажем на гората и пак гората не се мести. Значи вярата ни не е такава, щото гори да мести. Въпросът не е в буквалния смисъл. Да кажем имаш много борчове - 100, 200 или 1 милион борчове. Казваш: Как ще ги платя. Нещо в тебе ти казва: Лесна работа. Ще ги платиш. Вземи един билет от лотарията, ще ти се падне 1 милион и ще платиш. Един билет от 25 лева, ще платиш. Казва: Как става това? С билет. Тук влиза вярата. Вярата не само премества, но докарва милиона вътре в къщи. Туй, което не докарва в къщи, не е вяра. Има положения, които трябва да се изучават. Един художник рисува. Не само да рисува. Може да рисува лъжливи работи. Може да туриш веждите на човека, там, дето не са. Може да направиш носа такъв, какъвто не е. Или да му направиш очите. Или надалече или наблизко. Може да му направиш ухото, каквото не е. Ти изменяш неговия характер. Ти като нарисуваш една картина, правиш един лъжлив образ на този човек. Ти го правиш такъв. Той ни най-малко не е. Или ти го правиш благороден, той не е така благороден. Всяко нещо, което рисува, трябва да туриш основните черти. Не само носят да е на място, не само очите да са на място, не само веждите да са на място, но като гледа човек, да чете характера на човека. Ти не може да нарисуваш очите на една мечка, както на човека. Ти не може да нарисуваш носа на мечката, като на човека. Или да туриш вежди, като на човека. Тогава ти ще направиш като на човек. И като срещнеш мечката ще постъпиш тъй както е в картината. Често художници има, представят мечките като хора. Има ги, но то е вече в преносен смисъл. Често хората описват вярата, тъй както не е. Описват Любовта, тъй както не е. Описват много добродетели, тъй както не са. Изисква се учение сега. Казвате: Само да вярваме. Не е само във вярата. Тъй както се разбира вярата, то е едно чувство, което дава подтик на човека. Светът е едно предметно учение. Ти седиш на готово. Какво са учили хората, четеш и мислиш, че знаеш. То е учение на хората, ти още нищо не си научил. Да кажем хората са работили на нивата с хиляди и милиони килограма жито са

извадили. Туй жито няма да те ползува. Ще те ползува само онова жито, което вземеш в себе си, за твоя ум, за твоето сърце, за твоите постъпки.

Та казвам, сега се изискват отлични ученици да учат, много добре да учат. Сега бих казал някому, ако имаш вяра в мене, изпей ми една песен. Как ще я изпее? - Как бихте изпяхи една песен на Вярата? Или как бихте изпяхи една песен на Надеждата. Или как бихте изпяхи една песен на Любовта. Или как бихте изпяхи една песен на Милосърдието, или как бихте изпяхи една песен на Силата? Ако може да изпееш тази песен. Какво значи пеене? Пеене разбирам, да разбираш предмета си много добре. Всеки човек, който разбира предмета си много добре, знае да пее. Я виж един математик, сухите тия работи като започне да пише тия ученици, всички се вдават да слушат. Като една музика. Но те имат развит центърът на математиката. Слушат музиката на математиката. Онзи, който не е математик, нищо не разбира. Има хора, които нямат музикално чувство. Ти му пееш, той казва: Дрънка ми на тъпан. А който разбира от музиката, слуша. Сега говоря на онези от вас, които имате способност, които нямате способност, след 10 хиляди години. 10 хиляди години са малко. И въпрос не става. Ето какво аз разбирам под 10 хиляди години. Да допуснем, че аз ви говоря за 6-тото измерение, или за 5-тото измерение или за четвъртото измерение. Те са неща, извън човешкия ум. Но третото измерение може да го представя. Първото измерение е тази ръчка /Ръката/. Второто измерение е окръжността, плоскостта. А третото измерение е, като започна да се върти. Как ще представя на вас четвъртото измерение? Четвъртото измерение е подобно на първото измерение, подобно на себе си. Петото измерение е подобно на второто. Петото измерение е подобно на себе си. Шестото измерение е подобно на третото измерение, подобно на себе си. Казвате: Те са отвлечени работи. Ако разбирате първото измерение, ще имате идея за 4-тото измерение. Ако разбирате добре второто измерение, ще имате идея за 5-тото измерение. Ако разбирате добре третото измерение, ще имате идея за 6-тото измерение. В шестото измерение Бог създаде Адама. Не в четвъртото, но в шестото измерение го създаде. Ако ви кажа, че човек по права линия и животното ходи. Но казвам туй животното може да ходи успоредно на правата линия. Какво ще разберете? Той ходи перпендикулярно, защото е от шестото измерение. Животните ходят успоредно, защото са от третото измерение. Казвате, как е възможно перпендикулярно да вървим? Ще видите един човек да ходи на два крака. А животните ходят на 4. Човекът, като ходи на два крака, гледа нагоре. Животните като ходят, гледат към земята, да се не спънат.

Та казвам, в шестото измерение, погледът вече е обърнат нагоре към Бога. Всеки човек, главата на който е перпендикулярна към Бога, той е от 6-тото измерение. Когато мисълта се подига по някакъв начин нагоре, ти като вървиш, не те занимават земните работи. Ти си от шестото измерение, или от измерението на Любовта. Петото измерение е на търговия, да сметнеш някой човек, ти си от 5-тото измерение.

Ако може да му вземеш висока лихва, ти си от четвъртото измерение. Ако може да го набиеш някъде, ти си от третото измерение. Ако може да го завържеш на земята, от второто измерение си. Ако може да го направиш да бяга по права линия, ти си от първото измерение. Това са фигури на речта. Може да се превърнат, туй е научна работа. Всичките тия измерения, в нас. Има същества от невидимия свят, които се занимават изключително с първото измерение. А специално ангели има, които се занимават с първото измерение. Кое е права линия, кое е право и кое е криво. С правото и с кривото се занимават. Има същества, които се занимават изключително само с второто измерение. Туй, което има широчина, простор. Има други, които се занимават, с трето измерение. Има други се занимават с четвъртото, с петото, с шестото. В седмия ден Господ си почина, то е седмото измерение? Какво нещо е почивката? Аз не мога да ви кажа какво нещо е почивката. Но тя е измерение отгоре. Аз навеждам научни работи, които трябва да знаем. Какво трябва да се ползуваме от земята? Първото учение, което майката дала на детето, 9 месеца в утробата на майката нищо не помни. Майката работи, а детето като в една камера обскура. Първото нещо, първият урок, е че му дава да яде. Казва: Трябва да ядеш. И детето започне. Детето започва да работи. Дишането отпосле иде. Най-първо ще усети, че има нещо да въздействува. Онзи усеща, че нещо го приближава оттук и оттам. В детето има силно ухание. Най-първо детето усеща едно ухание, на боската на майката. Туй ухание, привлича майката като магнит. Не сте наблюдавали. Вие сте били майка, но не сте наблюдавали. Аз без да съм бил майка съм наблюдавал. Някои майки, най-първо дават лявата боска, после дясната. А някои първо дясната, после лявата. Научно можем да обясним. Някой път в лявата гърда се намира повече мляко, понеже по-голямо напрежение има. И туй, дете майката дава на детето мляко, то е да се освободи от напрежението. Някой път на дясната гърда се набира. Някой път на лявата. Туй е физиологическата страна на въпроса. Но, ако дясната гърда на майката се пълни с мляко и тя закърми това си дете, то ще стане умно дете. Ако с лявата го закърми, ще стане добро дете. Следователно, Любовта пълни по-напред лявата гърда, умът пълни дясната гърда. Вие това ще го проучите. Не казвам, че го знаете, проверете. Не казвам да вярвате. Изисква се не една година да проверите. Аз съм наблюдавал повече от 10 години. До някои факти съм се домогнал, от които правя своите заключения. Но проверявайте тия неща.

Та казвам: Когато природата е създала човека, се ражда възражение. В една крава има 4 цици, а в човека има две. Защо е така? Понеже човек се е разделил. В животните половото разделяне не е пълно. Следствие на това жената носи 4 цици, понеже мъжът и жената се разделили - мъжът носи 2 на гърдите си, и жената две. Туй е физиологическо обяснение. Ако някой може да даде по-добро, нямам нищо против.

Та казвам: Всички неща в света са разумни. Туй, което е станало, не е така произволно. Ако човек има две очи, ако човек има две

уши, ако човек има един нос с две ноздри, ако има уста с две гърла, едното за стомаха, другото за дробовете, природата е правила опити, опити и намислила най-после да създаде човека по един начин. За сега по-добър образ от човека, природата не е създала. За в бъдеще виждам проект. Проект има за един организъм, още по-съвършен от човешкия организъм. В този организъм виждам, мъжете ще бъдат без бради, без мустаци, лицата им ще бъдат гладки като на жените. Такива бради като сегашните няма да имат. В новата раса няма да съществуват. То ще бъде изключение. В шестата раса да има някой стар човек на 10 милиона, на 20 милиона, на 100 милиона, един брадат човек може да има. Ще ходят да го гледат като нещо изключително. Сега, понеже, всички имат бради, затова ги бръснат. Не им дават много голяма цена. Брадата, това е един волев човек. Ако човек се освободи от брадата си, това е една форма, на чувството. Човек се е намирал при много благоприятни условия. Тия животни, които са покрити с косми, те са живеели в полюс на психологическия свят и трябвало лицата да бъдат покрити, да се запазят от лошите условия. В човека тази козина изчезнала, останала под мишниците, на главата и на някои други места. За в бъдеще космите ще бъдат по-малко. И цялото тяло ще бъде голо. Туй значи голото място е разработена земя. Човек е отличен възприемател. Той възприема през цялото от невидимия разумен свят. Даже всички вие, понякога път усещате. Ако някой за вас мисли добре, ако по сърце мисли добре, вие ще усетите нещо приятно, на челото, на носа. Ако мисли нещо неприятно, дразни ви носа. Ако някой мисли хубаво, ще усетите на ухото нещо приятно. Ухото ще го побутнете. Ако мисли лошо, ще усетите някакъв сърбеж, ще искате да се чешите за ухото. Или някой път като краста ще ви сърби, показва, че хората мислят лошо за вас. Крастата излиза от лошите мисли. Онези, които мислят лошо, ти усещаш сърбеж по цялото тяло. Сега туй има изключение, 25 % има изключение, 75 е вярно. Много болести, в света, от краста, се дължат на човешките мисли. И (на) човешките чувства, и на човешките постъпки. Има нещо, в природата, което тече и се наслоява, образува се храна на нисши животни. Събират се на повърхността на порите, както мухите. Някои мухи обичат хората и кацат по носа, по лицето. Като е мазно, събират се известни микроби. Една муха като дойде бутне микробата, дойде на носа, ще ви сърби. Мухата като дойде тя ви причинява полза, ходи събира микробите. Обира ги, гълта ги. Вие като не разбирате, пьдите мухите. Казва тя: Моето почитание към вас. Вие сте едно същество, създадено от Бога, да ви очистят. Вие не оценявате хубостта. Ако лицето ви е чисто, не кацат мухите. Само ще мине и ще замине. Тя вижда тия малките работи, и тогава се събират тия хапливите мухи. Някой път някоя хаплива муха ви хапе, понеже на острието на хобота се събира електричество. Не е учена мухата, но знае какво да прави. Казва: Чакай да ида при учения човек, той какво ще ми каже. Като си тури хобота, твоето електричество привлича нейното електричество, съедини се, образува се съединение, и в тебе се образува един болеж, ухапване. Мухата се освобождава от електричеството. Ти казваш:

Ухапа ме, а мухата казва: Освободи ме този човек, много добър е. Тя пише по вестниците, казва: Да идете при този, да ви освободи. Тези хапливите мухи, тогава може да използвате времето метеорологически. Щом започнат да ви хапят мухите, казвате времето ще се развали. Колкото повече хапят мухите, толкова повече времето ще се развали. Колкото по-малко хапят мухите, толкова по-късно ще се развали. Така, че вие ставате метеоролог, предказвате времето, според това как хапят мухите. Ветровито ли ще стане, буря ли ще стане. Мухата натисне с жилото и избяга. Ако времето не се развали, тя ходи да търси удобства от едно място на друго, обикаля. Щом ходи, времето е хубаво. Но, щом каца, и натиска, да знаеш, че бурята иде. Тия работи са мярка. Който иска метеорологически знания. Щом хапят мухите, щом хапят комарите, показва какво ще бъде времето. Комарът като мечката обича да яде човешка кръв. Казва, много сладка е тази водича на човека. Сега, това е външната страна. Сега ние се запитваме често. Защо светът така е създаден. По-добър свят от този, с който да се занимавате, даже може да бъдете много уверени, че тези хапливите мухи може да ви предпазят от големи злини. Там, дето се въдят мухите, мястото не е чисто, а дето не се въдят мухите, местото е чисто. Щом се увеличават мухите, знайте, че мястото е нечисто. Щом се намаляват, знайте, че мястото е чисто. От най-лошите работи можете да извадите поука за себе си. Често ние може да образуваме един характер. Около себе си може да образувате електричество или магнетическо течение. Тия мухи може да ги накараме никак да не кацат. Има индуски факири, на които мухите не кацат. Има хора, които дървеници не ги ядат. Дървениците бягат като от чума, не ги хапят. Има някои през пространството ги намират. Та казвам, понякоя път ние страдаме от лошите мисли. Някой път те нападне една лоша мисъл, едно лошо желание, трябва да знаеш как да се справиш. Тия лошите работи се дължат на една неустойчива материя, която е неорганизирана вътре в нас. Аз го обяснявам това по следния начин. Защо свинското месо е нехигиенично? Свинските клетки имат голяма индивидуалност. Те като влязат в телото, трябва да туриш 20 други клетки, да пазят една клетка. При най-удобния случай излизат. За 100 мъже ще изяде храна, а за 5 мъже ще свърши работа. Защо е такъв, не го съди откън. Всички онези, които ядат свинското месо, все плащат. Казвам, нас не ни трябва големи индивидуалности. Нас ни трябва клетки, които да бъдат в хармония с нас. Онази храна, в природата, когато едно живо същество я приеме, да остане в хармония с неговия живот. Вземете растенията, които ядем, прогресират с нас заедно. Ябълки, круши, сливи, череши, като ги ядем, ние прогресираме, но същевременно и те прогресират с нас заедно. В природата има взаимноспомогателност между всичките живи същества.

Казва Христос: „Онзи ми е баща и майка, които изпълняват Волята на Бога“. Може да се възрази, че ние не изпълняваме Волята Божия. Съзнателно да изпълняваме. Колко е хубаво да гледаш някой цигулар да свири добре! Гледаш някой като свири не е свободен, ръката трепери. Той не е научил местата на тоновете, на цигулката или

местата на пианото. Има много малко цигулари, които не правят погрешки. Тогава ще се запознаят с тия 30 см ще знаят местата на тоновете. Всичките пермутации, които може да станат, всичките възможности ги разбират много добре. Чудното е, че с 1/10, 1/20 от мл, прави разлика. Малко се различава звукът, но тонът излиза много верен. Та в пианото, знаеш колко мъчно е да се свири на 4 ръце. Единият пръст. И всичките пръсти как ще ги научиш, на място да отиват. След като свириш 10, 15 години. Тия пръсти всичките играят. Ако рече да мисли за пръстите си, ще се оплете, а като пусне мисълта, всичките пръсти играят. Като, че те знаят как да свирят. В туй не се изисква голямо знание. Значи, ако възприемем любовта, може да живеем много добре, без големи усилия. Понякоя път ние седим и се мъчим. Казваме, направих ли аз добро. Добро, което се прави с мъчение, не е добро. Единственото добро в света е туй, което произтича от Любовта. Единственото милосърдие е туй, което произтича от Любовта. Единствената кротост, е която произтича от Любовта. Всичките добродетели, които произтичат от Любовта, те са добродетели. Другите неща са скърпени. Ние се мъчим дали сме постъпили праведно. Да допуснем, че бубулечицата върви по пътя. В тези бубулечици, Бог е вложил своя живот. Аз мина и стъпя отгоре ѝ. Аз правя пакост на Господа, Който е създал. Едно същество прави своя опит, аз му развалям работата. Веднага чувствам вътре и казвам: Не трябваше да я стъпча. Като я видя и като не я видя, мисля в реда на нещата е. Като вървим по пътя трябва очите ни да са отворени на 4, да предвиждаме нещата. Някой път ще забележите, че добрите хора никога не вървят по права линия, винаги обикалят. Той гледа това да не настъпи, онова да не настъпи, ще заобикаля. Това е вътрешният, Божествен живот. Казва: Как тъй. Една птичка бърза ще стъпче някой червей, тя не тъпче червеите, но ги гълта. И тя има философия. Казва, защо да се мъчи туй същество, ела с мене. Взема, че го прати вътре, не го пуца. Най-първо желание им е добро, вземе от земята да го принесе, и казва: Дето ще го принасям, туря го вътре. Срещне друг, и на него иска да помогне, туря го вътре. Като ги пита Господ къде ги тури, какво ще кажат.

Птиците ще кажат на гости са у мене, Господи. Господ казва: Храни ги. Къде са? Тогава се грижи за тях. Често нас ни е срам като направим една погрешка. Няма защо да ни е срам. Допуснете, че аз съм човек много честолюбив. Въздържал съм се, 10 хляба не съм взел. Взел съм 7 хляба. Не смее да кажа, че съм взел 10, но смее да кажа, че 7 съм взел. По пътя няма ли да се откажа, да кажа: Ще извините, трите хляба съм взел, може да ме погълчите. Казваш: Аз ги взех. - От тук от там ще взема. Но, ако оттук оттам не може да вземеш, бъди изправен. 10 хляба си взел, 10. 7, 7. Шест, шест. Точно на време. В този организиран Божествен свят, изискват от нас, без закон. Ако е по закон, ако ви говоря за другия свят, тия противоречия не може да стават. Ако на мене ми кажат 10 хляба, съм взел, а аз съм взел 7, значи другите 3 хляба, ще тръгнат подир мене. Тъй щото никакво противоречие няма. Като иде казва: Забравих, той ти услужва. Ти тръгнеш някъде, не си взел достатъчно пари. Онзи знае колко пари си

взел. Казваш: Нямам толкоз пари. Вие влезете в една витрина и искате да си купите дрехи, хиляда, две хиляди лева струват, вие нямате. Онзи казва: Аз нося. В онзи свят не може да има никакво противоречие. Там всичко е в изправност. Не може да станеш виноват. В този свят сте виновати, защото светът е неорганизиран. Сега вземете у нас има хубаво чувство. Майката е много внимателна със своето дете, пере го, хубаво, отлично е. Тя не е тъй любезна и тъй учтива с другите деца, както със своето. И като погледне на нейното дете, повече го обича. Не е лошо това. Че не само в кое да е животно такова чувство има, както майката. Туй е частично разбиране. Ако влезете в едно верую, в едно общество, (в) туй общество да кажем свирите, че като това общество няма друго, отчасти е тъй. Най-добрите хора принадлежат към едно общество. Те са много общества. Но силата на тяхната доброта, произтича от Любовта. Когато силата на добротата произтича от Любовта, ние всинца имаме единство, но туй единство е еднообразно. Един цигулар, в който умът е развит на първо място, а сърцето на второ, той ще даде един брилянтен тон, светъл тон, после ще внесе чувство. Един цигулар, на който сърцето е развито, ще внесе топлина по-напред. Ще даде топлина на тона повече. После ще дойде силата на светлината. И двата тона са на място. Като съберем хората с всичките качества, дават една пълна хармония на тоновете. Всеки един човек в света, от музикалния човек има какво да научиш. Всеки един човек носи специални способности. Носи потенциална една добродетел, която трябва да разбираме. Докато не я разбере, не може да я познае. Казвам: Човек, който не знае да пее, той не може да изрази, той няма въображение, не може да изяви Любовта. Онзи, който разбира закона на Любовта, още първият тон като се издаде, ще чуеш трептенията. Ако чуеш една песен на Любовта, веднага всичката меланхолия изчезва и в тебе се явява един проблясък. Ако откънка има 30 градуса студ, щом чуеш песента на Любовта, най-малко 10 градуса над нулата се дига. Времето се стопля. Ако чуеш песента на Божията Любов, всичките хора отварят сърцето си. Всеки човек е готов да ти помага. А щом не си чул тази песен, която ангелите пеят, отдето минеш, всеки затваря вратата си за тебе. Щом чуеш тази песен или ти започнеш да пееш, всички ще те слушат.

Казвам: Ако вие бихте пяли „Как аз обичам“. Някои питат как да лекуват хората? Най-лесният начин е музиката. На Коледа ходят коледари да пеят. На болния човек като му изпееш песента на Любовта, той ще стане здрав. На сиромаша като му изпееш една песен, парите ще доидат отнякъде. Всичко ще му тръгне. Сега на вас ви се вижда чудно как е възможно с пеене да стане така. Пеенето е Божествен език. Ти по телефона казваш: „Ало, кой е там?“ Моля, след половин час. Ти като пееш, от невидимия свят, туй, което искаш, то иде. Ти като изпееш една песен, всичко, каквото поискаш, ще дойде. Ако искаш хубаво, ще дойде. Ако искаш дъжд, ще дойде. Ако искаш пари, не за себе си, но за другите, и те ще дойдат. Сега считате това буквално. Някои мислят, че Бог им е помогнал да се сдобият с пари. Някои питат, Господ грижи ли се? Онези, служителите на църквата, намериха

Петра и казват: Вашият учител няма ли да плати данък на църквата? - Как не, ще плати. Пита го Христос: Петре, кои плащат? Царските синове ли плащат или тяхните поданици? Но да не ги съблазним, вземи мрежата, ще хванеш една риба, в нея има една златна монета. Извади рибата, вземи монетата и плати за мене и за тебе. Този разказ как го считате въображаем или действителен. Не му казва да иде при някоя банка, но му казва, да иде да хвърли мрежата и да улови една риба. Банката е там. Една златна монета имало в устата на рибата. Рибата е емблема на Християнството. Първата дума на гръцки значи: Исус Христос, Син Божи. Победител, или, Любовта е единствената сила, която побеждава. Иди при една риба. Рибата е Любовта. Ще извадиш от устата ѝ една златна монета. Тия риби са хората на Любовта. Като идеш със своята мрежа, ще му отвориш устата и ще вземеш монетата, него ще оставиш на място. Туй е едно тълкувание сега. Ние, съвременните хора, сме станали много учени, критически гледаме. Много умни сме. Но, ако сме много умни, как най-умните хора, най-учените хора се бият? Умно ли е? И то най-умните хора се бият. И то по такъв начин, както светът никога не се е бил. С най-големи топове, от горе отдолу, под морето, над морето. Никъде няма спокойствие, и казваме култура. Благодарим за такава култура. Да ни избави Господ по-скоро от тази култура. Тук, в София, като падаха бомби, за няколко дена, 10 хиляди софиянци изчезнаха. Даже и на Изгрева бяха дошли, пожълтели, нямат спокойствие. Казват: Не сме спали, ужасна работа. Ние не сме длъжни да носим отговорност на целия свят. Аз констатирам работите. Разглеждам сега спокойно. Туй е една война, дължи се на хиляди поколения. В тази война са заинтересовани не само хората, заинтересовани са и отгоре. Не зависи от нас, и затуи не можем да съдим. Може да кажем Божия работа е тази. От тази война трябва да вземем поука, в себе си да не воюваме по същия начин, понеже, по същия начин и ние воюваме. Ти се разгневеш, в един гняв умират 5 милиона клетки в организма ти. Питам: Ти умен човек ли си, който уморяваш 5 хиляди (милиона) душици. Като се разгневеш в месеца 5 пъти по 5 милиона. това са 25 милиона. Ти от умните хора ли си?

Казвам: Изисква се хората на новото учение да бъдат тихи и спокойни. Не от само себе си. Да придобием, туй спокойствие на онова дърво, което е посадено е една хубава почва. Ще видиш, че то е както при израствало. Ако ние растем в Божията Любов, трябва да бъдем здрави, умни, силни, бодри, да няма нищо в света да ни разклаща. Казваме: Тази работа Господ ще я оправи. Онези, които си заминат за другия свят, като чуят гласа на Господа, ще оживеят. Всички ще оживеят. Един ден, от памети века, онези, които са воювали, ще видят своите погрешки, ще знаят какво е истинското воюване. Всеки, който воюва, без любов върши престъпление. Всеки, който воюва с Любов, е герой. И в ума, и в чувствата, и в добродетелите. Ще воюваме с любов. По никой начин няма да отнемеме живота на никого. Верующите както живеят, как воюват те? От памети века има религии, които воюват, служат на Бога. Как те воюват? С любов воюват. Този свят трябва да се преобрази. Най-първо трябва да се преобразят

духовните хора в света и тогава целият друг свят да се преобрази. Ние искаме обратното: Светът да се преобрази, после ние да се преобразим. Най-първо Бог да преобрази света, и тогава създаде човека. Първо преобрази света, организира го, и от този организиран свят, извади човека, и каза на животните: Вие ще бъдете господари. Но каза на човека да бъде господар, не на тия животни. Ти ще ги учиш. Казвам: Духовните хора, това са възпитателите на света. И ако те се откажат от туй възпитание да вършат Волята Божия, тогава кой ще върши Волята Божия? Волът не може да върши, това, което ти вършиш, нито конят, нито овцата. Те може да ти услужат. Ние, хората, в света сме, които трябва да извършим Волята Божия, понеже, сме създадени да извършим Волята Божия. Сега понякога път вие сте припаднали да извършим Волята Божия. Кой ще победи. Само хората на Любовта ще победят. Сто едно на стоте е верно. Само ония хора, в душите на които е Бог, те ще победят. Те като победят света ще бъдат господари на света, ще внесат най-добър ред и порядък. Няма да има насилие. Ако хората на безлюбието победят в света, ще има насилие, каквото досега сме имали. Тогава нека седи този порядък. Защо ни е друг порядък? Онзи порядък, който искаме, той трябва да бъде порядък на Любовта.

Всеки, който изпълнява Волята на Отца Ми, той ми е баща, брат и сестра. Та казвам: Законът е същият. Ония дървета, които седят незапалени, от първата клечка, която внесете, в тях, те всички се запалват постепенно. Не е нужно да се запалят, не всички изведнаж. Бъдете уверени, че като ги запалите, постепенно всичките ще (се) запалят и ще горят.

Сега вашето предназначение в света е, да запалите угасналите свещи. Като срещнете някого, драснете клечка, запалете го. Не го питайте. Запалете го. Не го питайте: Защо ме палиш. Запалете го да свети. Всичко на всякъде да свети. (До) като светне всичко. Това е вътрешното слънце, което свети в хората, и хората ще знаят, как да живеят вече разумно. Казвам сега тази година, аз я считам безплодна, понеже, е живяла разпуснат живот в миналото. Една година била страшно разпусната жена, коя(то) яла и пила, мислила само за себе си. Сега станала наша година и нищо няма в нея, закъсала. Другата година, която иде след нея, е по-добра. Хубавото в тази година е, че се разкаива. Много зле живях в миналото, да ми помогне Господ да оправим погрешките. Има всичкото желание да служи на Господа тази година. Ето, аз какво разбирам. Ония хора, в които съзнанието е пробудено, за доброто, те са добрите години. Ония, в които не е пробудено съзнанието, те са лошите години. Те са живяли в миналото така и те носят така и тази година със себе си. Ако изучавате Християнството в първите 10 години, в първите 20, 30, 40 години, 50 години, ще видите светици. Ще видите колко е разнообразна светлината. Колко е разнообразна Християнската епоха. Всичките числа са кармически. Те са резултат на извършената дейтелност на човешката мисъл, на човешките чувства или на човешката воля. Те са живите числа. Отбелязано е вътре в цялата природа, какво човек е вършил.

Та новото учение в света, наричам, Любовта, която иде в света да ни освободи от онова робство, на света. Какво ще стане с нас? Какво има да се боим, ако Бог е от към нас? Какво има да се боим, ако умрем. Защо мислиш за умирање? Умирането е изключено. Този страх отвън, той не е Божествен. Щом съгреси първият човек, Господ на Адама и на Ева нищо не каза. Господ като създаде първия човек, искаше да знае може ли да управлява. Каза, да кръсти животните и Адам ги кръсти. Казва: Колкото за животните, майстор е. А за растенията казва: Тя е друга специалност и като създаде Ева, казва: Ти ще изучаваш растенията. Господ мислеше да тури имане (имена) на растенията. Тя набързо тури името на първото растение. Добро и зло и ги изпъдиха. Адам тури на всичките животни имена. А Ева тури само едно име на доброто и на злото. И сега Ева като се върне в рая, наново ще започне да тури имената на растенията. Ще образува новия живот. Тя не е довършила работата. Любовта в света не е довършила своята велика работа, която има. На нас седи велика работа, която Любовта трябва да завършим в живота. Да поставим една основа, спокойствие на ума, спокойствие на сърцето си. Христос казва: „Мир ви оставям, Моя мир ви давам“. Да станем, както Христос казва. Баща, майка, братя и сестри на Онзи, Които ни (е) изпратил в света. И тогава всички да свирим, да пеем, да рисуваме и каквото правим в най-малките си правила да внесем Любовта, за да внесем Любовта, да доиде новият живот, да се яви спокойствието в света, от което всички имаме нужда.

Понеже, тази година, е придатък трябва да изучавате 39 стр, от книгата на живота. Мисли върху изворите на живота, на знанието и на свободата. 38 и 39 страница от „Ценни мисли из книгата на живота“.

Добрата Молитва

15 беседа, държана на
4 януарий 1942 год, неделя, 10 ч.с.
Изгрев. София

Словото бе Бог.

Отче Наш. Ще се развеселя.

Ще прочета само един стих от първата глава от Евангелието на Йоана: „В Начало бе Словото и Словото бе у Бога и Словото бе Бог“.

В Начало бе Словото.

Ще прочета нещо от „Ценни мисли из книгата на великия живот“. /Учителят прочете от словото на планината страници 4, 5, 6, 7 и 8 до: Три неща постоянно дръж в ума си/.

Като прочете страница пета след мисълта: Път без прах, истина без съмнение и живот без страдание, това е безсмъртие, каза: Това е безсмъртие. Някои искат да не страдат. Ще дойде време, когато няма да страдат, но трябва да бъдат безсмъртни.

Това са зрънца. Човек трябва да мисли цял живот. Съвременните хора мязат на изоставени деца, не знаят ни баща си, ни майка си. Че вярват в Бога, това са само забавления. Тои казва, че Господ живее само в сърдцето, това е само чувство. Господ живее в сърдцето му и ходи да злослови или ходи да краде. Каква нужда има Господ да ходи да краде? Смешно е когато царският син ходи да краде. Няма смисъл. Сиромашът да краде разбирам, но царският син? Един човек, който вярва в Бога да ходи да краде, това не разбирам. Що е кражбата? Кражбата е да вземеш това, което не ти трябва.

Искам да ви наведем на една нова мисъл в света. Защото знанието, което сега го имаме, ни носи нещастие. Всеки един, който е щастлив, не знае утре какво ще стане. Във воюващите страни мислите ли, че хората са щастливи? - Не са щастливи. Не знаеш кога може да дойде нещо от небето и да се изсипе нещо. Едно време ангелите не идваха от небето, аероплани сега идват. То са марсианци от планетата Марс идат и доста взривни бомби хвърлят. Ние се оплакваме и търсим кои(я) е причината. В природата съществува една причина, от която хората се оплакват. Причината на злото седи в безсъзнателния живот, тъй наречения физически живот. Един камък, който се търкаля, ако не се махнеш от пътя му, може да те претрепи. Ни най-малко няма да съжелява за това. Даже няма да обърне внимание на всичките ти страдания. Падащият камък иска пътът му да бъде чист. Ние, слабите същества, на земята какво искаме? Казваме: Защо е злото в света? Сега да оставим този въпрос. Когато двама души брат и сестра се карат в един дом, защо се карат, тях една майка и един баща са ги родили? Карат се понеже синът иска да обсеби имането на баща си и дъщерята иска да обсеби имането. Синът иска баща му да си замине за оня свят и дъщерята иска същото. Като не се спогаждат, карат се, искат да имат на страната на баща си, кому да даде повече. Казвам:

Причината за всички спорове в света са (в)се материални работи. За някоя шапка се карат хората, за обуца се карат хората, за педя земя се карат хората, за някой прозорец се карат, карат се за сто лева дал на заем и не му ги връща, казал някаква дума - разни причини има, за които се карат хората.

Та казвам: Ако ние искаме да помогнем на себе си, какво трябва да направим? Казваме: Светът е лош. Сега ние не можем да се произнесем върху света. Нямаме право да се произнесем. Ако не мога да се произнасям върху един художник, че картината му е лоша. Защото, за да се произнесе, трябва да рисувам по-добре от него. Ако не зная да рисувам, трябва да си мълча. Слабият не трябва да се спори със силния и да иска своето право. Смешно е когато слабият иска правото си. Правото си може да иска само силният човек. Слабият трябва да иска само милост. Сега слабите хора искат правото си, казват право нямаме. Слабият няма никакво право. Я вижте в животинското царство слабите какво право имат някъде. Слабият трябва да отстъпва. Малките камъни отстъпват на големите; малките планини отстъпват на големите; малките реки отстъпват на големите. Навсякъде правото е на силните в света. В света кой заповядва? - Слънцето заповядва. Ще каже ли земята: Аз създадох света? От мене излезе всичко. Едно време нашите учени искаха да докажат, че тя е център, поддържаха учението, че земята е център на вселената. Оказа се, че земята не е ни най-малко център на вселената, но че тя се върти около слънцето, обикаля около него.

Казвам: Трябва да поставим нашата вяра на три основи в света. Една вяра, която не е подкрепена от Мъдрост, една вяра, която не е подкрепена от Любов, една вяра, която не е подкрепена от Истина, тя не ни трябва. Значи нас ни трябва това, което носи живот, а в живота е съзнанието. Туи което се съзнаваше душата. Под душа аз разбирам съзнанието, великото съзнание на цялото, на битието в душата. Тя носи съзнанието. Всичко онова, което от паметта века е станало, то е написано върху нея, тя го носи. Когато говорим за Духа, ние разбираме онова мощното, силното в света, което е създало всичко. Туи което крепи света, то е силата. Казвам: Ние искаме да бъдем силни. Но силните хора в света създадоха злото. Защото всякога едно по-силно същество ще насили едно по-слабо същество. Злото произтича не от слабите хора, не от глупавите хора, но от умните хора е произлязло. Сега не е въпрос да се осъждаме, защото безпредметно е да съди човек. Как трябва да постъпва човек? Три неща трябва. Тои трябва да мисли, необходимо е да мисли хубаво. Необходимо е да чувства добре и да постъпва добре. То са три свята. В постъпките седи неговата активност, издава се неговата сила. В чувствата му като влиза животът, се проявява неговата душа, а в неговата мисъл се проявява неговият дух. Духът, то е нещо отвлечено. Духът е нещо невидимо. Единственото нещо, което не се вижда, то е Божественият Дух. Невидимо, не види, да не виждаш. Незнаино е то. Духът е нещо, което не можеш да го видиш, да създадеш една форма в него. От виждам излиза веди, знанието. Вижда човек само това, което знае, което не знае,

не го вижда.

Някои път в съвременната наука, разрешават някои задачи по математика, или по геометрия. Един ден всичко, което е тъмно, неясно в ума ти, всичко се разреши, тази задача се разреши, всичките отношения се изясняват, явяват се известни проекции и веднага предметът ви става ясен. Запример, ако някои път искате да знаете какво нещо е Любовта. Любовта със знание не се добива. То е един вечен опит на човешката душа. Тя постоянно опитва Любовта, която се проявява и всякога ще бъде незнайна. Бог се проявява като Любов, някои искат да знаят, да опишат, какво нещо е Бог. Някои път намират, че тази идея е доста смешна. Съвременният човек със своя мозък не е изучил своите способности, своите чувства и сили, които са в него, не знае, пък се занимава с Бога, какво е Бог. Той трябва да се занимава най-първо със себе си, той какво е. Казвам: Що е Бог? - Той е живот да го познаеш, той носи живота. Що е Бог? - Той е светлина. В светлината животът придобива условия да се прояви. Що е Бог? - Той е мисъл. Той дава простор на човешката душа. Та казвам: Каква форма можем да дадем на светлината? Като разложим светлината имаме четири цвята. Може ли да дадем на светлината някоя форма? - Светлината образува всичките форми в света. Благодарение на светлината хората могат да фотографират един човек, лицето му. Но това е външната страна на човека. Но в същност, какво нещо е неговият ум, неговата душа, или животът, който е в него, или туй съзнание, с което ние чувствуваме. Ти чувствуваш, че някои човек е добър или лош. Ти това го чувствуваш и някои път никакво доказателство нямаш. Този човек не ти (е) направил нищо, не те (е) обидил, нищо не ти (е) казал, обаче ти в себе си го считаш лош и казваш: Лош човек е този! И животните имат туй качество. Видиш някои човек, кучето погледне го и казва: Лош човек е! Забелязал съм животните, като каже лош човек, изведнаж изпълне опашката си, не я мърда. Казва: Лош човек си. Щом си мърда опашката казва: И ти си като мене, наляво ходиш и на дясно ходиш. Ние и вие все едно, наляво, на дясно.

Та казвам: Аз искам да разрешим един въпрос на живота. Всички вие, които сте тук, един ден ще напустните земята. Къде ще отидите? Казвате: Христос дошъл. - Хубаво, че дошъл. Че има Господ, има Господ. Вие къде ще отидите? Тия доказателства не струват, те не са валидни. Ще каже някои, че в България има университет, че има професори. Че ти си посетил някои университет няколко пъти. Като слушате ни най-малко не ти дават диплом, служба не можеш да вземеш. Смешни са хората. Проповядват едно учение без да са учили, да идат на небето, да ги турят при Христа на едно място, да се радват. Хубава идея, но идеята няма съдържание. Живот без Любов носи смърт. Живот без Мъдрост, носи глупост. Живот без Истина носи робство. Че ти, който си роб, какво очакваш някои да дойде да те освободи. Тогава кои е този, който те е заробил? Как стана заробването, кажете ми? Че една мома, която се е влюбила в един момък, не се ли е заробила? Един момък, който се е влюбил в една мома, не се ли е заробил? Един човек, който се е влюбил в парите, не се ли е заробил?

Един човек, който е алчен, който иска да си осигури живота. Да си осигури живота разбирам безсмъртието, не да се осигури както един американски гангстер. Гангстер е наш апаш, последва един богат американски милионер, който носил една торба с американски долари, най-после сполучил да задигне торбата на богаташа. Среща капитанина на парахода и казва: Весело, радостно ще изляза на брега. Капитанинът му казва: Параходът потъва! Той оставя торбата. Питам: Защо ти е тази торба, това осигуряване, когато параходът потъва и ти потъваш с парахода? Ние, съвременните хора, параходът потъва и ние се осигуряваме. Аз като говоря за Любовта, разбирам спасителната лодка, с която трябва да напустнем парахода. В сегашния живот като говоря за Любовта, разбирам спасителните лодки, в които трябва да се качите, като потъва параходът. Когато потъне параходът ви, да се качите на спасителните лодки на Любовта и тя ще ви изнесе някъде на брега. Втори път няма да се качите на този параход, който потъва. Онази приказка за разпиления син в Евангелието, младият син, който казал на баща си: Искам да ида в света да се уча. Той като напустнал баща си какво спечелил? След като отиде в странство изпояде всичко и трябваше да яде рошкови. Че съвременните хора не ядат ли рошкови? Наближило времето да яде рошкови. Благородна идея има синът, казва: Мислех, че при баща ми е лошо, но тук е по-лошо. при баща си имах достатъчно да ям. Тук храната на свинете не ми дават. Ще ида при баща си. Не съм вече достоен да бъда негов син, но ще бъда един от слугите му, това е за предпочитане, отколкото един свинар в странство. Това е един процес вътрешен. Ние търсим нашето спасение отвън. Искаме да забогатеем, искаме да станем учени, че да се спасим. Човек като се ражда носи всичкото знание със себе си. Само на туй знание се искат условия, за да се прояви. Той носи способности, той носи чувства, той носи едно тело, което е приспособено да се запознае с цялата вселена. Ако преди години би ви казал някои, че на хиляда, две хиляди километра може да говорите и да чувате гласове, бихте ли повярвали? Ако преди 20, 30 години би ви казал някои, че на хиляда километра ще виждате какво става, не бихте повярвали. Сега с телевизията нещата, които стават на 500 хиляди километра, могат да се видят. Говор, който е на 4, 5, 10 хиляди километра може да го слушате на къси вълни. Светиите, онези, които наричаме свети, имаха радио, имаха работа със слънцето, приемаха новини от Венера, приемаха новини от месечината, от всякъде. Те си мълчаха, защото ако си позволяха да кажат в техните времена, да кажат при другите качества, които им туряха, щяха да кажат: Луди хора? Сега доказват, че е възможно човек да се съобщава със слънцето. Във вестниците преди години имаше дадено едно съобщение, че един влязъл в съобщение с месечината. Имал от жителите на месечината първото съобщение. Казаха да пратят комисия от Европа, да проверят данните, с които си служи.

За мене не е да не виждам нещата. Аз казвам така: Светът както е създаден или има смисъл или няма смисъл. Едно от двете. Ако светът беше неразумен, всичко в света трябваше да бъде неразумно. На

земята има известна материя, в която няма съзнание. В камъните няма пробудено съзнание. Но има възможност в камъните да се пробуди съзнанието. Но не всичко на земята е неразумно. У един спящ човек най-първо като, че ли отсъствува съзнанието, като че съзнанието е отвън. Щом го събудиш, виждаш, че в тялото се явява съзнанието. Съзнанието излиза из човешкото тяло и се връща. Всичките, които са изучавали този въпрос, са правили една грешка. Тя е следната. Мнозина са се занимавали да научат някой да се съобщава с другия свят, но са ги лъгали. Съобщават се, пък искат пари най-после.

Отива в Ерусалим една българка. Казвали й, че там имало едно прозорче, през което тя може да се съобщи с другия свят. Дъщеря й заминала. Мъжът й заминал, синът й заминал, иска да говори с тях. Отива в Ерусалим, всичко видяла и живият огън видяла, как се раздава, но прозорчето не могла да види. Казва: Жалко ми е, че онзи прозорец, през който с умрелите можах да говоря, не можах да видя. Та то е най-важното с оня свят да говориш. Казва: Всичко видях, но с онзи свят не можах да се съобща, с мъжа си не можах да говоря, със сина си, с дъщеря си, не можах да говоря. Сега казват, че е опасно да се говори с оня свят. Естествено е да разберем в какво седи опасността. Не е лошо да ядеш, но опасността е да прейдеш. Не е лошо да пиеш вода, но опасността е да препиваш вода. Опасно е за нас, които сме на земята да се занимаваме с другия свят, понеже той е нисш, на него трябва да се ходи на гости от Великден на Великден, веднаж в годината. Нали някой път в странство отивате в Германия или във Франция, като се върнете в България, после пак можете да отидите. Казвам: Хубаво е да имате опитността от оня свят. Оня свят е красив свят, не позволяват на хората да отидат в оня свят. Сега хората насилла ги държат вън, защото ако отидат в оня свят, те няма да се върнат. Този свят се нуждае от напреднали хора да помагат. Много души загизили на земята, трябва пионери да проповядват онази истина. Истината седи, че самите хора трябва да носят живота. Като дойде Христос, цитираше ли Моисея, казва: Както ме е Отец научил. Вие казвате: Моисеи тъй каза, Исая тъй каза. Хубаво, Исая е имал известна опитност. Като четеш Исая, гледай да имаш неговата опитност. Четете Данаила и Данаил имаше опитност, влезе в съобщение с други свят. Йоан Богослов влезе в съобщение с другия свят, видя неща, които ще станат. И ние може да видим, защо не? Когато видите някои работи не трябва да ги оправяте. Има работи, които не се оправят. Казвате: Защо да не ги оправим? Има неща, които не се оправят. Кои са? Ти като заровиш пари в земята, ще кажеш ли къде си ги заровил? Ще мълчиш, като ги заровиш, ще гледаш само да не ги забравиш, понеже ако хората знаят къде си заровил парите си, ще ги изровят. Като садиш орехи, не казвай на децата къде си ги посял! Те ще идат да ги изровят. Като насеете орехите, проявяват своята реалност. Казвам: Настанало е време. Всеки иска да каже какво Духът ми говори. Да се освободи от Духа. Човешките мисли имат проекция. Човек мисли нещо, човек чувства нещо, казва, че Духът му говори. Всеки един от вас може да провери. От малките доказателства ти може да прове-

риш една своя мисъл, вярна ли е или не. Направете един малък опит, той е следният: Имате един приятел, той може да е в София на един два километра далече. Някой път вие искате да го посетите. Станете, проектирайте ума си. Нещо ти казва: Не отивай! Ти отидеш, него го няма там. Ако приятелът ти е в къщи, ти след като проектираш мисълта си, ще приемеш една пълнота, нещо ти казва: Иди! По някой път има признаци, по които можеш да познаеш, дали твоят приятел е в къщи. Като речеш да идеш заиграе лявата или дясната вежда или лявото или дясното око. Щом ти играе лявата вежда или лявото око, то е признак, че го няма там. Онези, които седят в къщи някой път им играе лявата вежда или лявото око и той е там. Направиш опит един път, два пъти, 10, 20, 99 пъти и като излезе вярно, имаш един закон, с който можеш да си служиш. Казвам: Ние, съвременните хора, се лъжем от някои наши отражения на нашите мисли. Тук един приятел от две години наред взема билет от лотарията и казва: Един милион имам. Казва: Помни, един милион имам. Тегли се лотарията, казва: Една студена вода пих. Две години вече взема и все студена вода пие, вярва, че той ще спечели. Аз ако имам да взема билет, като проектирам ума си, ще видя, ако се напълни ума ми добре, ако не, няма да взема билет. Ще ми кажат да взема или хич няма да взема. Най-първо в един лотариен билет, ако спечелиш и с туй може да се оправи вярата ти, добре, но ако спечелиш и може да изгубиш вярата си, защо ти е тази печалба?

Един турски манафин взел един лотариен билет в Цариград, паднал му се един английски параход. Като го въвели в парахода и му казали, че това е негово, той полудял.

В света има нещо по-ценно от един милион. Да имаш добрите чувства на един твои приятел, струва повече, отколкото десет пъти да печелиш по един милион от лотария, че да получиш десет милиона и да бъдеш неспокоен. Парите губят своята цена. Парите някой път се обезценяват съвършено. Един човек, когото могат да обвинят, след 20, 30 години се прегърби, закъса. Казва: Закъсах вече! От къде иде закъсването? Защо закъса? - Има известни причини. Изгубва се онова равновесие. Причините на всички болести се дължи на едно неравновесие, което съществува между човешките мисли, човешкия живот, човешките чувства - сърдце, човешката воля и човешкото тяло. Виждам телото харчи повече енергия отколкото трябва. Чувствата харчат повече сила, отколкото трябва. Мисълта не може да придобие нищо, човек веднага фалирва. Има хора, които са правили опити. Ако можеш да уравниш нашата мисъл, т. е. да влезем във връзка със слънцето - не така да се изучава, както сега се изучава. Те изучават външната страна на слънцето. Ако един човек изучава ръцете или друга част на телото на човека, нашето тяло, то е един резултат, не на моите мисли, но ред поколения са работили да създадат ръцете, хиляди поколения са работили да създадат това тело. В това тело не съм само аз човекът, който се изразявам. Че това тело е мое посobie. Аз човекът в друго съществуване може да взема друго тело още по-хубаво от сегашното. Както може да живее е една колиба, така може да живее в един палат. Моята ученост няма да зависи от телото, но

телото ще зависи от моята ученост. Главата не е създадена, но главата обуславя това, което създава. Ние се ограничаваме вътрешно. Трябва да знаем да внесем един простор в ума си. Аз няма да мисля, че мислите ни ограничават. Ако внасям правата мисъл, тя освобождава. Ако внасям правите чувства, освобождават, донасят освобождение. Едно чувство внася еликсира на живота. Ако вие може да внесете едно хубаво чувство на един болен човек, да му кажете: Ти ще оздравееш и той повярва, веднага ще оздравее. В природата има достатъчно сили да проектира в неговото здраве. Виждате един човек отслабнал, не го държат краката, дайте му едно хубаво ядене и след 20 минути е готов да върви на път. Според теорията няколко часа са необходими да се смели храната, да приеме тялото енергия от храната. Как ще се обясни, че той след 20 минути вече се чувства силен? Той като приеме храната с езика си, като я обръща като смукало, езикът взема енергия и препраща в нервната система. Човекът има енергия за път. Каквото стомахът смели и се добие, то е придатък. Като ядем правилно, придобиваме храна. Като ядем правилно, придобиваме храна чрез езика си. Човек, който не придобива сила чрез езика си, не яде правилно, той яде лошо. Човек, който яде и не мисли, той не е ял. Човек, който е недоволен в яденето, той създава отрова в себе си. Човек, който не дава почивка на своя организъм, иска много да работи и това не е правилно. Работата е красиво нещо, но когато стомахът не работи, ние се нуждаем от известна почивка.

Та казвам: Ние, съвременните хора, се нуждаем от приятели, които да подкрепят нашия ум, ние се нуждаем от приятели, които да подкрепят нашето сърдце и ние се нуждаем от приятели, които да подкрепят нашето тело. Кой е онзи, който ще подкрепи нашия ум, нашето сърдце и нашето тело? - Единственият, Който може да ни подкрепи е Бог. В Него живеем. Ако храним за Него най-хубави чувства, ако храним заради Него най-хубавите мисли, ако на Него Му служим от сърдце, Той всякога ще ни подкрепя. Той подкрепя душата ни, понеже в Него живеем. Той счита, че нашият живот е Негов живот и Неговият живот е наш живот. Христос казва: Аз и Отец едно сме. Ние сега искаме да се отделим от Бога. Къде ще се отделим, къде ще идем? Та казвам: Настава един момент в света, когато всичко трябва да правим за Господа. Ако учиш, за Господа ще учиш. Ако си в църква, каквото и да правиш, за Господа да го правиш. Всичко в ума ти да е ангажирано с Божествената мисъл, понеже Онзи, Който ни поощрява към знание, то е Бог. Онзи, Който ни поощрява към добрите чувства, то е Бог. Онзи, Който ни поощрява към добрите постъпки, то е Бог. Онзи, Който ни желае здравето, ние се подтикваме от Него, Онзи, Който (е) създал хилядите хора, лекари има, които ходят да лекуват, то е подтикът на Бога. Хиляди хора има, които проповядват, Той е подтикът. Хиляди майки, които раждат, Той е подтикът! Той праща всичко в света постоянно! Бог иска да въздигне един живот на щастие между хората. Понеже хората идат да работят само за себе си, оттам иде нещастieto. Всичко в света може да бъде заради нас. Въздухът купуваме ли го? И в Америка, и в Европа, където и да си, въздухът е

на разположение на човека. Където и да идеш, ти имаш на разположение въздуха. Където и да идеш, ти имаш на разположение светлината, ти имаш на разположение мисълта, знанието. Ако ние обичаме Бога, ние ще имаме на разположение всичко. Един свят ще се отвори. Има толкоз хубави книги написани, музика има в света, за която ушите на хората са глухи!

Като говорих за тази година, понеже си позволих да кажа, че много глави ще има пукнати, изпоплашили се. Ще има пръснати глави, целият свят днес е във война, не може да няма пръснати глави. Казва: Тук в България ще има ли пръснати глави? За мене къде ще бъдат пръснатите глави е все едно. Дали тук в България или другаде, не искам да се пръскат. Онова красивото, което Бог е създал, трябва да се пази. Мислиш ли, че мене ми е приятно, когато едно дете развали едно цвете, или цапа една книга, или взема една книга и я разреде, хубавите неща трябва да се пазят!

Та казвам: Трябва едно разбиране на новите хора. Мнозина искат да кажат какво ще бъде. Аз ви казвам правия път. Ако тръгнете по пътя на Божията Любов, не онази любов, която трае година и половина, но онази Любов, която и смъртта не може да я победи, която може да те заведе в небето и да те върне, онази Любов, която ще ви развоява по целия свят, по цялата вселена! Проповядваме една Любов, чиято каруца ще ви води навсякъде. На слънцето ще ви води, на месечината ще ви води, на Юпитер, на Сатурн, накъдето искате, ще ви води. ако кажете, че ви (е) дотегнало, пак на земята ще ви върне. Говоря за тази Любов, която задоволява всички ваши нужди. Но трябва да се научите да й слугувате, всички да слугувате тъй както тя слугува; да се учите, тъй както тя ви учи. Че Любовта учи хората, изучава какви нужди имате, всякога е толкова внимателна, за най-малките работи, тя промисля още на време.

Един мой приятел ми разказваше една своя опитност, скоро. Малка опитност, но ми направи силно впечатление. Не е голямо чудо. Казва: Един ден седя си в стаята, извадих си ножчето, чистих един съд. По едно време търся ножчето си, няма го. изгуби се до собата, зимно време било. Мисли дали като вземал книгата не хвърлил ножчето в собата. Рови в собата, ножчето го няма. Хвърлил някои неща навън, търси и там, няма ножчето. Къде отиде това ножче? Казва: Стана ми мъчно, понеже това ножче ми е дадено като подарък, криво ми стана. Казва: Не бях се молил, но казах: Господи, нека си намеря ножчето, ще стана друг човек! Един ден се разхождам из стаята и поглеждам под печката има една жълта тенекия, ножчето влязло под тенекията. Зарадвах се, че било под тенекията. Като се помолих, показа ми се, къде се скрило ножчето. Стана ми ясно. Та казвам: Вашето ножче, вашето, вашето щастие се е скрило под тенекията на сегашния ваш живот.

Няма нещо по-красиво от схващането за Бога. Имало една идея за Бога, че Той е страшен. Право е било едно време, но то не е било лицето на Бога. Няма по-красиво лице от Божието лице. Ти като Го погледнеш, ще забравиш всичко! Той не мисли за греховете на хора-

та, не мисли, че се бият. Като ги види, че ги избили, че са умрели, казва: Станете! Всички станат облечени с най-хубави тела. Десет пъти да ги убият, Той като ги погледне, като им каже: Станете, всички стават. За какво ще скърбите? Като идите на гробищата кажете: Станете братя! Всички станат. Идете на други гробища и те станат. Ще идете при дърветата, ще кажете: Дайте плод! На нивата: Изори се и тя ще се изоре! Навсякъде лесно ще става с Божията Любов. Вие сега искате да повярвате. Един ден, един ми казва: Дай ми хиляда лева, за да повярвам, че ти си добър човек. Казвам: Слушай, няма да ти дам пари, да мислиш, че съм лош. То е да ви подкрепя да имате добро мнение, заради мене. То не е хубаво заради вас. Казвам: Ако ще имате мнението, което сте имали досега, ще ви дам, но ако искате за пари да повярвате, пет пари не давам. Утре някой ще ви даде хиляда лева, вие ще ме нападнете. Ако с хиляда лева може да ви подкупят да говорите добро, с хиляда лева може да ви подкупят да говорите лошо. В Любовта няма подкуп. В Любовта няма измама. Тогава да ценим онова ценното в човека. Да ценим човешкия дух, да ценим човешката душа, да ценим човешкия ум, да ценим човешкото сърдце и да ценим човешкото тело. Да имаме свещен трепет, както за себе си, така и за другите! Към това трябва да се стремят всички хора - и майки, и бащи. Туи е новото учение, което трябва да се внесе в света. След като се роди детето, отпосле не може да му се придаде нищо. Преди да се е родило много работи може да внесете. След като се роди може да развиете само онова, което то носи. Затуй отсега трябва да се създадат. Ако вие не можете да развиете това, което сега имате, сега може да мислите. Казвате: Има ли оня свят, или не? Питаш: Има ли този свят. Щом този свят има, и онзи свят има. Този свят е сянка на онзи свят. Казват: В оня свят ще се познаваме ли? Щом тук се познаваме и там ще се познаваме: щом тук не се познаваме и там няма да се познаваме. Законът е един и същ. За да се позная хората, трябва да има причина, трябва да има вътрешна връзка. Ти обичаш някой човек понеже ти (е) направил някое добро. Ти си бил в такава нужда, че когато си бил изоставен от всичките хора, тои ти (е) направил добро безкористно. Туи добро духът и душата ти не могат да забравят. Където и да срещнеш този човек, казваш, че го обичаш. Доброто, което вие направите и доброто, което ви направят, никога не се забравя. Затуй не се отказвайте от добрата мисъл, от доброто желание, което в сърдцето ви подтиква. Вие казвате: Доброто не се цени. Има Един, Които го цени. Най-малкото потайно добро, което човек направи, Бог го цени. Тои го записва в книгата на живота. Всяка най-хубава мисъл, колкото и малка направена, тя се записва. Тогава, ако ние живеем по Бога, ще се изменят лицата ни. Като срещнеш един човек търговец, познава се, търговията е написана. Като срещнеш един адвокат, познава се; чорбаджията се познава, военният се познава, владиката се познава, учителът, бащата, майката. Още като срещнеш една жена може да познаеш има ли деца или не, какви са децата и. Бащата като го срещнеш, познава се, всичко е написано в света. Написано е според доброто, което е излязло от Любовта. Доброто е писалката, с ко-

ято са написани всичките блага, които ние носим в света.

Казвам: Възлюбете Господа! Всеки млад момък да намери да се влюби в някоя мома, отлична идея е. И момата поощряват да се влюби. Когато момата се влюби в двама и когато момъкът се влюби в две, как е възможно, де седи противоречието? Казвам: Едного ли трябва да любиш или всички трябва да любиш? Под думата едного се разбира цялото, частите не вземат участие, а пък всички да обичаш, като обичаш цялото да обичаш всичките части, еднакво да цениш всяка част. То се изисква знание. Срецаш един красив човек, срецаш един човек с красиви вежди, очите му са хубави, устата хубава, после ръцете му са добре устроени, пъргав, подвижен, тои има изражение. Обичаш човека, но този човек ти обръща внимание с органите, които притежава. От всяка една част от неговото чело излиза една мисъл спокойна, от неговия нос излиза едно топло чувство, от устата му излиза нещо активно, деятелно, че каквото каже този човек го направи. Ако каже, че ще направи нещо, ще го направи. Като видиш човека, каквото мисли го реализира. Един ден челото ще се формира. От челото излизат хубавите, разумните мисли; от средната част на лицето излизат чувствата, а от долу под носа се показва физическият живот. Долната част, под носа показва стомахът. Носът показва какви са дробовите, челото показва какъв е мозъкът. Това е отлична диагноза. Тая част, под носа, показва в какво състояние е стомахът. Носът показва в какво състояние са дробовите. Челото показва в какво състояние е мозъкът. Щом мозъкът е в нормално състояние, щом носът е в нормално състояние и щом бърните са в нормално състояние, този човек има едно тяло, с което може да извърши една положителна работа. Сърдцето не може да бъде здраво, ако не се свърже със слънцето. Има начин за свързване с енергията на слънцето. Умът не може да бъде здрав, мозъкът не може да бъде здрав, ако човек не знае как да се свърже с месечината. И стомахът не може да бъде здрав, активен, ако не се свърже с Марс. Те са планетни влияния. Има известни енергии, течения, с които трябва да се свържем. Ако вие не се свържете с чистия въздух, тогава не можете да бъдете здрав. Ако не се свържете с онази светлина. Има една светлина, която носи живота - туи което наричат индусите прана. Сега всички казват, че човек трябва да има вяра. Вярата е подтик на човешкия ум. Ако ти имаш вяра и твоят ум не се подтиква, ти не си досетлив за Божия закон. Ако не спазваш тия закони, тогава какво Божествено благо може да дойде в тебе?

Та първото нещо сутрин като станете, изпразнете всички тревожни мисли, чувства и постъпки. Ще кажеш: Моля, излезте малко навън! Сега ще им кажеш да излязат навън, да останат само ония мисли, които ви обичат. Да кажеш на чувствата да излязат и да останат само ония чувства, които ви обичат, и в тялото да остане само онази енергия, която е полезна. Като обичате да се не тревожите, какво ще стане със света. Казвате: Ще се свърши светът. Няма да се свърши, но един нов ще се образува. Сега в началото създаде Бог небето и земята. Земята беше неустроена. Започна Бог да я устройва. Устрои я и сега пак иде да преустроива не само земята,

но и небето, и земята ще преустрои, и всичките хора Бог ще преустрои. Сега казвам: Какъв дял ще вземете вие в новия свят? Нов ред иде сега в света. Въздухът ще бъде толкоз деликатен, че вие с вашите дробове ще се задушавате. Вече трябва да се образуват органи да дишате с етера. Знаете ли какво нещо е етерът? - Да ви обясня. Отношението е такова както рибите дишат с хриле, като излязоха из водата във въздуха дишат с дробове. отношението между нашия живот и новия е както дишане с дробове и хриле. Много по-съвършени са органите на дишането с тия на хрилете. С новите органи ще можете да пътувате от земята до месечината. Вие ще кажете: Тежка работа. Аз говоря за новото на способните ученици, които разбират. За обикновените музиканти, въпрос не става. Става въпрос за талантливите, за гениалните. Въпросът е за онези от вас, които искате да станете безсмъртни, да се ползвате, да знаете какво има на слънцето, да знаете какво има долу в земята. В земята има доста полезни работи. Съвременните модерни параходи имат пещи, които палят и параходът върви. В толкоз хиляди години на земята, не сте слизали да видите пещите на земята, на този параход, да видите, че като напустните земята, да кажете, че сте влезли в пещта, дето подклаждат огъня и цялата земя се движи, върви напред.

Сега да се върнем до реалното, което може да стане сега. Аз съм за възможното, за туй, което Любовта може да извърши заради нас, туй което знанието може да извърши заради нас. Има едно знание, което може да ни донесе известни блага. И свободата, която излиза от истината може да ни послужи. Три неща: Трябва да възприемем Любовта. Чрез Любовта да възприемем новото знание в света и новата свобода. Тази новата свобода ще ни освободи от всичките съвременни ограничения, в които се намираме. Аз съм превеждал този аргумент. Следната раса, която иде, бъдещите хора, ще стават видими и невидими. Този човек щом го обидиш, стане невидим за тебе, не можеш да го обидиш. Щом намислиш да го обидиш, изчезва, не може да го видиш, не можеш да го затвориш. Десет пъти да го затваряш в затвора, не можеш да го затвориш, ще изчезне. Как може да бъде? Първите християни имаха един опит. Когато затвориша апостол Петър в затвора, молиха се заради него, дойде ангел и като побутна веригите, паднаха. Тои спеше и му каза: Ставай, не мисли за веригите, облечи се! Изведе го, побутна вратата, всичко се отвори. Каза му: Не се връщай назад. Като излезе Петър, намери се във на пътя. Та казвам: Ако Бог е от наша страна, кой може да бъде против нас? Не са хората господари в света, Господ е господар. Всичките хора ще се подчинят един ден на Божия закон, и ангелите ще се подчинят. Тогава всички ще бъдем свободни. До тогава до като ние сме господари, не сме свободни. Господ сега иде да смъкне господарите, казва на всичките хора: Вие сте братя, никакви господари няма. Всичките сте слуги, ще служите, ще работите, по-силните ще помагат на по-слабите. Слабите да станат силни. Казвам: Всички ще се готвите за един почтен труд на Любовта. Отде знаете, когато ви любят? Как познавате онези, които ви любят? Които ви любят, устата не са стиснати. На онези, които ви любят, очите не са затворени. Онези, които ви любят, не са прегърбени. Онези, които ви любят, не са сакати. онези, които ви любят, не са охтичави. Аз не вярвам в една любов, която причинява тия аномалии. Любовта премахва всичките болести в света, нищо повече! Мо-

ментално ги премахва. Ние страдаме от зарази, от нечистотии, дишането не е дишане, яденето не е ядене, мислите не са мисли. Всеки ден от всичките хора излиза един смрад, като че ли се разлагат. Срещате един човек прилича на цвят, едно ухание излиза от него като роза, като карамфил или като някое портокалено дърво, което цъфти. Казват: Когато дойде Христос. Когато дойде Христос иска да ни намери, всичките цъфнали, да сме завързали и да имаме плодове. Трябва да ни намери лози, които са увиснали с грозде. Като дойде Христос на земята да намери всичките хора на земята подигнати. Да са готови да изпълнят Божия закон по Любов, не насила.

Та казвам: Бог иде! Той ще преустрои света. Няма да го преустрои по един механически начин. Всички вие ще влезете в един свят, този свят ще се затвори за вас, друг свят ще се разкрие. Питам: Когато мравята напустни своя свят, кой свят напуска? Своя мравуняк като напустне ще влезе в града, на хората в жилището. А тия жилища, в които ще влезете, са създадени за вас, само че са грандиозни, направени от мрамор, вратите са направени от скъпоценни камъни, послани са със злато, послани са с найхубавите килими. Няма кал в оня свят, няма и клозети, няма гробища и помен няма от тях. Места чисти, дето хората не плюят. Секнене няма, кашлене няма, там има хорове да пеят, които вземат четире, пет октави. Гласовете се чуват, не на половин километър, надалече, но се чуват в пространството. Сега това, което ви говоря, е една хилядна част. Човек трябва да влезе там, за да види. Апостол Павел, който е ходил там, казва, че чул и видял неща, което човешкото око никога не е видяло и на ума на човека не е дохождало. С думи не може да се изкаже. Казвам: Онова, което Бог е приготвил за онези, които го любят, то е толкоз грандиозно и хубаво, че заслужава временните страдания, които ще претърпим. Те не могат да се сравнят с бъдещите блага, с бъдещата слава, която има да се изяви в извяването на Любовта, да придобием свободата, да се освободим от смъртта. Това е най-голямото благо в сегашния живот!

Та казвам: В Начало бе Словото. Сега всички вярвате в това Слово. Сега вгледайте се в себе си и вижте ролята на онези. Не се обезсърдавайте. Бъдете смели и решителни. Не шадете вашите погрешки. Не съжелявайте вашите погрешки. Всяка погрешка поправете. Турете за девиз: Всичко можем да направим за Божията Любов!

Да благодарим на Бога за Любовта, която ни е дал сега. Да благодарим на тия тела, които имаме сега, за да се удостоим да имаме за бъдеще, бъдещите тела, които ни приготвят!

Отче Наш.

16-та неделна беседа.

11 януарий 1942 г., неделя, 10 ч.с.

Изгрев. София

Отче Наш.

Ще се развеселя.

Понеже, живеем във времена, които са размътнени, църът какъв е за туй? - Ще прочета тази глава, която лекува размътнените времена, смътните умове. /Прочете 14 глава от Евангелието на Йоана/.

Духът Божи.

Ще взема една тема, която е малко отрицателна. Да се не смуцава сърцето ви. Най-първо невъзможно е човешкото сърце да се не смуцава. Христос се обръща и казва: „Да се не смуцава сърцето ви“. Не само не трябва да се смуцава сърцето, но човек трябва да вярва в Бога. Трябва да има нещо в себе си. Тил трябва да има. Една армия, която няма тил, е слаба. Един аероплан, който няма витло отподире си, една машина, която няма пара и огън, тя не може да се движи. Съвременното човечество като първоначалните животни е изпаднало в тягостно състояние от изобилие. Всичките хора страдат от крайно преизобилие. Създал Господ животните в света, климатът бил отличен, за ядене и пиене изобилно, че всички млекопитаещи са станали аристократи. Човек не е бил на земята тогава. Цял ден никаква работа не вършат, ядат и пият, седят не слушат Господа. Какво да направи Господ? - Той намислил да създаде хапливите мухи, че да ги хапят и те да си мърдат опашката, да вършат нещо. То е за животните, които не искат да работят. Комарите казват: Вие толкоз големи сте, трябва да работите. Седят животните, спят. Какво трябва да правят? - Трябва да работят?

да работят?

Светът е създаден за човека, небето е създадено за ангелите. Ангелите си гледат работата много добре. Служат на Господа много добре, по цялата вселена ги праща като посланици. Човек тук е аристократ целия ден тиватури дига. Кой да пукне глава? Той. Кой да убие някого? - Той. Някоя къща да изгори. Той. Скандали колкото искаш. затвори, гробища, 35 милиона хора годишно умират. Толкоз е своенравен човек, че Господ като направил човека, разкалял се. Казва: Шо ми трябваше да го правя. Навях си белята с него. В Стария завет може да четете, дето казва: Разкаля се Господ, че направи човека. Знаете какво значи разкаляние на Бога. Господ е едно благо същество. Туи същество упорито, своенравно, да го възпитам. Ще го възпитам, но съжелявам, че този метод, с който той ще влезе в реда на нещата, сам човек ще страда. Затова дошло страданието в света, за възпитание на човека. Сега нека разберем, нека напуснем личния живот. Личността на човека е хубаво нещо, показва всичките блага, които Бог е дал. Той се радва като личност се радва на себе си, радва се на своя ум, радва се на своето сърце, на тялото, на главата, на очите, на устата, радва се, че може да си похапне, радва се, че може да си поспи.

радва се на хубавия мек копринен юрган, радва се на мекото легло с
пружина отдолу, радва се, че има кавъор мекичек.

Ние ще разгледаме сега живота. Аз виждам във всичките неща хубавото. Някои хора плюят, някои хора се секнат. Тия хора са щедри, дават. Земята е създадена изключително за човека като едно възпитателно средство. Съвременното човечество не може да намери по-добра земя от цялата слънчева система. За сегашните хора няма по-добро възпитателно средство от земята. Запример, ако се преведат на Юпитер, там няма такива условия, там съвсем друг е климатът. Или ако идат на месечината, там вечерно време става 150 градуса студ няма растителност, въздух няма, вода няма. Един свят мълчалив. Сребро и злато има колкото искаш, но няма какво да се яде. Злато има, но нищо не можеш да купиш. Ориз няма, брашно няма, захар няма, смокини няма, портокали, такива работи няма. Та казвам: Земята е най-хубавото място за човека сега, понеже, всичко каквото иска човешката душа го има на земята. На съвременното човечество, миналите религии, науката са давали нещо доста хубаво, доста са допринесли, но понеже, човечеството прогресира, а пък религиите, които са се образували като едно възпитателно средство, и научните школи мислят, че не трябва повече, мислят каквото са научили в старо време, е достатъчно. Науките от старо време затова са били, но сега ние се нуждаем от една нова религия, понеже възрастни сме станали. Отделението са за малките деца, прогимназията е за малко по-големите, гимназията за още по-големите, университетът за възрастните. Като свършат училището, светът е външната школа за онези, които са свършили. Искаме да бъдем полезни на света, разбираме на живота, за да можем да работим, да бъдем полезни на себе си. Първото нещо човек трябва да бъде полезен на себе си. Не от гледището на егоизма, полезен да бъде на своя ум, на своето сърце и тяло. Ако човек е полезен на себе си, може да бъде полезен и на другите. Не смесвайте тази идея да възлюбиш ближния си. Твоят ближен е твоето сърце. Защото кои е човекът? - Сърцето е неговият ближен. Да възлюбиш ближния, да възлюбиш сърцето, да го не ограничаваш, да не измъчваш сърцето си. Човек в своя ум е измъчил ближния, научил своето сърце на много лоши работи. Та ние сега не трябва да измъчваме ближния си. То е за онези, които разбират. Казват: Ближният е отвън. Ближният е сърцето. Не покваряй сърцето си (с) излишни желания. Когато сърцето е в нормално състояние, то извършва отлично работата си. Ближният е който извършва една отлична функция в тебе и ти без него не можеш да живееш. Ако сърцето спре, престава всяка деятелност. Умът без сърцето не може да се прояви. Казва някой: Що ме интересува ближния. Сърцето, ако спре и ти ще престанеш. Твоят ближен, ако престане да работи в тебе, ти не можеш да се проявиш. Докато той се проявява и ти се проявяваш. Ако спънеш твоя ближен, ще спънеш и себе си. Трябва да разбираме вътрешното отношение. Външният ближен има отношение с нашето сърце. Един човек, който не е в добро отношение с ближните си, сърцето не функционира правилно. То е като закон. Външните ближни са условия да се прояви

пулсът на сърцето. И затова Бог живее в нашето сърце. Той остава ума на свобода. Бог живее в сърцето, за да обичаме ближния си. Като обичаме ближния си, ще обичаме Бога. Понеже, Бог е ближният на едно място живеят, затова имаме две заповеди: Да възлюбиш Господа Бога Твоего и да обичаш ближния си като себе си. Себе си, това е умът на човека или някои наричат личността на човека, или човешкото аз. Но то е човекът, който усеща в дадения случай, че е отделен от другите неща. Ти чувствуваш, че си отделен от камъните, че си отделен от водата, от дърветата, от слънцето. Ти чувствуваш и наблюдаваш нещата отвън, като че съществуват отделно и ти отделно. Запример, вие се интересувате от неща, които няма да ви ползват. Запример, вие се интересувате дали ще бъдете богати или сиромаси. Питам: Възможно ли е всички хора да бъдат богати в света. Много малко хора богати има. Вие искате да имате 10 милиона. Всичкото богатство, което в света е 120 милиарда. Ако всичкото богатство се раздели по равно на два милиарда хора, по малко се пада на човек. На всеки човек се пада по 60 лева наследство. Какво ще правиш с 60 лева? - Че как ще се прехраниш? - Възможностите за нас какви са? - Всяка година един голям кредит иде от слънцето, оттам иде голямо наследство. Всеки един от вас има един бюджет. Светлината, която се праща 500 милиона струва, всеки човек има за светлина 500 милиона. Толкоз струва тази светлина, за да се пренесе на земята, 92 милиона мили, повече от 140 милиона километра. Я си представете да впрегнете да ти пренесат на толкоз милиона километра, колко скъпо е навлото. Само светлината струва 500 милиона. Колко струва онзи въздух, който дишаме? - Най-после колко струва храната, която получаваме? - В хляба храната, която е вложена, е праната, една енергия. По някой път ние ядем толкоз бързо, и с такова невежество, не можем да извадим тази храна, която ни е дадена, не можем да извадим всичките тия сокове, които са вътре в самата храна. Пък има един закон в света: Туй, което ти не обичаш, ти не можеш да се ползуваш от него. Може да се ползуваш само от неща, които обичаш. Този закон е интересен. Казва: Това е Живот Вечен да възлюбиш Господа Бога Твоего. Казва: Защо трябва да възлюбиш Господа? - Ако не Го любиш, твоят живот е предрешен. Ако не Го любиш, твоят живот е предрешен. Ако не Го любиш, твоят дух е предрешен. Ако не Го любиш, твоята съдба е предрешена. Ако не Го любиш, твоят хляб е предрешен. Ако не Го любиш, твоят хляб е предрешен. Ако не Го любиш с ума си няма да мислиш. Нашата мисъл е мощна да познаем света отвън.

Та първото нещо хората трябва да се научат на Любовта. Ние започваме с отрицателната страна. То е човешкото. Ние виждаме злото навсякъде в света. То е човешкото. Да ви доказвам човешки работи, започват страданията. Една майка, която ражда едно дете, как го ражда? - Трепери, докато го роди. Като го роди, зарадва се, че се е освободила. След страданието иде радостта. Вие може да ми възразите. Когато се любят младите, то е човешкото. В началото те започват като ангели, но като дойде до човешкото, започват да се мъчат. Дето двама млади се влюбили, ангелите направили тази рабо-

та, събират ги, после по човешки започват, заловят се да се карат. След като се оженят, ангелите им казват: По любов ще живеете, ще обичате Господа, ще слушате. Като си заминат ангелите, те казват: Сега кой ще бъде първ, петел ли ще пее или кокошка? - Българите разбират, че като пее петелът, мъжът да заповядва. Кокошката и да иска да пее, опасна работа е. Защото, когато кокошката запее, нещастията идат. Ще ви обясня музикално. Певец без публика не може да пее. Следователно, жената е публика, пък мъжът е певецът. На място е. Той ще кукурига! - Тя ще слуша. Сега ще схванете правата смисъл. Аз вземам петела в най-хубавия смисъл, понеже, кукуригането на петела е хубаво нещо. Щом страдаш петелът да ти кукурига. Ако заболееш и петелът кукурига, ще оздравееш. Ако започнеш една работа и петелът кукурига, ще ти върви. Ако отиваш в училище и петелът кукурига, бъди уверен, че ще свършиш училището. Отиваш на изпит и петелът кукурига, ще издържиш изпита си. В сегашните времена казват, дали ще има ориз. Като пее петелът, ще има ориз. Като пее петелът ще има брашно. Като пее петелът ще има нещо много хубаво, няма в петела нещо зловещо. Никога пеенето на петела не предвещава нещо лошо. За другите животни може, но петелът, когато и да пее, верно показва. Петелът показва, кога времето ще се развали. Петелът показва кога времето ще се подобри. Петелът показва кога хазаинът ще бие съседа си, кога мъжът ще бие жена си, кога ще я милва, каква рокля ще й купи. Като иде някъде, петелът като пее, значи че рокля ще има, особен начин има в пеенето. Не мислете, че това, което ви говоря е измислица. То е едно същество много деликатно. Като кукурига петелът може да показва, поп ли ще дойде, учител ли ще дойде, търговец ли ще дойде, войник ли. Понеже, енергията на войника се предава на петела и той става войнствен. Казва: Войник ще дойде. Поп като дойде, по-благородно пее. И той като попа пее. Тогава не е за подигравка. Има нещо, което показва особена интонация на духовните неща.

И Христос каза на Петра: Преди петелът три пъти да пропее. Ако петелът не беше пропял три пъти, свършена беше работата с Петра. Петелът го спаси. Христос му каза: Когато петелът пропее три пъти ще познаеш колко голяма слабост имаш. Като пропее петелът три пъти, човек ще станеш. Когато три пъти пропее петелът, Петър се промени. Казвам: Когато във вашия живот петелът пее, работите хубаво ще се свършат. Аз считам петелът, който пее в живота, то е човешкото сърце. Ку - този звук дава. Петелът казва: Ти бъди готов на всичките Божи благословения, които имаме. Този, който дава, иде. Петелът казва на всичките: Ку-ку. Иде онзи. Някои казва: Куку - не му стигало умът. Не му стига умът, понеже онзи, който дава житото носи, той не взел торбата. Като каже куку, чувалът да го носиш. Ку-ку, то е човешкото сърце. Човек винаги трябва да бъде внимателен на онова нашепване на нашето сърце. Всякога ни нашепва нашето сърце хубаво. С отлагане на хубавите работи на нашето сърце, ние изопачаваме нашия ум.

Да ви приведа един пример, да ви покажа, че ако човек се под-

чинява на своето сърце, винаги печели. Един действителен пример, които станал в гр. Варна, преди около 50-60 години, в турско време било. Колко години има от освобождението на България? - Повече от 60 години. Някои българин свършил в Европа, връща се във Варна, знаел много хубаво да свири на цигулка, знаел да играе на полка. Събрал дъщерите на богатите варненци чорбаджии да им свири и да играят на хоро. Скарал се с чорбаджиите и го изпъждат. Като нямал работа, гладувал, три дни гладен се разхождал из Варна. Среща го един български свещеник, на име А и казва: Заповядайте на гости у нас. Три дни бил гладен, срам го било да каже. Като се нахранил при свещеника му разказал за положението си. Казва: Много ти благодаря, че ме покани, че вече не знаех днес какво щях да направя. Мислех да си тегля куршума. Не си струва да се живее гладен. Свещеникът му дал пари и му казал: Когато имаш нужда, ела. Господ ще оправи работата. То е сега едната страна. След време, понеже, знаел няколко езика, варненският валия търсил учен човек, българин, намерил този човек, които става секретар на валията. Виден човек станал, каквото каже, става. Наковладват този свещеник, че бил комита, имал такива писма, книги. Един ден отиват и събират всичките книги и писма, занасят ги на секретаря на валията да се произнесе. Тои като прегледал писмата и книгите, вредните ги изгорил. Казва: Дядо попе, онзи обед те спаси. Онова добро, което ти ми направи. Аз исках да ти се отплатя. То е петелът. Тои на време кукурига.

Направи едно добро на време, туй добро ще се върне при тебе. Казвам: Когато ние ставаме носители на Божественото в света, Бог ни благославя. Единственото достоинство на човека е да прави добро, да пее неговото сърце и неговият ум да възприема. Туй, което сърцето говори, умът да изпълни. Две неща има, които са необходими за нас. Каквото сърцето нашепва, умът трябва да направи. Трябва да има човек желание. Всичките блага ни се дават, трябва да знаем, как да задържим тия блага. Какво има в света по-хубаво от Любовта, която е образувала небето и земята? - Какво струва земята, ако нямаше любов? - Любовта се проявява в растенията, любовта се проявява в плодовете, любовта се проявява в теченията на водата, любовта се проявява във въздуха, в светлината, в движението, навсякъде във вселената. Това е действие на Божията Любов, която се проявява. Сега ние не можем да схващаме общението. Ние схващаме любовта само в много тесен размер, даже не оценяваме любовта на един приятел, на едно същество, което ни обича. На мене едно куче ми направи веднаж една голяма услуга. То беше в 14-та година във войната. Поканиха ме на угощение в едно семейство, имаше един генерал. До среднощ седяха питаха ме затова за онова. Човекът искаше да ми направи услуга да ме изпрати. Казва: Военно положение е да ви придружа, да не ви направят нещо. Пък аз от учтивост не исках посреднощ да ме изпраща, за себе си, да ме придружи, казвам: Нямам нужда. Казва: Да дойда с тебе. Казвам: Няма нужда. Тръгвам. Като повървах малко едно голямо куче дойде с мене. Аз се приближа до някои стражар, то иде преди мене, обиколи го, стражарът се обърне,

поздрави ме, мисли, че аз съм от тия, дето ходят да проверяват постовете, седи мирно. Мина покрай него, поздрави ме, дигне ръка. Дойда до друг стражар, пак кучето около него обикаля и тои ме поздрави. Докато ида до къщи, кучето обиколи 4-5 души, като стигнах, извадих малко хляб, дадох му. Направи ми една услуга. Ако го нямаше, можеше да ме закарат в участъка, да ми искат легитимацията. Кучето казва: Няма да бутате този човек. Тои повярва.

Та казвам: Наи-малкото нещо, което става по Бога, то има смисъл. Казвам за въздуха, за вятъра, какво благо е, въздухът, които дава свобода, този въздух, които излиза из дробовете, какво благо принася. Какви блага принася водата, светлината, храната. При всички тия блага по някои път занимаваме с посторонни въпроси, които нищо не ни допринасят сега. Аз говоря на онези, които искат. Съзнавате в себе си онези блага, които всеки ден ви се дават. Писанието казва: Това е Живот Вечен да позная Тебе Единаго Истиннаго Бога. Като съзнаваш в туй съзнание, в туй познаване иде Божието благословение. Защо трябва да съзнаваме? - Ако един учител не преподава знанието, което има на учениците, ще има ли цена? - Ако знанието, което има преподава на децата, тяхните бащи и майки ще бъдат благодарни. Те ще го поддържат. Ако не им преподава знанието, те няма да го поддържат. В света, докато ние изпълняваме Волята Божия, предназначението, което Бог ви дал, ние имаме цена, каквото и да е предназначението. Един от гръцките философи, Сократ е бил метач в Атина. Туй ни наи-малко не му препятствувало, тои да бъде философ. От мнозина атински богаташи помен не останало, за метача Сократ и до днес говорят. Не се срамувал да бъде метач. Тои бил философ, но много лош характер имал Сократ. Лицето му било много грозно. Като се гледа френологически, черепът бил много много добър, но лицето му било много грозно. Един физиономист като го познава какви пороци има, казва, че бил пьяница, развратник, нечестен. Сократ му казва: Всичко, което казваш е верно, но с усилия на волята го поправих. Този лош човек се оженил за наи-лошата жена, наи-лошата и наи-неразбраната гъркиня, която имало в Атина. Била много енергична, умна, знаела да говори, постоянно го съветвала, понеже, бил малко разпасан, пък тя се проявявала както трябва. Един ден довел приятел да ги угошава. Тои направил някаква погрешка, тя донесла един леген да се мият, тамън се измили и тя полива Сократа и приятелите. Започнала да се кара на приятелите. Тои казва: Знаете, какво значи: В природата след гърмотевици иде дъжд. Като го попитали, как тои философ на Гърция, защо търпи тази жена, защо я остави, защо я държи да си прави главоболие? - Казва: Аз я взех, че ако мога да издържа на нейните изпитания, скърбите в света са нищо. Ако мога да издържа на изпитанията на една жена, в света са нищо. Казвам: Всичките мъже се изпитват, колко може да издържат. А пък индусите отиват малко по-далече. Сегашните мъже, ако не могат да издържат изпитанията на жената, във второто прераждане те ще станат жени, жените ще станат мъже. Вие ще кажете: Другояче не може ли? - Може, ако мъжът може да издържи жената, тои няма да стане жена, но ако

не може да издържи на жената, във второто прераждане, ще стане жена. Или другояче казано: Сега в света има нужда да се раждат деца, защото без раждането на деца, прогрес не може да има. Понеже, сме в един свят на големи погрешки, само децата дават възможност да се поправят погрешките. Нашите погрешки без децата не могат да се поправят. Майката и бащата са в света, за да се родят децата. Децата служат като условие и възможности да се поправят погрешките ни. Бащата, който е егоист, и майката, която е егоистка, те ще се научат, че трябва да бъдат щедри, да вършат Волята Божия. Децата дават едно поощрение към Любовта. После учат. Какво доверие имат децата? - Ако бащата и майката не биха казвали на децата нито една лъжа, децата биха дали най-добрите примери в света. Едно дете като го излъже баща му или майка му няколко пъти, детето не вярва и казва: Баща ми лъже. Като влезе лъжата някъде, вече прогрес не може да има. В един дом, дето лъжата е влязла, този дом е вече покварен. В една религия, дето лъжата е влязла, тя е покварена. Навсякъде, дето лъжата влиза, покварено е всичко. Първото нещо: Ние, съвременните хора, трябва да се откажем от лъжата. За да се откаже човек от лъжата, Любовта трябва да дойде. Човек никога не може да се откаже от лъжата без любовта. Единственото нещо, което може да ни отучи от лъжата, е Любовта. Без Любов по никои начин, невъзможно е да се откажеш от лъжата. В брашното понякога път турят пясък, или гърците купуват олио по 14 лева и го смесват в зехтина, продават го двоино. Тия примесвания стават навсякъде. И в Америка преди години цял въпрос подигнаха за медикаментите, които са примесени. медикаменти, които не съдържат лечебни свойства. Цял един въпрос подигат.

Та казвам: Ние, съвременните хора, социално искаме да се подигнем. Брашното трябва да бъде чисто. От 10 години брашно, не е здравословно. Житото не трябва да се мели, нека седи житото в хамбарите. Като се смели на брашно в два, три месеца да се изяде, да не седи с години. По хубаво житото, царевицата да седят в своето естествено положение. В какво седи тогава духовният живот? - Че ние се заразяваме. Лошият живот е една проказа. Да кажем един, който продава брашно или един бакалин, които услужва или един фурнаджия, те трябва да бъдат здрави. Всеки човек трябва да бъде добър и здрав, защото от него излизат и доброто, и злото, каквото излиза от него, той го внася в хляба. Мислите ли, че един човек, който е болен от проказа и ви ушие една дреха, че проказата няма да ви хване? - Или ако е болен от сифилис и ви ушие една дреха, мислите ли, че сифилисът няма да ви хване? - Та казва: Във всички отношения на живота се изискват здрави и чисти хора. И в социално отношение трябва чист ум, чисто сърце и чисто тяло. Всичките продукти, които продаваме, да бъдат чисти. Един човек, който пише една книга, той ще предаде своите слабости, няма да представи един въпрос, тъй както е.

Та сега ние искаме да се поправи светът. Света да го оправим, да бъдем естествени. Да поправим света, значи да бъдем носители на

онова Божественото, с което ние сме заобиколени. Ние сме заобиколени с чист въздух, лекарството е във въздуха, лекарството е в светлината, лекарството е в храната. Един лекар, който иска да ви лекува, трябва да ви лекува чрез въздуха, трябва да знаете как да дишате. Той трябва да ви лекува чрез храната, чрез светлината, чрез водата, чрез много други средства. Сегашното лекуване, не е лекуване. След като изгори къщата, после ще му плащат. Не е хубаво да гори човешката къща. Един американски проповедник, Талмедж, бил много красноречив, но неговата църква три пъти горяла. На третия път като изгоряла църквата и той си заминал за оня свят. Една църква, в която се събират 3-4 хиляди хора с три галерии, един орган, с който свирят в църквата и струва 150 хиляди долара. Една много богата къща. Последния път църквата изгоряла от електричеството, запалила се. Изгоряла църквата му. Свършило се. Кой са причините? Понеже всичките църкви, които били наоколо запустяли, всичките проповедници го благославяли, той притеглил тяхните слушатели, всички отивали да го слушат, не да се научат какво има на оня свят, но за доверие, както на театър, на концерт, както на опера. Какво ще научиш на една опера. Няма да видиш някой човек красив там. Всичките са нашарени. Аз се чудя защо не ги шарят както трябва. Казват: Отдалече да се даде ефект, така трябвало да бъдат. Разправяше ми един артист, казва, цяло мъчение е за нас да си снемем грима. Търпи баба за хубост, казват. Ако един артист търпи на сцената негодите, защо и ние в живота да не търпим. Неволите на живота, то е на сцената, защо не ги носиш, една необходимост на нашия материален живот. Казвам: Ние може да подобрим живота си. Чудно е. Пита ме един, казва: Как да подобрим живота си? - Рекох: Стани приятел с царя, че как така? - Писанието казва: Обикни Господа и твоите работи ще се оправят. Стани приятел на царя. Писанието казва: Да възлюбиш Господа. Ти като възлюбиш Господа, ще се оправят работите ти. Твоите работи не вървят, понеже, не обичаш Бога. Той е царят, не си приятел, не Го обичаш. Щом Господ повярва, че ти Го обичаш, щом Той те обикне, работите вървят. Щом не ти върви, не го обичаш. Господа не можем да зальгваме. Без Любов ние не можем да имаме Божиите благословения. Тя е единственият път, по който Бог ни дал от своята Любов. Ако очакваме Божиите благословения да дойдат без Любов, ще бъдем болни хора. За да се ползуваме от Божиите блага, Божията Любов наполовина свършва работата. Половината от работата нашата Любов ще свърши. Бог, Който дойде отвън като условие и нашата Любов отвътре, която действа като една възможност. Тия условия отвън, Божиите благословения и възможностите на нашия живот те ще подобрят живота. Казват: Да го благослови Господ. Как да се подобри животът? - Стани приятел с царя. Сега ще кажете: Стани учен. С учение се не оправят работите. Стани силен. Със сила не се оправят работите. Защото, когато двама силни хора се срещнат, когато двама пехливани се срещнат на сцената, всеки един иска да гътне другия. Като го повали на земята, казва: Признаваш ли, че те победих? - На гърба на неговата победа, той ще се въздигне и ще има слава. Ние сме от тия пехливани,

искаме тия, с които се борим, да ги победим. Днес ти ги завалиш, утре той те завали и тогава имаме величие. Нали имахме Дан Колов, намерихме смъртта най-после.

Единственият законен начин за борба, то е Любовта. Като хванеш противника си да му кажеш: Няма защо да те турям на земята. Аз ще го хвана за крака, ще го вдигна нагоре, ще го обърна с главата надолу, ще кажа: Признаваш ли? - Туй е пехливанлък. Ако искате с дясната ръка хванете вашия противник, пък го дигнете нагоре, кажете: Не искаш ли приятели да бъдем? - Туй е по Бога. Ако не искаш, ако искаш, по дявола, с главата надолу. Пък по Бога, нагоре с главата. По два начина може да се примирите или по Бога или по дявола. Не мислете, че дяволът е лош. В Божествения свят не се позволява да се говори лошо за дявола. Речеш ли да се оплакваш от дявола и те изпъдят навън. Дяволът е почтен пред Господа. На земята, то е друг въпрос, хората имат право да говорят, каквото искат за него. Та вие като четете Йова, като се явил Сатанаил пред Господа, Господ му казва: Обърнал ли си внимание на моя раб, че няма като него. Моето мнение е друго заради него, казва Сатанаил. Той Те обича защото си му дал хиляди говеда, овци, 506 хиляди камили, дал си му деца, как няма да те обича? - Я ме остави да ги взема, да видиш колко струва? - Ще ти покажа какъв е Твоят Йов. Казва: Хубаво да направим този опит, че да бъде за поука на бъдещите поколения. Само живота му няма да докосваш, благата вътре, които съм му дал, няма да ги буташ. Започва изпитът на Йова. Четете историята. Горкият Йов и той не знаеше от къде му доиде това. Туй доиде от похвалата на Господа и противното мнение на дявола. Кое е верно? - Което каза Господ или което каза дяволът? - Като положиха Йова на изпит, излезе верно това, което Господ каза. Йов тогава прокле деня, в който се е казало, че мъжко се е родило. Животът казва няма смисъл. Праведен човек, който служеше на Господа и да му доидат всичките тези нещастия. Най-после като разбра работата, че служението седи в Любовта, не външно, казва: Преди не знаех говорих така, но сега разбирам по нов начин Любовта. Разбирам, че най-добре с Любов се служи, не от страх. По-напред той служеше от страх, не от Любов. Дотогава, докато служим от страх на Господа, ние сме в положението на Йова. Като минем през всичките страдания, започваме да служим с Любов. То е служение на Бога. Като доиде Любовта в света, страданието може да го превърща в радост. Без Любов, радостите се превръщат в страдание.

Казва Писанието: Да се не смущава сърцето ви, вярвайте в Бога и в мене вярвайте. Трябва да се изучава. Дишайте, запример. В дишането играят два елемента: водород и кислород, които не са съединени. Като елемент химически, водородът гори, но не поддържа горенето, кислородът не гори, но поддържа горенето. Като се съединят образуват водата. Кислородът, който поддържа горенето, и водородът, който гори, като се съединят във водата, изгубват тия свойства. Кислородът и водородът придават на водата мекота.

Та казвам: Туй, което е потребно за човешката мисъл, е дишането. Кислородът, ако беше във водно състояние, в дробовите щеше да

ни направи пакост. Затова дробовите изискват елемент, който поддържа горенето. Дробовите изискват елемент, който не гори, но поддържа горенето, пречиства се кръвта. После това чрез въздуха се предава онази енергия - прана, в кръвта, като се разнася тази кръв, носи друго благо на човека. Та казвам, човек заболява от дробовите по единствената причина, че кислородът и водородът се съединяват в дробовите. Това никога не трябва да става. Или другояче казано: Щом престанем ние да обичаме, ние сме в опасно положение. Дотогава, докато обичаш, дробовите функционират правилно: щом престанеш да обичаш, вече ти покваряваш дробовите си. Аз препоръчвам на всички онези, които страдат от белодробните неприятели, да обичат. Няма по-добро лекарство от Любовта. Даже за нервните работи няма по-добро лекарство от Любовта. Даже за разстройство на стомаха няма по-добро лекарство от Любовта. Любовта е най-мощната сила, която привлича всичките необходими елементи за здравето на човека. Ако хората биха се обичали, щяха да бъдат здрави. И за в бъдеще ще се вика лекар. Ние имаме нужда от лекар, които те обича, двойно ще платиш, като доиде в къщи той ще те излекува преди да ти даде лека. Ако викаш някои слуга да ти слугува, ако не те обича, няма да го пуснеш в къщата си. Ако те обича, плати му двойно, ще донесе благо. Ако се жениш, да те обича, ако не те обича, не се жени. Ако раждаш едно дете, да те обича, ако знаеш, че ще те обича, роди го, ако не те обича, няма да го раждаш. Онези, които не обичат, нямат право да доидат в света. За бъдеще ще се раждат само онези, които обичат. То е позволеният от невидимия свят. Само по този начин ще се оправят светът. Та затова казваме, че Любовта има социално положение. Любовта е, която ще изправи света във всяко направление. Понеже, Бог е вътре в Любовта, Той се проявява. Любовта е най-мощното направление на Божествения Дух в света. Няма защо да се доказва това. Аз не искам да доказвам нещата. Какво ще ви се доказва? - Туй, което казвам, които и да е, ще го опита. Аз съм правил опити, ако вярваш на думите ми, ти може да се ползуваш. На един болен човек, ако не го обичаш, не можеш да му помогнеш и ако той не те обича. Един учител не може да учи децата, ако не ги люби, - аз разбирам Любовта не в сладките думи. Децата разбират, че учителят, макар и да е строг, той има любов към тях. Те вътре познават, не външно. И аз много пъти съм ял ядене, не много сладко направено, но след половин час, не се чувствам добре. Има яденета, не са така вкусни, като ги ядеш, но щом ги приемеш, много добре се отразяват на стомаха.

Та казвам: Любовта е туй, което подига човешкия ум, дава сила на ума. Любовта дава сила на сърцето, дава разположение на сърцето. Или казано по-добре: Любовта е туй, което дава светлина за ума, топлина за сърцето и сила на тялото. Може ти да работиш без да се уморяваш. Сега разбирам почивката едно нещо, умората е друго нещо. Умората е по-силно, почивката е естествено положение. Не трябва да работиш постоянно, ще си почиваш. Ще седиш да си починеш, да се радваш на онова, което си изработил. Един поет, след като на-

пише 10-20-100 куплета се спира да ги чете, нему е приятно да чете, което е писал. Или един приятел написал една лекция, приятно му е да чете. Казвам: В живота си онова, което дошло в ума, трябва да го проверим. Любовта трябва да се проверява. Не мислете, че всичко, което дойде, е любов. Има много примеси. Да кажем понякога път се случва да кажете, че обичате някого. Ако един ден, той се отнесе безцеремонно, изгубвате вашето разположение спрямо него. Любовта ви е по-слаба. Правилното отношение на Любовта е всякога в лицето на един човек да виждаш присъствието на Бога. Да отделяш човешкото, да виждаш и Бога, Който живее в него. Като човек трябва да му прощаваш, а като Бог, който живее в него, трябва да го уважаваш. Защото, каквото кажеш, Бог го слуша и тогава ти компрометиращ себе си. Ти кажеш на един човек: Голям престъпник си. Не ти ще се изложиш на голямо изпитание. Този човек има една задача дадена, той не е престъпник, той разрешава задачата на престъплението. Той е турен пред една каса, пълна с пари. Той още не е извършил престъплението. Намерил една каса пълна, взел една торба с пари. Не е завършено престъплението.

Сега ще ви приведа един пример за едно такова престъпление, една кражба, извършена от един много набожен човек. В Америка има такива съживителни събрания. Един човек беден, но много набожен, молил се на Господа да му даде пари, нямал никакви средства. Минава покрай къщата на един богаташ банкир, който забравил една торба с пари на прозореца. Бедният взема торбата и казва: Господ го направи да забрави торбата и я занася в къщи. Понеже, е религиозен, мисли, че е от Господа. Като отива в къщи, какво става с него. Рече да се моли молитвите отиват до торбата и се връщат. Цяла седмица така се молил и молитвите отиват само до торбата. На седмия ден отива при богаташа и му казва: Мислех, че Господ ми пратил тази торба, но тя като дойде, не мога да се моля, вземи си торбата, да мога да се моля. Господ показва, че благото не седи в парите. В този човек има съзнание. Ние казваме: Той престъпи закона, открадна. Не е в това. Ако разсъждаваме, този човек има нужда от парите, но Господ му казва: Ти взе тия пари без Любов. Той трябваше да каже на богаташа: Ти от Любов можеш ли да ми дадеш тази торба? - Ако можеш, дай ми я, ако не можеш, аз ще живея, както мога. Някой от вас, който има нужда от пари, нека иде при банкира да каже: По Любов можеш ли да ми дадеш толкоз. Ако ти даде, добре, ако не ти даде, пак благодари. Казваш: Как тъй Божиите блага взел. Ти, ако си на негово място, какво ще направиш? - Туй е изпитание, той сам ще те повика. После съм привел и друг пример. Силата на Любовта седи в човешките очи. Мисля, че това се е случило в гр. Ню-Йорк. Отива една комисионка от богати американки, при един богат-милионер да искат помощ за едно благотворително дело. Като ги изслушал, той им дал сто долара. Те били 10 дами, по десет долара на всяка една. Те се обидили. Отива една красива християнка, която обичала. Тя този закон, за който ви говоря, го разбирала. Като влиза при банкира, не казва, че го обича, но казва: Може ли да ми направите една услуга. - На ваше

разположение съм. Може ли да ми дадете 50 хиляди долара? - На ваше разположение, приятно ми е. Изважда и наброява парите. Казва: Заповядайте, когато имате нужда, на ваше разположение съм. Питам: Защо банкирът дава? - Това показва, че обича и той сам дава. Онези искат и без Любов им дава по десет долара, с Любов 50 хиляди долара дава и казва: Пак заповядайте. Без Любов по 10 долара и още веднаж не се явявайте.

Та казвам: Ако отиваме при Бога без Любов, сто долара и Господ казва: Още веднаж да не се явяваш. Ако отиваме с Любов, 50 хиляди долара и Господ казва: Пак ела. Някои казват: Това възможно ли е? Невъзможно е, щом се съмняваш. Не трябва да се съмняваме. Аз се чудя на голямото безверие. Не го считам безверие, но има ослепяване в хората. Как е възможно тия блага, които хората имат и пак са непризнателни? - Иде ми на ум един пример. Във Варненско в село Четма - сега друго име има турено - има един Стоян Пехливанин. Той бил голям юнак. Но бил недоволен и казва на майка си: Защо ми е тази сила да се боря с хората, дотегна ми туй голо здраве, не го искам. Като казал, че не иска голото здраве, хванала го една болест и три години лежал. На третата година казва: Мамо, Господ с камъни да ме товари, но здраве да ми даде. Здравето е за предпочитане, умът е за предпочитане, сърцето е за предпочитане, всички хубави мисли са за предпочитане, защо да не започнем с новото в света, да проявим Любов в света, както той проявява към нас. Това се изисква от Любов към Бога, ще имаме и Любов към себе си. Тогава ще имаме едно ново човечество. Нови деца ще се раждат, нови майки ще бъдат, нови учители, нови свещеници, духовници. Един закон ще имаме: ЛЮБОВ КЪМ БОГА! - Да изпълним Неговата Воля, да въдворим Неговото Царство и да прославим Неговото Име на земята.

Нещо важно: Радвайте се в страданията и в радостите, че сте намерили Господа. Той ще ви покаже пътя, дето работите стават с най-малко иждивена енергия. Такъв пример представя сегашната поща. За 25 стотинки по-рано едно писмо ще обиколи целия свят, заповядваш и на хора, и на железници, и на параходи. Някои тогава се обленяваха да турят марка и писмото без пари го занасяха, той трябваше да плати двоино. Сега ако не туриш марка, писмото не отива.

Ако искате вашите мисли да отиват при Бога, турете марката на Любовта. Ако искате вашето желание да иде при Бога, турете марката на Любовта. Ако искате вашата постъпка да иде при Бога, турете марката на Любовта.

Добрата Молитва.

17 беседа, държана на 18 януари 1942 год.

Неделя, 10 ч.с.

Изгрев, София

Не съдете, но садете!

Отче Наш

Ще прочета няколко стиха от седмата глава от Евангелието на Матей. Венцр Бенцр.

Съвременните езици се нуждаят от пречистване на думите си. Някои думи имат няколко значения. Всяка дума трябва да има едно значение. Казваме съдя и сажя. Сажя, значи засаждам, а съдя, значи да обвиняваш. Аз бих ви казал, не говорете неща, които не сте проучавали, за които нямате понятие, не си давайте мнението за тях. За пример всички говорят за Любовта. Той никак не разбира Любовта, пък говори за Божествена Любов, за Духовна Любов. Той хабер няма. Говори за една температура от няколко хиляди градуса, той едва е опитал 90-100 градуса, а говори за хиляда, за две, за три хиляди градуса. Казва: Силна температура, стопява ме, не може да издържи 400 градуса. Някои метали на две хиляди градуса не могат да издържат.

Та казвам: Сега има стари тълкувания, които всеки (е) наследил. За старозаветните пророци, които по закон вярваха, заплашваха, ти ще направи Господ, ти ще стане. Питам с всички тия заплашвания, какво спечели светът? - В Евангелието този метод на невидимия свят се изменя. Апостол Павел казва: Бог беше в Христа и примиряваше света в себе си. Реши не с наказания, с огън и жупел да го спасява, но с Любов. Сега интересно е едно нещо. Успех в християнството няма по единствената причина на туй разбиране. Казва: С добро не може. Че как? - С Любов не можело. Че Любовта е извън доброто и злото. Ти докато носиш доброто, носиш и злото в себе си. Щом си лош, носиш доброто в себе си, ти си в един свят, от които не можеш да се освободиш, ти както земята не може да се освободи от своите два полюса. Северният полюс е доброто, южният полюс е злото. Ако си горе при доброто, няма ли да се запознаеш с доброто? - Че на южния полюс е по-студено. Отличават се, северният полюс е воден, южният полюс е твърд. Твърда земя има, затова е по-студено.

Господ създал света, че той имаше една определена мисъл. Земята не е създадена произволно. Създадена е веднаж и тя била не-устроена, започнал Той да я устройва. Каква е била по-напред не-устроената земя. Сега и да се устрои, пак има едно криво разбиране. Ние имаме в музиката строеж, музикален, парижки строеж, виенски строеж. Какво показва? - Единият е по-висок, другият е по-нисък. Онези казват: Неустроена работа. Само височината е не-устроена, може би с няколко трептения или с половин тон. Ние мислим, че когато Господ (е) създал света, бил не-устроен. Не, тогава Господ повишил, нагласил струните, че повишил струните в строежа. После онези. После онези, които изучават пророчествата, какво има да стане, казват: Какво означава това? - Дават някои път много любопитни тълкувания.

В 45-тата година на миналия век в Америка се яви една секта,

които очакваха идването на Христа на земята из въздуха. Според тяхните очаквания, те се облякоха в бели дрехи и го чакаха, но Христос не дойде. Претърпяха цяла една катастрофа. После казваха, ще дойде, но не знаем кога ще дойде. Христос преди 2000 години дойде като човек и не го разбраха. Сега като дойде пак няма да го разберат. С този ум, невъзможно е да го разберат. Как ще го разберат? - Как ще разбереш едно пиано, като не знаеш да свириш или като си глух. Гледаш белите и черните клавиши, барнеш тук, барнеш там, трябва да знаеш, как да бараш тия клавиши. Има едно съчетание на времето. Сега вземете в съвременната музика, някои ученик е музикален, но времето е слабо развито. Той не може да спазва такта. Учителят казва: Ти не си музикален. Той не разбира, музикален е, но времето не е развито в ученика, не знае на всеки тон, колко време да даде, продължава изобщо повече. Като дойде да вземе една шестнайсетина, една тридесет вторина или една шестдесет и четвърта, какво време трябва да даде, не знае. Има един вътрешен усет в музиката. Или казвам: Ти не разсъждаваш право. Да разсъждаваш право, то е един сложен процес, не произтича само от една способност. Ти може да си философ, да разсъждаваш какви са причините, но това не е философия. Какви са причините? - Каква е причината? - Имал да дава някому, били го. Ни най-малко не е причината, че той го бил. То е неразбиране, казва: Той не може да вземе верен тон, не е музикален. Не че не е музикален. При 35 градуса под нулата как ще вземеш тона. 35 градуса студ, не е отоплено, не си музикален, студът ще те свие. Гърлото не може да функционира както трябва. Нашият артист не могъл да пее, както трябва. Аз още като го слушах, температурата беше 29 градуса. Казват, че Мазаров не могъл да даде това, което очаквали. При такъв студ как ще пее. Онези, които разбират, казват: Това не е причината. При 29 градуса всичките хора нямат музикално настроение, всеки мисли за студа, всеки мисли за въглища, всеки мисли как ще се върне в къщи.

Как ще разбират хората Любовта, като разсъждават чисто по човешки, какво място ще заемат в небето, как ще ги посрещне Христос. Чисто материален характер, какъв стол ще им даде. Маиката на двама от учениците на Христа казва: Имам двама синове много способни, направи, че единият да седне отдясно Ти, другият от ляво в Твоето царство, ще можеш да управляваш много добре. То е съвсем материалистично разбиране.

Ти както хората са излязли, душите на хората имат съвсем друго предназначение от онова, което ние мислим, че имаме. Ти както сега сме на земята с тия тела, ни най-малко не сме подготвени за онова предназначение, което имаме сега. Мислите ли, че една гъсеница е предназначена да хвърка в дадения случай? - На тази гъсеница и трябва няколко месеца, някои път една година и трябва да стане доста голяма гъсеница, да има големи опитности, после да е добила изкуството да знае как да преде, да направи пашкул и в този пашкул да мине цял процес, да промени формата си. Ние, съвременните хора, като червеи сме дошли в положението на пашкул. Трябва да си

направим пашкул. Който не може да си направи пашкул, ще остане в друга епоха. Туй е обозначено в Откровението с втората смърт. Първата смърт, сега хората се раждат и умират. Втората смърт е, който не може да си направи пашкул, той ще изгуби условията, втори път ще умре. Сега и другата смърт и тя не е определена. Казва: То не е мъчно човек да изгуби условията на живота. Когато един момък се влюбил в една мома и тя престанала да го обича. Какво е изгубил? - Защо се мъчи? - Казва: Тежко ми е на сърцето, без нея не мога да живея. Тази мома му дала нещо, дала му един подтик на неговия ум, подтик на неговото сърце, подтик на неговото тяло. Работи човекът. Сега като не го обича, всичко му е тъжно. Туй е криво разбиране. Тази мома може ли да му даде туй вдъхновение? - Тя може да го вдъхнови 10, 15, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 120 години, след туй го напусне, замине от земята. Той и да я търси няма да я намери. Какво ще бъде неговото положение? - Ние всичките хора (се) уповаваме един на друг. Не е лошо да (се) уповаваме един на друг. Но трябва да излезем от туй заблуждение. Докато ние не се научим да обичаме Господа, този, Който ни е дал Първоначалния живот, ние ще бъдем в туй голямото противоречие. Ще кажете: Защо това изкушение? - Читат Любовта за изкушение, казва: Увлякох се в тази мома. То не е увлечение, но предметно учение. Господ влязъл в този младия момък да се влюби. Казва: Ти готов ли си да обичаш Мене толкоз, колкото тази мома? - Момата се влюбила в един момък, казва Господ: Ти готова ли си както си се влюбила в този момък, готова ли си да се жертвуваш за него и за Мене? - Тя за момъка дава, но за Господа казва: Не Го виждам. Че Господ няма да слезе на физическото поле да се състезава с този момък заради нея, за дрехите ѝ. За една външна дреха няма да слезе да се състезава. Казва: Готова ли си да ме обичаш? - , както обичаш него. Какво разбирате вие под думата обичане? - По два начина Бог ви обича. Първо Господ казва: Готова ли си да ме обичаш, каквото ти дам да го приемаш и да си доволна от онова, което ти давам, любовно да го приемеш? - Второ казва: Готов ли си от себе си да направиш една малка работа на земята. Когато говорим да любим Господа, разбираме да направим нещо. Господ в положението, в което сме, не може да влезе. Човешкият ум не може да влезе в положението на ръцете, нито в положението на краката, но Той може да си послужи с посредствени клетки с известни сили, тъй щото, когато иска да упражни, да изрази нещо, трябва да намери някой канал, чрез който да прати тия сили. Умът не може да свири направо на пианото: невъзможно е. Там са правени опити. Един музикант, ако пратя двойника си в пианото, или един цигулар, ако може да препрати двойника си в цигулката, може да свири хубаво.

Та казвам: Ние трябва да събудим нашия двойник, туй, което Бог ни е дал, да не разчитаме само на нашето физическо тяло. И когато се събуди духовното тяло, физическият човек започва да се облагородява. Хората, в които духовните тела са събудени, добиват по-хубави линии. Когато не е пробудено духовното тяло, груби линии имат. Може да говори за Любовта, но каква е неговата Любов, съвсем елементар-

на. Турците имат една поговорка, която на български значи: Който дава пари, свири на свирката. Законът е все същият. Онези, които обичат, обичат ги. Който любя, плаща. Най-първо ти за да свириш, трябва да дадеш нещо от себе си. То е Любов. Трябва да имаш обич към тия хора. Ти най-първо трябва да ги обичаш, за да ги разположиш, тогава трябва да им дадеш нещо от себе си, да оставиш да оценят онова, което ти си дал, когато хората оценяват това, което ние даваме, това го казваме Любов. Казвам: Ние сега минаваме във втората фаза. Ние, съвременните хора, да оценим онова, което Бог е създал и което ни е дал, ние да го оценяваме. Нямаме едно дълбоко разбиране за това. Дарбите, които имаме, не ги оценяваме; силите, които имаме, не ги ценим; чувствата, които имаме, не ги ценим; тялото, приятелите, които имаме, някой път не ги ценим. Някой път някой banker се вдъл само в сметките си, постоянно се занимава с числата, колко постъпили, колко дал. Целият живот, той само с числа се занимава, той гледа на книгата. Питам 20-30 години като иждивил, какво добил от тия числа? - Ако ти обичаш някого и ако тази Любов не дойде с тебе в другия свят, ти нищо не си добил. Как ще разберете стиха, който казва: „Събирайте съкровища на небето“. Съкровища на небето се събират с Любов. Без Любов човек отива в другия свят съвсем бедняк. Нищо няма. Какво ще правите, ако идете в оня свят без петаче? - Казва някой: Без пари. Пари трябва. Ти си се научил да говориш грубо. Като идеш в оня свят и проговориш, ще те изпъдят само за грубото говорене. Ще ви приведа един пример: Един американски милионер отишел за един знаменит цигулар в Америка, искал да го чуе. Казва: Елате дома да ми дадете концерт, да ми свирите. Колко искаш? - Дава му една доста крупна сума, повече от 1500 долара. Този цигулар мислел, че той ще повика свои приятели, събрани да им свирят. Като отива вижда милионера със своето кученце, само двамата били публика. Казва: Свирете. Той погледнал, погледнал, няма никой, за които той да свири. Като свирил 5-10 минути, кучето залаяло. Казва: Спри, познах, че си добър цигулар. Щом кучето лае, достатъчно е, ти свириш хубаво. Това е анекдот. Ако кучето се разлае, той ще определи гениален ли е този цигулар. Самият милионер какво е разбрал? - Често се спират за Любовта като (какво) говорят другите хора. Какво говорят хората за Любовта. Не се основавайте на авторитети. Щом дойдете до Любов, никакви авторитети. Нито себе си туряйте авторитет. В Любовта никой не може да бъде авторитет. Единственият авторитет е самата Любов за себе си. Туй, което ти си опитвал, то е авторитет. Туй, което не си опитвал, не е авторитет. Казва: Апостол Павел тъй каза: Безразлично какво казал Апостол Павел, то е заради него. Аз каквото казвам, аз съм авторитет. То е Любов. Щом дойдете до Любовта, ще изучавате без авторитети. Хубавото е да четете, но (не) се силете. Тава са само външни условия. Онова разбиране, което Любовта ще внесе, то е същественото. То е прямият път, по който Бог ще се изяви на вашите души, на вашия дух. Самата Любов е авторитет. А вие, туй изявеното ще го считате за най-свято в света и на него ще градите. По този начин, ако хората разбират, ще имат едно постоянно

разбиране. Любовта в нас ще внесе истинското разбиране на живота. Сега може да възразите: Как ще позная Любовта? - Когато Божествената Любов посети човека, той ще усети, че целият свят е негов. Всичко, което даваш от себе си, няма да скърбиш, да бъдеш скържав*, да мислиш, че ще осиромашееш, но да ти е приятно, че имаш условие да даваш. Никога няма да мислиш, че като даваш ще осиромашееш. Каквото ти даваш по Любов, ти забогатяваш. В закона на Любовта, осиромашаване няма.

Сега може да приведете стиха: Изгубил Любовта си. То е друг въпрос. То е процес. Ако Любовта престане да се проявява по този начин, започва по човешки. В човешкия живот, Любовта се изгубва. И в ангелския живот, Любовта се изгубва. Много ангели изгубиха Любовта си и потъмняха, станаха черни. Едни от ангелите са черни, други са светли. Едните идват като залезе слънцето, другите идват когато слънцето изгрява. Сега някои буквално може да вземат денем само. Те когато идат винаги носят светлина със себе си, туй значи. Те може да дойдат и вечерно време. И денем може да дойдат, но носят светлина; тъмните и денем да дойдат, носят тъмнина. Щом дойде един от тъмните, усещаш, че умът потъмнява, сърцето потъмнява, усещаш тялото отслабва. Всякога, когато те докосне един дух от тъмнината, губиш своята сила. Всякога, когато те докосне един дух на светлината, духовно усещаш подем и едно ново разбиране имаш. Сега всички тълкуватели казват: Ти не обръщай внимание. Хубаво, защо да не обръщам внимание, натъкнал се един трън в крака ти, да не обръщаш внимание. Ще обръщаш внимание, ще вземе щипците, ще го хванеш, ще го извадиш. Казва: Ти човешки се отнеси. Тои не се отнесе човешки и аз не се отнасям човешки. Ще му кажа: Ти нямаш право да влизаш. Какво иска трънът от мене, защо влезе в моя крак, защо (е) дошъл трънът?

Питали са ме някои, как да изпъдят лошите мисли. Те не се пъдят. То не е да го изметеш с метла. Във Варна на една улица на една гъркиня умира едно 7-8-годишно дете. Братчето останало и виждало, че неговото сестриче идвало и го викало. То казва: Мамо, сестричето ми вика. Маиката взема метлата и казва: Ха навън. Другата съседка сънувала умрялото момиче, което и казвало: Кажи на мама, защо вчера ме изпъди с метлата от къщи. Маиката ни най-малко не подозирала, но тя от страх да не би това дете да се заблуди и то да умре, искала с метлата да го изпъди. Туй сестриче обичало братчето си и казва: Ела малко да приказваме за оня свят. Маиката ни най-малко не е разположена, сестричето да разправя на туй дете за оня свят.

Та сега хората не обичат да им се разправя за Любовта. Защото щом се говори за Любовта, всички нещастия идат. Щом кажеш, че обичаш някого, казва: Нали ме обичаш, дай това, дай онова. Какво ще правиш? Ако речеш да отказваш, той казва, че не го обичаш. В Любовта какво искат, ще го дадеш. Кон, ако имаш, като го поиска, ще го дадеш. Ако имаш един апартамент, като го поискат, ще го дадеш, ти ще излезеш навън, ще се отречеш. Но то е неразбиране на Любовта. Онзи, който иска чрез закона на Любовта да забогатее, той върши

престъпление. Ако аз от Любов сам по себе си жертвувам и се радвам, то е друг въпрос. Ако насила ме заставят да покажа, дали обичам, то е насилие. В истинския живот се изисква онази пълна свобода. Казва: Не ме обича. Той не е готов нищо заради мене да пожертвува. Ако аз за Бога нищо не съм пожертвувал, защо ще жертвувам за другите? - Най-първо трябва да покажа жертвата си към Този, Който ме е обикнал и направил много работи заради мене. Тъй като говоря, нямам нищо против другите хора. Според мене човек, който не обича Бога, не може да обича и другите хора. Онази тигрица, която обича своите деца, обича ли другите деца? Ни най-малко. Най-обича своите деца, но с децата на другите ни най-малко не е любезна.

Казвам: Дотогава, докато в нашите умове и сърца съществува туй вътрешно различие, ние нямаме вътрешно схващане, какво нещо е човешката обич. Човешката обич има свое място, ангелската любов има свое място. Човешката любов, според мене, е да се научат хората да се обличат, ангелската ще научи хората да мислят, Божествената Любов ще научи хората да се обичат, да се любят. Ние влизаме в една епоха, изявяването на човека, че човек трябва да стане. И ангелите ще научат едно нещо, което не знаеха. Ангелите и те, как да се обичат. Като се срещнат белите и черните ангели ни най-малко не се обичат, изваждат шпагите и започват дуелирането, че който надвие. Единият, който падне, че признае знанието, Любовта, но тази любов е слаба, има любов от страх. Сега вие може да разберете криво. Казват: Ние какво мислехме за ангелите. Аз ни най-малко не искам да изменя вашето разбиране. Дръжте вашето разбиране. То не ви пречатства. Ако ангелите бяха свършени, кой стана причина между тях да се разделят? - Яви се спор. Някои от тях не изпълниха Волята Божия, хванаха друго направление. Същият закон важи за хората. Едни хора по един начин изпълниха Волята Божия, по закона на доброто изпълниха, други по закона на злото изпълниха. Този порядък съществува в света, той няма да се измени. Злото и доброто в света са две необходими в Битието. Без злото и без доброто човек не може да има туй състояние, което сега има, той не може да има този прогрес. Божественият живот трябва да се намеси. Любовта трябва да се намеси, да организира света, да научи хората, какво да правят. Сега в Божествената Любов вие трябваше да предвидите този студ по-рано. Щяхте да имате запас дрехи, да не ви изненада. Хич не очаквахте този студ да дойде. Кармически от какво произтича студът? - От лошите мисли на хората, от лошия ум, който действа разрушително. Отрицателните сили в природата поглъщат всичката топлина, всичките блага, всичко онова, което е хубаво. Не само това, но и целият въздух се изпълва, че хората не може да се поправят. Всеки иска да победи. Сега хората за своя егоизъм се бият, всеки се състезава само за себе си, иска да спаси своя си живот. И в Християнството хората дълго време са проповядвали спасението на душата. Хубаво е, то е един метод хубав. Но казва: Иде другият метод на Любовта. Тя е, която ще въведе хората в Царството Божие. Без Любов ние не можем да влезем в Царството Божие. Ние може да живеем в един човешки

порядък. Но в Царството Божие Духът ще има отношение. Ония истински отношения, че ти да се усещаш, че си в дома си. В който град влезеш, в което село влезеш, да чувствуваш като че си при своите. То е Царството Божие.

Та казвам: Не съдете, за да не бъдете съдени. Нас ни трябва една наука на Любовта, за да може да ни извади от ония противоречия, които се намират в нашия ум сега. Какъв(то) и порядък да турим, колкото и идеален да бъде, с туй разбиране, което сега имаме, всякога ще има нещо, което да ни липсва. Хората нямат доверие един в друг. Като се обичат двама, подозрението влиза. То е една сила подозрения. Ревност съществува и между боговете. Каква ревност? Може да имаш ревността на Любовта, пък може да имаш ревността на омразата. - Може да имаш ревността на доброто, може да имаш ревността на справедливостта. Единствената ревност, която може да помогне на хората, то е ревността, която излиза от любовта. Тя е единствената ревност, която няма користолюбие. Всичко онова, което правиш, правиш го безкористно. Ти си ангажиран не за себе си, но заради доброто на туй същество. Заради неговото добро, неговия подем, неговия прогрес на ума, на сърцето, на неговото здраве, то е твоята радост. Казвам: Когато всички започнем да се радваме един на друг за успеха, който правим, за Любовта, то е Царството Божие.

Сега има християни, които като са от една църква, баптистите мислят, че другите не могат да влязат в Царството Божие. Едно време хората се считаха, че са избран народ. Избран народ е, според мене, който служи на Любовта, на Бога. Всеки народ, който не служи на Любовта, не е избран народ. Всеки човек, който не служи на Любовта, не е избран човек. Когато дойдоха двамата Заведееви синове и майката поиска един да седне от дясно, а друг от ляво на Христа, Той каза: Комуто е дадено. Казва: Само на онези, които обичат Бога, служат на Любовта, на тях са дадени тия места. Туй може да ни стане пример само тогава, когато изучаваме Любовта без авторитети. Не питаите дали ви обичат или не. Ако онзи, който ви обича, като дойде в дома ви, всичко тръгне напред. Ако сте болен, станете здрав, като дойде той, времето се изменя. Какво ще питате обича ли ме. Ако ябълките, крушите, лозето ви, всичкото роди преизобилно, трябва ли да питате дали ви обича или не. Чудна работа! - Трябва да убеждаваме хората, че Господ ги обича. Аз не искам да ги убеждавам. Нещата самите говорят за себе си. Като изучаваме съвременния свят от гледището на Любовта, тогава ще разберем, какво отношение има слънцето към нас, какво отношение има луната към нас, какво отношение имат звездите към нас, какво отношение имат растенията към нас, какво отношение има въздухът към нас, какво отношение има цялата земя към нас и най-дребните частици на материята какво отношение имат? - Дадат ти подарък един скъпоценен камък и ти му се радваш. От невидимия свят Господ казва: Ти готов ли си да ми служиш с такава чистота, както този камък ми служи? - Не всякога пречупва верно слънчевите лъчи. Ако той измени, пречупването не може да (се) прояви. Скъпоценният камък изразява Любовта на светлината. Туй пре-

чупване, тия слънчеви лъчи, които разлага, показват Любовта на светлината. Светлината има своя любов. Че ти видиш едно червено цвете, какво ти казва това червено цвете? - Според мене червеното цвете казва: Аз мисля заради тебе. Аз те обичам, нищо повече. Щом видиш жълто цвете, то казва: Аз мисля заради тебе. Щом видиш бяло цвете, то казва: Аз се облякох заради тебе. Същевременно то иска да ти покаже, че иска да бъдеш чист като него, нищо повече. Ние виждаме всичките тия знаци, с които Бог ще оправи света. Късаме тия цветя и казваме: Защо са червенички? - Учените хора обясняват, че червените лъчи се дължат на няколко милиона трептения. Това не е червеният лъч. Червените лъчи носят подтик на живота. Ако те престанат да се явяват, веднага ще дойде смъртта. Когато някой човек ще умре, той започне да почернява. Най-първо се изгубва червеният цвят, червените лъчи, после се изгубват портокалените лъчи, след това се изгубват жълтите лъчи, зелените лъчи, ясносините, тъмносините, виолетовите. Щом се изгуби и белият лъч, прекъсне се и той замине за другия свят, няма кредит вече. Дотогава, докато в твоя ум съществуват цветните лъчи, изложението на Любовта, имаш шанс да живееш. Щом престане светът на краските да живее, ти трябва да напуснеш земята. и когато някой от вас казва: Тъмно ми е, опасна е тъмнотата. Тъмнотата може да се поправи с Любов към Бога.

Когато ви говоря за Любовта, казвате: Как да обичаме Господа? - Чудна работа! - Как учихте (обикнахте) онзи момък? - Как обикнахте вашето дете. Как обикнахте вашия кон? - Как обикнахте вашето куче? - Преди години в Америка имаше цяло едно течение, всички благородни американци водеха едни такива малки кученца като овца, добре изчистени, с верижка, тръгнала като нашите мечкари, ще го вземе с верижката, целия ден като малкото детенце. Не е лошо. Казва й: Така ще възлюбих Господа както това кученце. На какво се дължи това? - Един вътрешен подтик има. Понеже, хората ги е срам да се обичат едни други, ще се изложат, най-после ще обикнат едно куче, да си покажат Любовта. На място да покажат тази любов към някой човек, да не се изложат. Като обикнат кучето не може да се изложат. Като обикне един човек, може във вестниците да пише, да се оплаче, че тя не го обича. Не съдете, значи не изучавайте така любовта. Изучавайте я както трябва, не изучавайте любовта с авторитети. Апостол Павел казал: Моите почитания към апостол Павел, но колкото за Любовта апостол Павел не е авторитет. Единственият авторитет досега, то е Христос. Понеже пострада без да разправя на хората. Казва: Имам чаша да пия, ще пия. Както Ме Отец възлюби, така и аз ви възлюбих. Любовта, която имам към вас, аз ще я изявя, както аз разбирам. Казва: Не моята воля, но Твоята. Разбиране имаше. Помоли се: Ако е възможно тази чаша да мине. Както Ти си определил, така да бъде. Прие всичко без никакво противоречие. Единственият авторитет на Любовта е Христос с всичкото онова, което направи. Всеки, който така постъпи, както Ти ще кажеш по същия начин, както Отец ми е казал - тогава думите Христови имат смисъл. Казва: „Ако думите ми пребъдват във вас по закона на Любовта и вие пребъдете в мене, аз и Отец

ми ще дойдем и ще направим жилище във вас и тогава аз ще ви се изявя". Туй изявяване на Христа не може да дойде по друг начин освен по закона на Любовта.

Вие обичате едно куче, как познавате, че то ви обича? - Вие не можете да обичате едно куче, ако то не ви обича. Ако вие познавате любовта на едно куче, отговорете, хубаво е. Аз не съм против това. Отговорете на Любовта. Казвате: Ние разбираме Любовта на животните, на едно куче, не разбираме Божията Любов. Малко смешно е това. Божията Любов е още по-достъпна от тази. Бог е дал хиляди начини, по които е проявил, че Той има Любов към вас. Вие се съмнявате, дали Той ви обича, дали се грижи заради вас, или то е случайност в света. Казвате: Ако ме обичаше, трябваше да направи нещо. Че как трябваше да постъпи, кажете ми? - Ако ви даде добър мъж, някоя друга жена иска да го вземе. Какво лошо има, че иска да го вземе? - Аз разглеждам въпроса от закона на Любовта. Вие ще кажете: Неморални работи са. Неморални от човешкото разбиране, от Божественото разбиране другояче седи. Питам: Ако хората отиват на една чешма да черпят вода, ако един почерпи и иде втори да почерпи, престъпление ли е това? - Всеки черпи своята вода. Никой не черпи водата на друг. В чешмата за всеки има специална вода. Всеки ще вземе своята вода и ще си замине. Ще оставиш всеки да вземе своята вода. Казваш: Няма право да иде на чешмата. Тогава не разбираш закона на Любовта. Ние се месим по същия начин и в Любовта. Ти вземаш от Любовта онова, което ти се пада. Остави на другите да вземат от Любовта онова, което на тях се пада. Казвате: Как да се обичаме? Ако обикнете една мома, която е княжеска дъщеря, мислите ли, че вашата любов е чиста. Ако обикнете една мома, която е пианистка, прочута или ако обикнете една мома, която е красива, здрава, мислите ли, че вашата любов е чиста. - То е хубаво. В какво седи Божествената Любов? Другояче седи тази Божествена Любов. Тази мома е почерняла, оцапана, гола, проказа я хвана. Ти я видиш на пътя, една душа страдающа, вземеш тази душа, обикнеш я, облечеш я, лекуваш я, пратиш я на училище, започва да се учи, казваш ѝ: Ето светът, учи се. То е Божествената Любов. После не се плашиш заради нея, къде ще иде. Да върви, където иска. Ако иска добре, ако не иска пак ще намериш същото положение. Ти в себе си като човек ще постъпиш така. То е Божественото. Божественото е абсолютно безкористно.

Сега не искам вие да се спрете и да питате: Ние къде сме? - Вие сте там, където са всичките хора. Нашата любов, каква е? - Вашата Любов е на облечените. Някой говорят за Любовта на най-малката. Аз отивам малко по-дълбоко. Майката представя идеалната Любов на земята, на Божествената Любов, но само една трета представя майчината любов от Божествената. Майката 9 месеца носи детето, после се ражда, тя по същия начин взема го, къпе го, прави много пакости, тя поправя. То е Божествената Любов. Върви до едно време, после напусне Божествената Любов, дойде ангелската, казва: Ученичка ще бъда. После слезе на земята, казва: След време ще ме храни. Щом остане то да храни майка си, слезе до човешката любов, всичко се

изгуби. Майката започва на земята с Божествената Любов, слиза в ангелската и свършва с човешката и замине с животинската в другия свят. Казвам: Сега в света се изискват нови майки да започнат с човешката любов, да влязат в ангелската и да свършат с Божествената. Казват: Как ще бъде това? - Да се изучава Божествената Любов се изисква абсолютна чистота. Да си абсолютен значи да си натоварен с всичките блага на Вечността. Второ, да съдържа всички възможности. В проявлението на тази Любов, тя е нескончаема в себе си. Туй значи абсолютно. Онези, които употребяват абсолютно, не разбират това. Абсолютно значи това, което не се мени. Всичко около него се мени, то остава неизменно. Бог, казват, че е неизменен и абсолютен. Той е, Който изменя нещата. Но тогава има една друга погрешка в схващането на абсолютното. На български е неизменно. Понеже, Бог във всичките неща е неизменен, изменението седи в подобрението. Бог подобрява всички неща, затова ги изменя. Изменя ги, за да се хармонират и да се нагласят в хармонията, в която Бог се проявява. Той изменя нашата любов, за да я нагласи със своята любов. В туй изменение не се подразбира да бъдеш млад, после възрастен, да остарееш. Изменението не е в това. Туй са положения. Туй не е изменение. Мени се в подобрението на нещата. Една мома се мени. Менене има в растенията. Изменение се разбира, става правилно развитие на един предмет. То е изменение. Един човек, който напуснал закона на правдата, изменение ли е това? - Сменил е нещо друго.

Казва: Не съдете. Аз пък ви казвам: Саждайте. Единственото, което дава живот, то е Любовта. Саждай със закона на Любовта. Саждай. Сади, не съди! - Казва: Не съдете. Аз ви казвам: Садете. Садете сливи, круши, ябълки, всичко онова, което живее, саждайте. Садете хубави мисли, хубави чувства, хубави постъпки. Човек трябва да се изпълни с всички Божествени блага, които Бог му е дал. По този начин Любовта ще ни освободи от ония вътрешни ограничения. Едно вътрешно ограничение има. Аз забелязвам в ония, които се обичат, често в тях един такъв бърз поглед. Много са бързи, схватливи, като че си четат мислите. Той тамън намислил нещо, насочил погледа си към нея, тя му схване мисълта, погледне и погледите се срещат. Смушават се и двамата. Смушават се в този поглед, тя му казва: Какво искаш да кажеш? - И тя знае какво иска да каже. Тя го изпитва. Тя го изпитва дали я обича или не. Гледа го, наблюдава го, дали гледа другите моми. Аз ако съм мома, ако някой момък ме обича, ще го взема, ако гледа другите моми, ако не гледа другите моми, няма да го взема. Да говоря ясно, не говоря за вас, но говоря за себе си, да не се докачате. Аз ако съм, ако не гледа другите моми, няма да го взема. Казвам: С него можем да живеем братски. Знаете ли колко е мъчна тази работа? - Аз се радвам, че имаме в нашето братство един брат, няма да му кажа името, той е женен, жена му има приятелство с друг и той се радва. Нему му е приятно, той не се съмнява, радва се, даже е доволен. Много съм доволен, че имаме един такъв брат. Само един брат досега съм срещал. Това е действителност, не е измислица. Сега искате да ви кажа името. Намерете го.

Да ви е приятно, когато хората се обичат по Бога. Да ви е приятно, когато богатите обичат сиромасите. Да ви е приятно, когато сиромасите обичат богатите. Да ви е приятно, когато учителите обичат учениците. Да ви е приятно, когато учениците обичат учителите. Да ви е приятно, когато майките обичат и другите синове и дъщери еднакво. Да ви е приятно, че се разбирате, нищо повече! - Да ви е приятно, когато гледаме един човек обича едно дърво, един кон, едно куче. Да ви е приятно, защото Любовта е неизменна. Човек, който обича едно животно, може да обича един човек. Божественото начало седи в новото схващане на Любовта без авторитети. Само по този начин можете да се подмладите. Подмладяването в какво седи? - Подмладяването седи в Божествения принцип. Когато започнем да обичаме както Бог ни обича, ще се подмладим. Тази мисъл е влязла в умовете на хората. Писанието казва: „Онези, които чакат Господа, тяхната сила ще се обнови“. Онези, които чакат Господа, които Го обичат и Го виждат навсякъде във всичко, тяхната сила ще се обнови. Та казвам: Ако този е бил от посветените, които чакат, скрита е мисълта. Сега турям ясно: Които обичат Господа във всичко, неговата сила ще се обнови.

Пожелавам на (в)синца да обичате всичко тъй както Господ иска.

В човешката любов има две неща: Чистота и смирение. В ангелската любов има готовност и служение, а в Божествената Любов да се радваме на всичко, което Бог ни е дал.

Отче Наш.

18 беседа, държана на
25 януарий 1942 г., неделя, 10 ч.с.
Изгрев, София

Дигни одъра си!

Добрата Молитва.

Ще се развеселя.

Ще прочета няколко стиха от петата глава от Евангелието на Йоана от 1 - 12 стих.

Казваха Юдеите на изцерения: Събота е, не ти е позволено да дигнеш одъра си.

Аз наричам това стари възгледи. Има стари и нови възгледи в света. Дали трябва да напуснем старите възгледи или не? Ние считаме известни възгледи като някое Божество, страх ни е да ги напуснем, да направим някаква отстъпка. Мислим, че ще направим прегрешение, ако ги напуснем. Някой път считаме за прегрешение, ако приемем нещо ново. Това е едно неразбиране на онези хора, които не искат да прогресират. Един кол като го забиеш на едно място, той си остава такъв, изгнива, но не прогресира. И след 10 години ще го намериш, както си го оставил. Ако посадите едно семенце, което разбира живота, ще го намерите ли такова, каквото сте го посяли? - Питам: Искате ли да имате резултатите на кола или резултатите на посятото семе, на плодното дърво?

Вие сте учили четирите действия: събиране, изваждане, умножение, деление. Казвате: Тези работи са прости, ние ги знаем. Та тепърва вие имате да учите събиране, изваждане, умножение, делението. Какво разбирате, че сте събрали един лев с още един лев и станали два лева? - Какво сте научили или какво сте разбрали, когато сте събрали едно говедо с още едно говедо? - Какво сте направили, когато сте събрали една къща с още една къща? - Лесни работи са те. Ние имаме повърхностни понятия. Ако изучавате науката на миналите векове, преди хиляди или две хиляди години, хората са вярвали, в природата и ако сравните тогавашните разбирания на хората с днешните, ще намерите голямо различие. Но ако сравните сегашните вярвания с вярванията на хората след две хиляди години, ще намерите същото различие. Това, което е било право за тия хора, не е право за нас, които сме израстнали, но то е било право преди две хиляди години. Право е на едно дете на 5 години да носи малки гащи, след две хиляди години израстнало, не е право да носи тези гащи, то трябва да направи по-големи гащи. Някои поддържат, че старото не трябва да се измени. Че всичкият прогрес седи в промяната на нещата. Ако онзи комар не иска да напусне своята форма, какво ще бъде? Той си въобразява, че е голям философ. Неговият хобот показва неговите умствени способности. Комарът като минава, голяма философия има. Като бръмчи, казва: Какво разбирам аз, туй, което не сте сънували. Философ е. Навсякъде прави научни изследвания. Като дойде при един учен човек, ще тури хобота си да види кръвта му каква е, да я

изследва, според най-новите научни изследвания. Ще види кръвта, чиста ли е или не е чиста. Това е от наше гледище. Какво в същност мисли комарът? - Не знаем, такава не е неговата мисъл. То е наше схващане. Той иска да знае, сладка ли е кръвчицата или не, понеже сладката кръвчица му е приятна. Казва: Заслужава от такъв учен човек да се храня. Туй е приблизително тълкувание. Комарът така мисли. Не че прави научни изследвания, нито го интересува този учен човек, този професор. Не го интересува дали професорът успява или не, дали живее добре с жена си и децата си. Какво е главата на професора и това не го интересува. Исква да знае кръвта каква му е.

Вие мислите, че има един вечен свят. Думата вечен няма съдържание. Някои го наричат свят на Вечната хармония. За този свят те първа трябва да се учи. Какво разбираме под религиозен човек? - Религиозният човек е занят да вярва в Бога, да защитава правата на един Бог, твърди, че има един Бог. После защитава своите права, как трябва да вярва в Бога? Вземете политиката. Каква наука е политиката? - Ако държавата е монархическа, защитава правата на царя и защитава правата на народа. В науката, във философията какво се защитава? - Защищават се принципите, законите и после фактите. Пак три неща влизат. Та казвам: За кого е създадена религията? - За човека. За кого е създадена науката? - За човека. Всичко е създадено за човека, но човек не е създаден за тях. Те са като външни условия за неговото развитие.

Та казвам: Ние имаме едно повърхностно разбиране за Бога. Схващането за Бога в умовете на хората преди две хиляди години не е било както сегашното схващане. Аз изваждам това от живота. Ти, когато си бил на три години, си имал едно схващане за баща си. Когато си станал възрастен, твоето разбиране за баща ти се е променило. След като си станал на 21 година, промяна в баща ти не е станала. Твоето понятие за баща ти се е променило. Сега може да попитате: Защо стават тия работи. Това не е философски въпрос. Как трябва да станат? - Пита някой: Защо слънцето изгрява? - Ами, че какво трябва да направи? - Защо залязва? - Ами че какво трябва да направи? - Хубаво щом питаш, ще дадеш по-умен отговор, как трябва да изгрява. Казваш: Защо изгрява слънцето? - Ами какво трябва да прави? - Не можеше ли по друг начин да изгрява? - Кажи ти по кой начин? - Ами като изгрява слънцето какво носи в себе си и какво можеш да използваш от изгрева на слънцето, то е важният въпрос. Защо изгрява слънцето е второстепенен въпрос. Важно е, като изгрява, какво ще се ползуваш и като залязва, какво ще се ползуваш? - При единия и при другия случай може да се ползуваме. Ние мислим, че слънцето изгрява и залязва. Вярата ни не подхожда. Ако питате слънцето, казва: Аз нито изгрявам, нито залязвам. От къде произлиза това различие на слънцето в нас? - От земята. Сега няма да се спирам, защо от земята излиза. Допуснете, че вземем пари на заем от някого. Вземем сто лева на заем и обещавам, че след три месеца ще ги върна. Но така се случи, че на време не ги плащам. Пита ме той, защо не ги плащам? - Казвам: Защото нямам пари. Казва ми: Като знаеше, че

след три месеца не можеш да ги платиш, защо ги взе? - Защо взе на заем, когато не знаеш, дали ще можеш да ги платиш? - Защо съм ги взел? - Не е въпросът там. Взел ги. Може да му докажа защо съм ги взел, но въпросът не се разрешава. Защо съм ги взел, взел съм ги вече. Защо съм ги взел, когато не мога да ги платя, този въпрос не е на място. Той трябва да ме пита. Той трябва да ме пита: Ти след три месеца можеш ли тия пари да ги платиш? - Ако можеш да ги платиш, ще ти дам; ако не можеш да ги платиш, няма да ти дам. Сега някой пита защо се е родил? - Сега този въпрос не е на място. Това трябва да пита преждевременно, преди да се е родил. Питаш, защо той се е родил? - Най-после ти трябва да докажеш, дали той (е) роден или не. Ако на сън сънуваш, че се раждаш, роден ли си? - Толстой разказва за една своя опитност. Сънувал, че е бременен като жена, че дошло време да ражда детето, мъчил се, мъчил се и в голямото мъчение се събудил, не е могъл да роди детето. Казва: Тежко е положението на жените, които раждат. Питам: Това, което Толстой разказва в съня си, верно ли е? - Буквално не е верно, но учението, което проповядва, не противи се злему, учението, което искаше да проповядва и което Ганди днес прилага, той не може да го роди. Какво значи, че не можа да го роди. Туй учение не можа да се приложи, хората не са готови да го приемат. Ти десет лева, които имаш да вземаш, не искаш да се откажеш от тях. Даже онзи, който има да дава, той не се принуждава. Всеки иска да изнуди другите. Съвременните хора говорят за култура. Религиозните казват: Всичко е на Бога. Значи щом всичко е на Бога, имате право да вземете отвсякъде. Това не е право. Щом е на Бога, Той има право да взема отвсякъде, но не и аз. По отношение на Него е верно, но по отношение на нас, не е верно. Религиозните хора казват: Няма кражба, всичко е на Бога. Хубаво, дойде някой, тегли ти един куршум, казва: Господ ми каза да те убия да те изпратя при Него, да се върнеш. Трябва да го питаш, де му е документът. Пращат някой посланик някъде, но той има акредитивни писма, трябва да ти покаже, да го приемат. Казва, Господ го прати да те убие. Каквото е казал Господ, не се противи. Само на едно не оспорвам правата, на Бога. На всички други правата оспорвам, понеже нищо не са създали. Каквото каже Господ да бъде Неговата Воля, понеже Той всичко е създал. Ние, съвременните хора, оспорваме това право. То е наше нещастие. Казваш: Защо Господ ме (е) създал така? - Как трябва да те създаде? - Господ създаде комар, създаде и човека. Ти като казваш защо те е създал така, Той може да те създаде като комар. Какво ще правиш? - Утре може да те създаде един кон, да те тури на конска форма. Или може да ти тури рога на главата. Ще протестирам. Пред кого ще протестираш? - Ти не разбираш предназначението на комара, не разбираш предназначението на вола. Ти мислиш вола това, което не е. Ти мислиш комара това което не е. Ти мислиш човека това което не е. Най-първо нямаме едно истинско понятие за Бога. Той, Който е съвършен, не може да вземе един звук неверен. Той е единствен, който взема тоновете верни, без погрешка. Следователно, всеки музикант, който иска да изучава

музика, трябва да иде при Господа, Той да Му изпее основния тон, да му изпее гамата, да се научи, как да пее в света. Всеки, който се учи от друго място, да се коригира. Казва някой, че вярва в Господа, че чул гласа Му, чул и ангелите да пеят. Аз не намирам никаква промяна в неговия живот, той иска да ме убеди, че бил при Господа.

Сега във вашите разбирания разчитате на онова, което Бог (е) вложил във вас. Не излизайте из рамките на вашите възможности и вашите условия. Комарът не трябва да излиза из условията на своя живот, извън условията на комарския живот. Никое същество няма право да излиза из условията, в които е поставено. Защото Онзи, Които го е поставил, е разумен, и трябва да се изпълнят условията. След като се изпълнят, ще дойдат други. На съвременен език да обясня. Детето от първо отделение няма право да напусне преждевременно годината, преди да я завърши. То трябва да изучи всичкия материал цяла година, тогава учителят ще го прекара във второ отделение. Ако рече сам да мине във второ отделение, какво ще направи? - Сега щом сте недоволни, не минавате за големи философи. Казвате: Защо Господ не ми даде повечко богатство? - Отде накъде? - Ти си първокласен невежа тогава, ти не знаеш как да разсъждаваш. Мен ми разправяше един българин, на който се е оплакал един богат поляк, индустриалец, който имал сто милиона, но бил сляп. Той казвал: Ако има някои, които може да ми отвори очите, аз съм готов да му дам всичкото си богатство и да изляза последен бедняк само с дрипите на мене, но очите ми да се отворят. Този човек е готов да даде сто милиона, за да му се отворят очите. Ти имаш отворени очи за сто милиона и минаваш за бедняк. Оплакваш се, че голямо нещастие те е постигнало в света. Аз те наричам първокласен лъжец. Ако е учен човек, той ще критикува, че Господ не го е ударил. За ушите сто милиона, стават двеста милиона, за ръцете, за краката по сто милиона, то са 500 милиона, какво ще правите 500 милиона при сегашните условия?

После ние, съвременните хора, мислим, кого да обичаме и кого да не обичаме. Казва: Този човек не може да го обичам. Аз може да накарам кои да е момък да обича коя да е мома, като позлатя момата. Когато момата не е позлатена, не я обичат, но когато е позлатена, ще се явят 10-20 кандидата. Я да туря 10 милиона на разположение на младата мома, ще се явят кандидати с изобилна любов. То е външно. Питам: Ние, съвременните хора, които роптаем против този живот, какво сме дали на света? - Нека каже някой: Аз това съм дал. Ние сме пратени всички на земята, всички да бъдем проводници на онова Божествено изобилие, от което светът сега има нужда. Светът има нужда от прекрасни мисли. Светът има нужда от прекрасни и хубави чувства. Светът се нуждае от добри постъпки, от благородна обхода. Светът се нуждае от братство. Светът се нуждае от обич. Светът се нуждае от милосърдие. Хората трябва да внесат всичките тия блага. Трябва да бъдат проводници от невидимия свят долу на земята да слезат тия блага. Сега аз ви говоря върху един въпрос, не теоретически, но един въпрос, които аз съм разрешавал и съм дошъл до едно положение да виждам от какво произтичат нещастията на хората.

Дойде при мене един беден човек. Най-първо у мене се заражда едно чувство на недоволство, че той ме безпокои. Човекът не ми (е) направил никаква пакост. Има някаква нужда. Болен е, безпокои ме. Казвам: Да иде при лекар, защо мене ще ме безпокои. Питам себе си: Ти ако си на негово място, какво ще направиш? - Ти как би постъпил? - И ти ще направиш същото. И този човек ще има същото разположение спрямо тебе. Ти и той не може да разрешите въпроса. Кое е право разрешение на този въпрос. От какво произтича недоволството? - Аз зная от какво произтича недоволството му. Този човек е женен, той не живее добре с жена си, не постъпва добре с децата си. Неговото недоволство се отразява върху мене, приемам го в себе си. Не го съдя. Казвам му: Знаеш от какво произтича твоята болест? - Казва: Коремът ме боли. Коремът те боли, причината е външна. - Какъв е черът? - Ще идеш да се примириш с жена си, ще се обхождаш благо, любезно, ще говориш с мек тон, музикално, няма да има бубубу. Като човек ще ѝ кажеш - Не зная какво име да и туря. Знай, че тя е царска дъщеря, ще се оплаче на баща си и вас ще ви държат отговорен, че вие не знаете да се обхождате добре с една царска дъщеря. Една жена вие не сте я оценили. Всичките ваши блага, които имате, вашето бъдещо развитие зависи от нея. Тя (е) правила толкоз добрини, ти се обхождаш грубо с нея. Казва: Какво има, че съм я обидил? - да прощава. Ако ме послуша, болестта ще мине. Ако не ме послуша, болестта няма да мине, десет пъти ще се увеличи. Като излезе от тялото, ще се свие гръбнакът, ръцете, като говедо ще пъплиш, и пак негодувай. Тои се уплаши. Казва(м): Слушай, не със страх искам това нещо да го направиш. От любов, готов ли си да се примириш? - Ако утре Господ те направи жена на нейното място и тя бъде мъж, ти как би желал тя да постъпва? - Казва: Как може да бъде? - Рекох: Може да бъде, как не. В природата мъж и жена, тия неща са числа. Като туриш нула пред числото става 10 пъти по-малко, като туриш една нула отзад, става 10 пъти по-голямо. Те са математически числа, които се изменят. Не мислете, че сегашното положение на човека е неизменно. Има нещо неизменно в човека, то е Божественото. Всички човешки форми са поставени на вечно изменение. Ние трябва да изучаваме всичките форми. Аз засягам този въпрос.

Най-първо внесете хармония във вашия ум да мислите право, да имате желанието да мислите право. После внесете една хармония в сърцето си, че да чувствувате право и най-после да постъпвате право. В дадения случай, то е необходимо за самите вас. Понеже, туй е Велик Закон на Битието. Туй същество, което е създало света, желае всички хора да постъпват идеално. Вследствие нашето противодействие ние всички страдаме. Вие искате да знаете откъде се е родило злото. Злото вие сте го родили. Вие искате да станете като Бога независими. Нищо не сте направили, пък искате да бъдете господари, каквото кажете да стане. Аз съм слушал много българи да казват: Да стане пръв министър в България, ще избяса всичките. Ако светът е за бесене, можеше да се поправи, досега щеше да се поправи, но и досега не е поправен. Нашата култура минава за християнска. Едно

време се биеха езически народи, с много богове. Днес се бият народите, които вярват в един Бог. Всички защитават правото, бият се за една кауза. Не искат да отстъпят. Най-първо Провидението съди англичаните. Днес Господ съди Англия, те са най-богатите. Провидението най-първо съди англичаните, те имат 40 милиона земя, задигнали Божията земя и не искат да дадат на другите хора. Това е погрешка на англичаните. Може да им кажа, кои са причините за тяхното нещастие. Те нямат обич към човечеството. В тяхните търговски работи имат предвид само себе си. Не е правилно това. На второ място идват славяните, те имат 21 милиона земя, на трето място идват французите, на четвърто място идват Съединените Щати. Ще се наредят всичките и ще дойдем до най-бедните. Сега не разрешавам един въпрос. Невидимият свят го разрешава. Ще видите как ще се реши. Онези, разумните хора, казват: Никой в света няма право да усвоява Божественото имущество. Никой в света няма право да лишава хората от ония права, които Бог е дал на когото и да е. Всеки един, който се е опитал да лиши човека от онова, което Бог е дал, той създава големи злини и нещастия. Туй е верно и за народа, и за дома е верно, и за личността е верно. Всички вие постъпвате като англичаните. Всички вие постъпвате като русите. Всички вие постъпвате като американците по някой път.

Според мене новото в света е да се изпълни Волята Божия, да се отдаде право на всеки човек, онова право, което природата му е дала. Онези, разумните, оправят света. Ако ние не го дадем, те ще го дадат, ще се наложат. Ние имаме този закон. Той работи в семейството. Най-първо децата не се раждат силни. Те идат от невидимия свят в такава една форма, че никой не може да ги види. И с микроскоп не може да ги види в пространството. Като дойде една малка клетка, тя е толкова малка, че тази клетка поставят в утробата на майката и тя започва да расте, расте и става едно детенце от две, три кила. Излиза навън, майката го отглежда, то расте, расте, стане един ден философ, майката и бащата не му дават правото. Най-първо те го приемат много ласкаво, туй дете започва да злоупотребява. Те му създават един закон. Най-първо, то е „моето ангелче“, но после бащата и майката го потупват, братя, ако има, и те го потупват, докато най-после стане редови в къщи, започват всички да се отнасят с него строго, нарочат го. Казват: Не е лошо дете, нарочат го всички, бащата го нарочи. Във Варна имаше един такъв случай. Бащата нарочил най-големия си син, понеже, не върви по неговата линия, но върви по линията на майка си, съвсем друго направление. Баща му занаятчия, иска и него да направи занаятчия. Синът обича технически работи, по техниката иска да следва. Бащата иска да го направи като него занаятчия. Синът направи едно хвърчило и ще го пусне. Бащата дойде да го бие, как смее да прави хвърчила да си губи времето. Той прави изследвания, вятърът като духа, как се движи хвърчилото, дългият конец как се огъва. Казва един ден: Ти човек няма да станеш с тия хвърчила. Връзва го и с главата надолу го пуца в кладенеца. Синът казва на баща си: Не съжелявам, че ще умра, но съжелявам, че имам 4 сес-

трички и няма кой да ги гледа. Този баща сам ми казваше: Като ми каза това, жегна ме нещо и го извадих из кладенеца и го пуснах. Но и бащата направи едно хвърчило, само че не го пуца нагоре, но надолу. Бащата не разбираше закона на хвърчилата. Моралът на съвременните хора е подобен на този на бащата. Казва: С хвърчила работа не става. Ако пуцаме хората в кладенеца, става ли?

Сега числата сами по себе си като че нямат цена. Да допуснем, че имате числото едно. Вас ви дават един кон, вие се радвате, имате един плюс, придобивате. Но дойдат след време и вземат коня от вас, вие страдате. Конят какво отношение има? - Той е създаден за един самостоятелен живот като единица. Вие с идването на коня се радвате; като вземат коня от вас, страдате. Защо? - То е неразбиране на философията. Вие, ако разбирате закона на коня, трябва и като идва конят да се радвате, и като заминава пак да се радвате. Когато слънцето изгрява, трябва да се радвате и когато залязва пак да се радвате. Понеже, туй, което е приятно на нас, е приятно и на другите. Ако туй слънце изгряваше само за нас, щеше да бъде приятно на нас, но неприятно на другите. Сега приятното и неприятното създават еднакви права на всичките хора да се ползват от всичките блага, при дадените условия, при които живеем. Трябва да дадем условие на всяка една наша мисъл, не само на някои специфични мисли. Ние сме много пристрастни към мислите. Някои обичаме да ги отхвърляме. Не е право. Всяка една мисъл в дадения случай е тъй интересна, както най-възвишената мисъл. Казваш: Тази мисъл не струва. Върху такава мисъл искаш да станеш господар. Не е лошо да бъдеш господар, но за (да) бъдеш господар, трябва да направиш хората около тебе щастливи. Искаш да станеш слуга при дадени условия, като слуга трябва да направиш всичките хора около себе си щастливи. Ти като човек имаш силата, знанието, мъдростта и като слуга може да ги направиш щастливи, и като господар може да ги направиш щастливи, но в дадения случай трябва да знаеш да господаруваш и да слугуваш. Ако ти знаеш да господаруваш, а не знаеш да слугуваш, ти ще си създадеш зло; пък ако знаеш да слугуваш, пък не знаеш да господаруваш, пак ще си създадеш зло. Следователно, слугите създават половината зло и господарите създават другата половина зло. Цялото зло се създава от господарите и слугите, които не знаят, как да господаруват и не знаят как да слугуват.

Сега всички говорят за новата религия. Как ще дойде тя? - Ние искаме да дойде новото. Ако направите най-хубавото здание да продавате месо или някоя скотобойна, какво сте направили? - Разправяше ми един господин, който бил в Чикаго, в една от големите скотобойници, как модерно убиват животните. Питам: В какво седи културата? - Хиляди и хиляди животни постоянно избиват. Той ми разправяше начина как става тази манипулация.

Ние, съвременните хора, искаме да победим. Чудни сме. Искаме победа, когато никога няма да дойде. Пътят, по който съвременните народи вървят за победа, никога няма да дойде победата. Пътят, в който съвременните християнски народи вървят, нищо добро не ги

очаква. Единственият път е, ако приемат Божественото. Тогава този порядък ще се измени и ще дойде Божественият порядък. Те поставят въпроса, като че зависи от тях. Не зависи от тях. Съвременната култура или ще приеме новата култура по Божественото, или народите ще се обезличат и после ще започне една нова култура, както в миналото е ставало. Предсказано е, че в нашите времена, Бог ще постави едно Царство, което ще бъде над другите царства. Всичките други царства трябва да станат доминиони на туй царство. Всички хора трябва да станат граждани на туй царство.

Та казвам: Мислите ли, че Бог, Който седи във вас, но тайно наблюдава всичко, вие Го носите в себе си, мислите ли, че Той е от слабите. Какво разбирате да възкръсне Господ и да се разпръснат враговете му. Знаете, какво би станало, когато Господ се пробуди във всичките хора, изведнаж заговори в бащи, майки, синове, в дъщери, слуги, войници, офицери, свещеници, ако Той заговори във всеки, знаете, какво ще стане? - Ще стане най-чудното нещо, най-хубавото нещо. Но вие всичките хора имате желание Господ да говори с човешки езици. Нас ни е говорено по човешки. Няма страдание, което да не сме опитали. То е човешкият език. Какво ще опитваме всичките форми на този език? - Насила ние сме опитвали от хиляди и хиляди години и какво ще опитваме същия език за бъдеще. Господ ще заговори в нас на новата форма на Любовта и сърцата на хората ще се изменят. Каменните сърца ще се изменят, ще станат плътски сърца. Любовта ще заговори в тях, ще каже: Тръгнете по добрия път. Ще се разберем каквото Господ е казал, ще изпълним Волята Божия всички.

Ще кажете сега: Не ти е позволено така да говориш в днешните времена. - Онзи, Който ме е изпратил, ми казва. Казват: Кажете името на този.

Онова, което казвам, ще бъде. 101 % ще бъде, понеже е Божие. Онзи, Който (е) казал, ще го направи. Ще видят това хората. Бог е Който говори на сърцата. Вие сега ще кажете: Тъй казва. Аз искам Господ да заговори във всинца ви. Само така ще ме разберете. Ако Господ не говори във вас, вие казвате: Дали говори на хората или не. Вие сте на крив път. Аз не искам вие да бъдете като мене, нито аз искам да бъда като вас. Може да бъдем подобни. Знаеш какво значи подобни? - Подобие значи ти изгубваш парите, аз ги намеря и ти ги донеса. Мязам на тебе. Желание има в мене, като взема чуждото аз да го взема, но в мене има и друго желание да го дам на този, на когото принадлежи. Ти го държиш само за себе си, като го изгубиш само тогава го даваш на другите. Като изгубиш тревожиш се. Аз се радвам като го намеря, че ще (го) донеса. Казвам: Занесете всичко онова на онзи, което сте намерили, на онези, които са го изгубили. То е новото учение. Изгубил някой служението. То е старото. Спечелил служението, то е новото. Най-голямата придобивка сега е всички да воюват чрез Любовта. Желая на всинца да имате една победа. Това са героите в света. по цялото лице на земята, с Любов да побеждават. Само така ще се внесе в света новият ред и порядък, и справедливост за всички. На всеки човек да се даде съответстващото, което Бог

Му (е) дал и всички народи да благуват. Господ желае доброто на всеки народ, понеже, Той ги е създал. Не желае нещастieto на кой и да е народ. Не желае нещастieto на един дом или на един човек. Казва: Не благоволява душата Ми в смъртта на грешника. Казва: Напуснете старите пътища, тогава всичко туй, ще се заличи.

Евреите казват на изцеления: В съботен ден не ти се позволява да дигнеш одъра си. Евреите не разбраха. По стария начин разбираха. В събота не се позволява да вземеш пари, отдето имаш да вземаш. Туй не ти е позволено в събота. Тъй писал Мойсей. В събота е позволено да идеш и да дадеш хиляда лева, да идеш и да занесеш един чувал брашно, да цериш болни. В събота не е позволено да идеш да туриш някого в затвора. В съботен ден не ти е позволено да палиш огън, но ти е позволено да запалиш една нова мисъл в ума си; в съботен ден е позволено да запалиш огъня на сърцето си, в съботен ден е позволено да запалиш един нов огън на тялото си, който ще внесе здраве и спокойствие.

„Дигни одъра си“. Напусни болницата и иди да проповядваш новото учение. Да бъдеш свещ на Господа. Като излезеш да се запалиш и всички се учат от него (тебе). 38 години чака, какъв характер. Прередят го, той не се бунтува, но чака идната година. Другата година пак го прередят, казва: Добър е Господ, другата година. 38 години са го пререждали и той казва на Христа: Няма кой да ме тури пръв във водата ще чакам 39-тата година. Господ изпраща специално един човек, който му казва: Дигни одъра си. Този ангел дойде, но казва: Във водата няма да влизаш. Само дигни одъра си и излез навън.

Та казвам и на вас: Няма нужда да влизате в къпалнята. Вие може да имате мнение за вас, че сте много напреднали, че имате ново разбиране. Не го отричам това. Но при новото, което ви очаква за бъдеще, то е само една малка подготовка. Трябва да бъдем готови за ония блага, които Бог е определил, да ги приложим. Да се обнови човек. В човека живеят двама души: старият и новият човек. Старият човек трябва да предаде всички имуществa на новия човек. Новият човек трябва да стане господар, старият човек - слуга. То е новото учение. Старият човек да стане слуга, да слугува, младият човек да стане господар.

Пожелавам в себе си да станете добри господари и добри слуги.

Дайте място на Любовта във вас да отгледа Господа, да възрастне и вие всички да бъдете свободни.

Тайна Молитва.

19 беседа, гържана на
1 февруарий 1942 г., неделя, 10 ч.с.
Изгрев, София

И пак пишеше.

Отче Наш. В НАЧАЛО БЕ СЛОВОТО.

Ще прочета част от 8-та глава от Евангелието на Йоана от начало до 9 стих.

Духът Божи.

Последният стих казва: „Наведе се долу и пак пишеше“. Изобщо, всичките хора, когато пишат се навеждат. Няма някой, който да не се навежда. Има неща в света възможни, има неща невъзможни. Невъзможно е да приемеш слънцето на гости, никак не е невъзможно. Желанието ти ще остане нереализирано. Не само ти, но и земята ще пожелае да дойде на гости, няма къде да го приеме. Невъзможно е да приемеш един слънчев лъч на гости у себе си. Невъзможно е целият океан да го събереш, но възможно е една капка да я приемеш на гости. Мислят хората, какво отношение имат слънчевия лъч. Това е новото, което всеки ден иде. Хората мислят, че няма какво да учат. Те едва са започнали да учат. Когато Бог създаде света, най-първо създаде най-малките животни до слона, до човека. Хиляди години учеха и слонът беше учен професор, с всичките дипломи. Обаче, този слон като влезе в човешкото царство, стана малко дете, едва го приемат в първо отделение. Мнозина от вас мислят, като идат в оня свят, как ще ги приемат. Хората имат много смешни идеи за оня свят. Не смешни, защото смях произтича от мях. Набрани неща като сирене в една кожа, то е смях. Такива работи ние сме насъбрали и мисли, че знае какво е оня свят. Невъзможно е човек да знае, какво има в оня свят, без човек да е ходил. Има някои ясновидци, които виждат, но туй, което ясновидците виждат, то е друго. Те виждат само картини от оня свят, както вие виждате работите на кино. Но кината не представят нещо реално. Реалността се отличава с няколко качества. Тя носи живот. Реалността носи мир; реалността носи спокойствие; реалността носи сила; реалността носи богатство; реалността носи знание; реалността носи доброта, всичко носи реалността в себе си. Реалният живот научно другояче обясняват.

На нас, съвременните хора, ни трябва една нова философия, която да може да ни постави да живеем тъй, както трябва. Аз съм виждал много цигулари и за някои съм чакал, търпение съм имал да ги изслушам, да престанат, да не ме смушават. Ходил съм и на концерти, но е трябвало да търпя. Някой съм слушал, въодушевлявал съм се. Чрез музикалните вълни от музиканта излиза нещо, което се предава на другите. От някои музиканти излиза една музикална каша, която се предава на другите, която е без съдържание. Сега туй не е упрек. Музикант, който не знае да свири, не е музикант. Човек, който не знае да мисли, не е човек. Човек, който не може да чувства добре, не е човек. Човек, който не може да постъпва добре, той не е човек. Сега искаме да знаем реалността на нещата. Сега ще ви говоря не да се

обезсърчавате. Ние трябва да се обезсърчаваме от сегашния живот, който живеем. Чудното е, че хората не се обезсърчават от сегашния живот, който живеят, а като им се говори за хубавия живот, обезсърчават се и казват: То е нещо невъзможно. Ако идат от хубавото, защо ще се обезсърчават? - Мислите ли, че онази мома, която прави забрадките си, прави веждите си, помазва се, грижи се за дрехите си, всичките дипли са на място, панделките ѝ, обувката ѝ боядисани, мислите ли, че ако влезе в реалния живот, тия мазилки ще останат по нея? - Аз наричам това забавление на момите. Това са тяхни кукли, с които те се занимават. Не са лоши тия работи, отлични са. Защо момите се помазват? - Ако не се намазват, е по-лошо, даже не бих харесал една мома, която не се маже. Трябва да се маже. Къща, която не се маже, се разваля. Ще намажеш с най-хубавата боя. Сега (в)синца сте млади. Вие мислите, че някои сте стари, някои млади. Самозаблуждавате се. Вие се самозаблуждавате тъй, както актьорите в театъра, някой млад човек го направят стар, или пък стария го направят млад.

Новият живот не може да дойде без едно вътрешно разбиране. В музиката туй го наричат да се постави гласът. Аз съм виждал много музиканти (в)се поставят гласа им, а гласът остава си непоставен. Дойде един професор, постави му гласа, освен, че не го постави, но изгуби тембъра на гласа си, изгуби онази пластичност на гласа. Аз съм препоръчвал на музикантите, като дойде един учител по музика, той да го научи най-първо да обича музиката. То е първият урок: да обича музикалните тонове. Като види тоновете, да ги обикне. Преди да пее, да ги обикне. То е предисловие, за да може да пее. И второ той трябва да разбира цената на един тон. Вие вземате тона до. Знаете, колко се харчи за един тон, да го изпееш? - Един тон, за да го изпееш верно, цяла нота струва сто хиляди лева, английски лири. Да го изпееш правилно, толкоз материал се изразходва. Да го кажеш на български сто хиляди лева. Половин тон взема 50 хиляди лева златни, не книжни пари, защото в невидимия свят не функционират книжните пари. Четвърт тон ще струва 25 хиляди, една осмина 12 хиляди и половина и тъй ще ги делите. Тогава ще сметнете една песен, която изпее, колко струва. В Началото бе Словото, колко струва? - Трябва да имаме една цена. Пеем песните, харчи се. В природата има едно изобилие на благата, които ние не ги оценяваме, казваме: То нищо не струва. Как не струва? - Ние като пеем тази песен, не я пеем само ние. Едновременно се пее навсякъде. Ако вие бихте слушали как се пее в едно събрание на другия свят, вие щяхте да се обезсърчите, щяхте да запустите устата си и не щяхте да пеете вече. Но щяхте да се научите да бъдете най-добрите слушатели на пеенето. Игла да падне на земята, ще се чуе. Сега как пеят едни, други се въртят, говорят, чува се скърцане. Като съм ходил на концерти, гледам някои взели нотите, проверяват като професор, ще вземе ли верно тоновете. Онзи човек 30 години се учил да свири, онзи на книгата проверява, дали свири правилно, да не би да вземе някой тон неверно.

Та казвам: Първото нещо, ако идете в оня свят, ще ви попитат да

изпеете една песен. Как ще изпеете „В Начало бе Словото“. Сега много лесно казват: Кръвта на Господа Исуса Христа ще ни спаси. Наше е Царството Божие. Но то е неразбиране на живота. Музиката спасява, но музиката, която се пее, не която е написана на книга. Кръвта, която се превърнала на живи мисли, на живи чувства, на живи постъпки, на жива сила, която работи. Да. Казвам: Има едно заблуждение в света, от което хората трябва да се освободят. Трябва да оставим хората да се занимават. С какво се занимават хората, това нас не ни интересува. С какво се занимават паяците. Ако искам да знам, защо в някой ъгъл турил паяджина и защо на върха на някое дърво, какъв отговор ще дам. Той я строил, той е специалист. Той е рибар. Разбира от метеорология. Направи мрежата някъде, като духа вятър, да може да духне някоя муха да се залепи. Прави я отдето има течение, да може да хваща мухи. Някой път е на центъра на паяджината, някой път се е скрил. Има съображения. Защо някой път седи в центъра, някой път го няма никакъв. Някой път иска да бъде невидим, скрит. Когато паякът дълго време седи, той на центъра седи, когато намислил да се скрие напуска центъра и избира ново място. Той постъпва така, но и хората така постъпват с къщата си. Човек направи някоя къща, живее в нея, не я напуска. Докато я обича, не я напуска, седи в къщата. После започва да обикаля другите къщи, направи друга къща, напусне първата, иска да я продаде. И паякът прави същото. Гледа мрежата, казва: Не струва. Търси друго място да си праже. Аз паяка го цитирам като един специалист на мрежи. Такъв майстор е, че хората не могат като него да правят такива нишки, тънки нишки. Специалист е в туй отношение. Направи такава нишка, че астрономите я вземат за секторите на своите телескопи, да могат да видят звездите в коя част на небето се падат. Казвам: Не е лесно човек да мисли. Човешката мисъл е съставена от най-фина материя, функционират най-фините сили на земята. Има неща още по-фини от човешката мисъл, но за тях няма да говорим. Имаме четири състояния на материята. Едното твърдо състояние, което завзема най-малкото пространство. Жидката* материя, която завзема по-голямо пространство, газообразната завзема още по-голямо и етерната най-голямото. В жидката материя молекулата играе роля. В газообразната материя роля играе атомът. В етера играе роля йонът. Вие знаете твърдите тела са неподвижни. Често човек стане твърд, неподвижен, не мисли, не чувства. Щом не чувствуваш, станеш твърд, тогава има(ш) едно недоволство в себе си. Твърдостта в човека винаги произвежда недоволство. Имаш само една опорна точка, не знаеш, защо си дошъл на земята, казваш: Не зная защо съм дошъл на земята. Учениците знаят, защо са влезли в училището, цигуларите знаят, защо свирят, готвачът знае, защо готви, орачът знае, защо оре. Питат някой, защо дошъл на земята, не знае. Тия хора, които не знаят нищо, искат да оправят света. Ако ви попитат, защо Господ създаде очите на човека, какво ще кажете. - Да възприема най-фината материя. Разни са категориите на цветовете, които идват от слънцето и влизат в очите. Най-ниските трептения, ония, които виждаме, имат 400

билиона, други имат повече и достигат до 700-800 билиона трептения. Така се образуват цветовете. Ако в човека червеният цвят не влиза, не може да се прояви, не може да бъде подвижен. Ако портокаленият цвят не дойде, материята, която портокаленият цвят носи, ако не влезе в очите, личността на човека ще остане недоразвита, неговата индивидуалност остава недоразвита. Ако жълтият цвят не влиза в очите, неговият ум остава неподвижен, неразвит. Ако зеленият цвят не влезе, тогава неговото растение ще спре. Ако синият цвят не влезе, неговата вяра ще се атрофира. Казва: Защо ни е светлината? - Светлината има отношение към целокупния живот на човека. Тя е представителка. Бог се проявява чрез нея. Някой казва: Къде е Господ? - То е материално схващане. По един материалистичен начин ние никога не може да намерим Бога. Ще намерим такъв Господ като нас. Казват: Понеже, Господ ни направил по образ и подобие свое. Хубаво, ако идете на север един ескимос, който е облечен в мечка кожа, дори лицето му не виждате, този човек направен ли е по образ и подобие? - Хората имат доста мечки кожи. Рядко ще срещнеш някой човек, който да има човешки образ. Сегиз-тогис ще видите някой светия, да видите Божественото лице. В децата виждате някой път онази невинност и чистота. Във възрастните хора виждам лъжите в тях, едно прикритие, представят се такива, каквито не са. То не е образ на Бога. Образ и подобие на Бога, това е най-мощното нещо. Човек като почувствува това, той се усеща свободен в света. Да си в Бога значи да си свободен от всички ограничения, които съществуват. Ти ще бъдеш и видим, и невидим. Ако си по образ и подобие, ти ще ходиш навсякъде по вселената, ще имаш карт бланш. Няма да чакаш да те освободят от затвора, няма да се оплакваш от болести, няма да се оплакваш от сиромашия. Всички сега се оплакват от сиромашия. Хората много страдат, че и са направени по образ и подобие. Това как да го наречеш? - Ние го наричаме реално, но е човешко. То е заблуждението на ония велики истини, които сме изопачили в себе си, та всички страдаме днес. Ако кажеш истината на хората, казват: Кой е авторитетът? - Питам сега: От толкоз хиляди години колко хора има, които са останали на земята, откакто е създаден светът да го помнят историята от Адама досега? - Има.

Сега аз ви говоря не за безпокойство, но да се освободите от една вътрешна кал, която е закаляла човешкия ум, една вътрешна кал, която е закаляла човешкото тяло. Да се освободи човек от калта на ума си, от калта на сърцето и от калта на тялото да се освободи. Тогава човек е направен по образ и подобие на Бога, ще мяза на един красив (човек) и още от половин километър ще чувствуваш ухане да излиза от него. От половин километър ще виждаш светлина да излиза от него и да осветява цялата местност. Един човек, който е по образ и подобие, той цялата местност ще осветява. Сега туй ни предстои. Ако една жица може да бъде проводник на електричеството, защо ние да не бъдем проводници на Бога? - Възможно е. Ако е възможно за жицата да праша светлината и да осветява целия салон тук, защо човек да не може да осветява една местност? - Христос казва: Вие

сте виделината на света. Сега туй няма да стане по наше желание. То е предопределено. Бог изисква да бъдем подобни на Него. Казва: „Бъдете съвършени, както е съвършен Отец Ваш небесни“. Но под съвършенство, какво разбирате вие? - Съвършенството разбира безсмъртие. Съвършенството разбира онази пълна Любов. Съвършенството разбира всезнание. Всичко може да знаем. Онова, което Бог е създал, ние ще го знаем. Той го създал за нас, то е предметно учение. Ние не трябва да се отказваме. Програмата в един университет, в една гимназия, или в отделенията, тази програма е за децата. Всичкото знание, което децата учат в четирите отделения, може да го придобият. Всичкото знание, което децата учат в гимназията, може да го придобият. Всичкото знание, което учат в университета, може да го придобият. Най-после всичкото знание, което се преподава на земята, може да го добием. Не трябва да мислим, че не остава нищо какво да учим. То е едва началото на един по-висш живот. Спряли ли сте се някой път да мислите върху една мравя, какво е нейното понятие, нейното схващане за живота. Едва ние можем да дойдем в съприкосновение с нейното съзнание, да видиш, какво мисли в дадения случай тази мравя.

Казвам: Сега ви говоря върху една реалност, която ви предстои да реализирате. Мнозина са проповядвали за Христа. Какво не са проповядвали? - За Христа са проповядвали туй, което не е. Христос дойде на земята, болезнените отношения, които хората имаха към Бога, Христос дойде да изправи една погрешка. Той да изправи единствената погрешка на непослушанието на Адама и Ева. То беше Неговата задача да образува една връзка на непослушанието. Казва: „Не дойдох да изпълня своята си воля, но волята на Онзи, Който Ме е пратил“. Той постави Адама и Ева в рая, като проповедници на Новото учение и там те не устояха. Вторият Адама дойде да покаже по кой начин може да поправи погрешката. Адам и Ева имаха много добри условия в рая. Раят беше отлична градина, съобщаваха се с ангелите, всички животни им служеха, всички растения им служеха, и при това не бяха доволни, искаха да станат като Бога, големи хора да станат като Бога, да създадат един нов свят. Тази идея влезе в ума на Ева. Тя искаше да стане голяма, че да знаят коя е Ева. После като представи идеята на Адама и двамата проектираха да бъдат богове и двамата създадоха сегашния свят. Туй, което сега е в света, Адам и Ева го създадоха. Човек го създаде. Нашият пръв баща и нашата първа майка създадоха да се бият, да се избиват. Още като излязоха из рая, родиха двама синове и единият уби другия.

Чудя се на някои хора, които нямат самообладание. Гледам не могат да се търпят двама. Казва: Този не ми е приятен. Нима мислите, че ние сме приятни на Бога, тъй както живеем. Мислите ли, че ако един цигулар не знае да свири, само търка цигулката, ще ни бъде приятен? Мислите ли, че ако дойде един креслив певец, ще се напъва само да креска и ще ни бъде приятен? - В пеенето не (се) иска голямо напъване. Та ние искаме по закон да станем добри. Добротата е вложена в нас, трябва да бъдем добри. Трябва да повикаме доброто. Ние

искаме да станем умни. Но разумността е вложена в нас, ние трябва да приемем разумността. Силата е вложена в нас, ние трябва да приемем силата. Всичко се изисква от нас. Само едно проявление се иска. Всичкото изкуство е там. Тогава ние пренебрегваме ония малките подтици. Дойде един малък подтик, пренебрегнем го. Тия малките подтици образуват велики работи в света. Подтикът на една клечка създава едно щастие. Един поглед може да създаде едно щастие. Разправяше ми един господин: Вървя, казва, бях си турил револвера, исках да претрепя одного. Имах да му давам, той ме обиди, исках да го претрепам. Като вървях среща ме едно момиче, и като ме погледна всичко туй се стопи, забравих. В ума ми стана един преврат. Рекох: Това е безумие. Хвърлих револвера и започнах да мисля за това момиче. Погледът й седи в ума ми, заговори ми нещо в мене. Като срещнах тази мома видях, колко съм грозен, а тя колко е красива. Казах си: Отсега нататък искам да стана красив като нея. Че ако ние не можем да възприемем Любовта, тя да стане едно отражение, и ние да можем да се освободим от нашата грозота, която съществува сега. Ние не сме съвършени. Не се самоосъждайте. Ще ви приведа едно изяснение. Има един разказ, казват, че е български, но той е източен. Някой си Хасан взел пари на заем. Обещал на третия месец да върне парите. Онзи, който му дал парите, го дал под съд. Викат го при кадията, съдията. Казва кадията: Хасан, ти имаш да даваш на този човек. Казва: Господин кадия, то е моя работа. Той те дал под съд. То е неговата работа. - Ако не платиш, ще те осъдя. - То е твоя работа. Разсъждава Хасан, казва: Господин съдия, той ме е дал под съд. Като ме осъдите, ако има, какво да продадете, да вземете парите, ще му платите. Но като няма нищо да продадете, ще ме осъдите, ще вляза в затвора, той ще си вземе ли парите? - Онзи, който ме е дал под съд, не постъпил разумно. Понеже, виждам господин съдия, че вие сте умен човек, вие няма да бъдете тъй глупав да ме осъдите, понеже, той ще изпати, пък и аз ще изгубя, дето ще бъда в затвора. Ако не ме осъдите, ще работя, ще платя парите. Ние бързаме сега. Някой има да дава нещо. То е неговата работа. Ти имаш да вземаш. То е твоя работа. Сега да съпоставим. Нашият живот е да учим. Знаеш каква красота има в учението? - Знаете ли вие, че на съвременните религиозни хора им трябва най-малко 10 години как да се упражняваш, да знаеш как да гледаш хората. Вие мислите, че е лесна работа човек да гледа. За да проектираш една мисъл, да гледаш най-първо трябва да избереш особен ъгъл, по който да изпратиш тази светлина от очите. Ако не пратиш по тази линия, тази мисъл не може да се предаде. Значи има изкуство на тия мускули. Срещаш един хубав поглед, този човек поставил хубаво мускулите на очите си, виждаш една хармония. Като погледнеш на него, виждаш нещо хармонично. Срещаш но напрегнато, една необузdana енергия, на място да произведе мекота, произвежда страх. Вие виждали ли сте на пътя мечка да те погледне или кобра да те погледне? - Ще настръхне косата ти. Не мислете, че тия същества са глупави. Казват, че животните са глупави, как са глупави? - Кобрата, която вие мислите глупава, измислила такава отрова,

че като ухапе за една минута умира жертвата ѝ. Този химик, който може да приготви такава отрова, глупав ли е? - Казвате, че рибите са глупави. Риби има, които по опашките си имат лампички, по три и четири лампички имат. Глупави ли са? - Отдавна са се занимавали с електричеството, упражняват светлината и чрез нея привличат жертвите си, да може да се нахранят. Мислите ли, че дърветата са глупави? - Те, които създават червени плодове, зелени листа, които носят слънчевата енергия, събрана на едно място, глупави ли са? - Не са глупави, но специалисти са учени. Ние, съвременните хора, мислим, че ние сме най-умните хора. Всичките камъни, дървета, животни са простаци, невежи, ние всичко знаем. Не е верно. Всичко онова, което Бог е създал, е добро и разумно. Растенията са предметно учение за нас. Животните са предметно учение за нас. Ние, хората, сме предметно учение за ангелите. Тази борба, която съществува вътре във вас, тя е предметно учение. Много пъти като дойде един ангел, иска да знае, защо употребяваш някъде бялата лъжа, какви са побужденията? - Или пък крадеш някъде. Той се чуди, какво те е подбудило да крадеш от някоя каса, да извадиш парите, кои са подбудителните причини? - Има едно чувство при спящите очи. Човек има желание да има, да притежава нещо. Туй чувство е от Бога турено. Туй желание има физически функции, има духовни функции. Не само искаш да имаш нещо на земята, волове, говеда, но същевременно имаш желание да имаш знание. Пак същото чувство работи. После искаш да бъде добър. Туй желание се отнася и към духовния свят. Когато туй чувство е анормално развито, тогава човек взема повече отколкото му трябва. Мязаме на ония циганки, които ходят с торбите да просят, оттук едно парче, оттам едно парче. Върне се, вечерно време дисагите пълни, торбата отпред и отзад пълна. Защо и на таз циганка толкоз хляб? - „Достатъчно е на деня неговото зло“. Достатъчно е на деня 200-300 грама. Индусите употребяват 100 грама на ден ориз. В сто грама, ако ние бихме яли с любов, се съдържа енергия за цял ден, щяхме да бъдем здрави. Сега в яденето сме недоволни. Казваш, че масло нямало, че пипер нямало. Българинът без пипер не може. Англичанинът или американецът, ако има пипер, ще мисли, че са го отровили.

Пътува един американски проповедник в Западната част на Америка. Изважда проповедникът едни краставици, американците имат такива малки краставици, направени армия, но са люти като нашите арнаутски чушки. Изважда той и взема едно малко парче. Там гледам един господин и казвам: Господине, можеш ли да ми послужиш малко, той не знаел, какви са тия краставици. Отрязва си едно голямо парче и като го взема, задъхва се от лютина. Казва: Слушай, господине, вие какъв сте? - Проповедник. - Много пъти съм слушал да проповядват за огнените камъни на ада, но за пръв път виждам вие да ги носите. Сега за изяснение. Един от председателите на Съединените Щати, повикал двама индийски главатари, един стар и един млад главатар. По американски дал едно угощение. Имало нещо като нашия хрен-люто. Младият проповедник (главатар) взел от хрена и понеже си взел повече, започнали да му текат сълзи. Старият проповедник (гла-

ватар) го пита защо плаче. Казва: Плача, понеже, миналата година по днешния ден баща ми се удави в Горановото езеро. Той не плаче за баща си, но така казва. Старият проповедник (главатар) си взел и той от хрена и като взел и той започнал да плаче. Пита го младият главатар, защо плаче. Плача, казва, защото и ти не се удави с баща си заедно миналата година.

Ние, съвременните хора, изясняваме нещата тъй, както не трябва. По този начин не се изясняват. Ние трябва да изхвърлим метода на самоосъждането. Вземете един държавник го осъждаме, че не постъпил добре. Знаете ли колко мъчно е човек да направи нещо, да управлява. Може да разсъждавате, но един цар какво може да направи. Един министър какво може да направи, един военачалник какво може да направи. Мислите ли, че хората могат да направят нещо? - Не е лесна работа. Много работи трябва да се предвидят, да се създаде една хармония, да се турят в един порядък, то е трудно. Често осъждаме, че майката родила такива деца. Как да ги роди? - Не разсъждавайте. Най-първо не разбирате Божия Закон. Раждат без разбиране. Възпитава без разбиране. Как ще оправят света? - Разбиране трябва.

Любовта трябва да се тури в основата на всички наши постъпки. Родиш една мисъл, с Любов да я родиш. Родиш едно желание, с Любов да го родиш. Родиш една постъпка, с Любов да я родиш. Постъпката с тебе да тръгне, чувството с тебе да ходи и мисълта с тебе да ходи. Докато човек губи своите мисли, не може да бъде силен. Докато човек губи своите чувства, силен не може да бъде. Докато човек губи своите постъпки, не може да бъде здрав. Здравето на човека седи в постъпките. Те трябва да бъдат сила в тялото. Та казвам: Мислите ни трябва да бъдат силни, че да очистят телото ни от всичката тази кал, която от векове се наслоила вътре. В Америка един професор - германец като кръщавал нервните болести, турил им 400 имена и най-после турил името американичи. И ние казваме сега: американичи - грехът е престъпление, наследственост. Нищо не е наследствено. Без Любов, грехът в света иде. Без Любов в света престъпната мисъл иде. Без Любов в света, престъпната постъпка иде. На вас казвам: В някои отношения вие знаете повече от мене. Аз не мога да се меря с вас. Вие сте по-маистори от мене да грешите. Аз още не съм се научил. Ако реша да греша, от вас трябва да се уча, бих взел някои от вас за професори. После тъй да се преиначават работите, да се заобикалят, пак сте майстори. То туй не е лесна работа. В едно българско семейство ми разправят следното: Казва: Аз се срамувам от себе си. Казва: Във Великопости опекохме кокошка, пък варихме и коприва. Турихме на софрата кокошката, но ето иде един съсед. Скрихме кокошката под софрата, извадихме копривата. Той влезе, седи говори, ние не го каним. Искаме да си иде, той се навърта. Поседа половин час, измъчихме се. Казвам: Сега не искаме да те каним на коприва. Той доста досетлив, казва: Като отговее, тогава ще ме поканите. Той усеща кокошката отдолу.

Казвате: Детска чистота. Няма по-красиво нещо от чистотата. То

е онази чистата мисъл, която е пълна с етерно състояние, тъй нареченото четвърто тяло. Дето цари светът остава прекрасен обект за наблюдение. Тогава човек ще почувствува, какво нещо е чистата радост. Да видиш че няма нищо криво, всички неща са хармонични. Всичко наоколо ухае, трептят лъчите на слънцето и цветята, не виждаш никъде повяхнал цвят, не виждаш никъде прашина. Всичките пращинки са на място. Въздухът е чист, земята долу е чиста, водата е чиста. Не може никъде да видиш и най-малкото петно, казва: Каква е целта на живота. Целта на живота е да бъдем чисти. Чистота се изисква. Да имаш едно тяло чисто, да имаш сърце чисто, да имаш ум чист. През всичките пертурбации, които могат да стават, ти да не изгубиш образа на Бога, който живее вътре в тебе. Да държиш този образ на Бога. Казва: С какво съм заслужил? - Днешния ден слънцето изгряло за нас, ползуй се от неговата светлина. Вие слушате гласа на Господа, Който казва: Създадох света за вас да се учите. Създадох очите да гледате, ушите да слушате. Създадох носа да меришите, създадох устата да вкусвате всичките блага. Създадох ръцете ви да работите, да свирите. Създадох краката да ходите в пътя на доброто. Създадох тялото ви да сте в съобщение с целия свят и да се ползвате от всички блага. Туй е, което Господ говори сега. Може да запитате някои, туй верно ли е? - Без една постоянна и могъща Любов в света нищо не може да се постигне. Без една Вярa непоколебима, нищо не може да се постигне. Без една Надежда, в която човек никога не се обезсърчава, защото обезсърчението иде от Надеждата - когато надеждата отслабва, човек се обезсърчава. Когато Вярата отслабне, човек се обезсърчава. Когато Любовта отслабне, човек злобен става. Злобата от малката любов се ражда. Безверието от малката вяра се ражда. Безнадеждието от малката надежда се ражда. Пълна и изобилна надежда човек трябва да има. Като погледне да се радва и да каже: Светът за мене е създаден. Ще оправя надеждата, която Бог е вложил в мене. Няма да изменя закона. Всичко туй за мене е създадено. Ще уча. Не искам нито един от вас да каже: Стар съм няма какво да правя. Ако не знаете, какво да правите, тогава там, дето отивате, какво ще правите? - ако тук с телескопа не може да гледате небето, в оня свят като идете без телескоп какво ще правите? - В оня свят ще влезете, ръце нямате, крака нямате, уши нямате, уста, нос нямате. Тогава трябва да създадете ново тяло. Новото тяло как ще функционира. Ако знаеш как да управляваш физическото тяло, ще знаеш как да управляваш и духовното. Ако не си управлявал добре физическото, то не можеш добре да управляваш и духовното. Ако за естественото знание, онова, което е създадено за вас, вие сте немърливи, как ще знаете онова знание, което надвишава физическото.

Казвам: Наведе се надолу и пишеше. Като дойдете да осъждате пишете надолу. Грехът да си върви на своето място. Лошата мисъл откъдето и да е дошла, да си върви, лошото желание да си върви и лошата постъпка да си върви, не сме отговорни. Лошите мисли ние знаем откъде идат. Ние нямаме нищо общо с тях. Лошите постъпки знаем от къде идват. Не трябва да се ангажирваме с чужди борчове.

Ние се ангажирваме с дядо ми, баба ми. Дядо ти, баща ти били в заблуждение, що взимаш чужди дългове да ги плащаш? - Ти се ангажираш с чужди дългове. Използвайте сегашните блага, които имате. Сега да допуснем, че ти си болен. Ако имаш пари, ще идеш на лекар, но нямаш пари, болен си. Изпей си една песен, ще оздравееш. Изпей една песен като нашата: Красив е животът, ще изпълня цялата земя, изпей я три пъти и ще оздравееш. Най-после изпей „В Начало бе Словото“. Ти ще туриш философията: Ако я изпея, ще оздравея ли? - Като не я изпееш, ще оздравееш ли? - Като я изпееш, ще оздравееш.

Та казвам: Трябва да турим мощното. Всички говорят за младите, че сме млади. Всички, които сте остаряли, изгубили сте Любовта. Защо да не можете да приемате Любовта на младите, които са проводници на Божията Любов в света? - Аз бих препоръчал на някои стари, които са изгубили Любовта в света, да повикат едно дете, да се научат какво е Любов. Повикайте едно дете на 4-5 години, то ще ви покаже. Наскоро дадох съвет на една сестра, която минава за доста напреднала, сега закъсала, понеже й дали болест за изпитание. Казва ми: Какво да правя? - Рекох: Ще повикаш едно дете на 5 години, ще го нахраниш добре и ще му кажеш, да ти каже една хубава дума. Каквото ти каже детето, ела че ми го кажи. След като се нахранило, то й казало: Сестра, много се безпокоиш. Казвам: Туй дете й казало право. Казвам на нея: Ти се безпокоиш, трябва да бъдеш спокойна. Защото Господ е промислил, няма какво ти да мислиш. Ти мислиш, като че Господ те е забравил. Всеки може да те забрави, но Онзи, Който те е пратил на земята, няма да те забрави. Казва: Господ ви написал на дланта си. Той като погледне, вижда ви на дясната си ръка. Казвам: Понеже, сте написани на Божията ръка, не правете петна на тази ръка. Не само да бъдете написани, но Господ като погледне на ръката си да каже: Добро е това дете, радвам се. Да не каже: Погрозняло това дете. Мене не ме интересуват погрешките на хората. Вас да ви не интересуват вашите погрешки, интересувайте се от доброто, което излиза от Бога. Интересувайте се от Любовта, която излиза от напредналите братя. Всичките слънца те са напреднали в пространството изпращат хубавото. Тук на земята много малко престъпления има. Не мислете, че престъплението са много. Престъпленията са много малко в сравнение с престъплението, което съществува в света, туй престъпление излиза от самото добро. Злото в света произтича от самото добро. Аз злото го наричам една материя неорганизирана. Онази организираната материя влиза в царството на доброто. Неорганизираната влиза в царството на злото. Следователно, то е ровък материал, който трябва да се обработва. Не се опълчвайте против злото. Писанието казва: Не противи се на злото. То е един неорганизиран свят, който е в наша полза. Всички ония мисли, които са написани от хиляди години, всички трябва да се завземат да работим.

И наведе се надолу и пишеше. Само Любовта може да пише. Един ден, когато дойде Любовта в сърцето ти, когато гледаш най-мрачно в своя живот, наведи се и пиши.

Ако тия садукеи и фарисеи дигат шум, кажи им: Които е безгре-

шен, той да хвърли камък върху мене. - Като се издигна попита я. Осъди ли те някой? - Никой. - Нито аз те осъждам. Иди и живей разумно, както Бог създал света, и ти ще имаш Божиите благословения.

Схващайте хубавото. Като прави нещо човек, има нещо, което спъва хубавите мисли, желания и постъпки. Туй, което спъва го изхвърлете, не се поддавайте на тия внушения. Доброто, малките подтици приемерте, защото нашите мисли, нашите желания, чувства и постъпки са като дъждовните капчици, които пречупват светлината, образува Божествената дъга. Всичко иде от нашата мисъл, която е чиста от нашето желание, което е чисто от постъпките. Постъпките носят Божественото благо. Та тях трябва да разчитаме.

Добрата Молитва.

20 беседа, гържана на
8 февруарий 1942 год., неделя, 10 ч.с.
Изгрев. София

Съживява.

Добрата Молитва.

Изгрява слънцето.

Ще прочета само един стих от Евангелието:
„Това е Живот Вечен да позная Тебе Единаго Бога“.

Духът Божи.

5 глава от Йоана, 21 стих: „Понеже, както Отец въздига мъртвите и съживява, така и Синът, когото иска съживява“.

Често човек изгубва смисълът на живота, понеже, изгубва целта към която се стреми. Даже в религиозните хора, духовните хора, често наставна една криза и в учените хора наставна криза. Някои лекари съжеляват, че са станали лекари. Някой професор-лекар съжелява, че е станал лекар, даже банкери съжеляват на този взема пари ще се скара с него, на онзи вземе пари. Та казвам: Хората мязат на младите моми, като се влюбят, първият ден е Царството Божие. Раят е вътре, след това, раят постепенно го напушат, слизат от него, идват в чистилището, после мязат на Ян Веслей, който казал на третия ден, след като се оженил на един свой приятел: „Не си струва човек да се жени. Не го вземайте“. Той веднага разбрал, че направил погрешка. Той бил проповедник в Америка, взел една жена и тя много ревнива. Той ходи да проповядва на тази сестра в Господа, на онази сестра за Господа, на тази писъмце, на онази писъмце, тя му казва сега тия работи няма да ги правиш. Сега другите ще ги оставиш малко настрана. Аз се чудя понякой път отде се яви един човек нито те е родил, нито ти е дал нещо, като се влюби в тебе казва: „Нямаш право, стане ти господар“. Мъж или жена, казва с другите нямаш да имаш работа. Отгде накъде се пръкнало туй. Ще оставим, то е един философски въпрос. Нас ни интересува целта, смисъла на живота да се осмисли. Смисълът на живота е оживяването на човека, безсмъртието. Човек да се освободи от ограниченията на смъртта. Няма по-страшно нещо от смъртта. Като доиде смъртта, какво нещо е? - Наи-първо тя купува нещо, погледнеш закачи палеца долу на крака, някой път ще почервее ръката, посинее, лекарите режат, казват, трябва да се режи ръката. Понякой път гръбнака си изместил, понякой път врата си изместил. Станало някакъв удар в мозъка, ще ми разбива черепа. Ще правят операция, някой тумор се родил, някой път туморът се родил в стомаха, ще го оперират, ще го извадят навън. Зароди се туберкулоза, започват да го ядат човека, жив човек го изядат. Дават му церове, не го изядат. Питам, при такъв един живот има ли смисъл. Колцина са на страх като в турско време, башибозуци могат да дойдат, да те обера. Или някъде няма никаква сигурност, разбойници може да дойдат. Казвам: Хубаво е човек да бъде сигурен, да бъде здрав. Доиде бо-

лестта да я хванеш, да кажеш: Слушай, дай си акредитивните писма, защото болестта иде като консул. Започне вече да оперира.

Та казвам: Верующите имат светлина да се справят най-първо с болестите. Ако ние не можем да се справим с болестите, това показва, че не сме достатъчно организирани, не знаем ония закони, с които трябва да разполагаме. Понякоя път разполагаме с много малко знание, със знанието на детинството. Като сме деца, това знание помага, но щом излезем из областта на детството, детското знание не помага. Дойдем във възрастта, станем възрастни, тогава детските знания не помагат. Дойдем до пълната възраст, туй знание не помага. И най-после като остареем, знанието на детинството, на възрастния и на пълната възраст, не помагат. Старият човек трябва да има друго знание. Казвате: Като идем на оня свят. Ти този свят не си разбрал, че оня свят ще разбереш. Ако този свят не разбираш, и оня свят няма да разбираш, защото той е още по-сложен. Ако лесните задачи не може да разрешава, как ще разрешиш сложните задачи? - Като музикант проста някоя песен не можеш да изпееш, ще вземеш някоя опера, казва: Може да изпея тази песен. Възможно е. Ола белир, казват турците.

В живота не може да се добие безсмъртие без едно правилно разбиране на Любовта. Не може да се придобие Вечният живот. Там, дето съпътствува ревност, всякога смъртта следи човека. Без разлика дали си религиозен, дали си светски или си светия. Ако си ревнив, смъртта ще те намери. Дали си някой гений, ще те намери смъртта. Аз не засягам, което е възможно, но което е невъзможно засягам. Целта на живота е възможното. Безсмъртието, това е целта на човешкия живот.

Казва: „Това е Живот Вечен да позная Тебе Единаго Бога“.

Или както Отец въздига. Кой въздига Отец, които Го любя, които имат Любов. Ти без Любов туй безсмъртие не може да го добиеш. Аз нямам към Бога солидни отношения. Той никога няма да ти даде тази власт в ръцете. Чудни са хората, днес се проповядва една религия, казват: Да вярваме в Бога. Не е лоша вярата, но аз не зная на какво се базира тази вяра. Вяра без любов е мъртва. Надежда без вяра е без основа. Но и вяра без Любов, е мъртва, защото когато се съединят Надеждата, Вярата и Любовта, тогава животът вече има смисъл в себе си. Сега не искам да оставя във вашия ум... Вие се спирате на външните работи и казвате, тази работа не е за нас, тази задача не я решавам. Туй не е за нас. Три неща има на земята, които човек трябва да знае: Той трябва да знае защо яде; той трябва да знае защо диша, трябва да знае защо мисли. Защо хората ядат? - Защо дишат хората? - Аз дишам. Хората дишат и аз дишам. Хората мислят и аз мисля. После казва: Защо ще мреш? - Хората умират и аз ще умра, нищо повече. Хората умират един по един, никога не е имало случай, дето цял един народ да умре наведнаж. Листата на дървото окапват един по един. Идущата година подкарват нови. Индивидът умира, но народът не умира. Тогава, ако един народ умре, човечеството не умира. Народите са клончета на туй дърво. Значи има нещо, което не умира.

ра. Трябва да намерим туй безсмъртие. Туй, което умира, това са променчиви фази, които минават.

Та казвам: Трябва да се образува една връзка, без Любовта към Бога, вечният Живот, не можем да го постигнем. Това е най-голямата свобода. Във вечния живот ще мяза. Представете си, че сте свързани с безброй малки нишки навсякъде. Всички нишки се скъсват, ти се освободиш като някоя птичка и хванеш в пространството, дето искаш. Свободен от всичките ограничения. Вътрешните ограничения. Често ние се смущаваме за нищо и никакво. Виждам някой ден времето е облачно, смущаваме се. Подухнал северен вятър. Смущаваме се, че можем да се простудим. Паднал малко сняг, понижила се температурата на 5-10 градуса, ние се плашим. Лошото в света, ние го създаваме. Когато времето стане лошо и бурно, това показва, че в света съществува голямо безлюбие. Безлюбието образува зимата. Любовта образува лятото и хубавото време. Те са две състояния. Тогава казвам: Ние можем да изменим зимата, като внесем Любовта. Веднага ще се измени зимата. Същият закон е: Ти внесеш един безпорядък, безлюбие в ума си, безлюбието в ума намалява светлината. Безлюбието в сърцето, намалява се топлината. Безлюбието в тялото, намалява се силата. Щом ти намалиш силата и тялото, любовта ти е отслабнала. Щом започнеш да трепериш, най-малкият вятър като те полъхне, намаляла се е топлината, любовта в сърцето се намалила. Като започне да не ти стига умът, любовта не работи. Те са правила, които всички трябва да ги имате, елементарни правила. Може да се обясни научно, да ви кажа туй. Когато горението в дробовите отслабне, човек ще се разболее. Когато в мозъка намалее, човек ще стане шашъв. Когато въглената киселина се увеличи, в тялото ще се родят всичките болести. Въгленът само по себе си не е дошъл у нас, той дойде по причина на безлюбието, намери място. Температурата се е намалила в сърцето, по причина, че любовта е отслабнала. Ние страдаме от безлюбие. В мозъка се намалява фосфора, понеже любовта се е намалила. Всичките елементи, които съществуват на физическото поле, от колко елементи е създаден този свят? - Може да четете, може да намерите химията на Менделеев и ще видите колко елементи има. Сега има нови елементи. Всичките елементи, които съществуват, са се подчинили на Любовта. Всички елементи, от които е създаден духовният свят, и те са подчинени на Любовта. Всичките елементи, от които е създаден умственият свят, и те са подчинени на Любовта. Следователно, ако обичаш един елемент от друг. Който елемент обичаш, ти го привличаш. Запример, някои хора искат да станат богати в света, но знаят какво нещо е богатството. Следствие на това, станат богати, започват да глътят. Всичките елементи, идат, започват да се трупат отгоре. Мисля, че един англичанин е тежал 300 кгр и като умрял на третия етаж, че не могли да го снемат по стълбите, та през прозореца трябвало с въжета да го спуснат. Ако ти тежиш 300 кгр какво ще допринесе тази материя 300 кгр. Има змии, които тежат повече от 300 кгр. Една голяма боа над 300 кгр е. С друго ние трябва да се хвалим, с едно организирано тяло, направено от фина материя. С едно сърце

фино, сърце направено от фина материя. С едно сърце фино, сърце, направено от фина материя, което бие ритмично, музикално. Като туриш ръката на сърцето си, издаваш един ритъм, една топлина. Някой път ти е приятно. Някой път турили ли сте си ръката? - Ако искате понякога път да знаете дали сте здрав, турете ръката на сърцето си и ако ви е приятно, да слушате пулса на сърцето си, здрав сте, не бойте се. Щом започне някой да те смушчава, има нещо. Щом започне челото да става топло, не е добър признак. Щом започне челото да става топло, не е за препоръка. Хладно трябва да бъде. Една хладина, както когато лятно време имате 40 градуса топлина, и една сянка, такава една хладина трябва да чувствуваш. Такова е здравословното състояние. Казват старите педагози: Студено чело, топли крака. Щом краката изстиват, а челото е топло, ти си обърнал целия органически свят наопъки.

Питам: Какъв е този религиозен живот? - Нас не ни трябва да вярваме. Да вярваме в Бога. Ако ти не знаеш една леска, какво отношение има към тебе, защо Господ я създаде? - Ако ти не разбираш езика на тази леска, ако ти не разбираш езика на камъните. Ако ти не разбираш езика на водите; ако ти не разбираш езика на вятъра; ако ти не разбираш езика на светлината; ако ти не разбираш езика на звездите, че в какъв Господ ти вярваш? - Този, Които говори на всичките езици, на толкоз езици говори. Ти един език не знаеш, а минаваш за Негово чадо. Че много глупав човек си. Даровитата майка, даровитото дете ражда. Даровитият баща, даровитото дете ражда. Как е възможно ти да си роден от Бога, и да си невежа. Ти простакът минаваш за Син Божии. Не, така не не се мисли. Един човек, който казва, че вярва в Бога, трябва да има един отличен ум, светъл ум. Един човек, който казва, че вярва в Бога, трябва да има едно отлично сърце. Като музика да е. Да ти е приятно. На сто крачки като минеш да ти е приятно да кажеш. Още веднаж да го срещна. Тия неща ви ги казвам не за обезсърчение, но за поощрение. Вие ще кажете тогава нашата е свършена. Не е свършена. Какво ти е свършена работата. Криво разбираш. Казвам някому: Посей тази ябълка. Той я посее, зарови я половин метър под земята. Казвам: Не се заравя така. Казва да не замръзне. Само няколко пръста ще я туриш под земята. Тя няма да може да израстне. Покрил си я с много пръст. Изрови я оттам. Той казва: Нека седи - няма да израстне. Ние обичаме големите работи и настояваме. Ние искаме изведнаж да станат нещата. По земному много умни сме. Казва, ти знаеш ли как да се молиш? - Аз зная само три думи на Бога да кажа. На вас ще ви ги кажа. Времето ще се развали, ти кажа. Времето ще се развали - в името на Божията Любов, времето ще се оправи. И се оправи времето. Срещам някой човек, който е прост, не ме разбира, казвам: В името на Божията Мъдрост да се просвети умът ти. Просвещава се човекът. Срещам един човек, ограничен във вериги, казвам: В името на Божията Истина, да паднат тия вериги. И те падат. Какво повече от туй? - Че аз се моля, времето не се оправя. Каква е тази молитва? - Всякога трябва да имате в себе си. Аз цитирам понякога път ние имаме доста голямо затъпяване в нас.

Ако тази Любов не може да премахне облаците, които са наслоени, ако тази Любов не може да премахне своята зима, която е настанала. Някой път при два, при три метра сняг, водата замръзне. Не само на 34, но и 50 градуса студ. Ако тази Любов не може да измени твоето вътрешно състояние, какво ще стане?

Та казвам: Писанието казва: „Призовете Ме в ден на най-големите си изпитания и аз ще ви покажа пътя, по който да излезете. Тогава ще ме прославите на земята“.

Баща и син отиват на един концерт, понеже 4-5 месеца синът свирел на цигулка, дошъл някой виртуоз и като се връщат от концерта с баща си, синът казва: Татко, и аз като него свиря. Като него държа цигулката, като него държа лъка. Бащата му казва, като него държиш цигулката, но такива тонове не може да изкараш.

И ние по същия начин държим цигулката и лъка, теглим лъка, теглим лъка, но тоновете не са същите. Там е всичкият резултат. Ръката трябва да дойде на ония места, дето са поставени тоновете. Точно на място трябва да се поставят пръстите.

Сега, в съвременното проповядване, намирам един голям дефект. Личното проповядване нищо не допринася на човека. Казват: Да бъдем добри. Чухме да бъдем добри. Да свирим, да свирим. Колкото и да ти казват. Веднаж да ти кажат и да вземеш цигулката. Кажат да свирим, а ти казваш, имам малко работа, после пак отлагаш, отлагаш. Аз ще ви приведа един анекдот:

В България една млада мома купува цитра, 20 години казва ще свиря. Най-после един ден, става, въодушевява се, намира учител по цитра и тя стана близо на 40 години. Казва: Бях в гимназията, бях много заета, после с университета, сега ми остава свободно време. Казвам: Много си възрастна, но ще се помъча да ти преподавам, да ти преподавам на цитра. Започна да свири тя и той и казва, голям простак си. Музикалните хора са много сприхави. Аз имах един професор, първият учител, един чех, много музикален, с отлична музикална памет, каквото чуе, всичкото го запомнюва. И каквото чуе, всичко го запише, като чуе някаква мелодия, напише я. Някои ученик като свири неправилно, това го дразни, той маха ръка, излезе из къщи. После пак се върне. В музиката големи изпитания има. Музикалният човек без изпит в музиката, не може да прогресира. В музиката се туря Питагоровият изпит. Четири години ще мълчиш, като ученик да не говориш, ще слушаш без да говориш. Цели 4 години ще те подиграват и той трябва да издържи на подигравките. Те ще му кажат всичките неща и той не трябва да изгуби равновесие, прост, невежа си, какво ли няма да му турят, и той трябва като философ да ги понесе. Само да се поусмихне, като издържиш изпита, тогава те вземат като ученик в училището. Някой път в живота се случва някое противоречие, изпитват ви. Вие искате да влезете в Божественото училище, най-първо ви турят на изпитание. Ако малкото изпитание не можете да понесете, как ще понесете голямото изпитание? - Сега изпитанията в света, не произтичат от добрите същества. Изпитанията идат от по-нисши същества от нас. Когато отивате запример, при тази млада мома, тогава

се насъбират такива прости, музикални същества, които искат да се учат, че надуват професора да те обижда. Професорът никога не може да обиди един даровит ученик. Приятно му е, че е даровит. Понеже, е даровит идат, най-даровитите, гениите на музиката. Тези простаци, казва, махни ги. Ние по-лесно можем да научим отколкото той.

Едно състезание има в религията. Събират се хора религиозни и започват да се хвалят един други, казват, ти си много напреднал. А зад гърба му казва: „Да го понамажем малко, той е простак, но обича да го хвалят“. Казват: Ти си много напреднал, като се молиш всичко става. Казва: „Ти като се помолиш, земята върви право“. А когато ние се молим, не върви. Че аз, когато не бях роден, земята не вървеше ли? - Ако земята остане по моята молитва да върви, право е, в това отношение. Моята мисъл е моят път. Аз съм в дадения случай моята мисъл. Моите мисли и моите чувства се изкривяват, и моят (път), по който вървя, се изкривява. Тогава се заражда едно противоречие между мене и земята. Та казвам на вас. Вие сте на разни възрасти, започнали сте като тази 20-годишна, изгубили сте по музиката. Този професор, който ви преподава, намира, че не сте досетлив. Нещата искат досещане. В Америка мъжът и жената посещават едно събрание. Проповедникът обичал да привежда примери. Американските проповедници много нецензурирани работи говорят. Като го слушали, мъжът се разгневил на жената и казва, не те е срам да ходиш да разправяш на проповедника как се карае, срамота е, да ни компрометиращ, пред цялото събрание. Тя казва: Нищо не съм казвала - как, не искам да ме лъжеш. Още веднаж да си държиш устата затворена, да не чувам тия работи в събранието. Особени са тия проповедници, тия съживителни проповедници. Големите събрания, дето се събират по 4000-5000 души Проповядвал много свободно. Един проповедник казва: Аз имах една баба, тя беше много упорита. Не живя много, умря и отиде в ада. В събранието разправя това. Разправя в събранието, за да не идат и те в ада. Един става от публиката, и проповедникът му казва: „Стой, къде отиваш“. Той се спира. Казва му: „В ада отиваш“. Обръща се той към проповедника и му казва: „Няма ли да изпратиш много здраве на баба си?“ - Адът не е така страшно място. Този ад е малко по-приятен от земята. Земята в някои отношения е много по-лоша. Ако идете сега на бойното поле е по-страшно, отколкото в ада. Бомбите, които падат, гранати отвсякъде, много по-страшно е. Денем и нощем седиш, със седмици не можеш да бъдеш спокоен.

Казвам: Единственото нещо, което нас може да ни спаси, то е Любовта към Бога. Защо върви светът така, не се смущавайте от туй. Този свят е такъв. Бог е допуснал с добра цел. Всичко онова, което днес става в света, тия са хубави работи. В този безпорядък Господ ще създаде един отличен свят. За него няма нещо невъзможно. Невъзможното за нас, е възможно за Бога. Всичкият безпорядък, който съществува в света, и адът служат на Бога, тъй както и раят. В ада онези работят за Господа. И в небето работят за Господа. Сега ще кажете, че в ада ще се мъчат там. Нима ние не се мъчим тук? - Вие, ако идете в ада, онези, които са в ада, ни най-малко няма да ви кажат,

че се мъчат. Енергични са. Мислят постоянно как да излязат, как да завладеят света. Освен, че не се мъчат, мислят как да завладеят света. Измислят все нови и нови начини, за победа. Ако те дойдеха до Божественото разбиране, защо Господ създаде света. Ще вземат друго направление, те са още по-лоши от тези на земята. Непросветено е тяхното съзнание. Вземете толкоз секти има които вярват в Бога. Християни има. Каква разлика има между протестанти, католици, баптисти? - Каква разлика има? - Кой вярва по-право? - Едни се хвалят кои обичат Христа повече, кой е готов да изпълни Неговата Воля повече, кой как вярва. Според мене, вярата е закон за празните стомни. Да имаш вяра значи да носиш празни стомни и да търсиш къде да я (ги) напълниш, то е вяра. Всеки, който няма празна стомна, той е безверник. С празна стомна е верующ. А без празна стомна е безверник. Сърцето трябва да бъде празно, за да приема Любовта. Щом сърцето е пълно с кал, то не е вяра. Та казвам: Криво разбиране на вярата е. Вярата е благото на Любовта, която извира. Този живот е на вярата. Вярата става жива, когато Любовта извира. Животът извира в нас и този живот започва да ни ползува. Това е онази вяра, която ние търсим. Казва Христос: „Който вярва ще бъде жив извор в Него“. Казвам: Какво има нас да ни смущава? - Гледаш един богат човек, казваш, защо Господ го благословил? Как мислиш за добро го е благословил. Казваш, защо аз съм сиромах? - Ти си сиромах, за добро е. Ами, че онзи вол, как мислиш, неговото положение е много по-долу и той е доволен, а ти като човек не си доволен, и казваш, че си сиромах. Най-първо не мислиш право. Аз съм срещал бедни хора, по-хубави от тия научените на гениалните. По-хубаво устроени глави, устроено лице, устроена по-хубава уста, тяло и ръце по-хубави. Питам, този човек беден ли е? - Този човек има един капитал, едно богатство, което с нищо не може да го купи. Онзи, истинският капитал, това е вашият ум. С какво може вие да замените Божествената Любов? - Може ли тази Любов да я направите само един лъч на Божествената Любов? - И с целия свят не можете да купите това, което този лъч може да произведе във вас. Вие минавате и казвате: Как Господ те е благословил, мене как ме е оставил като сираче, босо. Как сте боси? - Питам: Вечерно време, когато си легате с обувца, защо сменяте обувката и дрехите си? - Мислите ли, че онзи, който е подкован, че той ходи по-добре? - Не гледайте на съвременния живот. Ние, ако бяхме имали Божията Любов, ние щяхме да си направим малко по-други обувца, отколкото сега носим. Някой път мене ми казват: Ти нали проповядваш, защо носиш обувца на животното? - Аз, рекох, нося обувца на животното, за да помогна на тях. Искам да се свържа с тях, един ден всички животни, от които съм носил обувца, ще ги намеря, ще кажа: Я дайте тези насам. Туй именно, което носите, то не е ваше. Я да го дадем, да го върнем на тия животни. Трябва да бъдем справедливи. После понякой път казваме, аз нося обувца. Уча се от добродетелите. Нося на някой теле, на някой вол. Уча се. Като туря обувката, уча неговото търпение. Всяка кожа ми дава търпение, пример ми дава. Аз запример не зная моята кожа за обувца не може да стане. Не зная

дали си бих дал кожата за обуца. На онзи вол, без да искат, вземат я. То е една голяма жертва. Другояче трябва да гледаме на тия животни, които стават жертва. Мислите, то е произволно. То е колективно самоотричане. Тия животни се жертвуват, да може ние да се подигнем, да могат те да дойдат при нас, да могат да прогресират. Да дойде за нас ред и ние да дойдем на вашето място. Онова жито се жертвува за доброто на човечеството и самото жито се подига. В света всяко нещо има цена. Всичкото битие се стреми към вечния живот, в който Бог пребъдва. Заради тази Любов, всички растения, всички животни и ние хората трябва да жертвуваме всичко, за да се домогнем до живота. Ние искаме много лесно да влезем в Царството Божие, с много малко, като се помолим три пъти само и тъй премигваме с очите си. Слушайте да ви кажа: Ти, когато искаш да се молиш, Христос казва: Ти когато се молиш. аз казвам: Ще намерят една бедна вдовица и вярва в Бога, ще влезеш и ще я прегърнеш, ще я целунеш, ще й занесеш храна и ще й кажеш, я сестра яж. Едно кило ябълки, круши, череши и тя като яде, ти ще се радваш. Какво значи да се молите двама на Господа?

Казва Писанието, влезе в скришната стаица. Коя е тази стаица? - Някое сираче ще го намерите само, ще го викнеш в скришната стаица, ще го нагостиш, ще му дадеш обуца. Ще го пратиш в училище. Ще го потупаш по гърба. Сега се проповядва все тайната стаица. Тая стаица е Любов, не да те знаят хората. Но Отец, Който вижда в тайно, ще ти въздаде явно. Това трябва да бъде бъдещето верую на хората. Мене са ме питали: Ти като проповядваш, правиш ли го? - аз го прилагам. Ако като виждам нещата, в мене е правило. аз като нося, не давам на хората. Може да е малко, нито един косъм от брадата, нито от главата, не давам, не давам. Комуто давам, много давам. Може да му взема пресен хляб, дето не са го бутали. Плод най-хубавия. Няма голяма мъчнотия. Казвате: Така лесно се проповядва. Ни най-малко не се проповядва лесно. Под думата проповед разбирам (да) направих нещо. Преди да съм проповядвал, аз съм ходил и съм направил. Преди да дам концерт, аз съм свирил 20 пъти тия упражнения. Не за пръв път излизам, но 20 пъти съм ги свирил, на мене ми е приятно, самоувереност имам. Ти мислиш, че проповядвам нещо ново трябва да го опитам. Всичкото онова, което правим, трябва да сме го опитали най-малко 10-15 пъти. И като излезеш да си го направиш, понеже нещата не се повтарят. Ако по този начин светът би решил да живее, всичките хора щяха да се подмладят. Болестите 75 % щяха да изчезнат от света. Веднага цялата небесна атмосфера ще се измени. Непогодородните места щяха да станат плодородни. Навсякъде по земята, ако хората бяха приели Любовта. Ще започне да лъха и в България, и във Франция, и в Германия, и в Русия, и в Америка, навсякъде ще започне да лъха Божественото благословение. В сегашния век сме големи материалисти. Хората вярват само онова, което виждат. Сега вече може да проповядваме в това, което не виждаме. Преди 40-50 години, ако би казал някой, че от Лондон, Берлин или от Америка може да се говори, ще каже, че не може. Или, ако биха казали, че може да се виж-

да надалече, ще каже, че са илюзии. Тъй просветените хора на миналото са виждали нещата. Човек вижда какво има да стане. Нещата, които ще станат, те са определени. Та казвам: Даже и Божият Глас, когато ние говорим, ние сме много смешни. Когато ти каже Господ, дай 5 стотинки, бръкнеш и даваш. Когато ти каже дай 1 лев, пак даваш. Сто лева започваш да се свиваш. Като ти каже 1000 лева, вече не е право. Колкото отива нагоре, като ти каже раздай всичко, казваш не е от Господа. Като ти каже дай 5 стотинки от Господа, а като ти каже раздай всичко, не е от Господа. То е неразбиране на нещата. Онзи, който раздава, той е вече собственик на цялата земя. Той вижда, че всичко каквото има на земята, то е негово. Казвам: аз съм сиромаш. Човек, на шега, казвам, пак и верно е. Раздадох всичкото си богатство, пък сега не ми го дават. Всичките банкери взеха, не искат сега да дадат, искат да ги съдят, аз не искам да се съдя. Казвам: Един ден, когато по любов решите да ми го върнете, върнете го, но не искам да ви съдя. Най-първо мене не ме интересува богатството на хората, което имат, аз се радвам на тяхното богатство. Има несметни други богатства, на които хората не са сънували. Ако е за богатство, аз може да ида на месечината. Там има късове до 100 кгр злато. Туй по 36 кгр на земята има и по 100 килограма скрито злато, богатство има. Може да ви дам цялата месечина, които са от вас иманяри. Златото е емблем на човешкия живот. Астролозите турят златото емблем на слънцето. Много добър проводник на живота е то. Среброто е проводник, здравословен проводник. Понякоя път месечината има доста злато, сребро има. Среброто действа лечебно. Всичкото злато иде от слънцето, то носи живота. Онзи, който разбира самия живот, златото се ражда тъй, както се раждат плодовете. То расте постоянно. Най-хубавият ценен материал, но хората не може да ядат злато. Има известни микроби, които ядат метала и го хрупат и се хранят с тях.

Сега да дойдем до същественото:

Има една вътрешна страна на нещата. Богатството в света, ти трябва да го завладееш най-първо със своя ум. Богатството в света, ти трябва да го завладееш със своето сърце. Богатството в света, ти трябва да го завладееш със своята воля, то е богатство. Ако златото не можеш да го постигнеш в своя ум, да влезе в мисълта ти, защото има мисловно злато. Част от туй злато трябва да влезе в състава на твоята мисъл. Златото трябва да влезе в състава на човешките чувства. Златото трябва да влезе в състава на човешките постъпки. Едно злато, което минава през човешкия организъм, туй злато прогресира. Едно злато, което не е минало през органическия свят на живота, е още в нисша степен на развитие. Казвам: Туй злато, което имате, трябва да мине през нашия ум, трябва да мине през нашето сърце и през нашето тяло, за да се облагороди за в бъдеще. Казвам: Такъв един процес имаме. Колко мисли нови трябва да възприемем? - Колко чувства нови трябва да възприемем? - И колко постъпки нови трябва да направим, за да се подигнем за в бъдеще. Всеки един човек трябва да внесе безброй хубави мисли, да се ползува от хубавите мисли на цялото човечество. Да се ползува от хубавите желания на

цялото човечество, да се ползува и от хубавите постъпки. Другите хора да се ползват от твоите хубави мисли, да се ползват от хубавите ти желания и постъпки.

Казвам: Новото учение седи в това, да станем всички проводници на Божиите блага, да минава през всинца нас и във всеки едного от нас, да остане онова, което е потребно за нас, защото животът е създаден за нас. Всичко онова, което съществува на земята, защото има предназначение за човешката душа. Защо ти гадаеш, дали Господ мисли за тебе или не, ти мислиш, че Господ не мисли, то е човешка мисъл, може хората да не мислят, Господ, Който те е създал, мисли, заради тебе. Мислите ли, че един художник, който рисува една картина, че той не мисли за картините си.

Желая всички да бъдете учени в Любовта, учени в обичта. Вярвайте в Божията Любов, за да се подмладите всички.

Отче Наш.

21 беседа, държана от Учителя
на 15 февруарий 1942 година, 10 ч.с. Негеля
Изгрев, София

Човешката душа.

Отче Наш.

Ще се развеселя.

Ще цитирам един стих само от 15 глава на Матей:
Петър Му рече: Изтълкувай ни тази притча.

Духът Божи.

Ще говоря за човешката душа. Понятията за човешката душа са смътни. Всеки мисли за душата и каквото мисли, все е право за него. За него е право, но е и за другите. Душата е от полудуховните, от полуматериалните реалности. Свързана е с два свята: Материален свят, следователно тя съдържа в себе си всичките ония преживявания, които ние сме преживявали на физическото поле. Тя го съдържа в себе си. Всичко онова, което имаме да преживяваме и него съдържа. Сега туй не трябва да смущава вашите понятия. Когато слушате един цигулар да свири или да ви пее някой, тяхните песни не трябва ни най-малко да смущават вашите песни. Туй трябва да бъде едно поощрение на вас. Някои казва, пее по-хубаво от мене. Ти си мислиш. Ти някой път мислиш, че пее по-лошо, то е пак твое схващане. Може този човек да пее както ти. Ти като го обичаш, той пее по-хубаво от тебе. Като не го обичаш, пее по-лошо. Като нито го обичаш, нито го мразиш, тогава пее точно като тебе. Ако го обичаш, пее по-хубаво, ако не го обичаш, пее по-лошо. Като нито го обичаш, нито го мразиш, тогава като тебе пее.

Та казвам: Когато се говори за такива работи, мислите, че само така се говори. Казвате: Какво има да се говори за Господа. Да вярваш в Него. Въпросът не е за вярване. То е много голямо ограничение. Ние вярваме в онова, което Господ е създал. Извън онова, което Бог е създал, ние не го знаем какво е. Искате да знаете какво нещо е Господ. Ти ще го знаеш по това, което той създал. Ти ще го изучиш. Един певец не можеш да го знаеш какво е той, преди да е пял. Като пее той е певецът в дадения случай. Извън песента какъв е, той сам си знае. Ако пее хубаво, добър е. Ако пее лошо, лош е. Ако не пее никак, нямаме понятие за него. Та сега знанието не иде само по един начин. Казвате: Аз го видях. Но единствената реалност не е това, което виждаш. Аз го видях, аз го чух, това не е единствената реалност. Вкусих го. Това, което вкусваш, не е единствената реалност. Вкусих го. Това, което вкусваш, не е единствената реалност. Пипаш го. Това, което пипаш, не е единствената реалност.

Сега мнозина по някой път. Някой слуша една беседа и искат нещата в една беседа да върти механически, както някой автомобил. Да се въртят колелата. И този автомобил от себе си не се търкаля. Някой го търкаля. Кой го търкаля, взривното вещество. Някой горе се качил на него и постоянно шиканира, дразни го, като се дразни, като се сър-

ди, автомобилът, върти се колелото, върви. Щом престане да се сърди, той спре. Вие сега схващайте. Правим аналогия. Казвате: Да бъде човек добър, да не бъде лош. Човек като е добър и лош, тогава колелата вървят. Щом като не е добър и лош, тогава колелото на едно място стои. То е схващане сега. Някой автор ще цитира, какво е казал някой велик човек. Че какво е казал Сократ? - Преди 2000 години ти не си бил там, не си авторитет да кажеш какво е казал. Какво е казал Христос преди 2000 години, ти не (си) авторитет. Писал някой, чул някой, казал някой, от него да вадиш своите криви заключения, да го държиш отговорен за нещо, за което той не е сънувал, това не е правил. Някои мислители има, които мислят, че Христос повърнал света 2000 години назад. Много учени хора пишат как го е повърнал. Той не е автомобил да го върне назад. Значи според тази логика, ако Христос не беше върнал 2000 години света назад, светът щеше да има повисока култура. Аз казвам, ако Христос не беше върнал света 2000 години назад, светът щеше да бъде в един прогрес. Като дойдеш до прогреса, то не е върнал автомобила. Ако караше този автомобил, какъв щеше да бъде прогресът? - Казвате: Прогресирал. В какво седи прогресът в света? - В изобретението, че приложиха в едно пушкало в един аероплан каква мисъл? Каква логика? - Бият се и куршумът точно на място пада на прицелната точка. Като те замери логически, точно на място, как ви се харесва тази логика? - Тогава за нас логиката да не е когато като гръмне да не те удари, да не е логично. Бих желал пушките да не са логични. Бих желал лошите чувства да не са логични. Логичните неща да бъдат в доброто. Доброто да бъде логично. Каква е логиката? - Логиката е онова, което носи живот вътре в света. Логиката е това, което носи светлина в света. Логиката е това, което носи светлина в света. Логиката е това, което носи сила в света. Не е една механическа сила. Онзи автомобил, който се движи по пътя, той няма съзнание даже. Горещото вещество, което го движи и то няма съзнание. Има едно същество, което разбърква работите. Дига скандалите вътре и се движи този автомобил. Туи същество, което дига скандал, то не е разумно. Онези, които не дигат скандал, те са мирни същества. Казва, каквото кажеш, ще направя.

Сега ще ни кажат, че има зло в света. То е наше схващане. Какво разбираш? - Дава ти някой човек пари, добре е. Вझे пари, лошо е. Значи какво означава? - Дава, добро е. Вझे, лошо е. Значи какво означава? - Дава, добро е. Вझे, лошо е. Но туи отчасти е верно. Да допуснем, че някой ти турил 30 кгр на гърба ти товар. Аз се обръщам, логически разсъждавам. Доида аз, туря ти 30 кгр, нали даването е добро. 30 кгр туря на гърба ти, ти как ще мислиш, каква ще бъде тази логика? - Нали е логическо в дадения случай, може да ти отнемат 50 кгр и може свободно да се движиш. Ред разсъждения има. Има една логика, която във всяко отношение, във всяко време или в дадено време да е права. В друго време не е права. Пита един кое е онова, което ме заставя да доида в света? - Аз отговарям: Кое е онова, което е заставило нотите да идат в дадена песен? - Да кажем до или ре, или ми. Ти играеш рол. То е един факт. Да влезеш, за да дадеш един израз

на песента. Ти си в една система, не си свободен да правиш, каквото искаш. Що е свобода? - Ти си свободен в системата. Ти като ре си свободен на мястото. Като дойдеш и дадеш израз, идеята на ре. То ще се намести. Ще вземеш време или цяло време или половин време, или една четвърт от времето, или една четвъртина от времето, или една осмина, или една шестнайсетина, или една трийсет вторина, или една шестдесет четвъртина. Някъде ще ти турят една точка. Всякога тази точка подир тебе ще иде. Един твой другар е. Каква е идеята? - Музикантът като тури цяла нота, щедър е той, да мислиш повече. Турил половин нота, каква е идеята? - Времето му е малко, той бърза да си свърши работата. Турил една четвъртинка, още по-малко времето е. Турил шестнайсетинка, още по-малко времето е. Като стане работата да се спрем, туря шестнадесет четвъртина да се свърши тази работа. Но бързата работа ще се свърши, всичко не може да бъде на място. Всяка нота има определено време. Една осминка като има, не можеш да кажеш ще взема половината време. Една осминка от времето ще вземеш. Сега онези от вас, които са музикални, разбират, които не са музикални, тази работа не е логична. Погрешно е да мислите, че не сте музикални. Вие правите само погрешка. Казал един, аз не съм навикнал да се моля. Слушали го двама и казват: Я да го накараме да се моли. Чакат го в гората, хващат го, налагат го в земята. Един започне да го налага: „Моля, ти се братко не ме бий. Казват: Нали не се молиш. Казва при тия условия може вече да се моля. Молитвата не е принудително състояние. Сега по музиката двама автори има един англичанин и туи по английски да го произнесеш, ще кажеш, Хеар, ако го произнесеш, ще бъде преер. Хелм Холц в едно..... правят сравнения по музиката. Единият дава 16 трептения на основния тон, другият 34. Как се намери трептенията? - Кой е методът? - Основният тон, който може да се чуе, е от 16 или 32 трептения. Лъчът, който можем да го видим, има 428 билиона трептения в секундата. Само с толкова трептения можем да видим червената светлина. Под това другите трептения ще ги видим в червен цвят. Че цветовете 2000 години преди Христа, в Египет, в Персия, преди милиони години, авторите, които поддържат и в Индия винаги белият цвят, е седял зад живота, а черният цвят зад смъртта. Жълтият и портокаленият цвят седят зад разумността и мъдростта. Червеният цвят на живота, синият цвят е стоял зад човешкия интелект, за отношението, което хората имат. Преди хиляди години тия хора, които ги учили, ние от къде взехме тия знания? - Ние, съвременният свят, учените хора, разглеждат светлината се движи. Но тия пособия, по които светлината се движи от слънцето до нас, по какъв начин става? - Описваме този начин. Идването на светлината, разумно ли е или не е разумно? - Има нещо разумно и има нещо неразумно в светлината. Ако ви грее дълго време, с тъмновишнев цвят, ще произведе едно състояние, което никак не е приятно. Ако ви нагривам с червено ален цвят, приятно е. Веднага ще почувствувате едно обновяване на организма си. В сегашните изследвания има хора, които правят опити. Има хора, които от духовната гама на светлината може да минат във физическата. Има начини, по които се

правят опитите. Ти си на физическото поле виждаш 7 цвята. Ако започнеш да концентрираш своята мисъл по известни закони, веднага ще дойдеш до едно място, до една черна зона и денем като е, всичко ще стане тъмно, макар че слънцето грее. Тъмно, някой, който не е опитал, ще мисли, че е ослепял. Ти в съзнанието си подигаш, минаваш през една гъста зона. Ако си горе, постепенно се повдигаш, появява се една много приятна червена светлина. 70-други цвята се явяват във втората гама. Сега тези, които сте тук, не знаейте дали имате тази опитност. Може би някои да са сънували. Вечерно време нали виждате слънцето. Или сте видели някой пейзаж много хубав, то спада вече към втората гама. Понеже, в съня, вие не го правите съзнателно, то става несъзнателно, не можете да видите нюансите на този червения цвят. Вие го виждате като на кино, но ви интересува. Когато хората правят научни изследвания, интересуват се каква е разликата между червения цвят на физическото поле и червения цвят в духовния свят. Единият цвят разбира статистическото положение, а другият нещата са в движение. На физическото поле на един предмет седи на едно място, да го знаеш в духовния свят, трябва да се движи постоянно. В духовния свят щом се движиш, ти си видим. Щом не се движиш, ти си на физическото поле. Щом спреш да се движиш, ти си видим. Щом се движиш, ставаш невидим. Ставаш невидим, понеже, предметите като се отдалечават, стават малки и изчезват. Ти мислиш, че не съществуват. Те не се виждат. Туй, което на физическото поле е невидимо, значи е далеч от твоето съзнание. Туй, което на физическото поле се отдалечава, в духовния се приближава - туй го наричат промени. Двата полюса на живота, от единия полюс до другия полюс. В една секунда. Двата полюса на живота, от единия полюс до другия полюс в 1 секунда. В червения цвят - 428 билиона трептения стават. Та понякога път вие седите и се смущавате от промените, които стават. В тия промени е животът. Колкото промените са по-бързи, толкова по-добре. Разбира се има движения, които не са толкова полезни. Трябва да се усилива движението. Ако човешката мисъл не се усилива, ако човешките чувства не се усиливат, ако човешките постъпки не се усиливат, няма прогрес. Та казва: Законът на доброто, е закон на вечното движение. Преди да бъдеш добър, трябва да разбираш законите на движението. Тогава ще оценяваш, че всяка една постъпка, всяка една промяна в природата, си има своя ценност. Ти страдаш, но твоето страдание в природата случай не е твое. То не е твое лично страдание. Ще ви приведа един пример, за да стане малко ясно. Примерът е малко банален. Един българин правил една колиба, турил греди, чука. Един го пита: Какво правиш? - Правя си колиба. Искан да му даде един урок. Казва: Моля, може ли да ми направиш услуга, да си туря гредата на рамото ти. Турил гредата на рамото, той отишъл по друга работа. Минава половин час, един час, питат го, какво правиш, държи гредата. Ако не се подпира тази греда, колибата не може да стане. Тук по някой път, пита някой, какво правиш? - Мисля. Как мислиш? - Тури му гредата.

Преди години идва един арменец, от Турция, отива при един търговец и казва, имам цяла торба диаманти, показва му 10 диаманта.

Искан да се освободя от тях. Дай ми 20 хиляди лева за тях. Ако ме хванат, ще трябва да платя голяма сума. Търговецът мислил, че много спечелил, дава 20 хиляди лева. Но като видял диамантите в торбата, видял че това са малки стъкленица, за които платил 20 хиляди лева. Казвам: Този човек е умен, похвалявам го, понеже, отгде щях да си взема пример да го приведа. Ако такива примери нямаше с хиляди. По някой път казвате: Истината не може да се каже. Не е практично, не е разумно.

Във Варна един голям варненски пехливанин, който не обичал да си слуша жената, веднаж се запил в кръчмата. Тя праща детето и казва: Кажи на татко си да си дойде в къщи. Като му казва детето, той казва: Какво ще си дойде в къщи, да седи сама майка ти. Жената взима цепеницата, отива в кръчмата и го налага. Като го налага тя му счупва ръката. Отива той в едно съседно село да му лекуват ръката при един чиракчия (чекръкчия). Казва: Паднах от кон, че си навяхнах ръката, не смее да каже, че го била жена му. Ако туй не беше станало, как щях да ви разправам тия работи? - Сега ще разсъждавате. Имала ли е право да бие жената мъжа си? - Щом е по-силна, има право. Мъжът като е по-силен има право да бие жена си. Жената, ако е по-слаба има право да бъде смирена. Щом си по-слаб, да бъдеш смирен. Туй как ще го разберете? - Ще си държиш устата да не предизвикваш. Ти казваш: Аз му казах истината. Никои човек досега не е бит, който е казал истината. Това са факти. Всеки, който е казал истината, се възнаграждава. Ама разбирайте истината. Сега ако ви приведа тълкуването, опасна работа е. Аз ще ви приведа един факт, който има две острия. Кама с две острия. Главатарят на разбойниците казва: „Тия пари аз ги откраднах“. Казва: Говори истината. Казва: Аз ги откраднах. Възнаграждава го. Сега някой прави благодеекия. Някой дал 10-20 хиляди лева, казва: Добре, че си дал. Единият обрал, а другият дал. И двамата говорят истината. Онзи, че обрал и той казва истината. Не е ли истина. Тия пари на него не са потребни. Всяко нещо, което Бог ни е дал, което хората ни го вземат, е едно благо за нас. Всяко нещо, което Бог ни е дал, че не ни е дадено, всеки, който ни го даде, ще покаже благо за нас. Затуй доброто в света винаги седи да раздаваме Божиите блага. А пък всякога чуждите, да го не вземаме. Що е справедливост в света? - Че един съдия не наказва. Ще те осъдят 10 години в затвора. Има ли право съдията да те осъди. Има право. Ти казваш: Не е право. Съдията като те осъди 10 години, въпросът е дали музикално е определено точно времето. Може да ти турят по-голямо наказание, отколкото трябва. Може да ти турят по-малко наказание, отколкото трябва. Сега кое е право? - Вие ако бихте осъдили себе си, как щяхте да се осъдите? - Да оставим хората. Да осъдим себе си, казвате, аз се съдя. Щом се съдиш какво наказание ще си туриш? - Някой път хората се съдят и големи наказания си турят. Един човек се осъдил да се самоубие. Питам: Има ли право той да се самоубива? - Той няма право да се самоубива. Сега не искам да се отричам от истината. Всяко нещо, което смущава човека, това не е истина. Туй, което смущава, нито е любов, нито е мъдрост, нито е истина. Туй, което

примирява човека в света, туй е Любов. Това, което в дадения случай, при най-големи противоречия примирява, Бог е допуснал злото в света. Той създаде света. Лошите хора Той ги създаде. Лошите ангели Той ги създаде. Не ги създаде лоши Бог, добри ги създаде. Вие как обяснявате. Аз бих желал вие да ми обясните, как е възможно, доброто да стане зло. Злото произтича в света от един много елементарен въпрос. Отчасти е така, понеже, Бог като създаде света, Той сам се жертвува. И понеже, се пожертвува, всичко е добро. Злото произтича в света от един много обикновен въпрос. Бог като създаде света се самопожертвува и те като видяха това, поискаха да вземат Неговото място, да идат да управляват света. Бог се скри да ги види какво ще правят. Сега хората мислят, че Господа го няма, и започват да уреждат света. Погрешката е там, Той ги наблюдава какво правят. Те Го делят на парчета, един вълк вземе изяде една овца, Господ в овцата. Онзи, който го изядат, е по-силен, той като влезе в него, започне да го мъчи. Така един вълк като ял една овца, загнездила се една кост в гърлото. Казва: Може ли да ми помогнеш? - Кост има в гърлото. Казва, каквото искаш ще ти дам, само я извади, ужасно страдам. Вълкът извади костта. Какво ще ми дадеш, благодари, че не ти отхапах врата.

Тъй разглеждам въпроса. Единственото същество в света, което страда, то е Бог. В моите очи е така. Аз казвам някой път на себе си: Слушай, ти няма да причиняваш вреда на същества, които са създали всичките добри неща. Нямаш право да причиняваш вреда на него. Някое същество не те разбира, остави го. Сега ние искаме хората да ни разбират. Ние не искаме тях да разбираме. Ние искаме те да влязат в нашето положение, да ни разбират. Ние не искаме тях да разберем.

Петър казва: „Изтълкувай ми тази притча“. Пита го Христос: „Кой казват, че съм“.

Петър казва: Ти си Христос, Син Божи. Казва Христос: „Кръв и плът не са ти открили това. Кръщава името му от Кифа да стане Петър. Камък да стане. Но този Петър не може да разбере истината. Туй още не беше истината. Защото като каза Син на Бога Живаго, казва: Като доидеш в Царството си, мене Петър ще туриш, ще знаеш, че аз съм първият, които познах, че си Син Божи. Ще ми дадеш първото място. Христос нищо не му каза. На първото му каза, че Духът ти е открил. Открил ти е Духът, но ти не си разбрал какво нещо е истината. Казва им Христос: „Ами тази вечер, вие всички ще се отречете от Мене. Аз ще ви поставя на изпит и вие ще се отречете“. Петър казва: Всички могат да се отрекат, но аз никога. „Ти ще видиш, Петре: преди да пропее петелът три пъти, ще се отречеш от Мене“, казва Христос. Имаш добри желания. Поискай един да те опита. Аз се моих за тебе, че когато си утвърди Твоята вяра, да познаеш истината. Петър очакваше да бъде пръв. Тази е идеята в него, да бъде между първите хора. Хубавото в Петра е, че той като пропя петелът, казва, не го познавам този човек. Питат Петра, казват: „Ти не беше ли с Него - не познавам този човек“. Вие ще кажете Петър се отрекъл. Кой е в света, който не се отрича, кой е в света, който не се колебае? - Дали това, което вярваш, е верно или не, но щом сме тръгнали по пътя, колко пъти човек

не се разколебава в своето вярване. Разколебават се хората, понеже, не са обосנוвали своите вярвания на Любовта, в туй проявеното положение не са обосновали в онова, което вярват.

Светлината, в която се е проявила Любовта, носи живот. Щом хората живеят, животът ще дойде. Щом светлината расте, светлината вътре се проявява. След туй казвате, чувствавам нещо, топлината и се проявява. И силата (ти) виждам. Виждам всички неща се местят, всичко е в движение. Ние имаме вече оня свят проявен. Ако ние бяхме вярвали в Любовта, ако ние бяхме вярвали в светлината, в топлината, в неговата сила, в нас никакво колебание не може да става. Какво има аз да се колебая в един човек, дали ме обича или не. Най-първо аз не се нуждая от никаква човешка любов. Нито хората се нуждаят от моята човешка любов. Аз не работя. Един човек дотолкоз, доколкото аз мога да стана проводник на Божията Любов към мене, и доколкото аз мога да стана проводник на Божията Любов, тази обмяна между мене и него на Божествената Любов, от едно състояние в друго, то е което носи живота. Тогава тия две същества са бодри, те са свободни. Докато са проводници на Божията Любов. Щом престанат да са проводници на Божията Любов, не са свободни. Щом една свещ загасне, губи своята цена, щом гори, тя е ценна. Щом един човек живее, той е ценен: щом престане да живее, той губи своята цена, няма цена в смъртта. Казвате: Да умра. Като кажеш да умреш, ти нямаш цена. Ти като човек трябва да живееш, трябва да минеш от смъртта в живота. Ако искаш да умреш, за да влезеш в по-висш живот, разбирам, тогава има смисъл. Казвам: Единствената реалност, когато ние предлагаме нашето верую на Любовта, която е проявена, и носи живот; единствената реалност е светлината, която се е проявила и при която всичко расте. Тази светлина приема топлината, която е постоянно в нашите чувства. Пита някой: Обичаш ли? - Имаш ли температура, чувствуванието определя духовната температура на човека. Докато имаш температурата, ти живееш. Някой казва, аз не го обичам, така не се говори. Аз го обичам. Не пресилвайте работите. Аз му казвам, обичам ви, да ви кажа защо? - Понеже вие сте един добър проводник на Божията Любов. Аз ви обичам, защото сте един добър проводник на Божията Любов. Не ви обичам, значи аз вече разбирам, никакъв проводник на Любовта не сте. Щом не ме обичат, аз не съм добър проводник, заради Него на Божията Любов. Щом ме обича, аз съм добър проводник на Божията Любов за него. Пак е същият закон. Когато не обичат, той не е добър проводник. Как ще измерите сега? - Много лесна работа е. Ако стъклата на вашата къща не пропускат светлината, какво правите? - Ще вземете една кърпа, ще вземете сапун, ще ги изчистите. И таман ще изчистиш, ще мине светлината и веднага ще видиш какво нечисто има в тебе. В човешката душа не трябва да има никакво користлюбие. Користлюбието не е нещо..... В користлюбивото желание да ядеш, е на място, да се наядеш хубаво, но да не преяждаш. Винаги ще останеш малко гладен. Сега по вашето да определя. Ти определяш, живееш на земята 90 години. Ти доставиш храна за 90 години. То е на място. То е на място,

когато е за един ден. Но ти за 120 години се осигуряваш. За 30-те години, за които се осигуряваш, ти няма да бъдеш на земята. Ти искаш да те обичат хората повече от другите хора. Ако всичките хора са проводници на Божията Любов и ти трябва да бъдеш проводник като тях за Божията Любов. Трябва да разрешиш въпроса, че те трябва да те обичат, но ти еднакво трябва да бъдеш проводник. „С каквато мярка мериш, ще ти възмерят“. Любов с любов, светлина със светлина. Сила със сила, обмяната трябва да бъде правилна.

Много пъти казвате: Толкоз невежи ли сме, да не знаем да служим на Бога? - Все трябва да има някой да ти покаже някой как трябва да свириш. По какво вие познавате златото и по какво среброто? - Научно златото е чист метал, не ръждясва. Първото нещо е, че не хваща ръжда. Всички неща, които хващат ръжда, те не са благородни, следователно, законът е същият. Метали, които ръждясват, не са се облагородили, не прогресират. Не че са долни тия метали, ще минат в благородните. Дотогава най-малките външни условия го окисляват, и той ръждясва, човек е. Човек е онзи, който не ръждясва, при най-лошите условия, окалят го, но не ръждясва. Аз наричам човек. Съмнението като дойде, да не ръждясва при съмнението. Омразата като дойде, да не ръждясва при омразата. При всичките ония лоши условия, при които може да се постави човек, че да не ръждясва, то е човек. Какво е съзнанието на една котка? - Като види птичката хване я, изяде я. Ние не изядем при доброто положение. Ти имаш цяла една кошница пълна с хубави ябълки, и при това едно пиленце искаш да изядеш. Казваш в курника има една ярка. Ярката изядеш и ябълката отгоре. Хубаво е сготвена ярката. Казваш: Малко винце да има. Пиеш една чашка, после ябълка отгоре и мислиш, че туй е Волята Божия. Като влезе Господ вътре в тебе ще каже: Защо изяде туй пиле, то не е потребно. Аз бях в ябълките. В пилето имах работа. Защо ме спря от работата. Аз исках да се поразходя, рандеву* имах. Тази кошка е твоя възлюбена, ти защо я спря на пътя? - Бог ни съди за онези погрешки на безлюбието в нас. Ние постоянно спираме във всичките благородни пориви. То е нашето престъпление. Затуи казва Господ, не ме спирайте да правя добро, нищо повече. Не ме спирайте да любя. Не ме спирайте да не давам светлина. Сега ще определяте, какво нещо е Господ, имате ли Го, нямате ли Го. Нямам нищо против философските въпроси. Когато една красива жена си тури було - защото булото турят и красивите, и грозните - какви са съображенията на хубавата, красивата жена? - Тя туря було да не се съблазняват другите. Грозната туря було, да ги не отвращава от себе си. Каквото добро мнение имат, да го запазят, да мислят, че и тя е красива. Грозната турила було, да мине за красива. Красивата туря було, за да не съблазнява. Каква е тази философия, която съблазнява хората? - Какво ще се проповядва на една жена любов, която не е любов. Какво ще се проповядва любов на един мъж, който не е любов? - Тя този върти, онзи върти насам натам. Тя казва: Аз любя, гори ми сърцето. Няма никаква любов, кал има. Устата посиняла, любов има. Червени да бъдат. Взели, че ги намазали с мазилки, не минава. Когато е любов, лю-

бов е. Червен да е цветът на устните. Аз така говоря на себе си, и ти го говориш. Няма да говориш друго на хората. Аз съм постил, посиняли устата. От пост не посиняват устата, но от безлюбие. Често има хора, които като нямат никаква любов, ходят да крадат. И Любовта се краде. Като заговорят, този остарял, казват по-млад, по-млад. Тия старите не искам, пазят се от тях. Човек, който може да люби, може да бъде млад. Човек, който обича светлината, може да бъде млад. Човек, който обича топлината, може да бъде млад, такъв е законът. Сега щом се поколебаеш в Любовта и започнеш за правиш различие, старостта иде като едно последствие на нещата. Та казвам новите схващания в света, ние света никога няма да го оправим. Няма какво да оправяме света. Такъв, какъвто е, нека си върви. Няма какво да се занимаваме със земята, по пътя си върви, не можем да я спрем. Някои неща знай и точно може да ви предскажа. Може да ви ги предскажа с една секунда точност. Когато ще изгрее слънцето и кога ще залезе, с една секунда, точно може да ви предскажа. Кога ще бъде обед и него мога да определя. Може да определя светлината целия ден, имам вече един свят организиран. Божественото може да предскажа. Може да ви предскажа дали някой ще се откаже от пианството или няма да се откаже. Ако се увеличават кръчмите, той не може да се откаже, ако се намаляват, той е на отказване. Като се затворят всичките кръчми, той ще се откаже. Та казвам: В живота трябва да се радваме. Срещнеш един човек, мъж, жена или дете, или котка, или куче, или дърво, да се зарадваш. Видиш един извор, да се зарадваш, видиш едно растение да се зарадваш, Господ е там. Видиш облаците да се зарадваш. Видиш слънцето. Всичко, което човек вижда, е Божествено. Човек се радва на всичките прояви на Бога. Сега аз говоря. Има живи камъни. Има камъни, които имат съзнание. Аз ще ви кажа каква е философията. Някои хора има, които много съжеляват, има жени и мъже, моми и момци, които съжеляват, че не са ги обичали. Господ ще ги тури в скъпоценните камъни да ги гледат, да ги милват хората, да ги държат в кутии, да им падне мед на сърцето. Някой ще вземе този камък, ще каже много си красив, много си хубав, ще го тури на пръста си, ще го милва. Другояче как ще го милва като човек. Няма чистота като човек, но като скъпоценен камък. Ония хубавите плодове са хора, които сте ги обичали, трябва да ги изядете. Ядете сега вашите възлюбени. Всичко онова, което не ядете, е онова, което не сте обичали, то е логика. Понякоя път вие се самозаблуждавате в следното: Мислите ли, че онзи раздавач на писма, които ви предаде едно писмо, той ще донесе писмото и ще остане у вас. Реалността е един раздавач, остави ябълката и си замине. Ако той не беше дошъл, сама ябълката няма да дойде до вас. Бог е вложил нещо във вас. Този раздавач, тия разумните същества, носят тия плодове. Вие като изядете плода, ще възприемете Божиите блага, които Бог е вложил в този плод. Като изядеш плода, ще се обърнеш към Бога и ще благодариш за живота, който Бог ти дава чрез ябълката. Ще благодариш на онзи човек, който ти донесъл ябълката. Ще благодариш на слънцето, което те грее. Ще благодариш и за въздуха, който приемаш. Този

въздух като приемаш, Бог е вложил нещо в него. Във всяка вдишка е вложено нещо. Ти като благодариш, възприемаш този живот. Така се подмладяват хората. Ти садиш и не си доволен от ябълката. От всичко не си доволен и от себе си не си доволен. Най-после какво искаш.

Ние се намираме в едно преходно състояние в света. Тия противоречия, на какво се дължат? - Човек трябва да се откаже от всички ония идеи и мисли, от всичко онова, което не е организирано. Той трябва да го държи вън от себе си. Понякоя път аз съм говорил за Любовта към Бога. По какво се познава? - Щом обичаме Бог, имаме разположение към всичко живо. Щом намалее Любовта към Бога, хората изгубват своя смисъл. Ти понякоя път обичаш един автор, четеш книгите му, има мисъл, не обичаш този автор, книгата му не е интересна. Гледам тук иде един наш познат, италианец, носещ една хубава цигулка. Гуарнели. Този италианец е Чомни. Завил я доста, като едно детенце, трепери над нея. Доста скъпо струва, близо 5 000 000 лева. Аз седя и мисля колко струва онази душа, която е в тебе? - Ние се учудваме за 5 000 000 лева. Ти имаш една душа, която не я цениш. Ти ще вземеш пример. Този цигулар като вземе цигулката, свири на място. Като тури ръцете, точно взема тоновете, никакъв фалшив тон не взема. Всеки тон е отмерен. Ние на цигулката взимаме неверни тонове.

Та казвам: Знайте вашата душа, която е най-голямото благо, което Бог е дал на човека. Ако човек знае да свири на своята душа, тя - душата - иска да свириш на нея. Като я прегърнеш, като започнеш да свириш, ще чуеш най-хубавата мелодия в света. Като говориш, да говориш на свят. Като мислиш, да мислиш на свят. Като чувствуваш, да чувствуваш на свят. Като проявяваш силата си, да я проявяваш на свят. Това е човешката душа, която се проявява в любов, в знание, със свобода, в сила, това е душата.

Та казвам: Ние трябва да ценим душата си. Питам някой дали имам душа или не? - Аз ви казвам: Всинца като ви гледам, имате душа. Само че някои от вас я оставили душата, запрашясала. Като се върнете, избършете праха от ума си, да се обърше, да бъде всичко чисто. Много пъти на цигулката, старите цигулари мислят, като е прашясала, свири по-добре, лъжат се. Прахът препятствува на тоновете. За цигулката ще имаш копринена кърпа, ще я изчистиш хубаво, всичко ще изчистиш. Колкото повече прах има, тоновете не са верни. Препятствуват праха. Тия тонове са неорганизирани. Тия неорганизираните мисли в нас, които са прашясали в душата, не може да се избавим, трябва да изчистим праха в нас.

Днес ви казвам: Намерете вашата душа и ѝ дайте подходяща цена. Разчитайте на душата си, както цигуларят разчита на цигулката, без нея не може да се прояви, както певецът разчита на гласа си и вие разчитайте на вашата душа, без нея вие не можете да се проявите. Вашият интелект не може да се прояви, вашето сърце не може да се прояви и вашата сила не може да се прояви. Без душа, човек не може да се прояви. Щом ние се проявяваме, тогава Бог в нас се проявява. Ние ставаме едно с Него. За тази благословена работа сме пратени на земята. Да работим, да пеем, да свириш, да мислим, да

обичаме, всичко в света, което е хубаво, да го направим, то е човешката душа. Човешките духове понякоя път слизат да свирият на човешките души. Казвам: Радвайте се, когато Духът дойде и ти покаже, че имаш душа. Най-хубавото е човек да има една душа. Духът е най-великото. Духът може да свири на душата.

Тайна Молитва.

22 беседа, гържана от Учителя на
22 февруарий 1942 година, 10 ч.с. Неделя
Изгрев, София

Кесаревото кесарю, Божието Богу.

Отче Наш. Изгрява слънцето.

Ще прочета само един стих от 10-та глава от Евангелието на Йоана, първи стих: Истина, истина ви казвам: Който не влезва през вратата на кошарата на овците, но влезва от другаде, той е крадец и разбойник.

Духът Божи.

В древността отишъл един ученик при един учител да се учи на тайните. Той му казал: Кривите пътища трябва да се изправят. Правите трябва да се изкривят. Тъй че онзи, който не разбира, когато трябва да се изкривят правите пътища на време и когато трябва кривите пътища да се изправят, то е на място. Виждаме в природата правите се изкривяват и кривите се изправят. Ние се нуждаем от закона на хармонията да внесе нещо. Човешкият ум се нуждае от светлина. Всичките криви разбирания в каквото и направление да са, липсва ни (им) светлина. Запример, изречението: Бога, никой никога не е виждал. Онези, които буквално разбират, изкривили го. Слепите хора нито кога не могат да видят, те нито слънцето са видяли. Ако някой каже, че не е видял слънцето, аз зная, че той е спял. Ако някой каже, че дума не е чул, той е глух. Казва: Бога никой никога не е видял. Каква философия е това? - То е един недъг. Значи спял е този човек. Като ти се отворят очите, ще видиш Бога. Някой казва: Аз дума не съм чул от Бога. Значи той е глух. Много голяма философия няма в това. Глухият не може да чуе нищо.

Раздайте Кесаревото кесарю, Божието - Богу. Като излезем от Бога, влизаме в света. То е Кесар. От Кесаря като се връщаме, то е Бог. Туй, което Господ ти дал, ще го дадеш на Кесаря. Като се връщаш от Кесаря към Бога, туй, което Кесаря ти дал, ще го дадеш на Бога. Сега някои турят друго тълкувание. Може да го тълкувате, както искате. Няма никакво разрешение там. В съвременните научни изследвания, в тази механичната математика, когато се занимават с устойчивите величини, постоянните величини, има неща, които могат да се изчислят. Има нещо, което съвременната математика не може да изчисли. Аз ако на един математик му дам ред данни, в някои отношения може да направи изводи. Защото има органическа математика, има и психологическа математика. На един математик може да му дам следните данни: Ако му дам една права линия и един ъгъл, той може да изчисли колко е далеч месечината. Но ако му дам широчината и дължината на носа, какъв е характерът на човека, не може да изчисли, и след време какви пертурбации могат да станат в неговия живот. Тъй както един математик може да изчисли като се движи месечината или земята около слънцето, какви промени ще станат. Сега това са сложни работи, изисква се голяма светлина и знание. Науката не мяза на угощение, да бъдеш на някоя вечеря, всичко да е при-

готвено, само да си дадеш мнение, дали е много добре сготвено. Отиде яденето, че е добре сготвено, но отиде яденето. След като си угощавал гостите, какво си добил. Всичкото угощение седи да усещаш една приятност. Приятно е угощението, че всичките гости са доволни от яденето. То е заплатата. След като си заминал гостите, ти си съвсем закъсал. Последните пари сте ги дали и вие оставате гладен. Питам: Защо ще правите това угощение? - Не че угощението не е на място. Да угостиш едного, когото обичаш е на място, но да угостиш един вълк с една овца, не е на място; да угостиш една овца с трева, е на място. Защо? - Вълкът след като изяде овцата, благодари на Бога, че помислил заради него. Господ имал ли предвид в създаването на света да създаде овците, че да ги ядат вълците? - В аналиите на овците пише, че Господ не е създал добре света, като създал тия хищници да нарушават тяхния мир. Как ще утешите овците? - Трябва да търпите да си носите товара. Нека да ви ядат, Господ ще промисли. Много съвети са давани на овците. Единият съвет е: Не противи се злomu. Главите на овците останаха, паднаха рогата, само муцуната се продължи. Гърбовете се покриха с вълна, че като дойде вълкът да ги захапне, да могат да се защищават от дебалата си дреха. Не противи се злomu, когато си слаб. Противи се злomu, когато си силен, нищо повече. Не противи се злomu, когато си глупав, противи се злomu, когато си умен. Противи се злomu, когато си лош, противи се злomu, когато си добър. Не противи се злomu, когато живееш в безлюбие, противи се, когато си в Любовта, нищо повече. То са максими. Онези, Които от паметта на века са учили човечеството са направили един превод, както на Илиада има превод на български, или преведени има от Данте или от Милтон е преведен „Изгубеният рай“. Питам: Милтон беше ли, когато се изгуби раят? - Възможно е да е бил на Адама, тъй щото спомня си. Кой от двамата синове е Милтон? - Кой предполага, че е Каин или Авел? - Аз не искам да си дадете мнението, защото как ще докажете, че е бил син на Адама, или че сме синове на Адама? - Че досега вие не знаете, кой ви е баща. Защото баща ви умрял, неговият баща умрял, всички тия бащи умрели, бащи ли са? - Баща, който умира, не може да бъде баща. Приятел, който умира, не може да бъде приятел. Любещ, който умира, не може да бъде любещ. Ще каже някой, че и Христос умря. Умря, но оживя. Ако Христос не беше оживял, не беше възкръснал, то беше безпредметно умирање. Ако умреш, за да възкръснеш, разбирам. Ако умреш и възкръснеш, разбирам. Но ако умираш, за да не остане нищо от тебе, тогава в твоята смърт, в умирањето няма смисъл. Да се надяват хората в празнотата на живота, това е безсмислено. Спорят сега хората, дали ще оживее Христос или ще възкръсне. Писано е, отбелязано е в аналиите на природата. Отбелязана е историята, когато е създадена земята, отбелязана е историята, когато е създаден първият човек. Отбелязана е историята, когато е създадена Ева. Отбелязано е хронологически когато е яла от плода на забраненото дърво. Забелязано е когато Бог ги изпратил из рая. Изпратил ги много любезно с всичките ангели като онзи младия син, който поискал от баща си да му даде дела. Баща му го изпратил много

добре облечен и му казал, като отива да учи, да учи добре. То не е работата така, както е представено в Библията, че ги облякъл в кожа и ги изпъдил. Много хубаво бяха изпратени като царски синове, със знамена, с песни и като ги изпратиха, затвориша рая отподире, не могат да влязат. Защо? - Защото, ако е отворено, ще влязат без да хлопат. Като се затвори ще хлопат да чуе бащата, че се връща синът му. Синът, който не хлопа на вратата на баща си, той не е любезен син.

Мене ми разправяше един свещеник един случай. Той имал син, едно младо момче, Атанас, много красив момък. Баща му имал пчели и казва на баща си: Задушно е въкъщи, искам да дишам чист въздух, искам да спя в пчелина. Бащата казва: Синко, спи в пчелина. Казва: Влизам там, гледам синът спи. А пък той, Атанасчо, турил коритото в леглото, покрил го с юргана и той хваща по село. Бащата дойде, потупа коритото, казва: Синко, спи, спи. Ние, съвременните хора, туряме коритото на Атанасчо, не е там, някъде другаде е. Питам: Защо Атанасчо да не каже на баща си: Искам да видя момите, вечерно време се събират на седянки, обичат да предат. Обичам музика, обичам и красивите моми. Понеже, Бог създал красотата, ще ми позволиш да ида, да видя тия ангелчета, като пеят да ги послушам. Господ ги създал така красиви. Защо да не каже Атанасчо така? - Защо ще каже: Искам да дишам чист въздух. Какви са съображенията?

Човек, който не говори истината, е слаб човек, който и да е. Ти щом се опиташ да кажеш най-малката лъжа, ти губиш своята сила. Аз говоря сега не отвън. Да говориш истината в себе си. Съзнанието винаги трябва да бъде така будно, че никога да не позволиш в себе си и най-малката бяла лъжа. Ако искаш да бъдеш силен човек - няма да бъдеш в началото силен - в сърцето си никога не си позволявай да кажеш, каквато и да е бяла лъжа. Вятър не си позволявай. Отвън хората може да те питат, кажи това. Говори истината в себе си. Никога не се извинявай пред себе си, когато си направиш погрешка. Когато си направил погрешка, зарадвай се; когато направиш едно добро, зарадвай се два пъти. Ако не се радваш, правиш престъпление. Като направиш едно добро зарадвай се. То е заплатата. Ако ние (не) се радваме на доброто, правим престъпление. Радвай се не само на доброто, което вие правите, радвай се на доброто, което хората правят. Законът е: Всяка погрешка, която направиш, поправи я, не съжелявай. Всяка погрешка, която хората правят, ти я поправи. Минал някой, развалил нещо. Ти минаваш, виждаш го, поправи погрешката му. Той казал обидна дума. Ти се спри, поправи обидната дума, кажи, че той не е знаел езика. Казал, една дума, която не разбира. Езиците са разбъркани. Сега вземете най-хубавата дума в българския език, син - значи любезний, син на английски значи грешник, който е грешник в света. Всеки човек, който се грее без позволение, е грешник. На български грях произлиза от греене, грее се той. Всеки, който се храни, ако се приближи много близо до огъня, се опарва. Следователно, опарването се счита, че е съгрешил. Допуснете сега, че като обвиняват някого за някакво престъпление, че той бърка в джоба на някого. Самото бръкване не е повод за престъпление. Да допуснем, бръкне в

джоба, извади кесията, вземе нещо - то може да е престъпление. Но ако вземе кесията и вложи нещо вътре и пак я тури в джоба, тогава къде е престъплението? - Казва: Бръкна в джоба и извади кесията и замълчава, че турил нещо в кесията и че я върнал пак в джоба. Съдията няма всичките данни, че той бръкнал, извадил кесията от джоба, турил нещо в кесията и пак я върнал в джоба. Намирам, че тази кесия се е обогатила. Преди е била бедна, сега е станала богата. Питам: Какво престъпление има. Но може да ви представя другояче работата. Вие ще кажете всякога, когато се туря едно благо, е добро. Не всякога турянето в джоба е благо; не всякога вземането от джоба е престъпление. Да ви приведа един прост факт. Ако вие турите една торба на един човек, който се движи по сушата, вие подобрявате неговото положение, то е едно благо заради него. Но ако тази същата торба вие туряте на един човек, когато се дави, мислите ли, че тези пари ще му помогнат? - Той отива на дъното на морето. Казвам: Ако си във водата, тебе злато не ти трябва; ако си на сушата, злато ти трябва. Ако си на сушата, парите ти трябва; но ако си във водата, нямаш нужда от пари. Когато си на умиране ти дадат скъпоценен камък или най-хубавата книга, или най-хубавия обед, какво те ползува? - Ти си на умиране. Разбирам, когато си болен и оздравееш, скъпоценният камък е на място и дрехата е на място.

Казвам: Всички хора в света искат свобода. Каква свобода? - Свобода на хора, които се раждат. Свобода на хора, които умират, то е робство. Умиращите ги затварят в затвор в земята. Та аз искам да зная в съвременния живот умирам или оживявам. Ако умирам, всичките постижения, които имаме за нас, са безпредметни. Ако се раждам, всичките постижения са на мястото си. Ако ти имаш едно положение чуждо и си недоволен. Съвременните хора са даже недоволни от най-големите блага. Недоволни са от очите си, от ушите си, недоволни са от устата си, от носа си, от краката си, от ръцете си (са) недоволни, от дрехите, от всичко са недоволни. Вечерно време, когато спят, сънуват някой, че (е) плакал през нощта. Стане, безпокои се, че плакал. Сънувах лош сън, плаках. Казвам: Да плачеш вечерно време е голямо благо. Радостта на съня е плач на действителния свят. Плачът в съня е радост в действителния живот. Така седи работата.

Следователно, страданията в живота са едно велико благо за човека. Радостите в живота, които човек има, са едно голямо нещастие за човека. Може да не вярвате. Дали вярвате или не вярвате, мене това не ме интересува: мене ме интересува истината. Тя не е горчива за мене. Няма нещо по-сладко от истината. Истината освобождава човека, тя внася светлина на човешкия ум. Казват: Като умра. Аз не разбирам, като умра да се осведомя за онзи свят. Умрелите никога не се осведомяват за онзи свят. Христос като възкръсна, отиде при Бога. Като умря, отиде в ада и три дни се бори и проповядва, станаха пишман, че го пуснаха. Той проповядва Новото учение. Казва: Ще седите тук, лъжат ви. Вие чакате някакво наследство от баща си да умре. Христос казва: Баща ви никога няма да умре. Ако живеете в рая, няма нищо да получите. Ако излезете извън рая, тогава всичко

ще получите. Всичките сегашни хора из ада са излезли, дошли за наследство и затова се бият. Бият се, законът на ада е с юмручно право. Ако си силен, ще удариш един юмрук в носа, в лицето, да ти даде това, което ти принадлежи. Аз не съм и против боя. Че пианистът като удря пианото, знае как да бие. Ако биеш, че произвеждаш ония Божествени тонове, на място е, но ако биеш и нямаш понятие, какво нещо е тон, не е на място боят. Ако биеш с любов, значи свириш. Ако свириш без любов, то не е свирене.

Сега ще ви приведа един анекдот. Българинът по естество е много реалист. Каквото да му разправяш, казва: Черно на бяло има ли? Той е много реалист, като правите търговия, казва: Ха да се почерпим нещо. Каквото и да е. Може да е заклал някой коркой, може да е патица, или кокошка, после може да пие половин кило или кило винце. Като си хапне, казва: Всичко наред върви. Щом има ядене и пиене, много добре е. Много прав е българинът. Всяка работа трябва да има ядене и пиене да върви. Такава работа, дето няма ядене и пиене, не искам. Аз съм съгласен с българина. Господ казва на Адама: От всичките плодове ще ядеш ще бъдеш свободен. Само едно дърво има, него не го бутай още. Тои не му каза: От всички дървета няма да ядете, но от всички ще ядете, ще ги опитате. Казвам: Ядете от всичките дървета, вие сте на правия път. Ако ядете само от едно дърво и не ядете от другите, вие сте на кривия път.

В древността се явили четирима души арфисти при един цар. Единият казал на царя: Аз като свиря, посятите семки поникват отдолу. Я да видим. Посяли едно семе, тои започнал да свири и то поникнало. Възнаградил го царят. Дошъл вторият и казал: Аз като свиря не само семето пониква, но и цъфти туй дърво. Я да видим. Той свирил, семето поникнало, израстнало и цъфнало. Възнаградил и него. Третият казва: Аз като свиря не само изниква и цъфти, но и завързва, и узрява. Свирил и той, и него възнаградил царят. Наи-после дошъл четвъртият арфист, казва: Аз като свиря семето изниква, израства, цъфти, узрява, но и в устата ми идва. Като засвирил посятото семе изникнало, израстнало, цъфнало, завързало, узряло и в устата му дошъл плодът. Питам сега: От тия четиримата арфисти, (на) кого искате да подражавате? - Някои сте спряли при първия - изникнало нещо. Някои сте спряли при втория. цъфнали дърветата. Още има да работите, някои сте спряли, дето плодовете зреят. Други при онзи, когато свири, че плодовете в устата му идват.

Та казвам: Онова, което в дадения случай може да реализираме в нашата мисъл, онова, което можем да реализираме в нашите чувства, туй благо може да доиде. Защото чрез закона на Любовта нещата идват до нас. Да любиш, то е свирене. То е този четвъртият арфист, които, като свири, знае методите. Тримата други не знаят да свирят, че Божиите блага, които Бог определил да дойдат до тях. Щом вие се спрете и кажете - Господ заради мене не мисли, кое ви даде основание да мислите, че Господ не мисли заради вас? - Ако вземете един ученик, в кое и да е училище, който се занимава присърце с предмета на един учител, или по естествените науки, или по матема-

тика, или по химия, по който и да е предмет, учителят е крайно разположен към този ученик. Има връзка между ума на учителя и ученика. Някой никак не разбира предмета, който учителят преподава, като погледне ученикът никак не го харесва. В дадения случай, за да бъдем ние свободни в света, за да има една връзка, трябва да има една обмяна. Обмяната винаги става между хора, между които има връзка. Ако са в умствения свят, учителят, който преподава, ще предаде светлина на учениците и учениците, които възприемат, ще предадат топлина на учителя. Една обмяна става между светлината и топлината. Тогава аз наричам топлината е обратен процес. Според мене топлината е обратен процес на светлината. Светлината изхожда от Бога, топлината се връща към Бога. Онези, които не разбират туй, мислят, че двата процеса топлина и светлина едновременно излизат от Бога. Сега щом кажете от Бога, вие разбирате по човешки. Аз разбирам така: топлината от периферията на живота се връща към Божествения център, за да покаже, че светлината е добре използвана. Узрялите плодове са в топлината. Светлината носи възможностите на живота. Онези, които не разбират закона, мислят другояче. Щом имаш светлина, имаш възможности. Щом имаш топлина, ти вече си свършил някаква работа. Туй е верно. Ако тялото има изобилно топлина, ти си здрав човек; ако тялото има малко топлина, ти не си здрав човек. Значи не си работил много, не можеш да очакваш. Ако умът ти има изобилно светлина, ти си здрав; ако светлината е малка, има някаква външна причина, която отнела тази светлина. Ти трябва да я наваксам.

Сега аз не съм за онова учение, което казва: Господ ще промисли. То е тъй по човешки. Бог е промислил. Дал е да кажем на едно дете - мъжко или женско, един ларинкс отличен, една ципица, която струва милиарди. Може да пее. Туй дете не разчита на туй благо, което Бог му дал да пее на хората, да може чрез ларинкса да внесе най-хубавите трептения. То ще се занимава с други работи. После се оплаква това дете, че не му върви напред. Че как ще му върви? - Ако един човек, който се занимава с рачешките работи, или човек, който се занимава с рибешките работи, на място ли е? - Един човек, който се занимава с птичешките работи, това не е неговото предназначение. Предназначението и на човека е неговата мисъл. Предназначението на човека е запознаването му с Любовта. Ние досега сме се запознали с човешката мисъл. Сега иде една епоха, когато трябва да се запознаем с Любовта. Мнозина говорят за любовта. Има една любов, която наричам котешка. Познание на Любовта, ето аз какво разбирам. Отиват всичките плодни дървета на война да защищават своите права. Голяма война се водила в миналото: и тогава останало просото да храни света. Явило се то при житото и казва: Да ставам ли баница? - Житото му казало: Ти стани на хляб, че не мисли за баница. От просо баница ще направим, че никой няма да я види. От просо баница не става, то е дребно. Съединителната нишка между частите е слаба. Слабата страна на просото, коя е? - Дребни работи просото може да (свърши), но за големи работи не разчитай на просото.

Щом ми каже някой с просо да се занимаваш, аз разбирам, че с малки работи този човек се занимава. Един човек, който се занимава с просото, той не може да възпитава хората. Има хора, на които имаш да даваш пет стотинки. Като ги (те) срещне, казва: Петте стотинки, които има да ми даваш, кога ще ми ги върнеш? - Колкото пъти те срещне, ще ти иска петте стотинки. Той изхарчва повече енергия да ги иска, отколкото струват петте стотинки. Не си струва човек да си отвори устата не за пет стотинки, но за пет лева. Разправят за Аделина Лати, една знаменита певица. Има доста анекдоти за нея. Отива тя в Ню Йорк ще пее в театъра. Директорът на театъра обичал да протака в плащането. Хиляди хора я чакат да излезе. Директорът ѝ казва да излезе. Тя седи в стаята си и не си обува обувката. Отвън викат. Той ѝ дава 25 хиляди долара. Тя си обува едната обувка и като и плаща още 25 хиляди долара, обува си и другата обувка и излиза да пее. Не се занимава с празни работи. Трябва да бъдем честни. Още в началото ще платиш на човека. В дърветата има много голяма честност. Едно дърво плаща за работата, която още не са му направили за него. Вкусният плод, който изядем, то е заплатата. След като изядем плода, посеете семената. Ябълката плаща за работата, преди да си я свършил. Ние всички, които ядем ябълки, ни е платено. Ние изядем ябълката и хвърлим семето. Някой дойде при мене, че ми разправя. Често аз изпитвам някой. Дам им една ябълка, след като изяде ябълката, знаей, какъв е характерът му. Той се определя дали е честен или не. Ще му дам една круша да изяде, ще видя, дали ще изпълни задължението или не. В света Бог ни дава блага да ни опита, доколко ние ще изпълним онова, което сме длъжни. Ние, съвременните хора, какво сме изпълнили от всичките блага, които имаме? - Не говоря за миналите поколения. Ние, настоящето поколение, най-културното, никогата светът не е имал такава култура като днешната, какво сме допринесли ние? - Ако слезе едно същество от невидимия свят, какво ще занесе в небето? - Как ще представи европейските народи от гледище на невидимия свят, не от гледището на хората. Нито един народ на земята не е готов да извърши Волята Божия. Всичките народи мислят за себе си. Осигуряват се. В умовете на съвременното човечество трябва да влезе идеята, че те трябва да изпълнят Волята Божия да се тури един ред и те ще имат Божиите благословения. Съвременните народи мислят, че те могат да внесат един нов ред. Новият ред Бог ще го тури, както Бог (е) създал рая. Преди Адама имаше други хора на земята. Няма какво да разправят. Адам не беше първият човек. Преди него имаше други. Като излезе из рая, други хора имаше, смесиха се с онези, от които беше взет. Как ще обясните този стих. Синовете Божии видяха човешките дъщери и си взеха жени от тях. Кои бяха тия Синове Божии? - Отде дойдоха тия човешки дъщери? - Може разпо да го тълкувате.

Та казвам: В света иде един нов ред на нещата. Сега говорят за новия ред. Този новият ред на нещата ще го донесе Божественият Дух, който работи в човешките улове, който работи в човешките сърца. Всички тия нечистотии ги изхвърли из сърцата на хората. Днес

невидимият свят ще тури всичките народи на изпитание. Всеки народ да се види какъв е. И тогава човештина имат. Бият се. След като се бият, заробват се. Как ще се отнесат с пленниците, ще видят. В миналото всичките пленници ги избиваха. Сега ранените ги лекуват. Всеки народ се опознава как се отнася със своите пленници. Вън от войната как се обхожда човек. Ще ви представя един пример. Борят се двама борци, цяла(та) публика следи. Всеки иска да победи другия. Не е лошо. Някой път може да се удвои силата. Някой път единият е по-силен. В какво седи благородството? - Той го дигне, удари го на земята, изкълчи му крака, или ръката. Пита го: Признаваш ли, че съм по-силен. Признавам. Той се завзема тогава, ще му намества ръката. Подадат си ръка, ръкуват се. Колеги сме, казва. Туй е борба. Борбата е борба, а човештината е друго. Щом престане тази борба, трябва да бъдем хора. Щом има един човек към тебе отношения, каквито и да са, трябва да ги изпълни.

Ще ви приведа друг пример. Един велик цигулар среща го едно бедно момиченце. То казва: Искан много да ви послушам снощи, всички имаха привилегията да ви слушат, но аз нямаш пари. Той го потупва и казва: Аз на тебе ще ти свиря. Тръгва с нея, отива в къщата ѝ, изсвирва ѝ няколко хубави парчета, бръква в джоба си и половината, от което е взел през вечерта, и го оставя. Нали такъв артист е отличен? - Туй разбирам човештина. На много хора може да свириш, но и на едно бедно момиче може да свириш. То разбира. Дали на една душа или на много души, е безразлично.

Казвам го (то) в своите постъпки постъпва много по-велико, отколкото артистът. Много пъти Господ посещава бедните души, паднали, когато са изгубили всяка надежда, живеят в мрак и в тъмнина. Той слиза в ада и от дъното на ада ги изважда. Усмива се и оттам насетне животът се изправя. След години тия души пак го забравят, казват: Кой знае, дали беше Господ. Има Един в света, в Когото не трябва да се съмняваме. Аз проповядвам само едно учение. Съмнявайте се в когото и да е, право ви давам. Критикувайте, когото и да е. Щом дойдете до Бога, там да си затворите устата и недоволството да изчезне. Има Един в света, Който не се мени. Нашето благо, Той го счита за свое благо. Нашето нещастие го счита за свое нещастие, нашите загуби са Негови загуби. Нашата придобивка е Негова придобивка. Той го счита като свое, присърце го взема. Ако нямаме тоза нещо в ума си, ние сме на крив път. Нашето знание, нашият успех, който придобиваме, то е знанието, на което Бог се радва. Доброто, Любовта, които влизат в нас, на тях Бог се радва. Сега може да ви приведа много примери, но какво ще ви ползват? - Аз ще ви приведа един пример, не знаей какво можете да извадите от него? - Употребяват го много учени, той е зает. Тия учени хора поддържат, че в една двамилетрова главичка на една карфичка, има толкоз атома, че ако речем да ги броим, ще вземе много години да ги преброим. Тия учени казват, че за да се преброят тези атоми в диаметровата главичка се изискват 250 хиляди години, ако във всяка секунда отделяме по един милиард. 250 хиляди години ще ни вземе да преброим атомите. Питам: Ами оне-

зи, които направиха, колко време трябва да им взело, за да ги турят? - От туй преброяване ще се получи едно число равно на 8 с 21 нула. Толкоз атома се съдържат в главичката на една двумилиметрова главичка на една игла. Ако Господ би ви дал една такава работа да свършите да преброите атомите в главичката от два милиметра на една игла, ще ви вземе 250 хиляди години, като във всяка секунда отделяте по един милиард атоми. След 250 хиляди години ще се явиш при Господа, ще кажеш, че си го проверил. Ти искаш след един час да кажеш. Не става тая работа.

Та казвам: Когато излизаме от Бога, отиваме при Кесаря. Всички сте отишли при Кесаря. Каквото Господ ви дал, ще му го дадете. Ще се опитате. Всичко, каквото желаете, опитайте, да не съжелявате. Като се върнете в другия свят, да няма какво да съжелявате. Опитайте вкуса на всички плодове. Опитайте вкуса на всичките води. Понякоя път аз уважавам онези, които пият вино. Запример, колко са усърдни. Знаят в София или в другите градове, в коя кръчма се намира най-хубавото вино. Разправят за бъчвите. Ако попитаме в местността, кой е най-хубавият извор, не знаем. Знаят най-хубавите бъчви на кръчмаря, но не знаят най-хубавите източници на Божествения свят. Господ дава вино, което дава даром. Не мислете, че в света нещата са даром. Даром ето какво подразбирам. Ще вземеш и ще платиш, ти колкото искаш. Виното, което Бог продава, няма цена, толкоз струва. Всеки може да плати, колкото иска. Може да платиш една стотинка и може да платиш една десета от стотинката. Колкото дадеш, счита се, че си платил. При кръчмаря цената е определена. Питам: Всички онези, които са опитали кръчмарските бъчви, какво са добили. Я ми кажете някой велик човек да е станал от бъчвите. Нито един. Може да ви покажа хиляди хора, които са станали велики от планинските извори. Някой от този извор музикант е станал. Някой от този извор светия е станал, някой от този извор, гениален е станал; някой талантлив е станал. Хиляди хора от тия извори са подигнали. Колко хора са станали велики от запалените свещи на хората? - Нито един. Но от изгряващото слънце хиляди хора са станали гениални.

Казвам: Божествено е туй, което в нас внася светлина и събужда в нас онова състояние на обновление. Когато си скърбен, като помислиш заради Него, ако не внесе утеха, какъв е този Господ? Като помислиш за Него веднага тази светлина да разпръсне всичките тъги. Всичките християнски народи какъв Господ имат? - Това не са християнски народи. Господ им гледа умовете. Ако всичките народи се явят и кажат: Ние искаме да изпълним Волята Божия, англичаните да кажат: Каквото Господ рече, ще го направим. Германците да кажат: Каквото Господ рече, ще го направим. Русите ще кажат: Каквото Господ рече, ще го направим. Американците да кажат: Каквото Господ рече, ще го направим. Ще спрат войната. Земята е дадена на тяхно разположение. Какво им коштува да направят това? - Сега казват: Коя страна защитава? - Казвам: Който и да е народ в света, който не служи на Любовта, няма бъдеще. Който и да е, без разлика. Който и да е човек, който се е родил и не служи на Любовта, няма бъдеще.

Коя и да е мома, която се жени без Любов, няма бъдеще. Дете, което се ражда без Любов, няма бъдеще. Слуга, който слугува без Любов, няма бъдеще. Учен, който учи без Любов, няма бъдеще. Навсякъде в каквото и да е направление, всяко нещо, в което няма Любов, няма бъдеще. Този закон е неумолим, опитват го от паметта на века. Новото е: Учиш ли, учи с Любов. Свириш ли, свири с Любов. Пееш ли, пей с Любов. Готвиш ли, готви с Любов. Спиш ли, спи с Любов. Обличаш ли се, обличай се с Любов. Каквото правиш, прави го с Любов. Като погледнеш общата си, благодари за кожата на животното, което ти е дало кожата си. Влез в съзнанието, че някое животно пострадало, да могат твоите крака да бъдат в изправно състояние. Туй същество ще почувствува твоята благодарност. Ние хич не влизаме в положението на страдащите. Благодарете на житото, което страда заради нас. Благодарете на ябълките, които страдат заради нас. Благодарете на водата, става нечиста и ни очиства. Благодарете за въздуха, за светлината, за всичко онова, което Бог ни дава. Благодарете за всяка хубава мисъл, която прониква в ума, благодарете за всяко хубаво чувство, което прониква в сърцето. Благодарете за здравето, което е във вас.

Ако всичките народи биха ме послушали, може да направим един опит. Ако бяха послушали моя съвет, всички биха станали велики. Германците имат свое велико предназначение. Англичаните, русите, славяните, имат велико предназначение, но не по пътя, който вървят. Сега то е път на пияните хора, които не мислят. Ето аз какво разбирам под разумно в света. Ти имаш право да заколиш една кокошка децата ти да не умрат гладни, но нямаш право да консервираш кокошките. Ти имаш право да хванеш 10 риби да ги изядеш, но нямаш право да ги консервираш. Ти имаш право да свариш няколко килограма жито, но нямаш право да го мелиш, да го туряш в чували. То е престъпление. Ние, съвременните хора, като мелим житото, създаваме своето нещастие, но не разбираме Божиите Закони. Ще кажат религиозните хора, че вършат Волята Божия. Те нямат право да мелят житото. Аз разбирам Божия Закон, туй жито ще го свариш и тъй с Любов ще го приемеш в себе си. Бог присъствува в житото. Ние мелим Господа в житото. Той е там. Всичките мазнини отиват нагоре. Остават за нас триците. Той казва: И аз така ще те меля. Учим се да се молим на брашно. Това е философията. Това е Кесаровото, не е Божието. Да възприемеш всичко с Любов. Да правим всичко с Любов.

Добре да разсъждаваме сега. Аз искам да остана във вашия ум. Не мислите кой ще победи. Аз да ви кажа кой ще победи? - Победата е свършена. Светлината, която иде, ще победи света, Любовта иде да въдвори своето царство на земята. Туй е 101 %. Бъдещето царство ще бъде царство на Любовта, царство на Мъдростта и царство на Истината. Бог ще се въдвори и на небето, и в духовния свят, и на физическото поле. В небето с Любовта си ще се въдвори, в духовния свят съзнанието си, с Мъдростта си ще се възцари и на земята с Истината си ще се възцари. Истината иде сега. Любовта не може да слезе на земята. Истината може да слезе. Бог ще царува в умовете ни, знанието ще царува в сърцата ни, истината - в телата ни. Та казвам: На всички

те хора телата им трябва да бъдат носители на онази Истина. Под Истина разбирам да не измъчваме телата си. Трябва да се научим да възпитаваме. Не измъчвай краката си с тесни обувки, не измъчвай главата си с тясна шапка, не измъчвай телото си с какви и да е дрехи. Ние туряме каква и да е дреха. Аз ако бих ви препоръчал дреха да носите, бих ви препоръчал следното: Един овчар да вземе сто овци да ги пасе с Любов. Никога да не псуваш, да не казваш лоша дума. Всички да ги помилва, да ги познава. След туй с Любов да остриже вълната им и то в най-хубавото време, че и те да са доволни, че са ги остригали в най-голямата топлина. Тази вълна да се опере с Любов, да се изпреди с Любов, да се изтъче с Любов и след туй платът да се оваля с Любов. То е Божествената дреха. Тогава ще просветне умът, ще бъде светло и сърцето. Тя е дреха на един светия.

Кесаревото кесарю, Божието - Богу. На Бог всичко се дава с Любов. На Кесаря всичко се дава със знание. Изобилно трябва да се даде. Човешката душа е излязла от Бога да служи в материалния свят. Материалният свят е Кесар. След като служил човек на този материален свят, пак трябва да се върне назад, за да се обнови. И в телото си имаме две системи: артериална и венозна. Артериалната кръв е Любовта, която иде от Бога, венозната кръв, която се връща в сърцето, да се пречисти. Някои искат да бъдат само артериална кръв, да не бъдат венозна. Които е бил артериална кръв, ще стане венозна. Еволюционният път е венозната кръв. Инволюцията е слизане на Бога към земята. Инволюцията и еволюцията, това са два процеса. Ние сега трябва да се върнем. Всеки един от вас може да замине. Той като иска, знае дали работите в Божествения свят вървят добре. Много лесно се познава. Като туриш ръката на челото и ще знаеш. Ако искаш да знаеш как са работите в духовния свят, ще пипнеш носа с дясната ръка. Ако искаш да знаеш дали на земята работите вървят добре, ще пипнеш устата. Като пипнеш устата, ще знаеш хляб ще има ли. Пипни устата си и ще знаеш дрехи ще има ли, пари ще има ли, обувка ще има ли. Младите момичета нали тъй казват, турят ръката си (до) устата и после настрана /както се прашат целувки/. Всичко от устата зависи, казва: Момъкът казва: Беден съм, не може да се ожена. Тя казва: Всичко може /дава целувка/. Но учение трябва. Не на всяко време може да си туриш ръката на челото. Има специално, когато можеш да си туриш ръката. Но ако си туриш ръката на челото без време, нищо няма да знаеш. Ако чакаме слънцето да изгрее и да рисуваме, може да рисуваме. Ако излезем два, три часа по-рано, не може да рисуваме. Или когато излезе, пак нищо не можем да видим. Всяко нещо има свое определено време. Има време за Божествения свят да работиш, има време за духовния свят, да работиш, има време и за физическия свят да работиш. И очите, и ушите, и устата, всичките бръчки ще изучаваш. Тепърва има да учим. Побеляват косите, не знаеш защо побеляват. Защо е черна косата и това не знаеш. Черна е косата, излязъл си от Бога, ще идеш да работиш. Побелява главата ти, ще се върнеш при Бога. Казва: Побеля ми главата. Казвам: При Господа трябва се връщаш. Казва: Още трябва да живея. Казвам: Трябва да почернее

косата ти. Щом имаш дълго време да живееш, трябва да почернее. Вие казвате: Побеля ми главата. Зимно време като завали снегът, ще влезеш в къщи, ще запалиш собата, ще влезеш в къщи да работиш. Отвън всичките други работи ще туриш настрана, абсолютна почивка. Ще работиш само в къщи. Уреждане на вътрешния живот е зимата, на човешките работи. Щом дойде пролетта, ние ще излезем вън от себе си, ще бъдем полезни на ближните си. Любовта към ближния е пролет. Любовта към Бога е есен. Любовта към нас е зима. Следователно, за нас е сложена зимата, за ближните пролетта, за Бога есента. А пък лятото то ще бъде за нашите приятели, за развлечение. Отношението е дето всички заедно трябва да работим. Всичките хора колективно трябва да работят. Та казвам: Работете за ближните в пролетта. Работете за Бога в есента, а за себе си - в зимата.

Това е живот Вечен да позная Тебе Единаго Истинаго Бога. Това е живот Вечен да възприемаме Любовта в нашите умове. Това е живот Вечен да възприемаме Любовта в сърцата и телата. Това е живот Вечен, което Бог ни е дал и затова ни е призвал. Всички трябва да го призоваваме. Да кажете: Господ туря мир на земята. Писанието казва: Ако ония дни не се съкратиха, нито една плът не би се спасила. Но заради избраните ония дни ще се съкратят. Следователно, за тия избрани тия дни ще се съкратят. Туй, което Христос е предсказал преди две хиляди години, то е за нашите времена. „Ако тия дни не се съкратяха, ако Бог не дойде на помощ, никой няма да се спаси. Той като дойде всичко това ще се прекрати и ще се превърне в едно благо. Отворете си сърцата за Бога, призовете Го да дойде на помощ. Не само вие, но всички, които търсят да изпълнят Неговата Воля, да възворят Неговото Царство и да прославят Неговото Име. Тогава Господ ще се прослави и всички хора ще се прославят на земята. Съвременните хора имат едно много извратено понятие за земята. Затова се бият. Те мислят, че земята е много малка. Това, което очаквате, мирът скоро ще дойде. На войната часовете са преброени. Мирът ще дойде за хиляди години. Такъв мир, какъвто никога не е слизал на земята. Казвам сега: Всички вие се безпокоите. Господ ще отвори съзнание то на съвременните хора да видят, че земята е десет пъти по-голяма, отколкото те я виждат. Тъй щото има място за всичките, няма защо да се бият.

Тайна Молумба.

23 беседа, гържана на 1 март 1942 год. Неделя, 10 ч.с.
Изгрев, София

Живот, път, истина.

Отче Наш.

Фирфюрфен.

Ще прочета част от 14 глава от Евангелието на Йоана от 18 стих до края.

Духът Божи.

Ще взема онези думи на Христа, гето казва:
„АЗ СЪМ ПЪТЯТ, ИСТИНАТА И ЖИВОТЪТ“.

На пръв поглед като че думите са ясни, не съдържат нещо повече. Път, обикновеното разбиране на пътя е място, по което се ходи, но пътят е и връзка. Ако от един свят до друг няма път, няма да можеш да влезеш. Път, значи път за влизане в по-висок свят. За този път човек трябва да има средства. Ако вие от екватора вървите към северния полюс, ще забележите една промяна, която става в температурата, после ще стане една промяна в годишните времена, в дните, в часовете. Щом дойдете до полюса, ще се намерите в едно противоречие. Там имате 6 месеца ден и 6 месеца нощ. Имате приблизително 2 месеца изгрев, слънцето не залязва, но се върти, спирално се подига. Почти лъчите на слънцето са хоризонтални, затуй топлината е малка.

Някой искат да кажат, че нас земята ни интересува толкова, до колкото може да ни храни. Но земята е една книга, една Библия, един склад на знание. Тя държи много работи. Приблизително тя има един живот от два милиарда години и половина. Каквото е видяла, написано е. Мислим, че тя е глупава земя, няма никакво знание, че е неразумна. Земята е много по-умна от хората. Когато говорим за земята, че е по-умна не разбираме материята на земята, както когато говорим за човека, не разбираме телото, то е средство. Има един дух, който живее в земята. Сега аз не съм да се поддържа да се доказват нещата. Туй, което се доказва, то не съществува. Туй, което не се доказва, то съществува в света, според мене. Щом доказваме нещо, аз го знам, че то не е реалност, то е сянка на живота. Едно време хората доказваха, че идолите са богове. Едно време хората доказваха, че силните хора са поставени от Бога и те са богове. Виждаме, че идолите се разрушават и силните хора и те умират. Това са човешки понятия. Казва: Какво нещо е истината? - Христос казва: Аз съм Пътят, Истината и Животът. Ако ти в твоя път, в който вървиш, вдигаш много прах, ти не знаеш, как да ходиш. Ако пътят, в който ходиш, има кал, пътят ти не е онзи, в който трябва да ходиш, пътят на истината. Той не трябва да има прах, не трябва да има кал, нищо повече. Щом има прах и кал, този път не е прав. Да се разберем какъв е пътят. Път без прах, път без кал, път без умора, той е най-приятният път, по който човек може да пътува. Той е пътят на живота и няма нищо по-приятно от този път. Сега виждаме хората са уморени. Не е този правият път,

по който вървят, те вървят в мочурлаци. Сега този объркан свят, не е този свят, за който аз ще ви говоря. Някой път вие виждате облачно небе, мислите, че цялата земя е облачна. То не е така. Едно малко пространство е облачно. Другите места е ясно. Вас ви е неприятна мисълта, че животът е много тежък. Не знам, дали животът на един човек е по-тежък от живота на заяка. Виждам този заяк след като го гонят, животът му виси на косъм, той си играе, забавлява се, майстор е, разсъждава, дойде донякъде. Направи един кръг, подскочи 20-30 крачки, пак направи друг кръг. Вие се чудите защо играе. Дойде копят, започне да обикаля по кръга, няколко пъти, дойде до центъра, озадачи се копят. От центъра копят мисли на къде е подскочил, направи втори кръг копят. Някой път ходи, после пак се върне. Вие мислите, че това същество е глупаво. Казва: Да си поиграя с този глупак. Понеже, той като не разбира живота, взел да ме гони, да ме хване, каквото съм събрал да го изяде. Няма да го бъде. Мене Господ ми дал дълги крака, голямо геройство се иска, докато ме стигне. Даже най-голямата хрътка не може да стигне един заяк. Старите турци имаха големи хрътки, тазове ги наричаха. Задигне пушката, две хрътки като даначета, тънки, четат им се ребрата, коремът много тънък, като изкарат някои заяк, хрътката като наближи заяка, турчинът вика: Ха кузум, ха чучум, много любезни думи. Но, ако заякът изпревари хрътката, вика и: Ха гяур, ха домуз, най-лошите имена туря. Заякът дошъл нагоре бяга, задните крака са дълги, бяга лесно нагоре. Като влезе в гората, хрътката вече го напусне.

Та казвам. Ние като турците по някои път, като върви нашата хрътка, като наближава заяка, казваме: Ха чочум. Като се изгуби заякът, казваме: Животът няма смисъл. Животът има смисъл в учението. Човек трябва да учи. Които разбира, никога, никога не трябва да си тури на ум, че старо било знание. За новото, което иде, ще му послужи. То е предисловие, ще му помогне. Новото знание изисква съвсем други условия. Ти пееш една песен, може да си започнал с основния тон на песента или от ре, ла, ми или фа, но последователно трябва да вземеш всичките тонове и да ги вземеш верно. Певец е онзи, който е изправен в тоновете, може да предразположи хората. Ако вземе само няколко тона верно, не е певец.

Сега някои хора казват: Той е много добър човек, религиозен, той е човек на сърцето. Мисли, че като е религиозен, всичко завършил. Той, религиозният човек, да пее фа. Специалист е на един тон и втората октава на човешкия живот. Казва: Той детински живот, той е физически живот. Основният тон е ре, с ре се занимава. Казва: Много културен човек, той е в третата октава, който има основен тон сол. Тия три октави имат междини, влизането на една октава в друга. Тук в пианото имате отражение, седем октави имате, три октави са отгоре, три октави отдолу, едната е основна. Но в живота октавите на сърцето се различават от октавите на физическия свят и от октавите в умствения свят, различават се по своите трептения. Тоновите на физическия свят произвеждат сила. И съвременните хора, които живеят в него, казват: Силни трябва да бъдем. Всичко със сила не става. Ня-

къде трябва топлина. Да кажем имате вода. Ако под думата сила разбираш, че трябва да я мачкаш, с мачкане нищо не става, иска топлина. Ако я стоплиш, влиза в работа. Някъде в умствения свят иска светлина. Ако вие нямате светлина, животът ви няма смисъл. Едновременно вие трябва да имате и сила, и топлина, и светлина. Запример вие може да сте много богат човек, да имате много знание, но ако нямате топлина, вас ви липсва нещо.

Та казвам: В съвременния живот хората се разделят, казват, този е светски, тези са религиозни, тези са глупци. После казват: Те са културните хора, в умствено отношение. Те го изопачават по много начини. Може да докажат, че три е равно на четири. Прави са, но при дадени условия. Една ябълка, разделена на три части и същата разделена на четири части, три е равно на четири, не е противоречие. Но три е равно на четири при известни условия. Но три е равно на четири при известни условия. Не всякога три е равно на четири. В три основни това е друга, в четири основни това е друго. Ако ги разгледаме астрологически съвсем се различават. Четири е число на гъстата материя, означава човека, който каквото вземе за себе си, събира. Може да умреш гладен, той казва: Мене не ме интересуват. Аз искам да живея. /Прави движения с ръцете отвън навътре/. Три е благородно число. Бог е в три лица, Юпитеровско число е. Дави се човек ще го извадиш, имаш да плащаш, ще ти плати, бие се за него, казва: Свобода му дайте. Каква голяма разлика има между тия две числа.

Казвам: Нека дойдем до основните неща. Ако пътят представя материалния живот, ако животът представя органическия живот, ако истината представя крайната цел, свободата на човека. Христос казва: Аз съм Пътят, Истината и Животът. Крайната цел на живота е истината. Какво трябва да разбираме под крайна цел? - Каква е крайната цел на една мома? - Младият, красивият момък. Но това не е крайната цел, това е само привидно така. Тя казва, аз те обичам, заради тебе ще жертвувам всичко. Но тя не говори истината. Тази мома ни най-малко не иска момъка. Тя иска да му даде един такъв подарък, дето само Господ подарява. Тази младата мома, за да я удовлетвори, трябва да станеш посредник, да се яви нейният възлюблен. Кой е нейният възлюблен? - Това (е) нейното детенце. Тя се жени, за да има свой възлюблен. Тои ще се яви в такава форма, в каквато ще бъде послушен, каквото да му каже, тя (той) ще слуша. Онзи, големият, иска да заповядва. По него ще дойде възлюбленият, понеже, знае това казва: Ако не ме обичаш, аз няма да го пусна да дойде; ако ме обичаш и тои ще дойде. Съгласяват се двамата. Заинтересовани са мъже и жени. Мъжът става средство да дойде възлюбленият на майката; майката става средство, за да дойде възлюбленият на бащата. Това са момиченцето и момченцето. Туй, което създава всичките скандали в света, Господ ги примирява. Мъжът казва: С друг мъж работа няма да имаш. Като дойде момченцето, тя може да го гали, да го милва, казва: Позволявам, аз съм допуснал. Тя казва: С жени работа няма да имаш, но дъщеря си може да я милваш. Питам защо хората са добили тия изопачени идеи? - Казва: По други жени да не ходиш. Жените се обез-

верили в себе си. Те не вярват в себе си. Мъжете се обезверили в себе си и те не вярват в себе си. Аз говоря сега принципиално. Аз съм гледал женени хора, наблюдавал съм ги. Жената върви и мъжът я наблюдава като един орел, види някой красив мъж, погледне го. Мине някъде красива жена, тя го наблюдава. Някой път са доста умни. Тя е умна, казва: Хареса ми тази мома, мяза малко на майка ти. Той казва: Виж този мяза малко на баща ти. Тъй щото замаскират се.

Има нещо в света незаконно. Незаконни неща са, ти едно дете не може да го храниш с твърда храна. Ако го храниш с твърда храна, осъждаш го на смърт. Ще го храниш с много деликатна храна. Като стане на четири, пет години, може да го храниш. Има една любов, която уморява хората. Прави са тия хора. Сега някой казва: Да се обичаме. За да се обичаме, трябва да пречистим любовта. Любовта на земята не е чиста. Тия покварените мисли развалят работите. Най-първо се оженят с любов и след като се оженят имат най-голямото недоверие. Преди да са станали религиозни хората са много вярващи, после като станат религиозни, влизат какви ли не съмнения. Съмнения, колкото искаш.

Та казвам: Нас ни трябва една наука, която да ни обясни нещата. Има известни елементи в природата, които носят една отрова. Вие ако съедините азота с някой елемент, може да образувате азотна киселина, ако съедините сярата, образува се сярна киселина. Ако извадите тия отровни елементи, вие добивате онези естествени елементи. Как става сярната киселина? - Отпосле се образува. То е едно човешко съединение. Понеже азотът е от високо произхождение, той е в материалния свят, тъй го вземат. Окултно, той завзема най-високо положение, най-голям аристократ е. Пречистена кръв има. Ако вие го съедините с по-долните елементи, тогава той с тия елементи образува отровите. Той не трябва да има вземане и даване с жени. Такива съединения не може да прави рядко. С когото завърже приятелство, женитба, не разчитай на женитбата, то ще бъде до ден и половина. По някои път ме озадачават някои факти. Някои млекопитаещи по отношение на брачния живот, пример са. Львът е еднобрачен. Той веднаж се жени. Като умре единият, другият остава сам. И орелът е еднобрачен и гълъбът не е еднобрачен, като умре другарката му, намира си друга и гугуцат. Гълъбът е пример в друго отношение, по отношение на храната, тои (е) прецизен. Хиляди години той живее в най-лошите условия, никога не се е изкусил да хапне месце, червейчета, а само зрънца. Каквито и да са били условията, не са го заставили да хапне. Той е обърнал внимание на храненето. Храненето е по-важно за гълъбите, отколкото брачния живот. Че ти искаш да дойде някой твой възлюблен, аз ще стана пример. Няма какво да се занимавам с тебе. Ти искаш да дойде твой възлюблен.

Преди няколко време дойде една госпожа от София, която живяла с мъжа си и тя го считала за светия. След много време тя видяла една бележка, че той бил женен и имал деца преди. Това тя не е знаела. И не го допускала. Тя не може да му прости, как така да я лъже? - И на себе си не може да прости. Ами ти как да излъжеш, защо да не

можеш да простиш? - Понякой път вие като не прощавате, кои са причините? - Ако някой човек има да ви дава пари, че не ви ги плаща, вие му прощавате, ако ви плати четирикратно, вие сте готов да плащате. Непрощаването е свързано с всички тия материални блага. Щом някой човек не е донесъл тия блага, които очаквате, не можете да простите, не е идеално. Законът седи другояче. Ние трябва да зачитаме Божия закон, Законът на Любовта трябва да се зачита, понеже от този закон зависи човешкото щастие. Ти ако любиш един човек, ти ще създадеш царски път на своята душа. Онзи, когото любиш, не мисли, че може да го обичат десет, двайсет души, ти като обичаш този човек, ще създаде възможност за твоето бъдеще. Себе си подигаш. Ако ние любим Бога, ние ще подигнем Господа, но ние като го обичаме с това обичаме и себе си. Казвате: Каква нужда има да го обичаме Господа? - Ти имаш нужда. Ако обичаш Господа, във всяко отношение може да успееш. Ако не Го обичаш, ако твоята любов е колеблива, ти не можеш да очакваш никакво постижение в света. Понеже, връзката между всички неща е Бог, който е скрит във всичките прояви на живота. Единственият, Който може да те упъти, да ти даде светлина, Единственият, Който може да ти даде топлина, Който може да ти помогне и в най-тежките времена на живота, Той е, Който се жертвува. И в ада да си, Той може да те извади. И в най-благоприятните моменти, Той може да те извади. Казвате: Не може ли и без да се молим на Бога? - Чудни сте понякой път. Молитвата е език. Ти трябва да знаеш езика на Баща си. Бог те пратил на земята, трябва да знаеш Неговия език. Ти като не говориш на езика на баща си, какъв син си? - Роден си от Господа, не искаш да говориш езика Му. И Той няма да ти говори. Тогава какво ще стане с вас? - Няма по-голямо нещастие от това, да престане Той да ти говори. Невидимият свят, когато искат да накажат един човек, го наказват по този начин. То е най-голямото наказание. Има един живот в ада, дето се мъчат и пак са блажени, че има на кого да се оплачат един на друг. Пък има един ад, останеш сам в карцера, никой няма наоколо, ни глас, ни усилие. Досега всичките хора са проповядвали, но на земята има този ад. Казва: Чужд съм на света. Коя е причината? - Щом се отчуждаваш, ти си се отделил от Божия Закон. Ти искаш да те обичат хората, трябва да бъдеш честен в Любовта си, да нямаш никакви задни цели. Ще дойде, неизбежно е. Не е виноват, ако Любовта не е дошла. Ще разбираш тази Любов, ще разбираш нейния език. Ти трябва да разбираш нейното ухание, трябва да разбираш нейния свещен трепет, трябва да разбираш нейната светлина, да разбираш нейната музика, тя си има своя октава. Чудни са хората, говорят за Любовта. В какво седи Любовта? - Любовта си има основен тон, основен тон от 12-тата октава, дето я няма на земята.

Нека сега да се повърнем във възможното в света. Ние се стремим към постижения. Икаш да се развиеш, икаш да станеш музикант. Трябва да знаеш пътя на музиката, какъв е. Ти искаш да станеш човек на изкуството, художник или искаш да станеш скулптор, или искаш да станеш поет. За постижението на туй казваш, че то тъй ще

дойде от Господа. Дарбите са дадени на всички, тия дарби имат известни пътища, по които се развиват. Житното зърно се развива при известни условия, при известна температура, при известна почва. Тя е из лозените пръчки и те избират почвите. Колкото почвата е по-подходяща, по-добре. Колкото топлината е по-подходяща, толкова соковете са по-сладки на гроздето. Ние в ума си страдаме от недоимък на светлина. Често в сърцето си страдаме от недоимък на топлина, често тялото страда от безсилие, няма достатъчно сила. Аз я наричам животворна сила на организма. Когато човек е здрав, ходи изправен, пазете се. Почнеш ли да се навеждаш, земята те привлича, ти изгубваш своето равновесие. Не се свивай. Дръж ръцете си изправени, гръбнака перпендикулярен. До този перпендикулярен светлината и топлината идват правилно. Има две течения, които стават по гръбначния стълб надолу, едното слънчево течение, другото лунно течение. Сега няма какво да ви разправам. Някои от вас, които се интересувате, има школи. За да бъдете във връзка със слънчевото течение, вие трябва да обичате живота, вие трябва да обичате центъра на този живот, отдето произтича. Да сте във връзка с лунното течение. Вие трябва да обичате луната. В какво седи Любовта на луната? - Нейната задача е да лекува хората. Ти си неразположен, ще обичаш луната, ще оздравееш по-скоро. Забелязано е, че ако ти се разболееш, при празненето на луната, болестта лесно ще мине. Ако се разболееш, когато се пълни луната, мъчно се лекува. Единственият начин е Любовта. Ако обичаш луната, лесно се лекуваш, ако не - по 4-5 години може да страдаш от безлюбие. Луната е свързана с религиозните вярвания на хората. Под думата луна, разбираме трябва да обичаш Бога, Този, Който те лекува. Бог направил две светила, за да ти светят, едното в тъмнината на живота, другото в светлината на живота, да ти дава живот. Ти трябва да разбираш луната, която в живота ти помага. Казваш: Луната сега ще обичам. Ще я обичаш, защо не? - Няма да ѝ се покланяш. Казано е там, да и се не покланяш. Ние всичко, което Бог е създал, трябва да обичаме. Да възлюбим Господа Бога Твоего на земята и всичко, което Той е създал. Навсякъде трябва да го виждаш. Така няма заблуждение. Щом ти обичаш света, изваждаш Бога от света, ти си на крив път. Всеки трябва да върви по онзи път, който Господ е определил. Да видиш как Господ е създал едно растение, да научиш закона. Какъв закон трябва да научиш. Че Господ е поставил главата на растенията в земята, затрупал я. Туй растение е пак благодарно и дава най-хубавите сокове и плодове и не роптае. Твоята глава е обърната нагоре, Господ ти дава и ти си пак недоволен. Следователно, тия растения при най-лошите условия и те благодарят на Бога, ти при най-добрите условия постоянно мънкаш, казваш: Не го бива, това не е добро, онова не е добро. Всичко все лошо. По някой път българинът гледам има две неща: Българинът има едно чувство, много преувеличава. Като иде на някой сбор, казва: Свят, свят, яйце да хвърлиш няма къде да падне - преувеличава. Пък то събрали се сто двеста души. Ако му кажеш за материалните работи, как е берекетът тази година, започва да мисли, едва ще се изкаже, хич не

преувеличава. Ако попиташ турчина, казва: Бинберекетверсин. Той обича да се хвали, че е много. Българинът казва, че е малко. Българинът го е страх да каже, да не би Господ да чуе и да му вземе, казва, че е малко, че Господ като чуе, да увеличи. Хитрина има малко. Понеже, знае, че е щедър, да даде повече, понеже е заинтересован. Психологически е това. Аз така разсъждавам. Туй, което не засяга него, той е щедър. Когато хвали някого, той е учен човек, всичко знае, много знае. Казвам: Всички тия работи имат своя психологически произход. В българина чувството Любов към Бога, е слабо развито, това съм установил в моите наблюдения. Съвестен е, твърд е. Съвест има от Божествения свят. Твърд е, когато в духовния свят искат дирек, хващат българина. На невидимия свят, всичките дирекци са българи. Другаде няма да го намериш, но за дирек става. Когато наблюдавах една от най-големите български ясновидки, казвам ѝ: Много си съвестна, честна, справедлива, но любов към Бога нямаш. Много малка любов имаш. Всичкото, което го правиш, не го правиш от любов. То казва ме мъчи. Ако има нещо, което ме мъчи, то е. На главата известна част показва това. Когато има това чувство, успява навсякъде, носът, нектите нормални. Когато човек има това религиозно или Божествено чувство, в него има един свещен трепет, благоговее пред всичките хора. Когато е слабо развито, казва, че никой нищо не струва. Аз говоря сега, когато в него са развити разумността, интелектът е развит, съвестен е, то е едно от най-хубавите чувства, от най-деликатните чувства. То предава една много красива осанка на човека. Такъв човек никога няма желание да излъже. Като дойде, той винаги е щедър, пази твоите интереси и гледа с нищо да не те оскърби. Много внимателни хора са. Аз ги наричам тия хора, които обичат истината. Аз съм пътят и истината. Истината може да живее само тогава, когато в нас е развито това Божествено чувство Любов. Сега вие всинца има да развивате още това чувство. Ако разгледате вашия живот, по някой път Господ ви дал хубави условия, вие сте доволни, като дойде някакво противоречие, веднага вие се колебаете. Вие считате за всичките неща, че Господ е отговорен. Господ е отговорен за Него. Мен ми правяше един българин своята опитност. До едно време считал, че обществото е виновно, казва, после забелязах, че не е обществото, най-после дойдох до мисълта, че всичкото зло е в мене. То е другият полюс. Нито светът е причината, нито сам човек е причината. Светът може да е съблазън, и ти си съблазън. Казвам: Не осъждай себе си. Направил си една погрешка, не се съди. Считай, че ти си актьор, играеш известна роля, не ти е по характера, кой е крив. Ролята е крива. Ти не искаш да играеш. Но в драмата е турена и ти искаш, не искаш, ще играеш. Да кажем, че си сприхав човек, и гледаш да не вземеш за в бъдеще такава роля, по един добър начин да се подигнеш, да ти дадат видни роли. По-простите роли да останат за по-простите актьори. Ти като виден актьор се подигаеш да имаш ролята на някой поет, на някой музикант, на някоя отлична майка, на някой цар, на някоя царица, на някой философ, на някой калугер, на някой постник, отшелник, не такива роли на коцкар, хайдук.

Ние, съвременните хора, сме лишени от онова великото благо, което Бог ни дава поради крайното подозрение, което съществува. Има какво да се плашим, но няма някъде, дето подозрението не е на място. Има две неща по-съвместими: вълкът не може да опаса нивата и овцата не може да изяде един вълк. То са несъвместими неща. При топлината водата не замръзва, а ври, но при студа замръзва. При студа водата не завира. Казвам: Хората като станат религиозни, стават крайни критици и казват: Той не върви по правия път. Че кой е човекът, който върви по правия път? - Той трябва да е крайно съвестен. Най-първо трябва да започне с милосърдието, крайно милостив трябва да бъде. На физическото поле трябва да бъде съвестен и честен. Две неща различни, със Съвестта е правото. Като човек мене не ми подобава да кажа една лъжа. Другояче дали е право или не, на правил съм погрешка, не може да се извинявам, не е права постъпката. Ти не трябва да допушаш никаква погрешка като честен човек. Значи богат си, защо ще вземеш парите на друг човек. В справедливостта ти може да си най-бедният човек, няма да се обърнеш да кажеш: Сиромашия е това. При най-голямата сиромашия ти и последният кодрант, който имаш, ще дадеш, ще си изпълниш дълга. Онзи човек, който е така развит, не се бои от сиромашия. Сиромашията е изпит за човека. Има много деца, които в съвременния свят са подхвърлени или много деца има откраднати. Не е подхвърлено, от голямо произхождение е. Изтезават го. Един ден като намери баща си, освобождава се. Всичките сегашни хора са откраднати. Мнозина сте откраднати. Трябва да намерите баща си. Имате един баща, който седи над вас. Този, който ви терзае, не е ваш баща. Той казва: Тебе знание не ти трябва, за тебе работа, работа постоянно, препоръчва работа. Ни най-малко не ти препоръчва да си честен, добър, казва: Каквото искаш, но работа трябва. Казва: Смел бъди, претърпи го. По този начин не се говори. Имате един много добър пример. Най-добрата черта в един от израилските царе, като го гонеха Саул, да му докаже, че не му мисли зло, отрязва едно парче от дрехата му. Казва: Можех да те убия, виж отрязвах това парче от дрехата ти. Онези те заблуждават, които мислят, че аз искам да те убия, аз не се нуждая да взема царството ти. Казвам: Добрата страна в Давида беше съвестта, защо да го убие. Той се настани най-доброто място.

Ние, съвременните хора, трябва да зачитаме онова, което Бог ни е дал. Всеки от вас не знаете какво велико предназначение имате. Някои от вас сте предназначени в далечното бъдеще да бъдете ръководители на цял един народ. Сега се изпитвате, минавате през един такъв курс. Вие се задоволявате с малки работи, да се ожените, да имате един мъж, да бъдете богат, да има пари, да има слуги, апартамент, да имате няколко деца. Утре вашите деца се оженят и ще имат свои деца, ще ви напуснат. Казват: Този старият да си върви от този свят. Един баща, който не може да роди една дъщеря или един син, който да казва: Баща му да живее и бащата да иска синът да живее, че и бащата е добър и синът е добър, той е истински баща и истински син. Бащата да не казва: Отгде се пръкна този син, по-добре да го

нямаше. Това не е баща.

Та казвам: Всички вие искате да бъдете бащи и майки. Ако не можете да отхраните добри деца, какви бащи и майки сте? - Нали майките и бащите създадоха този свят: Тия хора защо се бият? - Бащите и майките са виновати. Ако бащите и майките биха внушили на синовете си ония възвишени идеи за Бога, ние щяхме да имаме съвсем друга култура. Даже още сега ние можем да се освободим. Щом един постъпва добре, ние сме по-добри. Щом те ухапе един току изведнаж се измениш. Искаш да си отмъстиш. Слушай тогава възмушават се слабите хора, силните хора не се възмушават. Ухапала ме една мравя. Може да я хвана, да я стисна. По някой път я взема и я туря във вода, като рече да се дави, извадя я. Казвам ѝ: Не се занимавай да ме хапеш. Най-после що се плашите вие. Онеправдае ви някой. Тази идея е лъжлива. Никой не може да ви онеправдае. Веднаж един ми казва: Знаеш какво може да направя, като извадя кобура. - Я го извади, рекох. Ще ти остане ръката във въздуха. Ти мислиш, че можеш да ме убиеш, ха бръкни. Не се е родил онзи, който може да бръкне и да хване кобура. Мислите, че в света всичко можете да направите. Но може да се откъсне ръката. Той като бръкне и ръката ще отхвъркне. В първото християнство като дойде Ананий и Сапфира да лъжат. Казва му Петър: Защо тази лъжа, туй имане, което даваш не е ли твое, защо скри от него, пък искаш да лъжеш. Падна Ананий и умря. Иде неговата другарка и тя лъже, казва ѝ: Ето онези, които изнесоха мъжа ти и тебе ще изнесат.

В света има ред и порядък. Хората умират по своя несправедливост. Ти си господар, никой не те заставя насила, никой не те заставя насила да идеш да (се) биеш. Ти го желаеш. Аз може да бъда полезен във войната като лекар да ги превързвам. Ако ме викат във войната, ще ги приспя всичките. Докато съм там, всичките ще спят. Ако искат да се бият, мене трябва да ме евакуират, да си вървя, че да могат да се бият. Някои хора мислят, че могат да се бият. Ако Господ иска да прекрати, ще тури 150 под нулата, как ще се бият тогава? - При 10, при 40 градуса под нулата се бият, но при 120, 150 никакъв бой не може да има. Сега аз говоря на вас, не какво да се прави. Ако вие имате вяра в Бога, Той ви изпитва. Казвам: Ако ме вземат насила, ще престане боят. Понеже, тях ги е страх да ме накарат. Както и да е ние им желаем доброто. И те един ден ще ме послушат. Аз им казвам: Не се бийте. Престанете да се биете. Те ще се примирят, ще си подадат ръка. Туй ще го видите. Туй, което Господ направил в света, то не е човешко. Туй, което Бог казва, ще бъде. Тогава Господ ще заповядва в сърцата на всичките хора. Казва: „Ще се заселя между тях, Аз ще им бъда Бог и те ще Ми бъдат народ, и ще Ме познаят от малък до голям“. Щом Го познаваме, само тогава ние ще можем да живеем. Когато Господ дойде на земята да се всели в хората, в тяхните умове да се всели в тяхните сърца, тогава ще настане тази епоха, която ние очакваме. Та казвам: Преди тази епоха, ние трябва да изучаваме законите. Светът няма да се оправи тъй, както ние мислим. Докато се извае една статуя, чукът на скулптора има да работи, да чука, докато се из-

рисува една картина. Дълго време има четката да работи. Докато един цигулар може да изсвири една пиеса, дълго време лъкът трябва да играе по струните, ръката да се движи, докато се изсвири както трябва. Така е и с пеенето.

Изисква се в света хора на Любовта във всяко отношение. В художника, в картините виждаш Любовта заговорила. В цигуларя Любовта е заговорила. Като четеш поета, да направи реформа, да кажеш: Искам от сега така да живея. Като свири цигуларят да кажеш: Искам тъй да живея, както свири този цигулар, така искам да живея, както този художник рисува, така искам да живея. То е вече изкуство на Любовта. Религиозните хора не държат, казват: Искам като този човек да бъда добър. Ти няма да говориш за религия. Вечерно време той е в тъмнина, веднага ти ще светнеш, ще му покажеш пътя, ако е в затруднение ще го улесниш, ако е смутен, ще премахнеш неговото смущение; ако не знае предназначението си, ще го упътиш. Този човек ще те обича. Казва: Да си поговорим за Господа. Аз ето какво бих поговорил на един човек, ето какво бих му казал: Ти имаш един отличен глас. То е един капитал. Ти имаш един музикален тон, много хубав. Обърни внимание на музиката. Там е твоето бъдеще. Една дума бих му казал. Аз го пращам при Господа. Там е твоето бъдеще. Една дума бих му казал. Аз го пращам при Господа. Той като започне да свири, той ще намери Господа там. Понякоя път гледам религиозни хора, които не са музикални. Религия без музика не е религия. Религия без поезия, не е религия. Религия без наука, не е религия. Религиозният човек той диша живот от себе си, той не съди никого, той вижда хората, извинява ги, той живее добре и иска всички хора да живеят както него и им дава един добър пример.

Та казвам: Ние няма какво да се делим, на сектанти, на окултисти, на православни или на католици. Не е лошо православието, право да славим Господа. Право да славим Господа, трябва да си съвестен, трябва да си твърд в убежденията, право да славим Господа, трябва да Го обичаш. Право да славим Господа, трябва да бъдеш милосърд. трябва да бъдеш разумен, деликатен в обходата си. Всякога трябва да бъдеш деликатен, не само като излизаш от църквата, в неделя, но и в най-тежките моменти на живота си. Човек като копае на нивата, подигне се, усмихне се. Всяка работа го занимава. Казва ти: Както обичаш. И в тебе се зароди желание и ти да вземеш мотиката.

АЗ СЪМ ПЪТЯТ, ИСТИНАТА И ЖИВОТЪТ. Ако в живота ние не може да пазим органическия живот, ако в пътя ние не можем да подобрим умствения живот, ако в истината, не можем да подобрим духовния живот, тогава нашите вярвания не са прави. Аз опитвам някои хора, срещам някои хора и виждам, колко са упорити. Аз го усещам така. Гледам той е толкоз алчен, че трепери на парата. Като дойде и аз ставам като него и аз дребнав ставам, извадя пет стотинки, тури ги в джоба, ако имаше една стотинка щях да извадя. Туй го зная. Дойде друг човек, изведнаж ставам щедър, извадя пет лева, десет лева, давам. Щом съм щедър и давам, този човек е добър. Щом съм скържав*, той е лош. Тогава какво правя? - Когато искам да давам,

отивам при онези, които дават; когато нямам нищо в джоба си, отивам при тия, които са скръжави, за да се извиня. В света като се приближиш при един човек, всеки човек остава върху нас своя отпечатък. Ако е поет, поезията си; ако е музикант, музиката; ако той е весел и ти се настройваш весело; ако е тъжен и ти ставаш тъжен. Казвам: Ние си и предаваме чертите. Не сме така бедни, както мислим. При добрите хора сме свободни, понеже, те не ни ограничават. Единствените хора, които ни ограничават, то са хора недоразвити.

Под думата ПЪТ, аз разбирам онзи възвишен умствен живот, които разбира смисъла, защо е науката. Понеже, всички неща са за науката. Горен най-възвишените същества за наука са създадени. Под думата Живот ние разбираме органически живот, който сега се развива. Под думата Истина, ние разбираме тия сили, които хармонизират тия трите свята в една хармония. Нашият умствен живот и нашият живот на сърцето, защото нашето сърце мяза на езеро, в което се втича животът, капиталът - аз ти го уподобявам. От физическия живот става втичане. Дето човек работи с волята, втичане става в този живот. Защото, ако нашата воля не внесе и не изнесе, процесът в нас не е правилен. Тогава в нас се зараждат всичките болезнени състояния. Когато втичането е нормално и изтичането е нормално. Тогава имаме здравословно състояние. Затова сърцето на човека трябва да бъде езеро пълно, да разчитаме, че има с какво да разполагаме, да не се боим, че ще изтече. Туй, което изтича от ума, трябва да изтече и из волята, трябва да възприемем. Бог чрез нашата воля ни дава. От земята имаме жито, пълним хамбарите. Умът като мисли, ти ще раздаваш от онова, което Бог ти дал.

Казвам: (В) Синца трябва да бъдем носители на ония велики блага на щедрост, които Бог дава да изпълним Волята Му. Тогава ние ще имаме Неговото благословение: и философи, и поети, музиканти, съдии, майки, бащи, всякъде. Навсякъде новото учение така трябва да се приложи. Сега, когато вие искате да развивате вашата воля, то е първата октава, съвсем други са трептенията. Ако искате да развивате вашето сърце, вие сте втората октава, в музикалния свят на сърцето имате други тонове, не е същата октава. Щом искате да развивате вашия ум, вие сте в третата октава на живота. Три октави, от три различни системи, които са свързани помежду си. Казвам: За в бъдеще ти искаш да развиваш тялото си, трябва да разбираш първата октава, какъв е основният тон на здравето. Искаш да развиваш чувствата, трябва да знаеш, какъв е основният тон на чувствата. Тогава ще започнеш хубаво да изучаваш тази гама. Сърцето има своя песен, своя мелодия, има основен тон. Ако знаеш умствено да пееш, ако знаеш сърдечно да пееш и физически да пееш с глас. Как ще разбираме това? - Пеите и възпявайте Господа в сърцето си. Сега сме дошли до онова положение на сърцето. От изобилието, което имаме, от препълването на сърцето човек говори. От препълването на доброто сърце човек музикално да дава, музикално да прави добро, че всички навсякъде да знаят, че той върши Волята Божия. Музикално хората за бъдеще трябва да правят добро.

Един факт. Вестниците пишат, че водата над Видин била на 6 метра висока. Виждам сега българите как тичат да помагат. И във време на война такова наводнение е. Добрите хора трябва да ходят със своите лодки да помагат на онези, които са окръжени с вода.

Добрата Молитва.

24 неделна беседа, държана на
8 март 1942 год. Неделя, 10 ч.с.
Изгрев, София

Пристъпиха при Исуса.

Отче Наш.

Иге, иге.

Ще прочета част от 15 глава от Евангелието на Матей отначало до 21 стих.

Духът Божи.

Противоречията на живота са една неизбежност на самия живот. Започват с индивида. Човек става основа на всички други прояви. Народът е размножена форма на човека. Човечеството е още по-размножена форма. Говоря за неща, достъпни за човешкото съзнание. Има неща недостъпни за съзнанието. Може аз да говоря за сладчината, но ако нямате вкус, не можете да я разберете. Може да ви говоря за цветовете, но ако нямате зрение, не може да ме разберете. Може да ви говоря за тоновете, но ако нямате слух, не може да ги разберате. Не може да разберете вкуса, ако нямате език. На съвременните прояви на природата трябва да се погледне малко по другояче. Учените хора имат много добри желания и са постигнали много добри наблюдения. Религиозните хора имат съвсем друго понятие за Любовта. Учените хора започват от правдата, религиозните хора започват от Бога. Някои казват няма Господ в света. Турците казват: Седем ката нагоре, седем ката надолу. Религиозните хора не допускат някой път възражения. Един негърски проповедник проповядвал за човека, как Господ направил човека, че го сушил три дни на плета. Попитали го, ами плета, кой го направил. То не е твоя работа. За човека се говори, питат за плета от де е взет. Казваме: Бог направи света. Как го направи? - Казват: Иван и Драган направиха къща. Но Иван и Драган ли направиха, пратиха само други направиха къщата. Трябва да имате едно понятие за Бога. Трябва да имате едно правилно понятие. Когато разбираме като един творчески принцип, е друго понятие. Когато разбираме Бога като човек, то е наше лично схващане. Божествената Любов не мяза на човешката, защото човек е почти спял. Той на 10 хиляди нещастия, едва вижда едното. Че каква е тази любов? - В дадения случай Бог всичко вижда и помага. Будно е съзнанието. Казват: Човешката любов. При човешката любов трябва да чакаш 10 години един човек да те приеме на аудиенция или човек е като онзи милиардер. Влиза един друг и казва: Искам да видя милиардера. Милиардерът казва, че неговото време е скъпо, пет лири му струва минутата. Онзи казва, че само 5 минути му иска. Пет по 5 - 25 ще плати. Влиза при милиардера, изважда си часовника. Моля, казва, какво имате? - Казва: Искам да ви видя. Аз се хванах на бас, че ще вляза при вас за 250 лири. Вашето време струва 25 лири, моето 250. Покланя се, казва: Благодаря, че станяхте причина аз да спечеля. Може да си извадите заключението, кой е по-умен. Умен е, разбира се. Онзи,

който казва, че пет минути му струва всяка минута е умен, разбира се. Англичаните казват, времето е пари. Английски понятия. То е само идея за парите. Когато парите не бяха знайни, какво беше времето? - Казвам: Имаме и ние някое понятие.

Ако разгледаме съвременния човешки път, по който е дошъл, ние ще се учудим. Животните, когато бяха създадени, отидоха на запад. Когато човек е създаден, отиде на изток. То е само фигура. Ако вземете и сравните ръцете на човека и задните крака на коня, ще видите - еднакво се сгъват. За какво е създадена ръката? - Най-първо природата създаде ръцете за защита. Ръцете на хората бяха задните крака на коня. У коня те са създадени да ритат неприятеля, кой как дойде удря го да се пази. Когато дойдоха у човека задните крака на коня, станаха ръце на човека. Как стана това, нямам време да ви обяснявам. Трябва геометрически чертежи, има математически отношения, как са се изместили силите - сложна научна работа. Тогава запример ти някой път искаш да удариш някой човек. Имаш конски характер. То не е човешко. Конят от кога рита? - Казва: Искам да го ритна. Туй конете го знаеха милиони години преди ти да риташ. Какво е новото, като удариш някого. Кажете кое е новото с ръцете. Ако вземеш перо и пишеш, то е новото. Напишеш, че Бог е Любов, братство, равенство. Конят това не може да го пише. Той само рита. Вземеш с четката, нарисуваш някоя хубава картина. Конят това не може да го направи. Ти го правиш. Седнеш и с ръцете си на пианото свириш. Конят това не може да направи. С двата крака отзад рита. Казвам: Трябва да се отучим от конските работи. Хубаво е ритането и без него не може. Не мислете, че някога ще се освободите. Като дойде злото, ще го риташ. Ще му дадеш един ритник. Ритай, нищо повече. Конското ритане за злото може. Като дойде злото, колкото искаш, ритай. Но когато дойде доброто, не ритай, тогава пиши.

Сега нека се разберем на един ясен език, но понятен език. Имате наука и религия. В старо време, когато се създаде слънчевата система, знаете ли причината? - Нека започнем с Уран и Нептун. Когато те се отделиха, кои бяха подбудителните причини? - Когато в слънцето се отделиха, чисто социални въпроси се разрешаваха. Понеже, не били в съгласие със слънцето, казват: Ще се отделим. Отделят се, слънцето ги изпраща, казва: Уреждайте живота. След това Сатурн се отдели, кои бяха подбудителните причини? - Чисто философски разбирания. Какъв е смисълът на живота? - Понеже слънцето не споделя неговите възгледи, казва: Аз ще се отделя. Отделя се. Дойде Юпитер. Какви са подбудителните причини? - Религиозни работи, разбирания за достойнството, голяма почит и уважение. Понеже не го считаха, че той е най-голям и той се отдели. Дойде Марс, той казва: Ние трябва да се бием, да завладеем света. Не може, как ще завладеем света? - Само като не приели тази идея, той се отделил. Дойде земята, казва: Нито философия ме интересува, нито религия ме интересува, абтен гевезен. Може да кажем, че земята представя онзи пример на Христа за младия син, който се е отделил от баща си. Земята казва: Каквото ми се пада, дай ми моето. Тя излезе да яде и пие. Виждаме едно по-

добие. Той се разкаива, връща се при баща си. На земята става спасение, хората се избиват, връщат се при баща си, казват: Съгрешихме. То са теории. Венера се отдели по любовни работи. Млада мома искаше да се жени. Не се съгласиха на слънцето, напуска бащиния си дом. Най-после Меркурий се отделя по търговски работи, искаше търговец да стане. Остана слънцето и гледа всичките свои синове и дъщери, които се отделиха. Около Юпитер има доста негови съпътници. Това са аксиоми, които са верни принципиално. Защото, когато дойдеш под влиянието на Юпитера, някои хора мязат на Юпитер. То са религиозни заблуждения, колкото искаш. Може да е религиозен с разбиране, може да те поставят на ешафота. Казва: Ти как вярваш. Христос Син Божи ли е, или не? - Дали ти живееш според както Христос учи, не се интересува, но ти какво мислиш, какъв е той? - Отде да го знай. Преди две хиляди години е живял някъде, не бях там да го слушам като човек. Писано е тук в Евангелието, но други са го писали. Сега някои казват: Така не се говори. Хубаво ти не се говори, но ако тъй не говоря, е бяла лъжа. Аз не говоря едно да разбирам друго. Казвам: Чакай туй учение да го опитам, говорил ли е Христос право или не. Учението ще го приложи на опит. Казва Христос: Раздай всичко. Не казвам, че е глупава работа да не раздавам. Тук имаше един адвокат, няма да му кажа името, мисля, че е заминал сега за другия свят. Хващат го за едно престъпление като адвокат, осъждат го 4 години на затвор. В затвора изучава Евангелието. Решил да живее по евангелски. Излиза из затвора и колкото длъжници има, се разправя с тях. Вика един и му казва: Готов ли си да ми върнеш парите без лихва. Готов съм. Отива при друг. Ти три четвърти от това, което ми дължиш, можеш ли да ми платиш? - Не три четвърти не мога, но половината мога да платя. Взема половината. Така ликвидира с длъжниците си. Хаиде да му кажа името, Бъчваров се казваше. Не този Бъчваров, но адвокат. Разправям ви една история действителна, както на мене ми разправяха. Казваше ми: Постъпих съобразно Христовото учение и ми тръгна напред, направих си къща, заживях без вълнения. Казва: Христовото учение. Този човек преди да бъде в затвора, казва: Този ще дам под съд, онзи ще дам под съд. Тъй скоро се свърши процедурата.

Сега някои ще възрази, ще каже: Учението Христово не е модерно, не е социално, но е много мистично, отвлечено. Какво ти отвлечено? - Ти с 2 кила злато като се давиш във водата, няма ли да се отделиш от златото? - Ще се откажеш. По-добре златото на дъното, ти отгоре, отколкото ти със златото на дъното. Христос разбира, че вие с тия материални работи, ще изгубите бъдещите блага, които Бог ви дал. Но вие трябва много да учите. Не буквално човек да се откаже от всичко да гладува. Аз ще поставя въпроса малко по другояче. Ако вие внесете вашите капитали в една банка, че ви дадат лихвите, не е ли полезно. Самоотричането, то е да получиш капитала с лихвите. Христос иска да каже: Внеси този капитал в бедните хора, то са Божиите банки. Ти като го внесеш, ще ти върнат лихвите. То е законът. Може да го опиташ. Няма човек в света, на когото ти да си направил едно

добро да не ти плати, когато и да е.

Мисля, че това в Будапеща е било. Един унгарец отива при един banker и казва: Моля, дай ми 1000 лева искам да отида в Америка. Този богаташ му дава. След 15 години случва се така, че богаташът закъсва, загубва всичкото си богатство. След 15 години онзи му връща 15 хиляди от Америка, казва: Еди кога си вие ми дадохте 1000 лева, сега се замогнах, плащам ви 15 хиляди лева. Праща му парите точно, когато имал нужда. Какво изгуби като даде?

Казвам: Божествения порядък на нещата трябва да разбираме. Няма добро в света да направиш, колкото и да е микроскопическо, което да не принесе своята полза. Изключение няма никакво. Може 1000 години да минат, законът е верен. Каквато и малка пакост да направиш все ще ти се върне, законът е верен. Правиш добро, се връща, правиш зло, връща се. Сега според този закон някоя жена потупва мъжа си. Много лош е мъжът. Защо я потупва мъжът? - Преди три прераждания, мъжът е бил жена и тя мъж, тя като мъж го потупвала. Сега в замяна на това, тя като мъж го потупва. Аз се чудя как ще намери причина да бие жена си. Той трябва да има някакъв повод. Ако във вълка се заражда едно желание да изяде една овца, той има повод. Месото на овцата или на агнето привлича, то има магнетическа сила. Вълкът не може да се въздържа на своя инстинкт, сладко му е. Мисли като изяде това агне, че ще стане нещо, ще се възмогне. Виждал съм котка мине покрай жаба, бутне я, хич не я яде. Защо? - Няма сродство между тях. Онази змия като хване жабата за крачето, жабата, която е мълчалива, можеш да чуеш как кряка. Змията щом я хване, започва да крещи. на половин километър можеш да чуеш, когато жабата дига шум.

Та казвам: В сегашния живот трябва да се изучават законите на миналото, понеже, преживяваме миналата наша история. Някои път прониква нещо мрачно, искаш да се самоубиеш. Туй трае 4-5 часа. Може 3-4 поколения назад да се връщаш, ти преживяваш един от твоите животи, цяло едно съществуване на земята от преди 500 години. Сегашният живот е съчетание, история на 200, 500, 1000 поколения, хиляди прераждания. Някои ден се чувствуваш радостен. Ти чувствуваш миналото, заобиколен си от такива условия. На другия ден си неразположен, казваш: Как Господ направи света? - Но Господ направи другояче, ние го чувствуваме другояче.

Понякои път доиде в съмнение със себе си, обезверите се. Малки са причините. Малък е поводът на едно съмнение. Ти след като даваш някому, ще го използваш. Ще кажеш, дали те лъже или не. Този човек, които лъже, той има особена миризма. Колкото лъжата е по-голяма и миризмата е по-голяма; колкото лъжата е по-малко и миризмата е по-малка. Добрият човек като доиде има ухание като розичка, или някое карамфилче, другото не знай на какво да го уподобя. Който лъже мирише, като че нещо се разлага, когато умира, така мирише.

Мене ме питат: Напреднал ли съм. Ако миришеш хубаво, напреднал ли (си); ако не миришеш хубаво, не си напреднал. - Толкоз години съм се подвизавал. Ти може да си се подвизавал. Уханието, което

излиза, изкуството, което имаш, силата, която имаш, умът, който имаш, сърцето, което имаш, туй, което носиш в себе си, което сме припечелили, в дадения случай, то ни ползува. Затуй Бог спазва едно правило: Винаги възнаграждава онези, които изпълняват закона му. Няма същество на света по-точно от Бога. Той не онеправдава никого. Приятно Му е всички да живеят добре. По някой път като не живеем, казва: Защо Господ допусна злото. Аз питам младата мома, защо допусна (в) един синеок и (в) един черноок да се влюбва? - На двама пише. Религиозни хора има, пишат. Историята е пълна с такива неща. Ако четат от Толстой има един разказ на един светия, руски Иван, живял и много добре. Идат при него да го изкушават. Иде една княгиня млада, красива, влиза в стаята му, той си туря пръста на свещта и започва да гори. Тя като вижда излиза навън. Значи издържа Иван. Но донесли да лекува едно сираче, бедно момиче, малоумно. След като го излекувал, той се влюбил в него. При княгинята издържа, но се влюбва в него. Иван после забягнал. Защо забягнал? - Защото не могъл да издържи изпита си. Той трябваше да си вземе заплатата, понеже я въздигна. Сега тук престъплението е много малко. Престъпление е, че гледате един човек и не му се усмихвате. Туй се счита за престъпление. Един човек си го срещнал десет пъти, гледаш го сериозно, не го гледаш любезно. Де е престъплението сега. Престъплението в какво седи? - Ти му даваш една задача. Може да разбираш защо гледаш така. Един българин в Америка, поканили го на гости. Дъщерята на хазаина била доста красива. Той искал по български, като в България да я прегърне, да я целуне. Най-първо го гледали любезно, но като го изпращал, гледал го сериозно. Какво искал да му каже? - Още веднаж в къщата ми да не стъпваш. Че това е. Сега какво ще кажете. Тук е една бяла лъжа. Да видите как се разрешават социалните въпроси. Той да иде при бащата и да каже: Обикнах дъщеря ви. Да не е скрито. Той е баща. Той работи за нейното създаване. Няма да работиш зад гърба, но ще бъдеш кавалер. Ще кажете: Обикнах дъщеря ви, ще извините. Той ще каже: Ето един честен човек. Зад гърба му да върши работи, то не е почтено. Ние, съвременните хора, които мислим, че Господ (не) вижда всичко, някой път в тъмното се крием. Бръкнеш някъде, мислиш, че Господ не те вижда. Че Господ ще те срещне и ще те погледне сериозно. Теглят те пред съдията и съдията те погледне сериозно. Съдят един българин във Варненско. То е един анекдот, доста големи мукалители са тия от Чатма. Като го съдили, той казва на съдията: Господин съдия, ние сме прости като говеда, вие сте наши братя. Направили сме една погрешка. Ние сме хора говеда, пък вие сте наши братя. Значи косвено му казва.

Та казвам: В съвременния живот ние живеем при най-свободните времена, а много сме се ограничили, понеже, сами си създаваме ненуждни подозрения и съмнения. Едно време в България мъжът замине в странство и десет години се занимава там с градинарство, жена му има доверие. Той след 10 години се завръща, носи придобитото. Тя няма никакво съмнение в него. Сега живее при жена си, всеки ден го следи като стражар, къде ходил, с коя се срещал. Онзи градинар

не се ли срещал с някоя жена. Няма ли да дойдат да купят.

Религиозните хора казват, че всички трябва да се подигнем на един висок морал. В природата аз виждам хлъзгави места. Когато човек има слабост, аз го извинявам ето за какво. Той е поставен на един наклон, хлъзгаво място, почвата е гладка, мазна, като дойде там, хлъзга се. Не че иска, но отива надолу без да иска. Слабостта на човека не е нещо лошо. Някой път човек може да добие светлина повече, отколкото да изгуби. Казвам: Всички трябва да се пазите от такива наклонени площи в природата. Светът не е така безопасен. Нашата земя, както сега е устроена, има много изкушения. Има много съблазни вътрешни и в умствения свят, и в духовния, и във физическия свят. Ако запример имаш повече кислород, който поддържа горенето, ще бъдеш много импулсивен. Ако имаш повече водород, отколкото трябва, ще бъдеш твърд. Ако имаш повече азот, ще бъдеш инертен. В природата азотът има своето място, кислородът, водородът и въглеродът си имат своите места. Имат място и в умствения свят. Ти може да се въздържаш от едно престъпление да направиш, но ако ти се въздържаш да направиш едно добро, ти правиш престъпление; ако се въздържаш да направиш престъпление, правиш добро; ако се въздържаш да правиш добро, правиш престъпление. Но въздържанието едновременно е в две посоки: при въздържанието, при злото, доброто се създава, при въздържанието от доброто, ти губиш. Ако при злото се въздържаш, в доброто трябва да бъдеш смел, да направиш доброто.

Та казвам: Ние сега искаме да живеем в мир с всичките хора. Да разберем как се живее. Заякът да живее с мир с всичките хора, той да плюе на петите си и да бяга. Ако иде, няма отношение, не може да живее добре с тях. За да живеем в мир, ние трябва да имаме един отличен ум, пълен със светлина, отлично сърце, пълно със светлина и една отлична силна воля. Човек трябва да бъде силен. Онзи, който говори за мир, трябва да бъде силен. Онзи, който трябва да прояви доброто, трябва да бъде добър. Онзи, който трябва да прояви ума, трябва да бъде справедлив. Този човек е силен. За него е мирът, той трябва да живее в мир с всичките окръжаващи, а не със страхливците, които нямат нищо, те не може да живеят в мир. Слабите хора, страхливите хора казват: Да живеем в мир. Най-първо ще станете силни, че тогава ще живеете в мир. Преди да сте станали силни, плюйте на петите си. Туй е неразрешен социален въпрос. Ако искаме, то е Божествен закон. Казва: Да обичаш всекиго. Да обичаш всекиго, но кой? - Страхливият не може да обича. Немислимо е страхливият да обича. Любовта най-първо разбира смели и силни хора. Слушам някои говорят за Любовта. Аз го гледам той мяза на заяк, и говори за Любовта. Несъвместими са тия неща. Любовта изисква герои хора, по ум по сърце. Те са силните хора. Те могат да приложат закона на Любовта. Под думата Любов разбираме един Божествен процес, който изтича от Божественото, от цялата природа изтича. Трябва да дадете ход. При процесите на Любовта, то са условията, то е възприемане. Да възприемаш и да даваш, са два процеса различни. При даването и

възприемането има начини, как да възприемаш. И как да даваш? - Като имаме правилни понятия върху тия работи, ние ще можем да поправим много погрешки. Сега често аз гледам и изучавам литературата, поетите. Изучавам английски, френски, немски изучавам. Не зная немски, но разбирам, не зная френски, но разбирам. Говоря малко английски, но разбирам английски. От старите езици по малко разбирам. Всяка дума има няколко значения. Има думи, които претърпяват известна еволюция. Има думи, които са били женски, сега са станали мъжки. Думи преди години са били мъже или жени и сега са деца. Фигуративно говоря. Такава дума имаме в английски език, привент, която преди 200 години значела - накарай ме Господи да направя тази работа. Сега тази дума има точно обратното значение, значи въздържай ме, Господи. Питам: По какъв начин станала тази еволюция в ума на англичанина в 200 години да добие точно противното значение. За вас това е философия. По същия начин ти имаш един съпруг, който може да те обича три, четири години и след 3-4-5 години измени се характерът му и не те обича. Не че се изменил характерът му, но изменила се неговата Любов. По-напред неговата Любов е била мъжка по форма, след пет години е станала женска по форма. Ти чувствуваш, че станала една промяна. Казваш: Той не ме обича. Не. Неговата Любов станала малко по-широка. Вие сте чудни понякога път хората. Той направи един хамбар, който побира 20 кила жито. Стане голям земледеец, събира сто кила жито, направи друг хамбар, който събира сто кила жито. Каква вина има този човек, че направил по-голям хамбар и има сто кила жито. Де е престъплението? - Няма никакво престъпление. Престъплението седи в употреблението на житото, в неговата обхода. В Любовта ние не страдаме от изобилие, но от една въздържана Любов. Всичките болести произтичат от въздържане на Любов. Всякога когато ти трябва да любиш и не любиш, ще се роди едно болезнено състояние. Всякога когато ти трябва да обичаш и не възприемаш Любовта, ще дойде едно болезнено състояние. Неизбежно е. Не само за хората, но и за ангелите било неизбежно, каквито и да са големи князе, напреднали същества, от неразбирането на този закон са се отдалечили. Законът ще изправи работата. То са Божии закони. Хората не са виновати, но тяхните разбирания.

Та сега трябва да знаем противоречията, които съществуват. Природата не обича еднообразие. Детето като дете обича по един начин. Стане на 15 години обича по друг начин, стане на 21 година обича по друг, на 35, на 45, на 55. Различава се тази Любов. Тези работи не трябва да ви смущават. Някой ще каже: Аз имах повече Любов към Бога. То е въпрос. То е твое лично схващане. Аз да ви дам един съвет: Когато си бил в най-доброто състояние, трябва да имаш една статистика, колко пъти си се вкисвал на деня, на седмицата или на месеца. Ако вкисването започва да става по-често през месеца, през седмицата, през деня, ти вървиш в низходяща степен. Най-първо ако си имал много вкисвания, после се намаляват, ти вървиш във възходяща степен. Любовта има възходяща и низходяща степен. Когато идем в съприкосновение с напредналите същества, Любовта става по-ценна.

По някой път се бъркате в Божиите работи. Един мъж в съприкосновение с една жена по-висококултурна, той се подига. Някой път жената иде в съприкосновение с мъж по-високо културен, тя се подига. Моралът не седи в тялото. Престъплението не става във физическия свят. Престъплението става в духовния свят, когато душите не се подигат. Душите трябва да растат. Те са като скъпоценните камъни, като плодовете, които трябва да се изявят. Всякога, когато помагаме на тяхното развитие, ние служим на Бога в тяхното велико дело. Когато спъваме този велик процес, ние вършим това, което не е в съгласие с този велик Божи закон и затова носим отговорност. Невидимият свят казва: Да се не месим в Божиите работи. Често снахата казва на мъжа си: Ти при майка си няма да ходиш. От где накъде тази жена има право да забранява да ходи при майка си. Казва: При майка си няма да ходиш. То е прекалено. Ако той престанеше да ходи при майка си, неговите синове и дъщери ще престанат да ходят при него, ще се върне върху него това. Каквото правиш на другите, ще дойде на тебе. Каквото правиш на майка си и на баща си, ще се върне отгоре ти. Ако искаме да благоуваме в света, ние трябва да бъдем гениални в света. Давай щедро, храни хубави мисли. Като видиш погрешка на човека, кажи: Ще се поправи, за добро е. Не го съди, понеже, като го съдиш, трябва да го поправиш. Ако не можеш да го поправиш, задръж своето мнение. Този човек ти причинява една голяма добрина, понеже, тази погрешка, която виждаш, той те избавя от нея. Аз срещнах един младеж, беше доста отдавна. Казва ми: Аз съм трезвеник. Знаете ли коя е причината? - Пиянството на баща ми ме накара да стана трезвеник. Като идваше пиян в къщи от обносните му се погнусих и реших да не пия никога. Пиянството на баща му му подействува. Той е трезвеник, значи изправя погрешката на баща си. Отде знаем тия хора, които наричаме грешници в света и те носят един товар. Колко нощи са прекарвали в разкаяние, никой не го знае. Всички казват, че той е такъв или такъв. Търси изходен път и не може да го намери. Всичките души търсят някоя душа да разбира положението, да го извади от този мучурляк навън. По кой начин ще се очистят хората? Пране трябва, вода трябва, светлина трябва, култура трябва, говорене трябва. И ти трябва да знаеш, какво говориш.

Сега има една философия. Един адвокат съветвал клиента си, един селянин, как да отговаря. Казва: Господин съдия, будала съм, не разбирам, будала съм, не разбирам. Свършило се делото, оправдали селянина, дошло ред да плаща на адвоката. И на него казва: Будала съм, не разбирам, будала съм, не разбирам. Прилага същия метод. Често и ние носим последствията на нашата философия. Трябва да внесем най-хубавото, което имаме в света. То е закон. Трябва да внесеш най-хубавото, за да получиш най-хубавото. Да внесем Любовта в най-чистата форма. Всеки един да внесе Любовта тъй, както разбира. Да му се не меси никой. Светът ще се оправи много по-лесно така, отколкото сега, когато искаме да се коригираме едни други. Не знаем законите и си създаваме ненуждни страдания, плачове, скърби. Съдят ги, отделят ги, затварят ги. Хубави са тия работи. Затворът е хуба-

во, но този затвор трябва да се преобрази. Казва: Да го отделим той не е заради нас. Новите времена изискват нови средства. Едно правило ще ви дам: Ако искате да въздействувате на един човек, най-първо намерете в него една добра черта, която той има, нещо, което остава винаги с него и дръжте я в ума си. С туй вие ще му помогнете повече, отколкото да го морализирате 10 години. Дръжте хубавото и имайте доверие в хубавото в него. Другите неща ги оставете, провидението сега ще ги изправи. И за себе си същия закон. Да вярваме в доброто в нас, в онова, което Бог е вложил в нас. Въпреки всички наши погрешки, като мислим така, ние ще излезем много по-скоро от мъчнотиите, в които сега се намираме.

Казвам: Сега се нуждаем от мир. Мирът разбира светъл ум, добро сърце и силна воля. Силни хора трябва да станем всички. Важното е. Това е живот Вечен да познае Тебе Единаго и Истинаго Бога. Човек, който може да познае Бога, той е силен човек, който може да познае Христа, той е силен. Той има воля. Онзи, който не може да познае Бога, той е от слабите, от страхливите. Страхливите хора оставете настрана. Онези смелите, решителните, дръжте в ума си. Върху смелото, решителното във вас градете. Не бойте се. То е бъдещето благословение, което иде за света. Трябва да бъдем добри, когато живеем за (на) земята. Да бъдем справедливи, когато живеем в духовния свят. Да любим, когато живеем в Божествения свят.

Тайна Молитва.

25 неделна беседа, гържана на 22 март 1942 г.

Неделя, 10 ч.с.

Изгрев, София

Да изповядваме!

Отче Наш!

Изгрява слънцето.

Ще прочета няколко стиха от 12 глава на Лука от началото до 13 стих.

Духът Божи.

Какво трябва да изповядвате днес. Задава се въпросът, какво човек трябва да изповядва, какво учение трябва да изповядваме днес. Ако учиш медицина, ще станеш доктор по медицина, ще изповядваш, че си доктор по медицина. Ако си доктор по правото, ще изповядваш, че си доктор по правото. Ако си по естествените науки, ще изповядваш, че си доктор по естествените науки. Ако си доктор по психология, ще изповядваш, че си доктор по психология. Те са специални работи. Ако си мъж, ще изповядваш, че си мъж. Ако си жена, ще изповядаш, че си жена. Ако си дете, ще изповядаш, че си дете. Ако си слуга, ще изповядаш, че си слуга. Ако си господар, ще изповядаш, че си господар. Сега в какво седи изповедта? - Много неразбрана е изповедта. Направил си някакво прегрешение, да го изповядаш, това е изповед. ИЗПОВЕДИ. Съвсем друго значение турили на изповед. Трябва да знаеш нещо и да го знаеш на свят. Не само да говориш, но да знаеш основно.

Сега жените аз ги уважавам в едно отношение. Казват: Не си струва човек да бъде жена. Не всякога. Някой път трябва да бъде жена и горко, ако не бъде жена. Ако искаш да научиш търпението, трябва да бъдеш жена. Да носиш едно дете 9 месеца в утробата си, търпение се изисква, геройство се изисква. Всичките генерали на бойното поле не могат да се сравнят с една жена, която носи едно дете. Тя ражда нещо разумно, ражда живота. В какво седи достойнството на човека. Един мъж, който не може да послужи на една жена, не е мъж. Мъж е онзи, който може да послужи на една жена. Дете, което не може да забавлява баща си и майка си, не е дете. Какво значи забавлява? - Има една забава в природата. Цялата природа е велика забава за нас. Онези, които изучават великите хора, имат една смешна идея за великите хора. Те мислят, че са надути хора. Великите хора не са никак надути. В тях няма никаква надутост. Великият човек, той не мяза на една кратуна. Един велик човек следва не само училището на земята, но следва и друго училище - те нищо не говорят. Смешно е на днешните хора, ако кажеш, че свършил друго училище на слънцето. Мислят, ако кажеш така, че си смахнат. Да краде човек не е смахнат, но да каже, че е учил, в училището на слънцето, ще кажат, че е смахнат. Да лъже другите хора не е смахнат, но да каже, че се е учил на слънцето, е смахнат. Ние от сутрин до вечер живеем на слънцето. Казва: Може ли да си бил на слънцето? - Ти никога не си излизал. Той

в слънцето живее, но не иска да го признае. Земята от хиляди години се мъчи да си представи, че е извън слънцето. Една погрешка е, че иска да се отдалечи от слънцето, тя се върти около него. Сега не разбирайте буквално нещата. Слънцето е не само това, което виждаме. Под слънцето разбираме онази вътрешна разумност, в която живеем. Разумността в света, това е слънцето. Казва: На слънцето бил ли си? - Бил съм на слънцето, може да го подпиша с двете си ръце. Ако не съм бил на слънцето, ще бъда първият глупак. Сега някой е смирен, казва, че не е на слънцето. Мислите ли, че много знае. Ако е писал за това слънце, което вие виждате, то е друг въпрос. Ти може да живееш в главата на един цар, без да живееш в неговия двор. Той като те види. Фотографираш се в неговата глава, може никога да не си ходил в неговия двор, ти живееш в царската глава, отпечатан си, той те видял някога.

Та казвам: Ако ние разглеждаме в какво седи величието на човека. Вие имате някаква идея. Някой човек за пръв път го виждате и го обичате. Кое ви заставя да го обичате? - Кое обичате в него. Има нещо, което се обича. То не е конкретно. Ако ви попита някой не можете да дадете отговор. Казвате: Обичам го. Че го обичате, обичате го, но кои са подбудителните причини? - Те са скрити от вас. Дотогава, докато вие не можете да си обясните любовта в себе си, Любовта не ви се изявила, тъй както трябва. Вие имате само външните прояви на Любовта. То е една любов на сенки. Не казвам, че тя не е любов, но тя е нагодена според състоянието на хората. Сегашните хора със своята нервна система не могат да издържат лъчите на Любовта. Под думата Любов сегашните хора мислят, че като се влюби човек, роб става. Робството не е любов. Единственото нещо, което освобождава хората, то е Любовта. Слънцето като огрее земята освобождава всички ония семена, които са притиснати вътре в нея, те излизат. Сегашните хора са били роби, че от постоянните лъчи на слънцето хората са излезли от земята, започнали са да мислят. Горенето на слънцето ги е накарало да ходят по земята.

Сега се заражда противоречие, какво е писано в Библията. Всеки може да оспорва, какво е писано в тази Библия. Смешно, нищо не е писано в тази Библия. Много малко работи са писани. Има една друга голяма Библия, за която трябва най-малко десетина хиляди години да прочетем само половината от нея. Трябват 20 хиляди години да я прочетеш цялата Библия. Има и картини вътре. Всичките тия епохи са описани с картини и ти трябва най-малко няколко милиона години да изучиш и да се опознаеш. Сега някой прочел Библията и дошъл до Откровението. До Откровението дошъл, друга манджа не яде. Казва: „Слънцето ще потъмнее, луната ще потъмнее“. Слънцето е емблема на държавата, на светската власт. Когато се казва, че слънцето ще потъмнее, значи властта на всичките държави ще потъмнее. Кога се казва, че луната ще потъмнее, значи всичките религиозни вярвания, ще потъмнеят. Когато се говори, че всички звезди ще паднат от небето, това са великите хора, които ще паднат. Това са уподобления. Онези звезди, които падат, те са велики слънца. Де ще паднат, на кое

място ще паднат? - Простите хора казват - звездите падат. Падат тия малките парчета, но изгарят.

Та казвам: Тепърва ние имаме една епоха, в която човек трябва да учи и то с Любов. Ако учи другояче, то е товар. Сега гледам учените хора, които поддържат Айнщайновата теория, не можаха да издържат. Тя е смешна. Те са толкоз малки работи. Иска да знае Айнщайн разширява ли се вселената, дали е безгранична или гранична. Дойде и намериха, че още се разширява, расте. Намериха, че сегашният свят е относителен. Какво се подразбира под думата относителен? - Може би, ако ние запитаем моралите за вселената, какво понятие ще имат. Съвременните хора са слепи. Тя е сто пъти по-голяма, отколкото те я виждат. Всичките ни телескопи са направени според нас, тя е сто пъти по-голяма. Най-големите телескопи още нищо не виждат. Те не са приспособени. В човека ще се създаде нова мрежа. Ние не схващаме всичката светлина. Ние схващаме само 7 цвята. Светлината има повече цветове. Някои мислят седем. Седем са засега. Едно време бяха три, после четири, пет, шест, сега са седем. Светлината се развива. Какъв ще бъде погледът на един ангел за вселената?

Има един разказ. Един астроном се молил да му покаже Господ величието на вселената. Като наблюдавал небето, явило се в него амбицията за величието на вселената. Молил се много, Господ да му покаже величието на вселената. Господ изпратил един ангел на земята и му казва: Ще го вземеш, ще го лишиш от неговото тяло, но ще му оставиш човешкото сърце. Взел го ангелът да го носи по вселената. Минали през слънцето, минали през друго слънце, навлезли във вселената. Казва: Няма ли край? - Казва му ангелът: Това е още началото. Казва: Моля ти се да ме върнеш, моето сърце не може да издържи. Не е за мене това, върни ме пак на земята.

Сега най-високите идеи за оня свят, какви са? - Чисто човешки идеи. Такива напреднали идеи. Къде е оня свят. Вие мислите като въздуха. Като стъпиш на оня свят толкоз твърда почва има, че е по-твърда от диамант. Сега аз не искам да доказвам, че е твърда. Който не вярва да иде да провери. Аз, които съм видял нещата, не ги доказвам. Който не вярва, да иде да ги провери. Нито аз искам да ми доказват на мене. Без доказателства. Как ще ми доказват дали пея право или не? - Аз съм автор. Отде знаеш? - Чух го. Отлично пее човекът. Какво доказателство? Кой професор го доказва? - Никой професор не ми доказва. Аз го зная. Ние имаме пет сетива. Като пипна с пръстите познавам, че материята е твърда. С пръстите познавам тази твърдата материя. Какъв е вкусът? - Ще близнеш и ще познаеш, сладко ли е или горчиво. После тази твърдата материя има и ухание. Под думата твърда материя разбирам организирана материя, тя издава звук. След туй тя е по-модно облечена, в дрехи, с краски. Ние сме дошли до гледането. Туй е азбука. Седем букви са открити в битието. В битието знаете още колко букви има? - Сега не искам да ви казвам още колко букви има, защото ще ви смутя. Не искам да смущавам хората. Ако ме пита един човек и каже: Колко ти дължа? - Казвам: 50 стотинки. Не се смущава. Изважда и плаща. Ако му кажа 500 хиляди лева, ще се

смути. Като му кажа 50 стотинки, никак не се смущава. Малкото е разбрано, голямото сплашва човека.

Та казвам: Най-хубавите неща не се доказват. Любовта не се доказва. Мъдростта не се доказва. Истината не се доказва. То са непосредствени неща, които засягат човешката душа. Всеки един човек в света, който е излязъл от Бога, той носи Божието благословение. Всички онези същества, които са излезли от Бога, понеже, всички са излезли в разни епохи, ние мислим, че някои хора нас не ни ползват. Ние се самозаблуждаваме. Няма същество, което като срещнеш на земята, да не ти причини едно голямо благо. Сегашните хора се оплакват, страх ги от влияния. Лошите влияния произтичат от закона на безлюбието в света. Ако големият син намисли на него баща му да му остави най-вече, той веднага започва да се държи със своите братя и сестри. Той е любезен с баща (си) и с майка си, но той има една задна цел. Онзи брат, който иска да помага на своите братя, постъпва другояче. Ние трябва да бъдем от ония синове, които искаме да помагаме. Досега ние сме били синове да се обличаме най-хубаво, да вземаме първите места. Във времето на Христа се яви една майка с двама синове, която искаше да тури единия от дясно, единия от ляво на Христа. Целият християнски свят иска да бъде от ляво или от дясно. Не върви. Най-великите хора трябва да вземат последните места. Когато великите хора вземат последните места, глупавите първите места, светът ще се оправи. Първите места за ядене дайте ги на глупавите. Умните хора да се наредят последни.

Ние трябва да изучаваме вселената такава, каквато Бог я създал, не каквато ние я създаваме. Всичкото противоречие седи в противоречивите възгледи. Колко майки ще срещнете сега, които отговарят за качеството на майка? - Много малко. Колко бащи ще срещнете, които отговарят за качеството на баща? - Аз не искам да направя упрек на съвременното човечество. Намирам, че семейният живот на птиците е много добре развит. Наблюдавайте там майката мътти, после бащата топли яйцата, помагат си. Като се излюпят и той, и тя носи храна. Като ги отхранят оставят децата свободни. И в тях има различие. Майката обича някое повече, бащата обича някое повече. Имат симпатия. Неизбежно е. В природата няма такова равенство. Под думата равенство разбираме същество, което обича повече, повече го обичат, което обича по-малко, по-малко го обичат. Онези, които не разбират този закон, казват: Не ме обичат, и те малко обичат. Много го обичат, и той обича много. Обича човекът, много е богат. Обича много. Бог му дал. Ако говорим за богатството в този смисъл, което се дължи на ума, на сърцето, на човека. Този човек, който много обича, много му е дадено. Но и много се иска от него. Съвременните хора страдат. Много им е дадено. Съвременните учени изследвания показват, какви възможности има в човека. Те казват, че всичкото знание, което има днес човек може да се запечата на 90 книги като Библията. Ако това знание се напечата в човешкия мозък, ще остане място още за 900 такива книги. Тогава едва една десета от това, което е в човека, (е) развито. Какви големи възможности има, девет десети има неразвито. Някои пита какво трябва да правя. Ще учиш. Оженила се младата мома,

тя бяга от мъжа си. Тя няма търпение. Трябва да го търпи. Че тя ако имаше Любов, този мъж ще бъде по-лек от муха. Тя ще го хване за врата, ще му каже: Ти си пратен да ми помагаш. Ако помагаш, ти си мъж. Той ще каже: Ако търпиш, ти си жена. Не може да търпи, не е жена. Да си върви. Не може той да помага. Той да си върви, не е мъж. Следователно, в сегашното разрешение, ако жената не носи търпението като основа на себе си, не е жена. Ако мъжът не може да послужи на една жена, не е мъж. В най-разбраната форма не е мъж. Казва: Да бъде кавалер. Чудна работа. Кавалер. Тази дума е безсмислена. Кавалер, значи конник. Той е кавалер без кон. Как е кавалер без кон? - Казва: Кавалер не е. Няма никакъв кон, какъв кавалер е? - Той е мъж без кон, нищо повече. Тя иска да бъде кавалер. Казва: Дама. Оставете, дама нас не ни трябва. В България колко дами има? - Такива нас не ни трябва. Нас не трябва дами, ни леди, но жени ни трябва. Давам смисъл на две думи. Деви, девици, значи чисти. Жена е, която има търпение. Тя носи живота. Дама, като умре мъжът ѝ, ще се почерни, ще иде на гроба, ще се поклони и ще си замине. Тя гледа какво оставил на нея. Леди е, като умре мъжът, ще иде на гроба, ще тури цветя на гроба, ще тури вода, ще остави той да разрешава въпроса. Ако е жена, ще го възкреси. Ще го зачене в себе си, ще го роди. Искате да възкръснете, ще минете през тясните врата. То са тясните врата, вратата на раждането и смъртта. То са два пътя, по които човек трябва да мине. Този въпрос не може да се разбере, без онзи вътрешен процес, без онази чиста представа за нещата. Ти седиш най-първо и нямаш една идея. Онова, което Бог е създал като жена, какво е? - Онова, което Бог е създал като мъж, какво е? - Трябва да имаш представа, че по образ и подобие го направи. Трябва да имаш представа. За жената не казва, че я направил по образ и подобие. Но за първия Адам казва: Направи го по образ и подобие свое - мъжки и женски пол. В първото създаване и двамата ги направи. Във второто създаване мъжът е направен, но за жената нищо не е казано. Жената тогава не беше, тогава тя беше дете. Не говоря за Ева, тя отпосле стана жена. Тя не беше подготвена за жена. Тя едва сега е Ева. Като се яви в новото човечество, Ева ще издържи изпита си. Ева в новото човечество, което сега иде, ще роди нещо хубаво. Те ще се нарекат хората на братството. За сега Ева, която родила, не зная какво да кажа. Ние сме онази Ева, която ги роди във от рая, единият брат уби другия брат. Сега родените са от първата Ева, всеки гледа да убие другия. Всичкото недоволство в света произтича от там. Има нещо от майката, Новата Ева, която иде в света, трябва да изяви роденото от Бога. Казва в християнството: Да се родят. Трябва да дойде една Ева в света. Апостол Павел казва, че ги родил. Те загатват за тази първата Ева, която Бог създаде по образ и подобие. Тя слиза сега на земята. Първият човек, когото Бог създаде и той слеза сега на земята. Дето се казва: Второто пришествие, възкресението. Туй възкресение ще бъде новото раждане, в което хората ще се родят по нов начин. Няма да се раждат както сега. Сега вас може да ви се вижда малко странно.

Ако влезете в един музикален свят, знаете ли колко странни работи има? - Аз съм слушал мнозина да изпълняват някои сполучливо направени, някои майстори съм слушал, никакъв образ не дават.

Щом се дават тоновете, веднага образ се дава, има трептения. Цяла епоха представят, някои имат само размътени образи, нищо определено нямат. Казвам: Ако нашата мисъл, ако нашите чувства, нашите постъпки (не) ни дават един чист образ на нещата, ние нямаме една представа за Бога. Запример ние мислим, че то е велико същество някъде. Аз Го виждам скрит зад най-дребните неща. Заставам пред един цвят и с благоговение седя, Той е скрит зад него. Гледам колко хубаво е направено това цвете, какъв аромат има. Казвам: Господи, познавам Те, Ти си. Не казвам и това, но като дойде, изменя се лицето ми, погледът, мислите ми, всичко става друго. Влизам в един друг свят. Отваря се един свят, виждам ангели, които изложили своите картини. Всеки цвят е една картина на един ангел, който е работил. Седя с благоговение в туй изложение. Гледам един цвят, други и гледам да не наруша нещо, да се не събори някоя картина някъде. Такава една ясна представа имам. Та казвам: Когато дойде един музикант, аз го виждам. Та когато аз видя един музикант, те нямат една поза. Клати се на една или на друга страна, като че мъчно се свири. Има едно клатене немюзикално. То не е хармонично, според мене. Аз съм изучавал музикалните движения на всеки тон. Има известни движения, които са важни. От движенията зависи здравето. Когато мислиш, се движиш, когато чувствуваш, се движиш, когато постъпваш, се движиш. Да знаеш какво е движението на постъпките, какво е движението на чувствата и какво е движението на постъпките. Ти ще имаш ясна представа. Казвам: Сега ни трябва хора, които са опитали. Нас ни трябва музиканти, които са следвали в консерваторията на слънцето и са дошли на земята. Тези тук, които сега се упражняват, минават за професори по музика. Щом се занимават с музика, ще дойдат един ден и ще ви вземат. Достатъчно е 24 часа да бъдете там, като се върнете, ще бъдете професор тук. - Как е възможно? - Аз ще ви докажа, което не се доказва. Легнете вечерно време сънувате, че оттук отивате в Америка, свършите колегия, университет, вземете докторат, връщате се в България. Как става? - Цяла една епоха, а ти за една вечер свършваш. Такива сънища са ми разправяли.

Та казвам: Онези, даровитите, гениалните деца, които се раждат, как на 4-5 години свирят на пианото. Раждат се. Но тия деца са били на слънцето. Не мислете, че гениалността е от земята. Земята не е за гениалните хора. Тук се проявяват гениите. Като го хванат, като го турят при най-лошите условия, ще може ли да търпи. Ако може да се освободи музикално, ще пее на гъстата материя, ще пее и тя ще те пустне, ще минаваш. Ще претърпиш. Един Буда искал да се освободи, да си поотпочине, да не мислят заради него. Легнал под едно плодно дърво и заспал. Дебнала го тази астралната змия, обвила го и като се събудил, намерил се стиснат. Той започнал да се смалява, смалява, станал толкова малък, че се изплъзнал из нейните гънки. Сега музикантите като дойдат лошите условия, смаляват се, смаляват се като излезе навън, той вече е музикант. Музикант без Любов не може да бъде музикант. Без Любов по музика, не може нищо да се постигне. Може да ми каже някой, че може да постигне, но то е невъзможно. Ще

туриш в основата Любовта. Ще пееш, тия ноти, като произнасяш, като че пее някой в душата ти. До пееш, носи блага, ре пееш, носи блага. След като изпееш една гама, една песен да се чувствуваш радостен. Сега изпееш една песен, дотегне ти. Това не е пеење. Аз не пея така. Не може да се пее така. Сега кой е начинът, по който вие можете да постигнете нещата? - Понеже, не сте работили над себе си, вие имате едно бъдеще, вас ви въодушевяват обикновени хора. Хубаво е да ви въодушевяват. Но казвам: На вас ви трябва да се спре някой цигулар при вас. Има един анекдот за Паганини. Като минавал покрай една улица, вижда един стар цигулар, побелял, паднала цигулката, той се ди и мърмори. Взел Паганини цигулката и започнал да свири. Събра-ла се цяла публика. Гаванката на стария цигулар се напълнила, всички хвърляли. Та старият цигулар казва: Синко, защо не дойде по-рано, къде си толкова закъснял? - Какъв отговор е дал Паганини? - Казва: Благодарни сега. Казвам: Туй наричам гениалност. Гениалният е този музикант, който се е спрял в невидимия свят. То е гений. Не мислете, че в дадения случай вие сте гений. Геният е особено същество от Божествения свят, нищо повече. Талантът е едно същество от духовния свят, обикновеният човек е от земята. Сега мислим, че сме талантливи и гениални. Ако си талантлив, ти си от духовния свят, посетило те е едно същество. То, докато е с тебе, всичко върви. Ако си гениален, посетило те е едно същество от Божествения свят, помагат си заедно. Сега, някои, които не разбират, казват: Тъй ми каза Духът. Оставете този начин, но говорете тъй: Тъй ми каза Духът. Духът в човека никога не говори като човек. За мене е тъй. Много рядко говорят духовете. Защото езикът им е толкова съдържателен, една дума на едно гениално същество в духовния свят, е цяла реч, от 10 000 думи. Тази реч като ти каже, никога няма да я забравиш. Като влезе тази дума е светлина, веднага умът работи. Дойде мъчна задача, веднага я разрешава. Това същество разреши задачата и казва: Подпиши се. Дойде друга задача, разреши я и казва: Подпиши се. Ти мислиш, че си гениален. Ти си само този, който се подписва. Ти си свидетел. Казва Писанието: „Ще изпратя Духът си“. Когато Бог изпрати Духът Си, всички хора ще бъдат гениални. Гениално в нас е само Божественото. Само духовното е талантливо. Та сега както е на земята, казват, че има гении, полугении. Това не е обяснение. Гениите имат особени линии. Те имат особено устройство на очите. Всичките линии са съвсем другояче устроени.

Та казвам: В онази притча, дето Христос казва за талантите, този, който имаше 5 таланта, беше гениален. Който имаше два таланта беше талантлив, който имаше един талант, беше обикновен. Онзи, който беше гениален, спечели още 5, който беше талантлив, спечели още 2, а онзи обикновеният, който имаше 1, зарови и него. Ако сте заровили вашите таланти, вие сте обикновени. Не си правете илюзии. Казва: За в бъдеще като се преродя втори път на земята. Ще се преродиш в някоя крава. Ни най-малко не ви насърчавам за в бъдеще. Гениалните и талантливи хора имат бъдеще. Не е лошо да се родиш в крава. Ти няма да имаш условия да учиш. В една крава мляко знаеш

да правиш, ще го събираш от дърветата, ще те доят. Като се научиш да си даваш млякото, ще влезеш във втора степен. Доиде талантливият. Щом човек дойде в таланта, в гения, трябва да работи за Божественния свят. Каквото вземе, всичко трябва да раздава даром. Както от цветята излиза аромат, така и нашата дума да раздава, както слънцето раздава своята светлина. Туй се изисква от онези, които искат да служат на Бога.

Та казвам: Оставете този страх. Хората от постоянния страх остаряват. Казвате: Ще се остарее, ще се остарее. Какво ще се прави? - Като остаряват, къде ги заравят? - Ще направят паметник. Защото какво е паметник на земята? - Един паметник, това е затвор за тебе. Защо ми е затвор? - В затвора, нищо повече. Ще каже: Не ми трябва затвор. Ако ми повярват и без затвор може. Като не вярват, направят затвор. Имайте вяра, отворете душите си. Вие сте живяли по един начин. Трябва да има правилно разбиране, защото някой път можете да ме разберете криво. В Русия един студент, след като се молил дълго време, явява му се Христос и му казва: Не ти харесвам очите. Става и си казва: Щом Христос не ми харесва очите, защо ми са? - Запалва една свещ, туря едно око и започва да го гори. Влизат студентите и спасяват другото око, искал да изгори очите си. Христос му казва: Поправи си очите. Той разбира буквално. Казва: Че видях Христа, не се съмнявам, че не разбрах Христа, направих една погрешка, че изгорих окото. Не тълкувайте криво, не искам да си изгорите очите. Не искам каквото хората имат да го раздадат. Искат да раздадат богатството си. Светът така не може да се поправи. Най-първо в света трябва да влезе Любовта като подбудителна причина. Всеки човек, който иска да направи добро, да го направи от Любов. Ученият да учи от Любов. Ако Любовта влезе във всичките области на човешкия живот, всяко нещо да става от подтика на Любовта. И каквото направиш, да си доволен. Другите хора да живеят, както разбират. Да не казва никой, те ме изнудиха. След като раздадеш всичко, да не усещаш, че си осиромашел. Тогава може да имаме опитността на онзи английски проповедник, мисля, че било на остров Цейлон. Отишъл там да проповядва. Проповядвал, проповядвал, никой не се обръщал. Един ден казва: Ще ви проповядвам Христовото учение реално. 20 години ви проповядвах, че Христос учеше, че който има две ризи, да даде едната. Като чули идат тия диваци и всеки като влязъл в къщата, задигнал нещо: някой стол, друг - дреха, задигнали всичко и офейкали. Той се зарадвал, че проповядвал учението. Докато проповядваме Христа и всичко седи у нас, ние не сме дошли още до реалното учение. Тия диваци по едно време си казват: Този човек 20 години живее между нас, никому зло не ни е направил, ние отидохме като разбойници и разграбихме. Всеки се върнал и му върнал взетото, всичко каквото имаше. Ние се страхуваме, че ще ни оберат. Те ще донесат взетото назад. Целта на провидението не е да ни оберат, но иска да ни научи да вършим Волята на Любовта. Всичкият стремеж на Бога е да ни научи да работим с Любов в света. Не че е принуждение. Принуждението произтича от съвсем друг закон. Христос казва: За-

що ме наричаш благ? - Благ е само един Бог. Едно благо същество може да носи всичкия този произвол, който имаме сега на земята. Казва: Ще поумнеят всичките хора. От всичките противоречия, които сега виждате, Бог ще извади скъпоценни камъни. Тия гранати, тия бомби, всичките танкове, параходи, всичко ще се промени и вие ще се чудите на чудесите, които станат. Съвременните хора светии ще станат. Светии, но като се родят от новата майка Ева, която е направена по образ и подобие Божие. Затова всички трябва да се поставите да минете по новия път на Любовта. Свириш, свири с Любов. Сиромаси, приеми сиромашията с Любов. Не те слуша жена ти, ти с Любов приеми това. Защо да не те обича. Ако обичаш жена си, която (не) те обича, не е Любов. Като не те обича да я обичаш, то е Любов. Любовта няма стимул отвън. Любовта е сама стимул за себе си. Докато не дойдем Любовта ще бъде стимул за нас, не отвън да бъде стимулът да влезе онази истинската Любов сама да бъде стимул в нас, туй наричам в нас да се весели Божественото начало. Та при най-лошите условия да станат чудесии, каквито никога не са ставали. Да допуснем сега, че искате едно чудо. Какво чудо? - Искате по един самун да имате или искате по 100 или 200 златни да имате. Кое от чудесата искате? - Ако искате по 100-200 хиляди лева, трябва кредит от банката; ако ви дам тия пари, то е зальгалка, то е заблуждение. Най-първо ще наруша порядъка на нещата. Понеже, златото се ражда като плодове. То е свързано със здравето на човека. Златото има отношение към целия органически свят. То е проводник на слънчевата енергия. Да ви дам сега на вас златото, значи да ви създам зло. Вас злато не ви трябва, нищо повече. Но ви трябва една светла мисъл. Материалните работи ще дойдат. Целият материален свят трябва да го добием отпосле. Засега трябва да се приготвим. Материалните светове Бог е приготвил като възнаграждение. Ако вие служите на Бога както трябва, един ден, ако сте гладен за земя, за слава, ще ви пратят някъде. Казва: Не търсете слава от хората, от Бога слава търсете.

Сега такива, каквито сте, вие не може да идете на слънцето. Защо не може? - С тяло не можете да идете. Понеже на слънцето има 16 хиляди тона налягане, на слънцето ако идете, вие ще се превърнете на най-тънката хартия, която съществува в света. Или на научен език казано, ще се превърнете на газообразно състояние. Вашата мисъл не трябва да има тяготение на земята. Човек иска да иде на слънцето. Трябва да има съвършена Любов. С Любов може да иде и да издържи на всичкото налягане. При сегашното състояние да идеш, е голямо нещастие. Даже понякога път да мислим за слънцето, то е доста трудна работа.

Най-първо се въоръжете с Любовта на малките мъчнотии, които имате, понеже в тия малките мъчнотии ще ви се разкрият бъдещите закони, по които ще се направляват законите, по които талантите ще дойдат да се вложат във вас, по които геният ще дойде. Пред вас ще седи едно велико бъдеще. Вие искате сега на земята. Вие сте в училище. Няма какво да очаквате повече. Ако възприемете така Любовта, вие ще влезете в новия живот по един естествен път. Няма да се плашите. Когато дойде смъртта,

ще дойдат вашите приятели отгоре. Най-първо ще се явят двама ангели, облечени в светло, ще дойдат, ще ви вземат, ще ви ръководят, няма да ви говорят нищо за смъртта. Ще станете, те с Любов ще ви изтеглят и ще напуснете телото, като че излизате от къщи и ще си заминете весел за другия свят. Няма да се мъчиш да излезе душата да я пуснеш. Те са двата ангели, най-красивите, които не сте виждали. Опасност има, че като не сте живяли добре, наместо да дойдат светли, ще дойдат двама черни, с мечове. То е лошото. Искам да ви представя Онзи Велик Баща, да имате един образ заради Него. Няма по-добър от Него. Няма по-велик от Него. Заслужава да живеем за нашия Баща. Заслужава да бъдем музиканти заради Него. Заслужава да бъдем певци заради Него. Каквата работа вършим заради Него, заслужава на земята. Тази работа ще се благослови. Дето сте болни някои, то е че не правите опити. Срещам мнозина. Казва: Сестра, аз много вярвам, но няма да го бъде. Много вярва, но няма да го бъде. Тъй ли се говори? - По старому няма да го бъде, по новому ще го бъде. По старому никой от вас не живее добре. Всички от вас трябва да имате един много подвижен ум, подвижно сърце. Човек е изпълнен със страх. Като дойде една болест, започва да го (е) страх. Няколко деня правя опити. Изучавам теченията на болестта. Опасни течения са. Знаеш какво значи да правим опити с температурата. 150 градуса да те турят на пиростията*, докато се приспособиш, после 200, 400 градуса, ще започнеш да подскачаш. Започваш да изгубваш вярата, небето се затваря, остават те, не можеш да се молиш. Говориш, никой не слуша. Отвън ние механически се молим. Ние мислим Духа. Ще се обърнеш по съвсем друг начин за молитвата, ще разчиташ. Ще видиш какво Бог може да направи в тебе. Ще уповаваш на себе си, тогава ще имаш равновесие, няма никакъв страх. След тази голяма тъмнота, която ви е посетила, ще видиш отдалече една малка светлина се задава. Видиш светлото лице, постоянно се приближава, ще чуеш думата мир. Да изповядваме Бога с Любов, не с насилие. Като помислиш заради Него, да ти стане весело, че всичко можеш да направиш. Всичко наоколо да ти е мило. Като искаш да направиш една постъпка по Любов, всичко в света да ти стане мило. То е Любов в света. Не правите малки опити. Само така можете да се подмладите. Писанието верно казва: Онези, които чакат Господа, тяхната сила ще се обнови, които с Любов го чакат, ще се обновят.

Та казвам: Остава единственото нещо в света, което хората трябва да направят. Аз ви казвам: Иде нещо в света много добро. Аз така виждам. Иде нещо в света много добро. Аз така виждам. Какво ще стане? - Много добро иде в света. Толкоз хора измряха. Не измряха, опознаха се. Войната от Божественото гледище е опознаване. Два народа като се бият, се опознават и се влюбват един (в) друг. Следователно, тази война, която става сега, е опознаване на народите. Не само с бой работата става. Който много има, много трябва да дава. Всеки, който има, да принесе на олтаря от любов най-хубавото, което има. Кажи на един човек две думи. Не иска много този човек. Един ден иде един болен и му казвам: Иди, ще оздравееш. - Как ще оздравее? - Иди, ще оздравееш. Най-после му креснах, иди си, ще оздравееш. След един месец иде да благодари, че е оздравял. Искам да му кажа: Ако не оздравееш, ела при мене. Като ти казвам, че ще оздравееш, отгоре казват, че ще оздравееш. Аз няма да те лекувам, други ще те леку-

ват. Ще оздравееш. Той мисли, че аз го лъжа. Казвам му, върви ще оздравееш. Казвам му: Върви, ще оздравееш. Сега не е въпрос за оздравяването. Дойде някой, не е добър. Казвам: Добър си, само си ашладисан с диво. Всички сте добри.

Та казвам на всинца ви: Всички ще станете за в бъдеще талантиливи и гениални. Ще кажете: Кога? - Гледайте да не ме предизвикате да кажа: Вървете си. Които се сподобят с този век, нито се женят, нито за мъж отиват по стария начин. Ще имат Любов, ще бъдат като ангели. Ще видите служение, за което ви говоря. Ние трябва да се подготвим да служим с Любов. Казвам: Ще се оправи светът. Умрял някой. Не е умрял, повикали го в другия свят, отишъл да се учи.

Та казвам: Нека изповядваме нещата. Под думата: Които ме изповядва пред хората с Любов, казва Христос, и аз ще го изповядам пред ангелите. Който не ме изповядва пред хората и аз няма да го изповядам пред ангелите. Любов, за Любов. Безлюбие за безлюбие. Всички работете с Любов. Всички други философии си ги дръжте, но започнете новото да служите. Имате баща, служете му с Любов. Имате другарка, служете ѝ с Любов. Имате мъж, служете му с Любов. На всички служете. Жените да дават. Ще кажете: Уважение и почитание. Аз казвам: С Любов. Досега сте работили с почитание и уважение, оставете тези работи, с Любов работете. Услужи на една жена с Любов. Жените сега са обедняли, като нямат Любов, треперят като животно. Любовта е, която дава. Щом обикнеш, като послужиш с Любов, веднага става красива; щом е без Любов, погрознее. Един мъж като го срещне една жена, която няма търпение, той отслабва; като има търпение, мъжът става смел и решителен. Щом тя не е търпелива, стане баба. Казвам: Жените търпеливи, мъжете с обхода, тогава ще бъдат смели и решителни. Или според моя език: Ще служат в света с Любов. Всичко ще постигате с най-малка енергия. Не разрешавайте въпроса, как. Няма да се мине дълго време и това ще се отбележи на вас. Нека да се чете на вашите очи, в движенията, че Любовта е подбудителната причина, че служите на Бога. Питат те: На кого служиш? - Кажи: Уча се сега да служа на Любовта. Ученик съм на Любовта. Искам да служа тъй, както аз вече разбирам.

Не правете опити с големи работи. Големите работи не искате да свършвате. Правете опити с малките работи. Направи един опит най-малък. Служи на човека, кажи му една дума с Любов, тъй че да почне думата. Една дума тъй да я произнесеш, че той да я запомни. Не големите работи, но малките работи опитвайте.

Тайна Молумба.

26 беседа, държана на 29 март 1942г.

Неделя, 10 ч.с.

Изгрев. София

Бъди верен.

Отче Наш.

Ще се развеселя.

Няколко стиха от 20-та глава на Йоана.

Духът Божи.

Нашият век е век на реалното. Реалистичния век няма да го нарека материалистичен, понеже го свързват с думата безверие. Понеже думата безверие не съществува в света. Тя е псевдоним. Някой не вярва. Той не вярва в едно, но вярва в друго. Бих желал да срещна някой човек съвършен безверник. Този век не е на безверие, но е реалистичен век. Понеже е реалистичен век, костеливи орехи има, като ги чоплиш със зъбите, ще си повредиш зъбите, трябва чук. Много деца повреждат зъбите си с чупене на лешници. Кой въпрос е много лесен? Казват някои: Откровение имаме. Откровение на един гениален човек разбирам, но един обикновен човек никакво откровение не може да има. Ако откровението може да се даде на обикновените хора, до сега светът щеше да цъфне. Но на гениалните, на талантливите хора ще дадат. Талантливите и обикновените до като ги убедят в туй, минава се време. Сега има едно положение, което трябва да знаете: Как да гледате на света. Сега на вас ви трябва почивка. Всички сте турени като на парила. Тия парила може би, вие да сте ги създали. Тия парила може и другите да са ги създали. Но ще ви превода един български анекдот. Не е много поетичен, но е изразителен. То седи в следното: Някой селенин се оженил за една селенка, и тя му забранявала да яде яйца. Казва: Яйца няма да ядеш, само ако ти позволя. Без мое позволение нито едно яйце няма да изядеш! Не знай, може би от Великден на Великден му е давала. Анекдотът е следният: Един ден тя умряла, дошла една болест, припаднала и умряла. Той като видял, казва: Отирвах се вече. Не плача заради нея, но взел човекът 4-5 яйца, заровил ги в огъня и казва: Сега не може да ми заповядваш! Чули съседите, че се е поминала жена му и 4-5 дошли да го посетят. Като чул да се тропа, той извадил набързо яйцата и ги сложил в пазвата. Забравил за момент, че жена му умряла и помислил, че ще има скандал. Те започнали да го окайват и казват: Голям огън гори на тази къща. - Много голям е, но този, дето гори /показва сърдцето/, е по-голям. Виж, казват, колко обичал жена си! Не, че обича жена си, но яйцата го горят. Ние, съвременните хора, страдаме от нашите яйца, от печените яйца. Създаде се една мисъл, създаде се едно чувство, създаде се една постъпка, които не може да се организират.

Да дойдем до основните работи. Физическият свят е твърд. Материята, от която е създаден, е твърда и се дели до безкрайност. Духовният свят е жидък, на вода мяза, воден е. Умственият свят е въздухообразен. Божественият свят и той е твърд, но той е неделим. От него се образува голямото тяло, от физическия свят се образуват

малките тела. Има едно подобие. Когато идваш да създадеш едно нещо голямо, трябва да се хванеш за Божествения свят. Когато искаш да създадеш едно малко нещо, трябва да се хванеш за човешкия свят. Хората когато създават малки работи, хващат се за Божественото; когато създават големите - хващат се за човешкото - не върви работата. Ако човек не разбира вътрешния смисъл на света, ако той не разбира своите чувства, ако няма ясна представа за чувствата, за постъпките и за своите мисли, мъчно може да се справи със света. Той мисли. Всеки мисли, че е най-важното нещо. Ако попитате един комар, той мисли, че е най-важното нещо. Като комара няма друго такова същество. Жабата мисли, че като нея няма друго същество. Ами вярно е, че няма. Не че светът е създаден само за комаря, то е въпрос. Светът да е създаден само за жабата, то е въпрос. Трябва да имаме една ясна представа. Не само теоретически нещо да го помислим, трябва да го почувствуваме и още трябва да го направим. Не само трябва да го направим, но има едно състояние, трябва да го опитаме. Аз вземам опита като една проверка. Има неща, които могат да се проверят. За пример, как определят учените хора с каква бързина се движи светлината? Или как далечните слънца от земята, по какъв начин измерват? С аршин ли? Макар, че не може да идат на слънцето, знаят какви елементи има. После определят температурата му. Има други работи, които не знаят. Не че не знаят, но не искат да кажат, понеже ние разглеждаме света от чисто земно гледище, според законите на земята. Целият физически свят стои в едно безкрайно разнообразие на живота при разни състояния. Животът може да се яви при 37 градуса, при сто градуса, при 125, при 250 градуса, при 1000, при 2000, при 100 000 и при няколко милиона градуса. Сега ние само от нашето гледище на земята мислим. Тук на земята е така. Ами, че как мислите? В Библията се казва: „Бог създаде небето и земята, и земята била неустроена и пуста и Дух Божи се носел на повърхността на земята. Голяма температура имаше в този Дух. Имаше живот. Той се носеше по повърхността на земята. Сега всички вие имате един свят неустроен във вас. За пример по това се отличава небето. Небето е устроено. В началото Бог създаде небето и земята и земята беше неустроена. Светът се създава всеки ден. Той се създава разумно. Небето е създадено. То носи разумния идеал в света. От там се вземат всичките форми. Казвам: Всеки един трябва да работи, да пресъздаде себе си. То е задачата на земята. Ако дойде един художник, той няма да се роди със своята гениалност. Той се ражда с всичките възможности. Постепенно като работи, той става виртуоз в тази област, да рисува. Така става с музикантите, така става с писателите, така става с онези, които говорят или работят. Религиозните хора казват: От Духа ще дойде! От Духа ще дойде, но Бог иска работа. Не може да дойде така. Аз не го помня. Че ти не го помниш. Много религиозни хора мислят, че като не помнят, забравили го. Не трябва да го забравяш. Някои неща, които са важни защо ще ги забравяш? Ако забравиш как да си обуваш обувката, какво ще бъде? Ако забравиш как да се качиш на един кон, или как да се качиш на някоя каруца или ако

забравиш от къде да влезеш в къщата, идеш от там дето няма врата, искаш да влезеш, търсиш нова врата.

В човека има вродено едно тщеславие и гордост. Човек мисли, че много знае. Да ви приведа един анекдот. Трябва да се пазите. Той не е поетичен, но обяснява. Една доста интелигентна селянка не знаела как да готви. Отива в съседите и пита: Вие как варите боба? - Туряме го във водата и като стоплим първата вода, хвърляме я. Втората не я хвърляме. - И ние така го варим. Пита, житото как го варите. Казват и. - И ние така го правим. Казва: Баницата как я правите? - Казват и как. - Тя казва: И ние така. Един ден съседката искала да я изпита колко знае и когато тя дошла да ги пита как те готвят охлювите, тя казва: Туряме ги в чутурата, начукаме ги, начукаме ги хубаво, туряме ги в тенджерата, туряме ориза отгоре. - И ние, казва, така ги правим. Това е човекът, които не знае. Така не се говори. Има един анекдот, ще го оставим него. Нас ни е потребно едно знание, което да ни освободи от тежестите, които имаме. Съвременните хора имат големи тежести. Има неща неверни, праздни. Четеш едно съчинение, писал някой, всичко това те смущава. Писал друго нещо. Той доказва. Все неверни работи от всякъде. Смущаваш се. Трябва човек да проверява нещата. Често има преувеличение. У българина чувството на преувеличение е силно развито. Харесвам това чувство на българина. Не казва нещата както са, той ги преувеличава. За пример, в практическо отношение някои казва толкова свят много - 20 000, а то едва 1000 души има. Друг казва: Като отиде на някой събор свят, свят, яйце да хвърлиш няма къде да падне. Събрали се 1000 души и яйце нямало къде да падне. - Преувеличение. Само в едно нещо той не преувеличава. Като го попиташ колко даде нивата, няма да преувеличи. Казва: Едва ще прекараме. Там няма увеличение. Като е за друго много увеличава. Казва: Учен човек е, звездите сменя от горе. Щом дойде до там, трезвен е вече, разсъждава. Много знае. Та казвам: Сега ако вземеш един човек, които много те обича, преувеличава работата. Ако ще ти даде мнението си за някой човек, когото обича, казва: Този човек е ангел, той е добър, добър! Да ви приведа един анекдот, колко са добри хората. В едно богато семейство през постите заклали един паток. Идва един гост, скрили паток в една голяма тенджера, турили коприва да ядат. Поседял гостът, мирише му. Питат го: Кога ще си ходиш? - Утре рано. Казват: По-добре ти, времето ще се развали. Турят го там да спи дето е патокът. Сутринта става рано, взема паток в торбата. Казват му: Ха, на добър път! Той казва: На добър път, но се опасявам. В моя живот патиците доидоха да царуват, ако ме хванят некъде. Казват: Няма, няма да те хванят, от патка нищо не става. Казва: Няма лошо. Търсят паток в тенджерата, няма го. Ти ще преувеличиш една работа, ще туриш на един човек, той да е способен. Всичките хора, които са създадени, те са с различни способности. Някой човек не може да го туриш на някоя работа, за която няма способност. Ние мислим, че всеки може да бъде съдия. Не всеки може да бъде учител. Не всеки може да бъде майка. Не всеки може да бъде баща. Не всеки може да бъде адвокат. Не всеки може да бъде виртуоз

или певец. Раждат се хората в света. Следователно, ние трябва да уповаваме на онова, което природата е внесла, или онова, което Бог първоначално е вложил, на туй трябва да разчитаме. Често в живота ни се ражда един дисонанс, който аз го отдавам на две причини, три причини има. Един дисонанс се ражда от движението на земята, друг - от движението на месечината, около земята, един - от движението на слънцето. Слънцето се движи с една скорост 300 000 км в секунда. В подсъзнанието на човека, човек трябва да вземе влиянието на земята, на слънцето и на месечината заедно. Един човек, който няма перпендикуляр, който не е свързан с центъра на слънцето, аз считам центъра на слънцето интелигентността на слънцето. Слънцето е разумно. Земята е разумна. Между тия две разумности има отношение. Видимата земя е тялото на земята. И земята има душа. И слънцето има душа. Туй не искам да ви доказвам дали вие вярвате или не, аз вярвам, това е важно. Нещата, които не съществуват, те съществуват, те са. Нещата, които не съществуват, аз и да не вярвам нищо не значи. Не важат за мене доказателствата има ли Господ, няма ли Господ. Казвам: Какво подразбирате: Сит съм, гладен съм? Няма Господ - гладен си. Има Господ - сит си. Мислиш добре - има Господ; не мислиш добре - няма Господ; добър си - има Господ; лош си - няма Господ; справедлив си - има Господ; не си справедлив - няма Господ.

Та казвам: Ония неща, отрицателните, те са в тъмнината. В тъмнината няма знание. Там човек не чувства никаква перспектива. Всичките ония хора, които отричат реалността на света, умът им е помрачен. В същност аз разглеждам хората. Много хора безверници, които са, тъмен цвят имат. Щом видя чер цвят на лицето зная, че той е развален. Някои отричат, но имат светло лице. Казвам: Ти си вярваш. Туй съответствува на известни области в човешкия мозък. Човек сега няма какво да разправя дали има вяра. Човешкият череп показва дали има вяра или не. Вземете човека, като умре по-добър се показва. Ако е бил вярващ, тази част на черепа горе, колкото е по-тънка, ако не е живял във вярата, костта е дебела. Ако е бил религиозен, костта е много тънка, ако не е бил религиозен, костта е дебела. Значи не е имал. Достатъчно е да турите една свещ в черепа и да видите де е светъл черепът, там човек е работил най-много. Дето е дебел, светлината не може да проникне, значи невежа е. Ние, съвременните хора, понеже сме се отдалечили от Бога, отричаме Бога, нас ни е срам. Ще ви приведа един пример. Американците имат туй чувство на преувеличение, един проповядвал за лисицата, че имала дълга опашка. Той имал един приятел и му казал: Ти знаеш, че много обичам да преувеличавам. Като започна да преувеличавам, ти ще мръднеш с показалеца си да се не излагам. Започнал той да проповядва с примера за Гедиона, които хванал лисиците. Той казва: Но тия лисици са имали опашки по 6 метра. Приятелът му направил знак с показалеца. Казва: Вижда ми се малко невероятно и намалява с половин метър. Приятелът му пак направя знак с показалеца. Казва: Но и това ми се вижда невероятно, намалява още повече. Не преувеличавайте нищо в себе си. Нито увеличавай, нито намалявай! Казва: Много страдам. -

Че какво страдаш? Колко деца си отгледал? В какво седи страдание-то? Ти не си отгледал едно дете. Зная един господин 90 години е живял и с молитвата е отгледал 2500 деца. Само с молитва, се е молил! А ти колко деца си възпитал? Де ти са страданията. - Нямам обуца. Много страдаш, че нямаш обуца, че нямаш шапка, че някъде не те приели добре. Кого приемат добре? Заякът приемат ли добре? Лисицата приемат ли добре? Птичките виж, на всякъде треперат. Помнете, че земята е място на изпит. Тук хората идат на проба. Земята е пробно място. Най-великите хора на небето, когато искат да ги опитат, ги пращат тук. Следователно, вярвайте, че идете на проба. Ще се пробва вашето търпение, ще се пробва вашия ум, ще се пробва вашата добродетел, ще се пробва вашата ученост, ще се пробва вашето знание, ще се пробва вашето изкуство. В музиката ще се пробвате. Всичко трябва да мине през проба в света. Само онова, което е пробвано, то остава в човешкото съзнание. Като идеш в оня свят може да работиш. Онова, което не е пробвано, се изгубва. Тъй както сега учат в гимназията, свършат и всичките формули ги забравят. По история забравят много дати. Много неща забравят. Знание, което се забравя, изкуство, което се забравя, музика, която се забравя. Има знание Божествено, което следва човека. В туй знание радостта е съпътница. Всякога при това знание ти имаш вътрешна радост. Като пееш радваш се, че може да пееш. С пеене всичко може да направиш. Ако посади един декар земя, че и пея, тя ще ми даде десет пъти повече жито, отколкото един, който не е пял. Какво ще кажете? Това е опит. Ако садя дини и пея, тия дини ще растат по-хубаво. Всичките ония хора, които работят добре, те пеят. Човек, който има любов, той пее вече. Онези, които правят една работа без любов, те не може да успеят в работата си.

Казвам: Радвайте се на малките благословения, които Бог е дал. Една пчела, за да събере един грам мед, трябва да посети 633 цвята! Ако имаш търпението на тази пчела, Божиите блага по малко се вземат. В умствения свят има цвят. Има цвят и в духовния свят. Ние сме се научили на такива благословения, стотинка по стотинка или зрънце по зрънце. Житото, както е, не се ражда така голямо, но малки зрънца. После мнозина са изгубили предназначението си. Казва: Защо съм дошъл на този свят? - Ти си дошел, в естеството ти виждам, да утешаваш. Казваш: Аз като страдам няма кой да ме утеши, а аз да утешавам другите. Казвам: Няма какво да те утешават тебе, Господ те е пратил, ти да утешаваш. Ти си пратен за музикант да свириш на хората. Като дойде да осиромашееш, Господ ще ти помогне. Не се съмнявайте! Човек, който е изпълнил задълженията си към Бога от Любов, няма в цялата история на човечеството да е бил някой разочарован. Йон, който бягаше и не искаше да иде, какво му стана? Този Йон къде ще го намерим? Вие ще кажете за Йон, че беше любимият ученик. Този Йон направи така, какво ще кажете тогава? Казва: Господи, не те разбирам. Ти вършиш неща, спокойствие нямам. Да им кажа, че след 40 дена Ниневия ще пропадне. Казах и не стана. Това го търпя. Но стига една тиква израстна с листата си и дойде един чер-

вей, изяде я. Не можеше ли тази тиква да остане? Казва: Защо червеят я изяде? - Ти искаш каквото си казал да стане. Ти съжеляваш, че една тиква пострада, а не съжеляваш, че в Ниневия има толкова деца. Отвори му се сърдцето. - Да, Господи, аз не разсъждавам право. Казвам: Йон дойде да бъде един от любимите ученици на Господа. Когато правите погрешка някой път, ще дойдат тия мъчнотии. Ще разсъждаваш: Не може ли да не дойдат тия мъчнотии? Няма да обиждаш Господа да казваш: Господи, така не се прави. Да знаеш, че има едно същество, което държи всичко, твоето щастие зависи от него. Когато всичко изгубиш, ти ще дойдеш до него и тогава ще чуеш неговия глас. Когато влезеш в дъното на пъкъл, тогава ще чуеш гласа му. Йон влезе в ада - в устата на кита. Като започна да се моли, чу го Господ, казва: Какво правиш? - Казва: Избягах от лицето ти. Той заповяда на тази риба да го изхвърли навън. Като го избълва на брега към Испания, на изток отиде. Сега мнозина сте като Йона. В това място ви е мъчно, вземете торбата. Казвате: Да си поживеем. Ще се намерите в корема на рибата, в утробата на кита. Като дойде сиромашията, болестта, тогава кой ще ви помогне? Писанието казва: Когато пътищата на един човек са угодни на Господа, Бог го примирява с враговете му. Значи Господ изпитва пътищата. Когато имаш сила да извършиш Неговата Воля, Той те благославя. Ти преди да вършиш неговото дело, гледаш твоето дело, оставяш Господа. Най-първо мисли за главата, мисли за сърдцето и най-после мисли за стомаха. Ако най-първо мислиш за стомаха, после за сърдцето и главата, ти си на крив път. Мисли главата да вземе участие в храната и в сърдцето да вземе участие. Във всяка работа нашият ум и сърдце да вземат участие. Като направим едно дяло да се радваме. При мене са идвали някой път - не е хубаво да говоря лични работи, има изключения. Един мой метод: Иде някой не му говоря има ли Господ, няма ли Господ. Дойде някой и ми се оплаква, не му вървяло. Това, онова, не му върви. Виждам, че има бъдаще. На онези, които нямат бъдаще, казвам: Сега съм много зает, нямам време, тъй се избавям от тях. Не че нямам време, но трябва да му говоря защо е така. Искат философия. Казвам: Слушай, след две години работите ти ще тръгнат добре. След три години ще се ожениш, много добре ще тръгнат. Ще се родят две деца - едното мъжко, другото женско. Много даровити деца. Ще се възмогнеш. Когато стане туй, ела при мене. Казва: Вярно ли е или ме смяташ. След толкова години дойде. Питам го, как стана. Тъй както каза, тъй стана. Рекох: Аз ти прочетох това, което Бог е наредил за тебе. Божият път прочетох. Вярвай в Този, Който ти е определил пътя, Който те изведе, вярвай в Него!

Отива един при ясновидката Картеза в Сливен. Оплаква се един селянин, че не му върви работата. Тя му казва: Не ти върви работата заради едно еренде*, което открадна преди четири години. Едно голямо еренде, не от тези малките. Да върнеш ерендето, тогава ще ти тръгне. Казвам: Защо задържа това еренде, защо му е? И той не знае, но работите му не вървят. Ще върнеш ерендето на човека, да ти тръгнат работите. Аз да ви кажа: Имам омраза към един човек, обидил те

е. Дръж ерендето в себе си. Съмнението дойде, дръж ерендето. Върни туй еренде на дявола, отдето си го взел, да ти тръгне напред. Тури хубавата мисъл: „Както Господи, ти прощаваш, прости и ти нашите дългове! В Отче Наш, нали така се молите? „Прости нашите дългове, както и ние прощаваме на нашите длъжници“. Бог обича хора, които постоянно се коригират. Ако си цигулар и слушаш някой друг цигулар, слушаш го и ти започваш да свириш. Някои не се коригират, казват: Защото не съм даровит като него. Радвай се, че си го срещнал. Ако ти задържиш туй недоволство - ерендето - в себе си, туй недоволство ще бъдеш като онзи руски виртуоз, слушал друг виртуоз, теглил си куршума, защото не можал да свири като него. Не искал да живее. Някой път има стари хора не искат да живеят, искат да се самоубият. Казвам: Ако някой път ви дойде на ум да се самоубиете, аз да ви дам един метод как да се самоубиете. Не търси револвера, но почни да гладуваш 5, 6, 8, 20, 30 дена. Ще почнеш да поумняваш. Пости и ще видиш дали ще искаш да се самоубиеш? Ти ще идеш от канарата долу да се хвърлиш или в кладенеца долу да се хвърлиш с главата надолу. Не, пости! Единственото самоубийство, което се позволява, е постът. Като постиш 40 дена ще прецениш какво нещо е животът. Че така не се мисли. Всички сме турени на голямо изпитание без разлика. Онези, най-великите хора, в света най-много страдат. След тях талантливите страдат. И обикновените страдат. На всяко същество една необходимост е страданието. Казват вече, че вечната скръб не е скръб. Скърбите са една необходимост за нашето повдигане. Те са необходимост за нашето облагородяване. Без страдание ние не можем да разберем Божественото в живота. Не да страдаш постоянно, страданието е извън времето. Сянките на страданието са после. Един минава по една греда, една вечер като се напил минал по гредата над една голяма пропаст. Как минал като пиян, не паднал. Сутринта като минал като видял къде е минал, побеляла му главата, уплашил се. В 24 часа побелял отпосле. Как е минал? Защо да не се зарадва как са го привели по тази греда от невидимия свят? Наместо да благодари той подлудял. Казва: Как съм минал, но ако бях паднал? Ние седим върху нещастията на миналото, преживяваме го до като напълно изгубим смисъла на живота. Сега някой път казвате: Има ли смисъл? Старите идете да утешавате младите. Дайте им своята опитност. Покажете им пътя, не ги обвинявайте. Казвате: Аз как ще постигна по-добре желанието. В такъв случай младият ще помогне на стария. Аз сега говоря за старите хора, в които вече умът се е развил, мозъкът се е развил в ущърб на тялото. В младите не е така. В младите има хармония между мозъка и тялото. Старите дойдат на стари години напустнат област само от вътре гледат. Всичко, което се върши на млади години мислят, че е глупаво. Тия глупости, ти създаде. Мислиш, че баща ти бил глупав като те родил. Ако не беше те родил баща ти, какво щеше да стане? Никога не осъждайте баща си за една постъпка, която е направил. То е едно правило. Защото ако го осъждаш, ще дойдеш до положението на баща си, да минеш през същите горчиви опитности. Никога не осъждайте един вярващ за неговите вярвания. Не ги съ-

дете! Говори му; за да го изправиш, покажи му добрия път и го остави свободен да възприеме. Всякога имай едно зачитание в душата си, както трябва. Та казвам: За да се справите със земята с туй вие не можете да разбирате физическия свят, вие не разбирате какво нещо е човешката свобода, какво нещо е истината. Човек, който не е свободен не може да разбере физическия живот. Като стане свободен той ще разбере, ще види, че във физическия живот има много богатства, които могат да се придобият. То е рядък материал, който трябва да добием, че като идем в Божествения свят, туй което сме придобили на земята, ще го оставите. Онзи студент, който свършил гимназия, който свършил университет, нали като влезе в живота ще му дадат диплом, че знанието, което учил в гимназията и в университета, ще го вложи в живота. Онова, което сте учили на земята, ще го приложите в Божествения свят. Някои от вас мислите като умрете, какво ще правите в оня свят? - Като умрете, от оня свят, ще ви пратят тука на земята да се учите как да проповядвате. Представете си, че в къщата ви живеят два вида хора: Едните видими, другите не видими. Дойде този, който не е видим, пратят го да те ръководи. Речеш да направиш нещо, той дойде на ухото ти и ти шепне, казва: Не прави това! Когато шепне на ухото, говори по три начина. Някой път говори от корема долу, някой път говори от сърдцето на горе, някой път - от долната част на главата, някой път от горе. Друг път говори от дясната страна малко. Сега допустнете, че вие вярвате. Не искам да създадете едно верую, но да имате разумни отношения. Този, който ти говори при дясното ухо, аз ще чувам неговата мисъл. Казвам: Онова, което ми каза, трябва да го проверя. Ако той ми казва нещо, което не става, той не е от много от учените. Да ми каже нещо да стане. Днес каже, утре каже. Онова, което в нас говори, което е истина, с което проверявам, то е вярно сега. Сега ние наричаме всичките същества, които работят заради нас, те са земни учители. Може да си имал един земен учител, който те е обикнал и като те е обичал на физическия свят, идва да ти помага. Целият живот е целокупна деятелност на безброй същества, които те обичат и работят заради тебе. Всички идат всеки ден. Ти си се обезсърдчил. Казват: Не бой се, ще се уреди твоята работа. Сега идат всеки ден: Един дойде ти каже, втори, трети, четвърти. Вие искате да ги видите такива като хора. Питам: Когато една плоча ти говори, как я виждаш? Когато една плоча пее една песен или говори една реч, с какъв език го прави? Една игла има, която притиска, тази игла върви, мяза на човешкия език. Сложна е човешката реч. При човешката реч, езикът взема хиляди положения, речта е много изящна. В една плоча с игла не може да се предаде тази реч. Реалните неща в света не са плочи. Реалност на плочите има. В плочите има съзнание. Туй, което е полуреално отегчава. Всяко нещо, което те отегчава е полуреално. Онова, което не те отегчава, а постоянно внася подем, ти се движиш, то е реално. Туй, което расте, е реално. Вярата, която расте, е истинска вяра. Любовта, която расте е истинска любов. Надеждата, разумността. Добродетелта, която расте, тя е истинска. По човешки говориш. Всичките тия неща, които носят мир и

съгласие, и човек се радва в себе си, то е реалното. Всички ония отрицателни неща, с които ние сме заразени, то не е реално. Тогава, за да ви тръгне напред, търсете добрите хора. Ако искате да добиете знание, няма да търсите някои невежа, един професор може да ви помогне. Един господар, който не те разбира, ще те прати да му пасеш говедата. Какво ще направиш с пасенето на говедата? Един учител ще ти даде един клас деца, после ще ти даде един метод, как да ги възпитава. То е реалното. Да се опознаеш с душата на децата. Тия души излязли от Бога носят известни благословения. Може да не обичаш добрите деца, но ти бъдаше нямаш. Майка, която не обича децата си, бъдаше няма. Баща, който не обича децата си, бъдаше няма. Учител, който не обича децата, съдията, който не обича, бъдаше няма. Това е закон в света. Доброто, което е в децата, ако не обичаме, не онези болезнени деца, не онези деца, които са плочи, аз не говоря за тях. Аз говоря за тези, които ангелите от горе гледат, те са отражение на ангелите.

Та сега този Тома каквото пожела и стана. Доиде Христос и казва: Тома, ела и виж! Този век, днешния са томовци, като се яви Христос Тома казва: Господи мои и Бог мои! Христос казва: Искаш ли повече доказателства? Тома повярва. И ние трябва да имаме доблестта на Тома. Не като замине Христос да кажем: Дали това беше действителност или илюзия? В илюзиите приръст няма. Всякога когато има илюзия в човешкото съзнание, човек губи от своята тежест, човек губи от своята сила, човек губи от благородството на своето сърдце. Губи микроскопически, но губи. Всякога когато (е) в Божествената реалност, микроскопически печели, телото печели, умът печели, сърдцето печели. Туи, в което печели, е Божествено, туи, в което губи, не е Божествено. Казвам: Радвайте се в света на малките придобивки! Радвайте се на една радост, която иде. Радвайте се на една красива мисъл. Радвайте се на една хубава картина. Радвайте се на едно хубаво цвете, което виждате. Радвайте се на малкото изворче, което тече. Радвайте се на малкото поточенце, което говори. Аз вземам пример от него: Доволно е. Казва: Колко е добър Господ! То се радва, защо аз да се не радвам? И аз ти се радвам. То запява и аз запявам. Казвате: То е птичка. В дадения случай това птиченце ходи със своя аероплан. Аз виждам една душа се е качила и ходи с аеропланчето. Ти не виждаш душата, виждаш аероплана. Аз тепърва има да си образувам такова едно аеропланче. Сега има такива аероплани, те започват да носят яйца. Тия, човешките птици, които се родиха, не знаят къде да снасят яйцата. Трябва да ги възпитаваме. За бъдаше да имат малко възпитание. За бъдаше тия птици ще носят големи блага. Сега не знаят. Наи-сладките плодове ще носят.

Христос казва: Дай си пръста. Казвам на всинца ви: Турете си пръста в раната, в язвата и като турите пръста, тогава да повярвате. Да няма друго доказателство. Да тръгне светът напред.

По-добър Великден от този не сме имали. София не е имала по-добър Великден. Всички вървете в дома си. Обърнете се към Господа. Христос посреща англичаните и им казва: Не правете беля на тия хо-

ра, не трябва да ги смушавате. Паднаха от коня си и казвам: Кой си ти? - Аз съм Исус. Не правете зло на тия хора!

Тайна Молитва.

27-ма беседа, гържана от Учителя на
5 априлий 1942 г. Неделя, 10 ч.с. - Великден.
Изгрев. София

Децата и Царството Божие.

Отче Наш.

Изгрява слънцето.

Ще прочета част от 12 глава от Еванг. на Лука
от 22 стих до 32 стих. КРАСИВ Е ЖИВОТЪТ.

Всичките хора, всички живи същества имат стремеж за подобрене на условията, в които те живеят. Често ние казваме, че условията са лоши. Това е относително верно. Че най-първо ние сме поставени на земята. Земята е едно условие. На земята има въздух, вода има, всичко онова, от което човек се нуждае, а при това човек иска да подобри своите условия. Как ще подобриш условията без слънцето? Как ще подобриш условията без земята? Как ще подобриш условията, без водата? Как ще подобриш условията без въздуха и т. н., значи всичко е дадено, ние само трябва да (го) намерим. Че въздухът на километри ли е далече от тебе да го търсиш. Като отвориш вратата, сам влиза. Светлината къде ще дириш? Като отвориш очите си, тя влиза. Единствените, които не влизат, малко се канят, то е хлябът. Искате да го вземеш да го туриш в устата. Трябва да го убеждаваш малко. Трябва да го погалиш малко. Светлината и въздухът са демократични. Онова, което е демократично, само влиза, а което е аристократично, трябва да го приемаш. Мъчните работи са аристократични. Някои искате да постигнете, то е аристократично. Не може да постигнеш лесно. Лесните работи са демократични. Светлината веднага приемаш. Кое е по-хубаво сега? Светлината ли, при аристократизма, имаме работа. При демократизма имаме почивка. Сегашните хора, които искат за тях да се работи, казват: Ако направиш услуга, ако си готов да работиш, ще те посетя. Сега това са алегии. Вие искате в живота всички да обръщат внимание на вас. Хората може по два начина да обръщат внимание. Или обръщат внимание на светлината и въздуха, или като на храната. Но единият и в другия случаи. Храната много добър аристократ е. Но той като доиде благородно носи нещо. Каквото ти каже, ще ти даде, няма да те излъже. Ако се откажеш, казва: Ще ти дам всичко, ако не, няма. Казвам: Ние трябва да постъпим тъй, както светлината постъпва, както въздухът постъпва или както хлябът постъпва. Искате сега хората да обръщат внимание на тебе. Какво си дал на света, за да обърне внимание светът на тебе? Ти трябва да дадеш нещо от себе си, и при туй трябва да бъдеш неизвестен. Земята ще обърне внимание с това, че ни носи, разхожда ни, насъбрала ги децата такива, които викат и крещат, разхождат ги из пространството. Защо? Казва: На екскурзия. Събрани тук, от далечното пространство, разхожда ги. Ние ще създадем известни теории, както на киното се създават някои неща, изкуствени. Някой художник нарисувал на някой гениален човек носа, дълъг, по-дълъг, отколкото (е) в действителност. Или ухото по-голямо, отколкото е, или по-малко, от-

колкото е. Природата не търпи това. Ще нарисуваш, както е в действителност. Няма да продължаваш носа. Като продължиш носа, ти правиш престъпление. Като го скъсиш пак правиш престъпление. Ще изядеш от неговите качества. В първия случай ти продължаваш носа му. Не е верно. Ние често преувеличаваме добродетелите на хората. Преувеличаваме и тяхните погрешки. Според мене погрешките на хората, това са тяхните корени. Лошото в човека са корените. Доброто в човека, това са клонищата. Органически така разглеждам. Сега вие може да запитате защо е така? Казвам, за сега е така, за в бъдеще другояче ще бъде. Как ще бъде? Ще го видите как ще бъде.

Да ви приведа един анекдот из древността. В древността имало хора, направени едни от замръзнала вода, другите били направени от захар. Тези, които били направени от замръзнала вода, трябвало да ги извеждат вечерно време, защото щом ги зърне светлината, разтапли се. Другите, които били направени от захар, ходили само денем. Не се стопявали, а вечерно време, ако останат, изгубват се. В какво седи погрешката? Но по нещастие, не знаели, казват да ме не зърне светлината. Щом ме зърне и изчезвам. Но един ден се случило, че един момък от захарните се оженил за една мома от леда. Трябвало тя да се движи вечер, а пък той денем. Тя му казала да ме не зърне светлината. Отидох. Вечерно време трябва да се движа. А той казва: Да ме не зърне тъмнината, отидох. Как ще се примирят. Как ще имат приятелство. Единият ходи вечер, другият ходи денем, как ще ходят заедно, да се не женят, нищо повече. Онзи, който е направен от лед, да се жени с друг, който от лед е направен, да ходят вечер. Този, който е направен от захар, да се жени с онзи, който е направен от захар. Да ходят денем. Туй е разрешението сега. В света има проблеми, които са неразрешими по никой начин. Не може да примириш един човек, направен от лед, и един човек, направен от захар. Не може да ги примириш, различни са тяхните качества.

Сега ние се безпокоим и казваме, нямаме условия. Не е верно. Не разсъждаваме правилно. Казваме: Лош е светът. Не е лош светът. То е едно криво разбиране. Питам: Онзи, здравият човек, след като се разболее стане само кожа и кости, четат му се ребрата, къде отиде неговото геройство? Този герой, който заплашваше всичките наоколо, болен е сега, местят го от едно легло на друго. След туй слабият човек, мисли, че е слаб. Питам: Ако на един вълк, ако започнат да му се четат ребрата, и седи на леглото, трябва ли да му направим тлъсти ребрата, да стане той герой? Бог, когато създаде овцете, постави ги далече от вълците. Овцете вършиха една работа, и понеже, вълците и овцете се събраха на едно място, измени се светът. Сега виждаме ги смесени. Тогава съществува една борба, не от омраза. Ако един вълк прави пакост на една овца не е от омраза, от любов. От обич е. Казва той, толкоз те обичам, че трябва да влезеш вътре в мене. Аз ще те гледам, иначе другите ще те вземат. Като намери овцата, казва: Ти при мене ще дойдеш. Ние разсъждаваме. Казвате: Вълкът не мисли така, той мисли да се наяде, но в туй ядене му е приятно, че е намерил една овца, радва се, казва: Ще излезе нещо от тебе. Та казвам: В

света съществуват всевъзможни условия. Съществува светлина, тя е едно условие. Съществува въздух, той е едно условие. Съществува земята, тя е едно условие. И за нас съществуват най-малките работи. Да употребим онова, което Бог е създал за нашето благо. При тия условия ние постоянно се оплакваме. Едни се оплакват от главоболие. Как определяте главоболието? Главоболието някой път се дължи на нечиста кръв. Главоболието някой път се дължи на неразпределянето на силите в мозъка, някъде се набира повече сила, някъде по-малко. Някой чувства голяма болка, напрежение. Но болките на главата винаги съществуват, когато сърцето не е разположено. Човек винаги го боли главата. Когато умът е неразположен, винаги коремът страда. Главата е неразположена, но коремът страда. Сърцето е неразположено, главата страда. Следователно, за да не страда главата, ти ще гледаш сърцето ти да бъде разположено. Там е сега. Вие ще викате един лекар, втори, трети. Никакъв лекар не викам. Лекарят е вътре. Има един лекар, който живее вътре в човека, него трябва да викате. Всичките други лекари са асистенти на този вътрешен лекар. Много лесна наука е да бъдеш лекар. Трябва да бъдеш силен човек. Значи този, който е болен, има повече нечиста кръв. Насъбрало се голямо богатство. Ще вземеш, ще извадиш нечистата кръв и ще му дадеш чиста кръв. Сега лекарите започват така: Някой път недоимък има. Тогава вземат, че му натурят с инъекции. Турят прясна кръв от някой здрав човек и човекът се освежава. Туй, което лекарите правят, това става в света. Когато някой път в света загазят, потънат в грехове и в психоза в тяхните нечисти мисли, трябва да дойде някой човек от невидимия свят, да тури някаква инжекция, чиста, върху истината, любовта и знанието. Това са елементи, които трябва да влязат в умовете и сърцата на хората, за да се обновят. Един човек не може да се обнови без мисъл. Един човек не може да се обнови без благородни чувства. Един човек не може да се облагороди без добри постъпки. Сега хората не разсъждават правилно. Много механически разсъждават. Ако на физическото поле трябва да се тури чиста кръв, за да се обнови, на човека трябва да му се дава добра храна и подходяща храна. Вие децата не може да храните, както се хранят възрастните. Подходяща храна трябва. От паметта века, туй, което природата е приготвила, трябва да спазваме. Често слушам да казват. Казва: Не зная защо го направих. Че го е направил, имал съображения. Не съм го питал. Той е много зает. Да намериш Господа, преди да говориш. Трябва ти 1 десетмилионна част от секундата. Казваш: Нямам време. Ти с туй време, в което живееш, Господ с такова време не разполага. Това време трябва да го увеличиш на милионни пъти, за да ти даде 1/10 000 000 част от секундата. Ако може да намериш туй време, ти си умен човек. Казвате: Това не е научно. Та кажете ми от 2500 години кое нещо е научно. Че умира човек, научно ли е. Че се ражда човек, научно ли е? Докажи, че се роди. Той без да го докажеш, не се ли е раждал? Без да го докажеш, не умира ли? Ние мислим, че като знаем нещата, като че ще изменим реда. Нещата и като ги знаеш и като не ги знаеш, вървят по същия начин. Това е относително знание в света.

Та казвам: Търсете първо Царството Божие и Неговата правда. Два елемента. При новите условия онези, които са дошли, какво е Царството Божие? Царството Божие, това е млякото на здравата майка, която храни детето да стане гений. Казват: Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие. Всичките деца в Царството Божие са все гении, първокласни гении са децата. Някой казва: Аз не искам да бъда дете. Какво искаш да бъдеш на земята? С всичкото невежество човек се ражда и умира. В беднотия ходи, не иска да бъде като децата. Гениалните деца създадоха света. Бащата и майката, децата ги заставиха да се женят. Отнемете децата и те няма да се женят. Вие обикнете някого, трепне ви сърцето за Любов, идеал, то е някое идейно дете дошло и като го видите, вие искате да услужите. Децата са, които създадоха света и всичките хубави работи. Една гениална мисъл ще те накара да станеш учен човек. Едно гениално чувство ще те накара да станеш добър човек. Тъй е, който иска да знае истината. Кое е Царството Божие, в което децата живеят, което всичко устройват, на тия деца е Царството Божие. Всичко е за тях, те разполагат. Христос казва: Ако не станете като тях. Не като дете, но гениални са тия деца, имат знание. Но като имат тия знания, ни най-малко не говорят за знанието си, но работят. Не мислят за себе си. Тия деца срещнат един момък и една мома, казват, да бъдете като нас, ще започнете да работите. Как? Започват да ги учат как да се обичат. Хората не знаят да се обичат. Децата знаят как да се обичат. Аз съм виждал децата на нежните прегръдки. Като прегръща майка си каква нежност има. Като те погледне в очите, тъй те погледне. Така нежно прегърне с ръцете, че тази милувка струва. Като те помилва като някоя пиле, благодарим за такава милувка. После ще се обърне и казва: Много съм работил. Гениалните деца не работят много. Те не са роби на условията. Сега проповядвам на тия, като пили да не станат ръцете, че много са работили. Това е робство. Това, което днес се проповядва, благодарим за този живот. Мене, ако питате, втори път не идвам, само веднаж при такива условия идвам. Нито един от вас не е съгласен. Дошли сте сега, ще слушате гениалните деца какво казват. Ще измиете ухото и те ще ви научат. Гениалните деца са, които носят всичките Божии блага в света. Децата ги носят, затова всички ние трябва да станем като тях да носим Божиите блага, тогава светът лесно ще се оправи. Сега имаме само философия. Философията е създадена от бедните хора. Българите имат един анекдот. Събрали се 12 души големи юнаци, в един голям гювеч е сипано яденето, и всички ядат с една лъжица, направено е мляко и хляб и 12 души ядат. Целия ден спорят кой да започне с лъжицата. По два начина ще започнат. От най-силния ще дойдат до най-слабия. После всичките поред. Питам: 12 души как ще ядат с една лъжица? Целия ден спорели и вечерта слънцето залязло, останали гладни. Като започнали да ядат, тази лъжица вървяла така бързо от един на друг, така били заети, устата била пълна на всичките, та като минал един заяк, нямало кой да извика на заяка „ху“. Ако ти на един заяк не можеш да кажеш „ху“, ти не си свободен. Като извика на заяка „ху“, казвам то е

поздравление, казвам му на добър път. Като хука, то е криво разбиране. Заякът се поздравява за юначеството му, че знае да бяга. Никой не може да оспорва юначеството за бягането. Заякът казва: Ако ме хванеш. Той е юнак на бягането. Казвам: Ние, съвременните хора, които имаме всичките условия за един добър живот, седиме и казваме: Лош е животът, ще се мре. Доиде един и казва: Ще остарееш. Гледаш ли дойде ти гроба. Ходиш един ден, остарял си, казваш: Ще се мре. В оня свят какво има не знаеш. Създали са един голям ад, дявол има, с вили. Този свят е създаден от нас. Ние сме начупили милиони шишета, по пътя, които разсичат краката на хората. Хората създадоха тия шишета. Светът не е създаден така. Всичките условия, които ни мъчат, ние ги създадохме, не са създадени от Бога. Тебе те мъчи една мисъл, то е счупено шише. Аз ще умра, то е счупено шише. Ти ще остарееш, то е счупено шише. Мъжът ще ти изневери, то е счупено шише. Той не е добър човек, той е счупено шише. Всичките тия работи са счупени шишета, нищо повече. Помнете една максима има. Ако аз стана гениално дете, ако аз стана добър, целият свят става добър. Ако аз стана добър може да поправа целия свят. За мене този свят съставя условия да го поправа за в бъдеще. Аз казвам: Всичките тия хора ще поправа. Може ли един майстор цигулар, който прави хубави цигулки, като види хубава дъска, да не може да направи най-хубавата цигулка? Приятно му е. В дъската има ли хубавата форма? Формата, която има една цигулка на Страдивариус, която струва 5 милиона, този майстор може да я направи.

Казвате: Вярвам в Бога. Че какво си създал, като вярваш в Бога. Аз зная да свиря. Като свириш колко ти дават? Аз, ако свиря, бих свирил, при някоя къща и ако излязат и кажат „стига, стига“ си дрън-кал искат хората да се махна. Казват: Благодарим за смущението. Ще зная, че не съм добър цигулар. Казват ми, много ми е приятно. Останни. Това е на втора степен. Третата степен е казват, заповядайте, елате вътре. След като ме викат, повикат ме, угощават ме. Доста съм напреднал. А като свиря някъде, изгладнял съм, обедът е готов. А четвъртата степен е, като излизам, виждам хората турят нещо в джоба. А пък петата степен е, когато обичаш, заповядай, на твоё разположение сме. Ти си добър певец, нищо повече.

Та казвам: Ние, съвременните хора, говорим за добро. Ти му говориш за доброто, а той казва: Какво ли мисли в ума си. Какво ли иска да замотае хората за оня свят. Той си има някаква идея. Ние, съвременните хора мязаме на млади момичета и момци. Те минават за много скромни, идеалисти, за идеализъм говорят. Най-първо започват отдалече, само примигва. Казва: Много хубаво ангелче, отлично същество, въздъхне дълбоко. После започне да се приближава, да се приближава, най-после запознават се. Започват да си пишат писъмца, второ, трето писъмце, все ангелчета. Един ден като се приближат, изменят си условията. Най-първо тя е ангел, после стане един обикновен човек, а той стане господар. Тогава мязат на турския анекдот. Превеждал съм го. На един турски бей, казвали му княз. Наричали го княз на князете. Той казва: Чакай да се сгодя, ще бъда по-високо.

Сгодил се. Казват му близо до хората е. Той казва: Нека да се ожени. Оженил се и казват, с хората наедно е. Той казва: Не се яде това. Чакай да напусна жена си. Тогава казват: Посмешище на хората е. Често ние започваме като турския бей и свършваме като него, с лошото. Какво може да има по-хубаво, от княз на князете. Сега във всичките тия анекдоти, хората са турили някаква истина, наполовина верна. Че той станал княз, благодарение на майка си. Туй, което майка му станала, той не може да създаде нещо повече от това. Той е княз на князете, но това го дължи на майка си и на баща си, които го създадоха. То е неговото гениално дете. Той иска да се приближи до една мома. Какво ще стане? Близо до хората ще бъде. Като се ожени ще бъде с хората заедно, а като напусне жена си, ще бъде посмешище на хората. Та казвам, от всичките тия примери, трябва да се извади някаква истина. Ти си свободен, зачитан си, свободен си. Но, като се сгодиш, считаеш, че ще имаш по-голяма свобода. Ти ще изгубиш от свободата си. Като се ожениш ще изгубиш повече от свободата си, а като я напуснеш жена си, ще изгубиш свободата си. Ако при сгодяването може да запазиш свободата си, ти си гениален човек. Ако при жененето може да запазиш свободата си, ти си гениален човек, нищо повече. Ако и при напускането на жена си може да запазиш свободата си, ти си гениален човек. Ще кажете: Вие много обикновено разбирате. Как да напусна жена си? Трябва да я напуснеш. Ако ти (си) се качил на гърба на един човек и ако напуснеш гърба, няма ли да благодари този човек? Ти мислиш, че като напуснеш гърба на един човек, той ще бъде нещастен. Не, той ще бъде щастлив. Целият ден стоиш на гърба, мърмориш. Да напусне жена си, значи напусни жена си, не мърмори. Остава и добрите условия и тя да бъде свободна, и тя да слезе от твоя гръб, и двамата свободни да бъдете. Като гениални деца да се разхождате в света. Съвременните философи казват, той не постъпи добре. Че как трябва да постъпи? Аз бих желал някой да постъпи добре. Казвате: Той не е щедър човек. Каква е мярката на щедростта? Според мене мярката на щедростта е, минавам някъде, посявам една семка на едно плодно дърво. Туй дърво изникне, започва да дава плод. То се размножава, всичките хора може да се ползват. Това е щедрост. Минавам някъде, отсичам едно дърво, то е скържавост*. Задига туй дърво, то е скържавостта на човека. Или идеална щедрост е: Минаваш някъде, подпушен на вода. Пробиваш един канал, протече водата и всичките хора започват да се ползват. То е щедрост в света. Всеки един човек и съвременните хора са подпушени, трябва да се отпушат. Седим и казваме: Нямам никакви дарби. Тогава без дарби защо си дошъл на земята? Аз се чудя как един човек е дошъл на земята. Невъзможно е да се роди един човек без дарби на земята. На друго място може да бъде. Всеки човек, който е на земята, ще има дарби. Така са моите наблюдения. Туй го зная. Като дойде той има за какво да работи. Питам сега всеки един от вас какво е направил за баща си и за майка си? Ти, ако не може да донесеш една светла мисъл, ако на майка си не може да донесеш една светла мисъл, какво дете си? Ако на баща си не може да донесеш едно светло

чувство, ако на майка си не можеш да донесеш едно светло чувство. Ако на баща си не може да донесеш една светла постъпка. Ако на майка си не може да донесеш една светла постъпка, какво дете си? През целия живот да внасяме една светла мисъл в света. Всеки мисли сам по себе си, ще се размножи. Както плодните дървета се размножават. Така и светлите мисли. Ние, съвременните хора, имаме много ограничени понятия. Казваме: Защо трябва да го обичам? - Или защо трябва да го любя? Ако любиш, ако обичаш, ти ползуваш най-първо себе си. Ако не любиш и ако не обичаш, вредиш на себе си, след (това) вредиш и на другите. Щом любиш, ти си във връзка с Бога. Бог чрез тебе се проявява. Божият капитал, животът, той се проявява, и в обичта, и в любовта ти се ползуваш. Ние седим и се питаме защо трябва да обичаме. Той е единственият начин, по който може да се ползуваш. Без любов и без обич не може да се ползуваш. Животът за тебе ще бъде непознат на земята. Животът няма да се изяви. Животът започва да се изяснява, само когато станем носители на Любовта. Животът се изяснява и благата, които крие, разкрива. Животът без Любов, той крие всичките си блага и остават триците. Ние седим, искаме да придобием живота, без любов и без обич. Какви ли не теории са се създали. Да възпитае света, че това да направим. Хубави теории. Но това, как ще го отхраниш ти.

Търсете първом Царството Божие и Неговата Правда. Поне направете един опит. То е много мъчно веднаж може да ви се случи в живота. Ти си бил на 60-70 години. Някой мъж, имаш бяла брада, може да бъде дълга. Има хора дългобради, чак долу до пръстите. Ако си жена с дълга коса, след като остарееш, ако в действителност не може да се подмладиш, поне на сън да се видиш, че си млад. Веднаж да се сънуваш, че си млад и красив. Сънуваш се стар и в действителния живот си стар. Че няма никакъв смисъл в туй. Под думата стар, тази дума разбирам да се прояви човек. Под думата стар се разбира, да се прояви човек в три направления: като един мъдрец, като един добродетелен човек и като един силен човек. Значи да бъде силен, добър и разумен човек. Туй е стар човек. Да разполага. Под думата стар ние разбираме един човек, който станал на 120 години, остарял, разбираме стар човек, натоварил се с излишен товар, негоден вече за света. Казва: Трябва да се иде за другия свят, отдето е дошъл. В другия свят стари хора не искат. В оня свят има едва за 24 души място за стари. Там да бъдеш стар се изискват милиони години, да дадеш кандидатурата си за стар човек. 10-20 милиона години са нищо. Трябва да чакаш 100-200 няколко милиарда години, за да станеш стар човек. Тук всичките сте стари. В Америка, туй го уподобяват. В Америка доктор на богословието се казват: Диди. Българинът на воловете казва: Дии. Доктор по богословие. Ти да идеш да ореш. Аз намирам, че българинът е умен. Човек на богословието трябва да иде да оре, да прави добро, и за умовете на хората да оре. Аз казвам на англичаните, българите са много щедри в даването на титли. Там трябва да държиш теза, за да ти дадат титлата Диди, а българинът без теза го кръщава дии. Но, аз не бих желал да бъде доктор, както българинът кръщава,

ни най-малко. Ние сме окарикурирали всичките работи. Днес да говориш за Любовта на хората, турците имат още по-лоши работи за Любовта, няма да ви разправам. За Любов, говориш, казва: Те са химери, те са неща непостижими. От паметта века хората са живяли така и тъй ще върви светът. Вярвам от паметта века. Сняг има на северния и южния полюс. И от паметта века, тия ледове (не) са стопени. Това са условия от паметта века. Но полюсите на земята се сменят. Сегашният полюс на земята едно време е бил екваторът. Сегашният екватор след време ще бъде полюс на земята. Земята се върти по особен начин. Оста постоянно се мени. Всичките точки на земята, ще бъдат полюси и с това земята се обновява. Хората мислят, че земята (се) върти през главата. Земята се върти около главата в хоризонтално положение. Главата на земята не се върти. Всичко около нея се върти. Неината глава остава на място. Главата на слънцето и тя остава, не се върти. Ако един човек се завърти, главата му остава на същото място. Той изменя само положението. Това са психологически вътрешни промени, които стават в света. Там, от където иде мисълта, то е горе. Там, (където) отива мисълта, там е долу. Там, дето мисълта достига е най-високата точка на земята. Това е зенитът. Там, дето едва се виждат, това са двете точки, отдето слънцето изгрява и залязва. Апостол Павел казва: „Всички няма да умрем, но всички ще се изменим“. Като деца сме мислили по един начин, като възрастни мислим по друг, а като стари - по трети. Нито туй, което в младини сме мислили е верно, нито в зрялата възраст, нито в старини. Във всичките тия неща, нас ни липсва нещо. Ние, съвременните хора, мязаме на тези падащите звезди. Нямаме един определен център, около който да се движим. Приближаваме се тук и там, падаме там, дето не трябва. Някои се спира и казва: Къде ще бъде след хиляда години. Ако съставяте един орган на едно дърво, след 1000 години, аз зная къде ще бъде. Ако сега съм в положението на корените, след 1000 години ще бъде в клонищата, след други хиляда години ще бъде в цветовете, а след други хиляда години, в плода ще бъде. Та има вътрешен процес, приближаване към Бога. То е разширение на нашето съзнание. Светът, в който живеем, става по-достъпен за живеене. Може да живееш един щастлив живот с малко усилие. Ти си живял в един свят, гладен си. Тамън* помислиш, че хляб ти трябва и хлябът дойде. Всичко това, за което помислиш, на масата дойде. Вървиш по пътя казваш, да си имам къщица. Седиш и къщицата е там, чака те. Значи каквото помислиш, става. Ако си в такъв един свят, какво ще бъде? Не знаеш да свириш. Казваш да знай да свирия. Гледаш пианото е там, пък можеш да свириш. Четеш книга, казваш: Да бъде поет, да мога да пиша. Веднага започнеш да пишеш. Ако се намериш в един такъв свят какво да мислиш? Това е идеалният свят, туй, което помислиш да става. Постепенно се реализира. Да няма нещо невъзможно. Постепенно туй, за което мислиш, става и ти си доволен. Постепенно се разширява твоят живот. Ще бъдеш във връзка с онези, които мислят. Каквото мислят те и то става. Каквото помислим, веднага ще стане. Ние каквото помислим, трябва да стане. Ние, каквото мислим, не става. И

там е злото в света. Този свят трябва да го наследим. Изпрати Бог човека да наследи земята, със своите най-хубави мисли, със своите най-хубави чувства, със своите най-хубави постъпки. И тогава ще преведете. Ако насадим своята мисъл, които неща на земята биха представяли човешката мисъл. Има разни неща, които ще представят. Неговата мисъл ще представи светлината, която постоянно иде. Без тази мисъл светлината няма да дойде. Неговите чувства ще представят въздуха, който постоянно иде и всички други условия, а постъпките му ще представят по-дребните материални работи. Уреден ще бъде светът. Вие сега, които ме слушате, казвате: Има ли някой туй да го направи? Вие не разсъждавате. Има, разбира се. Ами този свят, който го е направил? Ами тия дървета, кой ги посади? Дърветата в гората, кой ги посади? Тия извори, кой ги кара да текат? Горещите звезди в пространството, кой ги направи? Чудни са хората, когато питат кой ги е направил. Целият свят е направен. Ти си последната част, последният глупак тук на земята останал. Стегни се да учиш, каквото мислиш да става. Ще ви приведа пример: Един искал да иде в оня свят, да види какво се готви заради него. Като отишъл - гледа големи палати направени, от какво ли не. Пита: Този на кого е? На еди-кого си? А онзи на еди-кого си. Намира неговата последна колиба недовършена. Пита това на кого е. Това е твоята колиба. Защо е така? Материал не си изпратил да се съгради. Ако вие не изпратите материал от този свят, за оня свят, какво ще ви се даде? Целият ден се смущавате за нищо и никакво. Целият ден ще мислите с колко е спаднал българският лев. Хубаво паднал и се покачил, какво има? Или Дунавът се покачил или спаднал. Дунавът през цялата година няма да спада и няма да се покачва. Не са важни работи. Важна работа е мисълта, която имаме към Бога. Да служим в живота. Важно е чувството, което имаме да служим. Важни са постъпките. Туй съставя триъгълника.

Търсете първом Царството Божие, в това седи човешката сила. Всичките хора, които търсят Царството Божие и Неговата Правда, те са наследници на бъдещето. И бъдеще е създадено за тях. Вие като срещате онези, които спят още трябва да ги убедите. Какво трябва да правите, убедете хората в три неща. Казва: Какво да правя? Да създават светли мисли. Да създават благородни чувства и добри постъпки. Това е. Да бъдем добри. Да мислим добре, да се радваме на мислите. Срещна някоя рекичка. Колко хубаво клокочи. Някое дърво хубаво цъфнало. Ето една полза. Давам му една круша, една ябълка, една бучка захар. Казвам: Нещо за Господа, една ябълка, круша, слива, череша, един портокал. Това ще бъде за в бъдеще. Сегашните богослови ще изучават Библията и ще цитират стихове. Ще напълниш джобовете си с ябълки, ще кажеш от Лука, от Марка. И ще даваш от единия джоб. Ще вадеш от другия и ще кажеш от Посланията. Ние сме смешни хора с нашето невежество, искаме да се покажем какви ли не. Време е да бъдем изразители на светли мисли, че да светим. Като погледнем себе си, да чувствуваме ние самите светлината. Нашата светлина да ни озарява нас. Нашите чувства нас да стоплят. От нас да се разпространяват. Аз се радвам на своята мисъл, на своите

чувства и на своите постъпки. Да се радват и другите хора. Всеки да се радва на онова, което му е дал.

БЛАГОСЛОВЕН БОГ НАШ.

Някой път се явява някаква лоша мисъл в човешкия ум. Някой път се появяват лоши чувства в сърцето, а някой път лоши постъпки. Враждебник човек е посял това нещо в човека. Туй не е посято от Бога.

Отче Наш.

28 беседа, държана от Учителя
на 12 априлий 1942 год.

Неделя, 10 ч.пр.

Изгрев, София

Настана денят.

Отче Наш

Ще се развеселя.

Ще прочета няколко стиха от първия до деветия стих.

Духът Божи.

Ако човек би бил лишен от своите сетива и имаше само едно сетиво, как щеше да му бъде представен светът? - У човека всички сетива не са събудени, той има пет сетива събудени, а има още седем, които трябва да се събудят. И половината още не са събудени. Трябва да се събуди още едно сетиво, за да бъдат половината пробудени. Сегашните хора от всичката наука, като се разгледат, мязат на деца от първо отделение, което изучило азбуката, всичките букви не ги знае. Ако вземеш и разгледаш аналиите на природата, какво мислят напредналите същества, то е просто смешно сегашното схващане на хората. Казва: Той е учен човек, той всичко знае. Право е, всичко знае, каквото е писано в букваря, но какво е писано в читанката, не го знае. Този, който всичко знае в читанката, не знае какво е написано в граматиката, но знае само какво е писано в читанката. Право е, че всичко знае, каквото е писано в читанката.

Сега как да ви говоря, вие всинца тук нямате еднакъв интерес. Тъй щото някои път една реч, една беседа може да ви интересува. Зная какво интересува хората. Запример, сега всинца ви интересуват парите, ако на всеки очаквате да ви се даде по сто хиляди лева, ще отворите очите на четири. Или вие сте болни, веднага вие ще се интересувате за някой цяр. Или пък вие сте чиновник, който чакате да ви назначат. Чакате дали ще ви назначат или не. Но там дето човек се интересува, все има някакъв интерес. Аз ще ви заинтересувам сега. В небето са взели едно решение да ви турят (в)синца ви чиновници. Всички, които сте тук, да ви турят чиновници на земята и то доста видни постове да ви дадат, кои професор, кои доктор, кои свещеник, кой министър, който генерал, кои офицер. Понеже, вие сте хора на положителната наука, ще кажете: Как ще го докажеш? Аз не вярвам в доказването на нещата. Какво ще доказвам на един човек, че ще му дадеш пари. Изваждам, давам му парите. Доказвам му. Сега да седна да доказвам, че в банката имам пари, то е безполезно. Извадя, дам парите. Доиде някой болен, казва: Може ли да ме излекуваш? - Казвам: Стани. Аз само веднаж казах на едного да стане. Много пъти не се казва. Само един опит имам. Седя тук в София, пишат един брат от Търново се сцепенил, хем от вярващите. Лекарите го оставили за оня свят. Не може да стане, краката вцепенени, лежи на леглото. Пращам двама братя и казвам, как да го лекуват. И двамата много вярващи, обаче, като отиват и двамата заболяват: единия го заболял кръстът, другия - коремът. Пишат ми: Тази работа не е за нас, ела да си гледаш работата. Ставам, отивам. Гледам братът лежи и ми казва: Аз съм го-

тов за оня свят. Като дошло времето ще си вървя, смел брат. Рекох: Какво има. - Не мога да стана, вцепенени краката ми. Казвам: Това е духовно вцепеняване. Като му говорих 20 минути, казвам: Стани. Той стана на леглото. Пак му говорих, казвам: Ти вярваш ли в болестите? - Не вярвам. - Я стани от леглото. Стана от леглото. Пак му говорих и му казвам: Я се поразходи в стаята. И той се поразходи в стаята. След два, три дни човекът оздравя. Той беше адвокат и отиде да си гледа работата. Пита го лекарят какъв цяр ти даде? - Каза ми да стана и аз станах от леглото. - Второто. Пак ми каза да стана и аз станах от леглото. После ми каза да стана и да ходя из стаята. Казва: Не може така, нещо други има, ти го криеш. - Не го зная скритото какво има. Сега за мене тази работа е детинска работа. Влизам и виждам, че дяволът го е вързал, вързал краката с конци, вързал ръцете му, вързал гръбнака му. На три места го вързал дяволът и не може да мърда. Изваждам ножчето и прорязвам конците на дявола на гръбнака и той става на леглото. Като му приказвам, той без да знае разрязвам конците, с които са завързани краката и ръцете, и казвам: Стани. Как оздравя? Разрязах конците. Трябва да имаш остро ножче.

Във всичките хора има желание да направят нещо, но се съмняват. Един евангелски проповедник чел, че Христос казвал на слепия: Иди се умий и ще прогледаш. Той бил баптистки проповедник. Пред неговата църква имало един спял човек. Казвал си, като свърша, ще ида да кажа на слепия: В името на Исуса Христа да прогледаш. Свършил си беседата и иде до слепия и си казва: Ако кажа на слепия, че не стане? - Поседял, поседял, преглътнал и си заминал. Ние решим да направим нещо и дяволът рече: Ако кажеш и не стане. Разбира се, тогава ще ти се смеят хората. Които е цигулар като вземе цигулката, всичко може да направи, на онзи, който не е майстор, каквато и цигулка да му дадеш, ще си подигне рамената. Трябва да знае човек. Ако в тоя живот остане вие да придобивате знанието, тя е загубена работа. Туй трябва да го носите в себе си. Виртуози трябва да бъдете, като дадат тази цигулка, ще свирите. Човек трябва да разчита на онова, което Бог е вложил в неговата душа. Най-първо всички хора трябва да се освободят от всички човешки наслоявания, от хиляди поколения има наслоявания. Всичките човешки наслоявания трябва да се изхвърлят, да стане Божественото, тогава всичко е възможно. Ние трябва да се повърнем в рая, да вземем онова, което беше вложено в Адама и Ева в рая, не онова, което придобиха въвн от рая. На онова, което беше в рая, на него можем да обусловим. Адам и Ева като приеха онова, което беше въвн от рая, то ги изкара въвн от рая. Сега мислим, че знанието, което хората добиха в света, ще ни ползува. С туй знание нищо не се добива. Някои говорят за оня свят. Един евангелски проповедник, казва: Ако аз живея добре, и ако има оня свят, ще ми бъде добре на мене. Ако живея добре, че няма оня свят, нищо не губя. Че как нищо не губи. Животът е загубил. Като няма оня свят, всичко е загубил. Логика било това. Аз не поддържам тази логика. Всякога, когато човек загуби Божественото в себе си, то е загуба. Когато ти ставаш причина да не функционира или да (не) се проявява

Божественото, то е загуба. Божественото носи свобода.

Съвременните хора говорят за зло и добро. Това разбирам: Доброто е законът на Любовта, злото е самият закон. Злото само по себе си го ограничава човека, нищо повече. Само по себе си законът не е лош. Законът, който създава злото, не е лош. Но щом се подчиниш на закона, е лошо. Една жена преди да се е оженила, свободно може да обича, когато момък иска, няма никакво прегрешение, може да ги обича свободно. Щом се ожени, хване я законът, казва: Ти само един мъж ще познаваш. Противоречието къде произтича? - Допуснете, че вие сте един човек на 80 години, имате ред фотографии, когато сте били на 19 години, на 31 година, на 40, 50. Дойде някоя мома започне да целува портрета. Който гледа, ще каже: Защо целуваш този старичок? - Той е млад. Какво прегрешение има, че целуваш портрета? - В православната църква са натурени там икони. Като ги целуват, то са все мъже. Свети Георги целуни го; св. Иван, целуни го. Няма никакво прегрешение в целуването, на общо основание целува всичките. Значи в реда на нещата е. Прегрешението седи в следния конкретен факт: Всяка една жена, която целуне един мъж, че се окаля, то е прегрешението. Когато една жена целуне един мъж, че се очисти, просветне нейният ум, явяват се най-добрите благородни пориви. Този мъж ѝ предал Божественото благословение. Ако един мъж целуне една грешница и тя измени живота си, стане благороден член в обществото, то е благословение. Ако един мъж целуне една чиста жена и после тя започне един разпуснат живот, прегрешението е там, че той я отклонил от правия път. Тъй се разбира.

Та казвам: Аз прилагам закона. Общият закон навсякъде действа еднакво, чрез когото и да е. Всяка една мисъл, която ви отклонява от правия Божествен живот, не е чиста мисъл, излиза от нечист източник. Всяко едно желание, което отклонява човека, излиза от някой нечист източник. Не да нямаш желание. Ние ще възприемем ония желания, които носят живот, ония мисли, ония чувства, които носят живот. Искаме в света да се премахне грехът. Грехът ние сме създали. То са нашите криви мисли, криви разбирания. Благодарение, че Бог е предвидил тия неща, които ще станат на земята. Човешкото тяло постоянно се изменя, сменя се материята във всеки 7 години, и от материята, която е била преди 7 години, нищо не остава. Като направиш една погрешка, след 7 години пак си чист. По един естествен път ще се очистиш, понеже, нечистотата е вложена вътре в самата материя.

Слушайте сега, аз ще ви дам един опит: ако някоя сестра иска да целуне някой мъж, имате право да го целунете, но ще направите един опит. Вие поискайте една кърпичка или нещо друго, което има в него, че най-първо целунете кърпичката и ако ви въздействува светло, целунете и него. Ако след като целунете, че ви потъмнее умът, надалече стойте. Или мъжът иска да целуне една жена. Да вземе кърпичката и кърпичката носи светлина, да я целуне. Най-първо опит ще направите, без опит не целувайте. Най-първо целунете кърпичката. Гледам младите като намерят някоя кърпичка, на млада мома, целуне я. Много са прави. Научно разглеждам въпроса. Ако тази кърпа внася свет-

лина в него и момата ще внесе; ако кърпата не носи щастие и момата няма да донесе. Аз ви говоря това, понеже, другояче разбирам живота. Животът е училище, вие сте на училище. Като се върнете на небето, ще ви изпитват, какво сте научили на земята. Вие мислите като идете на оня свят, ще ви посрещнат с диплома. Най-първо ще ви питат, какво сте научили. Ще дадете отчет, искат да знаят. Оня свят е свят, дето ще ни изпитват, какво сме научили на земята. Не е лошо, много добре е. Но в изпита може да те скъсат. Като те скъсат, може да те върнат на земята и пак ще повтаряш. Сега вие мислите да идете в оня свят, облечени хубаво, без никакъв изпит, да ви посрещнат ангелите, да видите лицето на Христа. Хубави, поетични работи са. Ти като влезеш в един университет, или в една колегия, или в една гимназия, учителят няма да те посрещне с венци, но ти ще седнеш, ще учиш, ще държиш изпит. Ако учиш, ще имаш уважението и почитанието на учителя си, ако носиш цветя, даваш му това онова, сладко ядене, говориш му сладко, а не учиш, той ще ти каже: Така не става тази работа. Казва: Аз обичам Христа. Ако го обичаш, ще учиш. Ако обичаш Христа, ще служиш на човечеството. Ако обичаш Христа, ще служиш на децата си, на мъжа си, на всички ще служиш. Щом на мъжа си не служиш, ти и Христа не обичаш; щом на мъжа си не служиш, ти и Христа не обичаш. Ако обичаш Христа, ще обичаш и мъжа си, ако обичаш мъжа си, ще обичаш и Христа. Така седи законът. Сега аз не ви говоря по закон.

Да кажем, че вие не живеете добре. Тази сутрин гледам дошъл един евангелист и други православия, гледат упражненията. Този седнал, коленичил на земята и казва: О, Господи, просветли ги тия, които са се заблудили. Аз му гледам челото 2 см - един човек на физическото поле, тепърва има да става религиозен. Религиозен, който хванал жена си, казва: Аз съм Господ сега. Друг Господ няма в света. Той мисли, че неговото верую е право, казва: Просвети ги Господи и ми казва: Бог ще те съди. Той не разбира какво значи съд. Съд, значи, в който трябва да се тури нещо. Той не разбира какво нещо е съд. Господ ще съди, значи ще тури нещо в съда. Сега този адвокатски разбира, че ме съди Господ. Казвам: Да идеш (да) свършиш, да не проповядваш без да си свършил. Бог не съди никого. Някои неща са странни. Прав е той. Хората се бият на боиното поле, с милиони хора умира. Той не ходи да се моли да престане войната, дошъл да се моли, че тук хората си играят с музика. Бог ще ги съди. „Не съдете, за да не бъдете съдени“. Ние туряме в действие музиката, да се упражняват хората по Божествен начин. С музика то е Божественото. Те имат особени схващания. Най-първо гледам на него умът не е развит, не знае причини и следствия. Един човек като учил дошъл до елементарните работи, до фактите на природата, до групирането на фактите, до законите едва е дошъл. Законът винаги ограничава. Още столетия му трябват, докато дойде до принципите. Той не разбира, какво нещо е Любовта. Понеже, той седи и като ме гледа прави прегрешението, което маймуните правят. Като покажеш едно огледало на маймуната, тя бърка зад огледалото, за да хване другата маймуна, която вижда в

огледалото. Аз съм огледало за него, той търси другата маймуна да я види. Понеже, Господ, ще го съди, седнал той да се моли. Господ да ги просветли. То е все таки да влезе някой да каже: Господ ще те съди, понеже никой не ти е дал правото да съдиш. Казва: Всяка власт от Бога е дадена. На основание на закона и на евангелието, нищо в света не може да стане без Волята Божия. Нищо зло не може да стане без волята на хората. Никакво добро не може да стане без волята на човека. Следователно, когато правим зло, действува волята на човека, действува човешката воля; когато правим добро, действува Божествената Воля. Всеки човек, който се подчинява на Божествената Воля, прави добро. Всеки човек, който се подчинява на човешката воля, прави престъпление. Човек толкоз знае, толкоз може да разбира. Та в туй отношение даже не трябва да съдим себе си. Щом намериш един недъг, не мисли, че Бог го е вложил в тебе да те съди. Онова, което счита за недъг, изправи го. То е много малко. Едно писмо си писал, не си турил някъде малък ер. Доиде ти на ум, стани тури. Казваш: И без ер малък ще мине. Не няма да мине. Малкият ер ще ти причини голяма вреда. Пишеш, не си турил някъде е двойно. Стани и го тури. Казваш: И без е двойно може. Не може. Две е-та имат българите. Едното е да се разширяваш, е двойно е да побеждаваш. Ако пишеш е двойно, побеждаваш. Ако не пишеш е двойно, не побеждаваш. Ако пишеш е, просто само ще се разширяваш. Българинът е много умен, казва: Освен че трябва да се разширяваш, но трябва и да побеждаваш.

Казвам: Елементарни работи, които трябва да изучавате. Вземете човешката реч. Ако някой ви попита, кои думи са образувани най-първо в света на земята? - Най-първо тези думи, които са образувани, са съюзите. После идат глаголите, причастията, прилагателните, местоименията и най-после съществителните. Именно на кое основание? - Когато хората заболяват от афазия, престават да говорят, най-първо загубват имената. Не могат да кажат кон, казват: Това, което се язди. Не може да казват бравда, казват: Това, което сече. После загубват и глаголите и най-после казват само и, със. Като започне такъв човек да се поправя, думите се възстановяват по обратен ред. Учените хора намират тази вътрешна връзка. Не само това. Ти научаваш един език, и не знаеш къде да туриш едно прилагателно, не знаеш къде да туриш едно местоимение, не знаеш къде да туриш един глагол, не знаеш къде да туриш един съюз. Най-първо като туриш едно съществително име, каква реч ще говориш в дадения случай. После когато произнасяш един глагол, ако той в тебе не произвежда някакво впечатление. Вземете думата любов, какво произвежда. Като кажеш любов, нищо не произвежда във вас. Като кажа пожар, всички ще станете на крака. Динамична дума е пожар, като я чуете, всички гледате да намерите вратата. Като кажа Любов, гледате нагоре. Няма смисъл Любавта. Тепърва трябва да се възстанови ценността на тази дума. Казва: Любав. Детинска работа. Игра на младите. Пък старите хора, умните хора без Любавта остаряват, оглупяват. Глупавите и неучените с Любавта поумняват и деца стават. Казва: Защо? - Без учение вие не можете

да се подмладите. Казвате: Знанието нас не ни интересува. „Отчасти знаем и отчасти мъдруваме“. Отчасти знаем, само с пет сетива, още седем сетива има да развием, колко неща има, които не знаем още. Колко неща има, които трябва да се учат. Туй трябва да ви радва. Седите, казвате: Като умрем. Няма какво да умираме. Знаеш на какво мъза вашата философия? - Тамън те назначат министър и те уволняват. Че то беше 10 пъти по-добре да не те назначават. Тамън те назначат министър и те уволняват. Тамън си дошъл на земята и те уволнят от земята. Казвате: При Бога ще иде. Като уволнят министъра, при царя ли отива? - Или е далеч от царя? - Като умрял някой при Бога ще иде. Значи уволненият министър ще иде да живее при царя. Като го уволнят, царят хич няма да го среща, отдалече ще го види само, ще го поздрави. Религиозна логика: Като умре някой при Бога ще иде. Докато живеете при Бога сте, като умрете извън Бога сте. Бог не е Бог на мъртвите, но Бог на живите. Няма какво да се радваме, казва: Ще умра. Аз не искам никой да умира, нищо повече. Да умрем и да оживеем, то е друг въпрос. Да живеем и да умрем, това не е нищо. Съгласен съм да умра и да оживея, но да живея и да умра, не съм съгласен. Няма смисъл.

Та казвам: Предназначението на живота, какво е? - Бог изисква от нас, децата му, които са дошли на земята да се учим. Не изучавайте Адам, които Господ направи от пръст, него не го изучавайте, но изучавайте този Адам, дето казва: И направи Бог човека по образ и подобие свое и даде му власт. Този е Адам, той не (е) съгрешил. Този Адам, който е направен от пръст и му вдъхна диханието си и Ева, която е направена от ребрата на Адама, те съгрешиха. Има една Ева, която не е направена от ребрата на Адама. Направи ги Бог мъжки и женски пол по образ и подобие свое. Никакво ребро няма. Като дойде вторият Адам, казва: Взел пръст и направил човека и за Ева се казва, че взел две ребра от Адама и я направил. То е човекът на земята. И Ева направена от ребрата, грехи. Всеки сега търси изгубения рай, сродни души. Сродните ребра търсят. Жената търси отдето излязли ребрата. И мъжът търси изгубените си ребра. Значи има един Адам, направен от пръст, и Ева, направена от ребра, и има и други, направени по образ и подобие на Бога. Човек по любов и по мъдрост прилича на Бога.

Сега вие като ме слушате, може да си имате право (на) възгледи, които имате, може да бъдат опаковка на новото. Всеки ден внасяте нещо ново в живота. Защото щом престанете да внасяте ново, животът изгубва смисъл. Гледам срещна някого, казва: Ти си остарял, побелял. Така не се говори, остарял си. Най-първо не съм остарял. Стар, значи да бъда учен. Не съм учен. По химия едва знам няколко теории и по физика също, толкоз работи има да се учат и по биология и по астрономия. Нашата вселена има повече от 10 милиарда слънца. Ако турите на всяко слънце по 12 планети, колко ще станат, 120 милиарда. Ако турите и на тия планети спътници като месечината, много стават. При това тези, които са създадени, знаят на 10 милиарда слънца имената. Ти знаеш 3-4 хиляди думи, каква памет имаш? - Един

човек, който може да знае на 10 милиарда имената, какъв ум има той? - После разбира тяхния път, каква интелигентност има, какво нещо е Бог. Бог, Който обхваща всичко, всичко седи в ума Му, всичко знае къде се намира в дадения момент. Искаш да знаеш какво е Господ. Той и тебе има предвид, знае какво ще свършиш. Всичко туй го знае. Като седиш пред Неговото лице, ще имаш всичко благословение. Като ти каже една дума, ще считаш, че е свещена. Една дума ще ти каже, ще бъде талисман за тебе. Ако дойде и ти каже: Люби, люби, нищо повече. Обичай, Обичай! - Говори истината! - Казва: Горчива е истината. Ни най-малко не е горчива. Най-сладкото нещо е истината. По-сладко нещо не съм намерил от истината. Даже може да направите един опит. Ако ти си на умиране и произнесеш името на истината, както трябва, ще възкръснеш. Мислите ли, че един човек, който обича Бога, може да умре? - Той може да се измени. Аз не съм за промените. Една гъсеница може да се превърне на пеперуда, не е умряла. Минава в по-съвършена форма. Едно дете минава в по-съвършена форма. Сутрин човека ще го видите, той минава в друга форма. Има стари светии, които минават в небето. Ще го видите, служител, млад (и) много красив. Брадата, белите коси изчезнали, сега станал ангел да се разхожда по цялата вселена, да ходи от едно слънце на друго, да носи Божиите Слова. Вашият идеал какъв е? - Най-големият ви идеал какъв е? Една мома иска да се ожени за един момък, за един апартамент. Стаите от по 4, 5 метра, да се разхожда от една стая в друга и туй счита за голямо щастие?! - После ще има автомобил, ще седне, ще се разхожда, пак ще се върне. Ще излезе в градината, ще поработи, пак ще се върне. Ще се качи на балкона, ще погледа, казва: Колко е щастлив светът? - Ще вземе (да) опере в коритото дрехите. Мислите ли, че в един свят, в които се пере като нашия, е много хубав. - Много смешно е да переш дрехите на един мъж. Разбирам една жена да ти опере ризата в любовта, че като я облечеш, човек да станеш, това разбирам. Но след като си опрал дрехата, кажеш: Аз съм ти прала дрехата, ти постоянно ги омърсяваш. Мъжът, който постоянно кирливи дрехата, и жената, която ги пере, за препоръка ли са? - Вие много по старому ходите и мислите.

Женени сте. Които се сдобият с този век по този начин няма да се женят. Доиде веднаж една млада жена, от доста видно семейство, казва: Ще ти кажа нещо. Моят възлюблен, който по-рано коленичи пред мене, казваше, че съм Божество заради него, целуваше краката ми, снощи ме би. Каква е тази любов? - Как да утеша? - Казвам: То е от голяма любов, иска да ти опита любовта, може ли да търпиш. Опитва те дали имаш любов, ти какво ще мислиш? - Казва: Аз ще му простя, като е така. Втори път, ако ме бие, какво трябва да правя? - Втори път рекох, ако те бие, ако си по-силна, вземи, че го набий ти. Произходът на биенето, то е съвсем друг. Сега децата бият плодовете. Като не могат да стигнат един плод, вземе някое дърво, удари го, падне плодът, вземе го. Не че мисли зло, но понеже го обича, хвърля да го удари да падне. Ако беше птичка да се качи, хич не щеше да хвърля. Хората като са изгубили своята трезва мисъл, се бият. Сега като оби-

чат много жените си, ги бият. От любов ги бият. Тогава ще ви приведа този анекдот. В старо време, понеже, турците не виждали своите възлюбени, другите му намирали възлюбената, той не я вижда, едва като се ожени, тя ще му се покаже, да я види. Ще поиска позволение кому да се показва и кому не. Един турски бей се оженил, намерили му възлюбената. Като се явила пред него да му се покаже, го пита, кому да се показва, той ѝ казва: Показвай се комуто искаш, само на мене да не се показваш. Ти като се ожениш на своя възлюбен да приготвиш такова ядене, че като (яде) от това ядене, през целия си живот да помни и да каже: Никога не съм ял такова сладко ядене. После само веднаж да му опереш ризата. Да каже: Никога не съм носил такава прана риза, десет години я нося и не се окирлявя.

Та казвам: Ако ние, съвременните хора, можем да носим ризата на Любовта, знаете какви хора щяхме да бъдем? - Знаете какви умове бихме имали? - Сега като говори тия неща се виждат като хиляда и една нощ. Но туй е идеал за в бъдеще. На една райска птица колко пъти ѝ се перат ризите? - Никога не се окирлявят, чиста е. Ако човек би живял един чист и свят живот, в него щеше да има толкоз сили. Когато държи чисто неговото тяло, държи чисти и дрехите. Разправят за Едисон, който след като правел своите опити, нацапвали се дрехите му с масла. В неговата лаборатория вечерно време се качвал на един диск и пускал един силен ток от сто хиляди волта. Туй електричество като мине, всичките мазнини на дрехите се очистват и дрехата става чиста. Ако в нас тече този Божествен ток, никаква нечиста материя не би останала на тялото.

Та именно, ако ние не можем да възстановим туй първично състояние да бъдем смели, не външна смелост. Много смели хора има външно. Вътрешно много малко смели хора има. Аз ще ви кажа смел човек, какво е. Един мой познат ми казваше следния пример: Той е бил в Америка, седи и гледа, че един апаш бърка в джоба му. Казва му: Не бъркай понеже, съм твой колега. Той казва: Извинете, аз съм майстор на това, не знаех. Извинете щом си мой колега.

Ако ние не сме колеги на Любовта, какво е нашето положение? - Ще кажеш: Колега съм. Не бъркай в джоба ми. Колега съм с тебе, не гледай така криво. Този занаят го зная. Ти искаш да покажеш любовта и аз ще покажа и двамата сме колеги; ти ще покажеш един вид любов, аз ще покажа друг вид. Моята любов произтича от един източник, твоята любов от друг източник, имат разни съдържания. Жената внася едно, мъжът внася друго, детето внася друго. Всичките хора внасят различни качества на Любовта. Един съдия внася съвсем друга любов. Един учен човек внася друга. Всеки човек, според степента на своето развитие, внася известна любов, която е необходима за човечеството. Тъй щото ние всички сме нуждни за човека. И грешникът, и праведният са нуждни. Грешните, това са корените на човечеството, праведните са нуждни за клонищата. Ако грехът не служеше в света за някакво благо, Бог не би го допуснал. Аз говоря на вас, понеже, сте ученици, трябва да се учи защо е грехът. Той наторява корените. Ако грехът го няма, той знае законите, слиза на земята в

известни години. Тогава грехът наторява корените на човечеството и то се подига. Той знае законите, показва, какво трябва да правят. За сега ние се учим в доброто, като се научим в доброто, как ще се справяме, тогава ще учим законите на злото, как да торим. Тази е много сложна наука за злото. Сега като научите доброто, тогава ще дойдете да учите, какво е злото и как трябва да го изпълните. Щом дойдем до въпроса за злото, ще кажем: Тази работа е на Господа. Щом дойдем до доброто, ще кажем: Ето нашата работа, учим вече урока, който ни е преподаден. Всеки един от вас може да направи едно зло, но не знае как да го направи. Как ще направите злото, я ми кажете? - Представете си, удариш един човек, откъснеш му ръката, как ще (я) поправиш? - Постъпките на злото не могат да се поправят. Извадиш окото на един човек, как ще го поправиш? - Развалиш неговия характер, как ще го поправиш? Ние си играем някой път. Не се опитвайте да правите зло. Вие направете доброто, злото оставете други да го правят. Като дойдете до злото, вие ще кажете: Тази работа е на Бога, Бог прави зло. Но Той като откъсне ръката на човека, тури му друга хубава. Той един ден дойде, откъсне всичките изкуствени ръце, които дяволът създал, тури Божествени ръце на тях. Вземете дяволските умове, изхвърли ги навън и тури Божествени умове и сърца и оправи нещата, оправи туй, в което ние се оплитаме съвсем и не може да го поправим в съдружие с дявола. Не мислете, че някой път може да надхитрите туй, което природата е направила. По някой път играем ролята на онова магаре, което един път натоварили със сол и като преминало реката, клекнало във водата и товарът му олекнал. Разбрало магарето, че като кляка във водата, олеква товарът му. Един ден господарят му разбрал, че със сол не върви работата и го натоварил с вълна. То пак клекнало във водата, но не могло да стане. Докато носи сол, работата върви добре, като дойде вълната, тогава работата не става.

Та казвам: На нас ни трябва едно Божествено знание, което да примири противоречията, които съществуват в нашите умове, противоречията, които съществуват в нашето сърце и туй терзание, което постоянно става. Гледам как се натрупват тия мисли. Седиш и дойде някоя мисъл ни в клин, ни в ръкав. Интересува те един човек, казваш: Какъв бил този човек. Че той е написан, ако знаеш да четеш, може да знаеш. Той има едно хубаво чело, един човек с въображение, главата отзад широка, съвестен, справедлив, челото издигнато, милосърд. Устата хубаво закръглена, благородни чувства, носят добре определен - отличен ум, очите ясни, не са мъжделиви, като го погледнеш, надалеко гледа. Казва: Какво ли мисли този човек? - Добро мисли.

Той е проводник на Божественото благословение. От дете мине този човек може да е лекар, съдия, всичко разрешава правилно. Лекарят като дойде и пипне, болният веднага става. Съдията като съди, веднага осъжда делото. Един пример и други път съм го приваждал. Двама американци свършили една колегия, приятели. Единият станал съдия, другият станал търговец. Един ден направил търговецът една погрешка и се случва приятелят му да го съди. Осъжда го и му налага

най-голямата глоба, не може да го оправдае. Но като приятел, той му плаща глобата. Справедливостта изисква да го осъди, при това неговото чувство за милосърдие и приятелство му налага да плати глобата. Тъй щото изпълнява закона по два начина. Ние като изпълняваме глобата. Тъй щото и ние като изпълняваме закона, глобата, която сме наложили, трябва да я платим. Казвам: Ако ти не можеш да обичаш, какво даваш на човечеството? - Човек се нуждае от любов. Всичките хора умират от безлюбие. Всеки мисли за себе си. Всичките хора трябва да станат проводници, извори на Божествената Любов, че целият свят да се изпълни само с Божествена Любов, да има изобилие, да не умират хората. Сега от безлюбие умират. Гледаш някоя красива мома ожени се и след 4-5 години повяхнала, подозрения, съмнения. Мъжът е като цвят, погледнеш и той увяхнал от безлюбие. Децата повяхнали. Казвам: Нам ни предстои една велика работа. Майката да бъде разположена, красива, до 120 години да бъдат чертите ѝ хубави, да бъде изправена, да не се прегърбва, да ходи като млада мома. На 120 години да каже: Искам да си замина за другия свят, да повика приятелите си, да даде угощение, да се оттегли някъде и да замине за дома. То е идеал за оня свят.

Сега аз ще ви позная, ще ви туря една интрига. Човек има две радио, едното радио на слънчевия възел, едното в мозъка. Радиото на слънчевия възел е свързано със слънцето и каквито новини стават на слънцето, се съобщават. Всички новини каквото става на месечината, се съобщава в ума. Вечерно време курдисаите радиото от слънцето да слушате новини. Отворете радиото, толкоз хиляди години седи, отворете го да слушате, какво има на слънцето. Чудна работа. Месечината не е както учените хора, казват. Малко учени хора има на месечината. Около 100 хиляди души има на месечината. Горещо-долу така е. Идеално положение е месечината за наблюдение (на) небето. Не зная, в слънчевата система няма друга планета, месечина, в която атмосферата да е така чиста, както на месечината, идеално. Небето ясно, чисто, никаква влага, никакви микроби, чисто небе навсякъде, тихо, спокойно, бури няма. Туй дете казват чистилище, то е месечината. Там ще ви пратят. Ако сте праведни, ще умрете и ще идете на месечината, ще се пречистите и после от слънцето ще идете на Меркурий, Венера, ще дойдете тук на земята. Сега за тия неща вие казвате, че са като хиляда и една нощ. Аз ви говоря като забавление. Вие вярвате в хиляда и една нощ. Казвате: Възможно е, но месечината е един отличен свят за научни наблюдения; месечината не е мъртва. На месечината има градини, не са на повърхността, под кората са. Има градини с портокали, не като нашите. Жителите на месечината не дишат въздух, но етер, те етерни тела имат. И плодовете им са етерни, ябълките им са етерни. Като вземеш портокала, се топи в устата, както бонбоните се топят. Тук на земята трябва да ги дъвчиш, после да плюеш.

Аз не искам вие да вярвате в туй, ще направите една погрешка. То е един научен факт, който трябва да го проверите. Учените хора казват, че няма бръмбарчета. Ти бръмбари и бръмбарчета не си ви-

дял, казваш: Бръмбари, бръмбарчета. Аз като кажа, че на месечината няма бръмбари, трябва да различавате. Учениците в една колегия в Америка събрали разни части от бръмбари, крилца, крачка и от 20, 30 бръмбарчета направили един бръмбар много майсторски, показват го на учителя по зоология и ботаника. Казват: Господин професоре, към кой вид спада това насекомо? - Той го разгледал, разгледал и казал: Това е хъмбък. То е ваша измислица хъмбък. Някой дойде и на мене ми разправи един сън. Казвам: Това е хъмбък. Такъв сън не съществува. Казва някой какво видял. Не може да бъде. Това е хъмбък. Шом е хъмбък, то не е реално. Някой казва, че видял Христа в шопски дрехи. Христос не може да бъде облечен в шопски дрехи. Христос се облича в дреха, направена от материята на слънцето. Като Го видите отлична дреха има. Туй, че си видял Христа в шопска дреха, то са вашите въображения, хъмбък е това.

Пазете се по възможност да допускате лъжливи работи в ума си. Допусни, че си видял един шоп на сън, но не допускай, че този шоп е Христос. Шопът си е шоп, Христос си е Христос. После чудно е, че някой казва, че познавал Христа. Не можеш ти да познаваш слънцето, ако не си стоплен. Може ли слънцето да те грее и да не си стоплен? - Може ли слънцето да изпраща светлина и ти да не я възприемеш? - Христос е една душа, която има обич към всички души на човечеството и желае тяхното добро. Христос желае подигането на цялото човечество, за всички ония съзнателни души има най-голямото желание всякога да съдействува за тяхното подигане. Като мине покрай тебе, ти си нажален, Той няма да те утешава, Той кротко говори: Твоите работи ще се оправят, изпълнявай Волята Божия, осветявай Името Божие и желяй идването на Царството Божие на земята. Сега по някой път седим и казваме: Дотегна ни животът. Животът без Любав дотяга. Няма нещо по-тежко от живот без любов. И най-лошият живот с любов, никой не иска да се раздели с него, той носи едно благо със себе си.

Сега всички опитвайте. Не трябва да говорите за Господа много, защото има една опасност. Аз като ви говоря, считам, че правя една погрешка. Аз като ви проповядвам за Господа, то е обида. Аз говоря за един Господ, Който ви дал живота на всички ви и всичките блага, на които вие се радвате, се дължат на Него. Всичките хора по лицето на земята трябва да осветят това име. Да има едно същество, което ние да обичаме, като дойдем там, да престанат всичките спорове. Като дойдем при Него, всичките спорове да престанат, да се яви в нас една радост, че сме готови всичко да жертвуваме. Аз искам вие да имате този идеал. То е идеята. Казва: Все за Господа говори. От Него иде туй, което ние очакваме за в бъдеще, което сега ще внесе мир в света. Той е Който ще внесе мир. Той ще примири народите. Той ще ги приеме. Кой ще даде деца на майката и бащата? - Той ще даде. Кой ще даде плодовете? - Той ще даде. Кой ще накара земята да се движи? - Той ще я накара. Кой ще накара слънцето да свети? - Той. Кой ще създаде вселената? - Той.

Казвам: При Него като дойдем всичко да жертвуваме. Да кажем:

Да се освети Името на Господа, Нашият Бог, на Когото ние служим!
Пожелавам днес слънцето, което Бог създал, да ви се усмихне.
Пожелавам месечината, която Бог създал днес, да ви се усмихне;
звездите, които Бог създал, да ви се усмихнат и вятърът в цветята и
всичко, което Бог е създал, да ви се усмихне.

Тайна Молитва.

29 беседа, гържана на
19 априлий 1942 г. Неделя, 10 ч.с.
Изгрев, София

Неразбраните неща.

Отче Наш.

Изгрява слънцето.

Ще прочета само няколко стиха от 12 гл. на Йоана. 44 ст. до 48.

Ще прочета нещо от Ценното в живота.

Ще ви говоря върху неразбраните работи. Ние страдаме от едно фиктивно знание, мислим, че знаем нещо. Ние сами се заблуждаваме. Запример, съвременните хора поддържат философията на Платона, намират, че е много красива. 2500 години от тогава до сега духовният свят се е изменил. теорията на Платона в някои точки не е права. Следователно, ние говорим след 2500 г., цитираме какво е казал Платон. До известна степен е верно, но някъде не е верно. Нещата са верни за даден случай. Но ние да кажем виждаме някоя звезда, имаме понятие за нея, преди години каква е. Сегашното състояние не го знаем. Ние казваме еди-кой си човек го знаем. В какво седи познаването? Не е външният образ на човека. Срещнеш един човек с дебели вежди, с дебели устни, с широк и къс нос, с къси ръце и дебели рамената и долу в пръстите, краката и те са дебелички. Какъв е този човек, дебел е навсякъде. Дебелината какво означава. Казвате дебели вежди. В какво седи човекът. Той е един умен човек, в какво седи умността на човека? - Ако един певец разправя за ноти, теория, а не може да пее, че тои не е певец, не разбира музиката. Какво ухо има. Всичко неверно взема, а минава за музикант, за учен, че как ще учи другите. Всичките ще ги учи грешно. Гледам мнозина, които преподават музика, не разбират. Малко учители съм срещал, които вземат верно тоновете. Фалшиви ги взима, някъде кряскане на жаба. Жабите са много музикални. Но трябва да се върнем хиляди години назад, когато жабите учеха музикална теорията, светът беше друг. Сега жабешката музика остана назад. Някога е била музика, цяла хармония имало в жабешкото пеене. Сега един джаз банд.

Казвам и времето е в даден случай и от времето от Христа светът се е изменил. Каквото е говорил Христос едно време, ако се яви сега няма да говори по същия начин. Както са вярвали хората едно време, сега не може да вярват. Вярата е цяла наука. Какво значи вяра? - На степени е. Вярвам и не може да вярвам. Силният вярва по един начин. На слабия вярвам, че няма да ми свърши работата. На силния вярвам, че ще свърши работата. На умния човек вярвам, че ще свърши работата, глупавият няма да я свърши. Две противоречиви вярвания имам, вярвам, че няма да свърши. На щедрия вярвам, че ще даде нещо, на скържавия* вярвам, че няма да даде. Та казвам, има неща, които са строго определени. В даден случай ефектът, който произвежда един тон, е верен, защото за бъдещето на до. Ние още не сме готови. Ако се изпее един тон, тъй както

е сега музикално. Малко хора има, които ще издържат на трептенията. Ако се изпее, те ще се стопят като восък. Сегашният тон е нагоден според сегашните условия. Сегашната музика, технически както са наредени тоновете, то е техника, механически много верно е. Но тази музика в органическият свят, не е верна. Не е верна, понеже като свириш технически, като пееш, едно растение то расте, ако като свириш технически, спира се растенето. Може да направите опит. Може да свирите с тъпан на някое цвете. Правите опити. Свирили са му с медна тръба, свирили му с кавал, или попей на цветето, да видиш каква разлика има в пеенето. Музиката не е нещо Музикалните тонове имат каймак, тъй както млякото от кравата. Няма да го кръщаваш, да му туряш вода. Като го издоиш, ще го свариш, образува се дебел каймак отгоре. Някои изядат каймака на тона, и като го изядат остава само суроватката. Аз ви говоря за неща, за които съм правил опит. Заради мене музиката съставя съвсем друго нещо. Има една Божествена сила и там правят фалшификации. Тонът още като пееш знае къде е. Онзи, който е страхлив, предава на музиката страх. Онзи, който е недоверчив, предава на музиката недоверието си. Още като пее остава в тебе недоверие. Онзи, който няма вяра, чрез пеенето ти предава и ти се обезвериш. Музиката е туй, което предава, понеже, един от най-добрите методи да се предаде едно качество на духовния свят, музиката е най-добрата среда. Ако чрез музика не може да предадем Божествените качества, за които човешката душа мечтае, защо ни е такава музика? - „Заплакал е Стоян!“ - Защо плаче, защото си няма любима. Защо си няма любима? - Защото кой Стоян ще го люби, когато няма за какво да го любят. Да се опретне Стоян, любима ще си има, плаче Стоян, горкият човек да плаче. Плачът показва, че му липсва нещо, трябва да се замени плачът с нещо разумно. Всички онези неща, които ние не сме добили тази разумност, плачем. Не е лошо. Плачът е хубаво нещо, омекчава нещата. Природата турила плача, за да се свърши работата. Защото често имаме един свят, който е пълен само с прах. Напрашиш си окото, тия жлези, които са турени, пращат вода да се умие окото, да може да гледа ясно. Когато плачеш, подразбираме да умиеш духовните си очи, за да виждаш ясно. Тогава плачът е на място. Ти плачеш, казваш, тежко ми е, плачеш. Ако Любовта ти е тежка, какво показва? - Любовта ли е тежка или ти я правиш тежка. Казваш, той ме изгори. Как може Любовта да гори. В какво отношение гори? - Тази любима не е от силните. Ако е силна да пречупва лъчите, да концентрира слънчевите лъчи, тогава може да изгори. Следователно лъчите на Любовта вървят успоредно. Ако ние пречупим някои от лъчите. Запример в Любовта, ако пречупим, червения цвят или ако в Любовта пречупим зеления цвят, или ако в Любовта пречупим жълтия цвят, или ако пречупим синия цвят, зависи как се пречупват. Когато един цвят минава от една по-рядка в една по-гъста среда, се пречупва, в това направление. Затуй нямаме ясна представа, изгубваме правилното направление и се образува един доста голям ъгъл между предметите, дето се пречупва. Казвам в Любовта ние често пречупваме любовните лъчи, вследствие на това имаме изопачени понятия за Любовта. Във фотографията имаме същия предмет. Като се фотографира един човек, фотографира се образно. Ако го представим така

както е на плочата на негатива, грозен е. За да го направим, трябва да го превърнем наново, да имаме същинския образ, трябва два пъти да се префотографира. Казвам, ние сега, когато изучаваме Любовта, трябва да знаем, че тя сменя на земята негативната страна на човека. Най-първо като обикнем един човек, го обикнем като ангел. Като го опознаем, виждаме го като дявол. Като го познаеш като ангел и като го видиш като дявол, значи не си имал ясна представа в началото, няма защо да се сърдиш. Ти от един човек с дебели вежди два см, не може да очакваш да бъде идеалист. Той и да говори за идеализъм, колкото иска, той е краен материалист. Той вярва във видимото, във видимото, в паричките, в кравите, във воловете. Те са обект за неговата вяра. Казва: Аз вярвам. Той вярва. Като има пари, вярва в Бога. Но пари 500 000 лева. Щом 500 000-те изчезнат от банката, той се прегърбва, и казва: Изгубих си вярата. Там дето се губи вярата, нямаме онази реалност, която се търси в света. Защото той е в света на сенките. Не е в онзи свят на реалността на нещата. Сега аз не отричам реалността. Що е сянката? - Не трябва да даваме цена на сенките като на самата реалност. Ако ти вярваш в сенките на нещата, ще боледуваш, ще осиромашееш, ще станеш груб и всичките противоречия ще се явят. Докато вярваш в сенките, тия неща са неизменни. И радости, и скърби ще имаш. Щом се запознаеш със самата реалност на нещата, тогава преходният свят ще изчезне. Остава реалният свят, той ще бъде свят на Бога, хармония, няма да има скърби, няма да има страдания. Тогава ще имате един органически свят, в който страданията ще бъдат в корените, а радостите в клонищата. Главата ще бъде в цвета и плодовете. Всичките работи в едно цяло, всичко работи в едно цяло. Сега страданието е отделно, радостта е отделно, всичко е отделно. Ние се натъкваме на тях, както се натъкваме на парчетата, на едно счупено шише. Сега всеки един е в състояние да счупи едно свое чувство. Вие често губите мнението за един човек. По преди мислехте, че е ангел, после се изменяте. Тои какъвто е бил в началото, такъв е бил и в края. Вие сте повярвали в позлатената мисъл, че всичко е златно, но като се изтрило златото, останало същността (в)същност. Та казвам, докато вие се изменяте като хамелеона, вие вярвате в сенките. Ако един човек няма самообладание, запример някои път искате да пипнете някъде. Гледам децата често вървят,..... купуват плодове. Някои тури ябълката в джоба. Ако този плод, който си взел, подигне своята душа, няма нищо. Ако ти си взел този плод да го посадиш, прав си. Взел плода, но ако си взел, че не го посаждаш, ти създаваш на себе си едно зло на бъдещето. Всичките злини на хората произтичат, че те ядат ябълките, без да посадят тяхните семки. Доят кравата без да се грижат за нея. Издоят я, дадат й малко сламица и в неделята ще й дадат малко зобчица, използват кравата. Природата никога не обича използването. Казвам, горко на онези, които използват ближните си. Горко на бащата, който използва сина си. Горко на майката, която използва дъщеря си. Горко на сина, който използва баща си. Горко на дъщеря, която използва майка си. Горко на учителя, който използва учениците си. Горко на учениците, които използват учителя си. Горко на всички, които използват. Горко на тях. Блажени са, които не използват.

Сега Христос казва: „Които вярват в мене“. Не вярват в мене, но вярват в онзи, който ме е изпратил."

Вие виждате един човек, външността му виждате. Това е дрехата, в която е облечен. Човекът като разглеждате има една светлина, която излиза от него. Когато се приближите при един човек, който идва от Бога, в него има мисъл, че веднага умът започва да работи, занимава се с хубави работи. Сърцето и то се съживява. Ако си болен, веднага започваш да чувствуваш животворното влияние. Някой ми казва: „Дошъл при мене и ми казва: „В мене вярваш ли?“ Аз вярвам. Една сестра доста напреднала иде и ми казва: „Аз вярвам в тебе“. Как е възможно, ти като вярваш, защо боледуваш? - Защо не ходиш самоуверено, но едва кретаеш. Ти си изгубила равновесието, ти вярваш не в онзи, в който трябва да вярваш. Да вярвам в една цигулка Страдивариус, че ще произведе един хубав тон, или в една цигулка от Гарнелии. Или от някой майстор, който построил цигулки, има знание в техниката на музиката. Много техници има, които построяват цигулки, но не знаят. Той знае как да сече дъските, задните дъски как да ги сече и предните дъски. Какво отношение трябва да имат. Фибрите на растението и как се предава тонът. Онези, които не знаят. Имаме един цигулар, който ги правеше от орехи После се изисква като направиш тази дъска, навсякъде дебелината да бъде еднаква. Определена дебелина трябва да има. Има един инструмент, с който се мери дъската. Не е лесна работа да направиш една цигулка на свят. Сега вие искате по някой път да създадете едно любовно чувство, че то е много мъчно. Как ще създадеш любовното чувство? Дойдат някои, нямат формата на любовта. Дойде някой и казва, гори сърцето, може да гори сърцето и печката гори, ако е за горение. Горенето не е Любов. Любовта поддържа горенето, но в нея никога работите не изгарят. В Любовта като гори човек, той се слива, при сливането става пречистване, когато органическите предмети попаднат в трептенията на Любовта. Диамантът в неорганическия свят, който е попаднал в трептенията на Любовта, е станал диамант. Две трептения са направили диаманта да пречупва светлината. Пречистил се е. Въгленът влязъл и като се пречистил в една среда без да изгори, тогава става най-хубавият диамант. Сега цяла наука е как е станал диамант. Всичките диаманти са минали през умовете на ангелите, на напредналите същества. Тази материя, която е излязла от тяхните умове, се е кристализирала. Единственото нещо, което ангелите са оставили, то са скъпоценните камъни. В минералите, единственото нещо, което ангелите са оставили и по-напредналите от ангелите, аз наричам ангели всички разумни същества, те са на степени. Онези ангели, които са оставили плодните дървета. После в Бога като влезем, в света на Неговата мисъл, са създали човека. Сега в нас имаме от всичките по нещо. В нашето състояние от всичките нисши същества имаме и от всички висши същества. По някой път, когато се проявяват лоши, не сте вие, то е светът. Едно време не сте били такива, каквито сте сега. Наполовина е верно това, което ще ви кажа. Едно време вие сте били львови, които размахват опашка, хванехте някого, разкъсвахте го. Едно време вие сте били боа, стегнете някое животно, глътнете го. Едно време вие сте били кит, какво не сте били. Вие казвате - светии сме били. Какви светии? -

Пред моите очи такива светии не минават. Докато не се освободите от всичките форми на миналото, да кажеш не като кит ще живея, не като лъв ще живея. Хубаво беше едно време. Дядо ми беше лъв, няма да живея като дядо си. Дядо ми беше кит, няма да живея като дядо си. Едно време дядо ми беше като боа, няма да живея така. Сега Бог като направи човека, аз говоря за животните. Казвате, аз не съм змия. Змията е хубаво нещо, лошото в змията е, че няма никаква справедливост, няма никаква доброта, много жестока е. По-жестокото същество от змията няма. Като хване жабата, тя кряка, но змията я гълта. Песен е крякането на жабата. Приятно (и) е да й пее. По малко я глта. На цял километър се чува като дига шум, а тя я глта. Змията казва: Много добре Господ създаде света, такива жаби за нея пеят, много хубаво пеят. Да глташ яденето и да ти пее, музика е. Най-хубавото ядене има змията. Като хване жабата тя й пее. Тя казва, касапин ли съм, не ги режа и кръв не пушам, цели ги глтам. Не искам да страдат.

Ако ти в себе си, от всичките противоречия, които се зараждат в твоя ум, от всичките противоречия, които се зараждат в твоето сърце, и в твоето тяло, и във в целия космос, ако ти в дадения случай не можеш да пречистиш, да направиш нещо, де ти седи знанието? Аз съм превозвал един пример:

Един ученик в древността в една окултна школа се разгневил на своя учител, че отишъл една вечер му занесъл три мраморни камъчета пред вратата, затворил вратата да не може да излиза. Учителят му разбирал малко от скулптура, като ги вижда, изделя камъните, направил три стъпала и турил трите стъпала. Прославил се ученикът. Целта му е била да го накаже, да ме помниш, с камъните затворил устата му. Учителят казва: Това е един от моите ученици, виж колко обича Учителя. Обича го. Всички наши постъпки, с които правим добро, има нещо кити, кити. Ако не знаем какъв процент има, че любовта да не съдържа никакъв

Някой път несъзнателно става. Кокошката, за да я хванеш, милваш я по гърба. После я заколиш и казваш, такава е Волята Божия. Няма закон да я защити. Господ като влезе, казва: Ще дадеш почит в себе си, тя оживее в тебе и започне да рови. Тогава преди да си излял кокошката ти си бил човек мълчалив. Нищо не си казвал. Щом влезе кокошката в тебе, ти ставаш вече лала. Кой как дойде, започваш да се хвалиш. Кокошката рови навсякъде. Кокошката като се качи върху една крина, показва, че е щедра, разхвърли житото и казва: Яжте, има за всинца ви. Тя е много разточителна. Ако светът би останал, кокошката да го храни, всички щяха да измрат, тя знае само да рови. Като изрови нещо, казва от земята е излязло. Сега понякой път, ровенето на кокошката не е лошо, но не е и добро. Ако рови на място, добро е. Много пъти кокошката като рови, заравя някои зрънца. Някой път като рови, изважда семенцата навън. В кокошките чувството на стяженолюбие* не е развито. Тя не е стяженолюбива, не е скържава. Кокошката е доста тщеславна. Като снесе едно яйце, окряка орталъка. Всички ще знаят, че е снесла яйце. Българите, които знаят, че

свраките се научили, когато се разкроя кокошката, ще дойдат две, три свраки и ако човек не го вземе (яйцето), те го изпиват.

В Америка има един вид християни, които казват тъй: Аз вярвам в Христа, който обръща не само сърцата на хората, но обръща и кесията на хората. От какво произтичат нещастията? - Понякой път, ако Христос е проповядвал, да се обърне сърцето, че се обърне и кесията, няма съблазн в кесията. Кесията е пълна. Дойде един брат, виде, че кесията не е обърната. Той като я обърне, вие това го наричате кражба. Той казва, аз го наричам, кесията се е обърнала. Сега от християнско гледище, дойде някой и казва: Обърнаха ме, че щом те обърнаха, ти си имал пари. Според християнското учение, не трябва да имаш нито пет пари в джоба си, кой те е обърнал? Според учението на Христа ще имаш една златна монета в десния си джоб. Ще я бутнеш. Не трябва да бъркаш, ще бутнеш кесията. Вие сега ще възразите: Кой има право? - Ако вие, съвременните хора, от Рила сте докарвали вода на 4-5 етажа, в къщите сте качили рилска вода и тече, защо по същия начин като бутнеш златната монета, да не потече и тя. Знание трябва. Пък и Любов се изисква.

Гледам онези, които вземат билети от лотария, идват да ми разправят. Взел билети и казва: „Ще спечеля ли“. Още като го видя и знаей, че не печели билетът. Който печели, числата са наредени по особен начин. Не може да разправям на вас. Ако вземете да изучите за 10 години, печелившите билети, след 10 години, може да имате вече една печалба. Три, четири пъти да спечелите милиона. Трябва да имате всичките числа, които печелят през 10 години по един милион и да видите през кои месеци. Казвате: Аз ще се занимавам с тия работи. Хубаво, който иска да се занимава. Ти искаш да бъдеш красив и там има закон. Не може да бъдеш красив, ако не знаеш как да съчетаеш мислите си, ако не знаеш, кои мисли, кои чувства да съчетаеш, ти не можеш да бъдеш красив. Ако нямаш една правилна мисъл, как ще създадеш носа? - Мисли има, които поддържат дължината на носа. Мисли има, които поддържат широчината на носа. Мисли има, които поддържат дължината на ухото. Мисли има, които поддържат широчината на ухото. Мисли има, които поддържат кривините на ухото. От кривините на ухото зависи музикалността на ухото. Като видя ухото зная, какъв музикант е, гениален ли е. Гениалните музиканти имат съвсем други вдлъбнатини. Талантливите имат други, и ухото на обикновените хора имат други извивки. Светът е направен разумно. Всеки човек, какъвто е, такъв и организъм му дават. Сега, когато говоря за любовта, някои мислят, че е много лесна работа. Да любиш, това е най-великата наука, да знаеш кога да любиш. Ти не можеш да любиш, когато и да е. Всички да любиш. Вие не разбирате какво значи всички. Всички значи. Аз образувам един хор. Всички, които са дошли, да ги обичаш. Любовта като туриш имаш отличен хор. Ако хорът не пее хубаво, няма любов. Музикантите искат да наложат. Музиката не търпи никакво насилие. Може да туриш насилие, но всичко е мъртво. Капелмайсторът и певците по любов трябва да дойдат. От самосебе си да пеят. От Любов да те слушат, разбират те. Преди да си почнал тоновете излизат верни. Имате отличен хор на любовта. Щом започнеш да ги избираш, те не се изби-

рат. Музикантите се раждат. Раждат се обикновените музиканти, раждат се талантивите музиканти, раждат се гениалните музиканти. В един живот какъвто си роден, такъв ще останеш. Следуюция живот можеш да бъдеш друг. В един човек си роден обикновен музикант, такъв можеш да бъдеш, до най-високата степен, но талантлив не можеш да станеш. В талантивия човек, широчината на челото се отличава. В обикновените хора челото е тясно, а в талантивите, челото е широко. В гениалните хора, няма да ви кажа каква широчина има. Те са пропорции. В какво седи една гениална пропорция? Сега мислите, че един италианец дал една нова форма на гениалния човек. Едно съчетание на едно скулптурно творение е дал.

Та казва, ние трябва (да) работим над себе си. Работа над себе си. Ти в света, ако не можеш да предизвикаш Любовта поне на един човек, ти ще бъдеш нещастен. Щом предизвикаш Любовта на един, ти си обикновен; щом предизвикаш Любовта на двама, ти си талантлив; щом предизвикаш Любовта на трима, ти си гениален, повече не ти трябва. На трима души като предизвикаш, най-първо това е човешкият свят. Един човек на земята като те обикне, всички те обичат. На земята двама като те обикнат, вторият вече е от духовния свят и всичките от духовния свят те обичат. И в Божествения свят един като те обикне, всички те обикват. Трима души да те обичат, туй е Троеличието. Ако те обикне Любовта, всички хора на Любовта те обичат. Ако те обикне Мъдростта, всички хора на Мъдростта те обичат, ако те обикне Истината, всичките хора на Истината те обичат. Ако те обикне живот, всичките хора на живота те обичат. Ако те обикне един човек на знанието, всичките хора на знанието те обичат. Ако те обикне един човек на свободата, всичките хора на свободата те обичат. Та казвам, ние трябва да се радваме, тъй както светът е създаден. Всички говорят, че земята не е добре създадена. По-хубава земя от нашата не съществува. Ако някой мисли, нека създаде някоя друга земя, по-неже, тя вече се е изморила, поостаряла малко. Господ иска да я извади. Земята е дала заявление, казва на Господа, такива деца не искам да раждам. Не искам да отхранвам, отказвам се. Господ е намислил една нова земя да направи, на старата й дава почивка. Тя казва, не искам постоянно да ровят, да ме човъркат, дотегна ми. Търпение, търпение, ама не се търпи. Нито едно от децата не е благодарно. Всички остават своите нечистотии, плюят, ровят отгоре ми, не ги искам вече, отказвам се. Какви хора сме ние, които нямаме обхода. Само ровим да извадим богатствата, крадем. Къде ще ги турим? - Изваждаме масло, въглища, камъни, градим къщи, пък те тук ще останат. Земята казва, отказвам се, от всичко се отказвам. Господ е намислил да изгори цялата земя и ще я изгори по особен начин. Туй понятие, което имаме за земята, то ще изгори, ще изчезне. Но тази земя ще остане. Нашето понятие за земята трябва да се измени - ти тропаш, удряш. (Тя) да търпи. Не може да тропаш, тя е чувствителна, нямаш право да тропаш. Като вървиш нямаш право да тропаш. Ще вървиш, като че минаваш по гърба на майка си, та знание трябва да има. Каз-

вате, земя е това. Мислим, че ние сме единствените умни същества. Казвате, Господ кой знае къде е. Няма го бащата. Майката я няма, а ние от къде сме пръкнали. Най-умните същества, които са родени без баща и без майка. Такова е почти понятието на сегашните хора. Най-добрите. Кой от вас не е тропал на земята. Кой от вас не е тропал на гърба на земята. Има ли някой, който да не е тропал? Кой е виновен? Ти се разсърдиш. Ти тропаш на земята. Казваш: Защо го държиш тук, защо не го махнеш? Заповядва(ш). Та казвам: Какъв е нашият религиозен морал. Туй, което съвременните хора правят, то е обикновен животински морал. Нямаме понятие, за онова, благородство, че тя от хиляди и милиони години, давала, давала от себе си, и понякога път ви се разгневи, и землетресение стане някъде. Друг път като й дотегне пак дойде землетресение. Хората обясняват, че ставало разместване на пластове. Чудни са хората, обясняват така. Ако моята ръка се свие, коя е причината за свиването на ръката. Мускулите са се свили. Но има нещо разумно в мене. Като заповядвам свива се ръката. Който не разбира, изхвърля нещо. Защо изхвърля нещо? Разум има. Когато земята прави землетресение. Във всичко туй има нещо разумно, което се дължи на някакво несъответствие. Землетресенията стават, когато има несъответствия, когато хората станат много лоши, землетресенията стават по-често. Сегашните учени, както обясняват, то е тяхна работа. Но землетресенията в света имат отношения към нашия живот. Защото, когато ще стане едно землетресение, има дълго време търкане на пластове, развива се такава грамадна енергия. Запример, тия землетресения, които имаме в България, ако хванат тяхната енергия, за хиляди години българите щяха да имат гориво, за фабриките, и да се отопляват за хиляди години, щяха да имат и електричество. Всичко туй отива в пространството за в бъдеще, когато стават землетресения, ще съберем тази енергия, да я складираме, да имаме гориво. Колко чисто ще бъде. Сега всичко отива на халос. Всички като се разгневите, знаете ли каква топлина би се развила. Като се гневите за цяла година, може да си отоплявате стаята. Толкоз енергия има. Всеки ден по 5, 6 пъти на ден. Хиляди пъти се разгневите за цялата година. Отлично гориво може да имаш. После за в бъдеще, и светлината ще бъде друго. Като се разгневим, няма да имаме тия лампички, но ще имаме голяма светлина, и после всичко туй ще утихне. Казвам: За в бъдеще всичките противоречия, които сега съществуват, ще се превърнат за благо. Сега като се разгневи някой човек, всичко го заобикаляме като благо, като извор. Разгневи се някой, няма да се спрем да кажем, защо се гневите, но ще вземеш част от енергията. Човекът дава свободно. Тогава мъжете ще търсят една жена да се гневят. Няма да я намерят. Сега горката набавя енергия. Той като не знае, събира енергия, казва: Много лоша е тази жена. Тя прави добро не на време, нищо повече. Сега както разглеждам, работите са от 1001 нощ. Казвате, що ни интересува това. Казвам: Вие вечерно време защо сънувате? Преди няколко време един ми разправяше съня си. Дойдоха, хванаха ме и ме направиха цар. Туряха ми корона. Като се събудих, нямам ни калпак на главата, ни корона. Питам, защо са го

направили цар. То е тщестлавие. Имал неща чудни, актьори има, които играят царска роля. Играе ролята на един цар. Та казвам: В съня ти турят царска мантия, като се събудиш да направиш разлика. Аз бих предпочел един действителен живот, с обикновена дреха, отколкото в царска дреха (да) е.

Сънуваш вечерно време, че те викат, на увеселение да ядеш. Събудиш се, гладен си. Какво ще ядеш? Няма насищане. Празна е тази работа, тук нещо вкусни ябълки, круши, усещаш, че са нещо реално. Казвам, животът, който имаме сега не оценявате. Животът не бих го заменил с нищо. Някой път вие сте неблагодарни, не разбирате. Нито един от вас не цените. Сега и цар да ви направят, по-голямо благо от туй, което Бог е турил на вас, в дадения момент, няма. За бъдеще като се измени формата, то е друг въпрос. Сега всеки човек, ако е доволен от тази форма, да развива богатствата, които има в себе си. Знаете ли колко богатства има неразвити човек? Аз съм превозвал туй научно доказателство. Всичкото знание, което досега съществува в света, може да се напечата на 98 книги като Библията. Ако всичкото туй знание се напечата, ще остане за мозъка още за 900 такива книги. Какви грамадни възможности има мозъкът. Казват, какво ще правя. Кое е по-хубаво, да бъдеш цар, или да бъдеш запознат с Любовта, да говориш на нейния език, и тя да те слуша. Знаете колко е красиво да те слуша природата. Знаете какъв хубав език има, и колко хубаво говори! Та казвам някой път, аз съм казал нещо и тя изпълнила. Казвам, тънки дрехи имам, тънко съм облечен. Онзи, който се занимава с проветрението, ще послуша, и него ден ще е топло, ще е хубаво. Два пъти не искам едно и също нещо, или веднаж искам. Втори път съм с дебели дрехи облечен. Ще се научим да говорим така, за да ни слуша природата. Искан от този, който ще ти даде. Не ходи да искаш от този, който няма да ти даде. Ти не разбираш. И в Цариград се случило, имало един религиозен човек, отива при директора на колегията. И му иска пари да му даде. Казва му: Господ ме прати ти да ми дадеш пари. Онзи му казва, ако те беше пратил Господ, трябваше аз да имам пари. Понеже, нямам пари, ти криво си разбрал Господа. Ти ще идеш там, дето може да ти дадат. Не ходи да искаш пари, от там, дето не те обичат. Като минеш някъде и няма Любов, замини си. Като намериш, дето има Любов, влез вътре. Всичко, каквото искаш, ще бъде. Ако в света се молиш и не стават нещата, то е безлюбие, безверие, безнадеждие. Всичките тия неща ще дойдат. Казвам, трябва да имаме едно съзнание. Не да се самоосъждаме. В дадения случай аз не искам него, искам да пея. Не искам да науча музика, но искам да пея една песен. Искан тая песен да я изпея по всичките правила, че като я изпея да ме слушат. Аз понякой път съм пял, когато вятър има, и вятърът престава. Като му запя и той престане. Като спра да пея, той започне пак да бучи. Някой път пея и той не престава. Не харесва пеенето ми. Като ми хареса пеенето, престава. А като не ми хареса пеенето, не престава. Той бучи, аз пея. Заглушава ме, не му се сърдя. Казвам, престани, и той престане, когато пея хубаво. Млъкне, казвам: Хубаво пея. Когато той бучи, аз пея и той престава. Казва: Харесвам те. Но, когато бучи, и аз го слушам. В големите бури има една музика. Много пъти от бучението на вятъра съм се научил как да пея. Който не разбира музиката, е бучение. Аз разбирам, има скрити тонове. Някой път идват перио-

дично. След като престане вятърът и пее същата песен, по-хубаво излиза. Затуи, когато в света ви се случи едно противоречие, показва, че вашият живот не е в съгласие с Божествения закон. Щом има съгласие, се явява хармония. Радвайте се при скръбта. Скръбта ще ви каже какво ви липсва. В скръбта трябва да работите в корените, трябва да учите. Не съм учил, скръб имам. Учил съм, радост имам. В радостта какво ще имаме? Плод ще имаме. Плодът след като изям, ще имам едно вътрешно довольство. Бог се весели в света, когато ставаме отглас, изявяваме онова, което Той ни е дал. Не се радва Бог, но се весели. Когато ние в застой съдим, по човешки говорим. Господ казва: Тия деца всичките благословения очакват, Господ да ти даде благословение. Цял ден се молим за благословение. Нищо не си свършил, какво ще те благослови? Ако дойде дъжд, бодили ще израстнат. Често в нашите мозъци хората сеят. Всеки посял каквото иска. Ние нищо не сме посяли. Ние сме длъжни да посеем. Всеки ден като ставаме, да посеем. Слушам една вечер тук кучето скимти. Казвам, защо скимти? То е гладно. Не лае, но издава едно скимтене. Гладно е, като му дадох хляб, престана да скимти. На другия (ден) дойде, пак чувам същия глас, пак скимти. Като му дадох хляб, пак престана. На третия ден не лае, но само скимти, едно доста музикално скимтене. Не е много музикално, но доста музикално. Погледна го, скимти. Понякой път аз отгоре, от високо го гледам, не слизам долу. Понякой път слизам долу, аз го опитвам. Покажа му хляба, то вземе хляба, и благодари. Някой път, аристократически, отгоре му го хвърлям. То отиде и го вземе. Аз го гледам отгоре, то се обърне към мене, и казва, защо не ми дадеш, защо го хвърляш отгоре - защото не учиш. Та казвам, невидимият свят, когато учим, ти ни дава, в устата, а когато не учим, го хвърля, ние го събираме. За себе си така разсъждавам. Законът е все същият. Ние искаме Бог да има обхода към нас. Когато изпълняваме волята, няма по-хубава обхода. Но, когато не я изпълняваме, нещата идват дисхармонично. Та ви препоръчвам един от най-хубавите методи в света. Сега вече сме преживявали механична Любов. Стъпваме вече в органичната Любов. Когато говори някой за Любовта, механичната Любов е. Затуи механичните неща в света са много добре наредени. Един съвременен автомобил, една съвременна фабрика, всичките тия колелета, както са направени, всичко върви наред. В духовния, в Божествения свят, органическите неща са така наредени хубаво. Тук органическите неща в нас не са наредени. Запример, един аероплан като се движи с няколкостотин километра, правила са изчисления. Като стрелят с оръжията, куршумите да излизат без да се повредят перките. После правят много точни изчисления. Сега вие всички говорите за Любовта, но щом се говори за Любовта, всички ги е страх от Любовта. Каква е тази Любов, от която вие се страхувате? Най-хубавата Любов е. Когато слънчевата светлина иде, говори ни. С разлагането на цветовете. В червения, в портокаления, жълтия, зеления, синия цвят и някои други нюанси говори, но досега светлината никога не ни е говорила за любовта. Защото в една Любов, в която се говори, се раждат противоречия. Показва, че ние живеем (в) една много груба среда. Ние в името на Любовта сме прекарвали толкоз страдания, та сме се наплашили вече. Всичките хора са така изплашени от страданията, които идат от Любовта, та казват, не ми говорете за Любовта, дотегна ми. Та сега аз нари-

чам Любовта, мълчаливата Любов. Аз говоря, това е декламиране. Туй, което говоря, не е любов. То не е любов. Нарисувал съм любовна картина, но това не е любов. Нарисувал съм цвете, но това не е любов. Любов е туй, което ти е дадено, че не знаеш кой ти го е дал. Радваш се.

Да ви приведа следния пример: Минава едно малко момиченце, дъщеря на един княз, 10-годишно. Вижда едно момче, на 15 години, казва на майка си: Туй момче ми се вижда даровито, бедно е, я да го издържим, то е даровито по музика. Майката започва да го издържа, тя го издържа и той става доктор по музиката, прочут музикант. Но то никога не казало на този доктор музикант, че го обича. Този музикант дължи своите условия на туй малкото момиче. Погледът, който хвърлило то към него, казва, да го издържаме. Ако вас няма някоя княжеска дъщеря, която да е казала да ви издържа, какво ще стане с вас? Всеки един от вас има ангел хранител, който казва на Господа да го издържаме Господи, този е даровит. Погледне те така, вие се считате радостни, весели. Туй момче като израства, какво ще стане? Той става прочут учител по музика. Като свършил тя дошла да взема уроци да се учи от него. И тя била една от най-добрите ученички, не ходила да се любува, но изучава музиката. Една нейна съученичка започнала да ѝ завивда, завист се явява. Казва, тя не е даровита толкоз. Тя гледа да преписва от другите, но учителят вижда, той разбира, че е даровита, и както каже, той, тя прави. А онази постоянно търси. Той само погледне и ние често най-даровитите се пържим в своето масло, търсим погрешките. Питаме кой е за препоръка. Онова младо момиче, което казва, този младият да го издържаме, или тази, която оттук оттам вземала. И без да му каже той отпосле се научил, че като завършила курса по музика при него, тя си заминала. Отпосле се научил, че цялото негово щастие зависи от нея, че БЕЗКОРИСТНА Е БИЛА ТАЗИ ЛЮБОВ.

Казвам, да дадем ход на нашите души, да кажем като това момиче, да поддържаме истината, да поддържаме нашия ум, да поддържаме нашата душа, да поддържаме духа, за да се издигнат и те, за да можем и ние с тях да се издигнем. Единственият път, по който човешкият ум, човешкото сърце, и човешката душа се въздигат, то е пътят на Любовта.

Добрата Молитва.

30 беседа, държана от
Учителя на 26 априлий 1942 година, 10 ч.с. Неделя.
Изгрев. София

Иде в света.

Отче Наш. Благославяй гуше моя, Господа.

Ще прочета само един стих от 12-та глава от Евангелието на Йоана, 12-ти стих: „На утрешния ден народ много, който беше дошел на празника, като чуа, че иде Исус в Иерусалим, взеха вейки финикови и излязоха да го посрещнат“.

Духът Божи.

Аз вземам само глагола иде. Той е една динамична сила. Иде нещо в света! Туй, което иде, е само доброто. Туй, което се търкаля, злото не иде. Казват някои, че злото иде. Не иде злото, то няма крака. Онова, което иде в света, то е доброто. Иде доброто. Туй, което иде, е само Любовта. Безлюбието, злото, не могат да ходят. Аз вземам глагола иде като положителна, динамична сила. Мъчно е да се говори в едно такова време. Хората не обичат да им се говори туй, което е. Запример, никой не обича да говориш зло заради него. А той прави лошото. Обича да говориш добро за него, а той не прави доброто. Значи, иска да се говори за туй, което не прави. И прави са хората. Казва: Не говорете за туй, което не иде. Ние го знаем, не ни говорете за злото. Говорете ни за нещо, което никой не ни е говорил.

Казвам: Три неща има, на които човек трябва да се обоснове. Имаме една ясна представа за Бога. Говорим, но нямаме нещо, на което да разчитаме. Ние се съмняваме в Бога, дали е така или не, имаме съмнение. Ако ни поставят на изпит, ще се поколебаем. Да има нещо, на което да разчитаме. Доброто, което е твърдо, то не се изменя. Туй, което е жидко*, не прави пакост никому. То е водата, жидкото. Туй, което осветява света, то е разумността. Разумността, то е светлото, справедливостта в нас е жидкото. Доброто е твърдото, то е основата в нас. Човек, който не е добър, няма основа. Основата е доброто, понеже е твърдо. Сегашните хора като градят, търсят твърда основа, каменна. За туй казва Христос: „Туй, което е съградено на пясък, събаря се“. Или казано друго яче: Всеки човек, който не е съграден на доброто, той се разсипва, корените му се разсипват. Всеки живот, който не се храни със справедливостта, той изсъхва. Всеки един живот, който не се подхранва със светлината, с човешката разумност, остава в тъмнина. Та необходимо е да пазим светлината, да пазим силата на нашия ум, защото сме в един свят, който не е съграден, както трябва. Светът се още строи. Някои казват, че Бог направил света. Загатване има, че Бог прави ново небе и нова земя. Старият свят не ни съответствува. Сега имаме две форми.

Ти казваш: Религиозен човек си. Религията е наука за нощта, за вечерно време е религията. Като няма какво да правиш, тогава религиозен ще бъдеш. Светският живот е за денем. Следователно, религиозните хора са виновати, когато не спят добре. Религията е създадена да си починеш, да спиш. Да спиш значи да идеш в другия свят, да се учиш. Щом не спиш, седиш тук на земята, не работиш, тогава нито тук,

нито в оня свят си, правиш прегрешение. Светските хора са виновати, че те в света трябва да работят, а не работят. Религиозните не спят, светските не работят! И двата вида хора закъсняват сега. Светският човек, който не работи, не е светски; религиозният човек, който не спи, не е религиозен. Едно определение за светския човек: Който работи, е светски, който не работи, не е светски. Който работи, е човек от света. Който не работи, не е светски, който работи е човек от света. Писанието казва: „Бог толкова възлюби света“, значи, този свят на работа, тези прилежните, трудолюбивите хора казва, да идем да им помогнем на тях, ще стане нещо от тия прилежните. Понеже вижда, че религиозните хора спят хубаво, казва: Да идем да им помогнем, да ги събудим! Религиозните хора са кандидати за света. Всички вие ще станете светски хора. Казва: Аз светски не искам да бъда. Светските ще станат религиозни и религиозните ще станат светски. Сега аз искам да примиря нещата. То е наше определение. Човек, който не спи добре, не е религиозен човек, който не работи, той светски не е. Значи един човек, който не върви по Божия закон, не работи. Работата определя човека в света. Само човек работи. Другите, животните работят по принуждение, от нямай къде. Едва човек е почнал да работи, и то малцина работят. Когато човек се заставя да работи по вътрешни прекрасни побуждения да работи, че започне работа, то е работа на ума.

Значи иде. - Кой иде в света? - В света иде твърдостта. И който е твърд, твърдостта ще го съгражда. Той трябва да бъде жидък*, че като дойде твърдостта, да й отвори път. Дето казва Христос: „Не се противи на злото“. Отвори път, когато твърдостта иде в света. Когато добро иде, всичките хора трябва да отварят път. Който не отваря път на доброто, ще бъде премазан. Не че иска да бъде премазан. При доброто, хората трябва да се учат. Колко твърди трябва да бъдат. Човек твърд трябва да бъде всякога. Твърдият човек не трябва да изменя на своите убеждения. Твърдият човек е постоянен в любовта си. Твърдият човек е постоянен в доброто. Твърдият човек е постоянен в справедливостта. Защото справедливостта, която е жидка*, има основата. върху която да почива. Върху твърдите неща, течат жидките*. Такова определение давам, като не намирам по-хубаво определение, да обясня. Твърдото е, на което може да разчитате. Жидката вода, ако беше твърда, тя не би дошла до София. Справедливостта значи отива на всякъде. Като говорим за справедливостта, ако нямаме туй състояние да помагаме на всичките, не е справедливост. Ако нашият ум не носи качествата на светлината, навсякъде да отива, да носи светлина със себе си, той не може да бъде ум. Без светлина, знание не може да дойде в човешкия ум. И без светлина никаква радост не може да стигне до човешката душа. Светлината е превозно средство. Тя е колесницата, по която Бог изпраща своите благословения в света. Като погледнеш в света, да знаеш, че от нея идат благословения, които Бог изпраща. Като погледнеш водата да се радваш, че в света има справедливост, да знаеш, че всичко ще дойде. Като погледнеш на тия твърдите скали, да знаеш, че има нещо в света, на което да разчиташ.

Да имаме една основа. В Писанието често говорят за вечната канара, от която съм отсечен. Те подразбират тази идея. До тогава, до като се колебаеш в себе си, не си твърд. До тогава, до като не си жидък, не си справедлив. Дотогава докато не мислиш хубаво, нямаш светлина. Светлината е необходима за човешкото растение. Без светлина, ти не можеш да мислиш. Без тази вътрешна мекота, ти справедлив не може да бъдеш. Едно от качествата на справедливостта е милосърдието. Не само да осъждаме един човек. На каква основа може да осъждаш? Да осъдиш един човек, който определил да върне онова, което взел, излишното. Ти нямаш право да го лишаваш от известни блага. Вземи своето. Не вземай това, което принадлежи на твоя ближен! В нашата мисъл, в нашето сърдце, в нашите постъпки, в изпълнението на Божия закон, никога да не вземаме чуждото. Абсолютно човек трябва да спазва това. Нито сянка не трябва да хвърля върху неговия живот. Не трябва да отнемаш условията, които Бог му дава, нито основата, върху която той е съграден, да искаш да го разколебаш. Съвременните хора, бащи и майки, разколебават своите деца. Не ги учат в Бога, но казват: Синко, ти гледай да бъдеш богат. Богатството не е твърдост. Няма по-изменчиво нещо от парите. Те се търкалят. Само на добрия човек, на твърдия човек, този, който носи доброто, само на него може да я разчиташ. Твърдостта е нещо съзнателно. Казва: Той е твърд. Той съзнава, че се опира на известен принцип в света. Твърдостта подразбира Бога. Бог е неизменяем. Твърдостта е неизменяема в себе си. Единственото нещо, което остава неизменяемо, то е твърдостта. Може да ви кажа, че от всичките народи в света, няма по-твърд човек от българина. С девет чифта биволи, не може да го мръднеш от пътя му. Те го наричат инат, не, твърд е. Господ е турил българина като дирек*. Ако не бяха твърди, щяха да загазят, благодарение, че са твърди. То е единственото нещо, което ги спасява. Българите не са милосърдни. Българинът с милосърдие не може да се хвали, но с твърдост. Който дойде до твърдостта, българин е там. Когато искат да препоръчат за твърдостта, някой път, казват: Българин ли си? За милосърдието не търсят българина. За твърдост казват: Българин ли си? Дръжте го, на него може да градите всичко!

Казвам и на вас: Като българи градете вашия живот върху твърдостта, която имате. То е единственото качество, което човек добил в далечното минало. Милосърдието отскоро време взело да се развива. Изтокът на човешкия живот е милосърдието. Българинът тепърва има да учи милосердие. Не, че не е милосърд, в някое отношение е милосърд. Някой път е много мукалитин; казва: Нека да пострада, оставете го да се научи. Аз докато стана твърд, колко ми е страдала главата. И той, за да стане твърд, нека пострада.

Иде в света Любовта, която е твърда. Иде в света Любовта, която е жидка* - справедливостта. Иде в света Любовта, която носи новата светлина. Някой път гледам някой червей се движи. Казва: Пеперуда ще стане. - Че как ще стане пеперуда? Влече се с толкоз крака, как ще стане пеперуда? И става. Вие сега се запитвате: Как иде? - Ще дойде. Как ще се поправи светът? Вземете един фотограф, турил една

камара, гледаш фотографирал те. - Как го направи? Той нито рисувал, но впрегнал светлината. Казва: Понеже аз не зная да рисувам, не съм майстор, светлината работи. Той само ѝ отваря път. Влезе светлината, нарисува ме, и той само си подпише името. Фотографът знае да фотографира. Но той не е фотографирал, светлината свършила работата. Той само цъкнал и после ще ги тури на книга да се отпечатат и за фотограф минава. Казват: Много голям специалист. То е благодарение на светлината, благодарение на водата, благодарение на твърдото стъкло. Ако не беше стъклото твърдо да пречупва светлината, ако нямаше тази вода да се промие, ако не беше светлината да влезе вътре да фотографира, нищо не може да стане. Умът е взел участие, светлината - справедливостта е взела участие, водата, твърдостта е взела участие и стъклото, което събира тия лъчи.

Казвам: Ако искаме ние да постигнем Божия свят, трябва да бъдем като фотографа, да имаме една фотография да бъде твърда, жидка* и да събира светлината. Ако хората биха били твърди, ако хората биха имали тази мекота, жидкостта наричам мекота. Мекотата не предава идеята. В милосърдието приблизително донякъде се предава. Думата в български език, която може да замени туй жидкото състояние е - благост. С благост приблизително идеята може да се изрази. Понеже благостта не съдържа отрицателни неща. Тя съдържа реалното, което е, може да бъде благо. Един човек, който е милосерд, в милосърдието има една отрицателна идея. Значи човек, който е болен, да му помогнеш. Благостта разбира да имаш един човек здрав, способен, който е роден за музикант, може да му преподаваш музика.

Та казвам: Трябва да напустнем онова болезнено състояние. Казва: Нямаш ли милост към мене? - Щом искаш милост, ти не си здрав, човек благ да бъде към тебе е друго. Не е лошо да бъде милостив. Милостив означава едно състояние, имаш един недъг, който трябва да се премахне. Благостта подразбира един човек, който е роден здрав, на когото трябва да се преподава истинската наука на музиката, или в пеене, или в свирене. Вие искате да бъдете видни в света. Че ако знаехте да пеете, вие всички ще бъдете видни. Съвременните певци, магия има в техния глас. Имало е певци, вземете Аделина Пате, която за една вечер вземала 25 хиляди долара. На гласа ѝ плащали. В човешкия глас има такава сила! Ако един беден се спре при един богат и му изпее една песен, ще се отвори сърдцето на богатия. Казва: Ти знаеш да пееш. Ти отиваш и казваш: В името на Бога, дай! Като идеш, ще му пееш. Той казва: Ти си от Бога пратен, отваря се сърдцето му. Чудни сме съвременните хора. Искаме да ни уважават хората, без да имаме качествата на Бога. Че когато един българин го направят министър, каквото каже става. Официално е признат за министър. Един цар, официално е признат за цар. Има власт. Ние искаме да бъдем царе в света, без да бъдем признати от Бога. Най-първо ти ще се стремиш Господ да те признае, да те санкционира, че тогава да влезеш в света. Сега ние сме кандидати за министри, без да сме министри. Кандидати сме за синове Божи, без да сме синове Божи. Аз разбирам не само да носиш името син Божи, но като кажеш, думата ти да

стане. Какво по-хубаво нещо? Не само да гледаш хората нещастни, годината суха, ти като пожелаеш само дъжда и дъждът ще дойде. Един добър човек като пожелае и цял народ се ползува, на цял народ се изпращат Божиите благословения. Ако той не пожелае, всичките хора ще опъват, ще се намерят в лошо положение. Казвам: Ние, съвременните хора, се намираме в тягостно състояние. Светът не се нуждае от критика. Казва: Нямаме пари. Друг казва: Нямам пари. Нямаме хора. Че това хора ли са? Това справедливост ли е? - Не е справедливост. Това поп ли е? Поп е. Това владика ли е? Владика е. Това майка ли е? Майка е. Това баща ли е? Всичките отрицателни неща, отрицателни неща. Хубаво, знаем го сега. Сега книгата написана неясно, попът лош, владиците лоши, майки лоши, бащи лоши, всички лоши. Турците казват: Какъв е изходът, какъв е краят? Когато някой път засягам пеенето, разбирам гърлото. Гърлото е само радио на пеенето. Песента иде от другаде. Ти като се съединиш с музикалния свят, ще видиш, че съществува музиката някъде извън земята надалече в пространството. Може да ви кажа, вие ще ме запитате, къде е. Най-добрите певци на слънчевата система са на слънцето. Най-възвишените същества, които управляват цялата слънчева система, живеят на слънцето. Всички други планети са апартаменти, предградия на слънцето, където те някой път излизат, както богатите хора отиват в предградията да живеят. Запример Венера е предградие, Меркурий е предградие, Земята е предградие, Марс е предградие, Юпитер е предградие, Сатурн е предградие, Уран, Нептун са се предградия. Нали богатите хора през лятото отиват в предградията? Лятно време на тях (им) става много горещо и те отиват в предградията на хладина, да прекарат лятото. Аз ви говоря на ваш език. Запример вие лятно време отивате в планински места на курорт, на високо, не отивате на горещо, но отивате някъде на хладно да е.

Мене ми е желанието да ви извадя малко из обикновения живот. Ние, съвременните хора, сме толкоз погълнати, казвате: Какво ще се прави, гладни ще измрем? Безпредметен е страхът. Да умрат хората от глад е безпредметно. Единствено хората умират от слаба вяра. Един човек с вяра може да продължи живота си на земята, да живее, колкото иска, ако има вяра, ще живее толкоз, колкото иска, ако иска, няма да живее на земята. След като живееш на земята 4-5 хиляди години, ще ти дотегне, ще искаш малко разнообразие. Какво има на земята? Да допустнем най-първо вие се интересувате от едно меню на риба. Ядете риба. Дотегне ви рибата, не ви се яде. Яде ви се агнешко. Почвате да ядете. Дотегне ви, започнете да ядете телешко. И то ви дотегне, ядете свинско. После кокошки и те дотегнат. Ядете череши, круши, и най-после търсите разнообразие. Какво правите на земята? Ще отидите на друго място дето има разнообразие на яденето. Представете си, че в света има същества, които се хранят с мисъл само. Има същества, които се хранят само с думи. Има същества, които се хранят само с човешки постъпки. Пък има същества, които се хранят само с твърда храна.

Вие ще кажете: Нещо реално, парици, парици. Пари колкото ис-

кате да ви дам. Аз да ви дам пари, но нито един няма да остане тук. Като ви дам по две, три кила златни, идната неделя не знаей, колко души ще дойдат? Ако ви дам по три кила злато, вие ще отидете по курорти. На човека не трябва голямо богатство, но трябва да измени състоянието си. Човек и като има милиони може да е сиромаш и като стане сиромаш пак да е богат, само той да знае, че е богат. Ние се самоизмамваме от сиромашията, ние сами се лъжем. Ние, съвременните хора, употребяваме бялата лъжа, която не е хубава. Казваш: Не съм даровит човек, сиромаш съм. Не е така. Ти нито си сакат, нито си сляп, нито си глух, нито си нещо друго, здрав си. Стомахът ти камъни мели, казваш: Няма какво да ям. Господ иска да ни научи да работим както трябва. Знаете ли колко милиони години е взело на Господа, колко време е мислил докато създаде сегашния свят? Сега не ви давам мои изчисления, но изчисленията, които дават старите кабалисти и съвременните адепти. Те дават едно число от три цифри и турени 15 нули отподире. Толкоз години е мислил Господ, до като създал сегашния наш свят. Мислил подробно за всички същества всичко предвидил. Ние искаме за една, две години тъй да си уредим живота. У тебе, у твоето тело някои изчисляват, че има 30 милиарда клетки, други ги изчисляват 300 милиарда клетки. Ти даже не знаеш имената на клетките на милосердието, не знаеш имената на клетките на Божията Любов, не знаеш имената на клетките на Божията твърдост, дето е българинът, не знаеш имената на клетките на съвестта, на Божествения свят. И там не знаеш тия души. Казваш: Какво има да уча в този свят? Той още тук нищо не е научил има амбицията да иде в оня свят да види Христа, да види ангели. Че ангелите имат такава висока култура! Не знаей ако човек се приближи до един ангел, ще може ли да издържи? Той ще се стопи като восък. Някои хора искат да отидат до слънцето. Съвременният човек ако го принесат на слънцето такъв какъвто е, как ще издържи той? Ще има едно налягане върху него от 16 хиляди тона. Той ще се превърне на една тънка хартия, или другояче казано, на научен език, ще се превърне в газообразно състояние. Той няма такава интелигентност, за да издържи. Само доброто може да устои на такова налягане. Твърдостта може да се не разложи. Значи един човек, който се внесе на слънцето, трябва да бъде крайно твърд и слънчевото налягане да не може да го измени. Погледнете целия органически свят, докато Бог започнал с живота, казал и станало. Но това е процес. Човешката душа се е приспособявала на всичките условия, в най-ниските форми, дето налягането е слабо. Колкото човек се качва, налягането се увеличава, докато дойде човек на земята, има най-голямото налягане. Дето има по-голямо налягане, има по-голяма интелигентност. Интелигентността се обуславя от налягането, което има. 16 хиляди тона, които тежат, представете си тия същества, да уравновесяват тази тежест на слънцето. Тия същества там, които живеят, са ангели, които ходят свободно като пеперуди хвъркат, ни най-малко не им пречи това налягане. Изисква се едно знание. Представете си, че вие седите вкъщи, всеки може да излезе. Пишат вестниците еди-къде си

имало землетресение, но няма земетресение, пишат някаква новина, но не е вярна. В съвременните изказвания, нищо не е вярно. Както вие приемате по цял ден по вестниците лъжливите сведения, то се отразява на вашия ум. Казва: Еди-колко хора са убити. Убийството съществува само в един свят дето има безпорядък. В един Божествен свят, никакво убийство няма. Значи, ако става убийство, то не е в Божествения свят, но извън Божествения свят. Ако има несправедливост, извън Божествения свят е, не е в Божествения свят.

Та казвам: Най-първо трябва да се обединим с Божествения свят, да имаме едно нещо, на което да разчитаме. Всички цитират стиха: „Ако Бог е с нас, кой ще бъде против нас?“ Кажете да няма война. Нас не ни пречат войната. В света нека си има война. Нищо не значи, че има война. Сега казвате, да не се ядат кокошки. Не е въпрос да не се ядат. Представете си, че има кокошки, направени от захар, представете си, че има прасенце, направено от захар. Какво лошо има, че си изял кокошка, направена от захар? Изядеш онази кокошка, която е нечиста, ядеш болни кокошки, ядеш болни ягънца, болни овце. Месото не трябва да се яде, понеже оттам се зараждат болестите. Здравото месо яжте го, но колко говеда има днес здрави? Всичките млекопитаещи страдат от една зараза. И съвременните хора всички страдат, понеже животните като ги колят, заражда се страх, заражда се една омраза към хората, образува се една страшна отрова. И тия нервните болести у хората се дължат на тая отрова, на отравянето от млекопитаещите. Заколиш едно животно, заколи го с любов. Да му е приятно, че го колиш, то само да си подложи главата, заколи го тогава. Като вземеш един плод, той как се предлага? Ако ядеш един плод без любов, ти не постъпваш право. Защото щом като ти изядеш една свиня, тебе, тя ти става квартирант. Изядеш една кокошка, каквото изядеш, стане квартирант. Какво ще ги правиш, кажете ми? Изисква се един разумен живот. Ние виждаме всичките противоречия. Учените хора искат да обяснят хубаво, но тъй както обясняват, наполовина е вярно. Нека дойдем до онази истина. Критикуват онези хора, които ръководят съдбините. И ние да сме на тяхното място какво ще направим? Тази война не е само за един човек. Ние воюваме не от наше желание. Тази война е създадена от хиляди години. Една канара се откъсва горе от планината, тази планина от преди милиони години се е образувала, откърти се, завлича всичко. Тя не се е образувала сега. Всичките наши страдания, които имаме, са от миналото, и са неизменни. Какво ще кажеш? Трябва да живеем всички добре, за да създадем хубави условия, за бъдаше да бъде добре. Не се (с)пираме върху настоящето. Казва: Тъй не трябва да бъде. И да кажеш, ще бъде. Да не воюват. Ще воюват. Единственият, който има вето, то е Бог. Сегашните хора, които воюват, се опознават. В една война става опознаване. Всичките народи, които воюват, смесват кръвта си. Като се смеси кръвта, се примиряват. Ако не е така, няма с какво да се оправдае. Аз разглеждам нещата от Божествено гледище. Христос като умре, какво изгуби? Неговата кръв, която изтече, колкото падна на земята, тя влезе и се смеси с човешката кръв. В

тази кръв по закона на имунитета, нали някои хора, които имат слаба кръв, внася се чиста кръв. От кръвта на Христа се направи една инжекция на човечеството. Без тази кръв човечеството не можеше да издържи. Следователно трябваше да се вземе от кръвта на Христа. Неговата кръв влезе в човешкия организъм, в цялото човечество влезе. Във всички почти е проникнала.

Та казвам: За бъдаше всеки, който вярва, той ще предаде тази кръв. В кръвта се крие словото. Казва: Кръвта ми и плътта ми. То е разумното, живото слово, което влезе в кръвта на всички хора и те станаха разумни. От разумното, разумно се ражда. Не мислете, че като ядете ябълки, ябълките са неразумни. От неразумното, разумно не може да стане. Ябълките са разумни. Бог прати разумните същества, които стават жертва заради нас. Вие не знаете кой е скрит в една ябълка, вие не знаете кой е скрит в една череша. Учените изчисляват толкоз водород, толкоз азот и т. н. разни елементи откриват. Това ни най-малко не определя, какво те съдържат. В една ябълка има живот. Тогава казват тъй: Растенията са деца на ангелите. Следователно ние се хранем с децата на ангелите. Млекопитаещите, с които се хранят хората, са деца на архангелите. Следователно архангелите казват: Няма да мъчите децата ни! Ще се храните с плодовите на ангелите. Архангелските деца няма да ги бутате. Защо не е хубаво да изядеш един човек? Едно време и хората се ядяха. Понеже са направени от Бога, казва: Онова, което аз съм направил, няма да го ядете. Ако съвременните хора бяха живели по Бога, ако такъв човек бутне един плод, той ще бъде десет пъти по-хранителен, отколкото е сега. Той ще внесе нещо в плода, което го няма. Сегашните хора с лошия си живот стават причина, че светлината, която иде от слънцето, не може да остави всичките благословения, на земята. Ние ставаме причина да не можем да приемем Божиите благословения. Има едно хигиенично условие. Ако ние не вложим в живота доброто като основа и ако не вложим правдата като разпределително средство, и ако не приложим разумността, ние не можем да се подигнем. Всичката култура, която може да имаме, тя е привидна. Ще бъдем дресирани животни, невъзпитани, животни. Вие може да дресирате един тигър, но в него остава естеството, не се изменя естеството на един тигър. Трябва да се измени.

Та казвам: Религиозните хора по какво се отличават? По какво се отличават християните? По какво се отличават будистите? Всички вярващи по какво се отличават? Религиите на миналото са били основани на твърдостта, на милосърдието и на справедливостта. Станали са жестоки. Сегашната религия е обоснована на светлината. Христос казва: Аз съм виделина, светлина на света. Значи Християнството не се схвана. Християните доидоха да мислят и пак да приложат справедливостта, започнаха наказания на оня свят, създадоха ада, грешници. Християнството не се занимава със съдене на хората. Християнството се занимава да се създаде един път, да се въплътят напредналите души на земята. Не праведни и грешни, но да дойдат синовете Божи, да се въплътят на земята. Това е целта на християнството. Все-

ки християнин да стане жилище на един дух, който ще дойде да се всели в него, да стане квартирант. Той сега иска да се спасява да има пари, да има жена, да има деца. Това е животинско състояние. Кой животни нямат деца? Кой паяк няма дечица? Ако е за деца и къщи и те си имат. То няма нищо ново.

Иде в света. Бог желае доброто, което иде в света, което носи Любовта. Доброто не е любов. Иде справедливостта, тя не е любов. Тя отваря път за Любовта. Иде светлината и тя не е любов. Тя отваря пътя на Любовта. Та казвам: Бъдещата Любов трябва да дойде по пътя на светлината, по пътя на справедливостта, по пътя на доброто. Доброто, това е бащата. Справедливостта, това е майката. Светлината, това е детето. Аз така ги поставям в едно семейство. Цяло семейство трябва да дойде. Дом без деца не си струва. Когато дойде светлината, там дето има светлина показва, че справедливостта е на място и доброто е на място. То са пътищата на Любовта. Сега може да ви се вижда странно. Кой от вас не би се зарадвал? Казва: Новото. Щом сме в новото, ще се радваме. Представете си, че вие сте една стара баба на 85 години със стари вярвания за онзи свят. Представете си, че прекарвам ръката и вие ставате млада мома на 19 години, подмладите се. Питам: Кое е по-хубаво, да чакате да идете в оня свят, или да се подмладите? Аз не проповядвам едно учение да умираме, но да се подмладявате. Това умираме да е - да потеглиш ръката и да се подмладиш. Тъй като ви говоря, вие ще кажете: Ако това е така, голяма лъжа е. Как така да се потегли? - Може. Невъзможното за човека за Бога е възможно. Често правят опити. Осъждат един престъпник - правила са следния опит. Осъждат някого на смърт и на място да го обесят, завързват очите му, режат малко врата, че от там да изтече кръвта, така знае той. Наблизо турят да тече вода и той чува как тече водата, а мисли, че така изтича кръвта му. Този човек за половин час умира. Той мисли, че умира и умира. Ако един може да умре от внушение, защо едно внушение да не може да го подмлади? Законът е един и същ. Ако с внушение може да се умъртви един човек, защо с внушение не може да се подмлади? Казвате: Ще остареем, ще остареем и остаряваме. Слаби сме, слаби сме и слаби ставаме. Не може да се живее добре, не може да се живее добре и не може да живеем добре. Ние с внушение си създаваме ред неща. Бащата казва за сина си: Кой знае какво ще стане от него? Майката казва: Кой знае какво ще стане от него? Ако майката вярва 101, че детето и ще стане добро, и ако бащата вярва, туй дете ще стане такова, каквото бащата и майката вярват. Не само това. Но като погледнеш един човек, е една формула. Като погледнеш някои хора имат всички възможности да се подмладят. Ако вие сте били при един мъж, който 4-5 пъти в седмицата ви е изтупвал праха, сега вие, за да се подмладите, друг мъж да ви изтупа праха, какво ще добиете? Ще се усили вашето изпитание.

Аз разбирам да се подмлади човек, да служи на Бога. Знаете ли защо мъжът изтупва праха на жената? Той казва: Жената не служи на Господа и започва да ѝ тупа праха, казва: Защо не служиш на Господа? Тя се оплаква. Той казва: Що дойде тук да си правиш тия бели,

защо не служиш на Господа? аз разглеждам от ново гледище този въпрос. Някъде пък жената изтупва мъжа, казва: Ти защо дойде, защо не служиш на Господа? Жени има, които бият, знаеш как бият? Мене ми разправяха за една от село Николаевка, Варненско, било преди 80 години една мъжка Драгана. Мъжът и бил пехливанин и се борил с друг пехливанин. Казали й, че като се борили, другият пехливанин изкълчил ръката на мъжа й. Тъй ли казва: Отива при този пехливанин, който изкълчил ръката на мъжа й и като му ударила един удар, повалила го на земята. Представете си, че с един удар го поваля на земята! Казва: Ти ли си този пехливанин, който изкълчи ръката на мъжа ми? - Повалява го. Има жени, които с един удар може да повалят човека. Такава жена какво ще я правиш като ти стане жена? Това се прави в един неразумен свят.

Обаче в един разумен свят дето доброто е основа, справедливостта е благо, което се раздава, а Любовта носи туй благо, живота носи, ние сме в Царството на Бога, дето възприемаме Божиите благословения. Защо да не възприемем Любовта в най-чистата форма? Ние, съвременните хора, се отклонихме. Най-първо ние се заблудихме, че ние уповаваме повече на телото, отколкото трябва. Ние уповаваме повече на сърдцето, отколкото трябва. Ние уповаваме повече на ума, отколкото трябва. Но никога не сме разчитали на духа. До сега малцина са разчитали на своя дух, на своята душа. Душата и духът, това са принципи, които живеят и на тях трябва да разчитаме, понеже Бог се проявява напълно чрез нашия дух и нашата душа. Ако бихме слушали духа и душата си, тогава щяхме да имаме между нас единство, общение навсякъде, щяхме да слушаме гласа Божий и да изпълняваме Неговата Воля. Говоря за изпълнението на Волята Божия, тогава съвсем друг живот щяхме да имаме ние. Хората щяха да умират млади. Една баба и на 85 години като стане, ще бъде като млада мома на 19 години и тъй ще си замине за она свят. Като млада мома ще си замине. Даже и 120 години да живее, ще бъде млада. Сега съжеляват, че са умрели стари. Умират от бездействие. Ние ще правим опити да се подмладим. Подмладяването става с човешката мисъл. Не искаш да мислиш, занимаваш се с дребни работи, с обикновени - с дрехи, с обувки, с шапки, главата ти е пълна с такива неща. Един човек, който живее 60, 70 години, колко съдрани шапки има в главата? Колко съдрани дрехи, ризи, палта, цял бит пазар. Колко тухли, къща правил, колко смет, че като влезеш вътре в него, не можеш да го намериш, потънал в бит пазар. Няма нещо идейно да се завърти в ума му. На стари години казва: Празен е животът. Всичко е фалш. - Как няма да бъде фалш? Ти старият човек като погледнеш да се радваш на всичките млади. Да кажеш: Да обичате Господа! Да обичате справедливостта, да живеете за доброто! Като срещнеш младата мома да кажеш: Да бъдеш добра, разумна и справедлива! Като срещнеш стария да го потупаш по гърба. Няма защо да бъркате в тази или онази каса. Ако по този начин вие живеете, парите сами щяха да идват. Ще станеш сутринта, парите дошле на масата отнякъде. Идат толкоз, колкото ти трябва. Помислиш за хляба и хлябът дойде. По-

мислиш за захарта и захарта дойде. Помислиш за ябълките и ябълките дойдат. Не е ли приятен такъв един живот, каквото помислиш да стане? Помислиш за вода и водата дошла, с едно хубаво шише на масата. Не казвайте сега: Тъй да е, но то е от хиляда и една нощ! Казвате, сега трябва да се ходи на фурната, за да чака ред.

Сега практичната страна. Когато добрите хора се увеличават, когато справедливите и разумните хора се увеличават, увеличават се и благата в света. Гледам от икономическо гледище негодите на живота: с намалението на добрите хора, на справедливите и на разумните хора, намаляват се и благата. Те са кредит. Невидимият свят, слънцето определя благата Божии, съобразно с добрите хора, които са на земята, и за Англия, и за Германия, и за Русия, и за България, навсякъде, един добър народ повече приема. Един справедлив народ повече приема. Един разумен народ повече приема. Колкото народите стават по-несправедливи, намаляват се и благата. Така седи органически въпросът. Един народ щом се отклони от доброто, справедливостта и разумното, Божиите блага го напускат. Бог е на страната на доброто, справедливото и разумното. То е принцип, без разлика, всеки народ, който иска да се подигне, трябва да тури за основа доброто. Да се увеличат в него добрите хора, да зачита добрите хора, защото те са кредит!

Иде в света! Иде доброто. Желаем повече българи да бъдат умни. Иде в света! Желаем повече българи да бъдат справедливи. Иде в света! Желаем повече българи разумни да има. Иде в света! Желаем във всичките народи да има повече добри хора, повече справедливи хора, и повече разумни хора. Тогава Божиите блага ще дойдат в света!

Мир иде сега с конска бързина.

Приемете Любовта по пътя на доброто.

Приемете Любовта по пътя на справедливостта.

Приемете Любовта по пътя на разумността!

Отче Наш.

31 беседа, гържана на 3 май 1942 г. Неделя, 10 ч.с.
Изгрев, София

Врата на Любовта.

Отче Наш.

Ще се развеселя.

Ще прочета само няколко стиха от
10 глава на Йоана, от 1 до 7 стих.

Духът Божи.

Има едно класическо изречение, което казва: „Истината ще ви направи свободни“. Животът без свобода е робство. А свободата се добива чрез Истината. Истината е емблема, която дава свобода на човека. А за да се прояви човек в какъвто и да е смисъл, в който и свят да е, където и да е, нему му трябва истинската свобода. Без свобода той се намира в крайно ограничение. Никакъв прогрес не може да има. Ние искаме да бъдем свободни без да познаваме истината. Истината не е един механически процес. Да кажем искам да бъда свободен. Понеже мислим, че като сме богати, ще бъдем свободни. Това не е верно. Богатите хора са най-големите страдащи в света. Богатите страдат най-много. Може да ви докажа. Вижте богатият тежи 150 кгрм, храни се много добре. Но като ви хранят в гроба тия малките бубулечки идат, изпоядат всичко във вас. И от този знаменития философ, какъвто и да е, остава само един гол череп и голи кости. Казвате: Ето тука един герой. Какво ни ползува нас героят, който оставил костите си. Казвате: Да си оставим костите на бойното поле. Това не е свобода. Големите герои в света са малките бубулечици. Всичките големи хора ги изпоядат. Те не умират, но големите умираме. Ние, съвременните хора, имаме едно изопачено понятие за живота. Забавляват ни с неща, забавляват ни с богатство. Казва: Богат ще станеш, учен ставаш. Като станеш учен, ще бъдеш ли свободен? До колко време ще бъдеш свободен? До 120 години. 120 години като минат, този големият герой, ученият човек остарява, и не може да се движи, трябва му трети крак, един бастун. Върви с бастуна си и казва: Остаряхме. Какво е туй знание, което състарява човека? Най-после какво е туй богатство, което състарява човека? Казвате: Да вярваме в Бога. Защо ни е тази вяра, при която остаряваме? Хората, които вярват в Бога, умират. Защо ни е вяра, която уморява? Казвате, като идем в оня свят. Че как ще идете в оня свят? Ще идете в оня свят, без да знаете как се отива. Че как ще отидете в оня свят? Имате този свят, който виждате. Друг свят не съществува. Аз ви казвам: Значи на слепите ние проповядваме, че има един свят, красив свят на красотата. Той е някъде. Слепите живеят в този свят, но не го виждат. Ние живеем в Божествения свят, но не го виждаме, слепи сме. Ние проповядваме едно учение, че като умрем, ще идем в оня свят, като че е далече някъде, пък той е тука. Доказват, че има оня свят. Единствено то нещо, което виждаме, то е оня свят. Ябълки, круши, сливи. Звезди,

хора, да се движат, то е оня свят. Че ангели между нас има. Всеки ден се движат между нас, не ги виждате. Малките бубулечици, микробите, виждате ли ги? Ако в света на микробите, тяхните философии им разправят, че има грамадни същества, които са милиарди пъти по-големи от тях. Те казват: Къде е една голяма микроба? В същия свят, в който те живеят. И ние сме в света на ангелите. Писанието казва: Движим се и живеем в Бога. Ние Го търсим някъде, искаме един Господ извън Него, извън Бога искаме да излезем. Извън Бога нищо не съществува. В Бога всичко съществува. Извън Бога нищо не съществува. Ние представяме щастието на живота като убеждават младата мома, казват: Този момък не го обичам. Казват й, като се ожените вижте ще се обикнете. Аз да подпиша с двете ръце. Че като се оженят двамата няма да се обикнат. Сега й е неприятен, че като се ожени, ще й стане враг. Търпи го, казва: Че тогава каква е идеята? Свободен ли е? Качи се една въшка на главата и чопли. Според Христовото учение: Не противи се злomu, не я бутай. На една философска глава се е качила, нека чопли. Господ казва, че трябва да не се противим на злото, да не я бутаме тази кокона. Според Божия Закон да си стои в главата. Не е християнско туй учение. Въшките нямат право да живеят в човешките глави. На главата понякой път може да дойдат. Сега аз засягам един въпрос, по който всички можем да бъдем свободни. Свободата е достойние на Божествения свят. Свободата е право на всяко живо същество. И от най-малките до най-големите, имат еднакво право да бъдат свободни. Значи да проявят живота, който Бог им е дал. Ако вие бихте ме попитали защо светът е такъв, ще ви кажа, всички тия животни, които се проявяват, такива каквито не са, те не са свободни. Те живеят по своему, те не живеят както Бог е определил. Каквото и да мислим по някой път, даже туй, което ние мислим за живота, на Господа на ум не му е идвало. Ти искаш да станеш богат, за да те уважават хората. Ти искаш да станеш учен човек, за да те уважават хората. За три неща може да се уважава човек: Уважава се човек, който носи Любовта, уважава се човек, който носи Мъдростта. Уважава се човек, който носи Истината. Вън от тия неща, човек не съществува. Няма никаква свобода, той е роб на условията.

Следователно, ако ние носим Любовта, ще бъдем безсмъртни. Щом умираме, значи не сме разбрали закона на Любовта. Какво ще се заблуждаваме. Казва, ожени се за него, че ще го залюбиш. Аз вземам думата: Ожени се, в друг смисъл. Няма да ме разбирате криво. Някой път ме разбирате криво. Аз ни най-малко не разбирам човешкия порядък. Когато говоря за изкуство, не разбирам карикатура. Карикатурата не е художество. Ако намеря някой човек, който изопачава истината, той е карикатурист. Ще направи човека с дълъг нос, изкривена уста, с изкривени уши, с изкривени очи, туй не е човекът. Човек, ни най-малко не е с дълъг нос. Вълнува ви дали тази година ще има плодородие. Мене ми е чудно, когато питате, ще има ли плодородие. Кога не е имало плодородие. Тази година какво ще бъде лятото? Че кога не е имало лято? Понякой път, ако има зима, хората правят зима. Ако някой път пролетта закъснява или се разваля, хората я развалят. Хората са майстори на едно нещо, зимата докарват, лятото

развалят, плодородието намаляват. Стават врата за смъртта. Казват: Защо Господ направи света така? Ние сме най-големите критици, че Господ не го е направил. Ние го правим. Аз бих желал съвременните хора да дадат един план. Искат да бъдат щастливи. По кой начин? Как ще бъдат щастливи? Питам: Ако майката роди едно дете, даде го другите да го отхранват, тя не го е кърмила. Тя ще каже ли, че му е майка. Или мислите ли едно дете, което майка му го е пометнала, или като го е родила, че го е изоставила, тя му е майка? Сегашните хора страдаме от две неща: Помятане в широк смисъл. Всяка хубава мисъл е помятане. Казваме: Защо ни е тази мисъл? Заченем това дете, страх ни е да го родим, понеже трябва да се възпитава, средства трябва. Наскоро дойде при мене една госпожа с мъжа ѝ, при лоши условия. Тя забременяла, пита ме, да пометне ли детето или да го остави да живее. От чисто научно гледище доказва, че ако го пометне е по-добре. Казвам: Мене ако питаш, ако го пометнеш, ще навлечеш своето нещастие на главата, ако родиш това дете, ще имаш едно благо. Туй е Божият Закон. Ако не искаше да имаш деца, не трябваше да се жениш. Никой не те караше да се жениш. Сега си се оженила, ще родиш детето. Женят се хората, да раждат, да стават врати, да дойдат от невидимия свят, да кажем някой гост хлопа, ти отваряш вратата, той влиза. Аз го наричам това раждане. На когото ушите са отворени, той ще отвори. Ако този човек хлопа и не го чувам, не се отваря врата, отива на друго място, дето ще го приемат. Всичките майки са тия, които отварят вратите на онези пътници, които отвън хлопат на вратата. Ще приемеш госта. Като приемеш гост някой ангел сте приели. Тия деца са ангели. Майките ви изпитват. Вие искате едно щастие, Господ прати един ангел да се въплоти, майката на 4, 5 месеца го пометне. Той носи своето благословение, ти го пометнеш и от там насетне дойде нещастие. Дойде някой учен човек. Евреите защо страдаха? Дойде един гениален човек, който им изпрати Господ от небето, под името Исус, хукнаха да го гонят еврейските учени патриарси. Богоизбраници, които имаха ключовете на Царството Божие. Казват: Той е нехранимайко. Той ще ни опропасти със своето учение. Прави ли бяха? Не. Защо страдат еврейците? Защото не приеха учението на Любовта. Защо страда съвременният свят? Защото християните не приеха Христа. Християните не са християни. Казвате, че те приеха Христа. Как Го приеха? Че те се бият както еврейците. Нас не ни очакват във войната нещо хубаво. Нас ни очаква едно велико бъдеще само от три неща: Ако внесем Божията Любов в света. Не този Господ, Който е някъде в небето. Но Господ е този Господ, който е в България и гледа какво правят българите. Гледа какво правят англичаните в Англия. Гледа какво правят германците в Германия. Гледа какво правят французите във Франция. Гледа какво правят американците в Америка. Гледа какво правят русите в Русия. Гледа ги как се карат. Аз поддържам само едната страна. Аз поддържам, че всички трябва да изпълним Волята Божия. Народите не създадоха света, Бог ги създаде. Всичките народи, които искат да се подигнат, християнските народи трябва да имат един Бог, един Бог, от Когото Любовта излиза, един

Бог, от Когото Мъдростта излиза. Един Бог, от Когото свободата излиза. Един Бог, от Когото животът излиза, един Бог, от Когото знанието излиза. Сега нали искате да бъдете патриоти. Какво значи отечество? По-добро отечество от онова, което Бог е създал, няма. Та казвам: Докато вие се страхувате от човешкия порядък. Ти пътуваш с един кораб в морето вътре, целия живот ще пътуваш, то е превозно средство. И като излизаш минаваш от океана на сушата. Тогава ще започнеш да живееш. Докато пътуваш с кораба, не си свободен. В кораба си ограничен с условията. Та казвам: Аз започвам със свободата. Свободата започва от майката. Свободата започва от бащата. Свободата започва от децата. Ако бащата не е свободен, ако майката не е свободна, ако детето не е свободно, този въпрос не е разрешен. Кой ще ни даде свободата в света? Кой ще ни освободи от смъртта? Казвате: Да умрем. Съгласен съм. Ако човек умира, за да оживее, разбирам. Ако като житното зърно умираш, ако житното зърно не се посее и не умре, и да оживее, то само остава. Та казвам: Ако като житното зърно се посява в почвата и възкресяваме, възкресението е новият живот. Тъй както тълкуват богословците, посятото, е неразбираемо. Посятото жито трябва да умре и да възкръсне. Възкресението е новият човек, който няма да бъде подложен на закона на смъртта. Няма да има въпрос на гниене.

Казва Христос: „Имам власт да положа душата си, имам власт и да я взема“. Сега не знай как може да дойде в света една свобода без Любов. Как може да дойде една свобода без знание и как може да дойде една свобода без истина. Или как може да се прояви животът без ний да сме свободни. То е невъзможно. По този начин, по които сега мислим, ние сме всички хора нещастни. На вас, които сте тук, бих направил един опит, да посее един декар земя жито, да посее и ще ви кажа колко сте добри, какъв е бил вашият мир, каква е била вашата свобода и какво ще очаквате. Ще определя ще оживеете ли или ще умрете. Защото ще се роди толкоз житени зърна, каквито сте вие. Представете си, че сеете едно житено зърно и то даде само едно житено зрънце. Или едно житено зърно даде само две зрънца. Сеете едно зърно, даде три, четири, пет, седем, осем, може да даде 100 - или 150 зърна, зависи от вас. Според степента на Любовта ще се развият и зърната. Виждам в живота колкото един човек се подига по-високо, става разумен. Повече същества живеят. Човек се отличава по това, че в него живеят много разумни същества. Не е човек както мислите едно разумно същество. Милиарди разумни същества живеят в него, а пък в онези животните, в тях живеят по-малко разумни същества. Тъй седи въпросът. Сега в България, ние искаме да турим. В бъдеще се изискват майки да стават, които не умират, и бащи да стават, които не умират. Тогава, колко бащи ще има в България? Или за в бъдеще една майка ще се ожени, когато е на 120 години. Адам, като излезе от рая, като роди първия син, на колко години беше? Ние имаме едно понятие в живота. Има еднидневки, които от сутрин до вечер живеят, целият им живот е това. Какво ще научи една еднидневка? Какво ще научите вие в 120 години? Или какво ще научите в 60 години? Казвате:

Казва Христос: „Аз те прославих на земята, прослави ме от самото себе си, със Славата, която имах в Тебе, преди създаването на този мир“. Какво е било Неговото понятие, с онази слава ме прослави. Колцина от нас помним де е нашата слава? По какво се отличава Христос? Той е помнил, че е имал слава преди създаване на света, и казва да го прослави Бог със славата, която имал, преди създаване на света. Колцина от вас помните? Колцина имате такова възпоменание? Нямаме никакво възпоменание, от къде сте дошли не знаете. Искате да знаете къде ще идете? Питам: Дали ние сме много учени хора. Казвате: Аз знаех това, но го забравих. Може ли да разчитаме на един човек, който забравя. Съвременните хора са забравили дали има Господ или не. Какво ще кажете за онзи американски професор, който отишъл на пощата и му казват: Господине, кажете ми името. Той си забравил името и не може да помни. Има такова едно болезнено състояние. Той казва: Извинете ме, имам малко работа, после ще дойда. Не искал да каже, че е забравил името си. Отива в къщи да пита жена си. Върви по пътя, среща го един негов приятел, и казва: О, Мистер Джон. Той казва: Благодаря. Ние, които сме забравили дали има Господ или не, дали има онзи свят или не, казваме: Този свят реален ли е или някаква илюзия? Питам: Ако този свят е илюзия, кой е действителният свят? Ако туй, което виждаме, е илюзия, кое е действителността? Какъв е ония свят, какъвто не виждам. Нека да си изясним думата: Туй, което не виждам. Ти, слепият човек, като се отворят очите ти, тогава ще разбереш истината. Докато си спял, ти имаш тъмнина, ти нямаш още зрение. Като дойде истинското знание в нас, тогава ще разберем. Съвременните хора сме малко късогледни. Сега не искам да ви обезсърдявам. да кажете: Ние нищо ли не знаем. Защо ми е едно знание, което ще ми навлече страдания.

Има един анекдот. Отива един турчин да го съдят. Той направил една погрешка. Мировият съдия го съди. Той разбрал от съдията: Бир понеже, бир обаче, но отиде моето даначе. Какво го интересува една съдба, когато неговото даначе си отишло. Него го интересува да остане даначето. Щом се вземе даначето, какво ме интересува мене. Интересува ме животът, който живея. Мене ме интересува, туй, което имам да остане. Бъдещото човечество щяло да живее. Бъдещото човечество, подразбирам целокупния човек. Под думата Бог аз разбирам, Бог е идеал за нас. Той като живее и ние ще живеем. Докато Бог живее и ние живеем. Ако Той умре, с нас е свършено. Аз се радвам, когато ни кажат. Има един в света, на Когото може да се разчита.

Истина, истина ви казвам: Който не влиза през вратата, който не влиза през закона на Любовта вътре в живота, той е крадец и разбойник. Сега туй го турете като едно правило. Всеки един от вас може да опита. Аз на младата мома бих ѝ препоръчал три неща, които ще я направят щастлива. Аз на момъка бих му препоръчал три неща, които ще го направят щастлив. Аз на майката бих ѝ препоръчал три неща, които ще я направят щастлива и на бащата бих препоръчал три неща, които ще го направят щастлив. Ако младата мома люби и служи, ще бъде щастлива. Ако младата мома има знания и служи на знанието, ще бъде щастлива. Ако младата мома има здраве и служи на здраве-

то си, тя ще бъде свободна и ще бъде щастлива. Щастие на света зависи от нашия ум. Щастие на света зависи от нашето сърце. Щастие на света зависи от нашата воля. Бог е вложил щастие в ума ни. Бог е вложил щастие в сърцето ни. Бог е вложил щастие във волята ни. Ние го търсим в ония свят. Че де ще Го намерим. Мислите ли, че ако идете на гости в ония свят, колко деня ще ви държат. 3-4 деня и после ще ви питат, ще седите ли още? Ще кажат: Малко тясно ми е, неразположен съм. После условията са лоши. Значи трябва да разчитаме на онзи живот, на онова, което е в нас. Аз разчитам на онова, което Бог е вложил в моята душа. Разчитайте на онова, което постоянно ви говори във вас. Някои мислят, че само на един човек се говори. Питам: Когато младата мома се жени, кой ѝ говори? Ще кажете: Майка ѝ. Майка ѝ, като се ожени, кой ѝ говореше? Баба ѝ. Ами най-първо кой ѝ говореше? На Адама, кой му проговори да поиска Ева. Той не я искаше. Господ искаше да го направи учен човек, да добие живота извън света, изведе го из райската граница, че прекара всичките животни и му каза, ако живееш добре, всичките животни ще ги дам на твое разположение. И Адам имената им даде, кръсти ги. Той вижда, че във външния свят не са сами, по две ходят. Казва си, че е на (каква) работа: Аз в рая съм, един съм, а те извън рая, по двама.

Като дойде в рая, остана идеята за двама. Кръсти ги, но се зароди идеята на животните, че и той трябва да бъде двама. Сега като говоря по този начин, ще кажете какъв глупав човек е бил Адам. Че хубаво сега държавата ви дава по 300 грама хляб. Защо ви е 600 грама? Като дойде хлябът заповядайте му, кажете: Аз ти заповядвам да станеш 600 грама. Той ще стане и ще набъбне. Искате ли да ви докажа. Като сееш малкото житено зърно, един малък плод, погледнеш голям става. Ако малкото може да се увеличи, защо хлябът да не може да стане голям. Ще стане. Дадат масло 10 грама. Кажи, заповядвам ти 100 грама да стане, и ще стане. Захарта дойде и на нея ще заповядаш. Имаш 100 грама, 1 кило искам, кажи. Сега тъй като ви говоря ви допада. Всичко туй може да стане, ако имаме онази безкористна любов, онова безкористно знание и она безкористна свобода. Ако обичахме Бога с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си сила. Всичко туй щеше да бъде. Писанието казва, че Господ казва. Ако онези, които така ме обичат, преди още да са попросили ще им дам всичко и туй ще бъде на ваше разположение. Бог много хубави работи направил и понеже, вижда, че ние не сме готови за благата, затова той ги отлага. Ние не знаем какво ще направим сега. Да кажем, ако вие сте богат, имате цял хамбар с жито, какво ще го направите? Ще кажете, осигурен съм. Ще замязате на онази притча, дето казва богатият напълнил хамбара и си казва: Има душо, за много години да ядеш и да пиеш. Но Господ му казва, о безумни, тази вечер ще ти извадя душата и туй, което имаш, на кого ще го оставиш. Аз, ако бих проповядвал един нов порядък на света, щеше да бъде такъв. Една мома, когато иска да се жени, най-малко трябва 10 години да го наблюдава, вярва ли той в това и каквото казва, прави ли го. Според мене, ако аз бих бил една млада мома, никога не бих се оженил за един момък, който носи пари в джоба си. Никога не бих се оженил за

един момък, който носи пръстен на ръката си. Що ми са неговите пари, що ми са неговите пръстени. Мене ме интересува неговият ум, който Бог му е дал. Умът, който носи светлина в себе си. Мене ме интересува неговото сърце, топлината, която е проводник на живота. Мене ме интересува неговото знание, в което е вложена Божествена сила. Пръстените, тия неща са последни работи. Пръстенът всеки може да ти го вземе от ръката, парите всеки може да бръкне и да ги извади из джоба. Не си господар на парите, не си господар на пръстените си. Всеки е собственик на своя ум. Ако нещо в света има, което трябва да пазим, това е нашият ум, да го не опетним. Ако нещо в света има, което трябва да пазим то е нашето сърце. Докато сърцето ти е чисто, ти си здрав. Щом започне да се опетнява сърцето, всички болести идат. Ако има нещо, което трябва да пазим, то е нашето тяло, да е чисто. Ако храниш телото си (с) нечиста храна, започваш да боледуваш. Та проповядвам ви, искам да ви кажа просто една истина: Ако вие с Бога не може да живеете, как ще живеете с хората? Питам сега нашите огньове ли създадох слънцето или слънцето създаде нашите огньове? Нашите огньове стават причина за слънцето или слънцето е причина за огньовете. Всичкият този порядък, който съществува, всичките блага, които съществуват, са по единствената причина на Божествената Любов в света, която слиза, на Божественото знание, което слиза, и на Божествената сила, която слиза. Бог ни обкръжава със своята добрина. Всичките нещастия в света идват от човешката светлина, от човешкото знание, от човешкия огън идат всичките нещастия.

„Истина, истина ви казвам, който не влиза през вратата на кошарата“. Единствената врата, която е отворена за хората, то е Любовта. Тази Любов, ако я приемат хората, веднага тя ще произведе цял преврат. Всичките хора ще бъдат добре организирани, ще има в домовете им мир и съгласие, навсякъде. В един народ ще има съгласие. Много малко стражари ще има, по-малко ще работят. Сега сме роби на труда. Колко трябва на един човек да работи. Не му трябва много. Един декар земя му трябва за цялото семейство. Сега по 200-300 декара ще работиш, по 10-12 часа, къщи ще градим, камъни ще носим, остаряваме само с работа. И градене се препоръчва. Хубави са тия работи. Какво остава в края на краищата. Нищо не остава. А пък онзи човек, който има знанието, той би си направил една дреха от слънчеви лъчи. Вълна има доста, която иде от слънцето. Онзи човек, който има знания, ще събере своята храна от слънцето и въглища няма да ходи както сега да чака, да му дадат. Ще събере доста гориво от слънцето. Тя ще бъде енергия без дим. Туй е бъдещето, дим няма да има, караница няма да има. Дългове няма да има. Смърт няма да има. Тогава във всяка къща като влезеш, ще гледаш децата ще бъдат красиви, като ангели. По две деца ще има и майката ще бъде красива. Не стара. Тя ще бъде млада, като дъщеря си, че не може да направиш разлика, че коя е дъщерята, коя е майката. Бащата като погледнеш, ще бъде млад, не може да направиш разлика между сина и него, всички ще бъдат млади и подмладени. Сега вие влезете, старите с бели бради, прегърбили се, майката грохнала и всички проповядват, казват:

Един ден и ти ще станеш като нас. Проповядват, че всички трябва да умрем. Всички трябва да умрем за този порядък, който носи от единия край до другия край само нещастия в света. Аз наричам сегашния свят, свят на безлюбие, свят на тъмнина, свят на робство. Робство е навсякъде. В очите на млада мома, която те люби, зад любовта я седи, тя гледа има ли пари той или не. Учен ли е или не. Взема ли някаква голяма служба или не. За такива работи мисли. Още в началото го лъже. Погледне го в очите, погледне в земята. Защо малките деца след като направят погрешка гледат надолу към земята. Когато изкриви живота си все към земята гледаш. Ние, съвременните хора, се страхуваме. Всички се страхуват да кажат, че имат някакво убеждение. Не, няма да говорим нищо. Аз не може да скрия своето убеждение. Вие, ако запалите една соба, няма ли да проповядва. Кой как дойде при нея, ще каже, че гори собата. Ако вие имате едно убеждение, вечерно време всичките хора ще знаят, че имате. Аз не съм виждал хора да светят. В нашите времена опасно е да светиш. Затъмнение има. Трябва черни книги да тургаш, ще те гложат. Защото горе в аеропланите бомби има. Да ви кажа една ясна истина, не очаквайте на онези голите обещания, на лотарийните билети, че ще ви се падне един милион и ще станете богат. Вие имате условия днес да бъдете богати. Проявете вашата любов към Бога и ще бъдете богати. Проявете вашата любов към Бога и вие ще бъдете свободни, проявете вашата любов към Бога, вие ще се освободите и всичко ще ви тръгне. Писанието казва: „Когато пътищата на някой човек са благоугодни на Бога, Той оправя всичко за него и всичко тръгва наред“. Ако мене ме попитате как ще се поправи светът, ще ви кажа: Когато всичките хора възлюбят Бога, какво ще стане с българите? Щом българският народ възлюби Господа, всичките му работи ще се оправят. Не само на един българин, но всичките българи от малък до голям. Когато всичките народи по този начин възлюбят Господа, работите на всички ще се оправят. Писанието казва така: „Ще се заселя между тях и те ще ми бъдат народ и аз ще им бъда Бог“. Ще им дам всичко онова, което съм приготвил за тях. Това е една реалност. Мислим, че животните Бог ги е създал по-рано, а растенията още по-рано ги е създал в света. Но ги оставил Господ да живеят на земята. Този, когото Бог създаде най-после, той стана господар. Сега казвам, кой ще бъде господар на света? Бог създава сега един нов човек. И онзи човек, който сега се създава. Казано е така: Ако се не родите изново, не можете да влезете в Царството Божие. Ако не можете да възприемете Любовта, вие не можете да влезете в новия порядък на нещата. Новият порядък без любов не може. Той носи живот вътре. Та казвам, от хиляди години се проповядва за Бога. Кой не е проповядвал за Господа? Всякога са Го проповядвали. Турили са Го извън света, някъде далеч и са му правили разни изтукани. В Египет туряха бикове, на които се покланяха, обожаваша ги, като за светии ги имаха. Горко на човек, ако в Египет обидеше една котка. В турско време, турчинът като хване една въшка, не я убива, пуска я на земята и казва, бумбарек. Защото е грехота да се убие, според турския закон. Тя пълзи. Тя пълзи, качи се. Един гяур може да убие, но една въшка не може да се убие. Питам: При такъв морал какъв живот може да се образува? При такова понятие, такова е турското раз-

Човека убива. Човека роб го направил, а възката оставя да ходи по земята да лази по другите. Аз зачеквам този въпрос. И ние даваме свобода на възките. Всички лоши мисли и желания пазим като светии. Дойде някоя хубава мисъл, гяурин, хайде навън. Като дойде лоша мисъл, бумбарек. Като дойде добрата мисъл, навън гяурин. Докато дъщерята не обикне Бога, Който живее в майка ѝ, докато синът не обикне Бога, Който живее в баща му. Докато бащата не обикне Бога, Който живее в сина, докато майката не обикне Бога, Който живее в дъщерята, докато господарят не обикне Бога, Който живее в слугата, докато офицерът не обикне онзи Бог, Който живее във войника, докато не обикнеш Бога в едно дърво, докато не обикнем Бога, Който живее навсякъде, ние нямаме ясна представа, какво е той в същност. Нямаме представа за благата, че дърветата Господ дава. Той е, Който ражда плодовете на дърветата. Господ е, Който прави хубавите плодове. Той е. Тия плодове са Негови. Те са излезли от Неговото сърце, от Неговата душа. Той ги е направил. Казваме, това дърво ги роди. Дървото е само проводник. Всички хора са проводници на ония хубавите мисли и желания, които идат от Него. Всичко онова хубаво е от Него. То е навсякъде. Казваме: Къде е Господ? В хубавите плодове. Къде е Господ? В онзи хубавия, честния поглед. В онова благородно сърце. Бог е в светлия ум, в онази благородна душа, в онзи благороден път мисъл. Всеки човек, който ви приема добре, там е Господ. Сега аз не искам да ставам сват, да продавам младите моми. Младите моми ги подмамват, казват: Той е богат. Той е учен. Добра служба има. Това са користолюбиви работи. Не. Ние трябва да обичаме Бога, затова което Той ни е дал, не за онова, което Той ще ни даде. За онова, което ни е дал, да бъдем признателни. Това, което съм сега, се дължи на Него. Никаква признателност, не съм показвал към Него. Кой от нас е възлюбил хората? Да знае как да ги люби. Срещнеш един човек, не знаеш как да го обичаш. Казваш: Как да го обичам? Срещна жадния човек, що иска от мене? Една чаша вода. Срещна един човек гладен, той иска малко хляб. Срещна един човек, който иска почивка. Той иска легло да си почине. Всеки човек в даден случай има малка нужда. Ако ти задоволиш тази негова нужда, ти си възлюбил Господа, Който живее в него. Следователно, ако ние всякога услужим на нашите желания, които хлопат, които са необходими. Ние го вършим това от любов за Бога. Това е познаване на Бога. Малките желания, които детето има, бащата ги изпълнява. То е възлюбил Бога. Малките желания, които детето има, майката ги изпълнява, то е служене на Бога. Майката като изглежда едно дете, служи на Бога. Бащата като изглежда едно дете, служи на Бога. Един господар, като служи на слугата, служи на Господа. Казвам: От малък до голям, ние трябва да се научим да служим. За бъдеще и господари, и слуги, всички да знаем да служим на Любовта. На три неща да служим: Да служим на Любовта. Да служим на Божията Мъдрост, да служим на Божията Истина. Да служим на Бога като Дух, Който ще се всели и ще живее в нас. Той е приготвил един свят красив, ще отвори очите ни и цялата земя ще се превърне, ще видим, че има друг свят. Сега сме слепи, с тия очи много

малко можем да виждаме. Ще ме попитате как познавам? Ако ти си на бал маске, дето хората са облечени с разни маски, да може да проникне зад маската, които са скрити. Не да видиш маската, но човека, който е скрит под маската. Срещат се мъж и жена на един бал маске. Тя му се е полюбила. Той казва, не може ли благородната маска да даде да ѝ видя лицето? Боя се, казва, усееща, че е мъжът ѝ. Да не би да ѝ каже: Ти на бал маске ходиш. Не е лошо на бал маске да се ходи. То е свобода. Само в маскираните балове, ние сме свободни. Сега не сме свободни. В сегашния живот, не сме свободни, познават ни. Като туриш маската ти си свободен. Няма да те познават, ще правиш каквото искаш. Сега искаш да правиш добро, страхуваш се. Искаш да нарисуваш нещо, страхуваш се. Искаш да свириш нещо, страхуваш се. Искаш да направиш добро, да дадеш нещо. Навсякъде страх, какъв е този живот, свобода ли е? Да принесеш дара си на човешкия олтар. Каквото Бог е вложил в тебе, изяви го, покажи се свободен.

Та първото нещо, „Истина, истина ви казвам, Който не влиза през врата на кошарата, той не (е) истинският човек“. Бъдещите хора, които ще дойдат, или сегашните хора, са пак същите. Сегашните хора трябва да станат врата за бъдещите, които ще дойдат. Значи те трябва да станат хора на Любовта, да отворят тия врати, за да може хората да влязат през тия врати, и тогава, които отворят Бог ще ги благослови, заедно с тия, които влязат.

Желая българите да правят всяко нещо от Любов към Бога. Всички каквото правят, да го правят от Любов. Майките да раждат от Любов. Бащите да отглеждат от Любов. Съдиите да съдят от Любов. Във всичко, навсякъде да царува Любовта. По този начин ще дойде Господ в света.

Тайна Молитва.

32 неделна беседа, държана на
10 май 1942 година. Неделя, 10 ч.пр.пл.
Изгрев, София

Гладуват и жадуват.

Отче Наш. Ще се развеселя.

Ще прочета само един стих от петата глава от Евангелието на Матей, шестия стих: Блажени, които гладуват и жадуват за правдата, защото те ще се наситят.

Духът Божи.

Най-трудното нещо е да говори човек на един разбран език. Ние, съвременните хора, още не сме научили разбирания език. Ако бихме имали един разбран език, всички щяхме да се разбираме, не щяха да съществуват противоречията. Виждаме нещо, не се назовава с едно и също име, във всеки език има особена дума. Добрите думи в българския език са авторитетни за български, не са авторитетни за другите. Английски, германски, френски, италиански, всеки език има свои специфични думи, които са авторитетни за езика. Природата има един език, които хората тепърва има да го изучават. Ти страдаш, говориш на един непонятен език на Бога, искаш Той да те разбере. Ние искаме Господ да знае всичките езици, ние не искаме да знаем Неговия език. Аз се чудя някой път на туй голямо противоречие, което съществува. Искामе само Господ да знае нашия език. Нали едно дете, което се ражда, научава езика на майка си. Най-първо в първата година, майката научава неговия език, но като расте, то научава езика на майка си. Ако на Господа не говорим на Неговия език, не отговаря, на нашия език не отговаря вече. На детето майката първата година отговаря, после съзнава, че детето не може да говори.

Казвате, че хората са много набожни. Коя е първата набожна дума. Нито една набожна дума нямаме. Имате свои набожни думи. Вземете думите правда в разните езици, имате различни думи. Имайте пред вид, че светът не е създаден само за вас. Ние мислим, че светът е зарад нас, като че целият свят трябва на нас да ни служи. Тя е Божествената идея. Аз нищо не съм направил, искам всички да ми служат. От где на къде? После искаме всички да ни обичат. Ако ние бихме приложили Любовта, не обича, в реалния смисъл да разберем, бихме се намерили в трудно положение. Има 500 милиона християни. Ако всеки един пожелае да те прегърне и целуне, да изразят обичта си, колко време се изисква, за да изразят, трябва години. То е буквално, ако разбирате. След като изразят обичта си, ще се откажете да ви обичат. Ще кажете: Никаква обич отсега нататък не искаме. Казвам: Трябва ни един език, който да внесе ония здравите понятия. Защото на сегашните хора като се говори за религия, ние засягаме само едно, две, три чувства. Когато говорим за наука, засягаме само една, две способности. За каквато и наука да става въпрос, засяга се само отчасти човек, не е засегната човешката душа, цялата душа. Душата трябва да работи. Човек във всички области трябва да работи. Ако само ръцете работят, а краката не работят, ще се атро-

фират; ако краката само работят, а ръцете не работят, ще се атрофират. Ако само ръцете работят, а очите не работят, ще се атрофират очите. Всичко, което не работи, се атрофира. Всичко, което чрезмерно работи, се разстройва. От бездействие се атрофира. По-лошо е бездействието. От много работа се разстройват.

Казвам: Нас ни трябва настройване. Изисква се наука, познание. Човек не се настройва, ако не знае. Ний имаме пиано и често трябва да го настройват, плащаме по 150, 200 лева да го настройват. Този, който го настройва, работи 2, 3 часа да го акордира. Вий без да акордирате пианата си, искате да свирите. Ние всеки месец даваме по 200 лева, те са 800 лева на година, някой път стават и 1000 лева. Всеки трябва да си има един акордьор на всеки три месеца. Не на три месеца, но всеки месец трябва да се акордира човешкото пиано. Аз срещам хора, на които 10 години пианото не е акордирано. Как ще проповядваш на един човек за Бога, ако не е акордирано пианото. Не може да предадеш Божествената идея. Как ще говориш, когато неговият ум е дезакордиран; как ще говориш, когато той е болен човек. Некои казват: Ние вярваме. Не е въпрос за вярване. Казва ми някой: Вярваш ли в мене. Вярвам, кажа, и не правя нищо. Не да ми каже, че след е, ... година ще го направи. Казва ми, че не вярва в мене, съмнява се, но работата след половин час казва, че ще бъде готова. След половин час като ми каже, да не се извинява, но да направи работата. Дойде някой в дома ми, казва: Аз ви обичам. Той като дойде в дома ми, дървото изсъхне, - едно съвпадение. Втори път като ме посети, гледам нещо друго изсъхнало. Трети път като ме посети казва ми, че ме обича, но виждам нещо от къщи изсъхнало, пак от обич. Дойде друг, изсъхналото дърво стои, той ми казва, че ме обича и изсъхналото дърво се раззелени. Дойде и ми каже, че ме обича и изгубената дреха се намери и т. н.

Тук има един интересен пример. Преди време тук една наша сестра музикантка свирила на пианото, имала едно златно перо и го турила на пианото. Като свършила взела си чантата и изгубило се перото. Казва ми: Отиде ми перото. Казвам: Ще се намери. Как ще се намери? Събрахме пари, купихме и, новото перо дойде, но старото отиде. Казвам и: Туй перо не си го изгубила тук, на друго място трябва да си го изгубила. Иде след два месеца, тя е учителка на село и казва, че като лежала на едно легло, на другото майка ѝ намерила старото перо на леглото си. Казва: Ето моето перо, два месеца къде било? Толкоз пъти леглото се нареждало. Как мислите, как е станало? Дошъл един, който задигнал перото, дошъл друг, който го донесъл. При едни, които ни обичат, дървета изсъхват, при други, които ни обичат, дърветата растат и плодове дават. При едните нещата изчезват, при другите нещата винаги идват. Онези, които ни обичат и нещата изчезват, те са благодетели, на тях трябва да благодарим, те не искат да бъдем натоварени. Едно перо все тежи колкото и да е леко; дрехата и тя тежи. Разправяха ми днес една наша сестра като дошла сутринта, оставила прозореца отворен да се проветрява. Някой, който много я обичал, влязъл и задигнал палтото и парите ѝ. Да олекне

малко.

Богатите не могат да влезат в Царството Божие. Разбирам, когато морето е бурно, трябва параходът да олекне, но когато морето е тихо, параходът трябва да бъде пълен, да си изпълни предназначението. По-добре богатите да се разтоварват сами, не другите да ги разтоварват. Защото да те товарят и да те разтоварват, не е наука. Все трябва да платиш на този, който те товари и който те разтоварва, пък трябва да платиш и когато сам се разтоварваш и сам се товариш. То е закон.

За какво трябва да гладуваме и да жадуваме. Блажени, които гладуват. Кой гладува? За какво? За правдата. Глад трябва да има само за правдата, тогава всичките неща ще се наредят. Глад в света трябва да има за Божията Любов, глад трябва да има за Божията Мъдрост, три степени. Които гладуват за Любовта, то е Божественото, които гладуват за Мъдростта, то е Божественото, и които гладуват за Истината, то е Божественото. Този глад, ако не дойде човек, никога не може да се подигне. Ако не дойде гладът на Любовта, човек не може да се подигне. Ако не дойде гладът за Мъдростта, човек не може да се подигне. Ако не дойде гладът на Истината, човек не може да се подигне. Искаме сега да се реди животът. Но има известни основи, върху които трябва да се гради. В Англия като оберат един човек, той никога не ги дава под съд. Английските закони са такива, че ако го дадеш под съд, откраднатата вещ ще струва много по-скъпо. Хората се отказват от откраднатото. Такъв пример с един българин от Новопазарско, от Шуменско. Отива той на едно търговско изложение на чехли. Той продавал чехли на изложението. След като продавал, на края му задигат едни чехли. Хванали крадеца. Той казва: Влякоха ме три месеца по съдилища, станах пишман, трябваше да се разправам със свидетели, това онова и трябваше да дам още два чифта, трябваше и пари да давам, че изгубих десет чифта вън от изгубеното време. Похарчих много пари. Не можа да се докаже, че той ги откраднал. Онзи, който ги задигнал, казва: Даде ми, не ги откраднах. Мина един човек, даде ми ги. Не знаех, че са крадени. На туи основание Христос казва: „Не съдете, откраднати неща, не ги търсете“. Преди години тук беше се настанил един от тези, които обичаше да краде и задигна неща на (за) повече от 60 хиляди лева. Искях да се запозная с него. Един ден гледам го, той иде да краде, аз се разхождам, той попаднал на една от стенографките на вратата, мъчи се да влезе. Като му казах, какво правиш, той хукна да бяга. След три дена го хванаха и го затвориха. Казвам му: На лош занаят си се хванал, не трябва да крадеш по този начин. Крадецът не може да наследи Царството Божие. Лъжецът не може да наследи Царството Божие. Изключено е. Кражбата. Всичките месоядни животни са крадци. Кражбата се е образувала от месоядните животни, от лисиците, вълци, мечки, змии, паяци. Всички месоядни са бащи на кражбата. Ти крадеш, те са твоите бащи, от които си научил кражбата. Всички добри работи ний ги научихме от тревопасните. Тревопасните животни са добродетелни. За мене има две неща, които са невъзможни: има две неща невъзможни в света: овца-

та вълка не може да изеде и вълкът нивата не може да опасе. Има две неща възможни: вълкът овца може да изяде и овцата нивата може да опасе. Щом нивата е опасана, овцата е виновната. Щом овцата е изядена, вълкът е виновен. Кой я изяде? Вълкът. Кой опасал нивата? Овцата. Овцата е по-практична, тя прегризва тревата и я остава пак да расте. Казвам: Донесете онези виновните. Делото на овцата се разглежда в мировото съдилище; делото на вълка - углавно дяло. За престъплението има наказание най-малко 10 години. Наказанието на овцата е три месеца затвор и сто лева глоба. Аз засега трите света от ново становище. Духовният свет за физическия свет е затворен. Ние нямаме достъп в духовния свет, понеже нямаме органи, с които да влизаме. Трябва специално разрешение да влезем в оня свет. Божественият свет е затворен за духовния. За да влезем в Божествения свет, изискват се две разрешения, а пък за духовния свет се изисква едно разрешение. Някои мислят, че от физическия свят в духовния и в Божествения може да се иде. Тия светове са затворени. Затворени са, понеже са организирани. Ако ти влезеш в един свет по-висок, той е вече невидим за тебе. Хората ще станат невидими за тебе. Ако влезеш в духовния свет с физическата светлина, нищо няма да видиш. Тук на земята има толкоз дребни същества, които трябва да се увеличават 10 или 15 хиляди пъти и пак остават невидими. Увеличението достига сега до там, да може да се види молекулата, но се вижда безцветна, че трябва да се оцвети, за да бъдат формите видими. Да се види една молекула или едно дребно същество, те са безцветни, трябва да ги оцветиш, за да ги видиш. Скрит е светът, не можеш да го изучаваш. Някои същества се пазят от тия дребните. Засягам този въпрос, защото човек не може да бъде здрав, докато не е праведен. Понеже те са три степени. Физическият свят има известно количество трептения. Духовният свет има още по-високи трептения, Божественият има съвършено силни трептения.

Та казвам: Когато аз говоря за здравето, разбирам, че здравето е свързано с тия трептения. Когато искаш да бъдеш здрав, трябва да повишиш тия трептения. Докато тебе те нервират малките работи, за 5 и 10 лева, ако тебе те смущават скъсаните обувки, ако тебе те смущава малката стая, ако тебе те смущава малкото хляб, такива малки прояви в живота, ти здрав не може да бъдеш. Някой казва, че има лоши условия. Условията ние създаваме. Ако си умен човек, ще създадеш един аероплан. Ще се качиш и с 900 километра в час ще бъдеш на 1800 метра височина в планината. Веднага ще си починеш. Ако не си умен, ще си затворен в земята и ще чакаш да те освободят. Ти си като затворник, който чака да го пуснат на двора за малко и пак ще те затворят. Така е определено. Всички съвременни хора казват свободни. Всички са доброволни затворници. Осем часа седиш на масата като чиновник. То е затвор. Седиш и учиш, то е затвор. Ако ви държа 8 часа или 4 часа да седите, предметно учение е. Ще ви изведе в природата. Няма да ви държа да ви говоря за Бога, но ще ви изведе в природата, ще ви говоря за Бога и ще се спра при изворите, ще се спра при една мравя, ще се спра при бръмбарите при тревите ще ви

говоря за въздуха, за слънцето, за светлината за облаците, за хиляди работи ще ви говоря, за музика ще ви говоря. Туй наричам религия. Тъй както сега говоря то е теория. Казвате дали това е верно или не. Как ще ви докажа? Ако ви кажа, че някой е ходил на слънцето, казвам как може ли да се ходи на слънцето? С физическото си тяло човек не може да иде, той трябва да е много културен. Даже най-праведният на земята много мъчно е да иде на слънцето. Как ще изтърпиш на слънцето, дето казват, че 500 милиона градуса топлина е в центъра. Как ще изтърпиш тази топлина? Обаче, ако си готов тази топлина ще се превърне в едно благо. На слънцето не може да има крадци и разбойници, на слънцето не се краде. Каквото туриш на слънцето, кой ще го открадне. 500 милиона градуса топлина има, кой ще открадне. На повърхността на слънцето учените казват има 10 хиляди градуса. Кой разбойник ще влезе да ти вземе палтото? Аз ще ви кажа по някой път да направите следното нещо, вие излизате сутрин, оставяте прозорец отворен. Два начина има да се опита да ви не крадат. Не оставяйте нещо за кражба. Оставете само една маса, един стол, отворете двата прозореца и от далече наблюдавайте кой ще дойде. Ще дойде някой ваш приятел, той казва, исках да зная дали сте тук или не. Втори път оставете палтото, оставете на масата малко пари. Непременно, ако сте малко захласнат, ще идат парите. Понеже тия, които крадат, всички са ясновидци, разбират кога сте захласнат. Изследвал съм тия, които крадат и в странство и на всякъде имат един и същ характер. Много са наблюдателни. Турете в джеба си един лев, дръжте ума си съсредоточен и никой няма да бръкне. Само някой да ви отвлече вниманието да приказвате, вий като турите парите няма да ги има. Ние се намираме в един свят, неуреден свят. Не мислете, че е уреден. Ние имаме доста крадци и в астралния свят. Астралният свят е уреден, но из горите на астралния свят има доста крадци. Щом се захласнеш малко, веднага дойде тъжна мрачна мисъл. От къде иде? Тя не иде от Бога. Някой път дойде една мисъл: От мен човек няма да стане. Днес мислиш, че човек няма да станеш, утре мислиш, справедлив не можеш да станеш, трябва да имаш една положителна мисъл. Хроникират се всички престъпления, които стават в земята, се хроникират. Всяко престъпление, направено, се хроникира в невидимия свят. Твоят образ се отпечатва. По начин, по които си влязъл на кино. В оня свят като идете, ще ви извадят филма на вашия живот и така ще ви съдят. Ти ще видиш целия филм, как си го направил. Отишел си да крадеш една кокошка, начин, по който си вървял, всичко е отпечатано. Вечерно време като отидеш да крадеш, пак филмуват. И в тъмното се филмуват нещата. Та казвам: Докато тия неща се филмуват, в нашия ум те остават. Някой път като се роди някой, турят филм и започват да филмуват нещата. Наместо да гледаш филма, в тебе се зароди желание пак да крадеш. Че как ще се откажеш от кражба? Каква нужда има един богат да краде? Да краде сиромашът, който не е ял три дена, разбирам, но да краде богатият, богатият краде повече от сиромаша. Казвате: Защо? Какъв е честният труд? Ако работи един ден, колко ще му дадат? Да допуснем, че трудът струва 1000 лева, взе-

ма за работа 10 000 лева. Хубаво. Тази енергия, която аз съм изразходвал, вземам 1000 лева. Колко съм платил на съдружието, което ми е дало енергията в природата. Турил съм го в джоба за себе си. Ти не зачиташ никакъв закон. Не признаваш, че тази изразходвана енергия е Божествена, не е твоя. Ти си мислил. Мисленето е Божествен процес. Ти чувствуваш. Чувствуванието е Божествен процес. Ти казваш, воля. Но волята на тялото е Божествен процес. Изразходвал си известна енергия, за какво си го употребил? За нищо и никакво. Питам ти защо изразходва тази енергия? Сега тия неща са атактични. Кражбата не е изобретение на хората. Кражбата съществуваше преди хората да са крали. Животните отдавна крадат. То е едно животинско състояние. Преди хората да крадат отдавна вълците са крадяли овци и са ги изяли. Отдавна паяците са крали мухи и са ги изядали. В кражбата вече ти имаш един атактичен труд на животинското царство. Турил Мойсей закона да не лъже човек, защото и лъжата не е човешко изобретение. После казва, не убий. То е пак животинско състояние. Убийството го създадох месоядните животни. Казвате, че е герой, че убивал, то е животинско състояние.

Поддържате, които гладуват и жадуват. Трябва да се освободите от всичките пороци на животните, които съществуват в нас. Правдата е мерило. Които гладуват за правдата. Правдата е единствената, която чисти човека. Казват, не прави престъпление. Ако обичаш някой, ще имаш повече изобилие, отколкото ако крадеш. Ако си справедлив ще имаш повече, ако крадеш. Ако си добър ще имаш повече, ако крадеш. Защо да не приложиш доброто, защо ще приложиш кражбата? Защо да не приложиш любовта, а ще приложиш насилието. Бог не е Бог на насилието. Бог е Бог на Любовта. Бог е Бог на справедливостта. Бог е Бог на свободата. Бог е Бог на милосърдието, на кротостта, на въздържанието, на всички тия добродетели.

Блажени тия, които гладуват и жадуват за правдата. Това е трояк процес. Трябва най-първо да се прояви Любовта, тя образува глуда за правдата. Правдата предизвиква доброто. Правдата и доброто се предизвикват. Ние на земята не можем да уредим нашия живот както искаме. Индивидуалният живот, животът на обществото и на народите не може да се уредят извън Любовта, извън правдата, извън доброто. Всичките закони, които съществуват, трябва да почиват на Любовта. Всичките закони, които съществуват, трябва да почиват на правдата. Всичките закони, които съществуват, трябва да почиват на доброто. Всеки един човек, всеки един народ, които престъпи Божествения Закон, идат последствията, които за в бъдеще много зле се отразяват. „Ако праведният се отдели от своята правда и съгреша, правдата му няма да се вмени. Ако грешникът се отдели от греха и направи правда, грехът му няма да се вмени“. Често сте слушали български поговорки, казват: Ний грешните ще се хванем за краката на праведните. Няма такова нещо. Ти за краката на един праведник не може да се хванеш, понеже огънът е горещ, как ще се държиш за него. Тогава иде ми на ум онзи анекдот, дето един богат човек като умрял, отишел в оня свет, турили го в ада да гори. Започнал той да се моли на Господа: Толкоз добрини съм направил. Като разгледали книгите, намерили, че той е нап-

равил една църква, но вестниците писали за църквата и св. Петър казал, приел е заплатата долу. Направил училище, но вестниците и за това писали, приел е заплатата си. Разправял, разправял и най-после му дошло на ум, че един ден вървял по пътя, една вдовица го безпокояла да му иска. За да се освободи, дал ѝ един долар, казал ѝ, моля ти се не ме смуцавай. Вестниците писали ли? Никой не писал. Отива в оня свят и Господ казва - дайте му два долара и пратете на земята. Ако ние не се научим да обичаме безкористно. Аз, обичам някого, срещнал съм любов. Виждам, колко користолюбие се крие. Обичаш една мома, млада е, обичаш една жена, защото е красива, обичаш я защото е здрава. Користолюбие се крие. Ще ти шета. Той е учен човек, користолюбие има. Няма нищо, което да е безкористно. Ти искаш да направиш нещо да се наредиш, да има добро мнение, то е користолюбие. Направете едно добро, в което да няма користолюбие. Често при мене идват и ми казват, аз се моля, че какво като се молиш. Ти като се молиш то е твоя длъжност, учиш един език. Като се молиш, то е заради тебе. То е закон. Казвам, направи нещо, което е извън закона, покажи ми една безкористна любов. Като обичаш някого, да не те знаят, като му направиш добро да не знае. „Каквото прави лъвата ръка, да не знае дясната“. Ти казваш, аз направих това, аз направих онова, ти плашиш орталъка. После казваш ний сме много добри хора, молим се, пеем. Молете се, пейте, то е заради вас. Пеем, че хората оздравяват. Пеем, че нивите растат, пеем и плодовете стават. Има резултат. Пеем има плодородие, пеем и всичко изсъхва, благодарим за такова пеене. Онази правда, която внася всичките блага, тя е правда. Тя е път за Божиите блага, тя е път за Любовта. Туй, което е път за всички Божии блага, то е новото схващане. Казваш, добър човек съм, какъв добър човек си, Господ ме е направил, добър съм. Ако е за добрина, Господ е направил и вълка. Господ Го е направил. Че си направен от Господа, не показва, че си добър. Направен си от Господа, но не си опечен. Гърнето като се опече, става гърне. Не си опечен. Занаята ти не си научил. Аз давам един пример, един български анекдот. Един българин търсил лесен занаят, отива при един грънчар, три години учи при него. Мислил, че е научил занаята и казва на майстора си, произведи ме майстор да стана, самостоятелен и искам да се женя - върви. Той излязъл и започнал сам да прави грънци. Направил гърнета, но като ги опекъл, всички гърнета се напукали. Казва, виж майсторе, как се напукаха гърнетата. Ти сам бързаше, трябваше още три години да се учиш. Ще внимаваши. Учил още три години, внимавал добре. И той му казал, ела да ти покажа изкуството. Като изваждал гърнетата от пещта, казвал - ху в гърнето. Е казва, за едно ху трябваше три години да работя. Като кажеш ху не се пука гърнето. Всички ние може да знаем много работи, но ху не знаем да кажем. То е човешкият ум, човешката разумност, това е правдата, това е любовта, това е правдата, това е доброто, не се пука. Всяко гърне, в което е казано ху, остава здраво. Всяко гърне, в което е казано правда, остава здраво. Всяко гърне, в което казваш доброто, остава здраво. Всяко гърне, в което казваш любов, остава здраво. Всички други без добро, без правда, без любов се напукват. Всяка мисъл, всяко чувство, всяка постъпка, всички тия неща се напукват. Животът се обезсмисля и ние живеем в един обезсмислен живот, защото не духаме. Дал ти е Господ уста, ще

духнеш. На гърнето като духнеш да се не пука, тогава любов имаш. Дойде у вас скръбта, често идат при мене. Скръбта е едно гърне, вземи я от пещта, кажи ху, тя не се пука, понеже се е пукнало гърнето, то иде плачът. Защо се е пукнало гърнето? Понеже не си духнал. С пукнато гърне на работа никой няма да ме впрегне. Онези старите религиозни хора казват: Умре Христос заради нас. Христос Го направи и се прослави. Ние какво сме направили, съвременните хора. В една богата американска църква имало един богаташ милионер, бил много скържав. Проповедникът проповядвал за щедростта, казвал не струва много да се дава. На разбойника до кръста на Христа и без да живее добре, Христос му казва: Днес ще бъдеш в рая с мене. Той беше умиращ разбойник, а ти си един жив разбойник, който трябва добро да правиш. Той нямаше време добро да прави. Той му казва. Помени ме и мене, не мога на света добро да правя, направи ми една услуга. Ние, живите разбойници, раз-значи веднъж бой. Че разбойник значи - висок човек. Казвам, трябва да имаме един нов морал, който да внесе веселие и радост в ума ни. Ние, съвременните хора, сме замислени. Замислил се е за какво, ще покажеш, че след десет години, казва, какво ме очаква. Казвам, много лоша съдба те очаква. Каква лоша съдба? Че ти не си мислил. Червеите ще те изядат в гроба. Ще те изядат, подписвам с двете ръце. Какво да правя? Ако внесеш Любовта в душата си и ако внесеш правдата в ума си и доброто в духа си, червеите няма да те ядат.

Казват: „Блажени, които гладуват и жадуват“ - червеи няма да ги ядат. Тия деветте блажени, които казва Христос, те са хора, които червеи няма да ги ядат. Кои са хората, които няма червеи да ги ядат? Тези, които имат деветте блаженства. Тия, които нямат тия блаженства, ще бъдат изядени. То е положително да не те ядат червеи. Да се освободи още от сега. Онези са кандидати. Казват: Мазен ли? Не е в тяхен интерес. Казват: Заблуждавайте го да не би да става добър, няма да си вкусим от месцето. Какво нещо в света има по-хубаво от онзи живот, какъв отличен живот е, който произтича от чистата Любов, който от правдата, който произтича от доброто. То е великото. Ако ние влезем по пътя на доброто, по пътя на правдата, ще дойдем на земята не в оня свят. Но ще бъдете весели, бодри, здрави, няма да бъдат джобовите праздни. Децата ви ще бъдат здрави. Майките ви ще бъдат здрави, мъжът ви ще бъде здрав, слугите ви ще бъдат здрави, плодовете ще се радват, на всякъде ще чуваш пеене и радост. Туй е любов, туй е правда, туй е доброто. Ако имаме любов и плачем по няколко пъти на ден, каква е тази любов, ако целия ден сме скръбни каква е тази любов? Защо е скръбен? Обича го. Казва, кой знае на къде отиде. Учениците нямат доверие в учителя си. Учителят няма доверие в учениците. Мъжът няма доверие в жената. Жената няма доверие в мъжа си. Туй е в света. Трябват герои. Аз съм срещал едно дете, казва: Счупих стъклото. Как го счупи? Играх с камъчето, изхвъркна, счупих го и ще го платя. Погрешката е моя, да не набеждавате друг. Ето едно дете. Играх си, счупих го. Друг коджа* човек, който е счупил едно стъкло, казва: Не зная кой го счупи. Лъжата туря. Това е слабост. Счупих го, нищо повече. Казах една обидна дума, нищо повече. Казах, ще я поправа. Във всинца ни трябва да има едно желание, туй фалшивото възпитание да го оставим. Все за Бога говорим, - лъжа да няма. Поне да оставим черните лъжи. Да останат белите лъжи. От черните лъжи

се образуват най-тежките болести в света. Сифилис, проказа. Не искам да ви изнасям. От черните лъжи се раждат най-лошите болести. А от белите лъжи се раждат: хрема, треска, простуда, ревматизъм в крака, болки в кръста, във врата, зъбоболие, ечемичец на очите. Някъде лъжата е несъзнателна, някой път човек излъже, излъгал ме е някой и аз съм повярвал. Казвам, като го намеря, ще ме извините, не проверих работата, предадох го на вас, направих погрешка. Не трябва да подражаваме. Всички неща трябва да се проверяват. Чуеш нещо без да го провериш, ходиш, разнасяш го. Еди-кой си какъв е бил. Без да го провериш, казваш. Провери го и като установиш факта, тогава разказвай. Туй, което сам не си го проверил, не го разнасяй. Туй трябва да бъде правило. Четете нещо, проверете го. Вий казвате, чакайте да ви кажа нещо интимно. Туй, което е интимно, е цяла шашарма. Сега как ще се възпитавате? В някои хора трябва да има туй съзнание. Разправят за един грък в Бургас, един богаташ, борили се в него скържавостта и щедростта, дойде някой просек да проси, той му каже бягай навън, като излезе просекът започне да го гризе съвестта. Вземе десетина лева, настигне го в някоя улица и му дава парите. Казва му: Вземи това. Най-първо го изхука, нищо не му дава. Туй ми разправяше един познат, предполагам, че е верно. В този човек скържавостта и щедростта се борят. Казвате, какво има да кажем? Някаква бяла лъжа. Често казвам на някой, как искаш да ти кажа, една бяла лъжа да ти казвам, или истината. Рекох днес не мога да ви приема. Защо? Няма защо да ти разправам защо няма да те приема. Един английски проповедник, знаменитият Спържен, явява се един млад проповедник при него и пише на една книжка: Твой брат в Христа те очаква от вън. Той му пише на книжката: Твой брат се разговаря с Христа и не може да те приеме. Нека чака. Разговаря се с Христа, не може да го напусне. Събратът ще чака. Ний си даваме някой път цена. Мислим това, което не сме. Долу всичките бели лъжи. Никакви лъжи. Няма нещо в света по-отвратително от лъжата. Черната лъжа, белата лъжа е позлатена. Тя е политика. Много съвременни народи страдат от белата лъжа. Много съвременни религии във философските си твърдения за Бога белите лъжи са прокарани. Белите лъжи са прокарани и в науката. Една теория не е вярна, след десет години се опровергава. Не че всичко е лъжа. Един учен човек каже някои неща, някои неща са верни, някои не са. А някога сто на сто не е верно. Дойде някой, казва: Ти обичаш ли ме? Как ще ви докаже, ако ви каже, че ви обича. Казва, ти обичаш ли ме? Заповядай днес на обед да поговорим нещо за Господа. Като излезе от вън приказвам за водата, приказвам за земята, за ябълките, за крушите. За Господа нищо не говоря. Какво ще говоря за Господа? Единствено нещо, в което Бог се проявява, то е светлината, единственото нещо, в което Бог се проявява, то е земята. Единственото нещо, в което Бог се проявява е човекът, който е създаден. Във всичките тия същества е Той. Във всичките тия неща ние виждаме една кардинална сила. Искаме да ни разправят за Господа извън Неговите дела. Да ни разправят за художника извън неговите художествени картини какви са. Картините са, които представят художника. Художникът е скрит. Всеки човек е скрит. Къде е доброто в човека, кажете ми! По някой път като говорим, къде е доброто в човека. Къде е справедливостта на човека, къде е милосърдието на човека? Къде е кротостта на човека?

Где е изобилието на неговите чувства? Ний се плашим сега от тия работи, че ние носим облик. Всичко туй е написано. Знаете ли, че лъжливите хора имат особена миризма. Знаеш каква отвратителна миризма е. Единствената миризма, която не мога да търпя, е на лъжата. Казвам, малко на далеч стой, мерише, нищо повече. Че как ще влезеш в оня свет с туй ухание? Не можеш. И онези хора, които лъжат, още приживе започват да гният. Умирането е разлагане в човека. Един светия, който живее по закона на Любовта, от него лъха едно ухание, което живот носи. Праведният човек като дойде, гледаш живота дава, онези хора на лъжата отнемат живота, носят смърт. Хората на истината носят живота. Да имаш Любов значи да носиш живота. Да имаш Божиата Мъдрост значи да носиш живота. Да имаш Божиата Истина, значи да носиш живота. В туй седи новото. Сега не мислете. Аз разглеждам много обективно, даже не разглеждам въпроса, ако разглеждам въпроса, как ще определите, един праведник се нагърбил да носи престъпленията на цялото човечество, за да ги изкупи. Как може праведният да носи греховете на грешните и без да страда. То е теория в Бого-словие. Това не е изяснение. Положението друго яче трябва да се изясни. Христос в света не изкупи греховете, но дойде да внесе от своята кръв в човешката кръв, да я обнови. Христос обнови кръвта на хората. Христовият живот се смеси с живота на хората и в туй обновление той понесе греховете, докато хармонира тяхният живот със своя живот. Както един учител, когато се намира между своенравни деца, своенравие то изчезва, щом го обичат. Докато се убедят, че той им желае доброто.

Христос казва: „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, не можете да имате живот“. Туй е новото учение, да влезе в нашата кръв неговата кръв, и нашата кръв да стане еднакво чиста, или нашият ум да стане подобен на Христовия ум. Нашето сърдце да стане подобно на Христовото сърдце, нашата душа да стане подобна на Христовата душа. Туй е закон, туй е смисълът, към който трябва да се стремим. Туй не е за един ден, нито за днес, нито за утре, това са векове, години. От ден на ден ще бъдеш радостен. Достатъчно е да се нацъркне от тази кръв и да усещаш радост, обнадеждаш се, че един ден ще излезеш от черната зона.

Блажени, които гладуват и жадуват за правдата, защото те ще се наситят. Блажени, които гладуват и жадуват за Любовта, защото те ще бъдат наследници на новия живот, които идва на земята от Бога.

Да ви остава една хубава мисъл: Пожелавам ви да имате чисти умове, чисти сърдца, чисти души. Блажени чистите по сърдце, защото те ще видят Бога.

33 беседа, държана от Учителя на
17 май 1942 г., 10 ч.с. Неделя
Изгрев, София

Виделината свети.

Отче Наш.

Ще се развеселя.

Ще прочета първите стихове от Евангелието на Йоана, I-вата глава.

В Начало бе Словото.

Духът Божи.

Най-мъчното нещо в света е да удовлетвориш един човек. Няма същество в света е да удовлетвориш един човек. Няма същество в света по-претенциозно от човека. Не се задоволява. И Господ до сега не могъл да го удовлетвори. Каквото да му даде, все му липсва нещо.

„Светлината свети в тъмнината и тъмнината не я обзе“. Иде ми на ум за един разказ: един рибар ходил да лови риба, пък хванал едно човешко око във водата. Донесъл го на царя. Царят казал: Колко да ти платя. Толкова, колкото тежи окото. Лесна работа. Турете окото на едната страна на везните и турете злато на другата страна. Турят 1, 2, 3, 10, 20, 1000 не се насища. Всичкото богатство, което царят имал и не могъл да се разплати. Окото било по-тежко. Принудил се царят да повика един мъдрец и му казал: Извади ме от това отвореното око, какво да се прави? - Лесна работа. Донесете малко пръст. Като поспали малко пръст на окото пооплекнало. Щом човек е недоволен, поръсете го малко със страдания, веднага той се задоволява. Сега вън от всяка философия, от всяка наука. Науката ни представя факти, обществения живот, законите, а в религията методите за живеене. Нито религията ни е научила как да живеем. Тя дава методи, вярвай в Бога. Как да вярваш? Науката ни дава достатъчно факти. Но как трябва да живеем? То е най-важното. Не може човек да живее, ако умът му не мисли. Не може да живее човек, ако сърдцето му не чувства. Не може да живее човек, ако волята му не работи. Ако душата му не вземе участие. Три фактора има. Животът без смисъл е тъмнина. Животът без страдание е студ. Животът без движение това е мъртвило. Сега всичките хора искат да бъдат щастливи в света. Може, това е най-лесното нещо да се придобие щастие. По-лесна работа от щастие няма. Друг е въпросът за блаженството. Щастие на земята може да го добием, то е материално. Но трябва знание на човека, за да добие щастие. За да бъде човек щастлив на земята, той трябва да бъде здрав. Без здраве не може да бъде щастлив. Ядеш, ти си щастлив. Гледаш така, че ти е приятно. Здрав си. Каквото ядеш, все си щастлив. Ако си здрав, спиш, щастлив си. Ако си болен, ще се обръщаш на една, на друга страна, не може да имаш щастие. Щастие на земята зависи от здравето. Някой казва, защо ми е голо здраве. Че то е щастие. Ако го не оценяваш, ти си търсиш белята тогава. Онези, които не разбират плановите на природата, казват: Не този земен живот

но небесния. Земният живот, който виждате, не разбирате, че онзи небесния, какъв е небесният живот не го знаете. Небесния живот Бог го е направил. Туй, което виждаме, Бог го е направил. Не трябва да се спираме върху нашите понятия. Земни са нашите понятия, нашите теории, хипотези, те са земни работи. Всичко, което съществува в природата, то е един свят, Божествен свят. Едно дърво расте, Бог създава това растение. Този човек е смъртен. Бог не създаде смъртния човек. Че хората са смъртни то е друг въпрос. Че на дърветата падат листата то е друг въпрос. Листата на първоначалните дървета не падаха. И първоначалните хора не умираха.

Та казвам: Трябва светлина. Човек говори за своя ум. Много философи има, които не знаят. Първокласни философи има, които не знаят как мисли човек. Много хора говорят за милосърдие, на кое място е турено милосърдие не знаят. Ако кажете в София къде е София? Къде е софийската катедрала, не знаете. Смешно е да говорите за софийска катедрала и да не знаете къде е мястото на катедралата. Или да говорите за министерство и да не знаете къде е зданието. Трябва да знаете къде е. Хората някой път говорят за справедливост и не знаят къде е жилището на справедливостта. Има особена стая в човешката справедливост. И набожността и тя има особен храм. Та ний сме дошли до лесното. Съвременните хора са дошли до лесното. Лесно е червисването и белисването. Измиеш се, пак се червисваш. Уважавам, които се червисват и белисват. Хубаво е да се мажат стаята от вън, ако не мажем човека ли? Трябва човек да знае как да се маже. Някой казва, че се червисал. Не е лошо да се червисваш. Аз като стана сутрин измивам с вода червилото. Всеки се червисва. Има три вида белисване и червисване. Едно физическо белисване и червисване, което младите правят. Другото моралистите, които правят. Ти се представяш такъв, какъвто не си. И то е червисване и белисване. Особено духовните хора знаят изкуството, майстори са да се червисват и белисват. Утре като туриш малко вода изчезва. Учените хора и те си турят. И те се представят, че са много учени. Какво знаеха? Веднъж имах разговор с един учен, той ми разправяше за диагнозите на болестта. Казвам: Не е важно да пипна пулса да видя дали бие сърдцето. Той казва: Важно е. Мъжът на една жена не обича лекаря да я пипа за ръката. Лекарът обича да пипне някоя млада. Но някой път му е неприятно да пипне някоя студена стара ръка, заразителна болест има. До някъде опасна работа е пипането за определяне диагнозата. - Че как може? - Ще измеря периферията на носа, широчината на носа ще измеря и ще знам има ли болест или няма. Казва: То не е научно. Хасъл това е научно. Че как по носа може да познае човек. Това не е наука. Всичката наука е там. Казвам: Коя ръка е силна. Силните ръце имат силна мускулатура. Ръка, която се упражнява, е силна. В силните хора мускулатурата е силна. Един човек, който диша много добре, е здрав. С мисълта си диша, с чувствата си диша и със силата. Този човек е здрав. Той има една особена широчина на носа. Дупките на носа са по-големи. Онзи, който не диша, малки стават ноздрите. Колкото по-малко въздух влиза в дробовете, толкова повече

човек е изложен на заболяване. Казва: Както казваш, близо до ума е. После зависи как са развити мускулите. Рекох: Ще ти направя една диагноза. Че как го знаеш. Не може да ти кажа как го знай. Ти може да ме питаш как виждаш червеното. Червеното го виждам. Как го виждаш? И аз не знай как го виждам. Виждам жълтото, как го виждаш? Виждам го добре. Как ще го докажеш? То е друг въпрос. Че го виждам, го виждам. Как ще го докажа е друг въпрос. В света има една реалност, с която трябва да влезеш в съприкосновение. Реалността не се нуждае от доказателство. Някой път не са нуждни логически доказателства. Вий казвате: Трябва логически доказателства. Какви логически доказателства? Ще докажеш, че захарта е сладка. Накваси я във вода, сладка е. Какъв глагол, какво съществително турих. Захарта с какво се доказва. Сам доказваш, че е сладка. Казвам: Сладко е. Как е сладко? Близнеш. Че е добро как ще го докажеш. Близни доброто. Що е благо? Близни го. Що е справедливост? Право мисли. Всяко нещо, което произвежда една приятност в мисълта ти, то е право. Всяко нещо, което образува разположение на сърдцето, то е доброта. Сега аз не говоря за болните сърдца. Сърдцето е мярка. Сърдцето никога не може да излъжеш. То не се лъже, то знае. Като започне да страда, то знае. Щом страда сърдцето, излъгано е. Умът щом се помрачи, той знае, че си го излъгал. Щом излъжеш ума си, той се помрачава. Щом излъжеш сърдцето си, топлината се намалява. Щом топлината на сърдцето се увеличава, най-приятно желание е. В съвременния морал как определяш. Нямам нищо против този морал, но той не гради. Аз наричам морала добър, щом направиш едно добро, ти няма да олекнеш, но с един грам ще се увеличи тежестта ти. Щом направиш зло, телото ти ще олекне с един грам. В злото винаги телото губи. Очите губят, носът губи, ушите губят, всичко губи. Туй, което губи, то е зло. Туй наричам разточителност, не е щедрост. Икономията е щедрост. Те са нормални мерки в природата. Скържавостта и разточителността природата ги наказва. Те са неестествени положения. Запример: ти простудиш и измъчваш телото. Яж и благодари. Яж и не приядай. Като доидеш до най-приятната хапка, прекрати. Казвате: Какво трябва да правим? Ще благодариш на Бога. След като се наядеш, мисли, чувствуй, свърши една работа. Ако си бил художник, нарисуй една хубава картина. Ако си скулптор, извай някой камък. Ако си поет, напиши най-хубавото стихотворение. Ако си философ, развий най-трудните въпроси, обясни ги. Ако си астроном, открий нещо ново в света. Ако си майка, роди най-доброто дете. Ако си слуга, слугуй на най-добрия господар, не на лошия. Слугите са виновни, които слугуват на лоши господари. Ний сме виновати, че слугуваме на един лош господар. Много лоши работи ни е научил. Много лошият господар, много умен е, добре плаща, ама е лош. Ний понякой път мязаме на него. Когато българинът гледа някоя свиня в кочината, става по 3-4 пъти да я храни. Поглади я, побута я. Като дойде Коледа почва да квичи свинята. Тури й ножа. Питам: Какво се е ползувала свинята, че са я хранили по 4-5 пъти. Благодарим за такива господари, които ни хранят много добре. После ни прекарват ножа. Аз го давам като една

вътрешна мярка.

Всяка една идея, която съблазнява човека, всяко едно желание, което съблазнява човека, всека една постъпка, която съблазнява човека, пазете се от тях. В края на краищата спира човек своята еволюция. Хубаво е човек да се спира. Предназначението на човека в природата Бог прати хората да бъдат щастливи. Всеки човек на земята трябва да бъде щастлив. Не чакайте да умрете, за да бъдете щастливи. За блаженство на земята дума не става, но за щастие. Блаженството е в по-висш свят. Щастieto е чисто за земята.

Та казвам: Трябва да разбираме ония закони, по които е създаден човешкият ум. Онези същества, които служат на човешкия ум, това е човешкият мозък. Трябва да бъдем добре запознати с нервната система, да не безпокоим ума си. Често ний се безпокоим. Какво ни допринася безпокойствието. Всякога безпокойствието произтича от факта: Всякога когато човек иска повече, отколкото му е дадено, безпокойствията идат. Искай толкова, колкото ти е възможно. Закон съществува: Във всеки един момент ние приемаме толкова светлина в очите, колкото ни е потребна. Ако приемем повече, веднага започва едно спадане. Ако приемем повече въздух, отколкото ни е потребен, ние не се чувствуваме доволни. Ако приемем по-малко, от колкото трябва, пак сме недоволни. Някой път, ако приемем повече, има друга опасност. Казвам: Съществува един закон в природата. Щедрост. Щедро трябва да дишаме. Човек не трябва да бъде скържав. Когато диша, след като дишаш не само да изпратиш въздуха, но да платиш за въздуха. Да ви дам едно ново правило: Вие дишате сега повърхностно. То не е дишане. След като приемеш въздух, като дишаш и издишаш тури нещо от мисълта си. Кажй: Господи благодаря ти за хубавия въздух, които ни го даде. Три пъти благодари на Господа за въздуха. На обед благодари три пъти и вечер благодари три пъти. Девет пъти ще благодариш. При това като срещнеш някой твои приятел, в този въздух като изпращаш, кажи една сладка дума. Ние когато дишаме трябва чрез въздуха да изпратим нашите светли мисли в този въздух. Да кажат: Тия хора са умни, като дишаха, платиха. Ние, съвременните хора, дишаме и не плащаме. Вследствие на това идат наказанията. После ядем и пак не благодарим. Три пъти ще благодариш за въздуха. Всичко девет пъти. По три пъти ще благодариш за яденето. Всичко девет пъти, значи 18 пъти. Три по девет стават 27. Трябва да благодариш 9 пъти за хубавите мисли, които Бог ти е дал. За въздуха ще благодариш, които участва в дробовете. Ще благодариш за хубавото ядене, което Бог ви е дал. Това е здравословно. Ако пазите това, ревматизъм няма да имате, главоболие, коремоболие, нервоболие, няма да имате тия работи. Ако ние не облечем нашата мисъл с една благодарност, ако ние не облечем нашето сърце с една благодарност, ако ние не облечем нашата душа с една благодарност, ние, съвременните хора, какво искаме да бъдем? Решаваме кои ще влезе в оня свят. Много проповедници съм слушал, много свещеници съм слушал, то е тяхна работа, което те проповядват. Кое е вярно? Всеки, който люби Господа, ще влезе в Царството Божие. В последния час, ако го залю-

би, ще влезе вътре. Онзи, който люби Господа, на последния час ако го разлюби, ще го върнат пак назад. В последния момент, ако твоята любов е до край, ще влезеш в рай. Не в какво вярваш. Вярата не играе такава важна роля, вярата играе съвсем друга роля. За да влезеш в Царството Божие, Любов трябва да имаш. Всичките други работи не важат. Без Любов в Царството Божие кракът на човека не може да стъпи. Някой казва: Аз съм православен. Ти в Царството Божие не можеш да влезеш. Аз съм протестантин. Ти в Царството Божие не можеш да влезеш. Аз съм българин. Българинът не може да влезе. Онзи българин, който люби Господа, ще влезе в Царството Божие. Онзи, който не люби, кракът не може да стъпи. Онзи англичанин, който люби Господа, ще влезе в Царството Божие. Онзи германец, който люби Господа, ще влезе в Царството Божие. Онзи русин, американец, който люби Господа, ще влезе в Царството Божие. Новият живот е който люби Господа, той ще влезе в Царството Божие. И онова растение, което люби Господа, и то ще влезе в Царството Божие. Туй е казват еретичество. Първите еретици са българи. Първите еретици са християните. ПравOVERни бяха евреите, християните бяха еретици. Тия еретици се бият сега. Бият се понеже не приложиха учението на Христа. Ако англичаните проповядват учение с мир, ако бяха приложили Христовата Любов, тази добрина щеше да съществува. Англия е отговорна, Бог я наказва. На нея, на която даде 40 милиона километра да изправи света, да управлява себе си, те се надигнаха, светът не е създаден за англичаните. Онзи народ, който служи на Бога, той е свободен. За това казвам: Българите да вземат поука от евреите. Евреите имаха 36 хиляди обещания от Бога. Ако има народ, който не е изпълнил Волята Божия, то са евреите. Не трябва да ги гоним. Не трябва да ги мразим. Един българин, който слушал на Великден попа, че евреите разпънали Христос, казва: Тъй ли? Тия ли евреи направили това? Среща един евреин, с кривака си по врата го поваля на земята. Викат го да го съдят. Казват: Това е преди две хиляди години, не е сега. Тогава казва: Да бяха пред мене, щех да ги бия. Той казва: Сега го намерих, сега го бия. Това е буквата на закона. Така не се разбира.

Трябва да се създаде в света едно семейство. Светът е едно семейство. Бог е създал хората по образ и подобие свое и иска всичките Негови създания, които ги е направил, да живеят съобразно Неговата Воля. Мене не ме тревожи сегашната война. Знаете ли защо? Всички ония, които умират, стават проповедници за новото в света. Колкото повече умират, по-добре. Повече проповедници има. Като влезат в другия свят, всички са правOVERни, проповядват новото учение, учението на Любовта. Казват: Побратимяване на всичките народи. На всеки човек, на всеки народ, на всяко семейство те проповядват, не само привидно. Казвам: В тази война блажени са, които от сега умират в Господа, за да проповядват новото учение в света. Русия дава много проповедници за оня свят. Англичаните най-малко дават. Много скържави са. Светлината свети в тъмнината и тъмнината я необзе. Та казвам: Сега от нашето гледище, от всеки един народ трябва да извадим онези хубавите черти и да избегваме лошите чер-

ти. Всеки народ има хубави черти. На земята трябва да се учим да бъдем свършени. За бъдаще всеки един от вас е предназначен за някаква работа. Ако вие не сте учени, как ще свършите вашата работа? Да кажем: На вас ви дават най-хубавата цигулка. Ако не сте майстор да свирите, защо ви е? На вас ви дават богатство, пари, ако не знаете как да ги употребите, защо ви са? Дават ви златно перо, но не знаете да пишете, защо ви е? Или Бог ви дава красив език, не знаете какво да направите с езика, защо ви е? Дал ви очи, ако вие не можете да видите хубавите работи, защо ви са? Вий очаквате и казвате като отидем на оня свет. В оня свет очите ще изчезнат. Ако с тия очи не си се старал да гледаш тук на земята, ако с очите си гледаш на земята и са здрави, и в духовния свет ще бъдат здрави. Ако тук са болни и там ще бъдат болни. Те мислят като идат в оня свет, всичко ще се уреди. Оня свят е Божествен свят. Любовта е. Аз реално проповядвам. Ти обичаш, то е Божествения свят. От Любов всички страдате тука. Знаете колко е мощна Любовта в света. Само като дойде момъкът и като погледне Бог една мома през очите на момка и тя напуска бащиния си дом, тръгва с него вече. Казва: Господ е това. И момата като погледне момка и той напуска бащиния си дом. Като ни погледне Любовта, и ако не можем да напуснем всичките работи, и да тръгнем по пътя ѝ, каква е тая Любов! Похвалявам тия моми и момци. Казват: Господ ни е погледнал. Блажени, които са погледнати с очите на Любовта. Блажени са младите моми, които са погледнати и с очите на младите момци. Блажени са младите момци, които са погледнати и с очите на младите моми. Ще кажете: Ами ний, старите? Блажени старите, които са добри шивачи, че правят хубави дрехи за младите моми и които правят хубави дрехи за младите момци. Блажени са те. Вас, старите, нали ви е погледнала веднъж, ама се съблазнихте и Господ ви е оставил. Казвате: Не е Господ. Защо се съблазнихте в Господа? Погледнал ви е. Запалило се е сърдцето. Вие казвате: Може да не е Той. На вас, старите, като се подмладите, още веднъж да не се съмнявате. На вас, младите, казвам: Да не се съмнявате, по пътя на старите да не вървите. На старите казвам: По пътя на младите да вървите. Казвате: Как по пътя на младия човек ще тръгна, по пътя на младия човек. Щом Господ е в младия, тръгни по него. Щом Господ е в младата мома, върви по нейния път. Щом Господ е в младия момък, върви по неговия път. Щом Господ е в стария, върви по неговия път. Щом не е Господ там, ни по пътя на младия, ни по пътя на стария върви.

Сега не искам да ви проповядвам обезсърчение. Казвам: Трябва да се избавим от тия заблуждения, от тия фалшивите каймета, които съществуват. Да се избавим от тях. И да имаме звонковите пари. Да се избавим от тия консерви. Веднъж ме питаше един англичанин мисионер, от старото християнство. Старото, рекох, е консерви. Ний имаме зрели плодове, от дърветата. Във войната лошото е онова консервираното, остарялото. Когато няма новото на дърветата, хубавото за късане, яхте консерви. Щом дойдат зрелите плодове, яхте тях. Ако новото не е дошло, яхте консерви. Когато дойде новото, яхте пресните плодове. Казвате: Старата истина. Не. Такъв голям материализъм

е старата истина. Няма никакъв смисъл. Истината е вечно настояще, тя не може да бъде стара. Бог живее само в настоящето. Туй, което Бог сега проявява, то е реалното. Ако някой би ми похвалил старото, аз ще го попитам: Какво е дал от старото на света? Понеже старото не е дало на света, затова настоящето е което постоянно дава. Вечното настояще е туй, което сега излиза от Бога, то е най-важното. Тази енергия, която слънцето е изпращало преди милиони години, не е важна за нас, сега, която изпраща, тя е важна заради нас. Защото онази енергия, която е била преди хиляди години, тя е била нагодена според тогавашната земя. Ако искаме пак същата, тя ще ни действа разрушително. Тази светлина, която сега иде, тя е нагласена. Тази светлина, която сега иде, тя е най-важна. В нея Бог е вложил всички мисли. Туй, което светлината носи, е благословение. Тази светлина на учените хора показва новото. Казват: Бог изпраща духа си. Чудни са хората? Божественият Дух е в светлината, която иде от слънцето. Божественият Дух е който разнася светлината. Тази топлина, която иде от слънцето, е Божествена. Тази сила, която иде от слънцето, е Божествена. Ние искаме да знаем едно време какво е говорил. Едно време говори на тогавашните хора, не го познаха. Ако тогавашният свят дойде в настоящето, ще го разбере ли сега? Ако ние не разберем закона, както трябва, Той ще измени и този свят. Други хора ще дойдат. Господ търси хора, които ще изпълнят Неговата Воля и ще проявят Неговата Любов. Ако ние възприемем Любовта, ще влезем в новата епоха. Те са хората, които ще възкръснат. Хората на Любовта ще възкръснат, ще влязат в бъдещия живот. Тука на земята ще влязат. Не зная как представяте оня свят. Оня свят е като този свят. Този свят е освободен от изверженията на мухите. Освободен е от изверженията на комарите. Освободен е от изверженията на хората. Освободен е от помиите на хората. От плюнките. Там е останало Божественото. Значи когато говорим за Божествения свят, разбираме оня прибавки, които човек е внесъл вътре в живота със своя нередовен живот. Той най-първо не е мислил както трябва, не е чувствувал както трябва и не е постъпвал както трябва. Че как? Виждаме двамата братя Каин и Авел. Каин уби брата си. Пита го Господ, къде е братът ти? Не съм стражар. Казва: Кръвта на брата ти вика към Мене. Тогава той се коригира и казва, сега той се уплаши и казва: Всеки, които ме срещне, ще ме убие. Тебе, казва, нема да те убият. Нас ни е страх да не умрем. Блажени, които умират в Любовта. Ако човек може за Любовта да умре! Първият, който е умрял от Любов. Той е Христос. Които умря от Любов заради Него и понесе греховете на хората. Умря, но Господ Го възкреси. Не зная дали има по-лоша участ от участта на Христа. Да си праведен и да носиш греховете на хората. Когато те хулят, ругаят, да кажеш: Господи, прости им, не знаят какво правят. Туй е съвършен човек. Туй е Божествено. Не зная, ако Христос не беше се молил, какво би станало със света? Хубаво е някога да си спомните за този опростителен дух. Аз отивам малко по-далече. Има един стих в Писанието, който казва: „Като дойде Син человечески на земята, ще намери ли вяра?“ Аз турям думите

на Христа така: Когато Син человечески дойде на земята, ще имат ли хората Любов да възприемат новото Божествено учение. Ако ние не можем да възприемем Божественото учение, ще имаме култура както в миналото. Ако възприемем Божественото, тъй както Бог иска, то е най-добрият живот. Тогава всеки един човек ще живее на земята толкова, колкото иска. Ще замине, когато иска, доброволно. Хората от този свят ще минат в другия свят. Сега какво искате да ви кажа? Ха да ви кажа. Не го вземайте буквално. В оня свят искате да бъдете. Той е в слънцето. Раят е в слънцето. От тук от земята 92 милиона мили далеч е раят. Онези жители на слънцето почти безсмъртни са. Които ме слуша, ще каже, той е еретизъм. Всички хора, които не слушат Волята Божия, те са еретици. Тези, които решат по целия християнски свят, трябва да се съберат във всичките държави и да кажат: Господи, ний изпълняваме Твоята Воля, ние от сега ще служим на Любовта. Туй се изисква. Той е един мощен свят. Любовта действа в безлюбието и безлюбието не я обзе. Искате да знаете нещо за Бога. Ако не може да обичаш брата си, ако ти не можеш да превъзмогнеш себе си да обичаш брата си, тогава каква Любов имаш? Ако не обичаш жена си както трябва, ако не обичаш децата си както трябва. Много бащи има, които не обичат както трябва. Бащата да обича както трябва и децата да обичат както трябва, то е Божественото. Не само бащата, но и майката и бащата да се обичат. Майката и децата да се обичат, то е Божественото.

Та казвам: Ако ний не може да служим на Любовта в света така, тогава как ще идем в оня свят? Те са елементарни работи. Да обичаш мъжа си, то е елементарна задача. Ако тази задача е мъчна и не може да я разрешиш, как ще разрешиш по-мъчна задача в алгебрата като влезеш, или ако влезеш във висшата математика, как ще разрешаваш сложните задачи? Ако не може да отгледаш две деца, които са ти дотегнали, ако ти даде Господ на разположение цял народ да го възпита, как ще го възпита? Казвам: Бъдете герои. Харесвам геройството на момите. Като дойдат до старите баби, те се заблуждават. Казва: Дъще, залюбила си се, ти да не му вярваш. Казва: Да не вярваш на момъка. Старите дявовци казват на момъка: Слушай, ти да не вярваш на момата, утре ще ти измени. Мислите не излизат от нас. Онзи, който е в младите моми, не може да ме излъже, то е невъзможно. Всичко в света може да стане, Любовта на младите моми никога не може да ме излъже. Любовта на младия момък никога не може да ме излъже. Не съм срещал човек до сега да ме излъже. Вии ще кажете: Излъгва се човек. Ти гледаш огъня на картина. Това не е огън. Огънят не може да те излъже. Ти като гледаш огъня на картина, никаква топлина не излиза от огъня. От огъня изтича едновременно топлина и светлина. От тази Любов, която излиза от Бога, има топлина и светлина едновременно и сила. То е Божественото начало. То като дойде ти се чувствуваш обновен. Новото обновява ума, обновява сърдцето, и на трето място обновява тялото. Ние трябва да любим, понеже като любим, светлина излиза, която обновява ума. Тази Любов е от Бога. Топлината обновява сърдцето - тази Любов е от Бога. Силата обновява

тялото. Тази Любов е от Бога. Имаме три мерки: Любов е туй, което в даден момент обновява ума, обновява сърдцето, обновява тялото и вечно го подмладява. Има такова класическо изречение: Вечното подмладяване в живота. То е онзи вечен процес, който постоянно преминава в човешката душа. Бог постоянно чрез своята светлина обновява ума, чрез своята топлина обновява сърдцето и чрез своята сила обновява тялото. И трите заедно в служенето се обновяват. Обновява се нашия дух. Обновява се нашия ум, нашето сърдце и воля. Ти с духа служиш на Бога. Служенето е да придобиеш Любовта. Любовта може да се приложи само със служене на Бога. Сега това служене, което до сега е било. Никога не отказвай каквато и да е малка мисъл по пътя, обърни внимание. Дойде ти мисъл, вдигни това камъче, вдигни го, никак не отказвай. Помогни на тази мравка, помогни ѝ. Никога на един вътрешен порив, който ти казва да направиш нещо, не отказвай. Не казвай туй не е важно. Казва ти нещо, кажи една сладка дума. Кажи сладката дума. Мнозина идат при мене и ми казват, умирам - ще оздравееш. Че как ще оздравее? Аз тъй само казвам. Ще оздравееш. И оздравява човекът, нищо повече. Бог не е Бог на мъртвите, но на живите. Бог иска всичките хора да живеят. Бог иска ний да бъдем здрави. Бог не иска ний да умираме. Бог не иска ний да страдаме. Не е желанието Му да бъдем лишени. Той иска ний да се радваме на ония блага, които Той е създал за всички същества. Той създал съответни условия те да се учат. Казвате: Какъв смисъл има животът? Животът има смисъл да се обновява умът, да се обновява сърдцето и да се обновява тялото ти. После какво ще стане? Тогава ще станеш ангел да слугуваш. После като свърши служението пак има какво да прави. В цялата наша слънчева система има повече от един милиард слънца. Във всяка слънчева система ще живееш по един милиард години. Вий като ме питате, като служи на Бога какво ще правя? Ти като обиколиш всичките слънца по един милиард години, тогава ще ти кажа. Той сега не е обиколил цялата вселена, той глупавият, такава голяма надутост и горделивост има, мисли, че е философия, пък то е най-голямата глупост, която човек е изказвал. Какъв смисъл има животът? Ето какво ще ти кажа: Животът има смисъл да станеш толкова малък, никой да не те вижда. Животът има смисъл да станеш толкова малък микроскопически, никой да не може да те ограничи. Животът има смисъл да не станеш безкрайно голям. Някой път така ще разрешиш задачата. Ти като станеш голям, ще видиш какво нещо е голямият. И като станеш малък ще видиш колко красиви са ония малките микроскопически животни. Учените хора са дошли до протона, който е един милиард по-малък от един милиметър. Ако една муха бихме я увеличили толкова голяма, че да има 150 клм в дебелина, ако увеличим протона, той пак щеше да бъде невидим. Тия малките работи по някой път искат да ги преодолеете. До като не станете малки няма да можете да преодолеете вашите мъчнотии. Мъчнотиите се преодоляват с малките работи. Големите блага може да се постигнат само с големите стремежи. За да станеш щедър, трябва да имаш какво да даваш, а за да се избавиш от злото, трябва да станеш малък, да

може да се промъкнеш. Защото трябва да има турени врати, от където може да излизаш. От всякъде да може да се повдигнеш, за да може да схванеш доброто, трябва да станеш голям, да бъдеш вече щедър, както Бог е щедър. И да станеш малък, че да не може никой да те изкушава. Ще ви приведа онзи анекдот за един свещеник. Той ми разправяше тази опитност. Той бил от Варна. Канят го да излезе, казват: Ела да походиш. Той казва: Не ме държат краката. Как Господ ме лиши от сила. Но убедих се, че мога да ходя. Дошли русите и започнали да обстрелват Варна. Паднали гранати до българската църква. По едно време гледам, че съм на 2 клм от моето жилище и нося една тиква. Как съм я взел не помня. Със себе си нося тиквата, а мислих, че две крачки не мога да направя. Как съм изминал 2 клм, уплахата от тия гранати съживи ме. Накара ме да нося тиквата. Господ казва: Може ли да ходиш? Ти като свещеник много си се заблуждавал. От сутрин до вечер мислиш да изповядваш хората. Трябва да има изповедници, но аз съм се отказал да изповядвам. Предпочитам някой да дойде да ми разправя своите проекти. Той може да дойде да ми разправя прегрешенията си, мене не ме интересуват греховете на хората. Той като ми разправя за греховете ще трябва да ги плащам. Да ми каже какво взел да работи. Бог се интересува не да изповядвате греховете, но какво желание имате да служим с всичката си душа, с всичкото си сърдце, с всичката си сила. То е за нашето благо и за благо на народа ни, между-който живеем и за благо на цялото човечество.

Това е живот вечен да позная Тебе, Единнаго, Истинаго Бога. Това е живот вечен да започнат всичките хора да служат на Любовта, която излиза от Бога.

Светлина в ума, топлина в сърдцето и сила в тялото.

Тайна Молумба.

34 беседа, гържана от Учителя на
24 май 1942 г., 10 ч.с. Негеля
Изгрев, София

Всели се между нас.

Отче Наш.

Благославяй гуше моя Госпога.

Ще прочета само един стих от първата глава на Евангелието на Йоана 14 стих: „И Словото стана плът и всели се между нас и видяхме Славата Негова, Слава както на Единароднаго от Отца пълен с благодат и истина“.

Духът Божи.

Казва се в Писанието, че разумното станало плод. Проекцията се проектирала на земята и добила вече образ, достъпна станала за човеците. Съвременното човечество се намира в голямо напрежение. Ангажирани са за една велика задача без да знаят. Ако само човек вникне с какво се занимава, туй напрежение не съответствува към целта, към която те се стремят. Да дойдем до конкретното разбиране. Ние седим на земята, не знаем от къде сме дошли. Макар да говорят хората, че има оня свят, никой от вас не е ходил в оня свят, тъй както сте ходили в театъра. Питам: Вий сте ходили на концерт и сте слушали. В оня свят религиозните хора може да са ходили някои. Но казвам: Колцина са ходили в оня свят и имат някакво понятие. Туй не е за упрек. Но ако кажа кои е ходил в оня свят, то е все таки да питам кое дете е ходило в университета да слуша лекции. То за университета не е готово и за гимназия не е готово. Едва е готово за 1, 2, 3, 4 отделение. Някой е филолог. По законоведение какво знае човек? За старите езици какво знае човек? Кой е първият език на човечеството? Някои считат ватанския език. На български има една ватанска дума - вата - туй дето тъкат. Питайте онези, които тъкат, те ще ви кажат какво значи, тя е ватанска дума. Туй, с което се тъче и се образува един плат. В природата има един вътрешен план, който човек трябва да схване. Само по него се осмисля животът. Другите реализирания, към които ние се стремим, те са временни и преходни. Зимно време вие имате сняг, лятно време този сняг се стопява. Имаме вода, ще дойде един ден водата да се изпари. Тогава ще имаме друго едно състояние. Или имаме четири състояния, в които ний сега минаваме. Твърдо състояние, течено, въздухообразно и етерообразно. Ако човек би живял само на една твърда материя, ще има едно понятие за света. Ако е в течено, както рибите живеят, ще има друго понятие. Ако е във въздуха, както ние живеем, ще има друго понятие. В етерното пространство съвсем друг е животът. Има същества, които живеят в етерния свят. За пример: Ти седиш, решаващ да направиш нещо. Промена става в ума ти, без да знаеш. Има нещо, което изменя мисълта. Искаш да направиш нещо, едно нещо в тебе се противопоставя, казва: Не е така, но е така. Този процес вътре веднага се изменя. Вземете едно дете, искаш да следва, още в началото доктор да стане или

адвокат да стане. Бори се сега. Вземат участие майка му, баща му и то само да възприеме. Но за да стане доктор, да изучи докторската наука да лекува хората, или да стане правник, да защитава правата на хората все трябва да има едно вътрешно предназначение. Лекарът и адвокатът не са еднакво построени. Лекарът има съвсем друго разбиране, адвокатът има съвсем друго разбиране. Художникът има друго разбиране. Архитектът има друго разбиране. Религиозният човек има друго разбиране. И всеки според разбирането си постъпва. Тъй както хората определят религията, то е външна форма. Ето що е външна форма. Ти може да имаш хиляда праздни шишета, какво те ползват! Може да струват пари, но нямат съдържание. Под думата религия разбирам форми, които са пълни с известно съдържание, от което ние не можем да се ползуваме. Да кажем религията е наука за човешкото сърдце. Всичките религиозни системи, които сега са образувани, те имат предвид да се създаде, да се възпита човешкото сърдце. Сегашните религиозни системи не съответствуват за възпитанието на сърдцето. Няма правилно възпитание. Казват: Има един Господ. Добре. Има един цар. Но този цар подразбира. Един народ, закони, ред, порядък, общество, морал. Всичките тия трябва да се спазват. Вземете съвременната наука, която има предназначение да възпитава човешкия ум, да възпитава мозъка, не сърдцето. Възпитанието на човешкия мозък зависи от тази наука.

Та казвам: Човек е построен, има една наука в природата, по която човек е построен. Телото му е построено. Силите, които се намират в неговия ум, количествено там са определени. Определена е възможността до каква степен може да се развие. Възможно е да се определи точно каква степен може да има постижението на своите чувства. Има известни желания, които трябва да се постигнат. Сега казвате: Това не желая, онова не желая. Човек трябва да има желания да постигне нещо. Та казвам: Първото нещо трябва да се определи правата посока, истинските желания. Една жена не може да има желанието на един мъж и един мъж не може да има желанието на една жена. Едно дете не може да има желанието на един мъж или на една жена. Тогава, желанията на жените образуват жените. Желанията на мъжете образуват мъжете. Мислите на жените образуват жените. Мислите на мъжете образуват мъжете. Желанията на децата образуват децата. Мислите на децата образуват децата. От тия три вида се образуват всичките други видове, които съществуват в света. В мъжете е разумното начало. Той представя на природата мисълта. Желанията доставят финансирането. За да се постигне човешката мисъл, трябва сърдце. Една човешка мисъл без сърдце не може да се реализира. Един мъж никога не може да постигне своите желания, ако една жена не го финансира. Казвате жена. Капиталът е от нея. Една жена не може да постигне желанията си, ако един мъж не работи заради нея. Пък ако децата не работят, мъжът и жената и те никакви печалби не могат да имат. Сега аз не говоря за семейството. То е привидно. Един външен образ е. Но всеки един човек трябва да има едно дете в себе си: едно женско дете трябва да има и едно мъжко

дете трябва да има. В ума си едно мъжко дете и в сърцето си едно женско дете. Всеки, който е бездетен, то е нещастен човек. Туй, което вие наричате без идеал, значи няма деца. В този смисъл мъжкото дете ще финансира мисълта на мъжа. Женското дете ще финансира живота. Едно момиче ще финансира живота. Сега аз засягам един въпрос, който е доста отвлечен. Хората мислят много обикновено. За много дребнави работи, мислят, че много знаят. За пример, всеки би казал, че знае много за слънцето, но същественото, което хората трябва да знаят за слънцето, не го знаят. Всеки може да знае за Вечерницата, за Венера нещо. Че изгрява сутрин, но колко малко хора има, които знаят какво е предназначението на Венера. Вие Меркурий надали сте го виждали. Марс сте го виждали. То е доста червеничак. Юпитер, Сатурн сте ги виждали, но какво е предназначението им, не знаете. Съвременната наука никак не се спира за това. Те се спират върху някои физически черти. Обаче планетите, системите, слънцето е ангажирано с живота на земята. Целокупният живот зависи от слънцето. Умът на човека зависи от Меркурий. Чувствата на човека зависят от Венера, не зависят, а се създават формите на чувствата от Венера. Ако един човек не е свързан с Венера, ето какво разбирам: От Венера излизат известни влияния, които се предават по етера, невидимо както светлината. Тия влияния оказват едно влияние на малкия мозък, на задната част на мозъка, до известна част и на предната част на мозъка. Земята и месечината оказват влияние на мислящата част на човека. Земята поддържа материалистическата наука. Единственото нещо, което вие може да отречете, каквото и да е, но вие не може да отречете факта, че сте на земята, че се возите на един параход в пространството. Всичко може да отречете, но земята не може да отречете. Ако хората биха разбирали философията на земята, биха живяли много по-добре, от колкото сега. Те имат за земята едно дълно понятие. Казват: Това е земя. Мислят, че е нещо неразумно, че човек е над земята. То не е верно. Аз считам един кон, който те носи на гърба по-умен, отколкото ти, който го яздиш. Земята, на която ние се возиме, е по-умна. Една слугиня, която носи малкото дете, е по-умна от детето. Носеното дете не е по-умно от слугинята. Ако глупавото нещо може да носи разумното, разумното нещо носи нещо в света. Земята носи нещо разумно. Нима майката е глупава, когато носи своето дете? Че тя го е създала. Нима бащата е по-глупав от сина си, който го ражда.

Та казвам: Ние сме дошли до една фаза, гдето трябва да преобразим нашите възгледи за нещата. Ние, съвременните хора, почти мязаме на онези, които посещават кръчмите. Мислят, че без кръчмари не може. Потребни са кръчмарите до някъде. Защото кръчмарът може да образува кръчма при едно езеро и който дойде, да го черпи с вода. Кръчма значи черпене. Кръчмар значи с вода да черпи. Човек може да напълни стомните и амбулант да бъде, да продава вода. Та казвам: Ако вземем съвременните хора да ги измерваме, сега употребяват в математиката известни математически отношения. Но често съвременната математика е достъпна за малцина. Какво е отношението

или геометрическата проекция. Едно отношение може да се проектира в геометрическа проекция или в правата, или в плоскостта, или в сечението на телата. Плоскост хоризонтална или плоскост перпендикулярна. Сега математиците имат една наука, наричат я чиста наука. Ако измерим един човек, един добър човек, ще видим математическите отношения са поставени на пръстите. Отношението на палеца към първия пръст се отнася тъй, както се отнася към средния пръст, както средният пръст се отнася към безименния, както безименният (се отнася) към малкия пръст. Отношения математически. След туй имаме вече геометрическа проекция. Проекцията на когото и да е, е определена. Целият живот е определен. Главните черти са определени. Ще се ожениш ли? Деца ще има ли? Колко от тях ще бъдат живи и колко ще умрат? Жена ти ще те напустне или няма да те напустне. Ще те обича или няма да те обича. Децата ще те обичат или не. Колко слуги ще имаш? Колко пари ще имаш? До колко години ще достигнеш на живота? Колко пъти ще боледуваш? Колко кризи ще имаш? Всичко е написано. Някои казват как? Наука е това. Ако се измери, аз съм се занимавал с измерването на тая наука. 12 години съм правил измервания. Математически отношения съм правил и ред геометрически проекции. Добрият човек има особени размери. Гениалният човек има особени размери. Талантливият човек има особени размери. Обикновеният човек има особени размери. И по-долните имат особени размери. Вземете човешката глава. Ако (на) човешката глава широчината ѝ хоризонтално става по-голяма, в такъв тип се явяват аномалности, става много активен, много издържлив, но може да завърши с престъпност. Престъпността се определя. Онези хора, които престъпват, имат особени размери. Аз ги наричам аномални типове. Човечеството започва с две раси. Едната раса на Каина е престъпна. От Адама излязоха. Каин не беше роден от Адама. Ева имаше двама мъже, нищо повече. От първия имаше Каина, а вторият е от Адама. Едно незаконно съчетание имаше. Жената съгреши в рая от любовни работи. Тя имаше двама мъже и вследствие на това ги изпъдиха из рая. Бяха нечисти. Сега в света една жена има двама мъже. Любовта не прави хората престъпници. Ето в какво седи престъплението. Направен е нож да режеш хляба, с този нож убиеш един човек. Туй действие е престъпно. С ножа може да убиеш някого. Има едно положение в живота, където човек може да направи престъпление. Фактът седи в следното: В природата имаме два стремежа. Единият стремеж от центъра на земята, който отива към нейната повърхност. Другият от центъра на слънцето, който слиза към земята. Това е възвишеното. Когато един мъж и една жена се поставят във връзка, да помогнат на възвишени души да дойдат на земята, този брак е естествен, Божествен. Когато стават проводници, да дойдат души, които не са напреднали, по-нисши, някой път хората стават условия светски души да се вплотят. То е неестествен брак. Не идат напреднали души. Мислите на бащата, който пиянства, мислите ли, че един баща, който пиянства, и една майка, която живее разпуснат живот, че чрез нея може да се родят възвишени души? Ако се оженият, ще се родят

ненапреднали души. Първото нещо да се създаде чистота. В мъже и жени трябва да има абсолютна чистота. Не външна на тялото, абсолютна чистота на мислите, абсолютна чистота на сърдцето. Не безразборно той да обича тази жена, да обича онази жена. В Любовта няма никакво престъпление. Две чисти води като се съединят, не се опетняват. Една чиста и една нечиста като се съберат, се опетняват. Една чиста мисъл не може да опетни човека. Едно нечисто и едно чисто желание като се съберат, се опетняват. Една чиста и една нечиста мисъл като се съберат, може да те опетни.

Сега искам да ме слушате. Аз не се занимавам с порядъка, който съществува в света. Аз не се занимавам с калта. Калта си е кал. Прахът си е прах. Растенията са растения. Животните са животни и т. н. Занимавам се с онзи първоначален Божествен план, по който човек може да се създаде и да бъде чист, и чист да остане. Мислите ли, че Адам се поквари? Когато Господ го изведе, той се занимаваше със зоология. Бог не прекара в рая животните, но изведе Адама извън рая, в предградието на рая, че там прекара всичките животни, той ги видя и им тури имена. Видя порядъка на животните. Нему се хареса този порядък. Този порядък две по две вървяха. Казва: Виж какъв порядък! Той пожела да има този порядък в рая. Тогава от животинския свят му пратиха един адепт, за възпитанието на Ева. Първите уроци той започна да ѝ дава. Аз сега развивам тема. То беше предметно учение. Не е тази работа както Мойсей писа. Ева дълго време ходи да проучва и той учи. Доидоха до изпита за познание на добро и зло.

Та сега да се върнем: Един гениален човек не може да се роди всякога през годината. Може да се роди в март, ще има едни качества. В април ако се роди - други, в май - други, в юни - други, в юлий ще мяза на лъв, в август, в септември, в октомври, в ноември, в декември ще бъде друг, ще имат разни характери. Но гениалните хора се раждат при особено съчетание на планетите и на слънцето. Да се роди един гениален човек не трябва да има между мъжа и жената никакво противоречие. Щом (на) една жена е раздвоен умът ѝ между два мъжа, не може да роди гениални духове. И един мъж ако е раздвоен между две жени, не може да роди гениално дете. Единство трябва да има в Любовта, защото всичките жени си мязат. Мязат си по какво? Два вида жени има: едните жени на деня, другите жени на нощта. Два вида мъже има: едните на деня, другите на нощта. Тези, които прекарват вечерно време по нощните свърталища, от кои мъже и жени са? Една жена когато излиза, времето трябва да бъде ясно. Звезди трябва да има, не трябва да бъде облачно. Защото чистото небе показва чисти мисли. Чистата нощ със звезди показва чисти желания. Щом нощта е мрачна и облачна, може да са нечисти. Щом и денят е мрачен. Тогава защо бягат хората, когато иде дъжд? Българите бягат като попарени, когато има дъжд да не би тия нечисти мисли да дойдат. Българинът е сит от нечисти мисли. Казва: Толкова вали. Ще дойдат да влезат отгоре. Нека нечистите мисли паднат върху растенията. Те разбират да ги пречистат. Българинът не може да пречисти нечистите мисли. По някои път препоръчвам дъждовни бани. Трябва да имате

вехти дрехи. С нови дрехи не се квасете на дъжд. Като се наквасите, съблечете се голи, не с нови дрехи. След като ви е къпал дъждът, свалете дрехите, облечете чисти дрехи и излезте на светъл ден. Защото светлината е емблема на Бога. Ако не разбираме законите на светлината, нищо не можем да разберем. Бог е същество на светлината. Светлината носи в себе си скрития живот. Ако обикнем тази светлина, ние ще почувстваме нещо, което излиза от нея меко и приятно, което като влиза в умовете и сърдцата ни, ще почувстваме вътрешна радост. Някои хора се мъчат. Сега не е въпросът да се кланяме на слънцето, но то е видимата страна, проявление на Бога. Ако тази светлина не разберем, кое друго ще разберем. Къде ще го намерим? Бог се проявява в светлината. Ще го намерим в храната. Храната е сгъстена светлина. После тази сгъстена светлина има други качества. Казвам: Едновременно ние сме свързани с три свята. Има нещо в нас, което ни изяснява какво е Божественият свят. Има нещо в нас, което ни обяснява какво нещо е духовният свят. Има нещо в нас, което ни обяснява физическия свят. Ние трябва да се подчиняваме на това вътрешно ръководство. Тогава ще имаме естествен живот. На земята човек трябва да бъде щастлив. Щастието е достойние на човека. Много хора искат да бъдат щастливи, търсят щастието по криви пътища. Щастието е възможно за човека. Абсолютно всеки един човек може да бъде щастлив, най-малко 4-5 часа. 4-5 часа щастие е достатъчно. 4-5 часа да ти тече водата, ще напълни целия шадраван, ще може да поливаш градината. Щастието е материално. 4-5 часа твоето тяло, както се пълни електрическата батерия, така да се напълни тялото и ти да бъдеш мощен, силен. 4-5 часа да имаш щастие ще се напълниш със светли мисли. 4-5 часа да тече в сърдцето ти, то магнетично става. И в тялото ти като тече, жизнено става, с енергия ще се напълни. Ти целия ден право ще мислиш, право ще чувствуваш и право ще постъпваш и по тяло радостен ще бъдеш и весел.

Тогава помнете: Единственото здраво същество, което никога не боледува, единственото същество, което никога не спи, единственото същество, което всякога деиства на всякъде, е Бог. Ако ти за Него не може да мислиш, ти здрав човек не може да бъдеш. Всичките болести произтичат от факта, че ние прекъсваме връзката между Бога и нас. Всяко прекъсване носи след себе си боледуване. Учените хора твърдят това. Това е наука. Всякога свързването с Божествения свят носи здраве. Свързването с Божествения свят носи светлина за ума. Свързването с Божествения свят носи топлина за чувствата и човек се повдига. Всякога при свързването на тялото с Божествения свят иде здравето.

Та казвам: Ние идем в религията до хигиената. Ако една религия не може да направи тялото здраво, не да пие вино, но да пие хубава вода, не да яде свинско месо. Една религия трябва да повдигне човешкото сърдце. Науката трябва да повдигне човешкия ум. Социалният живот ще се роди от тях. Социалният живот е роден от човешката мисъл и човешките чувства. Следователно, всяка една специална работа, каквато и да е, мяза или на бащата или на майката. В едно се-

мейство като влезете ще видите дъщерята на кого мяза. Онази дъщеря, която мяза на майката, носи чертите на майката. Онази дъщеря, която мяза на бащата, носи чертите на бащата. Синът, който мяза на бащата, носи чертите на бащата. Синът, който мяза на майката, носи чертите на майката. Някой път носи външно чертите на майка си, не носи характера на майка си, а някой път носи сърдцето на майка си. Някой път носи ума на баща си, а някъде е обратно. И с дъщерята е същото. Казвам: При сегашните вярвания, какво трябва да правите? Вие казвате в какво вярваш? В какво ще вярвам. Вярвам в това, в което си роден. Ако не е вложена в тебе вярата, в какво ще вярваш? Ако не е вложена надеждата, в какво ще вярваш? Ако Любовта не е вложена, възможността да обичаш ако не е вложена в тебе, какво ще обичаш? Искате по някой път да ви обича човек. Дайте си отчет. Една жена се обича заради капитала, който съдържа в своето сърдце. Един мъж се обича заради капитала, който съдържа в своя ум. И двамата като се съединат, децата обичат баща си и майка си заради капитала на баща си и майка си. Тогава се явява от капитала на ума и сърдцето се ражда човешката сила. Децата са, които са силни. Помнете, децата са най-силните същества в света, няма по-силни от тях. Като се явят в къщи, заповядват на баща си и майка си. Те се подчиняват, треперят. Разправяше ми един господин. Тамън се облякъл един български професор с фрак, с цилиндър, ще отива на угощение някъде. Неговото дете, момиченце или момченце, хвърлило топката и тя отива под кревата. Татко, казва, дай ми топката. И бащата с цилиндъра, отдолу под кревата изважда топката и я дава на детето. Той като войник отива да я извади. Децата са силни. И бащата е силен. Много бащи правят една погрешка. Искат да бъдат силни. Но бащата може да влияе със своя ум. От мене помнете един съвет. Бащата влияе с ума си, инстинктивно се подчиняват. Майката заповядва със своето сърдце, със своето желание. Ако рече да заповядва със силата си, възпитанието винаги не върви. Децата трябва да заповядват с разумната сила. Децата трябва да бъдат разумни. Бащата трябва да бъде със светлина, да носи силата на ума. Майката да носи силата на сърдцето. Казвам: В сегашното възпитание има една неразбория. Казвате да се възпита човешката душа. Една човешка душа не може да се възпита без дух. Един дух не може да се възпита без една душа. Един човек не може да се възпита без дух и без душа. При сегашното възпитание ние признаваме ума и сърцето. Има нещо, което куца. За душата казваме: Кой знае - една функция. Духът е нещо отвлечено. Значи, признаваме произхода на ума, значи признаваме съществуването на децата, а отхвърляме на бащата и майката. Човек няма ни баща, ни майка. Един неестествен ред на нещата поддържа. За мене под думата Бог разбирам Онзи, Който първоначално родил нещата. За мен Бог е от Когото поляризирането излиза. Бащата и майката са излезли от Бога. Бог се поляризира в два полюса. В Мъдростта и в Любовта се поляризира. От туй поляризиране е излязъл човекът. И създаде човека по образ и подобие свое. Някой път вие искате да знаете какво нещо е Господ. Онова най-благого същество. Тия хубавите мисли, ко-

ито по някой път ви идват и ви вдъхновяват, за които вие сте готови да се жертвате, ония хубавите желания, за които вие сте готови да се жертвате, то е Бог. В тия желания, в тия мисли е Бог. Тия хубави мисли са образи. Хубавите желания - това е подобие на Бога. Когато казваме, че Бог се е въплотил в нас, когато в нас се проявява силата, Бог в нас се е въплотил. Най-първо Бог се проявява като мисъл, като чувство. Той ще се въплоти в нас. Казва: Ще се вселя да живея в тях. Няма по-хубаво нещо Бог да се въплоти в човека. Тогава има един организъм здрав, навсякъде може да ходи, неговият път е отворен. Той е щастлив. Въплотение аз разбирам. Писанието казва: „Роден е от Бога“. Заченат в утробата на майка си, ти си ограничен в утробата на майка си. Нямах право да разсъждаваш. Нямах право да гледаш. Само ще чувствуваш. Каквото казва майка ти, ще слушаш. Необходимост е. Щом те роди майка ти, тя изведнъж ти дава тази свобода. Майка ти, която те родила, и баща ти искат да бъдеш свободен. Започнеш да говориш, да дишаш, да гледаш, да слушаш. Постепенно ние минаваме от сила в сила в живота. От свобода в свобода. Постепенно трябва да се освобождаваш. Свободата в нас иде според степенята на Любовта. Според степенята на знанието иде свободата. Човек, който е слаб в Любовта, слаб е и в свободата. Който е слаб в своите желания, слаб е и в свободата. Силните желания са които не се менят.

Да се върнем. Тази разумна природа е създала човека. Тя го е създала разумен. И за бъдеще, които искат да възпитават, трябва да знаят едно дете кога е родено и как е родено. Детето още като го погледнеш ще знаеш гениално ли е, талантливо ли е, или е обикновено. Обикновеното дете, обикновено ще си остане. Не е лошо, за бъдеще може да бъде талантливо. Талантливото дете ще остане талантливо. За бъдеще може да бъде гениално. Гениалното ще си остане гениално. Гениалното и то трябва да прогресира.

Та срещам хора, които искат да влезат в рая. Що е раят? Раят е школа да придобиваш знания. Като влезеш в рая трябва всичко да проучваш, всичките предмети. Вие се намирате събрана публика. Ако вие разбирате, вие сте толкова разнообразни, с разнообразни енергии, напълнени с такива разнообразни мисли, листовце сте на разни епохи, какво ли няма написано на вас. Много важни работи има написани. Някой път вие се срещате, но не знаете как да се четете. Като срещнете кого и да е от вас, може да прочетете на стотната страница. Ще кажат: Обърни внимание на неговия дух, ще видиш какво нещо е хубав дух. Обърни внимание на неговия нос, ще видиш какво нещо е хубав нос. Обърни внимание на долната бърна на неговата уста, ще видиш какво нещо е долна бърна. Обърни внимание на неговата горна бърна, ще видиш какво нещо е горна бърна. Обърни внимание на неговите очи, на зеницата, да видиш какво нещо е зеница. Обърни внимание на бялата част на окото. Виж (на) братата му каква вгълбнатина, как е заострена, или каква широчина има. Вижте скулите издадени ли са или вгълбнати. Гледайте неговите линии на неговото чело. Аз гледам по някой път като ме срещат, плашат се. Аз го чета, той нека се крие колкото иска. В едно зърване аз фотографирам и зная какво има. Като го зърна, взема само ухото и го чета. Фотографи-

рам нещата и чета. За мен са данни, мене не ме интересува неговият личен живот, но той цяла библиотека носи в себе си. Туй, което носи в ухото, написано в никоя библиотека го няма. На ухото е писано. На друго ухо като се фотографира, няма това. В никого друго разбира се го няма, туй, което е в туй ухо, написано за създаването на света. Ако иска някой да изучава анатомия, той трябва да изучава човешкото ухо. Та казвам: При голямото богатство, при което вие сте създадени, богати хора сте вие, вие ходите, ядете коричките. Хамбарът ви е пълен с най-хубавото жито, вие ядете горчив хляб, горчиво брашно. Оплаквате се, че нямате никакво знание. Аз имам за знанието друго понятие. За мене знанието е чист извор, който се излива. Не само да биеш един тъпан, това не е знание, но един човек, който има знание, който дойде при вас, един гениален човек, който е свършен, той като мине по-край вас и вие сте болни, ще оздравеете. Ако хората се пекат на слънце, ще оздравеят. Как ще оздравеят? Ще го видите. Печи се на слънцето, болестта, която имаш, слънцето я обича, ще я вземе, ще я изтегли и в замена на болестта ще ти даде друго нещо. Туй вещество слънцето ще обмени. Ако по обед вие се печете, ще имате слънчев удар. Тази светлина не е за вас. Слънчевите лъчи вие не можете да възприемете перпендикулярно. Преди години наш приятел ходеше гологлав. Цял месец ходеше замаян, не може неговият мозък да възприеме. Не е лесна работа. Трябва да се аклиматизира. Казват: Ходи гологлав. 10 часа като дойде, носете сламяна шапка. Ако косми достатъчно нямате, носете сламяна шапка. Българинът много се е уплашил. Носи калпак да не би да го удари слънцето.

Разумното начало иде в света да се въплоти. Създават се нови хора в света. Първото нещо в света, забелязват се млади моми не се безпокоят за нищо, но щом се оженят, започват да се безпокоят. Защо се безпокоят, каква е разликата. Понеже един нов живот се е родил. Децата разбират новия живот. Новото, което в нас се ражда, носи туй безпокойство. Ти ако не се безпокоиш, нищо ново не е родено. Първото нещо, което се роди, страх ни е туй роденото дете да не се изгуби. Безпокоим се за онази хубавата мисъл в нас. За хубавото желание, което съществува в нас. Всеки човек, който не може да отхрани една хубава мисъл, едно хубаво желание, той е бездетен, няма какво бъдаще. Всеки трябва да уповава на тази Божествена мисъл. Ако има 2, 3, 4, 5, още по-хубаво. Най-малко трябва да има една гениална мисъл, която да отхрани в себе си. Туй е едно семейство. Ти ако нямаш една хубава мисъл, за която да умреш - по човешки говоря, аз не искам хората да умират. Смъртта за мен не е идеал. За мен умираването. Ти ако нямаш една мисъл, за която да се жертваш, ако нямаш едно желание, за което да се жертваш, и ако няма една постъпка, за която да се жертваш, за три неща да си готов да се жертваш, или друго яче казано, или да може да устояваш на Истината, да може да устояваш на Любовта, за можеш да устояваш на Истината. Или да можеш да устояваш живота, значи да обичаш живота, да устояваш знанието или да обичаш знанието. Да устояваш свободата или да обичаш свободата. Второто проявление на Любовта, Мъдростта и Истината. Съществува един закон в света, когато ние обичаме един човек в света, ние искаме да се запознаем с целия негов род. Ако някой каже Бог и не се запознава с неговите близки, каква Любов

има? Понеже Христос казва: Както ме е Отец възлюбил. Бог го е възлюбил и Той дошъл да възлюби хората, да се запознае с хората. „Тия овци твои бяха, даде ги на мене, заради тях полагам душата си, за тях всички страдания мога да понеса. Да покажа, че Любовта към Бога каквато е към мен, такава е и към онези, които принадлежат Нему“. По някой път някой казва: Аз не мога да любя всички. Ако ти Бога не любиш, никого не може да любиш. Щом обичаш Бога, обичаш всички. Щом не обичаш Бога, никого не може да обичаш. Под думите да обичаш всички разбирам Бога ще обичаш. Бога ще обичаш най-първо. Щом Него обикнеш, възможно е и всички да обикнеш. Без Неговата виделина невъзможно е да обичаш другите. Онзи младият момък, който като зърне младата мома, даже едно косъмче като падне от главата, вземе го, че го свие в книжка. Носи го. Някоя дрепчица паднала, някое парче, тури го в джоба. Изважда портрета, гледа го, туря го в джоба по 20 пъти. Как е възможно човек да обича? Чудни сме ние. Ние искаме да лъжем себе си. Любовта ни към Бога трябва да бъде искрена. То е силата ни. Силата на бъдещето човечество зависи от Любовта към Бога. На всинца най-първо препоръчвам: Научете се да видите Бога. Научите ли него всичко е възможно. Не научите ли него и другите неща са невъзможни. Не препоръчвам да обичаш този или онзи. То е лесно, щом обичаш Бога. Всичко е възможно като обичаш Бога. Като не Го обичаш, нещата остават нереализирани. Тъй седи новото в света. Та казвам: За да се освободим от миналото на живота си, трябва да обикнете Бога. Като обикнете Бога в тази Любов животът ви ще върви от сила в сила. Всеки ден ще се подмладявате. Ако един от вас обикне Бога, още днес ще се подмлади 10 години, утре 20 години. Виждам във вас един отънък на лицата. Казват: Тъй се говори, но мъчна работа е. Мъчна работа ли е за жадния да пие вода? Ако не си жаден, три дена си седял, казваш: Не мога да я пия. Не една капка, а хиляди капки ще пие изведнаж. Поглъща тия капки. Казваш: Колко е хубава тази вода! За Любовта казвам: Трябва жажда. Да трепери и духът, и душата, и умът, и сърдцето, да имат жажда, че като възприемеш Любовта, да кажеш: Това е животът. Казвам: Възлюбете Господа с всичко-то си сърдце, за да се освободите от всичките несгоди, в които сега се намирате.

Ще ви дам едно външно правило. От горе ще започна. Радвайте се на очите, които Бог ви е дал. Радвайте се и на туй, което виждате. Радвайте се на ушите, които Бог ви е дал. Радвайте се и на туй, което чувате. Радвайте се на носа, които Бог ви е дал. И на уханието се радвайте. Радвайте се на устата, която Бог ви е дал. Радвайте се после на ръцете, които Бог ви е дал. Радвайте се на устата си, на носа си, на ушите си, на очите си и Бог да ви благослови.

Тайна Молумба

35 беседа, гържана от Учителя на 7 юний 1942 год., 10 ч.с
Негеля
Изгрев, София

Разумни и незлобиви.

Отче Наш.

Благост, благост.

Ще взема няколко стиха от 10 гл. на
Матей, от 16 см. до 21 см.

Духът Божи.

Отдавна в миналото още от паметта на века с обърнато внимание на големите противоречия, които съществуват в света. Христос дава едно правило: Бъдете разумни като змиите и незлобиви като гълъбите. Стремехът на всички хора в света е да живеят добре. Това е един вътрешен стремеж. В цялата природа всички живи същества имат желание да живеят добре. Ние хората нямаме ясна представа за растенията. Не че в тях няма желание към добър живот. Например, за малките насекоми и за другите животни ние мислим, че те нямат страдание. Значи само ние страдаме. За растенията казваме: Това е растение. Допуснете, че в света има един Промисъл. Този промисъл може да е чисто обществен, може да е само на физическия свят - за личността, или за човека, а може да съществува и за всички живи същества. Например, един автор, някой философ или поет пише една книга. Той все ще я пише за някого. Този, за когото е писал един ден като четете книгата, ще разбере вложеното в нея. Та казвам, и природата има писани книги, както Бог е писал. Който знае, как да чете, той ще намери ония неща, които са необходими за неговия живот. И трябва да се признаят тия неща, а не само да кажем, че някой говорил или писал нещо. Може да е писал някой търговец, да препоръчва дрехите си. Той пише: Това са хубави вълнени дрехи. Ако търговецът знаеше как да препоръчва своите дрехи, да ги представя като чисто вълнени, каква пропорция, колко на % от всичко е истината. Не че този човек няма желание да продава чиста стока, но е него са излъгали. Продали са му дрехи за чисто вълнени без да са такива. Той продава на другите дрехи от чиста вълна, но като ги разгледаш, оказва се, че не са чисто вълнени. Всички съвременни теории за живота не са абсолютно чисти, има някакъв процент примеси. Например, теорията за създаването на света на учените и на религиозните хора отговаря ли на абсолютната истина? Следователно, тя е създадена в тъмно време, не е създадена когато слънцето е греело, тя е създадена през нощта в бурята на живота, а не когато дърветата и цветята са цъфтели. Каква философия има в тази теория. Тя е временна философия, временна теория. Такива са и състоянията на хората - временни, преходни. Като видят, че някой е весел, радостен, те не могат да го търпят и казват: Какво се е развеселил този човек, защо е толкова радостен, не знае ли, че има страдания в света. Страданието е повече от радостта. Според мене страданието е изключителен процес в света, а радостта е

закон вътре в света. Не са болестите, които преодоляват. Животът преодолява. Здравето е качество на живота. Може да се приведат много примери за изяснение. Вие, религиозните хора, често се спирате върху известни въпроси. Казваш: Господ не се грижи за мене. Не. Много се грижи за тебе. Трябва да имаш ясна представа, че в нашата система има два милиарда слънца. Около тях има други слънца и те си имат там свои планети, които се грижат. Кой се грижи за тях. Те сами ли се движат. Значи милиарди земи, милиарди слънца и всички заемат част от пространството. Земята, която се грижи за своите произведения, мислите ли, че Господ няма да се грижи за всички. Как мислите върху това? Кой друг може да се грижи за тебе. Ти мислиш, че за тебе трябва да се грижат всички. Колко време трябва да мисли Господ заради тебе? Ако Той е създал два милиарда слънца и всички очакват Той да има грижата за тях. Колко време ще определи за тебе? Вие трябва да разсъждавате правилно. Вие трябва да дойдете до заключението, че Господ никога не е престанал да мисли за вас. И ще дойде ред за всеки едного поотделно. Това е специфичната Му мисъл. В Неговата мисъл всички са предвидени. Ти трябва да разчиташ на общия Промисъл на Божественото. Там, дето всичко е предвидено. Ако е до частния Промисъл, там вече въпросът е друг. Един вол не може да третира стиха, дето се говори за Божия промисъл. Но в общия промисъл и волята е предвидена. В специфичния промисъл, друг е въпросът. Представете си сега всички мислят, че са независими в света. Те мислят, че каквото искат могат да направят. Това е едно заблуждение, че човек е независим. Могат да мислят каквото искат, но не е така. Ако (на) актьора му кажат, че ще играе една роля, може ли да играе каквото той си иска. Той може да играе само такава роля каквато е предвидена в пиесата. Каквато авторът е съставил. Но не каквато публиката иска. Той никога не играе ролята каквато той иска, но играе каквото му свирят. Ако една майка се подава на желанията на децата си, каквото те искат, каква майка е тя? Не ти ще заставиш децата да правят каквото е нужно. Пък и майката не ражда каквито иска деца. Може ли да ражда деца, каквито хората искат? Може ли да бъде денят какъвто ти искаш? Не. Ти ще раждаш такива деца, каквито природата изисква. Ти ще се проявиш както настоящето изисква, а не както бъдещето. И дървото ражда плодове, каквито днес отговарят на него. Прав е човек да каже: Аз играя роля, каквато искам, но не става така. Обаче, Божественото, когато се появи в човека, тогава той може да играе каквато роля иска. Ако е цигулар, ще каже: Аз ще свиря на цигулката и цигулката не може да издава друг глас, освен на цигулката. Тя издава такъв звук, за какъвто е направена. Ако вземете една стара цигулка от Гарнелии или от Аматри, те се различават по тембъра си, по мекотата си, но вън от това зависи и от цигуларя, който свири. Ако свири на една цигулка от Гарнелии, ще излезе един тон, но ако свири на Аматри или Страдивариус, тонът ще бъде друг. Та казвам: Хората са различни инструменти. Някои от тях ги виждаме, че са много прости цигулки, свирят на него, но не издава хубав тон. Тази цигулка, която е попаднала в лоши ръце, губи от гласа си. Попадне ли в ръцете

на един майстор, тя се повдига.

И тъй когато се проповядва едно учение, и се тълкува дали и право или не, трябва да се види, дали се ръководи от Божествения Дух. Ако Божествения Дух ръководи, хората се повдигат. Същото се отнася и до знанието. Трябва да се знае, за какво е предназначено това знание. Вземете в съвременния свят безпокойството, което съществува между хората. Те казват, какво ще стане с нас. Какво ще се страхуваш, какво ще стане с тебе. Това зависи от тебе. Ако се грижиш за себе си, ще ти бъде добре, ако не се грижиш, ще пострадаш. Казвам: В света съществуват условия, които трябва да използваме. Често ние страдаме от това, че не сме използвали всички добри условия, които ни са дадени. Да ви приведа един пример. В един от съвременните европейски университети един от професорите, няма да ви кажа името, той бил някак си неразположен към един от студентите, гледал да го скъса някак, да го смачка. Студентът се чудил, какво иска професорът от него. Неразположен бил професорът. Един ден професорът вървял по една улица, паднал някак си и изкълчил крака си - не може да стане. Притичва се един господин, повдига професора, хваща го под ръка и го пита, къде живее. Като го завел у дома му, професорът се обръща към господина и вижда, че това е този студент, към когото имал неразположение и късал на изпитите. Като погледнал към този момък, в тоя момент сърдцето на професора се обърнало към този студент. Оттам насетне професорът бил крайно разположен към този студент и на последния тръгнало напред. До това време студентът беше неспособен, но един важен момент спаси положението му и той стана талантлив. Професорът казва: От този момент като влизах в класа, поглеждах, дали този студент е там. Той ми стана приятел. Докато беше злото в мене, студентът ми беше неприятен. Ако и студентът мисли, че професорът има само едно желание да го измъчва и той не е прав. Професорът, това е съдбата. Щом си внимателен към нея, и тя ще се смекчи. Ако студентът беше казал: Така му трябва, нека си счупи крака, съдбата нямаше да се смекчи към него. Друг един пример. Това се случва в България. Един господин върви по улицата и носи в джоба си едно хубаво перо от тези златните. Случайно пада перото от джоба му. Гледа един човек тича подир него и му подава перото. Той казва: Благодаря! Благодаря ти, но след два, три дни вижда същия господин - хванали го двама души и го карат некъде. Той се интересува и пита, къде го карат. - Има да дава, не си платил дълговете, затова ще го затворим. - Оставете го, не го затваряйте. Изважда от джоба си и плаща заради него дълга му. Това е услуга. Това е благодарност. Той казва: До това време аз няхах желание да давам, но от този момент в мене се пробуди чувството на състрадание и справедливост. Казвам: Този човек намери перото ми и ми го даде. Той можа и да го скрие. Тази постъпка събуди в мене чувство на справедливост и аз бях готов да му помогна. И аз пожелах да покажа своята човешина. Ако ти занесеш перото на човека, ще видиш от друга страна подкрепа. Така ще ти благодарят. И в света съществува един общ промисъл. Доиде един човек, иска от тебе една услуга. Гос-

под работи чрез него, послужи му. Може да се случи този същия човек да помогне на другите хора. Той казва: Този човек ми помогна и аз ще му помогна. Той ми направи една услуга, и аз ще направя друга услуга. Той постъпи по човешки и аз ще постъпя по човешки. Ако ти в даден случай направиш една услуга, това е онзи Божествен импулс, който действа в тебе. Няма да се мине дълго време, ще видиш добрите последствия от твоята постъпка. Ако ти постъпиш по Божествено, и с тебе ще се случи това, което ти си направил. Ако не постъпиш по Божествено, ще носиш последствията.

Христос казва: „Бъдете разумни както змиите, и незлобиви както гълъбите. От тях трябва да се учим. Незлобив трябва да бъде човек като гълъб. Казват: Човек не може да бъде незлобив. Самата наука ще го застави да не бъде такъв. Той изучава често растенията, бръмбарите, насекомите, ще реже главите им, ще къса главите им, ще ги туря в спирт за някакво бъдещо време. Та учените хора без да искат правят престъпление. Тук имаше един познат, който цели десет години хващаше пеперуди, осакатяваше ги, туряше ги в спирт, под стъкла. Не мина много време, случва му се едно голямо нещастие. Той казва: Аз зная, че това нещастие ми дойде заради пеперудите. Някой път някои отидат в операта да играят, да пеят. Знаете ли че тези оперни певци са мъченици. Аз никога не бих желал да бъда оперен певец или артист. Те като играят на сцената, заемат такива мъченически пози, които не им се отразяват добре. Като ги гледаш на сцената, виждаш мъчението, което преживяват. За да създадат ефект, те се изопачават. Този грим на лицата им не се отразява добре. Друг е въпросът с тези, които дават концерти, те не си турят грим. Тия артисти трябва да изчистят този грим от лицата си. Те изтриват лицата си с кърпите и после със същите кърпи си услужват. Представи си, че тия хора трябва по четири, пет пъти да мажат лицата си, веждите си. Мъченици са те. После има други мъчения. Да играеш роля, която не ти е присърдце. Например, една млада девица търси чистотата, а артистът я прегръща, трябва да играе роля любовна. Той иска да се жени за нея. Тия неща се оправдават с бъдещето, което иде, - страданията. Страданията на едно растение се оправдават с това, че от това растение може да се направи една хубава цигулка, един хубав инструмент, който да причини на хората хиляди блага. Един добър цигулар може да причини на хиляди хора полза. Една цигулка, направена от едно дърво помага на цялото растително царство. Като се свири на тази цигулка, цялото растително царство се подобрява. Един човек като живее добре, с неговия живот се подобрява и животът на цялото човечество. Той е като един център. И Бог е център. Ти като живееш добре, ти ще подобриш живота на всички същества. Един ден като отидеш на небето, ще кажат: Този е, който повдигна цялото човечество напред. Той може да е един философ, или поет, или цар, или може да е един овчар в гората, не е важно, но той става подтик. Дванадесетте апостоли не бяха милиони, не бяха свършили с някои особени дипломи, но дванадесет обикновени хора, но те помогнаха на света. Те принесоха много по-голяма полза на човечеството, отколкото много учени или философи.

Та казвам: В нас, съвременните хора, Бог е вложил много голямо

богатство, в един човек Бог е вложил една душа. Това е ценното. Ти търсиш своето щастие вън от себе си, не се вглеждаш в своята душа. Ти не подозираш, че си предназначен за нещо велико в света. Това е предназначението на душата. Ти си предназначен един ден да станеш ангел, да ходиш като посланик от едно място на друго, да внесеш нов ред, свобода, да носиш знанието на Бога в света. Казваш: Какъв ще бъда. Питам ви: Във времето на Адама, когато ви създаде Господ, какви бяхте? Вие бяхте като бръмбарчета в Адама, малки клетки. Казват, че в Адама всички са сгрешили. Вие в Адама играхте роля, каквато играят сегашните клетки в човешкото тело. Има повече от тридесет милиарда клетки в човешкия организъм. Знаете ли, колко голямо число е 30 милиарда? За да прочетете тия клетки, знаете ли колко време ще ви вземе? Един живот няма да ви стигне, пък и два няма да ви стигнат. Обаче днес вие сте извън Адама. Този Адам е станал по-голям, че вие, малките клетки, не може да играете роля сега, но само разсъждавате и критикувате Адама, защо той е направил тази погрешка. Че тогава защо гласувахте и вие в него? Защо не си дадохте бюлетината за друго нещо? Ако ви кажа, че двама от вас тук сте били съветници на Адама, какво ще кажете? Ако вие не бяхте си дали думата. Ева нямаше да сгреши. Какво ще кажете на това? Ще кажете, че това не е истина. Но това още не значи, че вашето отричане е абсолютна истина. Това е предположение само. Душата на човека е нещо, в което човек трябва да вярва. Сам човек е жива душа, в която живее един безсмъртен дух. Казвате: Тогава той има отлично сърдце, един отличен ум. Значи, ти си изпратен в света да работиш чрез този дух, който е вложен в твоето тело. Чрез твоя ум, чрез твоето сърдце ти придобиваш необходимото за тебе знание. Това знание иде от възвишените същества. Всички хора се нуждаят от вътрешно познание. Представете си, че в миналото сте имали едно голямо нещастие. Ти се молиш, но никой не те слуша. Даваш сигнал, никой не те чува. И в сегашния живот, когато некой параход потъва в морето. Дава сигнал и се притичат на помощ. В миналото е давал сигнал, но никой не се е притичвал. Значи като влезем в един организиран свят, веднага ни се отговаря. Когато Бог не отговаря на нашите мисли и желания, ние сме вън от организирания свят. Това показва, че човек още не е станал част от организирания Божествен свят. В организирания свят, всякога се дава отговор. „Просете“, казва Евангелието. Аз просях чистия въздух. Трябва ли ангелите да ми донесат този въздух в бъчва? Те ще ме заведат на такова място, дето има чист въздух и аз ще дишам благото, определено за всички. Та в миналото хората са били затворени и благата са били затворени. Ние отваряме света на Любовта. Някога като проповядвам за Любовта, казвам: Че това е нова врата, която Бог е отворил за хората. Хората трябва да я търсят. Затова Христос казва: „Аз съм вратата“. Любовта е новата врата, която Бог е отворил и която ще ви въведе във Вечния живот, във вечния порядък на нещата, дето ще се реализират най-хубавите ви желания. Като влезеш в този порядък, ти няма да искаш да бъдеш богат, няма да искаш да бъдеш много учен, да имаш много книги. Дето и да се намираш в този

порядък, като искаш да четеш, навсякъде ще имаш възможността: Във всеки лист навсякъде ще може да намериш това, което те интересува. Някога ходиш, търсиш някой авторитет да четеш. За мене всеки лист е авторитет. В листа аз чета. Аз зная как да го чета. Какво е написано във всеки един лист? (В) сегашните библиотеки не е писано туй, което е в природата. Едва след 10 хиляди години ще бъде написано. Ако река да чета какво е писано там, ще кажа: Там е писано и за зелената трева и за камъчетата, и за дърветата. Във всичко има известна философия. Във философията на живота се крият благо и радостта. Аз поставям работата така: 5 или 10 дни си бил гладен. Ти носиш един диамант голям като паче яйце. Аз нося един хляб и ти казвам: Избери си едно от двете: диаманта или хляба. Кое от двете ще избереш? Предстои ти да извървиш един път от 50 километра. Ще избереш ли диаманта голям като паче яйце или хляба? В случая хлябът е по-ценен от диаманта, нищо повече.

Казвам: Всяка Божествена мисъл, която може да посееш. Всяко Божествено чувство и всяко Божествено желание, което може да посееш, струва повече от всичките богатства, които човек може да има в света. Да ви приведа един древен анекдот: Един овчар в миналото, като пасял овцете си, от време на време се изгубвала по една овца, по една от неговите овце, и другите овчари се оплаквали, че някой крадял от овцете им. Един ден първият овчар се запознал с друг овчар, дошъл отнякъде със своите овце. Щом се запознал с него, оттам насетне той забелязал, че неговите овце не се губят вече. Всичките овчари, които пасли овцете си около първия овчар, които го крадели, се махнали от това място. Казвате, как тъй. Казвам: Щом дойде една отлична мисъл, или едно отлично желание във вас, всички лоши желания и мисли във вашата душа напуцат душата ви и бягат. Хубавата мисъл господствува вече. Щом хубавата мисъл не е в твоята душа, около вас се трупат лошите овчари и вие постоянно се смущавате, и вашата нервна система ще се омаломощи от лошите условия. Това не ти върви, онова не ти върви, оскъден е хлябът, малко е водата, вкъщи викат. Казвам на съвременните хора, че те трябва да имат вяра в Бога, придружена с любов. Чудни са сегашните хора, даже и най-напредналите. Те не знаят, че даже и най-малкото съмнение, проникнало в ума им, е вече спънка. В древността един от великите учители изпратил своя ученик да мине през една гора, дето никой не могъл да мине. Всеки, който минавал, все постраждал. Учителят му казал: Като минеш през гората, ако обикнеш съществата, които населяват гората, те ще се отнесат много добре с тебе. Ако не ги обикнеш, те ще се разправят с тебе така, както те си знаят. В тази гора имало една голяма змия и много жестоки зверове. Ученикът минал през гората благополучно, върнал се при учителя си и казал: Много добре се отнесоха с мене. - Добре се отнесоха с тебе, защото ти ги обикна. Сега вие седите и казвате: Това е звяр. Знаете ли, че вълкът коленичи и се моли на Бога, и мечката, и тигърът, всички животни, колкото и да са жестоки, и те се молят на Бога. Казвате: Възможно ли е? Един ден като бях във Варна, наблюдавах чайките. Една чайка се спусна на-

долу, а рибите навлизат дълбоко във водата. Тя слиза надолу, те потъват надълбоко. Двайсет пъти се спуска надолу, двайсет пъти се издига нагоре, нищо не може да хване. Като не можа да задоволи глада си, тя се спря на едно място и започна да се моли на Господа. Казва: Господи, дай ми нещо за ядене, гладна съм. Аз намирам желанието на тази чайка на място. Често и човек има едно желание непостижимо, може би цели двайсет години се стреми към него, казвам: Обърни погледа си към Бога. На двайсет и първата година твоето желание ще се постигне. Не губи надежда. Моли се постоянно и желанието ти ще се реализира. Казвате, че сте остарели. В Божествения свят старо няма. В Божествения свят има вечно подмладяване. На земята хората вечно остаряват, а в Божествения свят вечно се подмладяват, точно обратното. Туй, което на земята вечно остарява, на небето вечно се подмладява. На земята всички един след друг остаряват, а в Божествения свят процесът е обратен. Там съществува вечно подмладяване. Там всички са млади, а на земята всички са стари. Онова дете, на което майката постоянно помага, не е младо, то е старо, по-старо от най-стария човек. То и като младо е старо, и като старо е пак старо. В Божествения свят такива работи няма. Това дете няма нужда от майка си да му помага. В него се заражда желание то да помага на другите. Това е казано в Писанието: „Които очакват Господа, ще се подмладяват“. Не мислете, че баща ви или майка ви ще ви подмладят. Процесът на подмладяването е процес на Божествения свят. Като възприемате Божествената Любов, ще се подмладите. Ако гъсеницата знае, как да се подмлади, защо човек да не знае? Гъсеницата след четири, пет месеца се подмладява, пеперуда става. По същия закон е хората могат да се подмладят, но те са забравили закона на подмладяването. Защо? Защото живеят при съвсем лоши условия. Докато е гъсеница, условията на живота ѝ са лоши, след известно време, когато се превърне на пеперуда, животът ѝ от неносен, става отличен. Тя се преоблича в хубава царска премяна и става като царица. Тя се облича в хубави красиви дрехи.

Казвам: Онзи, които ви е изпратил на земята, има грижата за вас. Сега аз говоря на онези от вас, които съзнават, че има душа. Вие някой път се намирате в дълбоки изби, при които мъчно е да ви се покаже, какво е Божествения свят. Трябва да ви извадят от тези изби, да видите, къде е онзи свят. Вие сте потънали в една изба и докато не излезете от нея, и не упоавате на вашите криле, вие не може да видите Божествения свят. Като излезете от избата, ще видите, че отвънка е раят. В избата, в която живеете, там е адът. Казвате: Кой ще прецени? Казвам: Ако животните познават, кога полетата се раззеленяват, когато цветята се разцъфтяват, защо ние да не знаем, кога ще дойде Божественото в човешката душа? Ако животните познават, кога иде пролетта, защо ние да не познаем, кога иде Божествената пролет? Всеки от вас трябва да даде подтик на своята душа, да работи за общото благо. Когато реката потече, има ли тя възможност да задържи водата за себе си? Не, тя пропуска водата да тече през нея, да тече надолу. Следователно, когато Господ дава своите благословения, ние

туряме ли каци да го събираме? Оставете тези каци. Цялата земя е Божествена съкровищница. Тя е проводник на Божествените блага, проводник на Божествените мисли, на Божествените чувства и желания, които Бог изпраща в света. Тя е проводник на онези Божествени сили, които Бог изпраща на земята. За да се подобри твоето положение, стани и ти проводник на Божественото. Когато си поставиш за цел да не мислим за себе си, твоето положение ще се оправи. Да ви приведа един пример. Ако майката постоянно казва на детето си, че трябва да израсте и детето мисли само за това, то скоро ще се слабичоса. Ако детето не мисли за своето израстване, то само по себе си ще израсте, толкова, колкото му е потребно. Ти не трябва да мислиш и колко богат ще бъдеш. Това ти е определено. Не трябва да мислиш и колко умен да бъдеш. Аз мисля, че богатството е изключено за глупавите хора. То е изключено и за болните хора, то е изключено и за слабите хора. Богатството е качество за здравите, за умните, и за добрите хора. То е на тяхно разположение. Аз сега разглеждам право. Не тъй както статистиката казва, че богатството е на разположение на богатите. Но богатството, което е на мое разположение, на най-умния човек. Всичкото богатство, което съществува в природата, е на негово разположение. В дадения случай, аз мога само да се ползвам. Сега чудни са понякой път хората. Някой иска, търсят лекарство. Аз някой път като съм неразположен наместо да отида в аптеката, излизам вън, турям си гръба на слънцето, концентрирам ума си и лекарството от слънцето иде. След като се попека 10-15 минути, каквото и да е главоболие, ще изчезне. Коремоболието ще изчезне. Как става това, то е моя работа. Най-първо като се пека на слънце, аз се нагаждам тъй хубаво, че да ме стопли. И да прати енергиите си към стомаха ми. Аз когато се пека на слънце, мога да ви дам един метод, много малко закусвам, като бръмбара. Приемам един бръмбарски обед. Една, две черешки, ще сипя в термоса си топла вода, и от време на време ще гълтам по малко топла вода. И се пека на слънце. Казвате: Какво ще стане? Ще стане туй, което никъде не става. Тази вода привлечи енергиите, които идат от слънцето. Като пожелае това вече знаят на слънцето или изпращат туй, което ни трябва. Туй, реалното, което лекува, ни го изпращат от специфично място. Веднага се размърдва мястото. Това е доста трудна работа. Помоли слънцето да ти изпрати слънчева енергия и то ще ти изпрати от своята енергия, от специално място. Тази енергия иде по права линия. Знаете ли каква малка част се изпраща. Земята е един милион и 500 пъти по-малка от слънцето. Нашата България е още по-малка от цялата земя. Колко енергия пристига до нея? Да ви кажа магията. Когато обичаш човека и когато той те обича, всичко ще направи заради вас. Когато вие обичате, всичко могат да направят заради вас и в Писанието е казано: „Око не е видяло и ухо не е чуло, това, което е приготвил Господ за онези, които го любят. Цялата природа е приготвена за нас, за онези, които любят, много неща. Трябва да отворите душата си за Божествената Любов, за да се притекат Божествените блага, да дойде онзи процес за вечното подмладяване на земята. Хората трябва да се оби-

чат, да се стремят към Любовта, за да се подмладят. Сега ние трябва да станем слепи за погрешките на хората, в какъв смисъл? - Във всякакъв смисъл. Някой казва: Ти имаш да даваш. Защо не си платиш дълга? Че ти се поставяш съдия. Кажи на човека: Имаш ли да даваш нещо? - Имам. Тогава аз изваждам и плащам. Аз разполагам с несметно богатство. - Ти имаш ли да платиш? - Нямам. Там, дето минавам, аз плащам дълговете на хората. Щом съм по-богат, аз ще плащам за всички. Някой е болен, аз ще отида да помогна. Че някой съгрешил, не го питам защо съгрешил. Но казвам: Ти болен ли си? - Болен съм. - Ще ти помогна. Та Божествения живот, в който живеете, даром сте взели, даром давате живот, в който живеете, даром сте взели, даром давате. Докато търсиш погрешките на хората, ти не може да приемаш Божествените блага. Често, вие правите погрешките на животните. Минава едно куче през един мост, носи в устата си една кост. То вижда, че друго куче носи костта. Остава костта на моста и се хвърля във водата да гони другото куче. Вън от брега друго куче чака, да вземе костта. Взима я и заминава. Първото излиза мокро от водата, търси костта, но костта я няма. Задигнал я някой. И ние сме от онези, които търсят костта във водата. Това е въображаемото нещастие, което съществува. Дръж костта в устата си. Благото, което търсиш, Бог е вложил в тебе. Благодарни за него. Виждаш, че един човек се проявил, умен е той. Казвам: Радвай се, че този човек се е проявил. Радвай се, на доброто сърдце на добрия човек. Гледай и ти да се проявиш. Често чувам някой да казва: Не мога да бъда като апостол Павел. Че как да не можеш. Апостол Павел го биха пет пъти по 39. Апостол Павел имаше една особена философия. Знаете ли защо го биха толкова пъти? Той ходеше да гони християните, да ги връзва, да ги затваря. Затова и той стана християнин, всичко му се върна. Той казваше: Братя, с големи страдания ще влезем в Царството Божие. Понеже той гонеше християните и него гониха. Та трябва да престанем и ние да се гоним. Чрез тия страдания той се убеди, че не трябва да се гоним едни други. Трябва да убедим света, че за всяка наша погрешка има възмездие, и на всяко добро се отговаря с изобилни блага. Няма защо хората да се изнудваме. За всеки едного е дадено повече, отколкото трябва да има. И отколкото той очаква.

„Бъдете разумни като змиите и незлобиви като гълъбите“. При най-лошите условия, когато се намирате, бъдете разумни като змиите, при най-лошите условия и при най-добрите условия бъдете незлобиви като гълъбите. Затова Христос казва: Като се намериш в трудно положение, бъди умен като змията. Като се намериш в добро положение, бъди незлобив като гълъба. При най-лошите условия бъди като змията. Като живееш, ще се намериш и при едните и при другите условия. Аз сега имам други методи. Значи при лошите условия ще бъдеш разумен като змията, при добрите условия, ще бъдеш незлобив като гълъба. Само така ще използваш едните и другите условия. Бъдете разумни като змиите, за да използвате най-лошите условия, бъдете незлобиви като гълъбите, за да използвате най-добрите условия, които Бог ви е дал. Благодарете на Господа за душата, която е

вложил във вас, за духа, който е вложил във вас. Тъй казва Христос: „Не бойте се, молете се на Отца, Който е благоволил да ви даде Царство. И в това Царство както на земята, ще бъде онази вечна справедливост, вечна Любов, които ще премахнат всички страдания, всички сълзи, които сега текат по човешките лица.

Благословен Господ Бог Наш.

Отче Наш.

36 беседа, гържана от Учителя на
14 юний 1942 год. 10 ч.с. неделя
Изгрев, София

Неделимото.

Отче Наш. Изгрява слънцето.

Ще прочета само 12 стиха от Евангелието на Матей от 15 глава.

Духът Божи.

Ще говоря върху един предмет: Неделимото в света, върху туй, което не се дели. Аз го наричам реалното. Туй, което се дели, е преходно. Реалното е животът. Той има две страни: Радост и страдание. Страданието е вечер, нощ на живота, радостта е ден. Двете образуват едно цяло, 24 часа. Тия 24 часа показват движението на земята около оста си, около себе си. Когато едно дете е на една година, казват: Кърмаче; когато е на пет години, казват: Дете. Когато е на 20 години, наричат го момък; когато е на 35 години, наричат го възрастен, когато стане на 120 години, казват: Стар. Кой е човекът? - Що е човекът? - Тия определения са временни в живота. Това не представя човека. Това показва едно преходно състояние, едно неразбиране на ония великите закони, които съществуват. Следователно, той като се отклонява от правия път на своето развитие, попада в тия противоречия. Туй дете не разбира своето детинство; възрастен е, не разбира своята възраст; стар е, не разбира старините си. Турците казват: Теле дойде, вол си отива.

Искате да кажете какво нещо е духовното начало, какво нещо е религия. Може някой да каже, че има църкви, но църквата не е религия. Държавата може да има затвори, но то не е държава. В природата държавата е слънцето, религията е месечината, великите хора са звездите, преходните мисли са облаците, животът е водата, мисълта е въздухът. Ританицата между животните, това са противоречивите мисли, с които хората се посрещат, поздравяват се. Защото в животинския свят да се запознаеш, трябва да те ритат. Конят като те рита, запознава се с вас; кучето като те ухапе, запознава се; лисицата като изяде кокошката, запознава се; вълкът изяде агнето, запознава се. Това е запознаване. Вие казвате: Защо вълкът изяде агнето? - Да се запознае, нищо повече. Лисицата изяде кокошката да се запознае. Казвате: Защо Бог създаде света така? - Как трябва да се създаде? - Защо е така? - Хубаво, аз ви питам, вие като имате един кошер пчели, вие отивате и без да ги питате, кадите ги с пушек, вземате меда и считате това право. Пчелите се чудят защо ги кадят. Да кадиш пчелите това религиозно убеждение ли е? - Казва: Ще накадиш с тамян пчелите и те ще ти дадат мед. Те никога не биха имали такъв кадеж в живота, то е свещен кадеж човекът. Значи да накадиш пчелите е в реда на нещата, лисицата да извади кокошките от курника, не е в реда на нещата. Лисицата казва: Ще се запознаем с кокошките. Казва: Ние, лисичият народ, трябва да ядем кокошки, да станем като тях хвърковати. Един ден всичките лисици кокошки ще станат. Ония лиси-

ци, които ядат кокошки, са пионери на лисичия прогрес.

Та казвам: Истината е в света, която внася безсмъртие, подига човешкия дух, подига човешкото сърце и създава едно ново тяло. Ние като разглеждаме съвременните учени хора, разглеждаме зоологията по много механичен начин, разглеждат ботаниката механично, разглеждат минералогията много механично. Минералното царство това е един процес на приготвяния на растенията. Растението е един процес за животинския свят. Млекопитающите са пионери за появяването на човека. Ние, съвременните хора, сме пионери за една нова раса, за едно ново човечество в света, в което Любовта ще бъде основен закон. Той ще се отличава по това, че силните ще слугуват на слабите, слабите ще заповядват. То е новата раса.

Казва: Блажени нищите духом. Блаженствата са методи. Казва: Блажени нищите духом. Нищите духом, това са най-силните хора в света, нищо повече. Той не е натоварено магаре. Нишият духом не е човек, който повел 10, 20 магарета и той ги кара. Нему не му трябват магарета. Нему не му трябват магарета, той е човек и разбира законите. Като каже една дума, всичкият багаж през въздуха върви. Казва: Напред, и всичко върви - и той върви, и багажът върви. Никакви магарета не му трябват. Ако хората могат с аероплани да прекарват, нали във въздуха сам аеропланът не може да стои, но като се завърти колелото отзад на този аероплан, аеропланът стои и носи тежест. Вие казвате: Как е възможно това? - Ние сме толкова ограничени и в нашата мисъл, че един комар как ще разсъждава, какво нещо е човек. Казва: Има същества, които са милиарди пъти по-големи от комара. Как е възможно. Какви са тия същества? - Ние не сме ги виждали. Може философите на комара да са писали много томове, но никой не ги е видял. Това е една илюзия в света. Като кацне един комар, бутнеш го с пръст, той казва, че някакъв въздух го е духнал. Казвам: Закон има, не ме чопли, попитай ме, ако искаш кръвчица, може да ти дам, без позволение не може. Някой път го натисна с пръста си, той казва: Не зная, но една година канара падна отгоре ми и ме смаза. Сега питам: Кои са причините, кои накара тази канара да падне на този комар. Проста работа. Пръстът на един човек го натиснал, а той мисли, че е канара. Никаква канара няма. Тази канара е ръката на едно висше същество. Ти минаваш, не слушаш, дойде пръстът, голямата канара дойде. Казвам: Ти, дребният комар, какво разсъждаваш, с кого имаш работа, трябва да слушаш. Ти като натиснеш комара, няма никакъв закон да те съди, 20 комара убиеш за герой минаваш. Ти казваш: Как тъй да ме убият? - Ти как убиваш комара? - На този комар ще се спреш да му кажеш: Слушай, пред тебе седи едно велико същество. Той дигне хобота. Това не е сонда да пушаш кръв. Аз може да му дам кръв да тури хобота си, но той научни изследвания прави. Искате да знаете, защо кръвта е топла. Всички животни, млекопитаещи, имат топла кръв.

Сега някои от вас искат много ясно да се говори. На децата се говори ясно. Майката казва: Не бутай. Защо? - Защото пари. Не бутай, защото ще изгориш, защото е вряло. Защо е станало вряло? -

Майката ти стоплила тази вода, питай майка си защо е турила, тя ще ти каже. Защо топлите водата? - Да пиете. Защо турят вряла вода? - Да изперат дрехите. Каква е философията на живота? - Трябва да знаеш каква вряла вода да пиеш. Че топлата вода помага повече на хората, отколкото студената. Топлата вода е добър човек, студената вода е лош човек. Защо е лош? - Топлата вода дава, студената взима. Щом пиеш студена вода, като влезе в стомаха, свива капилярните съдове. Като пие някой студена вода, казва: Урочасаха ме, някакво течение. Той пил студена вода, набедява въздуха. Случило се тъй като пил студена вода, течение имало. Понеже, човек няма достатъчно топлина, тогава той се простудил. Щом те духне вятърът, изпий една топла вода, никакъв ревматизъм няма да дойде. Ако пиеш студена вода и дойде вятърът, и на двата крака ревматизъм ще дойде и главоболие ще дойде.

Сега в света съществува едно съотношение на разумния свят. Когато човек не живее съобразно с поставените закони вътре в природата, той е попаднал в едно противоречие, студена вода пие, лед ще яде, месо ще яде, винце ще пие, ракийца ще пие, коняк ще пие, абсент ще пие, ром ще пие, ще запуши една цигара, уж ще мисли. Ще каже: Това е култура. Отлична култура е това. Цялата земя е покрита с такива култури. Преди човека са минали хиляди култури, с които природата е правила и прави своите нови опити. Всичко туй е постигнала.

Казват: Един нов ред иде в света. Знаеш, колко хиляди години взело на коня да създаде задните крака да рита? - Счита го за голяма култура. За неприятелите ги направил. Хиляди години взело на воловете да направят рога. Като ги направиха това е култура вече, оръжия имат да победят света. Когато животните създадоха своите муцуни и своите зъби, можеха да разкъсват, казваха: Ние вече сме осигурени. Виждаме днес всичките коне, волове са станали слуги на хората. Хората ни риташа, нито бодяха, нито хапеха. Човек беше лишен от тия неща. Задните крака на животните ги направиха предни на човека. На човека казват: Ти няма да риташ, ще работиш. Рогата ти туриха на друго място, на носа. Казват: Рога не ти трябват, но ум и благородно сърце. Зъбите взеха, че ги туриха на носа, образуваха линията на носа. Казват: Няма какво да хапеш, но ще мислиш. Значи зъбите в миналото образуваха правата линия на носа, рогата образуваха ноздрите, а задните крака образуваха ръцете на човека. На място да са свити, ръката им има пет пръсти да може да свири на пиано, на цигулка да свири. През хиляди и милиони години го направиха. Казват: Как може задните крака на коня да станат предни да свирят на пианото? - Сега казват: Какво ще стане с дългия език на човека? - За в бъдеще дългият език на човека ще бъде най-хубавата четка, с която природата ще разполага, всичко ще поправя с нея. Като се скарат двама души, ще се близнат, ще се примирят. Ританица има, като се допрат двата езика, всичко по мед и масло ще тръгне. Такива неща ще станат. Като имаш да даваш, само ще покажеш езика си, ще се свърши работата. Като си гладен, ще си покажеш езика и хлябът ще дойде.

Навсякъде езика си ще показваш. Сега казват, че езикът се запалва от ада. Там е всичкото зло. За в бъдеще езикът ще се запалва от небето, ще имаме небесен огън, ще стане цял един преврат. Тогава ще имаме най-красноречивия говор, най-хубавите певци. Сегашните певци имат дисонанс в тоновете. Езикът е запален, някой път се отразява на гърлото. Бъдещите певци ще имат в регистрите си десет октави. Сега имаме пет октави, горни и долни регистри, всичко пет октави има. Един, двама души има в цялата история, които са могли да ги вземат.

Вие ще кажете сега: Защо ни говориш за тия работи. Мода е да се говори. Туриш червен ширит или панделка, мода е. Или дрехи червени, сини или жълти. В природата какво разнообразие има. Аз съм за мода, но когато се облечеш, да знаеш цветовете как да ги турим. Ако си слаб в ума, носи жълт цвят. Ако си слаб във вярата, носи син цвят. Ако си слаб в живота, хилав, носи червен цвят. Ако те тъпчат хората, носи портокален цвят. Ако си слаб, носи виолетов, люляков цвят. Сега говоря за положителната страна на цветовете. Има отрицателни цветове, има и положителни цветове. Един положителен цвят е здравословен.

Сега запример в природата законът е, че всичките цветя, които са жълти, той е, с които разполагат. Казват: Ние продаваме само жълтия цвят. Цветята, които са червени, казват: Даваме само червения цвят, излишен е. Сините цветя дават излишния им син цвят. В човека, когато има жълт цвят, показва, че има недоимък. Защото не е онзи чистият живот. Казват: Ние, съвременните хора, се нуждаем от жълт цвят, не се нуждаем на лицето от виолетов, не се нуждаем от портокален. Той не може да даде. Тепърва трябва да носим онзи светъл, бял цвят, който е в постоянно движение. В бялото един трепет има, този е светло бял цвят. Умът и сърцето са изпълнени с възвишени мисли. Ти ставаш здрав, благороден по чувства, благороден и по ум. Веднага започваш да живееш един разумен живот. Този цвят се предава чрез хората. Вие не можете да го приемете от цветята. Цветята са само пионери, хората са само проводници. Има хора, които са проводници на червения цвят, има хора, които са проводници на жълтия цвят. На синия - трите основни цвята. Има хора, които са проводници на смесените цветове, те са повече от 40 цвята. Цяла наука е да знаеш какъв цвят трябва. Недоимъкът на цветовете носят известни храни. Цветовите са форма на светлината. Светлината е носителка на Божествената храна. Ако вие не знаете как да съгъствате, да възприемате светлината, вие не можете да бъдете нито умен, нито благороден по чувства, нито здрав човек. Трябва да имате знание. Казват, че Бог е светлина. Светлината е форма, по която Бог изпраща живота в света. Виждам слънцето свети! - Грее, живот има. Подтикът в човека на светлината засяга и човешкия ум. Първото нещо е да държите ума си в изправно положение. Никакви отрицателни мисли да не влязат в ума ви. Отвън може да има отрицателни мисли, колкото искате. После трябва да пазите мозъка си от противоположни неща. Защото мозъкът е музикално построен. Правят се опити. Досега човеш-

кият мозък е създаден по законите на музиката. Той има тонове. Трябва само да знаеш, къде да бутнеш по повърхността на мозъка, ще произведеш най-хубавата музика. Правени са опити. Един професор, виден професор, намерил една мома, която имала отличен глас, но умът ѝ не е развит. Той съединява своя двойник с нейния и тя става отлична певица. Той седи зад сцената, изпраща силата си и тя се проявява. Един ден се влюбил един момък и мислел, че тя е гениална, че застрелял професора. Професорът умира и певицата престанала да пее, преставя песента. Ти говориш, но това говор иде от друг човек. Ти си оратор, зад тебе седи друг, който изпраща сила. На земята се показва реалното. Не се самозаблуждавайте да казвате: Аз съм майка. Зад тебе седи пралядо ти. Зад всичките дарби, които имате, седят други. Не мисли, че ти си господар, че ти си ги създал. Зад дядо ти седи пралядо ти. Ние сме проводници. Ние се самозаблуждаваме. Казвате: Аз съм даровит човек. „И създаде Бог човека по образ и подобие свое“. Зад твоя образ, който имаш, седи Господ, който те създал. Като скъсаш връзката с Него, ти си вече една жаба, която крякаш. Като държиш връзка с Него, ти си гениален. Оплаквате се, всички искате да оправите света. Света хората не могат да го оправят. Никой не го е оправил и няма да го оправи. Всичките хора трябва да се сдружат, да знаят, че зад тях седи една жива сила, Онзи, Който ги е създал. Той чрез тях ще оправи света.

В съвременната наука искат да се доказват нещата. Може да пишем цели томове, доказателство много лесно може да се даде. Казвам: Понякоя път искате да знаете онзи свят има ли. Аз ви питам: Тоя свят има ли (го)? Има го. Добре. Хубаво, откъде (е) дошъл този свят, който сега имаме? - Значи, ако той вечно съществува, нас не ни трябва друг свят. Светът е един за мене. Има само един свят. Този свят е само една проекция, една форма на големия свят. Човек първо е малко дете, после на пет години, на десет години, на 20 години, на 45 години, (в)се е човек. Мислите, че са различни хора. (В)се един човек. Значи ние имаме Божествения свят, който се проявява. Този свят е Божествен свят. Ще кажете: Туй не е реално. Реално е. Реалността търпи преобразования. Не е еднообразна реалността. Тя се изгубва на едно място, но туй, което се изгубва, иде друго по-реално. След туй иде още по-хубаво. Имаме ред животи, които съществуват. Те са дошли по други процеси. Една форма сменя друга форма. Докато имаме една възвишена форма. Зад тази възвишена форма иде друга по-възвишена. Казвате: Къде са тия хора? - Тия хора, които са писали Библията, къде са? - Ти като четеш един пророк като повярваш, ще го извикаш и той ще доиде. Трябва да знаеш как да го викаш. Ще му говориш на неговия език, с който той се разправя не на своя си език. С езика на Христа, с който Той е говорил, ще говориш и Той ще се изяви. Ако Му говориш по български, той няма да се яви. Христос, ако дойде на земята, тепърва ще учи български език. Мислиш, че е много мъчна работа. Слязъл един ангел да живее между конете. Не могъл да произнася конските думи, смели му се всичките коне. Казват: Не е така. Мъчил се, мъчил се. Като се върнал от конете, казал: Само при

конете да не съм, по-мъчен език от тяхния няма. Мислите ли, че ако научите един конски език, сте научили много нещо в света. Сега тия работи аз ги споменувам. Българският език има друг произход. Трябва да се научите български език. Има един български език, който се отличава. В небето има много езици. Ангелски езици има. На български език трябва да знаеш корена. Мисля, че на български език коренът е ватански, най-старият език. Българите имат една дума, която е останала БАТАЛИ, тя е от ватански език. Ще попитате в дома, какво значи ватали.

Когато хората се задушават е едно здание, има много хора, че няма достатъчно въздух, никаква философия не им трябва, но трябва да има прозорец, да влезе чист въздух. В света трябва нова мисъл. В нас всяка една мисъл трябва да носи живот, всяко чувство трябва да носи живот и всяка дума трябва да носи живот, не живота на млекопитающите, не живота на растенията, не живота на миналите хора, но на възвишените хора. Казвам: Ние сме в една област, дето трябва да се подмладим. Всичките хора трябва да се подмладят. Всичките хора са остаряли преждевременно. Питат ме: В оня свят какво ще бъде, къде е баща ми, майка ми? - Казвам: Твоят баща никога не е умирал. Твоята майка никога не е умирала. То е заблуждение, че баща ти умрял. Баща ми никога не е умирал и майка ми никога не е умирала. Какво ще разправяте на мене. Докато вие търсите умрялата си майка и умрелия си баща, вие се заблуждавате. Когато започнете да мислите, че баща ти не е умрял, то е реалният живот. Ако ги търсите някъде, вие сте в областта на заблужденията. Къде са? - Ще ви приведа един анекдот. Един български баща казва на сина си: Синко, ти човек няма да станеш. Казва синът: Татко, не казвай, човек ще стана. - Не става човек от тебе, ти си говедо, човек няма да станеш. - Татко, добре, ще ти докажа, че човек ще стана, човек и половина ще стана. - Аз да го видя, няма да го повярвам. Напуска баща си и 10 години се бави, след 10 години се връща в България. В турско време било, направили го губернатор. Праща той 4-5 души стражари, задигат баща му. Водят го при сина му. Казва: Познаваш ли ме? - Аз съм твоят син, за който казваше, че човек няма да става. Казва: Синко, така плаши ли се? - Хлопна ми сърцето. Ти не си поумнял. Трябваше да ми пратиш каляска. Казва: Татко, извини и туй ще го направя. Сега трябва да се поправи лошият говор на бащата. Трябва да се поправи и лошата постъпка на сина. Синът искаше да покаже, че не е както баща му казваше. Тази приказка има обратен смисъл. Когато Господ създаде човека, каза: Синко, от тебе човек ще стане. Вие казвате: Туй и да го видиш, да не го вярваш. Туй, което българинът го е казал на сина, Бог го е казал обратно. Синко, от тебе човек ще стане, ще се чуди светът. Вие казвате: Туй и да го видиш, да не го вярваш. Туй, което вие не вярвате, което Господ е казал, за ангели се готвите. Всички вие след време ще бъдете ангели с крила, ще ви пращат да служите на хората. Вие сега не го вярвате. Че ангели ще станете, аз го подписвам с двете ръце, че ще служите, пак го подписвам с двете ръце. Като се даде, да кажете: Туй е верно. Сега няма какво да говорим. Сега добри хора да

бъдете, справедливи да бъдете, разумни да бъдете. Трябва да станете светии, че от светии ангели да станете. Доста хляб има да се изяде, доста вода има да се изпие. Колко училища има да учите. И сега има доста хора, които са ангели. Тези ангели, които жертвуват живота си, които служат на всичките за познание, не са ли ангели? - Ангел значи служител. И сега ги има. Казвам: Ние всички трябва да станем ангели. Преди да станем ангели, трябва да станем много силни хора, не трябва да бъдем страхливи, както сега. Някой път вие четете за хапливите мухи. Кое е, което спъва света? - Целият свят се спъва от хапливите мухи. Край едно говедо мине един малък бръмбар, като избръмчи край ушите му, то дигне опашка, хукне в гората. Цялото стадо от говеда може да бяга. Казват: Ужасни същества са тия хапливите мухи, тия малки мушици.

Няма по-ужасни мухи от лошите човешки мисли; няма по-ужасни мухи от лошите човешки чувства; няма по-ужасни мухи от лошите човешки постъпки. Това са хапливите мухи. Има цар за тях. От човешките мисли човек не може да се освободи без добро. От лошите мисли човек не може да се освободи без справедливостта. От лошите мисли човек не може да се освободи без разумността. От лошите мисли човек не може да се освободи без Любовта. Доброта, справедливост, разумност, любов, това са пътища за въздигане на човешката мисъл, за въздигане на човешкото сърце и за каляване на човешката воля. Това са положителни неща, които може всеки да опита. Ако вие приложите доброто за основа, справедливостта за основа, разумността за основа и любовта за основа, веднага вашият ум ще стане така светъл, паметта ви, общественият живот и богатството в света, ще потече. Ние не сме пратени в света да бъдем сиромаси. Досега светите са били облечени със скъсани дрехи. Един светия трябва да бъде облечен с най-хубави дрехи. Йоан беше облечен с кожени дрехи. Христос не беше облечен с кожена дреха, но с една такава хубава мантия, че римските войници не искаха да я разделят, но жребие хвърлиха за нея. Днес един американец 10 милиона би дал за тази мантия. До тази мантия, ако се допре някой болен, ще оздравее; ако се допре някой глупав, щеше да поумнее; ако се допре някой, който е напуснал жена си, ще се върне при жена си; ако се допре някоя жена, която напуснала мъжа си, тя ще се върне при него; ако се допре някоя майка, която загубила детето си, то ще се намери. Казвам: Ако на един професор не му върви, ако се допре до тази дреха, веднага ще му тръгне. Чудесна е дрехата, в която е бил облечен Христос. Тя е дрехата на Любовта. Затова ви проповядвам, без дрехата на Любовта в света никакъв не можете да станете; без дрехата на Любовта никой народ не може да прогресира. Без Любов никакво споразумение между хората не може да стане. Единствената мощна сила в света, това е Любовта. Без Любовта нито човешкия ум, нито човешкото сърце, нито човешката душа могат. Тя ни подига от сила в сила. Аз проповядвам за Любовта, която ще (ни) направи силни. Щом станем силни, тогава ще дойде свободата, човек не може да бъде свободен, ако не обича, ако не е добър. Човек не може да бъде свободен, ако не е справедлив. Човек

не може да бъде свободен, ако не е разумен. Човек не може да бъде свободен, ако не обича. Човек не може да бъде свободен, ако не люби. Любовта е единственото нещо, с което светът е създаден. Светът първоначално е създаден от любов, от обич. Любовта създава материята, обичта го съградила, разумността управлява света. Справедливостта разпределя благата. Доброто е дало условия за живота. Ако ние не поставим тия добродетели в живота, на какво ще градим? - Та казвам: Сега ви говоря за един Господ, Който живее в нас. Той живее във вас, вие не го съзнавате и вие живеете в Него. Бог съзнава, че вие живеете в Него. Вие не съзнавате, че Той живее във вас. Вие живеете в Бога и Той ви дава свобода. Като съзнава Бог, че ние живеем в Него, Той ни дава свобода в себе си. Ние като се съзнаваме, че Той живее в нас, ние сме Го заробили. Ние страдаме, понеже, сме го заробили. Като не Му даваме свобода, заробваме и себе си. В Бога всинца сме свободни. Бог в нас не е свободен. Следователно, (на) бъдещото човечество предстои да даде свобода на Господа. Да възкръсне Бог в нас. Той като възкръсне, всичко се разрешава. То е първото възкресение в света. Всеки човек, който даде свобода на Господа в ума, в сърцето и в тялото си, това е възкресение. Според мене, това е възкресение. Туй е свобода.

Казва там: Блажени нищите духом, които дават свобода на Господа. Блажени кротките, които дават свобода на Господа. Блажени, които гладуват и жадуват, и дават свобода на Господа. Блажени милостивите, които дават свобода на Господа. Блажени чистосърдечните, които дават свобода на Господа. Блажени миротворците, които дават свобода на Господа. Те, Синове Божи, ще се нарекат. Това са блаженствата. Нищ духом, дай свобода на Господа. Не ти върви, несретен си. Дай свобода на Господа. Ще ходиш да ти врачуват. Тук на ръката са писани всичките глупости на човека. Хиромантията е наука, в която са описани всичките глупости и несрети на човека. На ръката има три линии, казват: Дай свобода на Господа в живота си /сочи линията на живота/. Дай свобода на Господа в сърцето си /сочи линията на сърцето/. Дай свобода на Господа в душата си /сочи белодробната линия/. Дай свобода на Господа в ума си /сочи умствената линия/. Това е хиромантия. Всяка хиромантия, която не проповядва това, е заблуждения. Колко деца ще има, за кого ще се ожени ще гледат. На колко ръце съм гледал, не съм намерил нито един, който се е оженил за един, по два, по три, по четири мъжа имат жените и все минават за девствени. Девствен човек считам, на който душата е чиста, на който умът е чист, на който сърцето е чисто. Не че до мен се допряла една жена. Ако до един голям извор няколко капки мътна вода влязат, то е нищо за него. Какво ще нахранят. Тази мътна вода не е цяло море. Един мъж опетнил една жена. То е заблуждение. Никой не може да опетни никого. Сам човек се опетнява, като мисли, че е опетнен. Аз казвам: Онзи, Който ме е създал, е чист и аз съм чист /служба на Него. Че от вън са ме каляли, нищо не значи. Калта е благословение от вън, отвътре е една болест. Калта отвън е богатство, а отвътре е сиромашия. Сега не искам да отлагате. Казвате: Идеология

е това, то не е за нашето време. Не се лъжете. Ако едно ябълково дърво не дава ябълки, ще бъде отсечено. В нас е важно хубавите ябълки да дават хубави плодове. За нас е важно ние да сме чисти. Нашите мисли са плод в духовния свят. Нашите желания, нашите чувства са плод в духовния свят. Нашите мисли са най-хубавите плодове, от които ангелите чакат да узреят и да се нахранят. Те се хранят с плодовете на нашия ум, те се хранят с плодовете на нашето сърце, които обработва, те се хранят и от плодовете на нашето тяло. Така седи въпросът. Казва: Нахрани ни Бог с хляб ангелски. Умът, който човек носи, той не е човешки, той е от един възвишен свят. Този ум му е даден да може да се подигне. Умът и сърцето, това са най-големите благословения, които Бог дал. Сега само сърцето на човека е опетнено вътре, отвън е чисто. Умът отвън е опетнен, отвътре е чист. Ако човешкият ум би се опетнил отвътре, много време щеше да мине да се спаси човечеството. Сега понеже само погрешката е в сърцето, затова иде великото избавление, което наричат възкресение. Когато човешкото сърце се очисти, Бог ще влезе да живее в него. Казва: Сине мой, дай си сърцето. В сърцето да влезе Бог да живее свободно. Той ще устрои нашите сърца, там ще бъде раят. Ще видим всичката красота, която ще се отрази, тогава умът ни ще се зарадва. Сега търсим рая. Раят е в сърцето. Казва: Сине мой, дай си сърцето, не казва: Дай ми живота, дай ми тялото, дай ми ума, но иска сърцето. Не може ли да пожертвуваме нашето сърце. Чудно е, ако един войник отива в България на бойното поле и жертвува живота си, смешно е онези духовни хора да не искат да жертвуват сърцето си. В какво седи тяхното юначество? - Светските хора жертвуват всичко, ние не искаме сърцето си да жертвуваме. Днес милиони хора умират. Аз ги похвалявам. Тези, които умират, са пионери на бъдещата култура.

Сега, когато бях на Рила нощно време чувах блеенето на овците, майките блеят и агнетата блеят. Някои ще кажат, че съм смахнат. Но моят слух е толкова остър, чувам на сто километра като блеят овците. Тогава в тия овци виждам човешки души, казват: Помагайте, молим ви се, гладни сме, в заблуждение се намираме. Викат тия души.

Идете и кажете на хората: Бог ви е дал свобода на вас. С двете ръце подписвам, и вие му дайте свобода във вашето сърце. Какво ви струва. Бог ви дал свобода. слънцето грее, месечината свети, растенията растат, това показва, че Бог дал свобода, за вас е дал. Всеки ден работи заради нас и ние при все това пазим сърцето си Тои да не го завладее. Толкоз говеда са живяли на вашите сърца, защо да не живее Господ?

Отдохме на Рила, една хижа направена и две коли тор извадихме - показва какъв е българинът. Онези, които бяха пет, шест души, не искаха да я очистят, казват: Мирише, да седим на чист въздух. Като дойде една градушка, до вечерта за два, три часа очистиха хижата, изкараха всичкия тор. Казвам: Да очистиме хижата, да дадете свобода на Господа. Като дойде градушката, ще я очистите за два часа. Думите ми ще се сбъднат с двете ръце го подписвам.

Сега аз не говоря за онова, което говорят духовете, аз говоря за

онова, което Бог е създал, реалното, което виждате. Онова, което Господ го създал, вие го виждате. Онова, което духовете говорят, Той ще разправя за това. Господ казва: Гледай на слънцето - да пазиш ума си. Казва Господ: Гледай на луната, казва: Да пазим сърцето си. Гледай на звездите - да имаш добри отношения към хората. Гледай на облаците, да гледаш навсякъде, да направиш добро, да поливаш градините навсякъде. Казват: Така му хрумнало. Аз с хрумване на ума не се занимавам. То е забавление. Туй, за което ви говоря, то е работа. Вие, за да ви накарат да пеете една нова песен, трябва да се изкашляте. Аз ако река да ви пея една нова песен, може да ви пея, но не искам да ви плаша. Не сте готови.

Двама англичани се обложили, единият имал 40 булдога, най-лошите кучета, другият ходил в Индия, научил изкуството, казва: Никое куче не може да ме ухапе. Обзалагат се, както англичаните обичат да се обзалагат. Направил един кръг и седи единият в кръга, другият пуснал кучетата. Те дойдат до кръга и не може да минат кръга. Като турил двата пръста и засвирил, запява една песен, тия кучета като дигнат опашките и бягат. Песен, която не може да плаши кучетата, не е истинска песен. Като запееш да бягат кучетата, зверовете да станат като овци, то е песен. Като запееш да се спрат ангелите да те слушат.

Та препоръчвам за (в)синца ви сутрин като станете да запееете. Оставете Господа свободен да живее във вашите сърца, да ги очисти, да ги преустрои тъй както Той разбира. Тази песен пейте: Ние сме от новите хора, които сме отворили сърцата за Господа, Той да живее в нас и ние да възкръснем в Него. - Туй да бъде новата песен - АМИН.

Благословен Господ Бог Наш. Учителят изпя следните думи, непосредствено след свършването на песента: Ние ще бъдем добри Синове.

Отче Наш.

Ще бъдем добри Синове и добри Дъщери.

37 беседа, гържана на
5 юний 1942 год. Неделя, 10 ч.с.

Изгрев.

На 21 и 28 юний на Рила.

Ново раждане.

Отче Наш. Изгрява слънцето.

Ще прочета 3 глава от Евангелието на Йоана.
Прочете първите три стиха.

Раждането е за всичките хора. Раждането е, което дава прогрес на човечеството! Казва му Никодим: Как може стар човек да се роди? Може ли втори път да влезе в утробата на майка си и да се роди! Има друго разбиране. По-старо от слънцето на земята няма; всека сутрин като изгрева слънцето, не е ли старо слънцето? Някой човек казва: Какво е прераждането? Като слънцето. Всека сутрин като изгреваш, то е новото слънце, като залязва то е старото слънце. Нито като изгреваш си млад, нито като залязваш си стар. Тъй трябва да разбирате работите. /Прочете Учителят от 4 до 13 стих/. Раждането е една земна работа. Какво е да се роди човек изново? То е да изгрее изново. Какво значи да остарее? Да залезе някъде. /Прочете от 13 стих до края главата/. Духът Божи.

Съвременните хора са нещастни по единствената причина, че не вярват в това, което е вложено в тях. Като умрат мислят, че ще се свърши всичко. Една неразбрана работа. Нима слънцето като се скрие зад хоризонта изчезва? Даже и смъртта, както се представя, не е такава. Представят много страшна смъртта. Смъртта има повод, за нея работи непослушанието. Когато хората не искат да изпълняват ония закони, които управляват битието, те си създават нещастия. Вземете един цигулар модерен, той изучава свойствата на своята цигулка. Всеки тон има известни позиции. Ако не знае къде да тури пръстите, не може да свири. Ние се възхищаваме от цигулари, които свирят. Ние се възхищаваме от художници, които рисуват, ние се възхищаваме от един скулптор, който вае. Ние се възхищаваме от земеделеца, от какво ли не се възхищаваме? Аз казвам: По-голямо изкуство да люби човек няма в света. То е най-голямото изкуство. Няма по-голямо изкуство да знаеш да мислиш, няма по-голямо изкуство да знаеш да имаш свобода в себе си. Не обяснявайте свободата такава, каквато я няма в света; не обяснявайте живота такъв, какъвто не е. Сега казват: Кой е прав? Който живее добре, е прав; който не живее добре не е прав. Който мисли добре, е учен човек, който не мисли добре, не е учен. Учението с тапия не се взема. Той може да вземе 10 диплома. Учен човек е онзи, който е роден учен, проявява се; онзи, който не е роден, може да е дресиран учен, има дресирани хора, има дресирани маймуни, но маймуни са. Има учени плочи, които свирят от Бетовен, от Бах, но само едно парче, повтарят. В тази плоча няма съзнание.

В света мощното, силното е човешката душа, която съзнава. Туй, което не умира, туй, което страда и се радва в страданието. Туй, което се радва и дава радост на другите без да осиромашава. Казвате: как? Едно езеро, което дава вода, осиромашава ли? То има притоци. Съвременните хора ги е страх като дават, да не осиромашаеят. Който

дава, забогатява, който не дава, осиромашава. Такъв е законът. То е в съзнанието. Няма по-хубаво нещо човек да съзнава в света. Ний всички страдаме, защото сме господари, искаме само да заповядваме. На кого ще заповядваме? Ако двама силни хора заповядват, ще дойдат в стълкновение. Единият иска да заповядва и другият иска да заповядва. Всички съвременни хора искат да заповядват. Най-първо двама млади, които се обичат преди да са встъпили в търговски отношения, те се обичат и уважават. Щом се оженят, искат да заповядват в къщи и двамата са сериозни. Защо са сериозни? Защото искат да заповядват. В света силните заповядват, слабите трябва да се подчиняват. На физическото поле ако си силен, ще заповядваш, ако си слаб в умственото поле, жена ти ако е по-умна, тя ще заповядва. Ти искаш и по ум да й заповядваш. Помнете: Слабият никога не може да заповядва, нищо повече. Който слугува, заповядва. Който заповядва, той се готви за слуга вече. Хората умират в света по единствената причина, че искат да заповядват. Хубаво, що не заповядват на смъртта. Като дойде смъртта да кажат: Ти знаеш, че аз съм господар, аз ти заповядвам да си вървиш. Човек, който иска да заповядва, нека опита своята сила на смъртта. Ако победи, той е господар; щом тя го побеждава, той ще се учи да слугува. Смъртта казва: Щом вие умирате, вий сте слуги, вий не сте господари, вий нямате сила. Казвате: Да се поборим. Повлече те смъртта, събори те на земята, казва: Какво е твоето господаруване. След това вий питате, къде е оня свет? Аз ще ви кажа. Как образувате вашия свет навън? Във вашия свет вий образувате един вътрешен свет. Оня свет е оня вътрешен свет, който вий мислите такъв. Туй, което вий виждате в природата, ви радва. Виждате една микроскопическа страна. Вземете сега един микроскоп, който увеличава 10, сто хиляди пъти, с 10, сто милиона пъти. Знаете колко неща ще се открият? Казвате: Аз виждам. Какво виждаш? Ти не можеш да виждаш човешката мисъл, ти не можеш да виждаш човешките чувства, даже и човешките постъпки не виждате. Туй най-възвишеното, което ний имаме в света, то е нашата мисъл, която е отвлечена в Божествения свят. Това са като черешите, сливите, виждат се. Човешката мисъл е плътна, от нея ангелите похапват. Ти си като дърво, един ангел като дойде ще опита мисълта ти сладка ли е. Ако е малко горчива, оставя я. Тия дървета, които са изпратени на земята, са от горчивите, не са хас дървета. Изпратени са тук да ги присаждат, да ги облагородяват и после ще ги пренесат в Божествената градина.

Вие може да кажете: Това верно ли е? Питам: Туй, в което вий вярвате, верно ли е? Кой неща са верни? Аз считам в света три неща верни. Верно е туй, което Любовта говори. Верно е туй, което Мъдростта говори. Верно е туй, което Истината говори. Другите неща не са верни. Любов, която говори, носи живот. Живот, който говори, носи радост. Животът сам по себе си трябва да носи радостта. Че животът носи нещастие, причините са съвсем други. На този живот не даваме подходяща храна, не го храним с любов. Съвременният живот е хранен с отровна храна. Целата кръв е покварена и мислите, и сърце-

то, всичко е покварено. Аз гледам един религиозен човек говори за Бога. Бог, който е Любов, и казва: Ще бъде ли спасен. Той проповядва на другите, че има Господ, не знае той дали ще бъде спасен или не. Ние мягаме на онзи българин, наречен Стоян, който бил при един свещеник. Свещеникът казва: Стояне, Стояне, на оня свят като идем, ще скърцаме със зъби. Той му казва: Ти няма какво да се безпокоиш, твоите зъби са опаднали, моите са здрави. Който има здрави зъби, може да скърца, на когото зъбите са опаднали, не може да скърца. Думите скърцане със зъби, трябва да се разбират. Един човек, който не живее добре, скърца със зъби. Зъбите са емблема на човешката добродетел, затова имат бял цвят. Когато на хората падат зъбите покварени са зъбите. За бъдеще по-хубави зъби трябва да се дадат. Вие имате дарби, които трябва да проявите. Един цигулар, който не свири, е престъпник. Един певец, който не пее, е престъпник. Един скулптор, който не вае, е престъпник. Всеки човек, който не работи в света върху своите дарби, е престъпник. Престъпник в добър смисъл го казвам. Българите имат обичай, когато детето ходи на четири крака и започва да се изправя, наричат го престъпулник. Майката ще омеси една пита, ще повика съседките, че детето е престъпило. За всеко престъпване правят пита. Трябва да се радваме, че сме престъпници. Радвай се, че излизаш от един затвор и влизаш в света на светлината. Радвай се, че си паднал. Пак стани, господар си. Ако не можеш да станеш, там е лошото. Онова доброто във вас, което е вложено, то е важно. Няма по-хубаво нещо човек да живее. Животът е цяла песен. Цела музикална пиеса. Човек, който може да свири, ангелите турят ухото да слушат, когато човек живее. Има много важен живот да се изучава. Много гами има, по много начини може да се живее човешкият живот. Някои казват: Дотегна ни да живеем. Вие още не сте живели, тепърва трябва да живеете. До сега сте вземали елементарните уроци на свиренето, от сега нататък ще трябва да свирите по-сложните песни, ще трябва да давате концерти. За Любовта ще израстнете като плодове: круши, ябълки, на пазара ще ги продавате. Всеки, който вкуси от вашата Любов, ще оживее. Някои казват: Говори ми за Любовта. Аз не искам да ви говоря за една Любов на доброто. Казвам: Виж в твоята градина, в градината на твоя ум, в градината на твоето сърце, в градината на твоята душа, влез и виж плодовете узрели ли са. За мене Любовта е реално нещо. Тя е най-сладкият плод, тя е най-хубавата вода, която вий може да вкусите, тя е най-хубавият хляб, който вий може да ядете. Нема нещо в света, което е толкова красиво и така приятно, както Любовта.

Сега ще ви прочета нещо, една събрана мисъл. Туй са обяснения. Това, което ще ви чета, е събрана мисъл.

Учителят прочете „Дом на блаженствата“ - слово, говорено на 3.VII.1942 година, петък, на Молитвения връх на 7-те Рилски езера.

Чете:

Роденият изново е човекът, който е роден от Любовта, оживел от Мъдростта и възкръснал в Истината. Той е човекът, който сега излиза от Бога и иде в света, за да покаже силата Божия, за да покаже сила-

та на доброто, силата на правдата, силата на разумността. Те са хората, които носят знамето на Любовта; това е милосърдието. Те са хората, които носят светлината на Мъдростта; те са хората, които отварят очите на слепите, внасят свобода в Истината; те са хората, които носят живота на безсмъртието.

Прочие, съгради дома си от нишките на Любовта, изплети го от нишките на Мъдростта, украси го от нишките на Истината. Сложи тогава трапезата в дома си и покани на гости Любовта, покани на гости Мъдростта, покани на гости Истината. Стани, та им послужи, за да се научиш, как да живееш. Престани да се тревожиш за малките неща, от които се създават скъпоценни камъни. Престани да се тревожиш за мътната река, от която животът се наторява. Престани да се смушаваш от тъмнината, от която животът се ограничава. Тъмнина и светлина, това са приятели на Любовта. Знание и невежество, това са приятели на Мъдростта, робство и свобода, това са приятели на Истината. Тъмнината това е Старият завет, а пък светлината - това е Новият завет. Тъмнината това е нощ, вечерно време трябва да почиваш. Любовта е ден.

Роденият от плът е човекът на Стария завет, а роденият от Духа е новият човек, роден от Любовта.

Всеки човек, който се тревожи от хапливите мухи, не може да разбере света. А пък, който впрега хапливите мухи да орат земята, той е разбрал живота.

Създавай от хапливите мухи говеда, крави, коне, тури им самар нека да работят, да помагат на живота. Не мисли какво ще стане с тях, каква е тяхната участ. Нека да работят. По-добре работа, отколкото хапане. По-добре ядене, отколкото ритане. По-добре говорене, отколкото злословене.

Накарай хапливите мухи да пеят. Накарай хапливите мухи да играят, както младите моми на хоро и както младите момци до тях. Нека хапливите мухи да станат ученици на добрите хора в света. Нека хапливите мухи да забравят своето минало недоволство и да се не гордеят, че карат големите волове да бегат по полето, защото слабият когато гони силния, става смешен. Когато слабият рита силния, краката му се изкълчват. Когато слабият прави спор със силния, той оглулява. Не се опитвай да победиш Всесилния. Не се опитвай да надхитриш разумния. Не се опитвай да ограничиш свободния, защото ще изгубиш това, което имаш.

Стани слуга на Любовта. Стани ученик на Мъдростта и стани придворник на Истината. По-добре Любов, отколкото омраза. По-добре знание, отколкото невежество. По-добре свобода, отколкото робство.

Безлюбие го създадох хапливите мухи. Невежеството го създадох хапливите мухи, и робството го създадох хапливите мухи. Какво ти коштува да се откажеш от една хаплива муха. Нема по-слаби същества от хапливите мухи. Какво те спъва да победиш една хаплива муха. Ти си помислил, че хапливата муха е най-силното същество в света. Това е твоето първо заблуждение, което носиш сега в света.

Бог ще засвири и всички хапливи мухи ще почнат да играят на хоро. Бог ще засвири и всички хапливи мухи ще почнат да пеят в хор наедно. Бог ще засвири и всички хапливи мухи ще дигнат знамето на свободата и ще го разнесат в света.

Прочее, стани началник на хапливите мухи и поведи ги напред като знаменосец. Да пеят и да играят, и да кажат, че това е новият живот в света.

Благодарим Ти, Господи, за Любовта, която си изпратил в света.

Благодарим Ти, Господи, за Мъдростта, която си изпратил в света.

Благодарим Ти, Господи, за Истината, която Си изпратил в света, за да ни въведеш в Своя дом на блаженство.

Радвайте се, че имате една душа, която ви прави съучастник в целата вселена.

Радвайте се, че имате един дух, който ви прави да воювате за Истината.

Радвайте се на вашия ум, който мисли за Любовта.

Радвайте се на вашето сърдце, което възприема всичките Божии блага.

Добрата Молитва.

38 беседа, гържана от Учителя на
12 юлий 1942 г. 10 ч.с. Неделя
Петровден, Изгрев, София

Път на доброто - път на Любовта.

Отче Наш. Изгрева слънцето.

Ще прочета 44 стих от 5-та глава на Матей: Но аз ви казвам: Любете враговете си, благославяйте тия, които ви кълнат, правете добро на тези, които ви ненавиждат и молете се за тия, които ви правят пакост и ви гонят.

Духът Божу.

Земният живот се отличава със своето разнообразие, със своите форми и противоречия. Онези, които не са изучавали живота, намират много големи противоречия. Постоянно казват: Това защо е, онова защо е. Търсят причините. То няма никаква причина. Всичко в света си върви в ред и порядък. Човек не знае, как да постъпи. Ще ви приведа един пример: Майката изпраща сина си в странство, в старо време било и му казва: Синко, две неща ще спазваш: като срещнеш умрело, ще започнеш да се кръстиш, да се молиш. Ако срещнеш сватба, да играеш с тях. Излезъл синът, но най-първо не срещнал умрело, но сватба. Започнал да се кръсти, понеже майка му казала първо да се кръсти. Сватбарите го набили и му казали: На сватба не се кръсти. На сватба ще играеш. Били го, че направил грешка. Срещнал умрело и започнал да играе. Казали му: Ти като срещнеш умрело, ще се кръстиш, и пак го набили. Връща (се) при майка си и казва: Мамо, биха ме и на отиване, и на връщане ме биха. Казва: Не си изпълнил както трябва.

Ние сме от тия, които на сватбата се кръстим, а при умрялото играем. Сега ще заменя играта и кръстенето. Този умрялият човек трябва да го съживиш. На сватбата ще играеш. Там е весела работа. И младата невеста е здрава, и зетят е здрав, и сватбарите са здрави. Няма какво да мислиш много. Казвам на сватбата не се мисли, човек е весел и ще играе. Кога мисли, кога е сериозен, когато има да дава, когато е болен, тогава ще мислиш. Здрав си, какво ще мислиш? Ще благодариш на Бога за здравето.

Аз ви говоря, като на ученици. Аз ви виждам, че сте способни ученици. Не доста способни, но способни. Не ви казвам, че сте способни, но само способни, защото за мене способен е повече от много способен. Даровити хора сте. Сега като ви казвам, че сте даровити, някой може да каже дали е тъй или не. Според мен нещата стават ясни само когато се опитат. Аз ви казвам, че съм добър цигулар, като ви казвам, че съм добър цигулар, доказвам ли го? Всичко свиря. Няма песен, която да не свиря. Какво ще научите вие, от моето свирене, ако не ме слушате. Казвате: Голям цигулар е! Но не си го слушал да свири човекът. Аз не съм свирил. Казвам: И свиря най-мъчните работи, защото нямам време за мъчните работи, разполагам само с 5, 10 минути, за 5, 10 минути изсвирвам някое парче. Та казвам: При сегашните условия ние казваме, защо трябва да обичаме този човек, аз ви питам, защо трябва да пиеш вода, защо трябва да ядеш хляб - то е все същият въпрос. Защо трябва да обичам. На също-

то основание трябва да го обичаш, защото Бог го е направил да го обичаш. Разбираш ли това? Ти трябва да го обичаш, понеже той е хубава написана книга, ако четеш, човек ще станеш, ако не четеш, говедо ще станеш. Сега вие ще кажете: Говедо ще стана? Всеки човек, който не се учи, рога му изникват; който се учи, рогата му падат. Ще кажете: Как тъй! Градината, която не се обработва, трева израства в нея - това са рогата в градината. Градина, която се обработва - всичките рога изчезват. Говедо ще станеш, значи ако не обработваш градината си, рога ще изникнат навсякъде. Бобът, картофите и другите зарзавати няма да имат условия.

Сега земята е едно училище. Аз постъпвам съобразно с туй училище. Искам да ви говоря за философия, не какво аз мисля, не какви вътрешни схващания имам, как разбирам живота, то е частно мое разбиране, но има едно общо разбиране в света, което всички хора еднакво разбират. Горчивото за всички е горчиво. Сладкото за всички е сладко. Животът за всичките хора е живот и смъртта за всичките хора е смърт. И комарът умира, и човекът умира по същия начин. Умира по същия начин, но степента на разбирането е различна. Комарът в смъртта разбира едно, човек разбира друго. Вие още не сте умирали, сега за смъртта нямате понятие. Някои мислят, че ако умрат, ще изчезнат. Аз не зная, какво разбирате, че ще изчезне. Думата ще изчезне, за мен е ясна. Когато синът изчезне от къщи, той е в затвора; когато стане видим, той се връща от затвора. Умиращ, то е затвор. Смъртта е най-голямото ограничение, което съществува в природата. Само хората са подложени на смърт, на това ограничение. Тя е за тяхно благо. Ангелите и другите напреднали същества не са подложени на туй ограничение. Един ако направи една погрешка, много мъчно се изправя неговата погрешка. Един човек, ако направи една погрешка, лесно се изправя погрешката му понеже умира. Ще благодарим, че умираме, понеже погрешките, които правим, лесно се поправят. Смъртта има своята добра страна. Ние сме в областта на смъртта, за да се поправят погрешките. Радвайте се, че умираме. Понякой път е приятно човек да умре за пианството. Пил по кило и половина ракийца, не е ли хубаво да умре за тази ракийца? Убивал си хора, рязал си на хиляди кокошки главите, един касапин си бил, не е ли хубаво да умреш, да напуснеш този касапльк?

Сега искам да ви представя туй, което е реално в живота, понеже всички искате да растете, да бъдете щастливи. Щастиято се обосновава на един вътрешен закон. За пример, вземете един пианист, на който бъдащото зависи от пианото. Той трябва да изучава тия клавиши, трябва да изучава най-хубавите модерни методи за свирене на пианото с двете ръце, да прекръстосва левата и дясната ръка, да разбира много добре законите на секундите, на терците, квартите, квинтите, септимите, октавите, ноните и деканоните и т. н. Един цигулар, на който бъдащото зависи от цигулката, той трябва да разбира инструмента си. Една ръчка от 30 см на някой цигулар му трябва, за да изучи тази ръчка. На тия тридесет см са поставени най-хубавите тонове. Един цигулар се слави с ръчката на цигулката, че знае точно къде да тури пръстите. Няма определени позиции. Девет позиции има по някой път трябва да свири на двойни, тройни акорди. Някой път и четирите струни взема. Голямо изкуство е. Сега да

се върнем. За човешкото сърце говорят. Знаете ли колко сложно е човешкото сърце? Знаете ли колко сложен е човешкият ум и човешката душа? Казвате: Душата какво нещо е? Казвам: Че умът има свой орган - мозъка. Ние още не сме изучили органа на нашия ум. Мозъкът какво съдържа в себе си. Не сме изучили и нашето сърдце. Някой път страдаш, защо страдаш? Понеже вземаш неверен тон. Страданието показва дисонанс в живота. Животът е музикално парче, целият човешки живот е голяма пиеса, която тепърва цялото човечество трябва да изучава. Музикално творение е той. Причината, че ние страдаме, е, че не сме музикални. Не знаем как да пеем. Като говорите, като живеете много груби гласове имате. Колкото по-благородни и разумни са съществата, гласът им става деликатен. Ако ти искаш да ти върви в света, най-първо трябва да обърнеш внимание върху гласа си. То е цяло изкуство. Не може да се научиш да говориш правилно, ако ти в душата си не си приел Любовта като метод на възпитание, и тя да даде съдържание на твоята реч. Ако ти не си разумен, не може да дадеш красота на речта. Речта трябва да има съдържание и красота. Това са две неща нуждни на човешката реч. Има хора, които за една дума биха дали 20 000. Те чакат да им кажеш една дума. Казвате: Че как така? Аз ще ви приведа пример. В миналото, един богат княз търсил да се жени. Среца една, тя му говори, среща друга, тя му говори, но срещнал една мома и тя му казала само две думи. Той ѝ казва: Всичко, каквото имам, ти го давам. И сърдцето си го давам на тебе. Че Бог един ден ще дойде и като ти каже две думи, да ги разбереш, и да си дадеш сърдцето. Вий искате да срещнете Господа. Той ще ви каже две любовни думи: Ако тази мома, като казва две думи на момъка той ѝ даде всичкото богатство и сърдцето си, какво показва това. Доверие има, среща едно същество, което няма да злоупотреби с него. Тази мома ще го издигне. Коя е тази мома? Аз говоря малко по друго яче. Тя е човешката душа, която трябва да срещнеме, тя е която издига човешкия ум. Трябва да срещнем онази разумната човешка душа, която излязла от Бога и тя като ни погледне, като ни каже само две думи, ще ѝ кажеме: Моето сърдце принадлежи на тебе. Тогава какво ще чуеш, какво ще ти каже твоята възлюблена? И моят ум принадлежи на тебе. Двамата ще се съединят, ще станат едно, в едно тяло, и в едно сърдце, и Бог ще живее в тях. Това е дълбокият смисъл в живота, към който се стремим. Хиляди и милиони опити са правени. Страдания, страдания, докато се научим да пеем. Срещаш одного - не знае да пее, срещаш друг - нищо не ти дава, срещаш трети - нищо не ти дава. Той не дава и ти не даваш. Питам, единият като не дава и другият като не дава, какво ще правите?

Светът сега Бог го е създал и е вложил всичко в него, направил този свет заради нас. Ние, хората, не сме разбрали този закон. Ангелите го разбраха. И лошите, и добрите ангели служат на Бога. Не мислете, че те не признават Бога. Те Го признават и благодарят за туй. Само ний, хората, половината Го признаваме, половината Го отричаме. Казват, няма Господ. Смешна работа е, когато казват, че няма Господ. Ето аз какво разбирам, когато казват, че няма Господ: Аз съм още толкоз невежа и толкоз голям простак, че Господ още дълго време няма да ме срещне. Такъв простак и будала като мене няма да Го срещне. В мене няма жела-

ние да уча. Туй значи „няма Господ“. Учителът, който ще ме учи, няма го, понеже аз не съм годен. Не че Той не съществува, аз не съм годен да възприема Неговото знание. Щом стана готов, Той на момента ще се яви. Казвам: Зависи от нашето сегашно разположение, от стремежа на нашата душа. Душата трябва да се събуди. След като се събуди душата ви, пак остава във вас едно колебание. Вие мислите, че вашият учител може да ви го вземат. В старите времена боговете ги крадеха. Всеки има там един идол, на който се кланял. Дойде някой, задигне идола, може да го търсиш.

Имаме един пример от 'Стария завет, когато се връщаше Яков от своето странствуване с двете си жени Рахил и Лия. Откраднаха боговете на баща им и той тогава тръгна да ги търси. Казва: Боговете сте ми взели. Казват: Виж, къде ще ги намериш. Рахил ги беше взела и ги беше скрила под самара на коня, на който седеше и казва на баща си: Татко, ще ме извиниш, имам обикновеното на жените. Тя скрила боговете, баща ѝ ги търси. Те са скрити под нея. На боговете седи. Тогава Яков, като не ги намери баща ѝ, казва: Как като разбойник ли ме гониш, где са твоите богове. Твоите богове са при тебе. Пък те са скрити.

Често ние имаме богове, скрити от долу под обикновеното на жени-те. Какво ще ни допринесат нашите идоли, кажете ми. Имаме някоя слабост, крием я. Нас ни е страх да знаят хората нашите слабости. Чудна работа, няма скрито покрито. Един певец, който иска да пее на хората, никога не знае къде е скрил своята слабост в пеенето. Как ще скриеш, че някои високи тонове не може да ги вземеш правилно. Най-обикновените слушатели ще разберат. Изисква се от нас едно изкуство. Ще излезеш, ще кажеш: Аз ви давам най-хубавото, което имам. Един певец като излиза да пее, той трябва най-първо сам да знае и сам да се любува на себе си. Аз считам един певец добър, като се качи на сцената. Да пее публиката, която не е разположена, като запее, всичките изведнъж да имат хубаво разположение. Той е добър певец. Първото положение е всички да добият разположение, всички лоши мисли да изчезнат. Второто положение е всички да вземат участие в пеенето, да се яви в тях желание да пеят. да се отвори сърдцето им да пеят, като слушаш певица, да го и придружаваш, не само да го слушаш, но и вътрешно да пееш. Аз като слушам някой певец да пее, и аз пея вътрешно, и аз пея, помагам му. Някой човек иска да изяви своята Любов, ако вии не вземате участие - Любовта не е изявена. Любовта е най-хубавото пеене, което съществува в света. Тя е магическо нещо. Като чуеш тона всичко се преобразява. Тя като дойде в света, всичко израства. Любовта като дойде растенията растат, плодните дървета плод дават, децата добре учат, в семейството навсякъде където влиза Любовта, внася хармония. Болните оздравяват.

Та казвам: Нека да имаме ясна представа за Любовта. Любовта примирява всичките противоречия, които съществуват вътре в нас. Не трябва да търсиш причината, да се прояви светът отвън. Казвате: Светът трябва да стане добър. Не, ние трябва да влезем във връзка да се учим от невидимия свят да пеем. Казвате: Дали човек заслужава да го обичат. Най-големият престъпник заслужава да го обичате. Писанието казва: „Бог толкоз възлюби света, щото даде Своя единороден син да не погине

всякой, който вярва в Него, но да има живот вечен“. Ако Бог е възлюбил света, тия престъпления, които ги туряме в света, те не фигурират в Божия ум. В Божия ум фигурира само едно престъпление, което хората имат. То е непослушанието. Ето в какво седи. Един беден човек е турен на пътя да показва на хората, че пред тях има изкопна яма. Казва: Господине, не минавайте от тук. От там минава един богаташ и бедният му казва: Моля господине, не минавайте от тука. От тук не се минава. - То не е твоя работа. Минава богатият и пада в ямата. Започва да вика от ямата. Отива бедният и казва: Ти знаеш ли кой съм? - Че кой си? - Аз съм оня, който ти казах да не минаваш от тук. - Моля, дай едно въже и ме извади от тука, ще те слушам. Трябва да дойде послушанието, ще слуша този човек. Този просяк, който мислиш, че е такъв, той е който ще спусне въжето, ще се хванеш за него и ще излезеш. Като ти каже: Братко, не минавай от тук - не минавай. Не минавай по онзи път, дето Любовта не минава, нищо повече. Там са опасните и най-големите трапища, най-големите кладенци са там. Не минавайте по пътя на безлюбието. То е човешкото страдание. Вървете по пътя на Любовта. Или казано на наш език, ходете по пътя, дето може да ви обичат хората. Ако вий минавате в някоя гора, дето има големи змии, зверове, лъвовете, тигри, леопарди, крокодили, питам какво ви очаква вас? Очаква ви голямо страдание. Защо ще минавате по този път, ако искате да минете, трябва да бъдете много учен човек. Трябва да имате само един метод за ходенето. Вие трябва да минете с аероплан. Може да минете, но с аероплан. Може да минете с някой автомобил. Сега през пустинята минават с автомобил, наблюдават живота на лъвовете и на другите животни. Един американец го поставили в един кафез, затворили го вътре и го турили, дето има змии и други зверове. Той седи вътре, заобикалят го, леопарди и змии, той ги наблюдава, но не в безопасност, изучава ги и те го наблюдават, но той е запазен.

Казва: Вярвай в Бога. То е мъчна работа. В музиката има 7 начина, по които ти човек може да станеш. Не ти върви в света. В най-лошите условия си, ще се научиш да вземеш ДО. Щом се научиш да вземеш ДО правилно - всичко ще тръгне. Мъчнотиите ще изчезнат. Не ти върви на пътешествия, имаш големи спънки, ще се научиш да вземаш РЕ, нищо повече. Всичките ти трудности ще изчезнат, всичко ще тръгне на ред, всичките пътища ще бъдат отворени. Но музикално трябва да вземеш РЕ. Сега вии ще ме запитате: Така ли магически действа музиката. Музиката има магическата сила на царя. Царят каквото каже, става. Като тури подписа си всичко се изпълнява. Като даде заповед и тя става. Ако вий разбирате музиката тъй както трябва, всичко може да постигнете. Тя е пътят, по който Бог е направил всичко. И всичко ще стане тъй както в музиката. Тебе с някой човек не ти върви, не може да се спогадаш. Ще вземеш МИ по всичките правила. Туй МИ да е добро, да е справедливо и да е разумно. Или друго яче казано: да е красив тонът, силен, ясен. Да съдържа повече мощ този тон. Тебе те гони сиромашия, ще се научиш да вземаш ФА. Искаш в света дипломат да станеш. Министър да станеш - цар да станеш, ще се научиш да вземаш СОЛ. Искаш светия да станеш, ще се научиш да вземаш ЛА. Хайде не светия, гений да станеш. Най-последно искаш да идеш при Бога, ще се научиш да вземаш СИ. Знаете колко

лесно е? Като изпееш гамата, всичките мъчнотии ще изчезнат, при ГОС-ПОДА ще идеш. Сега ще се пънкаш, в църква ще ходиш да се кръстиш, икони имаш - не върви. Евангелие четеш, не върви. Проповедници слушаш, не върви. Добри хора са тези, които проповядват само това, което знаят. Казвате: Ние знаем да пеем гамата. Някой е музикант, пее, но е болен. Аз не вярвам в неговата музика. Някой музикант е сиромас. Аз не вярвам в неговата музика, някой пее, но е невежа, аз не вярвам в неговата музика. Един музикант е гений. Най-простият музикант е гений от I-ва степен, нищо повече. Говорят за музикалните плочи. Аз говоря за същността на нещата. Няма да се учиш от музикалните плочи, но ще се учиш от гениалния музикант, който е изпратен от БОГА. Някой е поет. Аз не вярвам в поет, който не знае да пее. Някой е философ, аз не вярвам във философ, който не знае да пее. Ето аз какво разбирам. Аз не искам да туря философията по-горе, аз искам да разглеждам нещата тъй както са. За мене музиката е брашното, от което трябва да се създадат всичките форми. За хляб, за баница, за баклави брашно трябва. Трябва да знаеш как да го направиш. Има брашно, всичко има. Нема брашно, няма ядене. Казвам: Бог ни е дал музиката в нас. Тя е крайният предел, тя е границата на нашия умствен свят. Музикалното чувство се намира от двете страни на челото, по ръбовете на челото. Казвам: Всеки ще постави музикален венец, че всеки като стане да изпее една песен. Вий станете сутрин, какво правите. Ще пеете до, после ще пеете ре, ми, фа, сол и т. н. след туй ще пеете секунди, терци. Терца аз наричам един интервал с един потенциал. Да кажем имате ДО и МИ. РЕ е потенциалът. Те съществуват на този интервал. ДО и МИ като се вземат, черпят своята сила от РЕ. Имате една кварта, ДО - ФА, имате два потенциала РЕ МИ. Те са капитал. В една терца имате един потенциал, то е слънчев интервал. Ако имате една кварта, квартата не е тъй силна както терцата. Малко по-земна, по-груба е. Ако искате мекота, в една терца. Ако искате сила - в една кварта. Сега вий казвате: Няма ли някой по-лесен път, да се не оплетем? Има лесни пътища. Аз да ви кажа: Много лесен път има. Има пътища на дините, има пътища на дъбовете.

Отива един американец да учи философия при един германски професор. Казва му: Господин професор, ние американците не обичаме дълго да се учим, няма ли някой курс за 5-6 месеца. Има. Когато Господ иска да направи една диня, взема му 6 месеца. Когато иска да направи един дъб - взема му 100 години. Туй, което лесно става, диня е. Това, което мъчно става - дъб е. За един добродетелен живот се изисква дълго време. Природата има изобилно време. Ние искаме някой път да съкратим времето, силата не е там. Изобилно е времето. Затова за предпочитане е да употребим повече време. Природата харчи повече време. Икономисва сила. Силата мъчно се придобива. Време изобилно има. Силата, с която разполагаме в дадено време, е ограничена. Ние искаме в кратко време много да постигнем. Ний сме вече на един опасен път. Ако натегнеш една жица повече, отколкото трябва, ще се скъса. Някой път за предпочитане е половин тон по-малко, не е толкоз в натягане. Защото ако пеете сопран или бас, тоновете се различават. Сопранът има ясен тон. Ако искате един тон със съдържание и мекота, то е басът. В баса има

едно отражение. На земята онези, които искат да пеят меко, трябва да пеят бас. Тогава казвам, според теорията. На земята басисти са жените, а мъжете са сопрани. Да се не заблуждаваме. Тоновете на сърдцето се изявяват чрез баса. Тоновете на човешката мисъл се изявява чрез сопрана. Тогава трябва да стане едно преплитане на тоновете, на човешката мисъл, с тоновете на човешкото сърдце. И тогава се образува така наречената хармония вътре. Първото нещо, човек да съгласува неговата песен, каквото пее неговият ум, да пее и неговото сърдце. Ако вий се събудите сутрин и не чувствувате песен в себе си и не чувствувате песен във вашия ум, вашето положение не е нормално. За да бъде нормално, вие трябва да чувате тази вътрешна хармония. Отглас трябва да бъде целото битие. Движението на нашата земя, движението на слънцето, на всичките планети, и движението на всичките слънца, онези, които имат развит слух, чуват Божествената хармония. Божествената хармония показва, че всичко е в ред и порядък. Щом една планета се разгласи, по тона се познава. Слизат да я поправят. Най-малките погрешки, които стават на земята, музикалните същества слизат да ги поправят. Понеже ако не поправят малките погрешки, може да се образува някоя голяма катастрофа. Казвам: Законът на безлюбието в света внася най-голямото нещастие на хората. Аз не ви говоря за неща, които са невъзможни. Какво ви коштува вас да дишате. Нали няма по-лесно нещо от дишането в света. Има ли нещо по-лесно от гледането. Какво ти коштува да гледаш? Какво ти коштува да слушаш? Какво ти коштува да вкусиш хубавите работи? Какво ти коштува да кажеш една хубава дума? Понеже в този въздух, който приемаш, какво ти коштува на този нечист въздух като излиза да вложиш една хубава Божествена мисъл? Какво ти коштува да кажеш: АЗ СЪМ ГОТОВ ДА ТИ СЛУЖА. Като го кажеш - да го направиш. По някой път трябва да реагират върху нас, за да ни принудят, със закон за заплашване. Казват, като умреш в ада ще идеш. Всички тия неща хората говорят без да ги знаят. Никой не е ходил в онзи свет. Данте описал ада - Данте не ходил в ада. Милтон пише за рая и Милтон не е ходил в рая. Ако англичаните биха ходили в рая щеха да образуват..... Сегашните хора говорят за Господа. Този Господ, който създаде слънцето, този Господ, който създаде растенията, хората тури този музикален закон. Ние него трябва да намерим. Този Господ всички растения и животни Го слушат.

Аз ще ви приведа два примера. Във времето на гръцко-българската война, като са се оттегляли българите, един българин останал в гръцка територия. Той се скрил в една пещера и три дена седял гладен. Той бил от Казанлък - учител, с висше образование. Говорил философски, но в Господа не вярвал. Като седял три дни гладен, казал: Господи, майка ми ми разправяше заради Тебе. Обезверих се, умирам гладен. Ако ти съществува, ако отговаряш на молитвите по какъвто и да начин, по който Ти можеш, избави ме, аз ти обещавам, че като ме избавиш, ще ида и ще говоря на хората за тебе. Седи така, размишлява, гледа една костена жаба иде, носи половин хляб, влече го, донася го до него. Остава хлябът и се връща назад. Налял се, добива сила, минава гръцката линия, иде в България. Събира учениците и им казва: Аз ще се изповядам. Мене учениците хора не можаха да ме убедят за Господа, костената жаба ме убеди,

че има Господ. Но трябва да има един канал, светлина трябва да има, един път, по който да дойдат лъчите. Любовта трябва да има един път, по който трябва да дойде. Любовта върви по пътя в света. Този закон е законът на доброто. Той е пътят на Любовта. Ако ти не си добър, Любовта при тебе не може да се яви в тази форма, в която искаш. Той е пътят на доброто. Ако ти не си готов да проявиш една щедрост, ако имаш последното петаче и не си готов да се разделиш с него, Любовта не те посещава. Любовта всякога обича хора, които могат да се разделят с всичко, което имат външно. Да нема нещо, за което да можеш да кажеш: Това не мога да го дам. Казвате: Защо е така? Бог е в света, който е дал всичко, Бог ти е дал една душа, която излязла от Него. Ако имал доверие да ти даде тази душа, не мисли, че иска да ти вземе душата. Душите живеят с Бога заедно. Душата, която Бог ти дал, нема да я вземе, тази душа ще я благослови. Не мисли, че твоята душа Господ ще я вземе; не мисли, че сърдцето Господ ще го вземе. Като ти вземе сърдцето, Той няма да го вземе за себе си. Той ще го вземе да пречисти това сърдце. На това сърдце ще тури отличен ум, ще тури душа, ще послужи и ще влезе да живее в душата и в сърдцето. Ти ще почувствуващ, какво нещо е благият живот. Тогава ще се изпълнят думите: като помислиш нещо то ще стане. Некои от вас искате да бъдете певци. Без Любов певци не можете да бъдете. Има много методи за пеенето. Вий искате да учите без Любов. Не се учи без Любов. Сега вие казвате: Да имам това и онова.

Ако в съвременна Европа се намериха 10 души хора, които да обичат Господа тъй с всичкото си сърдце, като кажат войната да спре, ще спре. Нема 10 души. Трима души има. В Индия има един Ганди, който поддържа: Не противи се злему. Другите где са. Още двама има. 10 души трябва да има. Казвам ви, че единият е в Индия. Преди две хиляди години се яви един човек, който положи душата си, показва, какво нещо е Любовта Божия. Един човек се яви, който взе всичките дългове на хората, изплати ги, показва новия път на хората. Казва: Обърнете се към Бога, понеже ако не се обърнете, за бъдаще ще ви дойде голямо изпитание, такова, каквото никога не сте виждали. Аз ида отгоре да ви предупредя. Обърнете се към Любовта, тя може да ви избави. Ние живеем в един свет на привидна любов. Това не е любов. Хората, които се бият, нямат любов. Двама братя, които се хващат за космите за имане, това не е любов, това е неразбиране. В този егоизъм всеки от тях иска да вземе повече.

Та казвам: И вие вътре сте раздвоени. Като срещнете некого, казвате: Той не е правовеен, той не вярва в Бога. И аз понякога минавам за голям еретик, не съм правовеен. Аз бих се радвал аз да бъда еретик, а всички в света да живеят в Любовта. Да видя да не се убиват. Тия хора още се избиват в света. Каква любов, каква човечина, каква култура има. Да говорим истината. Германците толкоз убили, русите толкоз убили, англичаните толкоз убили. Сега може то е техно схващане, то е техно разбиране. Колко кокошки, колко волове изколват в България, няма закон да ги защити, трябва да станат жертва воловете, трябва да станат жертва кокошките. В реда на нещата е. Казвам: Каква нужда имат хората да се избиват. Техното месо употребява ли се за ядене. Поне нека да ги консервират, да не отиват напразно. Защо ще ги избиват тия хора? То

е вълча култура. 20-30 овци ще ги издави, тия овци се вмирисват. Ако има нужда от човешко месо, избият хората, да ги вземат. Това е култура на миналото. То не е сегашно разбиране. Всички тия хора, които ръководят, усещат това и страдат. Няма пълководец, нема държавник, който да не чувства скръб в себе си. Има нещо, което ги мъчи. Един българин, който убил 10 души хора, казва: От сега нататък се заклевам, прекъсвам с убийството.

Да се повърнем. Тия работи, които сега хората ги правят, Бог ще ги поправи. Аз гледам по-оптимистично. Всичките тия хора, които сега умират на бойното поле, отиват при Господа. Той ги поглежда и казва: Защо умрехте преждевременно. Изпратиха ни тук. Той ще им създаде нови тела и ще им каже: Идете на земята да работите с Любов. От сега нататък да не убивате никого. То е закон. Бог никого не убива. Ние не трябва да се радваме, че хората умират. Ние трябва да се радваме, че хората живеят. Ние не трябва да се радваме, че хората са нещастни, сиромаси, прокажени. Нас ни радва животът, всичките хора да са радостни, очите им да са здрави, ушите им да са здрави, телото им да е здраво, умът им да е здрав, всички да се радват. Какво трябва да проповядваме. Всички здрави трябва да бъдем. Всички чисти сърдца трябва да имаме. Чисти умове трябва да имаме. Често разсъждаваме и казваме: Лоши хора сме. Аз разглеждам този въпрос и казвам: Много добри хора сме, не сме лоши хора. Много хатърджии сме. Дойде един приятел, каже: Хайде за мое здраве една чаша, дойде друг, пак една чаша. Десет души дойдат, пиеш за здравето, напиеш се, все за хатър. Днес за хатър, утре за хатър. Може да пиете за хатър, но единственото вино, което за хатър може да пием, то е водата. Другото вино за хатър не се пие. Дойде някой, каже: Дайте ми една чаша за здраве. Ще пиеш няколко глътки.

Сега вие си въобразявате, че за бъдаще ще дойде един порядък, ще дойде Царството Божие на земята. Това е въображение на вашия ум. То е въображението на младата мома, която излиза из бащиния си дом, мисли, като излезе, ще има къща, деца, нейният възлюблен ще бъде добър с нея, ще седи на мекичко столче, с автомобил, слугини ще има. То са въображения. Мисли като княгиня ще живее. Като се ожени, впрегнат я, ръцете задебелят, прави дрехи, каква ли не работа. Казва: Какво мислех, какво излезе. Право е мислила. Така е по закона на Любовта. Тази мома много хубаво е мислила. И момъкът много хубаво е мислил, така е по закона на Любовта, но понеже хванали кривия път, кривият път е причината. Не че е заблуждение. Те не са хванали онзи истински път на Любовта. Така е в Любовта.

Ние по някой път имаме характера на Якова, един от отците на евреиския народ. Бащата на Якова мислеше да благослови големия син, майката обичаше Якова. Според закона на евреите първият син вземаше благословието, по-малкият никакво благословение не вземаше. На бащата понеже отслабна зрението, не виждаше, казва на големия син: Синко, ще идеш да убиеш лов, да ми приготвиш, за да те благословя. Майката понеже обичаше Якова, той беше възлюблен на нея, казва: Аз тебе ще те пратя ти да вземеш благословието. Казва той: Може баща ми да ме познае, че тогава ще навлека неговото проклятие. - Не бой се, аз ще уре-

дя тази работа. Пригответи тя храна и той я занесе на баща си, да му поиска благословението. Бащата казва: Гласът ти е Яковов, но отвън си като Исава. Ще те благословя. И го благослови. Ето след време иде Исава. Яков трябваше да странствува.

Исава според мене представя Стария завет, Яков - Новия завет. Благословението Яков го взе по изкуствен начин. Това показва, че християнството в първата фаза няма да бъде прието, както трябва. Минаха две хиляди години на разни изпитания. Яков трябваше да носи последствията. Той, който взе с лъжа благословението, отиде при Лавана. Още по пътя виде Рахил, влюби се в нея. Казва: Хареса ми се. Бащата каза: У нас има закон, седем години ще ми служиш заради нея. Тогава ще ти я дам. След като слугува седем години, даде му по-старата дъщеря Лия. Тя е Старият завет, закона му даде. Казва: Защо ме излъга? Слугувах ти за Рахил. У нас такъв е обичаят, че младата не (се) дава преди старата. Ще слугуваш още седем години заради нея. Рахил е Новият завет. Яков взе Стария и Новия завет, събра ги заедно. От Стария завет имаше 10 сина, От Новия завет - двама: Йосиф и Венеамин. Старият завет е плодороден в раждането на мъжки. Новият завет - само двама. Тогава трябваше да се върне назад Яков, да се примири с брата си. Законът трябва да дойде на примирението. Езичниците християни и езичниците евреи трябва да се примирят. Исава това е Старият завет, Яков е новият, но трябваше той да поправи погрешката. Той взе благословението с измама. Като се върна, смири се, коленичи пред брата си и се смири. И ние трябва като Якова, които сме слугували за две жени 14 години, за Стария и за Новия завет, трябва да се върнем и да се примирим. Яков като се връщаше при брата си Исава да се примири, яви се един ангел през нощта и се бори с Якова. Преподаде му урок, казва: Ти трябва да се примириш с брата си. Трябва да живееш с брата си по Любов. Никаква лъжа не трябва, да бъдеш справедлив. После казва: Аз няма да те пусна, докато не ми помогнеш да приложя туй, което искам в живота си. Тогава ангелът го бутна по хълбока и Яков охроме. От там насетне евреите станаха много страхливи. Като ги бутна Господ по хълбока, дойде страхът. И досега евреите са почти най-страхливият народ. За материални работи са страхливи, там треперят. Страхът е едно чувство в света, всичките хора го имат. То иде от неизпълнението на Божия закон, или от напускането на закона на Любовта се явява страхът. Когато Любовта е отвън, се ражда страхът вътре; когато Любовта е отвътре, страхът е отвън. Тогава е истинското положение.

Казвам: Ние трябва да се върнем като Якова да възприемем Любовта в света. Мнозина имат изпитания, умират и отиват в другия свет. Дали има Господ или не, не знаят. Молят се. Човек трябва да има една опитност с Господа. Аз ще ви приведа един пример: Нали когато ви обичат, като ви приемат, запалват много свещи в къщи, къщата е наредена, приемат ви с Любов. Когато не ви приемат с Любов, никакво осветление няма, къщата е затъмнена. Щом къщата е затъмнена, значи не сте познали Господа. Ако познаем Господа, всичките свещи в нашия ум ще се запалят. Когато познаем Господа, всичките свещи в нашето сърдце ще се запалят. Когато запознаем Господа,

всичко в нашия ум ще оживее, ние ще се зарадваме. Туй показва, че нас ни приемат на гости. Не мислете, че вий сте собственици на вашите глави, на вашите тела. Вашите глави други ги управляват. Господ е, който управлява главите ви. Досега човешката глава е под ръководството на Бога. Че сърдцето е нечисто, показва, че не се управлява от Господа. Мозъците на Господа са под управлението на Господа. Само човек е в състояние да измени човешкото естество. Когато ние се обърнем към Бога, той ще запали всичките в нашия мозък, ще дойде Неговата светлина и Неговата топлина ще проникне. Тогава всичко в света ще се свърши. Гдето Бог присъства, всичко става. Писанието казва: „Когато пътищата са благоприятни на Господа, Той го примирява с всичките врагове“. Щом ние се запознаем с Господа, тогава всичките противоречия, които съществуват в нас, те ще изчезнат.

Любов, която не може да люби враговете, е слаба любов. Аз казвам, че злото има само един приятел - Любовта. Злото, което няма за приятел Любовта, тази любов не е любов. Казвам: В Божия закон Любовта е единствената сила в света, която превъзмогва всичките мъчнотии, понеже злото служи на нея. Ние като възприемем Любовта, всичките противоречия, които сега съществуват в света, ще се изменят. Хубаво е, не е лошо човек да се гневи. Не лошо нещо. Понякоя път човек е сприхав. Такива каквито са хората, то е хубаво, само тия хора, трябва да се ръководят от Любовта. Ние каквито сме погрешката е там, че не се ръководим от Любовта. Онези, които скачат от десетина метра, без да си изкълчат крака, работата е там. Кракът затова е направен така, има три-четири свивки, на ходилото, на коленото, на хълбока. Като скача перпендикулярно, туй перпендикулярното падане образува една крива линия, че човек може безопасно да скочи.

Казвам: Любовта има всички възможности в света да се примирят противоречията, в които се намираме. Стихът казва: Благославяйте тия, които ви кълнат, правете добро на тези, които ви ненавиждат; молете се за тия, които ви правят пакост или ви гонят. Защото човек на Любовта е всесилен. Некои път индуските факири употребяват закона на Любовта. Застават на места, гдето минават много зверове и концентрират ума си. Когато имат Любовта, всичките зверове не ги закачат, бегат. Ако се отклонят да не мислят за Любовта, ще хвъркнат от местото, на което седят. Казвам: За бъдаше мислете добре. Или като се намерите в една мъчнотия, отправете ума си към Бога. Не казвам, че Го знаете. Не Го търсете някъде. Кажете: Някъде е Господ не го зная. Помислете заради него. Вашата мисъл ще иде до Господа. Имаш някаква мъчнотия, отправи ума си към Господа. Имайте вяра на онова дете, което писало писмо на Господа в оня свет. И отговорил му. Директорът на пощата, като научил за писмото, събрал всичките в пощата и им казва: Да съберем на това дете, което писало на Господа, и да му помогнем.

Та казвам: Онези от вас, които обичат хората, той е Бог. Онзи във вас, който мисли, Той е Господ. Вий кои сте? Вие, които се учите от Господа, едновременно съзнаваш, че има един, който мисли, пък има един, който възприема това, което той мисли. Има един, който раздава, ти чувствуваш, че възприемаш. Ти си, който възприемаш. Казвам: Туй, кое-

то у вас мисли в даден случай, туй, което във вас е силно, мощно, на което може да разчитате, то е Господ. Не можеш да го локализираш нкъде. Та казвам: Разчитай на Онзи Господ, който е у вас в даден случай. Ще се учите. Неговите пътища трябва да учите. Всеки приятел, когото имаме сега, много малко сте го разбрали. Някой човек се разсърди, може някой да те нахука, да ти каже много горчиви думи. Где седи лошото? Той дойде и се извини пред вас. Един човек, който ви нагруби, и после се извини пред вас, той се повдига във вашите очи. За мене един човек, който ме обиди и се извини, като че никак не ме (е) обиждал. Казва: Ще ме извиниш, не постъпих както трябва. Казвам: Сега всички трябва да постъпвате тъй. Не е лошо да обидиш някого, но признай погрешката в себе си. Или направиш някаква погрешка, да я признаеш в себе си. Аз ако направя една погрешка, съдрал съм дрехата на някого. Ще му изпратя нова дреха, ще му изпратя нов костюм. Няма да се извинявам, но казвам: Оставете съдраните дрехи заради мене, вземете новите дрехи заради вас. Вземайте съдраните дрехи заради вас, давайте нови дрехи, нищо повече. Не ходете да се извинявате. Никакво извинение! Скъсаш дрехата, дай нов костюм. Скъсаш шапката, дай нова шапка. Всички да раздавате. Сега раздавайте. По Коледа събират вехти дрехи за бедните. Новата култура изисква, Божественото изисква да дадем пресните плодове от дървото, най-хубавите нишки, които овцете са направили. Желанието да имаме вътре, макар да не можем да го направим. Имай най-хубавите мисли. Кое то си намислил, направи го, не се спирай. Никога не казвай това аз не мога да направя. Каквото ти дойде на ума, направи го. Тогава законът Христов казва: Ако Ме любите, ще опазите Моя закон. Казвам: По същия начин хлебът ще се увеличи, дрехите ще се увеличат, мирът ще се увеличи, всичко в света седмкратно ще се увеличи. Затуй може да направите опит. Ако опитът не става, не сте приложили Любовта.

Ако вложите Любовта си Господа да Го обичате, да нема никакво противоречие, ще се явят противоречия вътре. Стариат и Новият завет ще дойдат. Яков обичаше Рахил повече от Лия. Тази, която не обичаше, я благослови Господ, даде и 10 сина, тази, която обичаше, даде и два. Трябва да разбираме тия материални работи. Всеки човек, който малко е любен, повече блага му се дават; който е обичан, малко блага му се дават. Някои от вас, които сте много обичани, малко блага му се дават. Някои от вас, които сте много обичани, малко блага се дават. Щом сте малко обичани, много ще ви се даде. Господ ви дава много работи. Вии се запознавате с някой богат човек, като му кажете само две думи, отваряте сърдцето му. Онази младата мома каза две думи и отвори сърдцето на момъка. Защо вии по същия начин да не може да направите? Аз бих ви превел много примери. В историята има Любов не само между мъже и жени, Любовта не е само между мъже и жени, тя е специфична. Някой път има Любов между жени и жени, някой път има Любов между мъже и мъже. Под думата жени ние не разбираме само тия същества, които по форма са жени. Целата човешка раса са жени. На земята няма мъже. Тепърва има да дойдат. Сега някои минават за жени, някои минават за мъже. Мъжът разбира нещо възвишено, благородно. Ние учим сега закона на Любовта. Под думата жена, разбираме да изучаваме живота. Вземете

жените в тази форма. Формата на една жена, която служи за слугиня, ни най-малко не е жена. Божественият живот, който е излезъл от Бога, той е жена. Тази жена, която е излезла, това е животът. Този живот Бог го внесе в Адама.

Та казвам сега: Не казвам да бъдете жени, но да възприемете Божествения живот такъв, какъвто е. Тогава ще бъдете истински жени и истински мъже. Жените, които внасят топлината в света, мъжете, които внасят Божествената светлина в света. Защото без тази светлина и топлина никакъв прогрес не може да стане. Следователно, жените като носители на Божествената топлина в живота, и мъжете, като носители на светлината ще се съединят и тогава ще дойдат децата на истината, които ще произведат Божествената сила, чрез която животът в света се разнася.

Бъдащата култура ще научи хората да живеят по Любов и никога да се не убиват.

Тайна Молумба.

39 беседа, държана от Учителя
на 12 юлий 1942 г., 10 ч.с. Неделя
Изгрев, София

Ще ти въздаде.

Отче Наш. Иге, uge.

Ще прочета само шестия стих от 6 глава от Евангелието на Матей: „А ти кога се молиш, влез в скришната си стаичка и като си затвориш вратата, помоли се Отцу Твоему, Който е в тайно, и Отец Ти, Който види в тайно, ще ти въздаде на яве.

Духът Божи.

По някой път ние сме очаровани от живота, по някой път сме разочаровани. Момата е очарована от живота, понеже мнозина обръщат внимание на нея. После каквото облече, прилича й. Пък грозната не може да се свърти в кожата си. Природата работи толкоз хубаво, че сега няма да се свърти в кожата си. Природата работи толкоз хубаво, че сега няма да се спирам на това. Красивите хора са на място и грозните хора и те са на място. Грозотата и красотата това са илюзии в живота. Перспективно е така. Вечерно време хората са грозни. Когато изгрева слънцето, са красиви. Красотата зависи как пада светлината. Някой път някои хора като ги погледнеш в очите са красиви, някой път са много грозни. Някой път истината като се погледне е красива, привлекателна, някой път не е красива.

Та казвам: Три неща има, които стимулират човека. То е неговият ум, който се занимава със светлината, то е неговото сърдце, което се занимава с живота, то е неговото тело, което се занимава с благата на природата. Те са три стимула, които ни занимават. Човек трябва винаги да е в съприкосновение. Щом телото ти не се занимава с благата на природата, ти започнеш да скучаеш. Щом сърдцето ти не се занимава с живота, ти пак скучаеш. Щом умът ти не се занимава със светлината, скуката иде.

Сега по някой път вие искате да знаете от какво зависи вашето щастие. Аз виждам всичките хора са щастливи. Мене ми е чудно, хора, които имат толкоз блага, как може да са нещастни, как може при туй големо щастие да бъдат нещастни. То е един въпрос, който не съм могъл да разреша. Как е възможно при такива големи щастливи условия да бъдат нещастни хората. Това не може да си представя и още не съм разрешил това. Защо хората като са родени щастливи, са нещастни.

Сега хората най-първо трябва да знаем, какво е нашето предназначение. Като погледнем самата природа е едно разнообразие на същества, които Бог е създал. С Неговия ум, Той разбира отношенията на тия същества малки и големи, на всички тия небесни тела, които се движат в пространството, на всички тия сили, които функционират в света. Казвам: За нас туй е един голям безпорядък. Запример, по някой път вие виждате едно същество поглъща друго, вас ви се вижда

странно. Но когато едно езеро поглъща малките реки, изяда ли ги? Изяда ги. Като дойде реката до езерото, изяде я, престане вече, няма я. Тя е река, докато дойде до езерото. Щом дойде до езерото, изчезне. Но то е привидно. Тя водата след като влезе в езерото, тя продължава пак да върви по същия начин. Капките, които са образували езерото, всяка капка е пак отделна. Вие виждате като че са слети. Всяка една капка има свой живот в езерото. Сега да оставим противоречията, които съществуват в света.

Един човек е по-голям, друг е по-малък, един е по-голям, друг е по-сиромаш, някой е невежа, друг е по-учен, някой е поет, някой е музикант. Всичкото разнообразие, което съществува, да го оставим настрана. Вие имате едно вретено в къщи. Защо ви е това вретено. Разбира се, който иска да преде, има нужда от вретено. Без вретено не се преде. Хурка трябва да има, прежда трябва да има. Имате един инструмент. Защо ви е? За свирене, да свирите на него. Вие имате метла, метете с нея. Имате ръце, работите, имате очи, гледате; имате уши, слушате; имате уста, ядете сладко, говорите сладко. Да, устата е да се запознаете с хората. Казваш: Защо ми е устата, не може ли без уста. Не може ли една бяла книга без да е написана, че да има съдържание, както когато е написана. Трябва тази книга да се нацапа по един начин в черно, но разумно да се нацапа и тогава тази книга става съдържателна. Сега аз не искам да ви утешавам. Вие имате една болест, ревматизъм. Ревматизмът е малък комар, който се е качил, забил се в крака. За един комар ще тръгнете да търсите лекар, да му турят инжекции, да се махне комарът. Аз виждам като духна само, може да се освободя. Ще доказва сега какви са причините за ревматизма. Комарът като кацне, намира голото коляно, облеченото коляно хич няма да дойде. После доста е хитър. Като намери дреха доста тънка и през тънката дреха хапе. Като туриш дебела дреха, хич не може да достигне.

Сега някой ще каже. Така не се разсъждава. Че как се разсъждава? Всичките тия теории, които се образуват за болестите, това са такива направено драми, които нямат никаква основа. Аз може да ви нарисувам един човек, да го направя така, че да представя престъпник, без да е престъпник. Но и престъпникът може да го направя светия, без да е светия. Има една привидност на нещата. Природата не търпи привидни неща, тя не обича позлатяване. Хората обичат позлатяването, обичат да позлатяват. После природата не цапа. Хората две неща са научили: да позлатяваме и да цапаме, туй, което природата никога не върши.

Сега някой ще попита: Какво ми е дал баща ми. Баща ти (е) дал началото на живота. Казваш: Каква рол има баща ми. Ако не беше баща ти, ти не щеше да се явиш на този свет. Щом си се явил, ще помислиш за онова начало. Ако не мислиш за онова начало, нищо няма да излезе. Дотогава, докато мислиш за първото начало, ти живееш. Казваш: Как да мисля. Ако онази река, която извира из извора, измени и не се съобщава с извора, какво ще стане. Ще пресъхне, не може да има съществуване. Благодарение на този извор се е образу-

вала тази река. Това е за сравнение.

Сега искам да ви наведем на онези неща, на които вие може да разчитате. Може да разчитате на вашето тело във формата, в която сега се намирате, тя съдържа всичкото ваше благо, всичкото богатство. Да кажем, за 20, 30, 40 години всичко е предвидено, светлина прониква във вашата глава, съдържание е вложено във вашето сърдце и силите, с които се организирате, са вложени във вашето тело. Сега по някой път казвате: Как може да се предсказва. Предсказанието е много лесна работа. Аз може да предскажа на една зряла круша, кога хората ще дойдат и какви хора ще дойдат. Но тя сама ще ги привлече със своите плодове. После ще и предскажа, какви птици ще кацнат. Ще и предскажа, какви мухи ще дойдат върху нея. Казвате: Как? Аз може да ви предскажа, какво ще бъде от вас, какво ще станете. То е написано. Ако е написано да бъдете поет, на челото е написано и отгоре го има, и отзад го има, и на ръката го има написано, навсякъде поетът е написан поет. Още като го видя, чета написано с големи букви - поет първостепенен. Религиозният човек и той е написан. За каквото е написан човек, това става. Ученият човек и той е написан. Човек като вземе хиляди семена и казва кое семе какво ще стане, знае от какво семе какво произлиза. Като го посееш, не излиза ли? Като посееш семето излиза туй, което семето съдържа в себе си. То е на което трябва да се радвате и да обръщате внимание. Всеки човек, който ви среща при каквито условия и да е, носи за вас едно благо, малко или големо благо. Много пъти майката, която е бременна, среща един поет, туй дете се определя и то става поет. Ако не беше срещнала този поет, то не щеше да стане поет. Или пък някой път срещне един силен човек пехливанин, детето става пехливанин. Този пехливанин дава. Някой път срещне красива мома и то става красиво; някой път срещне грозна мома и то става грозно. Външно става грозно, не по ум. Грозотата в живота е нощ. Красотата е ден. Знаем, че нощта е тъй полезна, както деня. Денът ни дава всички материали, с които трябва да разполагаме. Нощта обработва тия събрани материали. Грозната мома всякога е по-умна, понеже като не може да разчита на своята външна красота, разчита на своя ум, разчита на своето добро сърдце, разчита на своята сръчност. Аз, когато говоря за грозотата, разбирам друго: черничка е малко, после не е красива, сухичка е, хлътнали са очите й, очите са някак потъмнели, има нещо изкривено, космите и са малко острички, дебеличка, ръцете не са оформени хубаво, сбутани са, елементарни ръце. Има практични ръце, има религиозни ръце, има философски ръце, има светийски ръце. Казва: Той е светия. Един светия, който няма светийски ръце, не е светия. Светийски нос има, светийски очи, уши, всичко е светийско. Ако му липсва нещо, той не е светия. Българите много лесно превеждат светия. Ако лицето му е малко жълтичко, с потънали очи, жълто лице - минава за светия. Светията мяза на слънцето, дето мина осветява, дава от себе си. Той върви по определен път. Някой път, като слънцето прави някоя пакост. Нали някой път хората слънчасват.

Важно е онова, на което може да разчитате. Вие седите и сте не-

щастен, мислите само за вашите работи. Да допуснем, че някой ви прави някоя пакост. Че аз може да ви кажа всичките ония пакости, които вас са ви направили, те са вашето благо. Вие не знаете, в книгата на Провидението е писано това. Аз съм превеждал този пример. Една мома, която се годила за 9 момци, последният излезе из търпение, че я набие, изкълчи й крака. Лекарът, който дошъл да я лекува, бил млад лекар, той се оженил за нея. Благодарение, че я набил този, за да намери лекаря. Казвам: Това са едностранчиви примери.

Вие седите някой път и сте обезсърдени от живота, мислите, че от вас нищо няма да излезе. То е едно заблуждение. Аз съм превеждал този анекдот: Един беден княз се влюбил в една много красива мома. Тя обичала много парите. Тя му казала: Ако ми донасяш по една торба жълтици, може да се ожена за тебе. Беден бил, той се запознал с царя на духовете на гномите. Започнал да ходи при царя гном, казва: Ти може ли да ми дадеш една торба жълтици. Той му обещал да му дава торба с жълтици, но момъкът трябвало да му дава по десет косми от главата си. Той си казал десет косми за една торба, лесна работа. Занася една торба на нея. Давал косми от главата си, вземал торби, докато най-после оголела главата му. Отива един ден, но няма вече косми. Няма коси, няма пари, казал гномът. Сега до тук анекдотът, който го създал, добре върви, но сега с какво да ги сравним, на какво да уподобим косите? Косите са човешката мисъл. Докато умът мисли, има пари, докато тече тази мисъл, гномът пари дава. Като оголее главата, като няма нито една мисъл, престават парите вече. Бог, Които ви е дал в ръцете мощното, вие седите и казвате: Бог не се грижи заради мене. Най-първо тази мисъл не е верна, тя е лъжлива. Бог е създал в тебе едно отлично тело, създал една отлична глава, дробове, отличен стомах, майка ви се грижи за вас, братята ви се грижат и вие при богатствата, които имате, при дарбите, които имате, казвате: За мене никои не се грижи. И то не е верно. Ти остава по някой път да благодариш на Господа за всичко, да напишеш едно писмо. Колко писма ти си написал за това, което ти е дал? Или чакаш като умреш да идеш при него. Господ не иска умрели хора. Писанието казва така: „Бог не е Бог на мъртвите, но на живите“. Ти при Него трябва да идеш, когато си жив. Нас са ни създали една идея, че Господ е страшен, при него не се ходи. Трябва много хора да ни преведат до Господа. То (е) едно заблуждение. Всичките хора са проводници на Божиите блага. Майката, бащата, братята, сестрите - това са проводници на Божиите блага. Зависи каква е майката, какво благо ще ти даде. Зависи какъв е братът, та какво благо ще ти предаде. Всичките приятели, всичките слуги, които идват, това са носители на Божиите блага. Много пъти онези, които идат да ви донесат едно благо, вие ги изпъждате. Да допуснем във вас влезе една хубава мисъл, искате да помагате на бедните. В туй помагане на бедните, вие ще намерите някой човек, който вас да ви помогне. Тия бедните хора не са така сиромаси, мислите, че тази сиромашия ще ви научи да намерите онзи път, по който вие може да се подигнете. После във вас, съвременните хора, влиза съмнението, има ли Господ или няма Господ. Аз всякога може да уверя най-големия безверник, че има Господ. Преди години един като дойде спори с мене, има ли Господ или не. Това беше

във Варна, той спори с мене, той е на 25 години и казва, че не вярва в Господа. Казвам му: Ако Господ сега ти даде най-красивата мома, която да те обича, ще повярваш ли? Ще повярвам. Безверието е въпрос. Всяка мома, която е разлюбила един възлюблен, той не вярва, отрича го. Но то е едно заблуждение. Нашият сегашен свет се нуждае от тези религиозни неща. Религията, която е сега, тя е една система, но тия религии са отживели до някъде. Съвременните религии нямат онази преснота на вярванията. Дошъл Христос преди две хиляди години и страдал. Хубаво дошъл и страдал. Светиите страдали. Много добре, страдали. Христос, това е един случай. С него се обходиха не добре. Той не одобряваше поведението на ония хора. И те преди две хиляди години Го разпнали. Ти не живееш по Него. Ако Го обичаш, вземаш Неговата страна, живееш както Той е живял. Казвате: Такъв живот не се живее. Че как да се живее? Казва: Мислите ли човек да живее на земята, той трябва да бъде като калугерин, някъде да не живее с хората. То е първото заблуждение. Ти, ако станеш християнин, всичките ще обичаш. Че тогава казва: Ще се изгубя в тях, ако ги обичам всичките. Тогава ти не разбираш живота. Ако си капка вода, ти не може да разхладиш гърлото на всички хора. Но ако си едно големо езеро, няма ли да може. Не говорим ние за капката вода. Когато говорим за Любовта, разбираме онази Божествена Любов, която трябва да изтича в нас. Наи-първо хората трябва да разбират. В Любовта ти наи-първо ще възприемеш. Ние още не сме носители на Любовта. Ние само възприемаме Любовта. Наи-първо трябва да възприемеш добре Любовта. Ако ти не я възприемеш добре, не може и да я предадеш добре. Тъй както в музиката, един не е учил хубаво да пее и ако дава уроци по пеене, как ще покаже. Ако криво е научил една песен, криво и ще я предаде. Ако е научил маисторски, ще я предаде тъй, както я е научил. Та казвам: Има една практическа страна на Любовта, която регулира. Във възприемането трябва да се научиш как да възприемеш една мисъл. Трябва да се научиш, как да възприемеш една сила вън от природата. Ти искаш да бъдеш здрав човек. Някои път се усещаш уморен, неразположен духом. От никого не можеш да възприемеш тази енергия. Ако знаеш, от природата може да вземеш и ще знаеш как да се обновиш. Тъй както съвременните шофьори, някъде малко въздух прониква, гумата е мека и ако този въздух не излезе от колелото навън, не може да има движение. Някъде въглища трябва. Някъде вода трябва. Всичките тия неща имат едно вътрешно съчетание. Ти пипаш ръката, тя е малко студена. Пипаш телото, то е горещо. Пипаш краката, те са студени. Имаш неестествено положение. Главата трябва да бъде студена. Ръцете и краката топли. В тебе е станал обратен процес. Какво трябва да направиш? Ще направиш ръцете топли, главата си студена и краката си топли. Никога не бих ви препоръчал приятел, които има студени ръце и крака, и да образувате приятелство с него. Аз не говоря за студенина. Има една хладина, която произтича от електричеството. Когато от някои човек изтича много електричество, има една хладина. Аз за нея не говоря. Студенината е един недоимък у човека, а топлината е изобилие. Студенината спира процеса на живота. Топлината поддържа този процес. Та казвам: Топлината на твоите ръце зависи от твоите чувства. Ти си неразположен. Свадил си се

с майка си, с баща си, с брата си. Ръцете ще бъдат студени. Целия ден се свиваш и не си разположен. Баща ти и той не е разположен. Баща ти иска син му да се смали, а той се е надигнал. И синът иска баща му да го почита. Закон е, той трябва да почита баща си. Синът трябва да почита баща си. Аз ви казвам: Вий сте нещастни хора. Понеже не обичате баща си, не обичате и майка си. Аз разбирам. Доиде време ти не обичаш душата си. Ти не обичаш духът си. Ти не слушаш духа си. Духът ти каже да направиш нещо, ти не искаш да го направиш, срам те е от хората, а да излъжеш не те е срам. Някои път да вземеш да поработиш някоя работа те е срам. Едно време ги беше срам хората гологлави да вървят. После боси със съдрани обувки да вървят, а сега нарочно ги дерат. Едно време като направят една дупка, ще търсят кърпач да я направи. Сега направили 10-20 дупки, считат, че е модерно. Хлътноло ти лицето, никак не си разположен, усещаш, че стомашната ти система не е добра. Срещнеш хора, които са талантливи, няма какво да ходиш при лекар, защото някои път някъде може да намериш някое талантливо дърво, после може да намираш талантлива ябълка, круша. Ако имаш известно неразположение, външната форма на хората дава тяхното разположение. Вие не сте наблюдавали, вижте онези сериозните, гневливите или сприхавите. Още като срещнете някои човек ще видиш, че е сприхав. Още като срещнеш някои човек разположен, усещаш, че е богат човек. Друг като го побутнеш, веднага като барут е. Една мома да си намери момъка, аз да му кажа: Още в началото те не са един за друг. Той я гледа, а тя гледа на земята. Казва: На земята гледа, които на земята гледа..... Доиде някои на пазаря и само на земята гледа. На пазаря когато купуваш яйца и те поглежда, купи си от него. Но ако само на земята гледа, не купувай. Той ти продава масло, но той вътре има турена ряпа, а отгоре е маслото. Вътре е ряпата.

Аз ви говоря за този въпрос, понеже вие се намирате в семейството и в голям конфликт сте между хората. Хората не може да живеят заедно. Тук преди няколко месеца, доста богато семейство, идат при мене, майката втора, дъщерята от първата майка, неразположена спрямо майката. Зная причините. По някои път тя иска да се освободи, тя иска да има свое дете. При сегашните условия не може да има свое дете, пък и това не обича. И детето не я обича. Тогава се заражда едно стълкновение. Бащата пита какво да прави, може ли да ги примири. Аз дадох един пример: На майката един горещ чукундур, на дъщерята един горещ чукундур. Имайте предвид, че имате един социален въпрос, които е труден за разрешение. Този социален въпрос се явява разногласие между ума и сърцето ни. Явява се едно разногласие между нашата воля. Да кажем искаш да станеш въздържател. Обещаващ, че вино няма да пиеш. Хубаво, не е лошо. Аз не съм за пълното въздържание. Пии. Но какво трябва да пиеш? Ти ако искаш да опиташ волята си колко е силна, образува се един лош навик, ако можеш да поправиш този навик, ти си силен човек. Ти ще бъдеш силен да го образуваш, но ще бъдеш силен и да го премахнеш. То е волев човек. Ако създадеш един навик и не можеш да го поправиш, ти си слаб човек. Ако не можеш да създадеш един лош навик, ти си пак слаб човек. Ако създадеш един лош навик, че го изправиш, ти си силен човек,

умен човек и добър човек си. Казвате: Да създадем лоши навици. Създадени са вече лошите навици. Много навици има в нас, които са продадени, съществуват. Какво трябва да правим с тях? Имаш един навик на подозрение. Най-малкото подозрение. Влизат някои хора, погледнеш вратата, погледнеш столовете, за зор заман. Като че като влизат взимаш предвид. Ако е за бягане, как да отвориш. То е един навик несъзнателен. Погледне ме, иска да проникне какво е моето намерение. Какво мисля, или иска нещо от мене, да изисква, мисли какво е моето разположение, ще търси някои характерни черти. Ако съм милосърд, че бие на моето милосърдие, ако съм честолобив, на моето честолюбие, че има добро мнение заради мене, ще говори за деди и прадеди, ще се покаже, че иска да му направя някаква услуга. И без да ми говори за моите прадеди, ще го направя. Аз съм като извор и без да ми говори за моето произхождение, аз не мога да не тека. Ако рече да ме хвали, няма защо да ме хвали, аз и без да ме хвали, тека. И като ме хвали, пак тека. Ако има какво да ме хвали, добре. Ако няма какво да ме хвали, пак добре. Ще си вървя нататък.

Казвам: Запознавайте се със себе си. Как може да се запознае човек със себе си? Ако слънцето, което изгрева, не може да му се радваш, ако на един узрел плод не може да му се радваш, ако на едно цвете не може да му се радваш, ако на едно бръмбарче не може да му се радваш, питам тогава, на какво ще се радваш? Кажете ми. Зарадвал си се на едно наполеонче. Зарадвай се на един лев, нищо повече. Един лев имаш, зарадвай се на единия лев. Имаш един наполеон, не го изваждай из джоба, докато не се запознаеш с него добре. Ще ви покажа сега една тайна, която трябва да пазите, за себе си я употребете. Ти обикни твоя наполеон. Той всякога ще идва в джоба ти. Ти като го обикнеш, където и да го дадеш, той пак ще се върне при тебе. Как да го разбираме? Разбирайте го както искате. Законът е верен. Водата, която отива в океана, тя се връща през въздуха пак на сушата. Става кръвообращение вътре. Има неща, които трябва да ги вярвате. Има хора, които лекуват. Има прости хора, които са лекари. Такъв човек като хване болния, веднага оздравее. Казва: Нищо ти няма, ще оздравееш. Треска имаш, ще мине. Гърбът те боли и кракът те боли, веднага всичко изчезва. Казва: Ще мине. От този човек е излязло нещо от него. Туй, което ти не си имал, този човек ти го е дал. Ний страдаме от недоимък на живота. Ония хора, които имат изобилен живот, дават от себе си. Ти се усещаш радостен и весел. Казвам: Предавайте от онова, което Бог ви е дал. Храниш една хубава мисъл, едно хубаво чувство, една хубава постъпка - туй значи да бъдеш проводник, да предадеш Божественото и да знаеш как да го предадеш. Ние грешим като не вярваме. И в съвременната наука, ако ние оставим, хората се възпитават много добре. Аз често съм следил този въпрос и съм го проучавал. Гледам някои хора като деца като са били, този го целуни, онзи го целуни, извеждат го от люлката, турят го в люлката, забелязал съм тия деца, които са много целувани, хора стават. Тия деца, които не са много целувани, не са обработени. Онази майка, която дълго време целувала детето си от него става нещо. Майка, която оставила детето си, умряла, туй дете трябва дълго време да се блъска, да стане човек. В це-

луката на баща ти, на майка ти, на брата ти, седи твоето благо. И в облъхването на вятъра и в целувката на светлината, в хубавите мисли, които хората изпращат, и в хубавите чувства, които ни изпращат, седи твоето благословение. Когато ние говорим да възлюбим Господа, подразбира да влезем във връзка с извора на живота. Ако има един в света да ни обича, Той е Бог. Ние трябва да бъдем разположени, когато отиваме при Бога. Трябва да изпразним всичко онова, което има в нас, трябва да се изпразним, защото Той ще ни даде нещо ново. Непотребните неща трябва да изхвърлим. Той ще внесе новия живот. И животът ще има смисъл. Някои мислят като идем при Бога какво ще придобием. Ако идеш при Бога, като се върнеш ще обичаш жена си по-добре, ще обичаш децата си по-добре. Сладко ще ядеш, сладко ще пиеш, сладко ще спиш, добре ще бъдеш облечен. Не мислете, че като идеш при Господа, ти ще оставиш Господа. Не. Сегашната съвременна система е система за подобрене на тия блага. Светът има една система, но по този начин светът няма да се оправи. Ако всичките хора биха възлюбим Господа, ближния си, светът щеше да се оправи и всичко ще дойде на своето място. Адвокатът ще бъде адвокат, той е потребен. Лекарът ще бъде лекар, той е потребен. Свещеникът ще бъде свещеник, той е потребен. Учителът, майката, братята, сестрите, слугите, всички са потребни. Не е в знанието, което носим. Ние, съвременните хора, живеем без любов и там е всичката мъчнотия. Търсим в парите силата. Не. Аз вярвам в едни пари, които Любовта ги е създала. Аз вярвам в едно право, което Любовта го е създала. Аз вярвам в едно възпитание, което Любовта го е създала. Тогава нещата са реални. Ти ще имаш едно дете, което ще те обича. Учителът ще има ученици, които ще го обичат. Онзи, който пее, ако по този начин се възпитава, гениално ще пее. Не като пее да се мъчи 7-8 часа, достатъчно е един час с Любов, отколкото 10 часа без Любов. Достатъчно е един час учение с Любов, отколкото 10 часа без Любов. Сега увеличавам часовете. Достатъчно е един час да шета с Любов, отколкото 10 часа без Любов. Та да не остава свободно време за разходка. Сега сме станали роби. Труд, по 10 часа ще копаеш. Вземете метлата и десет часа чистене. С метлата като чистете дига се прах и това е наи-нехигиенично чистене. Като метеш пращинките се дигат във въздуха и ще влязат в дробовете. Аз ако бях една къщница, ще взема влажен парцал, ще прекарам по предметите, ще хвана праха. После с кални обувки няма да влизам. После има много неща неверни. При мене са идвали и казвам: Туй го провери - казаха ми го. За пример десетина души са ми казвали, кога ще се свърши войната. Един казва на 14 юнии мирът ще дойде, друг на септемврий. Друг на октомврий. После някои казва на Коледа. Ще видим сега. Казвам: Тия работи провери. Едно дете проговорило и казало, че на 14. Казаха ми го. Вярвайте в това, което сте проверили.

Любовта на хората е още слаба и мирът не може да дойде, понеже няма достатъчно Любов, нищо повече. Дотогава, докогато снеговете се топят, реките ще преливат. Къщи ще влекат. Докато има големи порои, докато падат големи дъждове, ще има наводнение. Щом престанат дъждовете да ваят и снеговете да се топят, нещата ще дойдат в стария ред. Кога ще престанат тия наводнения? Когато ще преста-

нат снеговете да се топят. Когато ще дойде мирът? Когато ще дойде Любовта. Казвате: Господ не знае ли? Господ знае, но мирът е потребен заради нас, не е заради Господа. За Господа е безразлично дали хората се бият, или кротуват. Той ги гледа. Ако един грънчар вземе една сопа, ще изтроши грънците, кому ще направи пакост? Хората с войната правят пакост само на себе си. Знаете ли, че за всяко едно гневно състояние има един гнев в човека, че като се разгневи няколко пъти, около пет милиона клетки измират. Живи клетки умират. Ти, който дигаш една война, и умират пет милиона клетки в тебе, миролюбив човек ли си? Казваш: Кога ще се оправи светът? Когато ти се оправиш. Че ти избиваш от два до пет милиона същества у себе си. Мъжът и жената се карат, всеки избие по пет милиона, десет милиона клетки. Синът и дъщерята се карат, по пет милиона, десет милиона избиха. Двадесет милиона избиха. Много миролюбиви хора са. Сега се бият на земята. Ако целият християнски свет, навсякъде по земята, ако хората обърнат поглед нагоре, тези, които вярват на думите, мирът как ще дойде. Аз да ви кажа: Имах един случай преди години, минавам на едно място, гледам около 7-8 деца хванали един паток, вързали го, нанизали царевица на една нишка, тои я нагълтал и те го разиграват. Той ял царевицата, нагълтал конеца, държат го те за конеца, той си отворил устата и играе. Не може да излезе царевицата от стомаха. Смят се децата. Минавам аз и казвам: Децата какво правите? Казва: Този паток яде нанизана царевица. Рекох: Не може ли да го пуснете. Как да го пуснем. Колко пари искате за тази негова глупост. Какво искате. Ако купиш шекер, може да го пуснем. Казвам: Купихме шекер и пустнаха патока. Отрязаха конеца. Аз можех да чета морал на тези деца. Казвам: Внимавайте, че Господ като ви гледа един ден и той ще наниже някоя царевица за вас. И вие ще се намерите в положението на патока. Казвам: Не яжте нанизана царевица. Той е доста умен патокът. Ако му дадеш кафе не го яде, но не знаей, че има тънка нишка царевицата. Глътнал я, мислел, че ще я разкваси.

Та казвам: Този недоимък, трябва да се премахне. Има неща, които трябва да се раздават в света. Да не съдим хората за това, което правят. Оставете, не говорете за това, което правят. Трябва да престанем да говорим за греха. Защо стават убийства в света? Двама момци се влюбиха в една мома. Единият убива другия заради момата. Ако единият каже, нека я вземе другият, няма да има никакво убийство. Някои път убийствата стават за пари. Та казвам: Ако се премахнат всичките ония неща. Че първото убийство, коя беше причината? Религиозна работа. Първите хора като принесоха своята жертва на Бога, стана причина да се зароди едно убийство. Понеже димът на единия отиваше на горе, а димът на другия - надолу. Следствие на това, единият убива брата си, защото неговият дим да пъпли по земята. За религиозни работи какви ли не войни не са ставали в света. Във вярванията в миналото, във всичките идеини хора са се убивали едни други. Та всичките спорове в семейството, че не са ли любовни работи. Сегашните мъже и жени, сегашните културни жени не живеят добре. Едно време живееха по-добре. Като тръгне сега жената прави само по-

грешки. Забелязва на мъжа коя жена погледнал, какво говорил. Да се радва жената, че има воля в мъжа, че с която и жена да ходи, чист е мъжът, не е мислил да прави пакост. Така разрушаваме семейството. Онзи брат, който ходи със сестрата, лошо ли мисли? Онзи баща, който ходи с дъщерята си, лошо ли мисли? Ти имаш един мъж, който баща ще стане. Ти му туряш големи престъпления, че тази жена, че онази жена, върши престъпления. Какъв баща ще стане? Казва: Не бива туй да го търпиш. Та казвам: Напуснете този ваш стар навик, той е останал от дявола. Ще го предадеш на мъжа. Подозрението ще го предадеш навсякъде. Имайте вяра, че ние живеем в Бога. Има едно същество в света, което е чисто. То е Бог. Ако мъжът обича една жена, ако той има Любов към нея, той никога не може да направи пакост на другата жена. изключено е. Туй е, което аз зная. Ако една жена обича един мъж, никога не може да направи пакост на друг мъж. Една жена, когато обича един мъж, никога не може да събуди лошата страна, ще събуди много благородна страна. Всичките мъже ще гледат с уважение и почитание. Когато мъжете не гледат по този начин, закона не разбират. Казвате: Играем си с мъжете. Онези жени, които си играят с мъжете, друг въпрос е. Онези мъже, които играят с жените, друг въпрос е. Ние говорим за закона. В Любовта престъпление няма. Сега вие ще кажете: Ние къде сме? Ако любите, от първите сте. Дали любим, то е друг въпрос. Ако не любите, ще се научите да любите. В това седи да възлюбиш Господа Бога Твоего. Това значи да възлюбиш баща си, да възлюбиш ближния си, да възлюбиш себе си. Три неща в света да възлюбиш: да възлюбиш Бога, да възлюбиш ближния си, да възлюбиш себе си. Това е редът, по който вървят. В дадения случай Любовта към Бога, това е бащата. Любовта към ближния е майката, а Любовта към себе си е синът. Нищо повече. Ако ти обичаш ума си, ако обичаш сърдцето, ако обичаш и тялото си, ти не можеш да направиш престъпление. Престъпленията произтичат само като не обичаш ума си, сърдцето си и тялото си. Ако ги обича, тои не може да направи престъпление. Първото нещо е - трябва да имаме Любов. Или казано друго яче: Не може да направиш престъпление, ако обичаше майка си, баща си, братята си, сестрите си. Ако не обичаш майка си, баща си, братята си, сестрите си, ти ще направиш престъпление. Християнството седи в туй: Възлюбете се всички. Любовта ще внесе във всяко отношение новия живот. Любовта това е новият живот, това са новите хора, които влизат в света, новите семейства, новите бащи, новите майки, новите братя, новите сестри, новите учители, новите адвокати. Това е новото в света. Любовта трябва да влезе. Тя е мощната сила в света. Някои мислят смирение. Смирението не е Любов. То е друг въпрос. Ние говорим за Любовта, която иде да изправи света и всичките недъзи в света. Дотогава, докато делиш парите с брата си, ти нямаш Любов. Що ми са тия пари? За мене всичко, което имаме на земята, е мое. Може да се ползувам от всички блага на слънцето. Ако е за пари, аз мога да заставя хората да ми дадат пари. Но външното заставяне е заблуждение. Аз разполагам с Любов, която е мощна сила. Не само за себе си. Аз една нощ ще направя и ще запала света с Любов. Ще

оставя той да се изправи. Ще запали света с Любов и ще го оставя сам да се справи. Като се запали целият свет с Любов, всичките хора ще имат това, от което сега се нуждаят. Та казвам: Любовта седи да възлюбиш баща си с всичкото си сърдце, с всичката си душа, с всичката си сила, да възлюбиш майка си, да възлюбиш ближните си и най-после и себе си като възлюбиш, ще възлюбиш ближните като себе си. Казвам: Сега да възлюби човек своя ум, да възлюби човек своето сърдце, да възлюби човек своето тяло. Казваме друго яче: Да възлюбиш своята душа, да възлюбиш своя дух, това е онова новото, което сега иде.

Ще ви прочета само малко нещо:

40 беседа, държана от Учителя
на 26 юлий 1942 г., 10 ч. с. Неделя
Изгрев, София

РЕЧНИК

Уточнение: В текстовете на Беседите със звездичка са дадени думите в речника, а в скоби букви и думи, които липсват в оригинала, но са дадени тук за пояснение.

дирек /тур./ разг. - дървен стълб, дебела греда

жигкий /рус./ - течен

жигко /рус. наречие/ - разрежено, рядко

жигкость /рус./ - течност

иждивявам /остар. книж./ - разхождам, изразхождам, правя разходи

коджа /тур./ - доста голям, като нар. доста много

мазгали /тур./ - ост. - дупка или отвор в кула, в крепостна стена, за стреляне, бойница

медлено /рус./ наречие - бавно, полека

мертек /тур./ диал. строит. - тънка греда под керемидите на покрив.

набросок /рус./ - м. скица, ж. ескиз

нити /рус./ нитка - нишка, конец /в смисъл връзки/

пертурбация /рус./ - 1. книжовно - внезапно смущение, разстройство в хода на нещо. 2. душевно вълнение - медицинско, 3. изменение пътя на небесно тяло под влияние на други небесни тела.

понюхать /рус./ - помириша, подуша.

прокол /рус./ - 1. прободане, продупчване, 2. дупка, пробод

ранжеву /фр./ ост. - уговорена среща, обикновено между влюбени

скръжав - стиснат, алчен

стяножелюбиѝа - стисната, алчна, икономично

таман /тур./ - тъкмо, точно колкото трябва

харания /тур./ - голям котел за топлене на вода

хатър /тур./ - 1. удоволствие, угода, 2. отстъпчивост, снизхождение, 3. душевна болка, мъка, 4. почит, уважение

хромать /рус./ - куцам

шиканира /фр./ - преча, извъртам в съдебен процес

СЪДЪРЖАНИЕ

НЕДЕЛНИ БЕСЕДИ 1941/1942 година

1. <i>Който има уши да слуша, нека слуша.</i> 28 септември 1941 г.	5
2. Благословен 5 октомври 1941 г.	18
3. <i>Истинската лоза.</i> 12 октомври 1941 г.	26
4. <i>От Неговите ученици.</i> 19 октомври 1941 г.	38
5. <i>В Начало бе Словото.</i> 26 октомври 1941 г.	50
6. <i>Външна и вътрешна работа.</i> 2 ноември 1941 г.	59
7. <i>Да ме очистиш.</i> 9 ноември 1941 г.	72
8. <i>Един малък опит.</i> 16 ноември 1941 г.	80
9. <i>Блажени кротките.</i> 23 ноември 1941 г.	81
10. <i>Роденият.</i> 30 ноември 1941 г.	94
11. <i>Мнозина звани.</i> 7 декември 1941 г.	105
12. <i>Отвали камъка.</i> 14 декември 1941 г.	119
13. <i>Послушни и непослушни.</i> 21 декември 1941 г.	129
14. <i>На прага е.</i> 28 декември 1941 г.	142
15. <i>Който изпълнява Волята Божия.</i> 4 януари 1942 г.	151
16. <i>Словото бе Бог.</i> 11 януари 1942 г.	164
17. <i>Да се не смуцава сърцето ви.</i> 18 януари 1942 г.	176
18. <i>Не съдете, но садете.</i> 25 януари 1942 г.	188
19. <i>Дигни одъра си!</i> 1 февруари 1942 г.	199
20. <i>И пак пишеше.</i> 8 февруари 1942 г.	208

21. Съживява.	
15 февруарий 1942 г.	219
22. Човешката душа.	
22 февруарий 1942 г.	229
23. Кесаревото кесарю, Божието Богу.	
1 март 1942 г.	240
24. Живот, път, истина.	
8 март 1942 г.	252
25. Пристъпиха при Исуса.	
22 март 1942 г.	264
26. Да изповядваме!	
29 март 1942 г.	273
27. Бъди верен!	
5 априлии 1942 г.	284
28. Децата и Царството Божие.	
12 априлии 1942 г.	294
29. Настана денят.	
19 априлии 1942 г.	304
30. Неразбраните неща.	
26 априлии 1942 г.	316
31. Иде в света.	
3 май 1942 г.	327
32. Врата на Любовта.	
10 май 1942 г.	338
33. Гладуват и жадуват.	
17 май 1942 г.	348
34. Виделината свети.	
24 май 1942 г.	358
35. Всели се между нас.	
7 юнии 1942 г.	368
36. Разумни и незлобиви.	
14 юнии 1942 г.	378
37. Неделимото.	
5 юлии 1942 г.	388
38. Ново раждане.	
12 юлии 1942 г.	398
39. Път на доброто - път на Любовта.	
19 юлии 1942 г.	403
40. Ще ти въздаде.	
26 юлии 1942 г.	416
РЕЧНИК	427